

REGISTERED UNDER ACT 22 OF 1847

(The right of translation is reserved)

આ પુસ્તક લેખનશૈલી કાર્ડિનમીયલનાં ૧૮૭૭ ના ૨૦ મા
આદેશ પરમાણે નેપાલીઓમાં આપેલ છે.
અને
એનો તર્જુનો કાચોને હોઈને ૬૬ નથી.

P R E F A C E

That a strong desire to visit Great Britain has for some years past been growing among the natives of India requires no demonstration, and the author of the following pages without taking up the time of his reader with a narrative of the desires which impelled himself to visit that great country, begs to say that early in 1858 he left the shores of this island for the purpose of travelling in Great Britain, with the object not only of making himself acquainted with the country under whose rule his native land is placed, but also with the view of obtaining information which he could lay before his countrymen in a useful as well as entertaining form

A visit to Great Britain would carry great advantages to the natives of India. There is no kingdom on earth to be compared to it in power, wealth, industry and commerce, and any moderate amount of money expended and time employed in travelling there, could never be said to have been lost. Admitting that we are enabled to form some idea of England by what we hear and read, there is a vast difference between the impressions made on our mind by anything of which we have heard or read, and by that which we have seen with our own eyes. It is impossible also to overrate the advantages to be gained in point of education and enlightenment by a personal inspection of the grand and various institutions of Great Britain. We are there thrown freely into intercourse with Englishmen as they should be seen, where they shine in all the bright qualities peculiar to them as a nation. By such intercourse, the people of England also become better acquainted with the views of the people of this country. The natives of India, on the other hand, from seeing the foremost and most civilized country in the world, will not only be enabled to judge of the room which exists for improvement in their own, but will also obtain a knowledge of the means by which the sought for ends could be accomplished.

It is unnecessary to dwell at length on this topic. In laying this volume (which is written in Gujarati, the vernacular language of a large section of the population of this Presidency) before the public, the author has to submit that, the work is not simply a narrative of his journey and a description of what he has seen, but that a portion of it has been devoted to an account of the form of government and of the laws, power, wealth and commerce of Great Britain. The latter information will, it is hoped, not only be useful to students, but be the means of conveying to the minds of the people generally that knowledge of THE POWER under whose rule they live, which is now accessible but to the small section of the natives who have received an English education.

The description of the palaces and public buildings of London, the parks and public gardens, the places of public amusement and instruction, as well as of the aspect of the country at large, and the rich and varied scenery of parts of England, Scotland, and Wales, and of the manufactures of Yorkshire, Lancashire and the midland counties will, the author trusts, increase the desire in many of his fellow countrymen to visit that great country, and it is needless to remark again that, the larger the number of natives of India who do so, the better will it be both for England and India.

Before concluding, the author thinks it right to guard the native reader against supposing that, what has found a place in this work is all that is to be seen in Great Britain. With due regard to the size of the book, attention has only been given to the most prominent objects which engage the attention of the traveller. The reader will form some idea of the vastness of the field for observation, when it is mentioned that volumes could be written where pages have been given. It is impossible to describe in a work of this nature thousands of objects which attract the attention and excite the curiosity of a stranger in a walk through one of the streets of the busy "World of London."

Lastly, the author deems it just to mention that he would not have been able to put forth such a laborious and costly publication without the valuable support of Government. The able Director of Public Instruction in this Presidency, Mr. Edward I. Howard, has from the beginning been anxious for the publication of such a work, and the author begs thus publicly to acknowledge his obligations both to Government and to that Gentleman for the support his work has received.

The author's thanks are due also to many native gentlemen who have handsomely subscribed to the work.

BOMBAY, 30th April 1861.

દીબાઓ.

આજ થોડાંએક વરણ થયાં, ગરેટ ખરીદનનો મુલક જોવા જવાની ખાહેરો હાંદુસથાનનાં ગાંમદીઓનાં દીલમાં ઘણી મજબુત જડ બેસાડીછે, તે વીશે કોઈ અંનબાણુ નથી, અને તેવી ખાહેરો આ પુસતક લખનાંરનાં દીલમાં ઊતપન થયાથી, જે મુલકનાં રાજ હેલ્લ આપણા વતનનું દેશછે, તે મુલકથી સારી પકે વાફેશ થવાની તથા તાંહાં જે જોવામાં આવે, તેનું આ દેશનાં લોકોને સમજ પડે અને ઊપીઓગી થાએ, તેવી રીતનું વરણન તેઓની આગલ રગ્ગુ કરવાની મતલબ થી, ઈસવી સને ૧૮૫૮ નાં વરણની શરૂઆતમાં તેણે આ ટાપુનો કીનારો છોડીઓ હતો.

હાંદુસથાનનાં ગાંમદીઓ ગરેટ ખરીદન ખાતે જાએતો, તેમાંથી થોડા પ્રાએદા નીપજનાંર નથી. અખતીઆર, દોલત, ઊદીઓગ અને વેપારમાં પુરથવીની સપાટી ઊપર કોઈખી મુલક ગરેટ ખરીદનની ખરાખરી કરી શકું નથી, અને તેવાં દેશ ખાતે મુસાફરી કરવા સારૂ જે કાંઈ ઘરેતો ખરચ કરીઆમાં તથા વખત રોકીઆમાં આવે, તે નકાંઓ ગએલો નહી કહેવાએ. એ મુલક વીશે આપણે જે કાંઈ વાંચીએછે તથા સાંભલીએછે, તેથી તેનાં વીશે ફેરોએ ક વીચાર કરી શકીએછે. પણ પુસતકો વાંચવામાં તથા કાંને સાંભલવામાં અને નજરે જોવા માં ઘણો ફરકછે. હેવાં દેશમાં જાતી સફર કરીને તાંહાંનાં તરેહવાર અને કીમતી ખાતાંઓ જોયાથી, હાંદુસથાનનાં લોકોની કેળવણી તથા માહુતગારીમાં વધારો થયા વનાં રેહનાંર નથી. તાં હાં આપણે ઈ'ગરેજોનાં સંબંધમાં વધારે આવીએછે, અને તેઓનાં જે ખુદ સારા ગુણેછે, તે આપણે તેઓનાં દેશમાં જોઈએછે. હાંદુસથાન અને ઈ'ગલંડ વચે હેવો વેહવાર ચાલીઆથી, ઈ'ગલંડનાં લોકો હાલમાં આ દેશનાં લોકોનાં વીચારથી જેટલા વાફેશછે, તેનાં કરતાં વધારે વાફેશકાર થાશે, અને તેથી હાંદુસથાનને ઘણો પ્રાએદા થાશે. વળી પુરથવી ઊપર સરવેથી હીમતવાંન અને શુધરેલા મુલક ખાતે જાઈ આવીઆથી, આ દેશમાં જે જે શુધારાની અગતછે, તે માંહુમ પડશે, એટલુંજ નહી, પણ તે ખુદ કેમ પુરી પડી શકે તેનાં ઊપાએ જાણવાને પણ ખની આવશે.

એ ખાખદ ઊપર આ જગાએ લંખાણથી બોલવાની અગત નથી, કાંએજે સરવે સમગ્ગુ લોકો તે વાત કબુલ રાએછે, માટે હવે આ પુસતક અતરેનાં દેશીઓની હુનુરમાં ચેલતી વેલાએ, એટલું કહેવાની જરૂરછે કે, ગરેટ ખરીદનમાં તેણે જે જોયુંછે તેનાં વરણનથીજ આ પુસતક પુરું કીધુંછે એમ નથી, પણ તેમાં તે દેશની રાજ્ય રીતી, ધારા, અખતીઆર, દોલત આ ને વેપાર વીશે પણ લખીઆમાં આવીઊંછે. આ ખાખદ વીદીઆરથીએને ઊપીઓગી થા

શે એટલુંજ નહી, પાણુ ઘણાખરા લોકો જેઓ ઇંગરેજ ભાશા નથી જાણતા, તેઓને જે રાજ માં તેઓ વસેછે, તે રાજ વીશે કેટલુંએક અગતનું ગનેઆન, મલશે.

લંડનનાં ચેલ્સો તથા ખીલ જાહેર ઈમારતો, ખાગ અને ખગીચા, ગમત તથા ગને આંત આપનારી તરેહવાર જગાઓ તથા દેશનાં દેખાવનું તથા ઈંગલંડ, સ્કાટલંડ અને વેલ્સ માં કેંદ્રાંણે કેંદ્રાંણે જે સુંદર ખુદરતી દેખાવોછે તેમનું તથા ચારકશાએર, લાનકશાએર અને માહેલા પરાંતોનાં પરગણાઓ મધેનાં કારખાંતાંઓનું જે ખયાંત આ પુસ્તકમાં કીધામાં આવીગિંછે, તેથી આ લખનારનાં ઘણાએક દેશીઓનાં દીલમાં તે મોટો મુલક જોવા જવાની ખાહેશ વધારો કરશે, હવે હાલેદ રાખીઆમાં આવેછે, અને પ્રીથી કેલ્વાને જરૂર નથી કે, જેમ જેમ આ દેશનાં લોકો ઈંગલંડ તરફ વધારે જશે, તેમ તેમ ઈંગલંડ અને હીંદુસ્થાન એ બંધે દેશનાં હુકમાં ઘણો શરૂઆત થશે.

આ સતરો પુરી કરીઆની આગમજ, આ પુસ્તક લખનાર તેનાં વાંચનારાઓને એટલી ચેતવની આપવાને અગતની જાણેછે કે, જેટલું આ પુસ્તકમાં લખીગિંછે, તેટલુંજ, ગરેટ ખરી દનમાં જોવાનુંછે, એમ ધારવું નહી. ઘણીએક ખાખદો જેઓનું વરણન કરવામાં હીઆં સજા રોટી આમાં આવીઆછે, તે ખાખદો ઊપર પુસ્તકો લખાઈ શકાએ, એટલું જાહેર જાણીઆમાં આવેછે, તારે તાંહાં કેટલું બધું જોવાનુંછે તેનો વીચાર કરવાને વાંચનારને ખની આવશે. વળી ઘણાએક જે દોઈખી મુસાફરનાં જોવામાં આવે, તે સઘળાનો હાવાં પુસ્તકમાં સમાસ થાઈ શકતો નથી, માતરે લંડનનાં એક રસતામાંજ ચાલીને જતાં હજારો ચીજો ઊપર પારકા શખસનું ધીઆંત દો હેછે અને તેથી તેને અચરની ઊપજેછે, તે સઘળાનું ખયાંત કાગળ ઊપર કરવું માહાલછે.

છેલ્લે, એટલું કેલ્વાને આ લખનાર જરૂર જાણેછે કે, મુંબઈની સરકારની તરફથી આ પુસ્તકને પ્રીમતી અને સારો આસરો મલેઓછે, તેથીજ તેને મોટો ખરચ કરીને તથા ઘણી ચેલ્હત લઈ ને ખાહેર પાડવાને ખની આવેછે. એ પુસ્તક ખનેલું જોવાને આ પરેસીડેનસીનાં કાખેલ, રેકરર આવ પખલીક ઈનસ્ટકશન્ મીઠો હાવરડે અસલથી ઘણી ખાહેશ દેખાવી હતી, અને તેની ભલામણ અને મારફતથી મુંબઈની સરકારનો જે સારો આસરો મલીઓછે, તે વીશે તે ગ રહસ્યનો તથા સરકારનો આ જોગવાઈએ આ લખનાર મોટો આભાર માંનેછે.

વળી જે દેશી શેદીઆઓની તરફથી આ પુસ્તકને ઘણો સારો આસરો મલીઓછે, તેઓ નો પણ આ જગાએ ભારે ઊપકાર માંનેઆમાં આવેછે.

મુંબઈ, ૨૦, એપ્રિલ ૧૮૬૧.

સાંકલી ઉં.

પ્રકરણ ૧ લું.

મુંબઈથી એડન.

૨૪.

ઇ. ૧૮૭૬ અને હીદુશયાન વચ્ચે અમગનીના સાચાથી ચાલતા વેડવારની કૂક તવારીખ—મીસતર હે'ર, મીસતર વાઇકારન, કલન ૧ મેસની અને મીસતર ટે'રની તારીફ લાગેલે મેહનત—“કારક આપ કચેકરક” તથા “મેરક આપ કનકરો” વચ્ચેની બાજગડ—મુબઇથી આગમેઠમ જેવે મોકલવાની સરખાત—પીનીન મુજર એનક એરીએનક ૧ સ્લીમ નાવીગેસન કવની—ઇ. ૧૮૭૬ મોકલવાના મારગો—મુબઇના બારોનો દેખાવ—આગમેઠ બારોનો કારોમાર—એડન—પાર્ક—કુરો—મુરુજો—ગામનો દેખાવ—વરજાદની મુક—માણી મુક પાડવાના ઇતમ્મો—કુઆ, રાકા તથા નેકર—સરકારી નીચાલ—એડનની આગલી ત વારીખ—એ શેહેર ઇગરજના હાથમા કેમ આવીલો—તેની હમણની હાજત—વેપાર, વચની, ઇતીઆદી

૧—૧૨

પ્રકરણ ૨ લું.

સુએજ—કેરો—અલેકઝાન્ડરીઆ.

રેડ સી—સુએજ—રેતીનુ જગત મીસર—નીચ નદી—કેરો—અસ ૧ કેરો—મસલદ—મુજરનો બાગ—કસાળ—અમીર ખએ અને મહમદ અમીની કમાઇ—કેરોનો દેખાવ—ચોક—કુકાન—મરહીના બચા શેનલ કરતાની રીત—શનચોનો તમાચો—કોચેલની કીરીઆ—હીતીઓપા તીસ—તરીકોન મીનારા (પીરામીડ)—મીસરની અમ્મતરીઓની હાજત આલેકઝાન્ડરીઆ—રેડવાસીઓનો પોશાક—મોટા ચો ક—આલેકઝાન્ડરીઆની અમ્મત જનકોનાની—કમાણીની હાજત—પામપીસ પીલર—ક તીઓપારાસ નીકવસ—પાણીની મોટી નેકર—બારામાધી શેહેરનો દેખાવ..... ૧૨—૨૫

પ્રકરણ ૩ લું.

માલટા—મારસેલ—ફરાનસ.

માલટા—તેનો દેખાવ—બ. ૧૨—ગોદી—સેઇ જનનુ દેવળ—ગવરનરનો મેડેલ—કોઇ—કુ નરની જનસો—માલટા છોડીઆ પછો મેડીરેનીઅન સમુદર પસાર કરતા મતતા દેખાવો—મારસેલ—તરતી ગોદી—ફ રાનમના મુકમા ફરવાને જરૂરનો પરવાનો—મારસેલનો દેખાવ—પ તાજ મેપા તીઅન—ઇટાલી જવાનો રસેનો—પોટોઅબા—પારીસ જનારી આગની માડી—લીઆ શેહેર—કરખાના—વેધયાળા—મારસે લથી પારીસ સુ રીની સરર—મુમસુરત દેખાવ—જ તવત જમીન—આદમીના બીડીએગ—પારીસ... ૨૬—૩૦.

પ્રકરણ ૪ થુ.

પારીસ.

એ શેહેરની મુમસુરતી—બીચી જગા બારથી દેખાવ—રાતની વેળાનો દેખાવ—લીવાળી—કુખનો—પોટોઅ ખાના—કોટ ૧ કુવર—રેસોરા—કાશી પીવાના ઘરો—મુ તવારનતા મુમસુરત નેહ—આ—રસતાએ મ ઘેનો મેટ્રો—રોડી કી રીવેલી—સેલ્ફતલ મેક—પ તાજ હી લા કલકરક—પાલે રાએજ—પલાસ કુ શા દે ૧—૧ તાસ વેનકોમ—કાવમ કી લા બાસકી ૧—કુ આરા—જનકો પાગો—અજ ઇલીસીસ બાગ—તે મરે થાતી રખે—મુબઇની મેહેને લગતા બાગ—કુકામો મેહ ૧ને લગતા બાગ—મુબ કી મુનો ન—ઇતીઆદી..... ૩૧—૩૮.

અકરણ ૫ મું.

ગમતનાં કારખાંનાં.

૨૨

નાઠકયાળા—તેમને સણગાર—જોવા જનારાઓની ભીડ—નાઠકયાળાની આગ્રેષ્ટ તથા ખરચ—સરકારની
મદદ—તમાયાના જુદા જુદા ઘરો મધેની તારીર લાગ્યેક ગોઠવચ—ગ્રાએણુને તમાચો કરવાના વ.
રો—નાચ કરવાના કારખાના—ધીક કચરતના કારખાના—ઈમારતોની પુતપુતરી તથા સણગાર—જુદે
ર તમાચા—નેપાનીઅને રાજ કરવાનું શરૂ કીધું તેની યાદગારીને લેકવાર—કારતીવંશને લેકવાર—જિ
રા મોહક સાધના નાચ—રસતા મધેના દેખાવો—તારીસની મોઢીની વચતી—જુદી જુદી ગમતની બ
ગ્રાએ મળતાં શરતચ લોકોના ટોળા અને તેવા ટોળા થવાના કારણો..... ૩૬—૪૪.

અકરણ ૬ મું.

ચેહુનો.

કુદરીનો ચેહુ—દીવાળ તથા સીતીંગ બિપરના ચીતારો—પુતળાં તથા તમચીરો—નખત—જુદાનો નવો ચેહુ
લ—કુદયાઓના ચેહુલ—કોમળોનો ચેહુલ—સેટ કહ્યો ચેહુ—શાનટમેયોનો ચેહુલ—વારસે રમે ચેહુ
લ—એ ચેહુલ મધેનો કીમતી સગરહ—ચીતારો, બાગ, કુઆરા, પુતળા, ઈતીઆદી..... ૪૫—૫૨.

અકરણ ૭ મું.

સંગરહસયાનો—પુસતકખાંનાં.

વીરીઆ, એલમ અને હુ નરમા પારીસનું અગતવણુ—દર વરસની મોહસયાના સગરહસયાનો—દર ૫ દર વર
સનું મોહુ સગરહસયાન—જુના હુવરનો મોહુ તથા સગરહસયાન—‘મોહુ ડ પલા’ નો બાગાએત
તથા છરાએત બાગ—એ બાગને લગતું કીમતી સગરહસયાન તથા જનવરોનો સગરહ—વીરીઆ ત
થા એવજનો ફેલાવો કરનારી મહાળીઓ—પુસતકખાના—‘બાઇબીઓથેક ઇમપરીઅલ’ પુસતકખા
નાનો હેવાળ..... ૫૨—૬૭

અકરણ ૮ મું.

દેવળો—ધરમખાતાં.

દેવળો—નોઠરામનું દેવળ—માનથીઅનનું દેવળ. દેવાખાના—ધરડા મરફ તથા ઝિરતોને રેહવાને વાસતે ક
રેડા ધરમખાતા—હરામ ઇતધી જનમે તથા નાવારેસ બાગકોની પરવરસી કરવાના ધરમખાતા—
ગરીય તથા અશકત તથા મોહકી ભોગવનારો લોકોના બાગકો તથા નાવારેસ બાગકોની પરવરસી કરવા
ના ધરમખાતા—ગરીમોને નાણાની મદદ કરનારી મહાળી—ગરીમોને નાણાની મદદ કરનારા તથા બી
રકની વચનું તથા દવા આપવાના વરખાના આધના તથા મેકરા લોકો તથા બાગકોની પરવરસી ક
રવાના તથા કેલવણી આપવાના ધરમખાતા—હેવા એક ખાતાનો મુક હેવાલ “દોટ્ટેલ ડી ઇનવાનીડ”
એટલે અશકત થાએલા સીપાહીઓની પરવરસી કરવાનું ધરમખાતું..... ૬૪—૬૬

અકરણ ૯ મું.

પારીસ—વસતી, આગ્રેષ્ટ, ખરચ, ઈતીઆદી.

વસતી આગ્રેષ્ટ—જમીન, ઘરો તથા તે મધેના સામાન તથા બારીએ તથા તેઓના બાડા બિરતો કર.
ખરચ—કરજનું વીઆજ, આગ્રેષ્ટ વચનું કરવાનો, કેળવણી ખાતાનો, દેવળોનો, લશકરી ખાતાનો,
ખડેર કાચોનો, દવાઈ તથા બીજા કરમ ખાતાનો, પુસતકખાના તથા હુવરના કારખાનાનો, તથા પે
લીસ ખાતાનો ખરચ પારીસખા આગ્રેષ્ટ થયા તથા કારખાના—ટેરીસકરીના ખરતનું કારખાનું, કો
રી તથા ચીની કામનું કારખાનું જુદી જુદી જાતસેના ખા—તારીસખા પાણી પોહચતું કરવાના બિયા
પે—ગરને રમે બિડા કુઓ—રસતા, મોહ લા તથા ઘરોની મણતરી, તથા તેમને એળછતા અને શા

૨ રાખવાના ઊપાયો—રોશની—લોહોડાની સડકો—સાંનંદાશની ગાડી—ભાડુની ગાડીઓ—પોસ્ટ
આરીસ—મંજરો ૭૦—૭૬.

પ્રકરણ ૧૦ મું.

પારીસથી લંડન.

જ્ઞાનસભા મુદ્રાપરી કરવા જનારને ચિતવણી. કૃત્રેસ—“ બરીડીશ આનેવ ” ડાવર—૧૬૦૦ ૮૦—૮૨.

પ્રકરણ ૧૧ મું.

લંડન.

૯૬૦ નાં એક નાધર્મી ફનીઆઉ—એ શેહેરનો વીસતાર—૭૫—૯૬૦ ની વસતી—રસતાઓ મધેની બીડ—
રસતાઓની ગોઠવણ તથા આધણી અને ખરચ—રસતાઓમાં ફરતી વખતે નકસાથી મળતી મદદ
પુરો તથા ટેમસ ટનેવને નદીની નીચીથી બનાવેલો અચરત શરીયા ખારગ ઇમારતો તથા ધરો, તે
ઓના દેખાવ અને તેઓમાંની ગોઠવણ—ગેમ્પાસની રોસની—ગેમ્પાસનું કારખાનું—પાણી પોઢોવનું કે
કરવાનાં ઊપાયો—નરખ દુર લઈ જવાની ગોઠવણ—દુધાને અને તેઓને સોભાઈતો દેખાવ—દુધાનદારો
ની માંવ વેચવાની ઝડપ—ભાડેની ગાડી—આધ ખોરાકનો ખર્ચ—પરગણાઓ સાથે લોહોડાની સડક ત
થા વીજળીના તારની ખર્ચતનો સુખ ધ—લોહોડાની સડકથી ૯૬૦ નાં દર વરસ આવે જવ કરતાં આ
દનીએજી સ ખીઆ. ટેમસ નદી ઊપરની ચેન—એ નદી ઊપર થાતો વેઢવાર—મુસાફરને ૯૬૦ ન જ
વાની સહીથી સરસ મોઢોસ મ—તેને વાસતે વેઢવાના પોઢોચખાના—શેહેરમાં જોવા લાગેક તથા ગમત
ઊપજવનારી જગાઓ—ઇતીઆદી ૮૩—૧૦૦.

પ્રકરણ ૧૨ મું.

પાદશાહી મેહલો.

બકીગાંમ પાલેસ—અસુધી ઇમારત તથા તેને લગતી ફેલોએક બીના—તેને બાહેરનો દેખ વ—ખારખાં હા
લ—પુતળાથી સણગારેલું દીવાનખાનું—પુસતકખાનું—દાદરની આધણી—ગરીન (લીવો) ડાઈ ગ રૂમ—ત
ખત—દીવાનખાનું—તસવીરખાનું—ઇમ્પેયો (પોલો) ડાઈ ગ રૂમ—જ મવાનો મોઢો ઓરડો—સપ
ડી—ખાનગી ઓરડો—દેવન—મેહલની વ્યાસપાસનો બાગ—રાણીના મસજીદ—હુનાલાની બ ગલી સે
નઠ જેખસ પાલેસ—અસુધી ઇમારત—દરવાજા ઊપર ઘડીઆવે—રાણીના અખ નદરોની વ્યાસીસ—
ગારડ મેખનર—દરબારી ઓરડો—તખત વાણુ દીવાનખાનું ફેનબીગઠ ન પાલેસ તથા તે મધેનો સાંમા
ન વાઈટ હાલ પાલેસ વીડસર કેમ્પાસ—આખરૂમ—સેન્ટ જ્ઞરજ્ઞસ હાલ—પ્રવાકાત લેવાનું દીવા
નખાનું—વાટરલુ મેખનર—પ્રેસેનસ મેખનર—દાદર—દેવન બાગ—રાણુ—વરજ્ઞનોઆ વાટર હાખ
પઠ ન કોરટ પાલેસ—માગ—દરાખનો વેચો બકીગાંમ પાલેસ તથા વીનડસર કેમ્પાસજને લગતા તખે
લા—રાણીની ગાડી તથા ઘોડા ઇતીઆદી ૧૦૧—૧૧૧.

પ્રકરણ ૧૩ મું.

પારલામેન્ટનો મેહલ.

વેસ્ટ મીનસ્ટરનો અસુધી મેહલ—નવા મેહલની આધણી—લ આઈ—પોઢોવાઈ તથા ઊ આઈ—ખીનારા—
આ મેહલની વેહેજી—આઈ પુણો ઓરડો—રાણીનો પોસાક મેહેરવાનો ઓરડો—ખીનય મેખ
ખર—સાણીનું પુતણુ અને તેમાં ખતલમે—ઊમરાઓની સખાનું દીવાનખાનું—સાણીનું ત
ખત—ખારીઓ તથા કાયની સખીઓ—માખા ઊપર બાહાવવા—સીલ્ડીંગ—ગીઆવરી—ફેલોએક ઊ
ખરાવખીઓની પોતાનો હક જાવવામાં ખતલમે ની હીખત ખરે ની આ ૧—દીવાનખાનામાં થડી તથા ગ
રખી લાયવાતા ઊપર—સાણીનું ઊખર ઓની રખાજા જુડુ તથા બીરાજુડુ—પીઅરજાખી—આખ
ની સખાનું દીવાનખાનું—તેમાં રોશની તથા બીજી ગોઠવણ—પુસતકખાના—વીજળીના તારનો સા
આ—એ મેહલે ૧ આધવાનો ખરચ—તે જોવા જવાની પરવાનગી ૧૧૨—૧૧૮.

પ્રકરણ ૧૪ મું.

દીલ્લો—માંનશન હાઉસ—ગીલકહાલ—ટંકશાલ—ખેંક આવ ઈંગલંડ—
રાયલ એક્સચેનજ—પોસ્ટ આફીસ—ટાંઈમસ આફીસ.

અરે

૧૬ નો કીલ્લો—અગ્રી પુરાણો ભાગ—દેવળ—દશતરખાતું—દરવાજા—આગળ પાદશાહીનું રેહયાલુ—નામી
આ શખસોનું દેખાતું—આદમીઓના તથા ધોડાઓને પેહરવાના આગળ વખતના બખતરોનો ત્ર ગરફ—
દીવાલોને મારી નાખવાના હથીઆરો—પાદશાહી • હરીસ, માનશન હાઉસ—આહેરના ભાગ ઊપર ચી
તારો—જીવશીઆન હાવ—પારડ મેઅરનું સરગસ ગીલકહાલ—એ ઇમારતનો ખરચ—દીવાનખાતું—
રાખસોના પુતળા—કારડ મેઅરનું ખાલુ—કારડ આવ એક્સચેન્જ—કામન કાલિનસીંગ મેમ્બર—
આપહરમેનોની સખાતુ દીવાન ખાતું—એમ્બસેનર પાદશાહ. ટંકશાલ—ધાતુ ધીંગાવવાની રીત—
લાહ—પતરા—સીકકા પાડવાનો સાચો—ટચ કાહડવાની આવ, ઇતીઆદી બેંક આવ ઇંગલંડ—
કારખારીઓની ફોજ—મેંક પારલર તથા બીજા ઓરડાઓ—નગરી—છાપેની નોટો—નોટ છાપવાનું
કારખાતું—એ બેંક કેમ ઊભી થાઈ—તેનો કારખાર, ઇતીઆદી રાયલ એક્સચેન્જ—અસની ઇમાર
તો—હાતની ઇમારત—દીવાનખાતું—રાએડની નામીચી આરીસ—હવાની ખનર રાખનાર ઇચ તર—
વરસાદ આવવાનું ઇચ તર પોસ્ટ આફીસ—વરતમાન પતરો તથા કાગળોનો ચોટો જરફો—એક ખા
લ ઊપરથી બીજા ખાલ ઊપર કાગળોના જરફા પોડોઆડવાની ગોઠવણ—રટામદ છોકવાનો સાચો—
જુરા જુરા મધકોના કાગળો છુટા પાડવા તથા પોડોઆડવાની રીત—લક નમા કાગળોની વેહચણી—
વેહચનારાઓને બેસવાની ગાડી—લક નમા આવી પોડોઆડવાનો આગમજ કાગળો છુટા પાડવાની
ગોઠવણ—પોસ્ટ હારીઓની હીરાખ, ઇતીઆદી. લક ન રાઈમસ—એ પતરનો વગ તથા માન—કા
ગળ વેચવાનો ઓરડો—કીયા બેહનનારાઓના ઓરડા “બીરીઓહાલવ” બનાવવાનું કામ—કાગળ ભીંગ
વવાની રીત—છાપવાનો સાચો—એ પતર સખથી કેહલીએક જલુવા બેગ વીગતો..... ૧૧૫—૧૧૬

પ્રકરણ ૧૫ મું.

દેવળો.

સે નહ પાવસ કપીરલ—આધણી—પાહેનો દેખાવ—ચોરાન કોરોનો દેવાલ—પુતળા—સગ્રી ચોટુ દીવા
નખાતું—કાએર—પુસતકખાતું—આડેંગ રૂમ—વીસપરંગ ગીઆપરી—ગોતન ગીઆપરી—માવ—
કસા—પાટ—ડીઆત—ઝોએર—એ ઇમારતને બીજાથી બચાવવાની ગોઠવણ—એ દેવળની ટુક
તવારીખ મેઝબીનસર આપી—આહેરનો દેખાવ તથા અદરની કારીગરી—ચોટુ દીવાનખાતું અને
તે મધિનો સુશુગાર—પાદશાહ અથવા રાણીને તાજ પેહેરાવવાની કીરીઆ—કાએર—ટરાનસેપટ—પોએર
સ કારનર—એક અસની અને કીખતી ચીતાર—આપેલ આવ હેનરી ધી ચેવ થ—એડવરડ ધી કનફેસ
રસ આપેત—નામીયા શખસોની કમરો—ઇતીઆદી..... ૧૪૨—૧૫૫

પ્રકરણ ૧૬ મું.

બાગ બગીચા.

હાઈ પારક—કેનર્સગટન ગારડનસ—સે નહ જેમસ પારક—ચીકોરીઆ પારક—ગરીન પારક—રીજે નહ પા
રક—ખારસી પારક—લીચમડ પારક—કીજી ગારડનસ કબરતાનના બાગો... ૧૫૬—૧૬૬.

પ્રકરણ ૧૭ મું.

સંગરહસથાનો—તસવીરખાનાં.

ખરીદીયા બીજીઅખ—દેનશોગટન બીજીઅખ—ઇરહ ઇનડીઆ કપનીસ બીજીઅખ—પુનાઈટ સરવીસ
ઇનસ્ટીટીયુશન બીજીઅખ—સ સારી, વેહવારી, જુસતર વીરીઆતુ સ ગરફસથાન—રાએંગ કારેન આ
વ શીલશીઅનસનું સંગરહસથાન—રાએંગ કારેન આવ સરજનસનું સંગરહસથાન—સોન બીજીઅખ
મ—રાએંગ એથીઆદીક સેસાઇડીસ બીજીઅખ—નેવત બીજીઅખ—રાએંગ સે સઇડીસ બીજીઅ

સરે.

અમ નાચનગી ગીઆપરી—મારગપરો હાલેસ મધિની દરનર તથા વરનન ગીઆપરી—કલવીચ ગી આલરી—રાવિય આપકાડિમી આવ આરસનુ તસવીરખાનુ—સોસાઈરી આવ બરીરીશ આરડીસરસનુ તસવીરખાનુ—બરીરીશ ઇનસાઈરીઊચનનુ તસવીરખાનુ—વારર પેનટરસનુ તસવીરખાનુ—ઈંસથાનને લગતી બાબદોનુ તસવીરખાનુ—શીંગારોરીનુ તસવીરખાનુ—આદમોચ્છાના મીનમા બનારેલા પુતલા નો સુગરફ ૧૬૬—૨૦૧

પ્રકરણ ૧૮ મું.

દેલવાણી ખાતાં.

કેવલની બાપદમા સરકાર તથા પરબની કોલેસ—દર વરસ એ કામ પછવાડે ખરચ—ભાગીદારોએ રથા પેતી નીચાને—ધુનીવરસીરી કાવેજ તથા રુકલ—કોગસ કાવેજ તથા રુકુ—સેનઠ પાંગસ રુકલ—વેમ્મીનન્ટર રુકલ—ચારર હાલેસ—ખરચ નઠ રેવસ રુકુ—સીરી આવ લડન રુકલ, ઇતીઆરી કથાતથા ના—શીખડો તથાઆર કરવાની મદરેસા લડન, આપસરડ, કમમરીડન, એડીનમરો, સે નઠ આનડસ અને કબીન ખાતેની ધુનીવરસીરી તથા મદરેસાઓ ૨૦૨—૨૦૬

પ્રકરણ ૧૯ મું.

ધરમખાતાં.

ઈંગ્લંડના લોકોની સખાવત—જુદા જુદા ધરમખાતાઓની સખીઆ, તેઓની ઊપજ અને ઊપીઓગીપણુ—ગરીબ, લાચાર અને નારાયેસ ઊકરાઓને કેવલુ બાપવાની નીસાળો—હાસપીડાનો તથા દવાધદાક ના ધરમખાતા—નાવારેસ બાળકોને સારવા તથા વધે સીખવાના ધરમખાતા—મેરેસ તથા ગુગા તથા હાથખાઓની પરવરસીને સાક્ર ધરમખાતા—દેવાનાઓને સાક્ર ધરમખાતા—ગરીનીચ હાસપીડા—એવસા હાસપીડા—સેનજરસ દેખ, ઇતીઆરી ૨૦૭—૨૧૪

પ્રકરણ ૨૦ મું.

ગમત અને મેંજનાં કારખાતાં.

ગમતના કારખાના જાવાનો સરસે બાવ—નાક તથા ગાએલુ અને નાચના કારખાના રાએલ ઇરાનીઅન ઓપેસ તથા દર માએસીસ થીએટર એ બધે ખાતા મધે થાતી ઊચી રમતો તથા ગાએલુ—ઇમારત તથા મેકડોની પ્રુપસ્ટરની—એ ખાતાનો એક મોડેસખનો ખરચ, ઇતીઆરી પરીનસેય થી એટર—એ જગાએ “સીઇનરી” નો ભારી ખરચ—મીન થીએટરો “કાનસરસ” એલે શકત ગા એલના કારખાના—સીરેનેકસ—સોગ તથા લોગની રમતો—પૌડાની તથા આદમીઓની કસરતના પેત—કરીચોરન ગારડનસમા મતી તરેહવાર ગમત—નાચવાનો ઓહાનો—પુતખાઓનો નાચ તથા ના ટક—કસરતનો તખાસો—નાટકનો પેત—માલકોનો નાચ—“કાસચોરામીકવીઊસ” ના ચીતરો—મા ગની પ્રુપસ્ટરની અને તેમા રમત સાક્ર કીધેલી તરેહવાર જગા—આનશપાલ, ઇતીઆરી વાકસાહાજ ગારડનસ, કાસીશીઅમ—લડન થેટ્ટરનો દેખાવ તથા તરેહવાર ખીજ ગમત ગવોપ—વાલીટેકનીક ઇનસાઈરીઊચન—એપસખ તથા આસકાર ખાતે થાતી ધાડાની સરતો રસતે રસતે થાતા તથાયા . . . ૨૨૦—૨૨૬

પ્રકરણ ૨૧ મું.

ખીલોરી મેલેલ.

૧૮૫૧ ના મેલેલની ઊત્પત્તિ અને ફેરોએક હકીકત નવો બીવેરી મેટ્ટેપ, તેજુ કદ, બાધવાનો ખરચ, ઇતીઆરી એ મેટ્ટેપમા ગરમી દાખ કરવાની કુકતી એ મેટ્ટેનો બાહિરનો દેખાવ—લડનથી પા હાથવાની રીત—તેમા દખત થવાનો બાવ અદર જગાને વાર નજરે પડતો દેખાવ પ્રુદરતી તવરી ખના માગ—છ ગલંડના પાદશાહોની સખી—નેવ તથા તરાનસેવર—ઇલપસીઅન ફારર—ગરીક ફાર

૪—રોમન ફોરટ—આપાડામયરા ફોરટ—આસીરીઅન ફોરટ—લીનનાઈઇન ફોરટ—જરમન, ઇંગ્લીશ અને ફ્રેન્ચ ગેડીવન ફોરટ—રેનેસા ફોરટ—ઇરીઅમેયન ફોરટ—ઇટાલીઅન ફોરટ—ફ્રેંચનરી ફોરટ—હાઈડરે ફોરટ—ફોરટ આપ નીકો ઇનવેનય નસ—પરમીગામ ફોરટ—શેરી ૧૩ ફોરટ—પ્રામપીઅન ફોરટ—કાય તથા ચીનીકામ ઇતીઆરી ઇનેડીઅન ફોરટ—પુસતકખાતુ—સાળીતુ રીવાનખાતુ—તસવી રખાતુ—વેચવાની તથા જોવાની વસ્તુએ—પુદરતી વસ્તુએ અને તેખાથી આદમીના ઊરીએઅથી પે દા માતી છનસે—ઇનડીઅન ફોરટ—સાચા—ખાવાની જગા—લુદી લુદી મોહોસને એ મેડેવના મા તા દેખાવે તથા ગામિલુ એ મેડેવની આસપાસનો બાગ—કુઆરા—પાણીના ચમુખા—રમવાની જગા—આગતા જમાનાના જનવરેના આકારો ઇતીઆરી એ મેડેવની આપક તથા ખરચ ૨૩૦—૨૪૮

પ્રકરણ ૨૨ મું.

ગરેટ ખરીદનનાં માહિયાં શેહેરો ખાતે સ્પર.

મેનચેસ્ટર—રૂઝી અને કાપડનો વેપાર—કાપડ બનાવવાના કારખાના—પરેસ્ટન ખરી હારક બીલરતુ નામીસુ કા રખાતુ—મખમલ તુ કાપડ બનાવવાના કારખાના ઇતીઆરી—કાપડની વખારો—આવ પેક કરવાની મીત—લોહોડાના કારખાના—અહેર ઇમારતો લીવરપુત—એ શેહેરના બ દરનો વેપાર—રૂઝીની અડખાત—સેન્ટ જરજસ હાઉસ, રાજીન હાઉસ અને બીજા અહેર ઇમારતો લીકસ—ખનાતુ કાપડ બનાવવાના કારખાના—રાજીન હાઉસ—એ શેહેરના ઊરીએઅથી ઊતપન માતી છનસોતુ સગરકસથાન ખરાડરડ—શહેર કાપડ બનાવવાના કારખાના—સાલેટર ખર્ચતુ મોટું કારખાતુ—તાંહીતુ દેવજ અને સુર પીટર સાપ્તની સખાવત—હારીકસ—ગારીયા બનાવવાનાં કારખાના નાઈંગામ અને તાહાતુ “ હોયી અરી ” તુ કાપડ બનાવવાતુ ડારખાતુ. શેરી ૧૬—છરી, કાઠા, તાવાર અને તેવો બીજો કલ્કરીના સામાન બનાવવાના કારખાના કોવેનટરી—રીબન અને ઘડીઆવ બનાવવાના કારખાના ૨૪.૨૨૬—પીઆતા, રકામી અને ચીનીકામનો સામાન બનાવવાના કારખાના બરમીગામ—લોહોગ કામના કારખાના—દાર જોખાના હથીઆર બનાવવાના કારખાના—પેટેડ તથા નકસી કામના કારખાના—નટન—સોએ—શચની—ઝીલ પેન બનાવવાના કારખાના—પેપર માથા અથવા કાગળથી બનતા સામાનના કારખાના—ઇતીઆરી કોવસાની ખાન વારીક—કીલ્લો આકસરક વેનસતુ પરગણુ મીનાઇ સસમેનયન ખરોડજનો ઝુલતા પુત—વેલેનેની ગાડી પથાર થવાને સાઈ મોખડ બે દીધેનો “ કીઝી બી ઊપર બરીડર ” ઇંગ્લીશ લેકસ અને તાહાનો સુચસુરન દેખાવ ૨૪૪—૨૬૫

પ્રકરણ ૨૩ મું

સ્કાટલેંડ

એડીનબરો—લુનો બાગ—નવો બાગ—સોખાતા મોહોલ્ના—કીલ્લો—આનીજીનેનસ અથવા પુન તા—કાલ ટન હીલ—અહેર ઇમારતો—ફેરીઅટ હાસપીટાલ—પાર તમેનટ હાજીસ—હોનીક પાચેસનો મેડેલ—મિનમરસતુ છાપાખાતુ—કાગર બનાવવાતુ કારખાતુ—હાથારનડેન—રોજલીન ઉઆસલ—કાકટર ગ ઘની નામનો નામીઆ પાદની ગ તાસગો—એ શેહેરનો વેપાર—મોહોડા કામના કારખાના—કાપડ રંગ વાના કારખાના—હીટ છાપવાના કારખાના—રયામિલ્કી છનસો બનાવવાતુ કારખાતુ—સીવવાનાં હોર વણવાતુ કારખાતુ—અહેર ઇમારતો, ઇતીઆરી સેન્ટ આનડ્રસ આપરડીન—ગરાનીટના મથરતુ કારખાતુ—અહેર ઇમારતો બાલતેરવ—સાણીના મેડેવ—બાલતેરવની પડોસના ગામડા અને તાહાના દેખાવો—કનફેલડ—કીઝી આપ આપ તમે મેડેવ અને બાગ—બયેરગાવરી અને એ ગામ વસેના મારગનો દેખાવ—સ્કાટલેંડ ખપેના સરોવરો..... ૨૬૬—૨૮૦

પ્રકરણ ૨૪ મું

ખરીદીશ સરકારની રાજ્ય રીતી

પરખની મશવતથી એ દેખા અસત્થી રાજ થતુ આવીજીછ—ઈંગ્લેન્ડના “ પ્રીકીડય સીસરમ ” તુ દાખ લ થતુ—હાજીસ આપ લારકસની સખાનો પાપો—અ મ લોકોને તે સખાના લેડવાની શરૂઆત—અ

૨૬.

સતે આસતે પારલાનેતરની સખાનાં અખતીઆરતુ વધવું—એ સખાએ પરખને શ્રાઢ ચેલવેલા હકો—
હાથના વખતમાં બરીલીય સરકારતુ રાજ કેવી રીતે આસેછે—” હી થરી ઇસ્ટેસ્ટ અપ હી રેલમ ”
એટલે રાજનાં તરણ ભાગ—પાદશાહ અથવા રાંછી—તખત ઊપર વારેસપણું—ગાદી ઊપર પાદશાહ અ
થવા રાંછી એએ તેના હકો તથા તેનો દરજ્જો—પાદશાહ, પરધાને તથા પારલાનેતરની સખાનો એક એ
ક ઊપર અટકાવ—રાંછીનો લવાજમ—પાદશાહી કુટુંબનાં હકો. રાંછીને સલાહ આપનારાએ—પરીવીકાં
ઊસલ—કેઆબીનેટ કાંબીનસલ—પરધાને—વીધય તથા ટોરી, તથા રાડીકલસની ટોલકીએ. હાઊસ
આવ લારકસની સખા—હાઊસ આવ કાંબનસની સખા—એ સખાનાં અધીકારીને સુઢી કાહાડવાની
રીત—એ સખામાં ધારા બાંધવાતું તથા બીજું કાંબકાજ—વરસ દાહાડાની આએપત તથા ખરચનો
હીસાબ, પરગણા, ચેહેરો, બરો તથા હજલાએનો કારખાર—લંડનના કારખારેયનની આએપત—ઇનસાર
ની અદાલત—પોલીસ ખાતાં—કેદખાનાં ઇતીઆદી. ધારાની ખાહેતગારી ચેલવવાનાં મકાનો..... ૨૮૧—૨૮૬.

પ્રકરણ ૨૫ મું.

ગરેટ બરીટનનો અખતીઆર—લશકર ખાતું—વાંહાંચોની શેખ—

આએપત, ખરચ, ઇતીઆદી.

ગરેટ બરીટનતું બલ તથા ચોરાઈ—ધુશપણા વીથે ચેલવેલું ખાન—કઠિઅત. અવસથાંનોની બિહોલાઈ, લ
શકરખાતું, તેની સંખીઆ અને તેનો ખરચ. બીજા રાજવાસાએનાં લશકરો સાથે મુકાબલો. લશકરના
સીપાઈ તથા અખતરો દાખલ કરવાની રીત. મીલીશીઆ—વાલંડીઅર કોર. લશકરનો કારખાર.
વાંહાંચ ખાતાની શેખ, તેની સંખીઆ અને ખરચ. ગરેટબરીટન ઊપર હેમસે કરવાતું બીકટપણું.
કીલ્લા. લશાઇનો સાખાન બનાવવાતું “ કુલીય આરસાનલ ” છું કારખાતું. સને ૧૮૬૦—૬૧ નાં
વરસનો ખરચ તથા આએપત. એ રાજનાં કરજની વીગત. વરસે વરસ વધતી આએપત. યુરોપખં
ડનાં બીજા ચોથાં દેશાવરોની વસતી, જમીન અને આએપત સાથે મુકાબલો..... ૨૮૭—૨૯૫

પ્રકરણ ૨૬ મું.

ગરેટ બરીટનનો વેપાર.

સધળી અન્યો અને સધળા દેશો શાયનો બિહોલો વેપાર—ખાલની આવક—નીકાચ—દોલત ઇતીઆદી.. ૩૦૬—૩૧૧.

પ્રકરણ ૨૭ મું.

સંસારી હાલત.

બંરમ—કેસવલી તથા મધરાઈએ બરીલીય લોકોની સંસારી હાલતમાં કરેલો ફરશર—સ્રી અને મરદાનાં એક
સરકા હક—ધરનાં સુખનો સ્રો ઊપર ચોરો આધાર—સ્રી કેલવણી—સ્રીએનાં હાનરપણાથી મરદો ઊ
પર અસર—લોકોની આવક તથા દીઆનતદારી—મીલનસારી—દોશની—પારકા દેશના લોકો ઊપર
ઊપકાર કરવાની ખાહેત..... ૩૧૨—૩૧૪.

ચીત્રોનું સાંકલીઉં.

અરે,	
માહારાણી વીકટોરીયા.....	૧
લુકશાંખો મેહેલનુ દીવાંનખાંતું.....	૪૭
વારસેલનો કુંઆરા સાથનો બાગ.....	૪૯
લંડન.....	૮૩
લંડનના રસતા મથેની ભીડ.....	૮૬
રેમસ ટનેલ—નદીની નીચેનો રસતો.....	૮૮
રસતા ઉપર સણગાર—ટીકક વ્યાવ વેલ્ડીંગનનું પુતું.....	૮૮
બર્કીગૌમ પાલેસ.....	૧૦૨
વૌનદસર કેઆસલ.....	૧૦૭
પારલામેન્ટનો મેહેલ.....	૧૧૨
હાઉસ વ્યાવ લારડસ—ઉમરાઓની સભાનું દીવાંનખાંતું.....	૧૧૫
હાઉસ વ્યાવ કામનસ—આંત્રની સભા.....	૧૧૭
લંડનનો કીલ્સો.....	૧૧૯
ગીલડહાલ.....	૧૨૬
ટાઈમસ છાપવાનો પ્રેસ.....	૧૪૧
સેન્ટ પાલસનુ દેવળ.....	૧૪૨
વેસ્ટમીનસ્ટર આબી નામનુ દેવળ.....	૧૫૦
ક્રીક ગારડનસ.....	૧૬૫
બીલોરી મેહેલ હુંગાડવાની કીરીયા	૨૩૦
બીલોરી મેહેલ બંધ કૃષિ તે વખતનો દેખાવ.....	૨૩૨
નવો બીલોરી મેહેલ	૨૩૩
રૂઢના તાર કાહાડવાનો સાંચો તથા સુતરને ચાટરડાં ઉપર ચઢાવવાનો સાંચો.....	૨૫૧
કાપડ વણવાનો સાંચો	૨૫૨
સુતર વણવાનો સાંચો.....	૨૫૨
ભરતનુ કાપડ વણવાનો સાંચો	૨૫૯
ગાલીચો બનાવવાનો સાંચો.....	૨૫૯
ત્રીનાંઈ સેટની ખાડી ઉપર બાંધેલો લોહોડાંનો ઝુલતો પુલ.....	૨૬૪
આગની ગાડી નવા સાંચો લોહોડાંનો બંધ પુલ	૨૬૫
ડરવેનટ અને બાસેનટવેથ સરોવરોની આસપાસનો દેખાવ.....	૨૬૫
છીંટનુ કાપડ છાપવાનો સાંચો.....	૨૭૩

સુળઈથી એડન.

ઈંગ્લેન્ડ અને હીંદુસ્થાન વચ્ચે અગનીના આસાથી આવતા પેટારની ટૂંક તવારીખ—મીસતર હેનર, મીસતર વાધહારન, ઈંગ્લેન્ડ મેસની અને મીસતર હેનરની તારીખ લામિક ચેલનનું—“કોઈ આવ ઉગરર” તથા “મોગડ આવ કનરો” વચ્ચેની આગગડ—સુળઈથી આગમોટાના ચેપ માંડવાની સરખાવ—પીનીનસુપર એન્ડ મોરીએનર ૧ મીમ નાવી ગેરાન કપની—ઈંગ્લેન્ડ પોસ્ટવાનાં મારગો—સુળઈના આગનો દેખાવ—આગમોટ લીપરનો કાગેમાર—એડન—૫૧ ૩—કુગરો—મુરો—ગામનો દેખાવ—વરસાદની પુ—સાંજી પુર પાડવાના ઈંગ્લેન્ડ—કુઆ, રાકા તથા નેહર—મુરકા રી નીચાવ—એડનની આગની તવારીખ—એ આગ ઇંગ્લેન્ડના હાથમા કેમ આવીછી—તેની હ મજાની ટાવત—વે પાર, વચ્ચી, ઇનીઆઈ

વરાળ યંતર અથવા બાફના સાંચાએ હુનીઆમાં ઘણીએક રીતે મોટા ફેરફાર કરી નાખીએછે તેની મદદથી આ મુલક અને યુરોપ વચ્ચેના સંબંધમાં પણ ઘણો ફાવેલો થયોછે. પચીસ વરસની વાત ઉપર હીંદુસ્થાન અને ઈંગ્લેન્ડ વચ્ચેના આવ જાવ સડતાં બારકમોની મારફતે કેપ આવ ગુડ હોપને મારગે થતો હતો, અને તે વેળાએ અનરેથી ઈંગ્લેન્ડ પોહાવતા, અને ઈંગ્લેન્ડથી અતરે આવતા માર્ગો છ મહીના સુધીની મુદત લાગતી હતી. આવી લાખી મફર જેમ ઠીલની તેમ કંટાળા ભરેલી પણ હતી, તેથી હીંદુસ્થાન અને ઈંગ્લેન્ડ વચ્ચે લોકોના આવ જાવ ઘણો નહીં હતો, તથા એ બે મુલક વચ્ચે સંબંધ ઘણો ન ધીમો ચાલતો હતો. પાછળથી એ સંબંધ જેમ જેમ વધતો ગયો, તેમ તેમ તેઓ વચ્ચેના વેહેવાર ઉતાવળો થાએ તેવા ઉપાયો મોઢવા માં ઘણાએક શખ્સોએ પોતાનું ધીઆન લગાડીકે ઈંગ્લેન્ડ અને હીંદુસ્થાન વચ્ચેના વેહેવાર રેડ સી (શતો અમુદર) ને મારગે ચલાવવા વીશે સને ૧૮૨૪ ના સાલમા અતરે પેહેલી ચરમા ચાલી હતી એ મારગ પેહેલાં બતાવવાનું જ્ઞાન ઘણું કરીને કપતાન જનસટનને આપવામાં આવેછે. મીસતર હેલર, મીંઠ વાધહારન અને કલનલ એસની નામના ચંચળ શખ્સોએ એ બે મુલકો વચ્ચે ટુંકો રસતો શોધી કાઢાડવામા ઘણી મેહેનત લીધી હતી. મીંઠ વાધહારનના વીચાર પેહેલાં એવો હતો, કે સડના બારકસોને બદલે કેપને મારગે વરાળનાં સાચાના વાહણો ચાલુ કરવા, અને એ વીચારમાં તેને કવકતાના મુરોપીઅન રેહેવાસીઓથી ટેકો મલીએા હ તો પાછળથી મીંઠ વાધહારને પોતાનો વીચાર ફેરવીને અસરાની નાલ (પરશીઅન ગલક) ને રસતે તુરકી તથા ઈરાકે અરબીમા થઈ મુરોપ મેલ મોકલવાનો મારગ વધારે દુરસત ધારીએા. જારે મીંઠ વાધહારન એવો વીચાર કરના હતા, તારે મીંઠ હેલર નામનો એક શખ્સ રેડસી અને મીસર દેશને મારગે મુરોપ માયે અવેશો ચલાવવાના ઉપાએ તપાસવામા મુતેયો હતો. એ શખ્સે પોતાની ગોડવણ સીંગનના મુરોપીઅન રેહેવાસીએા ને તાં ૮ મી જુન સને ૧૮૩૦ ને દીને એક જાહેર સભા ભરીને જાણવી હતી. એ સભામાં સીંગનની મુપરીમ કોરટના નાયાધીશો તથા બીજા નોટા સરકારી હોદ્દાઓ હાજર હતા, તેઓએ મીંઠ હેલરની ગોડવણ પસંદ કરી. પણ પછવારેથી મીંઠ વાધહારને મીંઠ હેલરનો વીચાર પસંદ કરીયો, તારે મીંઠ હેલર પોતાનો પેહેલો વીચાર પડતો મેલી મીંઠ વાધહારનનાં આગલા વીચાર ઉપર ગયો, અને એવું ધારીકે, કે અસરાની નાલ અને તુરકીના મારગ વધારે સહેલોછે. એજ વખતે ઈંગ્લેન્ડમાં પણ વરાળ યંતરના બારકમોથી મેડીટરેનીઅન (જી-મ ધીઅ) સમુદરને રમતે હીંદુસ્થાન ખાતે સંબંધો ચલાવા વીશે ભારે ભાંજગડ થતી હતી. મારલામેનટની સભા

એ એ અગતની બાબત ઉપર ધીર્યાન આપવા માંડીઈ સને ૧૮૩૪ નાં સાલમાં તે સભાની “સીલેક્ટ કમીટી” એ મેડીટરેનીઅન સમુદાયને મારગે હીંદુસથાન ખાતે મેલ રવાને કરવાની સરકારને મળ્યુત લલામણુ દીધી. એન વરસના આગસ્ટ મહીનામાં નામદાર રાણીની સરકારે “બોરડ આવ કન્ટરોલ” ના સરનશીનની મારફતે “કોરટ આવ ડરેક્ટરસ” ને જાણવીઈ કે ઈંગલંડની સરકાર અગતીનાં આંઆનાં બારકમેની મારફતે આલેકઝાનડરીઆ સુધી મેલ મોકલવાને તઈઆરછે, અને તે ખીસામે ઉપલી સભાએ સુએન ખાતે, હીંદુસથાન તરફ મેલ લઈ જવાને વાસતે એક આગમેઈ તઈઆર રખાવવી. “કોરટ આવ ડરેક્ટરસ” એવો જવાબ વા લીઆ કે, એ પરમાણુ સુએનથી હીંદુસથાન ખાતે મેલ મોકલવાનો ખરમ દર વરસે બાર લાખ રૂપીઆ થયે, અને એવો મોટો ખરમ હીંદુસથાનની આએપત ઉપર નાખવો ઘટારત નથી; મારે જે અરથો અરધ ખરમ ઈંગલંડની સરકાર આપે તો, તેઓ “બોરડ આવ કન્ટરોલ” નાં હુકમ પરમાણુ ચાલવાને તઈઆરછે. “કોરટ આવ ડરેક્ટરસ” ના આવા માંગવાથી તેઓ અને “બોરડ આવ કન્ટરોલ” વચે આસરે તરણુ વરમ સુધી કેટલીએક ભાંજગડ ચાલી, અને અંતે પેહેલી સભાનું માંગણું આહાલ રહીઈ. મુખ્યધી સુએન ખાતે પેહેલી આગમેઈ, હીંદી લીનડસે, તારીખ ૧૬ ખી નવેમ્બર ૧૮૨૯ ને દીને હુંકારીઆમાં આવી હતી. તાર પછી વળી એક વરસ સુધી કોઈ આગમેઈ ગઈ નહીં હતી. બીજ વાર આગમેઈની મારફતે જે મેલ સુએન રવાને કીધો હતો, તે પણ હીંદી લીનડસેમાં તારીખ ૧ લી જાનેવારી ૧૮૩૨ ને દીને મુખ્યધી રવાને કરવામાં આવીઆ હતો. તરીજ વારનો મેલ ૧૮૩૪ ના વરસમાં મોકલીઆ હતો. મુખ્ય અને યુરોપ તરફ દર મહીને રેડ સી અને મેડીટરેનીઅનને રસતે આગમેઈઆ મેલ મોકલવાની ગોડવણુ સને ૧૮૪૦ ના વરસમાં પુરી થઈ હતી. મહીનામાં જે વખત મેલ મોકલવાની ગોડવણુ ૧૮૪૫ નાં વરસમાં અમલમાં આવી હતી સને ૧૮૫૧ નાં સપ્ટેમ્બર મહીનાં સુધી નામદાર કંપનીનાં વાહાણુ ખાતાનાં બારકમેની મારફતે મેલ મોકલવામાં આવતા હતા, અને ઉતાડીઆ પણ જતા હતા, પણ તાર પછી સરકારે એ કામને ઈંજરો “ખીનીનસુલર એનડ એરીઅનટલ સ્ટીમ નાવીગેશન કંપની” ને આપીઆછે. વાંહાંણુ ખાતાની કંપનીઆમાં આએ કંપની સઈથી મોટીછે હેવું જાણુએછે. સઘળાં મહીને તેનાં ૪૯ બારકમેછે, તેમાં સાઈયાંમપટન, માલદા અને આલેકઝાનડરીઆ વચે સાત આગમેઈ કરેછે, સુએન, એડન, સીયોન, મદરાજ, અને કલકતા વચે સાત; સુએન અને મેલયુરન વચે માર, મુખ્ય, સીયોન, હાંગકાંગ, એડન અને સુએન વચે દસ; એડન, મોરીસ અને બોરબોં વચે તરણુ; હાંગકાંગ, શાંનવાઈ અને કંનતાન વચે સાત; હાંગકાંગ અને મનીલા વચે બે; મારસેલ, માલદા અને આલેકઝાનડરીઆ વચે તરણુ; સાઈયાંમપટન, વાઈગો, આપોરટો, લીસાનં, કેડીન, અને જાસાલટર વચે તરણુ આગમેઈ કરેછે, તથા પરમુટણુ કાંમને સાડ બીજાં તરણુ બારકમેછે. એ કંપનીનાં ભાગીદારોને દર વરસે સેંહકડે આઈ ટકાનું વીઆન મયેછે.

હાલના વખતમાં અગતીનાં સાંચાના બારકમેધી, રેડસી ખમાર કરીને ખીસરને મારગ, જેને “આ વરલાનડ રૂટ” કહી કેહેછે, તે લીધાથી હીંદુસથાન અને ઈંગલંડ વચેની સફરમાં ઘણો ફેરફાર થઈ ગયેછે, તે સરવેને સારી પેઠે રોશનછે. મુખ્ય અને ઈંગલંડ વચેની મુસાફરી માસ એકની અંદર થઈ શકેછે, અને વળી તે એવી રીતે કે મુસાફરને કોઈપણ કારણને લીધે કંટાળો આવે નહી. મુખ્યધી જનારો મુસાફર હમણાનાં વખતમાં ઈંગલંડ ખાતે ઘણુ કરીને તરણુ રીતે જઈ શકેછે. આલેકઝાનડરીઆ સુધી તો સઘળા મુસાફરોને સાડ એકજ રસતોછે, અને તાર પછી જમ જેને મેહેવું પડેછે, અથવા જમ જેની મરજમાં આવેછે, તેમ તે ખોતાનો ઠરાવ કરેછે. કોઈ આલેકઝાનડરીઆથી ટરીએસ્ટ સુધી આગમેઈમાં જાયેછે, અને તાંહાંધી આગતી માડીથી આસટરીઆ, પુર્ણીઆ, તરખની અને ફ્રાન્સ થઈને ઈંગલંડ જાયેછે. કેટલાએક આલેકઝાનડરીઆથી પાંચા ઈંગલંડ જાયેછે. જ્યો એ મારગ પસંદ કરેછે, તેઓ મેડીટરેનીઅન સમુદાયમાં માલદા,

અને જંગલરતર તથા આટલાનટીક સપુદર મધે લીસબન અને આપોરટો થોડેરો પસાર કરી બીસકેનાં અખાત તથા ઇંગલંડ અને ફ્રાન્સ વચેની ખાડીમાં થઈને ઇંગલંડને કીનારે પોહાએ છે. વળી બીજાએ ખાલરા થઈને મારમેલનો રસતો પસંદ કરે છે, અને તે થોડેર ખાતે પોહાએ આવ્યા પછી, ફ્રાન્સની લોહાંની સડકથી ૩૬ કલાકમાં લંડન જઈ શકે છે. સાધ્યાંમપરનને મારગે મુંબઈથી ઇંગલંડ જતાં લગભગ એક મહીના થાય છે, પણ ટરીએન્ટ અથવા મારમેલનો મારગ પકડીઆથી, જે રસતામાં મુસાફર ખોટી નહી થાયેતો, ૨૪ દીવસમાં મુંબઈથી લંડન જવાઈ શકાય છે. હાલના વખતમાં ઘણા ખરા ઉતાડ્યો મારમેલનો રસતો પસંદ કરે છે, અને આએ પુસતક લખનારે પણ તે રસતો લીધો હતો, કેમકે તેથી ધારેલી જગ્યાએ જલદી પોહાયાએ છે, અને ફ્રાન્સનો સોલી તો તે જ નેવાની જોગવાઈ મળે છે.

સરવેને સારી પેઠે રોશન કરે કે, દર પખવાડીએ ઇંગલંડ ખાતેનો જેલ અતરે આવે છે, તેમ અતરેથી જ હીનામાં જે વખત ઇંગલંડ ખાતે જાય છે, અને એ જ જેલની સાથે ઉતાડ્યો પણ આવે છે તથા જાય છે. તારી ખ ૮ મી એપ્રેલ સને ૧૮૫૮ ને દીવસે સાંહાંનનાં ઇંગલંડ ખાતેનો જેલ લઈને “મધરાન” નામની આ ગમેટ આપણા બારામાંથી ઉપરી હતી, તેની સાથે આ લખનારે આ ટાપુનો કીનારો છોડીઆ હતો.

આપણી સફર કરવાનું સૂ કરીએ, તેની આગમ્ય આપણા બારામાં આગમેટ ઉપરથી આપણને અજબ તરેહનો દેખાવ લાગે છે. જે મજાદ, મોજ અને ખુશી મુસાફરને વાસતે હજાર હર ખોટી રહેલી છે, તેનો વીચાર તે થડીએ આવતો નથી, કેમકે આગમેટ ઉપરથી બારામાં એક મુંદર દેખાવ નજરે પડે છે, અને તેમ આપણું ધીઆન રોકાયે છે. એક ચીજ અથવા દેખાવ આપણે હંમેશા જોતા હોઈએ, તે વખતે તેની ખુ બી આપણને નથી આવુમ પડતી; કોઈ વખતે કોઈ આજીવાતા બનાવથી આપણી ઉપર જેવી અજબ દેખાવ તરેહની અસર થાય છે, તેવી ઉપરે વખતે મુંબઈનાં બારામાં થયા વગર રહેતી નથી. આપણે ઘણીવાર બંદર ઉપર જઈ ઉભા રહેઈએ, તથા વારેઈએ ખોટમાં બેસી ફરવા જઈએ, તોપણ થોડાએએ પોતાની આસપાસનાં દેખાવ ઉપર વીચાર કીધો હશે. ફુનીઆમાં સઉથી સારા બારાં મધેનું એક ખારું, જેમાં આજ ફુનીઆનાં સઉથી મોટાં બે યાને, ઇંગ્લેન્ડ અને ફ્રેન્ચ, તેમની આખી “નેવી” અથવા લડાઈના વાહાણોની ફોજ મેહેલથી સ આઈ ગકે—જાંહાં ગણતરી વગરનાં નાહનાં બારકમે વગેરે, આ પુરૂથવી ઉપરનાં સરવ ખંડો—શું ધુરોપ, કે શું એશીઆ—શું આફ્રીકા, કે શું અમેરીકાનાં સળા મળી ૧૦૦ થી ૧૫૦ મોટાં બારકમે તેમનાં દબદબા ભરેલા મોટા રોગો અને ફોજીન બેરોગીન વાવડાએ સાથે ફર રોજ આપણાં દીકામાં આવે છે, અને તેએ આ ટાપુની દોલત તથા વેપારની નીશાન તથા ફુનીઆના સળા ભાગે સાથેનો સંબંધ દેખાડે છે. વળી આપણી આને ની ગોદીમાં આવેલીનાં છાપરાં સાથનાં બારકમે, કે જે હવે પછી આ ટાપુના વેપાર અને દોલતમાં વધારો કરે, તે આ બારાંને પોતાની બાજુ અવસથાથી શણગાર આપે છે. તેમની પહોસમાં એક મોટી ખાંડવી તથા તેની પામેનો કીલ્નો, આ ટાપુના મોટા ખપની અને કડમ્પતની નીશાણ જાહેર કરે છે. બીજી તરફ નજર પોહોં આડીએ, તો આહા ! શું મુંદર દેખાવ આપણી નજરે પડે છે. ઉરણ, ધારાપુરી, રેવસ અને કનેરીના ટાપુઓની હાર, સાંકળની માફક બધાઈ જાયેલી છે, અને જેની ઉપર ઉગતા સુરજ સાથે આકાશ ઉપરનાં વાદળા પોતાનાં ખુશનુમા દેખાવ આપણી આગળ મેહેડે. વળી સામેની બાજુ તરફ નજર ફેરવીએ, તો કોલાખાનું નાહનું ટાપુ તેનાં સોબીતા બંગલા અને ઉંચી દીવા દાંડી સાથે જુદી જ રીતેના દેખાવ આપે છે. આ રંગનો એક રહેવાસી જરે પોતાના બારામાં ઉભો રહીને આવો રંગીઆમણ તથા શોહામણ દેખાવ જોએ, તારે તેના દીલમાં ધણેજ આનંદ ઉપજત વળા રહે નથી.

સળા ઉતાડ્યો જલદી રહેઆ કે આગમેટ જલદીથી ઉપાડવાની તઈઆરી થાય છે. આગમેટ આ લી, કે તેની અંદરનો અધગો કોશોબાર માટે છે, તે જ શખમે આગળ કોઈ વાર દરીઆની મુસાફરી નહી કીધી

સુતેલા અથવા જાગીએ, અથવા ખાવા પીવા બેઠા, અથવા ગમત અને ખુશીમાં સુતાપાછે; જાણે સઘળી તરફથી આપણી ઉપર રહેતછે: પણ આ ઘડીએ આવી હાલતછે, આવતી ઘડીએ શું થશે, તે કોઈથી કહેવાઈ શકાતું નથી. એક મોટું તોફાન થઈ આવીઈ, ફરીએ તળાવનાં જવો રથીર હતાં તે જોશમાં આવીએ અને તે નાં મોજા તુતક ધોવા લાગા; વરોળીએ વાંહાણને સીધું જવા દેતા નથી, વાદળાં ઘેરાઈ આવીએ, મનજીવત અને મગર આગબોટ આણી ગમથી પેલી ગમ ડોળા ખાવા લાગી, રસતો અંધારો થઈ ગયો અને કશું સુખ પડતું નથી. જ્યો એક ઘડી આગમય ભર ખુશી અને મોંજમાં હતા, તેઓ હમણા ગંભીની અને અકસોસ મા આવી પડીએ; જ્યો ભર ઉમેદમાં હતા, તેઓના એહેરા ઉપર ના ઉમેદીના પરો ફરી વલીએ; આ ઘડીએ કે પેલી ઘડીએ આગબોટ ખરાબા ઉપર જ્યો અથવા પાણીને તંલીએ જઈ બેસે. આવા બનાવો પરમેશવરનાં હાથમાંછે, તે હરેક સાધારણ વીચાર વાલું આદમી સારી પેઠે સમજેછે, તેથી મુસાફરને આદમીની ના કહ્યમતી અને તે સાહેબનાં કહ્યમત વીશે, જેવો આ જગોએ નીતીના ધરો મળેછે, તેવો બીજો કંથે નહી મળતા હશે, માટે તે સાહેબને તે હરદમ ધ્યાન કરતો રહેછે. ફરીઆના મુસાફરને આવા વીચાર ઉત્પન્ન થાય છે, તે અતરે ટુંકામાં જાહેર કરવાને ફરસત ધારીઈ.

મુંબઈ છોડીઆ પછી આગબોટ પેહેલું અંદર એકન ખાતે કરેછે. એ ગાંઠ અરબસતાનના કીનારા ઉપરછે, અને મુંબઈથી પશ્ચિમ તરફ અને જીવ દખણ તરફછે. સારી મોસમમાં મુંબઈથી ઉપરેલી આગબોટ પાધરી પશ્ચિમ તરફ જાયેછે, પણ ચોખાંસાની રૂતમાં પશ્ચિમ તરફથી પવન ઘણા ફુંકે તેની સામે આગબોટ રથી નવાઈ શકાતું નથી, તારે પેહેલાં દખણ તરફ ઉતરીને પછી વાવીઅ કોણે જાયેછે. ચોખાંસાની રૂતમાં આ પરમાણે હરીઈ લેવાની ફરજ પડીઆથી આગબોટને ૮૦૦ માઈલ વધારે મંજલ કરવી પડેછે. એકન અને મુંબઈ વચે ૧૬૬૪ માઈલનો રસતોછે, તે સારી મોસમમાં ૭ દીવસની અંદર પસાર કરી શકાયેછે.

મુંબઈનું બારું છોડીઆ પછી સોકોટરા નાં ટાપુ આગળ આવીએ, તાંહાં સુધી કોઈ કીનારો આ પહોને દેખાતો નથી, માટે લગભગ એક અડવાડીએ પછી જમીનનો કીનારો જોવાથી મુસાફરને ખુશી ઉપજે છે. કોએલા લેવાને સાડ આગબોટ ૨૪ કલાક સુધી એકનના બારામાં ખેટી રહેછે, તેથી મુસાફરને આ નોંહ નું ગાંઠ જોવાને તથા તે વીશે કેટલીએક પુછ પરછ કરવાને બની આવેછે. અરબસતાનનાં કોસતા ઉપર એકન નું બારું સઘળી સરસ ગણાયેછે, અને તાંહાં નામદાર રાંણીની સરકારનાં કેટલાંએક બારકમો જાણક રહેછે. બારાંની અંદરથી ગામનો દેખાવ ખાતર પાહોનો હાર મેવાએ વધારે દેખાતો નથી, કાન્તે તેની સઘળી બાજુએ ઉમા ડુંગરો ફરી વલેલાછે, અને એ ડુંગરો તેના ખુદરતી બંધાવેછે. અતરે સવારી કરવાને તથા માલ લઈ જવા લાવવાને ગોડાં તથા ઢોંઠા કામે લગાડવામાં આવેછે, પણ આગબોટનાં ઉતારેએ એકનમાં જવા માહુતા. હોએ, તેઓને સાડ ઘોડાની ગાડીએ મળી શકેછે. અંદરથી તરણ માઈલ દુર ગાંઠછે, તાંહાં બે રસતે નવાઈ શકાયેછે. એકનું નામ “લીટલ પાસ” કરીનેછે, અને એ રસતો બનાવવાને વાસતે આસરે ૫૦ ફીટ ખડક કાપવો પડીએછે. બીજા રસતાને “ગ્રેન પાસ” કરીને કહેછે, અને એ ખારજે આપણે ગાંઠની અંદર જઈ શકાયેછે. એ રસતાને વાસતે ૨૦૦ ફીટ ઉપર ખડક કાપેએછે, અને એટલો ખડક કપાવાના સળબથી બે પાહો હો વચે જે ખાચ પડીછે, તે માટે એ રસતાની ઉપર એક પાહોડ ઉપરથી બીજા પાહોડ ઉપર જવા સારું, એક મનજીવત સુલ બાયેએછે, તે બારાંમાથી દેખાયેછે. ગાંઠનો દેખાવ સારો અથવા ખુબસુરત નથી. તાંહાંના બે રકાં ઘરો ઘણા ખરાબ દેખાયેછે, નલીએ ખવતાં નથી તેથી મુનાનાં ધાબાંનાં છાપરાં બનાવીએમાં આવેછે. સઘળી તરફ ખરાબીની નીસાંન માત્રુમ પડેછે, તથા ઘરો ભાગી પડેલા અને કોહોવાટ ઉપર આવેલાં દેખાયેછે. ગાંઠમાં ફરતા અરબો, મોમાંલી તથા પાહુદીઓના દેખાવ ઘણા કંગાલ તથા દુખ ઉપજવા જોવા ગેછે. સરકારી અમલદારોને રહેવાનાં બંગલા તથા પારસીઓની ફકાંનો કાઈએક સારી હાલતમાંછે. “પોલીટીકલ

હોય, તેને ઘણાં રમુજ લાગે છે. આગમેઠ આગરે ૨૦૦ અથવા ૩૦૦ આદમીની વસતીનું એક નાહતું ટા પુછે કપતાન તથા માલમ, આ ફરતા ટાપુને સઘળી કાગેબાર મલાવે છે, અને એથી વધારે આદમીઓ, જે ધ રીએ તેઓના મોહોડામાંથી હુમ નીકળે છે, તે ધરીએ માન સાથે બળવે છે. ઉતાડૂઓની બરદાસત હેવાનું મ રવેના ધીઆનમાં છે, કપતાનથી તે છેક હલકામાં હલકી પદવીના ખલામી તેઓને સઘળી રીતે મુખમાં રાખવા ની ઈનતેજરી બતાવે છે. આ ટાપુમાં મુધાર, લુહાર, દરજ, બબરચી, ભડીઆગે અને બીજા નજરના સઘળા કારીગરો છે, કસી વાતની ખુટ નથી. જેમ આપણા ઘરમાં આપણે મુખ ચેનમાં અને આરાસતગીમાં હોઈએ, તેમ અતરે પણ છઈએ, એવી આપણુ ધર છે. જે આપણી તબીઆત નાદરમન થઈતો આપણે વામતે દવા, વર્ધ અને ખીદમતગારો તઈઆર છે. જેમ ઘરમાં બરાબર વખત સર આપણુ ખાણુ આપણી આગળ આ વે છે, તેમજ બધકે વધારે ચોકસાઈથી અનરે પણ મળે છે. આપ, મા, બેહેન, ભાઈ અને છેકરા જેમ ખુશાલી સાથે પોતાની ટેબ ન ઉપર મુકરાના કરી ભોળન કરે છે, તેમજ અતરે જાણુ એક નોટ કુટુબ દર રોન પોતાના ધ રમાં જમતુ હોય તે પરમાણુ દીસે છે, અને એ પરમાણુ કેટલા એક દીવસ સુધી લાગત બનીઆથી એક બીજા ની જીવનસારી, હોસતી તથા મોહબતમાં ઘણા વધારો થાય છે. બદગીને વખતે આ તરતા ધર મહેનુ આપુ કુટુબ તેમાં સામેલ થાય છે, અને ઉતાડૂઓમાં જો કોઈ પાદરી નહી હોય તો, કપતાન પોતે પાદરીનું કામ ચલાવે છે. ઉતાડૂઓની જમીન ઉપરની હાલતની અતરે એક ખરી નકલ છે. સઘળા ઉતાડૂઓ એક બીજાના મુખ ક ખમાં ભેંગા મે છે, કેમકે આ ટાપુ એવું છે, કે તેની આબાદીથી સઘળાને સુખ, અને તેની ખરાબીથી મઘળાને કુખ ઉપજે છે.

પણ જે ઘણી દરીઆમાં પેહેલી સફર કરવા નીકળીએ હોય, તેને આ સઘળી બાબદ ઉપર પેહેલા એક બે દીવમમાં વીચાર કરવાને બનતુ નથી, કારણ કે વાહાણના હી નવાથી તેના ગરીર અને મગજ ઉપર જે અસ ર થાય છે, તેથી તેને ઘણા ભાર આવે છે, અને કેટલીએક રીતે હેરાન થયુ પડે છે. એ માદગીને ઈ ગજેના “મી સીકનેસ” કરી કો છે. ઘણા જણાઓ તેથી બહુ કટાગે છે, કેમકે તે વખતે ફેર બહુ આવે છે તથા ઉર્ગી ઘણી થાય છે અને ખાવા મુતલબ ગમતુ નથી. જેઓ આ હાલતમાં આવે છે, તેઓ પેહેલા એવાતો કરાજે છે, કે દરીઆમાં આવવાનો અકસોસ કરે છે, અને અનખ થાય છે, કે આ દરદની વઢિએ કશી દવા સોધી કાહા ડી નથી. પણ એ માદગીથી હારી જયુ ન જોઈએ. જેમ બન તેમ હીમત પકડવી, તુતક ઉપર ખુદની હવામાં ફરતુ, અને બરાબર ખાવુ, એજ તેની દવા છે, પેહેલા તેમ કરવા નહી ગમે તોપણ આપણી ખુશીની વીરૂધ એ મ બીધાથી આપણે જલદી સારા થઈએ, અને પેહેલા જવા કરાજતા હતા તેમ પાછળથી મેવરી ખુશાની દરી આની સફરથી ઉપજે છે.

કુનીઆના મઘળા જાનવગેમાં આદમી સરવેથી શન્તીવાન, હુનરમદ, અને જોશવર છે, તોપણ તે પર નેશવરના હુમ્મ અને ખુશી આગળ કસા હીરાબમાં નથી, આપણુ સખ અને કુખ, છવતર અને મરણ, એ મરણ તે મોહબતી મરણ ઉપર છે, તે વીથેના એક મોટો ઘડો અથવા ઉપદેશ, દરીઆની મુસાફરી કરનારની આખ આગળ હરમ મે છે. તેની મેરેરખાનીને લાયક થવાને તથા સનામત મેહેવાને, હર ધરીએ અને હર વખતે પરાયના કરવાની આપણી ફરજ છે. હમણા દરીઆ તગાવના જોવા અધીર અથવા થય છે, તેના મોજનુ જોર અને અવાજ કાઈ તથી, પવન આપણી તરફેણમાં અને પાણી ધીમે વેહે છે, સાચા બરાબર કામેદારમાં આ લીઆ જાય છે, અને સરો દબદબા સાથે ઉડી, આપણી મજાને ઉતાવળેથી કાપીને, જવા ધારેલી જગાએ જ ન દીધી પેટાચાહવાની ઉમેદ બતાવે છે, માથા ઉપર આખાશ ખુલ્લુ, વાદળ વગરનું અને નીરમજા દેખાય છે. ધર ની અદર રોઈએ તેમ મઘળુ સનામન દીમે છે, તોપણ ગો ગો આપણા બારકસને હરકત નહી કં એવુ તે મજા જાય છે, અને દરીઆને પાદચાહ હોય તેમ પોતાના રમતો કાપતુ મા નીંડ જાય છે. વગર ધામતીથી આપણે

સુતેલા અથવા જાગીએ, અથવા ખાવા પીવા પેઠાએ, અથવા ગમત અને ખુશીમાં શુતાપાએ; જાણે સમગ્રી તરફથી આપણી ઉપર રહેઠાં: પણ આ ઘડીએ આવી હાલતએ, આવતી ઘડીએ શું થયે, તે કોઈથી કેહેવાઈ ગ ઠાતું નથી. એક મોઢું તોફાન થઈ આવીડું, દરીએ તળાવનાં જવો રપીર હોતો તે જોરામાં આવીએ અને તે નાં મોજા તુલક ધોવા લાગા; વંટોળીએ વાંહાણને સીધું નવા રેતો નથી, વાદળાં ઘેરાઈ આવીઆં, મનશુત અને મગરૂર આગભોટ આણી ગમથી પેલી ગમ રોળા ખાવા લાગી, રસતો અંધારો ઘઈ ગયો અને કશું સુખ પડ તું નથી. જ્યે એક ઘડી આગમન ભર ખુશી અને મોંજમાં હતા, તેએ હમણા ગંમગીની અને અફસોમ માં આવી પડીઆ; જ્યે ભર ઉમેદમાં હતા, તેએના ચેહરા ઉપર ના ઉમેદીના પરદો ફરી વલીએ; આ ઘડી એ કે પેલી ઘડીએ આગભોટ ખરાબા ઉપર જ્યે અથવા પાણીને તંબીએ જઈ બેમે. આવા બનાવો પરમેશવ નાં હાથમાં, તે હરેક સાધારણ વીચાર વાલું આદમી સારી પેઠે સમજીએ, તેથી યુસાફરને આદમીની ના કડબતી અને તે સાહેબનાં કડબત વીશે, જવો આ જગોએ નીતીના ધરો મળેએ, તેવો બીજો કોયે નહી મળતો હોય; આંટે તે સાહેબને તે હરદમ ઇઆદ કરતો રહેએ. દરીઆના યુસાફરને આવા વીચાર ઉત્પન્ન થા એ, તે અતરે દુકામાં જાહેર કરવાને ફરસત ધારીડાં.

સુખઈ છોડીઆ પછી આગભોટ પેહેલું બંદર એડન ખાતે દરેએ. એ ગાંમ અરબસતાનના દીનારા ઉપરએ, અને સુખઈથી પશ્ચિમ તરફ અને જુન દખણ તરફ. સારી મોસમમાં સુખઈથી ઉપરેલી આગભોટ પાધરી પશ્ચિમ તરફ જતેએ, પણ ચોખાંસાની રૂતમાં પશ્ચિમ તરફથી પવન થયો ફુકે તેની સાંમે આગભોટ થી નવાઈ શકાતું નથી, તારે પેહેલાં દખણ તરફ ઉતરીને પછી વાવીઅ કોણે જતેએ. ચોખાંસાની રૂતમાં આ પરમાણે હુરીડું લેવાની ફરજ પડીઆથી આગભોટને ૮૦૦ માઈલ વધારે મંજલ કરવી પડેએ. એડન અને સુખઈ વચે ૧૬૬૪ માઈલનો રસતોએ, તે સારી મોસમમાં ૭ દીવસની અંદર પસાર કરી શકાએ.

સુખઈનું બાઈ છોડીઆ પછી સોકોટરા નાં ઠાપુ આગળ આવીએ, તાંહાં સુધી કોઈ દીનારો આ પાણને દેખાતો નથી, ખાટે લગલગ એક અડવાડીઆં પછી જમીનનો દીનારો જોવાથી યુસાફરને ખુશી ઉપજે છે. કોએલા લેવાને સાડ આગભોટ ૨૪ કલાક સુધી એડનનાં બારાંમાં ખોટી રહેએ, તેથી યુસાફરને આ નાંહ તું ગાંમ જોવાને તથા તે વીશે કેટલીએક પુછ પરછ કરવાને બની આવેએ. અરબસતાનનાં કોસતા ઉપર એડન તું બાઈ સહથી સરસ ગણાએ, અને તાંહાં નામદાર રાંણીની સરકારનાં કેટલાંએક બારકો જાણક રહેએ. બા રાંની અંદરથી ગાંમનો દેખાવ ખાતર પાહોડોની હાર એવાએ વધારે દેખાતો નથી, કાંજે તેની સમગ્રી બાજુએ ઉંચા ડુંગરો ફરી વસેલાએ, અને એ ડુંગરો તેના ખુદરની બંધાવએ. અતરે સવારી કરવાને તથા માલ લઈ જ વા લાવવાને ગઈડાં તથા ઢોટો કામે લગાડવામાં આવેએ, પણ આગભોટનાં ઉતાડ્યે એડનમાં નવા આહાતા, હાએ, તેએને સાડ યોડાની ગાડીએ મળી શકે. બંદરથી તરણ માઈલ દુર ગાંમએ, તાંહાં બે રસતે નવાઈ શ કાએ. એકનું નામ “લીટલ પાસ” કરીએ, અને એ રસતો બનાવવાને વાસતે આસરે ૫૦ ફીટ ખડક કા પવો પડીએ. બીજા રસતાને “મેન પાસ” કરીએ, અને એ રસતો આસરે ૫૦ ફીટ ખડક કા પવો પડીએ. એ રસતાને વાસતે ૨૦૦ ફીટ ઉપર ખડક કાપેએ, અને એટલો ખડક કપાવાના સમયથી બે પાહો ડો વચે જ આંખ પડી, તે આંટે એ રસતાની ઉપર એક પાહોડ ઉપરથી બીજા પાહોડ ઉપર નવા સાડ, એક મનશુત, પુલ બાંધેએ, તે બારાંમાંથી દેખાએ. ગાંમનો દેખાવ સારો અથવા ખુબશુરત નથી. તાંહાંના યો રકાં ઘરો ઘણા જ અસાધ્ય દેખાએ; નલીઆં મલતાં નથી તેથી સુતાનાં ધાનાંનાં છાપરાં બનાવીઆમાં આવેએ. સમગ્રી તરફ ખરાબીની નીસાંન ખાબુમ પડે, તથા ઘરો બાગી પહેલાં અને કોહોવાટ ઉપર આવેલાં દેખાએ. ગાંમમાં ફરતા અરબો, સોમાંલી તથા પાહુદીએના દેખાવ ઘણા જંગાલ તથા કુખ ઉપનવા મેગ લા એ. સરકારી અમલદારોને રહેવાનાં બંગલા તથા પારસીએની હુકાંના કાઠએક સારી હાલતમાં. “પોલીટીલ

એવં” નાં બંગલા અને પારસીઓની કુદાંતોની વચ્ચે મોટો મોટો બોલે છે, તાંહાં હમણાં ચુતાના પથરોનો એક મીનારો બાંધેલા છે, અને એવું નજીવીઓમાં આવીડે છે કે આગળ એ જગ્યાએ એક મોટી મસજિદ હતી, તે બા ગી પડીયા પછી તેની નીસાંત દાખલ તે મીનારો બાંધેલો છે. એકદનનાં પાહાડનાં ગ્રાંથા ઉપર આગલા તુરકીઓ નાં વખતના કીલ્લા તથા યુરુએ ઘણા છે, પણ તે નાસ થયેલી હાલતમાં છે. એ ગાંત્ર સઘળી તરફથી પાંછી અને પાહાડોથી ઘેરાઈ ગયેલું છે. અરબસતાનની મોટી જમીન ઉપર જવાને ત્રાતર એક જ રસ્તો છે, તેણી તરફ આ પછી સરકારે ડુંગરની ઉપર એક ઘણા જ મન્યુત કીલ્લો બાંધીઓ છે, તે ખરેખર જેવા લાગે છે.

અસલનાં વખતમાં એકદન તથે પાંછી પુરું પાડવાને વાસતે જે મોટા ટાંકાં બાંધીઓમાં આવીઓ હતાં, તે ઘણાંએક વરસ સુધી માડી અને નાસની હાલતમાં રહેયાં પછી હમણાં પાછાં મોટા કાહુડવામાં આવીઓ છે તથા કેટલેએક દરજ્જે સમારીઓ છે, તે ખચીત જેવા લાગે છે. એકદનમાં વરસાદ ઘણા જ મોટો પડે છે તેથી પીવા ના પાંછીની ખુટ ઘણી હોય છે. આસરે ૧૫૦ કુવા ખોદેલા છે અને તેમાંનાં ૫૦ કાંત્રમાં આવે તેવા છે, તોબી તે માથી ગાંત્રના લોકોને વાસતે પાંછી પુરું પડતું નથી. આવી હાલત અસલનાં વખતથી જ હશે, કેમકે ઉપર નજાં વેલા ટાંકાં લાંબા જમાનાનાં બાંધેલાં હોય તેવું દીખે છે. આખા અરબસતાનમાં સઘળી મોટું ટાંકું “બીલાદ એલ્લહ હાફ”નાં પરગણા તથે “મોરબ” શેહેરમાં છે, તે આનથી ૩૫૫૨ વરસ ઉપર બાંધીઓમાં આવીડે છે, એવું ધાર વામાં આવે છે. એવાં ટાંકાં એકદનમાં આસરે ૫૫૫૨, અને તે વીશે એવું નજીવામાં આવીડે છે કે ઈસવી અને ૬૦૦ ના સાલમાં, જે વેળાએ અરબસતાન ઉપર ઈરાનીઓએ બીજીવાર હોમયો કીધી હતો, તે વેળાએ બાંધીઓ માં આવીઓ હશે. સને ૧૮૩૫ નાં સાલમાં વારે કપતાંન હેનસ અરબસતાનનાં કીનારાની તપાસ કરવા સાગ્ર તે તરફ ગયો હતો, તારે એ ટાંકાં કાંઈએક સારી હાલતમાં હતાં, પણ પછવાડેથી તે વીશે કશી ચોક્કસાઈ ન હતી રાખીઓથી ઘણાં ખસા પુરાઈ ગયાં હતાં. હાલમાં નજીવવાને ખુશાલી લાગે છે, કે મુબઈની સરકારના હુકમથી ગયા માર વરસની અંદર એ મહેનાં પંદર ટાંકાં સાક કરવામાં આવીઓ છે, તેમાં વરસાદનું ૮૦ લાખ ગીઆલન પાછી શમાઈ શકે. સઘળા ટાંકાં જે સાક કરવામાં આવેતો તેમાં તરણ કરોડ ગીઆલન પાંછી માઈ શકે. આ ટાંકા કેવાં છે તેની વાંચનારાઓને સમજ આપવાની નજર છે. જાંહાં પાહાડો એક એકની પહોસમાં આવીઓ છે તેમની વચ્ચેનાં જે બાજુ ઉંઘાડી રહેલી હોય છે, તે બાજુ પથરથી મન્યુત બાંધી લઈને બંધ કરી નાખી આમાં આવી છે, તેથી તાંહાં મોટા તથાવો બનીઓ છે. વરસાદનાં ઘાહાડામાં ઉપલા પાહાડો ઉપરથી આવતા પાંછી ના થોત પેલા તલાવોમાં પડે છે, અને તેથી પાંછીને મોટો નયો બીલાઈ શકાય છે. વળી એવી ગોડવણ કીધી છે કે, જે એક ટાંકું ભરાઈ જાયતો તેમાંનું પાંછી બીજાં ટાંકામાં જઈ શકે. તારીખ ૨૩ મી અક્ટોબર ૧૮૫૭ ને દીને એકદનમાં સારો વરસાદ થયો હતો, તે વખતે ઉપલાં ટાંકાં મહેનાં થોડાં જ સારી હાલતમાં હતાં, તોપણ તે દીવમે જે વરસાદ પડીઓ હતો, તેથી તેમાં જે પાંછી બીલાઈ હતું, તે એક વરસનાં ખપને પુરું પડે એટલું હતું કેટલાંએક ટાંકાંની આગળ આજે જે વરસ થયાં નાહુના બાગો કરવામાં આવીઓ છે, તેથી સાહાંજને સને તાંહા કરવા જનારાઓને ઘણી ખુશી ઉપજે છે, કાંએક એ વેરાંજુ ગાંત્રમાં એ બાગો નવાઈ સરીઓ છે.

એકદનમાં વરસની અંદર છ અથવા સાત ઈંચથી વધારે વરસાદ પડતો નથી, તેથી કરીને આ ટાંકાંનાં પાંછીના આધાર પણ વરસાદ ઉપર રહે છે. જારે વરસાદન નહી હોય, તારે ટાંકાં પણ તકામાં રહે, તેથી ઈસવી સનેની ૧૫ મી સદીમાં અરબસતાનનાં પાદશાહ એક અલ ત્રાશુર તાન્વીન અબ્દુલ લાહુબ બીન તાહેરે, બીરે હામેદમાંથી એકદનમાં પાંછી લાવવાને સાગ્ર એક નેહર બાંધી હતી, પણ હાલ તેના સઘળો નાસ થઈ ગયો છે. એકદનની આસપાસનાં ગાંમોની હાલત તરફ નજર કરતાં એ નેહર પાછી સંભરાવવાને મોટો ખર્ચ કરવાનું દરજ્જા દેખાતું નથી, માટે હાલમાં ઈંગ્લેન્ડ સરકારે બાંધનાં સાંચાની મદદથી દરીઆનું પાંછી પીવા લા એક કરવાને ઉપાયે મલાવીઓ છે, અને તે કેટલેક દરજ્જે પાર પણ પડીઓ છે.

ઈ'ગરેબ સરકારે એડનમાં એક નીશાળ સ્થાપીછે, અને તાંહાં છોકરાઓને ઈ'ગરેબ તથા અરબીમાં કે જાવહી આપવામાં આવેછે. એ નીશાળમાં છોકરાઓને જે કેળવણી મળશે, તેથી અલબત્ત કાંઈક થશે, અને જે કેળવણીનું કાળ જામ હંમેશાં આદર્શને સુધારવામાં નીપજેછે, તેમ આ હધીઆરથી તાંહાંનાં નંગલી તથા ન નુંની લોકોની હાલતમાં સારો ફેરફાર થશે એવી ઉમેદ રાખવામાં આવેછે. આ ઉપરાંત આ ગાંમમાં યુસાફરને સાફ વધારે જોવાનું કાંઈ નથી, માટે એડનની કેટલીએક જાંબુવાળાં તવારીખ તથા તે ઈ'ગરેબનાં તાબામાં શી રીતે આવીકે તેની વીગત જણાવી આ ગાંમનો હવાલ પુરો કરીએછે.

એડન આગલા વખતમાં અરબસતાન દેશનાં સરવેથી વખણાએલાં શહેરો માહેનું એક શહેર ગણાતું હતું. તે વખતે હાંદુસથાન, ઈરાન, અરબસતાન અને આફ્રીકા વચે તથા યુરોપ, મીસર, અને ફીનીશીઆનાં જુદાં જુદાં દેશો સંગાથે જે વેપાર ચાલતો હતો, તે વેપારનું એડન એક સુખીઅ મથક હતું. પુરવ તરફનાં જુદાં જુદાં દેશોથી નગદીના બારકસો રેડ સી ને મારગે મીસર દેશમાં જવા સાફ એ શહેરનાં બારાંમાં આવતાં હતાં, તથા તરેહવાર જાતના માલથી લાધેલી વનજરોનો તાંહાં જમાવ થતો હતો, અને ટુંકામાં કહીએતો, પુરવ તથા પશચીમ તરફનાં સઘળા વેપારીઓ એ શહેરમાં પોતાની પેઢીઓ ઉઠાડી અરબસતાનમાં તથા બીજાં તે તરફનાં દેશોમાં માલ પુરો પાડતા હતા. એ પરમાણેની એ શહેરની આબાદ હાલત હતી, પણ જે પરમાણે ફનીઆ મા ચાલતું આવીકે, તે પરમાણે તે આબાદીના પણ છોડે આવીએ. રોમ શહેરમાં જરે કલાડીઅસ સીનર રા ન ફરતો હતો, તારે એ શહેરનો રોમન લોકોએ નાસ કીધો હતો, એવું ડીનવીનમેનટ નામનો ગરંથકાર ધારેછે. એડનનો નાસ કરવામાં રોમન લોકોની શું મતલબ હતી, તે સહેલથી સમજ પડેછે. તે લોકો પેઢેલાં અરબસતાનમાં આવીઆ તારપછી રેડ સી ના કીનારા ઉપર તેઓએ પોતાની કોઠી રાખી હતી; પણ જરે કલાડીઅમે એ ડનનો વેપાર બોહાળો ચાલતા જોયો, તારે તે વેપાર પોતાના મીસર દેશ માહેનાં સંસ્થાનો તરફ ખેંચી લેવાની તેની મરજ થઈ. એવે વેળાએ આલેક્ઝાનદરીઆ શહેરનાં એક યુનાની રેહવાશી નામે હીપાલમે મીસરથી એ કદમ હાંદુસથાનમાં આવવાનો મારગ સોધી કાઢીકે હતો, તે ઉપરથી કલાડીઅસને એડન ઉપર હોમસો કરવાને વધારે હાંમત છુટી હતી. પછવાડેથી કાનસટનટાઈન શાહનશાહના વખતમાં એ શહેર પાછું કાંઈએક સારી હાલતમાં આવીકે, અને રોમન લોકોની એ એક ક્ષેત્રેછે, એવી ઈઆદગારી કાએમ રાખવા સાફ ઉપલા શાહનશાહે તેને “રોમાનમ એમ્પેરોરિઅમ” એટલે રોમન લોકોનું વેપારનું મથક એવું નામ આપીકે.

ઈ0 સ0 ૧૫૩૮ માં સુલેમાન પાદશાહે હાંદુમથાન ઉપર ચઢાઈ કરી, તે વેળાએ તે પાદશાહની ફોજમાં વેનીસ શહેરનો એક સરદાર ચાકરી રહેઓ હતો, તે એડન વીશે આ પરમાણે લખેછે. “એ શહેર ઘણું મજ “ જુત અને દરીઆના કીનારા ઉપરછે, એની આસપાસ મોટા પાહાડો આવેલાછે, અને તેમને મથાને નાહ “ નાં કીલ્લા બાંધેલાછે. ગામના અને કીનારા ઉપર જવાને વાસ્તે તાંહાં આસરે તરણુશો કદમ પોહોલો ભાગળનાં “ જોયો એક રમતોછે, અને તેને દરવાજા મેલેલાછે, તથા તેની દેવાલો પણ ઘણી સારીછે. શહેરની સાંમે દરી “ આમાં “ચીરહા” નામનું એક નાંહનું રાપુછે, તેની ઉપર પણ બંદરના બંચાવને સાફ એક કીલ્લો બાંધેલોછે, “ અને તાંહાં બે વાંમ પાંખોછે. તેની ઉત્તર દશાએ એક બીજું બંદરછે, કે જાંહાં પવનનું કાંઈ જોર નથી અને “ તેથી માલથી જરેલાં બારકસો તાંહાં સલામતી સાથે લંગર કરી શકેછે. એડનની જમીન ઘણી સુકીછે તેના સ “ બબ્બી તાંહાં કોઈ ચીજનો પાક થતો નથી. વરસાદના પાંખી સીવાએ લોકોને બીજું સાફ પાંખી મળતુ ન “ થી અને એ પાંખી તેઓ જમીનમાં નજીક શો વાંમ ખોદવા ઉઠા ખાડાઓમાં એકતું કરેછે.”

યુરોપ ખંડ સંગાથે હાંદુમથાનનો વેપાર એડનને મારગે સેલમી સદીશુધી ચાલેઓ; તારબાદ યુરોપ ખંડી હંકારેલાં બારકસોને હાંદુમથાનમાં આવવાનો કેપ આવ જુર હોપનો મારગ પોરદુમીસ લોકોએ સોધી કા હાડીઆથી એડનને મારગે ચાલતો વેપાર ઘણો ખરો પુટી મયો.

ફરેનચ વેપારીઓની એક કંપનીએ સને ૧૭૦૮ માં જે કાફલા રેડ સીમાં મોકલીએ હતો, તેના સરદાર એમ ડી ગ્રેવીલ જતરે એકડનાં ઉતરીએ હતો, તારે તેણે આપે ગાંધની આસપાસ ઉંચી દેવાણે બેઠું હતું, હેતુ તે જાણવે છે. તુરંથી લોકો જ્યારે અરબસતાન છોડીને ગયા, તેવારે તેઓની પછવાડે રહી ગએલી મોટાં કદની પીત્તની તોપોની પાંચ અથવા છ બરેરીએ એ કીલ્લાના બંચાવને સાડ તાંહું હતી. જે જમીનનો દટકો એકડને અરબસતાન સાથે બેઠે, તાંહું પણ એક કીલ્લો હતો અને ગાળે ગાળે તાંહું મોટી હતી. તાંહાથી એક તોપનો ગોળો જટલી વેગળાઈએ બધ શકે, તેટલે દુર વળી એક બીજી કીલ્લો હતો, અને તાંહું બરેરીએ ઉપર ચી આવીસ મોટી તોપ ગોઠવેલી હતી. એ કીલ્લાની તથા શેહરની વચે વળી એક તીજી કીલ્લો હતો, અને તેના ઉપર બાર તોપ ગોઠવેલી હતી. એજ સરદાર હેતુ પણ જાહેર દરે છે કે શેહરમાં કેટલીએક ખુબસુરત ઇમારતો તેની નજરે પડી હતી, પણ આસપાસની જુની અને નાસ પામેલી બીજી ઇમારતોને લીધે શેહરનો દેખાવ કાંઈ સારો ન લાગતો હતો. એ સધળી ઇમારતોમાં વખાણવા લાએક ઇમારતો તે વેલાએ તાંહાંનાં હુમામખાંનાં હતાં. એ હુમામખાંનાં સંગે તરતરનાં અને જસપરનાં પથરોથી બાંધેલાં હતાં, તથા અંદર રોશની દાખલ કરવા સાડ તેઓની ઉપરનાં ઝુંબજેમાં મોટાં ગબારાં રાખેલાં હતાં. અંદરની બાજુએ મોટા થાંભલાએ ઉપર ઉભી કીલેલી ગીઆલરી નજરે પડતી હતી તથા દીવાંતખાંનાં અને બીજા મેડેરાબદર ઓરડા પણ દીકામાં આવતા હતા.

મીસતર સાલટ નાંમનો એક શખસ લખે છે, કે ૬૦ સો ૧૮૦૯ માં પણ વેપારની જગા દાખલ થઈ ન અગત્યું ગણતું હતું. આફ્રીકાખંડના ઉતર અને પુરવની વચેના પરાંતોમાંથી મોઝાલી લોકો શુંદરનો વેપાર કરતા હતા, તે વેપારનું એ શેહર એક મોટું બજાર હતું. સરવેથી સરખ ફાફી પણ અતરે મળતી હતી. ગાંધમાં બેકે ભાગા તુડાં ઝુંપડાં તથા નાસ પામેલી જગાએ હતી, તોપણ તેના આગલા દબદબાની કોઈ કોઈ નીશાણીએ નજર આવીઆ વના રહેતી નહી હતી.

૬૦ સો ૧૮૩૫ માં જતરે કાપટન હેનસ એકડ ખાતે ગયો હતો, તારે તેણે એ શેહર પુરી પાએમાલ થઈ ગએલી અવસથામાં જોયું. તે વખતે તાંહા સધળા મળીને ખાતરે ૯૦ ધર પથરનાં બાંધેલાં હતાં, પણ તેઓ ઘણી નાંસકારક હાલતમાં હતાં. કેટલીએક ખસજીનો પણ એવોજ હાલ હતો, અને તેઓ આફ્રીકા ખાતરે એક ન તે વખતે સંભરાતી હતી. બાકીનાં ઘરો સાદરીનાં તથા કાંમડાનાં બાંધેલાં હતાં. એ શેહરના સધળો વેપાર બીલકુલ તુટી ગયો હતો, કુવાનાં પાંજી ખારા હતાં, અને અંદરમાં તથા રસતાએ ઉપર કોઈ આવ જાવ કરતું ન હતું. તે વેળાએ તાંહાંની વસતી પાંચશોથી તે છશો આદમીઓની હતી, તેમાં ૧૮૦ યાહુદીઓ, ૨૦ અથવા ૪૦ વાંછીઆ, અને બાકીના અરબ તથા મોઝાલી લોક હતા. સુલતાન ઘણું કરીને લાહેજમાં રહેતો હતો, અને એકડને અખતીઆર એક શુબાનાં તથા મેડેમુલ એકડું કરનારનાં હાથમાં આપીએ હતો, તેઓના સવાધો નમાં ૫૦ અરબ યીપાહી હતા. વરસ દાહોડે સધળું મળીને ખાતરે બાર હજાર હાલ મેડેમુલ એકડું થતું હતું. હવે એકડ ઈંગરેજોનાં હાથમાં ચી રીતે આવીડું, તે વીધે ટુકામાં જાણવીએ.

ઉપર કહીડે, કે કાપટન હેનસ અરબસતાનના દખલ પુરવ તરફનાં કોસતાની તપાસ કરવા સાડ મેડેનાં સને ૧૮૩૫ માં એકડ ગયો હતો. એ વેળાએ તેના વાહાણના બે અખલદારો લાહેજના શુબાનાંને મલવા ગયા હતા, તેઓને તેણે ઘણું આદરમાન આપીડું, અને “કુશેલી” જતનાં લુશાઓએ જોએએ તેના ગામ ઉપર હુમલો કીધો હતો, તેમની ઉપર તે મગઈ કરવાનો હાથો રાખતો હતો તેમાં ઈંગરેજોની મદદ માંગી, પણ ઈંગરેજોએ તે મદદ આપવા ના પાડી.

૧૮૩૧ માં વીટી ફરીથી તે લુશાઓએ એકડ તુટીડું અને તરીસ હજાર હાલની કીમતનો અવેલ લઈ ગયા, તથા ગામ ઉપર રહેજ એક કો હાલરનો કર નાખીએ. મજાસથી હંકારેલું “દરીઆસોલત” નામનું

કરનાંટકનાં નવાબની ભતરીજી અહમદ એને નીચા બેગમનુ એક બારકસ ૪ થી જાંનેવારીની સહવારનાં એડ નથી યોડા માઈલ દુર કુબેરસ નાંખનાં યાપુ આગળ આવી લંગરવાર થયું, તેમાં ઘણા કીમતી માલ લાવેલો હતો તથા જદે જનારા હાજીઓનો કાફલો ભરેલો હતો. મુરબ બાહેર નીકળીઆ પછી એડનના અરબો તે ઉપર ચ હડી ગયા, અને સઘળી માલ લુટી લીધો, તથા તે ઉપર કેટલીએક આબરૂવાળી તથા ફુજવાંન અસતરીઓ હતી, તેમની આબરૂ ઉપર ઘણો નીલાબરો હુમલો કરીલો. એવી બદનામીથી પોતાનો અંચાવ કરવા નતાં, તે અંધે થી ૧૪ એરતોએ પોતાનો જીવ બેચો હતો. એ બનાવંની ખબર મુંબઈની સરકારને પડીઆથી, તેઓએ તે વી થે મુલતાન પાસે મુલાસો માંગીઓ, અને ઈંગ્લેન્ડની રદખત સંગાથે ફરીથી કોઈ વાર એવી શુનાહ ભરેલી ચાલ નહીં ચલાવવા બાબેનો મજબુત બંદોબસત કરવાને કાપટન હેનસને પાછો એડન રવાને કરીલો. એ અમલદારને મુંબઈની સરકારે હેવો પણ અખતેઆર આપીઓ હતો કે, બને તો એડનનુ ગાંમ ખરીદ કરવાનો બંદોબસત કરવો, કે જ્યો રેડ સી ને મારગે ચાલતો વેપાર વધારે મુસતકીન પાયા ઉપર આવે, અને હીં ફસથાન અને ઈંગ્લેન્ડનાં મેલની આવતી જતી આગબોટોને કોએલા પુરા પાડવાને એક મુખીઅ અને સલાં મતી ભરેલું મથક કરવાને પણ બની આવે.

૧૮૩૭ ની ૨૮ મી દીમેમબરે કાપટન હેનસ એડન જઈ પોંહેરો, અને ૪ થી જાંનેવારીએ જમીન ઉપર ઉતરી મુલતાનની મુલાકાત લીધી. જે તકસીર મુલતાન ઉપર મેલીઆમાં આવી, તે બાબે તે નામુનકેર ગયો, પ છુ “દરીઆ દોલત” ઉપરનો લુટાએલો માલ બજારમાં ઢંઘાડી રીતે વેચાતો હતો, તેથી મુલતાનની તકરાર વધા રે વાર વળંન પાંખી નહી, અને કાપટન હેનસે ઉપલી લુટનાં નુકસાંનનાં બદલામાં ૧૨ હજાર ડાલરનો દાવો કરી લો, અથવા લુટાએલો માલ પાછો માંગીઓ. એ બાબે લાંબી ચકચાર ચાલીઆ પછી, જિમ તેમ ૭૮૦૮ ડાલર ની કીમતનો માલ મુલતાને પાછો આપીઓ, અને બાકીના ૨૧૯૨ ડાલરની બાર મહીનાની મુદતની એક હું ડી કાપટન હેનસને લખી આપી.

એ પછી તારીખ ૨૩ મી જાંનેવારીએ કાપટન હેનસે મુલતાન પામેથી એવું લખત લખાવી લીધુંકે, આવતા માર ચ મહીનામાં તેણે એડન ઈંગ્લેન્ડનાં સવાધીનમાં કરવું, અને તેનાં બદલામાં તેઓ તેને વરસ દાહડે ૮૭૦૦ ડાલરનો લવાજમો આપે. એ કોલકરાર બાબે ફરીથી કાપટન હેનસની તથા મુલતાનની મુલાકાત થનાર હ તો, પણ તે વખતે મુલતાનનાં છોકરાએ કાપટન હેનસને પકડવાનો તથા ઉપલા કોલકરારને લગતાં સઘળાં કાગ જ પતરો જપ્ત કરવાનો ઈરાદો કરીલો હતો, તે દગાની ખબર આગમચથી કાપટન હેનસને પડી, તેથી તેણે મુલ તાનની મુલાકાતે લેવાનું માંડી વાલીઈ અને પાછો તુરત મુંબઈ આવીઓ.

૨૪ મી અક્ટોબરે તે પાછો એડન ગયો, અને મુલતાન ઉપર એક રૂકો લખીને તેની આગલી કમુલ્લા ત પુરી પાડવા વીશે કેહેવડાવીઈ; તેનાં જવાબમાં મુલતાને ઘણો અપમાન ભરેલો કાગળ લખીઓ અને ઘણી જ ગરૂરી ભરેલી ચાલ ચલાવી. મુલતાનના છોકરાએ કાપટન હેનસને લખીઈ કે “હું” મારા બાપથી તથા તારા “ થી ચહડતો છું. તું મારા દરવાજા આગળ આવેતો, હું તને અંદર આવવા દઈસ, અને પછી તારા માંથા “ ઉપર ચહડી બેસીસ; એવો અમો બેહુઈન લોકોનો કાએદોછે.” લુટેલો માલ જે આગળ પાછો આપી ઓ હતો, તે એડનમાંથી લઈ જવા દેવાને મુલતાને ના પાડી. તેણે બીજે એવો હુકમ કરીલો કે કાપટન હેન સનાં વાંહાંણને કોઈ બોરાક પાંહુ પુર પાડે નહી, અને તેનાં શીપાહીઓએ તે વાંહાંણની બોટ ઉપર વગર કારણે બંદુકોનો મારો ચલાવીઓ, જ્યો ઈંગ્લેન્ડ સરકારનાં બે ખલાસી જરા ઘાએલ થયા.

એવા જીલમને લીધે કાપટન હેનસે અંદર બંધ પાડીઈ, તેથી મુલતાન ઘભરાયો, અને સુને હ કરવાને તરફ દાહડાની છુટ માંગી લીધી. તે છુટ આપવામાં આવી, પણ તેનો ઘણો જ નીલાબરો રી તે મુલતાને લાલ લોલો. આફ્રીકાના જે કોસતા ઉપરથી કાપટન હેનસનાં વાંહાંણને બોરાક તથા પાંહુ

પુત્ર પડતું હતું, તે તરફ તેણે એક ખજવા મોકલાવી તાંહાંનાં સોમાલીઓને ૨૦૦ ડાલરની લાંચ આપી, તે એનાં કોસતા ઉપર ને કોઈ ઈંગરેજો જાએ, તેમને કતલ કરવાની ઉશ્કેરની કીધી. ૧૮ મી દીસેમબરે સરકારી મકુનર “ માહી ” અને એક બીજું કોણશાનું વાંહાંજ એડનના બારાંખા આવી પોહોચીઆં, તે વખતે સુલતાનને તે સકુનર ઉપરથી પણ કહેવડાવીઈ, કે તે ને કયુલાત આગળ આપીછે, તે તારી પામેથી પુરી પડાવા નો ઈંગરેજ સરકારે ઠરાવ કીયોછે, તે પણ તેણે સાંભલીઈ નહી. પછી ૧૧ મી જાનેવારીએ શીરહા નાંમનાં ઠાપની થોડેએક દુર ઈંગરેજો અને અરબો વચે લડાઈ થઈ, તેમાં ઈંગરેજોની તરફના બે ખલાસી જખમી થયા, અને આસરે વીસથી તે તીસ અરબો અશકત થયા. ૧૬ મી જાનેવારીએ વળી ૩૦૦ ઈંગરેજ તથા ૪૦૦ ગા મરી શીપાહીનું એક બીજું લશકર જેનર મેલની સરકારી હેડલ તાંહાં આવી પોહાતું. તેઓ સંગાથે ૩૮ તો ૫ હતી તેઓએ ફરીથી વળી સુલતાન ઉપર છેલ્લો સંવેશો મોકલીઓ, કે એડન ઈંગરેજ સરકારને સવાધીન કરવું, તેપણ તેણે નહી સાંભલીઈ, તેથી તે ગાંઠ ઉપર તોપોનો મારો ચલાવીને ઝીતવાની ફરજ પડી. ઈંગરેજોની બાજુએ ૧૫ અને અરબોની તરફ ૧૫૦ આદમી મારીઆં ગયાં તથા જખમી થયાં. એડનના લશકર ખાતાના તે વખતે ખાતરે ૭૦૦ શીપાહી હતા, અને ખાતરે ૬૦૦ આદમીની વસતી હતી, તેમાં ઘણો ભાગ યાહુદીઓના હતા. સુલતાન, તેનું કુટુંબ અને શેહરનાં બીજા કેટલાએક મુખીઅ લોકો લાહેજ તરફ નાંહશી ગયા. એ રીતે એડન ઈંગરેજ સરકારનાં હાથમાં આવીઈ.

એડન બરીટીશોના હાથમાં આવીઆ પછી તેમાં ને ફરફાર થયોછે તે કેવોછે, તે નીચે જણાવેલી વીગત ઉપરથી વાચનારને સહેલથી મનમ પડશે. ઈ૦ સ૦ ૧૮૩૯ માં એ શેહર ઈંગરેજોએ ફતેહ કીધું, તેવાર પછી તેની હાલત દર વરમે સુધરતી જાએછે. આગળ તમાંમ ભાગાં તુટાં ગામડાંની જગ્યાએ હાલ કાંઈબી સારો દેખાવ નજરે આપેછે. તાંહાની વસતી ને આગલ ખાતરે છશો આદમીની હતી, તેને બુદ્દને હાલ પચીસ હજાર આદમી તાંહાં વમેછે. એટલી ટુકી સુલતામાં આ કાંઈ થોડો વધારો થયેઓ ન સમજાવે. વળી વેપાર એટલો વધી ગયોછે, કે હાથા વરસ દાહાડે એક કરોડ રૂપીઆની ઉચલ પાચલ થાયેછે. ઈ૦ સ૦ ૧૮૫૮ નાં મેએ મહીનામાં ને વરસ પુરું થયું, તેના હીશાખ દાહાડીઓ, તારે માલુમ પડીઈકે, તે વરસમાં સઘળો મજીને ૪૭૭૮૬૭૭ રૂપીઆનો ખાલ એડનમાં આવીઓ હતા, તથા ૨૨૨૧૭૯૮ રૂપીઆની નગદી આવી હતી, અને તેમ વરસમાં ૨૮૩૬૩૭૪ રૂપીઆનો ખાલ તાંહાંથી બીજા દેશાવરો ખાતે ગીઓ હતા, તથા નગદી ૧૫૯૮૬૭૪ રૂપીઆની ગઈ હતી. એ વરસની આગમઅનાં વરસનાં વેપાર સાથે આ રકમનો મુકાબલો કરતા માલુમ પડેછે કે, ૧૮૫૮ નાં વરસમાં ૨૬૩૦૬૯૮ રૂપીઆનો વેપાર વધારે થયો હતો.

ટુક વખતમાં એડનની આબાદાંનીમાં આટલો વધારો થયો તેનું મુખીઅ કારણ એછેકે, ઈંગરેજોનાં વાવડાને લીધે, પોતાના જાંન ખાલની સલાંમતી વીશે લોકોની ખાતરી થઈ, અને બીજુ એકે સઘળાને વેપાર કરવા સાફ એ બંદર હીંદુસથાનની સરકારે ૧૮૫૦ નાં દસમાં દાએદાધી ઉઘાડું મેલીઈ, તેથી વેપારીઓને વરસના સઘળા મહીનાં પોતાના બારકમોને સલાંમતીથી બંદરમાં રાખવાને છુટ મળી. તુરકીનાં બંદરોમાં ખરીદ કીરવા ખાલ ઉપર નેમ કર લીધામાં આવેછે, તેમ ઈંગરેજ સરકારે નહી કરીઆથી તથા તેવી બીજી કેટલી એક કસાશ ભરેલી અને નકામી જાજો દાહડી નાંખીઆથી વેપારીઓને ખાતી ઘણો ફાયદો થયો અને તેઓને માત્ર નફો ભાગે વેચાવા લાગે.

એડનનાં આગવા કીકયા સઘળા ૨૬ કીધામાં આવીઆછે, અને તેમને બદલે એક જુરોન કીકયા બાંધીઓછે, તે ખમીત મનમુત અને રોનકદારછે. જાંહાં એ નવો કીકયા બાંધીઓછે, તે જગા કુદરની અજ્યુત રાવાના સાખબદી તે ઉપર પુગાકળ ખરમ કરીને તથા સારા ઈંજનીઅરોની સલાહ લઈને તે ઉપરનો કોટ એટલોતો પુ સમકીન બાંધીઓછે, કે તે ઉપર કોઈ હુમલો કરનાર એકએક ફાયી શકે નહી. એ કીકયો ને કોઈ હાથ ક

રવા મંજેતો મન્યુત તોપખાંનાં સુધાંનાં એક યુરોપીઅન લસકર તથા ફોર્મની જરૂર પડે. ઈંગલંડ અને હીંદુસ્થાન વચેનાં આપ જલવાનાં આ મુખીઅ મધક ખાતે ઈંગરેજ સરકારે હાલો મન્યુત કીલ્લો બાંધીએ છે તે ઘણું ઠાણપણ કીધું છે.

ઉપર જણાવીકે છે એડનની વસતી હવડાં પચીસ હજાર આઢમીની છે, પણ જેમ હીંદુસ્થાનમાં કરી આમાં આવે છે, તેમજ તાંહાંનાં મુસલમાનો પણ પોતાના ધરમાંનાં ખાણુએની, તેમાં અકસર કરીને ખોરતોની, ખરી સંખીઆ કરી જણાવતા નથી, તેથી વસતીનો બરોબર અડસરો જણવાને તરા મુશકેલ થઈ પડે છે. સને ૧૮૫૬ ની પેટેલી જાનેવારીએ નીચે જણાવીઆ પરમાંજે એડનની વસતીની ગંજતરી કાઢાડી હતી. ખરીમ તો ૧૧૨૯; હીંદુસ્થાનના મુસલમાન ૨૫૫૭; અરબસતાનના મુસલમાન ૪૮૧૨; આફ્રીકાના મુસલમા ૩૬૨૦; બીજા જાતનાં મુસલમાન ૫૮; હીંદુ ૫૬૧૧; પારસી ૬૧; પાહુદી ૧૨૨૪; બીજા પરચુટણ જાત ૧૬૫૬; જુમરે ૨૦,૭૩૮. એ સંખીઆ પણ ઓછી છે, અને ઉપલી તરીખ પછી તેમાં વસતીનો વધારો થયો છે, રેલું ખાંતવાને ઘણું કારણ છે. આ વસતીમાં જ્યોને ખરીસતી દાખલ જણાવીઆ છે તેઓ યુરોપી અંત શીપાહીઓ, તેમનાં કુટુંબ, સરકારના અમલદારો, અને યોડા વેપારીઓ છે.

હીંદુસ્થાનનાં મુસલમાનોમાં ઉપલી રકમનો પે તરતીઆઈસ ભાગ અતરેથી મકે હજ કરવા જનાંરા અથવા તાંહાંથી અતરે આવનાંરા મુસલમાનોનો છે. બાકીના તરીને ભાગ બોહારા તથા મેમણ વેપારીઓ, શીપાહી, અને ધરના આકરોનો છે,

ખાતરે ૯૬૫ અરબો એડનનાં ખુદ વતનીઓ છે, બીજી મોરો ભાગ જીબીલીસની જાતના તથા ઈઅમ મથી આવેલા અરબોનો છે. તેઓ તાંહાં મેગારીનો ધંધો રોજગાર સોધવા સાડું આવે છે, અને બાકીનાં દુક ધંધાગીર, દલાલ, માછી અને કોઈ બીજી તેવોજ રોજગાર કરનારા છે.

આફ્રીકાના મુસલમાનોમાં ૨૬૦૦ સોખાલીઓ છે. તેઓ તાંહાં જેમ તેમ પોતાનો જાંતમારો કાઢાડે છે, કોઈનેતો રેલેવાને ઝુપડાં પણ નથી જલતાં. તેઓ પામે કાંઈ જુજ પઈસા થયા, કે પાછા પોતાને દેશ જતા રહે છે. યોડાએકજ એડનમાં પોતાનું ધરખાર કરીને રહેલા છે. એ લોક ભરવાડની જાત છે. તેઓને ખેતીવાડીનું કાંમ મુતલબ ખખર નથી, અને પોતાનાં જાંતવરોનાં દુધ અને બીજા પેદાસ ઉપર પોતાનો જુજરો કરે છે. આફ્રીકાનાં કીનારા ઉપર બરબેરા અને બીજા જગ્યાએ ઉપર વરમો વરખ જે મોટાં જાજર ભરાએ છે તાંહાં તેઓ મેંદા, ગાંચે, દોર, ટકુ, ઘી, ગુંદર, આમડાં, અને એ વગરે બીજા મીઝીનું વેચાંણુ કરે છે, ઈઆતો સપ ટેમખર મહીના પછી, એવો સધળો ખાલ પોતેજ એડનમાં લાવીને વેચે છે, અને જે મોસમમાં તેઓ તોફાંનની ધામતીને લીધે પોતાનાં કોટીઆં દરીઆમાં ફેરવી નથી શકતા, તે વખતે તેઓ આવતી મોસમને સાડું ઉપર કહેઓ તેવો તથા હારથીદાંત અને તે લીંગેરે બીજી ખાલ મેજવવા સાડું આફ્રીકાનાં બીજા ભાગોમાં જાએ છે.

એ લોક જાતે આખમુ પણ સવભાવે સારા છે, તોપણ કોઈધાર ઘણા જલદી ગુસ્સે થઈ જાએ છે, તેથી હાથમાં લાકડી પણ લઈને ફરવાની તેઓને સરકારથી મનાંઈ છે. પોતાના દેશમાં તેઓ હુટ ફાંટોના ધંધો ધણું કરે છે, અને એડનમાં પણ તેઓ પાકા ચોર તથા જુગારી ગણાએ છે, તેથી તેમની ઉપર ઘણી ચોકસ નજર રાખવામાં આવે છે. તેમના બદનનો બાંધો ખુબમુતર અને ઉંચો છે; તેઓના મોઢાંડાંની શીકલ કાકે શસનાં પાહાડી લોકોના જલ્બી છે. મોટી અડમણુ અને રંજ ભોગવવાને તેઓ શક્તીવાંન છે, તોપણ તેઓ કાંઈ કડણુ અને મેડેનતનું કામ એકાએક માંથે નથી લેતા. કેટલાએકતો વધતા પગારની લાલચથી, દરબાંન દાખલ તથા બારામાં લંગર થએલાં કેએલાનાં વાંહાંણોનાં ચોટીદાર દાખલ આફ્રીકાએ રહે છે. તેઓ પોતાના બાલને કોઈ જાતનો રાતો રંગ લગાડીને તથા તેમને સ્ત્રીદીનાં બાલની ખીસાએ કચચલી વાળીને પોતાના ચેડેરાને બદ મુરત કરે છે.

સીદી લોકોની બીજી જાતનો મોટો ભાગ નાંદાસી આવેલા ગુલામોના છે, અને તેઓ કોંઈલાની વખતોમાં અથવા ખલાસી દાખલ ચાકરી કરી પોતાનું ગુજરાન કરે છે. પરચુટણ જાતના લોકોનો જ મોટો ભાગ એકનમાં આવે છે, તેમને “ખાદેમ” એટલે ગુલામ અથવા ચાકર કરી કેહે છે, અને તેઓ અરબોથી સઘળી રીતે હલકા ગણાય છે.

સઘળા હાંદુઓ મળીને એકનની સરવ વસતીનો પાભાગ થાય છે. તેઓ ઘણું દરીને લસકરના શી પાલી હોય છે અથવા બીજાં સરકારી ખાતામાં ચાકરી કરે છે. હાંદુઓમાં બીજી જાત તવંગર અને આબરૂ વાળા વાણીયા વેપારીઓની છે. તેઓએ સેકડો વરસ થયાં આફ્રીકા ખંડના વેપારનો મોટો ભાગ હાથ કરી લીધો છે.

યાહુદીઓ જરૂરસભમાં કેદ પકડાયા હતા તે વખતથી, એટલેજે આજ લગભગ ૨૫૦૦ વરસ થયાં અરબસતાનમાં આવી વસેલા છે. જોકે અતરે તેઓની આસપાસ તેમનાં દુશમનો દાખલ ઘણી જાતના ખુસલ માનો વસે છે, તોપણ તેઓ આ દેશમાં જટલી પોતાની અસલ રાહ રસમ જળવી શકેઆ છે તેટલી બીજા કોઈ દેશમાં નથી જળવી શકેઆ.

મકરણ ૨ જું.

સુએન—કેરો—આલેક્ઝાન્ડરીઆ.

રેડ સી—સુએન—રેતીનું જંગમ. મીસર—નીલ નદી—કેરો—અસલ કેરો—મસજદ—સુબરાનો બાગ—ટકસાળ—અ
 ખીર એએ અને મહમદ અલીની ઠગાઈ—કેરોનો દેખાવ—ચોક—ફકાન—મરહીનાં બચાં શેવણ કરવાની રીત—શનસો
 નો તખાસો—કાચેહની કીરીઆ—હીલીઆપોલીસ—તરીકેન મીનારા (પીરામીડ)—મીસરની અસતરીઆની હાલત.
 આલેક્ઝાન્ડરીઆ—રેક્રુવાસીઆનો પાચાક—ગોટો ચોક—આલેક્ઝાન્ડરીઆની અસલ બહોજલાલી—હમણાંની હા
 લત—બાંમપીસ પીલર—કલોઆપાદરાસ નીડલસ—પાંછીની ગ્રાટી નેટર—બારાંમાંથી શેરેનો દેખાવ.

એડનથી કોએલા લીધા પછી સુએન બંદર ખાતે જવા સાડ આગબોટ ઉપરેછે. એડન અને સુએન
 વચ્ચે ૧૩૦૮, માઈલનો તફાવતછે, અને એ મંજલ ઘણું કરીને સાત દીવસમાં પુરી થાયેછે. રેડ સી * (રાતો
 રાતુદર) માં દાખલ થયા પછી એક બે દીવસ સુધી બંધે બાજુનો કીનારો દેખાયેછે. એડન છોડીને આસરે
 ૧૦૦ માઈલ કાપીઆ પછી “રેટરેસ આવ બાબલમાનડેબ” † નાંખતી નાંલ આવેછે. આ જગાએ દરીઆ ધ
 જો સાંકડોછે, કાંએકે બંધે કીનારાથી જમીન દરીઆની તરફ ઘણી આવીછે, તે સાથે વળી વચમાં પીરીમ ‡ તું
 ટાપુ આવેલુંછે. રેડ સી માં ગરમી ઘણી પડેછે, અને જે ઇંગરેન્ને પેહેલાં ઇંગલંડથી એ દરીઆમાં જાયેછે,
 તેએને તેથી ઘણી પીડા ખમવી પડેછે. હાંફસથાનની ગરમી ખાધેલા ઇંગરેન તથા ગામડીને પહું અતરે
 ની ગરમીથી કંટાળો આવેછે. બાબેલમાનડેબની નાંલ નેલીઆ પછી જો હવા ખુલ્લી હોએછે, તો મોખાનું શે

* એ દરીઆને “રેડ સી” અથવા રાતો દરીઆ એટલા ખાટે કહેવામા આવેછે કે તેમા જે ટાપુઓ તથા ખડકોછે
 તેઓની સપાટી હવર લાલ રંગ દીસેછે

† એ શબ્દ અરબીછે, અને તેનો અર્થ “આસુનો દરવાજો” થાયેછે આગલા જમાનામા જરે દરીઆ ખેડવા
 નો કુનર પુરો ન હતો, તારે અતરે ઘણા બારકસો જોખમાયા હશે, તેથી આ નામ આપવામા આવીછે હુએ એવું ધારી
 આમા આવેછે

‡ રેડ સી અને ત્રેડીટરેનીઅન સમુદર નેહરથી જોડાયે, અને ઇલિરોપ સાથે માનના વેટવાર આ દરીઆની ખાર
 રહે માલસે, તારે આ ટાપુ ઇંગરેન સરકારને ઘણું કામ લાગસે; કેમકે રેડ સી ની તે જાએ એક કુંચી હુએ તે ખીસા
 લેછે અતરે કયો ખાસક ખખતો નથી, તેથી સ્થળોએ એડનથી લઈ જ્યાં પડેછે, કુરીઆ મુરીઆના ટાપુઓ કે જહાઠી
 “ચુઆનો” † વખાણાયેલુ ખાતર મલેછે, તે ટાપુઓ આ જગાથી ઘણા દુર નથી પીરીમનું ટાપુ આસરે દોહોડા માઈલ બાજુ
 છે, અને તેનું ખાર સાડછે, કીનારેથી ૧૦૦ વારની વેગળાઈએ ૪૦ ગોડા બારકસો સેલેલથી લગર થઈ શકે તેવું છે. એ
 ટાપુ અને ૧૮૫૭ નાં સાંતમા નામદાર “ઇસ્રાઈલીઆ કપની” એ પોતાના હસતકમા લીધુ હતુ, તાહાં એક દીવા દાડી બા
 ઘેપીછે, તથા કામ ચલાડી કીલ્લો બાંસે કરી તોપખાતાની એક લગરકરી ટૂંકડી તેમાં રાખેલીછે. રેડ સી ના દરીઆનાં ગોહોડા
 આગળ આ ટાપુ આવેલુંછે, તેથી જો એ જગાએ થોડાં લડાઈના બાંકોલો હુએતો, તે બારકસો હરેક વખતે આપો દરી
 આ ખ ધ કરી શકે.

હર કે જે કાફીને વાસતે વખણાવેલુંછે, તેનો કીનારો તથા કીનારા ઉપરના ઘરો આગમોટ ઉપરથી દુરખીનની
 + મારફતે દેખાએછે. રેડ સી પસાર કરતા તેની અંદર આપણને ઘણાએક ટાપુ તથા ખડકો મળેછે. અરબસે
 તાનની જમીન ઉતરછે, તેમજ આપે ટાપુઓ તથા ખડકો પણ ઘણા ઉતરછે. એ ખડકો મુનાના તથા રે
 તીના પથરનાછે. એ ટાપુઓમાં આદમીની વસતી કાંઈ નથી અને દરીઆમાં ઉડતા પંખીઓ શીવાએ બીજા
 કોઈ જાનવરની વસતી તાંહાં હોએ તેવું પણ અજુબ પડતું નથી. અમલકમાં બે ડુંગરો આવેછે તેઓ આકાર
 માં એટલા તો મળતાછે, કે તે બંનેને “ બે ભાઈઓ ” એવું નામ આપેલુંછે. સુમ્મેન તરફ ઘણા નજદીક આ
 વી પોહ્યામીએછે, તારે બરે બાજુના કીનારાનો જે દેખાવ આપણે જોઈએછે તે કથોષ્પુબસુરત લાગતો નથી. કી
 નારો ફક્ત ડુંગર અને રેતીના નંગલમાં જેવો દેખાએછે. ઉતર તરફથી આઈંટ સીનાઈના ઉંચા પાહાડ આ
 વેરાછે, તે આપણી નજરે પડેછે. આગમોટ કીનારાની ઘણી નજદીક નહ શક્તી નથી, પણ બે માઈલ જે
 ગમે લંગર કરેછે, કેમકે સુમ્મેનની ખાડી ઉંડી નથી. મેલની આગમોટ જેવી લંગર કરેછે તેવી એક નાહની
 આગમોટ ઉતાડ તથા માલને કીનારે લઈ જવા સાડ તેની સોડે આવેછે. ઉતાડ્યો જેવા કીનારે ઉતરેછે, તેવા
 ન આરમો પખા, નારંગી તથા મોહાડાં ઉપર એટલાને સાડ જલદીદાર રૂખો લઈને તેઓની આગળ
 જાયેછે. મીસરના પાશાએ સુમ્મેનના એક પોહ્યખાંતું બાધીઉંછે, તે શીવાએ તાંહાં બીજું કોઈ પણ સુકા
 મ સાડ નથી મીસરથી હજ કરવા જનારાઓ સુમ્મેન ધઈને મકે જાયેછે, તેથી એ ગામમાં અરબોનો
 આવજાવ ઘણો થાયેછે ઈ ગલંડ ખાતે જનારા ઉતાડ્યોને પણ આપે ગામમાં ધઈ જવું પડેછે, તેથી તે હજાણ
 સારી પડે જાંણીતું થયુંછે, અને જરે મીસરના નંગલમાં નેહર થયો, તારે વધારે વખણાયો તથા કામમાં આવશે
 એ જગાએ પાણી ઘણું ખરાબછે, તેથી જ પાણીની તરસ લાગેતા “ સોડા વાટર ” પીવાને તથા નારંગી ખાવાને
 ભલામણ કરવામાં આવેછે. દીવસના ઘણી ગરમી અને રાતના ઘણા ઠાર પડેછે, તેથી એ જગા તનદરોસતીને
 મુતલક લાયક નથી. કોઈ પણ દેકાણે લીંતારી દીસતી નથી, અને આખું ગામ ઉતર દેખાએછે. સુમ્મેનની કુ
 ણ વસતી ૮૦૦૦ આદમીનીછે.

રેડ સી ની મુસાફરી પુરી કરીઆ પછી આપણે એશીઆ ખંડ છોડીઓ એવું સમજવું. સુમ્મેનમાં આવી તા
 હાં નંગવ તરફ આપણો રસતો માંડીઓ એટલે આપણે આફ્રીકાખંડમાં આવીઓ. એ ખંડ મધેના જેટલા
 ભાગની મુસાફરી કરવાનીછે, તે સઘની ખુશકીની રાહેછે. આલેક્ઝાન્ડરીઆથી ફરી આપણને આગમોટની મ
 દદ લેવી પડેછે સુમ્મેનના ઉતાડ્યોને ઘણોવાર ખોટી રાખવામાં આવતા નથી. તેઓને કેરો ખાતે રવાને ક
 રવાને વાસતે ઉતાવળેથી તાજ્યારી કરવામાં આવેછે એ શોર નહ પોહ્યામતા એક મોટું રેતીનું નંગલ પસાર
 કરવું પડેછે જરે આપણે દરીઆમાં હોઈએછે, તારે આપણી આસપાસ પાણી શીવાએ બીજું કોઈ દેખાતું ન
 થી, અને દુરથી દરીઆનો કીનારો આકાશની સાથે મળી ગયેગો હોએ તેમ દેખાએછે. તેજ મીસાને, સુમ્મેન
 મેલીઆ પછી, આ રેતીનાં નંગલમાં જાણે આપણે રેતીનાં દરીઆમાં હોઈએ તે મીસાલે લાગેછે. ચારે બાજુએ
 બારીક રેતી વગર બીજું કાંઈ પણ દેખાતું નથી, અને દુરથી જાણે રેતીના કીનારા આકાશ સાથે મળી ગયા હો
 એ તેમ દેખાએછે. કોઈ કોઈ દેકાણે રેતીનો ભારે જમાવ થઈ ગયેગો હોએછે, તે જાણે રેતીના ડુંગર હોએ તે
 મ જાણાયેછે એક પણ ગ્રાડ અથવા લીલું પાંતર ઉંકે કેરોની નજદીક આવીએ તાહા મુખી દેખાતું નથી. માલથી
 લાયેલાં ઉરો તથા વજુજરો કોઈ કોઈ વેગાએ મનેડે

એ નંગવ આટલું ઉતરછે તોપણ ભુસતર વીદીઆ (અઆગોજ) ના એલમ શીખનારને ઘણું
 હીમનીછે. તાંહા ગ્રાડ પાણીની પેદાશ નથી, તેને બદલે તરેહવાર અગતના પથરોનો એક મોટો જમાવ થયેગો
 છે, અને તેની તપામ કરવામાં લોદવાન શખસને ઘણી ખુશી ઉપજેછે. સાફ ચક્રમક, તથા તેની જાતનાં જસ
 પર નામના કીમતી પથરોનો અતરે એક મોટો ખજાનોછે. આ પથર પાલીસ કીધાપછી ઘણા સારો બનેછે,

તેથી તેની ઘણીએક સોબીતી મીઝે બનાવીઆમાં આવેછે. આગળ જમાનામાં આ નંગલ આટલું વે શન નહી હશે કેમકે તે નંગલના ઘણીએક પથરો તપામનાં એવું આવન પડીવેછે કે તે આગળ લાકડાંનાં કૃષ્ટ કા હશે, અને એ લાકડું તે વખતે તાંદાં ઉગા આરોનું હશે

હાલ સુમ્મેનથી કેરો સુધી ચોરોડાની સડક બપાએલીછે, તેથી આગની ગાડીએ સફર થઈ ગયેછે અને તેથી આગની આકૃષ્ટ ઉતાડ્યોને ઘણી મેહેનત, રંભ, દંડાગો અને દીલ ખમવી પડતી નથી જરે લોહોડાંની સડક બાંધેલી નહી હતી, તો ઉતાડ્યોને ઘોડા તથા ખમરની ગાડીઆ જવું પડતું હતું. એ ગાડીએ અતરેના બગદની સીંગમના જીવી હતી, અને તેમને “વાંનસ” કરીને ફેરેતા હતા. એ ગાડી એ ચવાને વાસતે પુવ આગળથી બે ખમર અને તેની આગળ બે ઘોડા બેડના હતા. હાકનાંસ પોતાના હુનરના કાબેલ નહી તથા જાનવરો સાાર ક્રેળવાએલા નહી, તેથી તેઓ વારે ઘડીએ આડાં કાઢી જાયે તેમને પાછાં મીધા રસતા ઉપર લાવવાને ઘણી મેહેનત પડતી હતી. સઘડી ગાડીએ આથે દોડાવવાનો ધારો હતો, તેથી જ એકાદી ગાડી પાછવાડે પડી જતી અથવા આડે મારગે જતીતા બાકીની સઘડી ગાડીએને ખોટી થયું પડતું, અને જરે એ ગાડીએ હારેબંધ દોડતી હતી, તારે જાણે તે સરવેની સરત મેલો હોયે તે મીસાને દેખાતું હતું, અને તે વખતે અંદર બેઠેલા ઉતાડ્યોને ઘણી રમુજ થતી હતી. પદર દીવસ સુધી દરીઆમાં એક અરખી રી તે વખત ગુજરીઆ પછી જમીન ઉપર આવતાં પેટલ વેહેયે આવી રીતની મફર કરવાથી ઉતાડ્યોને ઘણી ગમત ઉપજતી હતી પણ હાલ લોહોડાંની સડક બાંધવામાં આવીઆથી સુમ્મેન અને કેરો વચેની મુઆકરી ઘણી મેટલી થઈ છે સુમ્મેનથી કેરો જતાં ૭૫ માઈલનું નંગલ કાપવું પડેછે, અને તે ઘણું કરીને પાચથી છ કલાકની અંદર બની શકેછે.

કેરોના ઉતાડ્યોને ઘોડાન કલાક રાખવામાં આવેછે. એ શેઠરની છેક લગલગ પામે આવીએછે તાહા સુધી તેનો દેખાવ મલુમ પડતો નથી, પણ તે દેખાવ આપણી આખ આગળ આવતાં વારન આપણને મોટી ખુશી ઉપજેછે. રેતીનું નંગલ કે જાંહા નીચે જમીન અને ઉચે આકાશ શીવાયે બીજું કાંઈ દેખાતું નથી, તે મેલોઆ પછી જરે શેઠરની લીંગતરી તથા તગેહવાર ખુબમુરત અને ખુશનુમા ઝાડો આપણી નજરે પડેછે, તારે આપણા દીલને જીદીન રીતની ખુશી ઉપજેછે પદર દીવસના દરીઆમાં અને સુમ્મેનથી કેરો મધીના નંગલમાં એકજ રીતનો દેખાવ આપણી નજરે પડીએ હતા, અને હવે ઉપલા શેઠર ખાતે આવી આથી આપણને જીદી રીતનોન દેખાવ દેખાએછે યુગેપ ખાતે જનારા અને તાહાથી હીંદુસથાન ખાતે આ વનારા, એ બવે મુસાફરોને આ શેઠર ઘણીન ગમત આપેછે. યુરોપીઅનો પોતાનો ખડ મેલોઆ પછી મહુમ દીઆન શેઠરનો ખુશ આકાર કેરોના જીવેછે, તેન મીસાને આ મુલકથી યુરોપખડ ખાતે જનારા પણ કેરો શેઠરના તેઓની નજરે પડતા હંમેશના દેખાવ કરતા કાંઈ જીદુન જીવેછે.

મીસરના આપણે પેકા કે આપણને એવું લાગેછે, કે તે દેશ કોઈ વખતે ઘણું જ નામીયું હશે મોટા મીનારા, મોટી મસજીદો, તારીફ લાએક નેહેરો અને અસલનાં વખતની નામીયી ઈમારતોની ભાગી પડેલી નીસાને આપણને દેખાડેછે, કે એ દેશ એક વખતે દબદબા ભંગેલુ તથા આબાદ હશે, પણ કરતા જમાનાએ તેની ઉપર અસર કીધાથી હાલ તે આ હાલતમાં આવીવેછે મીસર અમલના વખતમાં ઘણું નામીયું હતું અને તેના કેરો નામના પાદશાહ ઘણાન અખતીઆર વાળા હતા અસલના વખતમાં એ મુવકના સતા વાળાએએ યુગેપના બીજા જોસાવર મુલકો સાથે ઘણી વખત બરાબરી કીધીછે તે વખતે તેનો વેપાર પણ ડનીઆના ઘણા ખરા ભાગે આથે ખોદેળો ચાલતો હતો. એ દેશમાં જાહજી વરસાદ પડતો નથી, પણ નીલ નદીની રેલથી જમીન ક્લવત અને માતખરછે જ એ નદી તાહાં નહી હતે, તેા મીસરનો આખો મુલક એક નંગલ જ્યો હતે એ નદીના પાણીથી તાહાના ખેતરો કળવત થાએછે, પરાણીએને પીવાને પાણી પણ તેમાં

ધી મળે છે અને વળી એટલી ઉંડી છે કે તેની મારફતે આખા મુલકમાં બંદરે બંદર તથા દરીઆ સુધી ખાલ પોં હોય તી શકે છે. આટલા બધા કૃષ્ણેદા ખીસર દેશને એ નદીથી અસલથી થતા આવીઆ છે, તેથી પુરાતન વખત થી તે નદીને તાંહાંના હોકા ઇશવરી ખાન આપતા આવીઆ છે, અને એવું પણ જણાવીઆમાં આવીઉં છે, કે આ ગળા વખતમાં દર વરસ એ નદીના ફીનારા ઉપર એક કુંવારી ફનીઆનો ભોગ આપવામાં આવતો હતો. આ જગાનાં મહમદીઆનો એવું કેહે છે, કે નીલ નદીના જવું મીઠું અને સાંડું પાણી ફનીઆનાં કોઈ પણ બી જા ભાગ ઉપર નથી અને હેવા વીચારથી તુરકસતાનનો મુલતાન પોતાને તથા પોતાના કબીલાને વા સતે દર વરસે વાહાંણો ભરીને નાઈલનું પાણી ઇસતંમબેલ ખાતે મંગાવે છે. રેલ આવવાના વખતની આગમ મ સધળી જમીન વેશન જંગલના જેવી લાગે છે, પણ તેનાં ઉપર રેલના પાંછી ફરી વળીઆં, કે જાંણે ઇસવરી મદદથી એકાએક આબાદ ખેતરો પેદા થાએ છે. જાંહાં જાંહાં એ નદી વેહે છે તાંહાં જમીનના દેખાવ હમેસાં ક ળવંત અને રળીઆમણો હાએ છે, અને તેથી જ એ આ મુલકમાં સફર કરવા જાએ છે, તેઓ એ નદીની અં દર મોટામાં બેશી ફરવાને મુકતા નથી.

કેરો એ નામ ચાલુ રેવાજમાં ઈંગરેજોએ આપેલું છે; એનું અસલ નામ અરબીમાં “અલકહીરે” એ ટલે ક્તેહમંદ કરીને છે. એક નવું કેરો અને એક અસલ કેરો છે. જેને હાખાં અસલ કેરો કેહેવામાં આ વે છે તેનું આગળ “અલખસર” કરી નામ હતું. એ શેહેરની પડોસમાં અરબ લોકોએ ઈ ૦ સ ૦ ૯૦૩ માં ન વું કેરો વસાવીઉં હતું. ૧૫૭૦ નાં સાલમાં અરબોના હાથમાંથી તુરક લોકોએ તે છીનવી લીધું હતું, તે તેઓ ના હાથમાં ૧૭૮૮ સુધી રહેઉં, અને પછી ફરેનચનાં હાથમાં ગયું ફરેનચ અને ઈંગરેજોને ખીસરમાં નીલ નદી ઉપર જે લડાઈ થઈ હતી અને જેમાં નાખીયા નેલસને ફરેનચ લસકરની ઉપર પુરી ક્તેહ મેળવી હતી તે વખતે કેરો ઈંગરેજનાં હાથમાં આવીઉં. ૧૮૦૧ ના સાલમાં મહમદ પાદશાહને ઈંગરેજોએ ગાદી ઉપર બેસા ડીઓ. ખીસરનો પાદશાહ ઘણું કરીને કેરોના રહે છે, તેથી એ દેશના પાએતખત દાખલ તે શેહેર ગણાએ છે. એ શેહેર નદીની સપાટીથી ૪૦ ફુટ ઉંચું છે, અને જંગલને કીનારે આવેલું છે. તેની વસતી બે લાખ આદમી ની છે. શેહેરનો કીલ્લો જે ઇસવી સને ૧૧૭૧ નાં સાલમાં ખલીફ યુસુફ સાલાહીને બંધાવીઓ હતા, તે જોવા લાએ ક છે. એ કીલ્લાની ઉંચાઈ ઘણી છે તેથી તેની ઉપરથી દેખાતો નીચેના દેખાવ ઘણો જ સુંદર દીએ છે. ખીસરનો દખલનો ભાગ જાણે આપણી આગલ એક નકશાના આકારમા પંચસાએવા હાએ એવો લાગે છે. એ ન કીલ્લાની ઉપર એક મોટી મસજીદ બાંધેલી છે, કે જેને બાંધતાં ઘણા વરસ લાગા હતાં, તે જોવા વગર કોઈ પ છુ મુમાકર એ શેહેર છોડતો નથી. એ મસજીદના વચો વચમાં એક મોટો ચોક છે, તે બે બે સંખેરમરના બાંધે લો છે, અને તેની આસપાસ ફરતા મોટા અને ઉંચી કારીગરી સાથેના તીસ થાએ છે. ચોકની વચોવચમાં એક ઘણો જ ખુબશુરત કુંઆરો બાંધેલો છે અને આખી મસજીદનું કામ જેવું મનશુત અને સોબીતું છે, તેવું જ કા રીગરીથી પુરું છે એ મસજીદની પડોસમા પાદશાહનો મેહેલ છે, તેનો બાહરનો દેખાવ સાદો પણ સારો છે, પ છુ અંદરના ભાગ ઉપર ઘણું નાણું ખરચીઆમાં આવીઉં છે. દેવાલની ઉપર ફરેનચ કારીગરોને હાથનાં ઘ ણાં એક મીતારો રમેલાં છે, તે પછુ સુધરેલા સવાદને તેની અંદર કીધેને ખરચ પસંદ આવે તેવું ન થી. મહમદ અલી પાદશાહનો રહેવાનો મેહેલ તથા બાગ જેને સુખરા કરીને કેહે છે, તે ખરખર નાદર છે તેની અંદર દાખલ થવાને એક મોટો દરવાજો છે, અને તે દરવાજાથી મેહેલની શીડી સુ ધી પેંહાચવાને વાસતે જે રમતો છે, તેની બધે બાજુએ સરવના તથા બીજાં સારાં હારેદાર ગ્રાડો રોપે લા છે, કે જોના છાયાથી તે જગા ઉપર તડકું પડે નહી અને તે મેહેલની આસપાસ નાખીયા બાગો બનાવેલા છે, કે જાંહાં તરેહ તરેહની ખુશમોનાં ફુલ તથા મેવાનાં ગ્રાડો રોપેલાં છે. એ બાગની વચો વચમાં ગરમીના ઘણામાં બેસવાને વાસતે તંજુના જેવું કાચનું રંગીન અને ખુબશુરત મકાન બનાવેલું છે, અને તેની દેવાલ ઉ

પરના ચીતારો ઘણાજ સેભાએમાન અને જેવા લાએક્રહે. એક બીજું ઘણું સોભીતું મકાન કરી તેની ઉપર ત રેલ્હવાર કુંઆરા ઉડતા કરેલાછે. બાગની વચો વચમાં સંગેમરમરની દેવાલ સાથેનો એક હોલ બનાવેલોછે, તે ની આસપાસ સંગેમરમરના સીંદ્ર અને સુસવાટના મોહોડામાંથી કુંઆરા ઉડાડવામાં આવેછે, અને તે હોલ માં જનાનખાનાની ઓરતોને ફરવાને વાસતે સારી રંગેલી નાહની બોટોછે. એ હોલની અંદર સુનેરી રંગ ની તંધા બીજી ખુબસુરત માછલીએને પાગેલીછે. મેહેલથી થોડેએક દુર એક ટંકસાળછે, તાંહાં દર વરમે વીસ લાખ રૂપીઆની કીમત સુધીના શીક્ષે પાડવામાં આવેછે. એ ટંકસાળની પટોસમાં એક નાખીચો કુવોછે તે તે “ જોએકસ વેલ ” કરી નામ આપેલુંછે. એ કુવો ૨૬૦ ફુટ ઉંચોછે, અને તેને તળીએ સુધી જવાને સાડ તેની અંદર ફરતો દાદર બાંધેલોછે. કેરોમાં પાણી લાવવાને વાસતે જે મેહેર બાંધેલીછે, તે પણ કીલ્લા ઉપરથી દેખાએછે. એ મેહેર મેહેલાં ૧૧૭૧ નાં વરસમાં સાલાદીને બંધાવી હતી, તે ૧૫૧૮ નાં વરસમાં સમારીને નો દી કરવામાં આવી હતી.

જેઓ પાદશાહનો મેહેલ જેવા જાએછે, તેઓને તાંહાંથી એક જગા દેખાડીઆમાં આવેછે, કે જાંહાં ત વારીખમાં નોધાએલો એક જાણવા જોગ બનાવ બનીએ હતો. મીસરનાં માંમલુએનો કેટલોએક અખતીઆર મહમદ અલી પાદશાહે ઓછો કીયો હતો, તેનું વેર લેવાને વાસતે તેઓએ ઠરાવ કીયો હતો, અને મહમદ અ લીની ગેરહાજરીમાં તે ઠરાવ અજલમાં લાવવાને ધારીઈ હતું. મીસરથી જે સુસલખાનો હલ કરવાને મક્કે જ તા હતા, તેઓને અરબસતાનનાં વાહાબી લોકોએ એકથી વધારેવાર લુટીઆ ઉપરથી, તેઓને સજા કરવાને વા સતે મહમદ અલીએ અરબસતાન ઉપર હુમલો કરવાને ધારીઈ હતું. માંમલુએએ આ જોગવાઈ ધીઆનમાં રાખી પોતાની ખતલખ પાર પાડવાની ગોઠવણ કીધી, પણ તેઓને સંપ છુપો રહેઓ નહી, અને મહમદ અ લીને તે વીચેની ખબર પડીઆથી, તેણે માંમલુએનો જે રીતે નાસ કીધો હતો, તે ઉપરથી ઉપલી જગા જાણાએ છે. એ કીતુરી સંપની ખબર જારે તેને પડી, તારે જાણે તે માનતો નહી હોએ, એવું તેણે ડોળ ધાલીઈ, અ ને માંમલુએનો સાંમે કોઈએ ખોટું બોહોતાંન જોડીઈએ એવું જાહેરમાં કહેવા લાગ્યો, પણ ખાતેનમાં તેઓને નાસ કરવાનો ઇરાદો કીયો. અરબસતાન ઉપર હોમલો કરવાની સઘળી ગોઠવણ તમામ થઈ, તારે મહમદ અ લીએ પોતાની ગેરહાજરીમાં દેશનો રાજકારોબાર ચલાવવાને સાડ પોતાનાં છોકરાને સનદ આપવાને બાંહાંને માંમલુએનાં સઘળા સરદારોને કીલ્લામાં તેડાં કીધાં, કે તેઓની હજુરમાં પોતાનાં છોકરાનાં હાથમાં અખતી આર સોપે. મહમદ અલીએ કરવા ધારેલા દયાની બચારા માંમલુએને કરી ખબર પડી નહી, તેથી તેઓ સ ધળા દરબારમાં હાજર થયા. પાદશાહે તેઓની મુલાકાત ઘણીજ ખુશી અને આદરમાંથી લીધી અને મીનલસ ખરખાસત થયા પછી, પેલા માંમલુએ પોતાના થોડા ઉપર સવાર થઈ કીલ્લામાંથી બાહરે જવા લાગીઆ તેવા માં તાંહાંનાં દરવાજા બંધ કીડા. કીલ્લા ઉપરથી તેઓની ઉપર તરત ગોળીનો વરસાદ વરસવા લાગ્યો અને ટપા ટપ આદમી અને થોડાએ પોતાના પરાંણ મેલવા લાગ્યા. થોડા વારમાં પુવેલાં આદમી અને થોડાએનો કી લલાનાં મોઢાં એક મોઢો ટગ થયો. મહમદ અલીના આવા ઘાતકીપણાથી ૪૪૦ પરાણીઓને નાસ થયો, ખાતર એકજ શખસ અખીર મેએ આ આજ્ઞતમાંથી પોતાનો પરાણ બંચાવી શકીએ હતો. તેને ખબર હતી કે કીલ્લાની દેવાલની એક બાજુએ ધુળનો એક મોટો ટગ હતો, તાંહાં તે ગયો અને તે જગાએથી પોતાનો થોડો દેવાલની બાહરે કુદાવીએ. એ કુદકો મારતાંજ થોડો ધણો જોખમાંપો અને તરત મરણ પામી એ, પણ અખીર મેએ સલામત રહેઓ, અને તાંહાંથી નાહસી એક સીપાહીનાં તંબુમાં બસાયો અને પછી ઈ અઈંજબોલ ખાતે ગયો. જે જગ હમણા દેખાડીઆમાં આવેછે, તે જાંહાંથી અખીર મેએ એ દેવાલ કુદાવી હતી તે છે.

કેરોના કેટલાએક ભાગ જેવા લાએક્રહે. એશીઆ તથા યુરોપના ખાલની ઘણી એક ફુંકાને તાંહાં છે.

જે જોઈએ તે આપણને તાંહાં મળી શકે, પણ તેની કીમત ઘણી આપવી પડે. મુસાફરોને વાસ્તે પોંદ્ય ખાંનાં, તાંહાં દર આદમી દૈંડ બીજાના અને ખોરાક સુખાનાં દર રોજ દસ થી પંદર રૂપીઆ લીધામાં આ વેછે. કેરોમાં જે મોટા ચોકછે તે ઘણા સારાછે. તેમના દેખાવ સધારવાને વાસ્તે સઘળી બાજુએ ઝાડોની હા ર લગાડેલીછે. એવા ચોકની આસપાસ જે ઘરોછે તે ન સારી બાંધણીનાં અને મોટાંછે, પણ શેઠેરની અં દરનો ભાગ તથા તાંહાંની ઇમારતોના દેખાવ ઘણા દરીદરી લાગેછે. તે ઘરો ઘણા બદગીફત તથા આ ડા અટારાંછે, અને મોટાલા એટલા તો સાંકડાછે, કે ઘરોની બંધે બાજુએથી કાણેડેલી અગાસી આપણા, માથા ઉપર આવીઆથી રસતામાંથી આપણે માથે આસમાન દેખાતું નથી. રસતામાં ફરનારા ઘણા ખરા હો કો દળદર અને નાચાર દેખાએછે. પણ ઉપર નજાવીઆ પરમાણું જે મોટા ચોકછે તે સારા અને શોભીતાછે, અને તાંહાંના દેખાવ જોવા લાએકછે. ચોકમાંના આવ જવ એક મેળા જેવો લાગેછે. ખાલ તથા મેવો લઈ ફેરી ફરનારાઓ ઘણા ખરા આ જગાએ ભટકેછે તથા પરવારતા આદમીઓ ઘણા ખરા તાંહાં ફરવા નીકળેછે. મરદો પોતાનાં દરજજા પરમાણું ઘોડા, ખચર અથવા ઘેડાં ઉપર સવાર થઈને રોડાવતા જાએછે. કોઈ શોખી હોએ તે વળી ઘોડા ઉપર બેઠો બેઠો પણ હુકો પીએછે. લસકરનો કોઈ સરદાર ઘોડા ઉપર સવાર થઈ જતા હોએ તો તેની ઝડપ જોવા લાએક હોએછે. જેઓ ઘોડા રોડાવતા જતા હોએ, તેઓ કોઈને અથડે તેની કશી રાવ ફરીઆદ મને નહી. ઉંચા દરજજાની અસતરીઓ કીમતી પોશાકમાં લપેટાઈને તથા મોટાં ઉપર ઝીણા અને સફેદ કપડાને બુરખો નાખીને ખચર અથવા ઘેડાં ઉપર સવાર થઈને એક પીઆદા ચાકર સાથે વારે ઘડીએ જતીઓ દેખાએછે, તેથી તે રસતાની રચનામાં વધારો થાએછે. હલકે વાંધેની એરતો આસમાની રં ગતા સુતરાઉ કપડા અને મોટાં ઉપર બુરખા સાથે પાંપુડી તથા બીજે સામાન લઈને જતી આપણને દેરે ડ ગને મનેછે. સવારીને વાસ્તે ભાડે ફેરવવાનાં રોળાબંધ ઘેડાં લઈને અરમો એણીગમ પેલીગમ ફરતા ફરે છે. એ ઘેડા ચાલવામાં ઘણાં સારાં હોએછે. હાંકુસયાંનાં એ જાનવરો ઉપર ખેસવાની ચાલ નથી, પણ સઘળાં મહમદીઆંન શેઠેરોમાં સવારીને સાડું ઘેડું ઘણું કીમતી જાનવર ગણાએછે. એ જાનવરો નીમાં હોવાથી અ ગત કરી એરતોને ઘણા કામ લાગેછે. ઉપલા ચોકની આસપાસ જે ડુકાનોછે તે ઘણી કીમતીછે. તેના માલે કો માથા ઉપર મોટી પાગડીઓ પેટ્ટેરી હાથમાં હુકો લઈને બેસેછે, તે એવા કે જરા પણ હીલતા નથી. જાણે ફેરોગરાકમાં પોતાની સખી પડાવતા હોએ તેમ થંબ બેસી રહેછે. તેઓનાં ખાલ વીશે આપણે જે કાંઈ પુછપર ધ કરીએ તેનો જવાબ એવોતા ઠંડી રીતે આપેછે, કે જાણે ખાલ વેચવાની તેઓની મરજ નહી હોએ. પુછ પ રછ કીધા પછી કાંઈ પણ ખાલ વેચાતો નહી લીધો હોએ, તો તેઓને ગુસ્સો ઉપજે, પણ કાંઈબી ખરીદી કીધી હોએતો, તેઓ આદરમાનથી ખીસીને આપણને પોતાની પામે ખેશવાની જગા આપેછે. જેમ મહમદીઆન શેઠેરમાં મસજીદો ઘણી હોએ, તે મીસાબે કેરોમાં આછામાં આછી ૪૦૦ મસજીદોછે. પણ એક મોટી મસજીદ શીવાએ બીજા જેવા લાએક કોઈ નથી. શેઠેરના ઘણા ખરા ભાગમાં લાંબા મીનારા તથા દેકાંણે દેકાંણે અ ણાન દળવાની પવનચક્રીઓ આપણાં જોવામાં આવેછે. મહમદ અલીએ જે નીશાજો સથાપીછે, તે જેવા લા એકછે એ શેઠેરમાં હામખીટાલો તથા વર્ષદક શાસતર સીખવાની મરેસા પછુછે. એ મરેસામાં એરતોને ઘઈનું કામ પણ સીખવવામાં આવેછે. જેઓ કેરો જાએ તેઓએ તાંહાં મરખીનાં બચાંઓને શેવણ કરવાની જે અચરત સરખી રીતછે, તે જોવાને જીલ્લું નહી. એ કારણને સાડ એક લડી બનાવેલીછે, જાંહાં વરસ થા હોડે લાખો બચા શેવણ થાએછે. શેવણ કરવાની જગા એક અંધારી અને કચરાથી ભરેલી ઝુંપડીછે. એ ઝૂ પડીની આગળ એક રોશી પોતાની છાતી ઉપર એક બચું લઈને બેસેછે, તે અંદર દાખલ થનારાઓની પા મેથી બખથેસ મંગેછે એક સાંકડી ચાલને રસતે અંદર દાખલ થયા પછી બે બાજુએ તરણ તરણ એા રડીએ આપણી નજરે પડેછે, અને તેની ઉપર ઇડા મેલેલાં હોએછે. એ ઇડા ઉપર એક આદમી ચોકી કે

રેછે, અને તેમને ઘણી સંભાળથી વારે ઘડીએ ફેરવીઆ કરેછે. તે ઝોરશની ગરમી ૧૦૦ અંગસ સુધી હોય છે. જમીન ઉપર ઇંડાના કોટલાં અને તરફડીઆં મારતાં બચાંએ નજર આપેછે, અને સઘળી જગા વીસ રી વાસ મારેછે. રાત અને દાહાડો તાંહાં એક સરખી ગરમી રાખવામાં આવેછે, અને પેપો આદમી જે તાંહાં ઇંડાં ફેરવીઆ કરેછે તેને જે કમાણી થાયે તેનો અરથો ભાગ મળેછે. તેને શો ઇંડાં આપીઆં હોય્તો, ૫૦ બચાં આપવાને તે કયુલ થાયેછે.

કેરોમાં એક બેવકુદી ભરેલો તથા વેહેતી તમાશો થાયેછે તેનું કુક બપાન કરવાની આ જગાએ અગત દીમ્પે. એ તમાશાને અંગરેજમાં “ ધી ફીસ્ટ આવ ધી લાનટરનસ ” ઇઆને ક્ષાનસોનો તમાશો કરી કેહેછે. એ તમાશાને દીને શેંકડો લોકો ઝાડોની વચે તંથુએ મારી ભેગા થાયેછે. ઝાડની ડાંખળીએ ઉપર ઝુંનડા ત થા ઝોરાણી બાંધીને તરેહ તરેહનાં રંગીન ક્ષાનમોમાં દીવા સળગાવીઆમાં આવેછે, તે એટલા બધા હોયેછે કે તેમનો જ્વલસ દુરથી આસખાન ઉપર નજર આવેછે. દરએક તંથુમાં મુસલમાનોનાં ટોળાં એકડા થાયેછે અને ગોળ ચક્રમાં ઉભા રહી તેઓ ઘડી ઘડી “ અલ્લા અલ્લા ” કરીને પોકાર મારેછે. એમ છુમો પાડતાં તથા ઘણી ગરમીના સળબથી કેટલાએકને ઉતપાત થઈ મોહાડે ફીણ આવેછે, અને જમીન ઉપર પડી જાયેછે. વળી તેમની જગાએ બીજાઓ આવી તેમજ કરેછે. આ પરમાણુ સહુવાર સુધી ચાલેઆ કરેછે. જ્યેા ઉપલી રીતે છુમ પાડી રહેછે, તેઓ તાંહાં પછી મું થવાનુંછે તેની કશી દરકાર રાખતા નથી, પણ એકજ જગા ઉપર જાંહાં કાફી અને શરબત તઈઆર ફીધું હોયેછે તાંહાં જાયેછે.

સહુવારે કેરોના સઘળા લોક તાંહાં જે ફીરીઆ થનારી હોયેછે તે જોવા જાયેછે, અને તે ફીરીઆ ને “ ડોશેહ ” કરી કહેછે. દુરવેશોનું એક મોટું ટોળું થાયેછે, અને તેમનો વડો સઈઅદ જને તેઓ શેખ કરી કેહેછે, તે થોડે સવાર થાયેછે. તેની પછવાડે પછી પેડું દુરવેશોનું ટોળું ચાલેછે. એ ટોળામાં ચાર શેખો ઝનડા હાથમાં પકડી આગળ ચાલેછે. પેલા શેખની આગલ એક લીસો ઝુંનડો રાખીઆમાં આ વેછે. સઘળાઓ એક ખુલ્લા મેદાનમાં આવી એકદંત ઉભા રહેછે, અને “ અલ્લા અલ્લા ” એમ પોકાર મારેછે. તાર પછી તે ટોળું બે બાજુએ વેહેચાઈ જાયેછે અને વચમાં ચાલવાની સાંકડી ગલી જોટલી થોડી જગા રહેછે. પછી પેલા સઘળા દુરવેશો ઉંધે મોહાડે જમીન ઉપર ઘણું પામે પામે મુઈ જાયેછે અને વળી “ અલ્લા અલ્લા ” કરી ફરીથી પોકાર મારેછે. તાર પછી તરણ ચાર માણો તેમની ઉપર ચાલી જઈને તેઓને લાતે લાતે સરખા કરેછે. તરીજ વખત જરે અલ્લાના પોકાર ધજોળ જોરથી મારીઆમાં આવેછે, તેવારે પેપો શેખ પોતાના થોડા મુધાં તેમની ઉપર ચાલેછે. થોડાથી એવા દંડગા રસતા ઉપર ચલાએ નહી અને તેથી ઉપરનો સવાર પડે નહી, એ માટે તે થોડાને બે તરણ માણો લગામ પકડીને ચલાવેછે. એ ઘાતકી ફીરીઆની વખતે ઘણુઓના માથાં તથા હાત પગ કચડાઈ જાયેછે, તે બીચારાઓ તરફરેછે, છુમો પાડેછે, મોહાડામાંથી ફીણ ની કળેછે, તોપણ તાંહાંનાં બેવકુદ લોકોતો એમજ કેહેછે, કે એ ફીરીઆથી કાંઈને કાંઈ ઇજા નથી થતી, કારણ કે પેલા થોડાને ઇસવરની મદદછે; પણ તે થોડો બીચારો આપતસ ઉપર ચાલતો હોયે તેમ પડતો ખડતો ચાલેછે.

મીસર અસલનાં વખતમાં દાનાઓથી પુર હતું, તે સામેત કરવાની અતરે નજર નથી, કેરોની પ ડોસમાં હીલીઓપોલીસ શેહેરમાં એક મોટી મદરેસા હતી, જેમ હાલમાં ઇંગલંડ તથે સઘળી મોટી મદરેસા ઝોનું મધક આકસફરડ શેહેરમાંછે, તેમ હીલીઓપોલીસ અસલ મીસર દેશનું આકસફરડ હતું. ૪૦૦૦ વર સની વાત ઉપર અતરે પંડીતો રહેતા હતા. પયેરો અને હીરાડોએ પોતાનાં એલમનો અબીઆસ એ શેહેરમાં ફીલો હતો. પણ હાલના સમયમાં મુસાફરને અસલનાં એલમની કશી નીશાંન આ જગાએ દેખાતી નથી. જે જગાએ મોટી મદરેસા હતી તાંહાં હમણું અરેનજનાં ઝાડોનો એક મોટો બાગછે, અને તેની વચે વચમાં એક મોટો મીનારોછે.

મીસરમા સરવેથી જોવા લાગેક પુરાતન ચીન કેરોની પ ડોસમાના પીરામીડો છે એ પીરામીડો પડારોકા અને તરીકો છુ આકારના મોટા અને ઉંચા એક જાતના મીનારા છે એ પીરામીડો કેરોની પશ્ચીમ દશાએ દસ માઈલ દુર છે આગળ એ મીનારા જોવા સાડ મુસાફરને ઘથેડા ઉપર બેશીને જુવુ પડુ ૮૮, પણ હવડા તાહા જવા સાડ ગાડીઓ મળી આવે છે આસરે બે માઈલ દુર નીલ નદીને કીનારે પોહોચીઆ પછી બોટમા બેશીને નદી પસાર કીધા પછી તાહા જવાએ નદી ના કીનારા આગળ દુરથી દોડતા કેટલાએક ભોમીઆ જાણે આપણને છુટવા આવતા હોએ, તે પરમાણે આવે છે એઓ માહેના એક બે આપણી સગાથે રાખવાની ઘણી ભરૂર છે

પીરામીડોની આગળ ગયાથી તેઓ ઘણાજ મોટા દેખાએ છે તેઓ સઘળા મળીને ચાર છે, તેમા તરણ મોટા અને એક નાહુનો છે, અને “ગીઝ્ડુ” ના પીરામીડને નામે ઓળખાએ છે જમીનથી ચાલી સ કુટ ઉંચે એક ચોતરા જેવી જગા કરી તેની ઉપર એ રાખથી મીનારા બાધેળા છે નજરે જોવા વીના તેમ ના કદનો પુરો વીચાર આપણા ધીઆનમા આવી શકતો નથી આપસના પીરામીડની દરએક બાજુ તેના ત બીઆ આગળથી ૭૪૬ કુટ લાંબી છે, તથા તેણે સઘળી મળીને ૧૧ એકર જગા ઘેરી લીધેલી છે નીચેથી તે ઉપર મુધી તેનો ટેળાવ ૬૧૧ કુટ ઉંચો છે, પણ તેની ખરી ઉંચાઈ ૪૬૧ કુટની છે, એટલે જ, તે ઇગ્લડના-સેન્ટ પાલના દેવલ કરતા ૧૧૭ કુટ અથવા આપણી કોલાબાની ડાડી કરતા ૪૦૦ કુટ વધારે ઉંચો છે એ પીરામીડો કાહરે બધાએલા હશે, તેની કશી ખબર નથી, પણ એવુ ધારીઆમા આવે છે, કે તેમને બધાપાને ઓછા મા ઓછા તરણ હજાર વરસ થયા હશે કેટલાએક યુનાની તવારીખ લખનારાઓ એવુ જણાવી ગયા છે કે, તે અને બાધવામા એક લાખ માણસો વીસ વરસ મુધી કામે લાગા હતા મીસર દેશના પાદશાહઓના એ જ દો બેવકુફીને નમુનો બીજે કોઈ નથી, કે આટલો વખત તથા આટલા માણસોની મહેનત બરબાદ કરાવી, આવી નમામી અને વગર ફાએદાની ચીજ ઉભી દીરી

દુરથી એ પીરામીડોના દેખાવ સારો દેખાએ છે, પણ વધારે આગળ ગયાથી તેમની બાજુઓ ખપડા એલી તથા બાધ કાંતના પથરો ફસાઈ પડીઆથી તેઓમા ખાડા પડેલા ચાલુખ પડે છે એ ખાડા ચાલુવા ના પગથીઆની મીસારે દેખાએ છે પણ જ ખરી પગથીઓ છે, તેઓ એક બીજાથી ઘણી વેગળી છે, તેના સબબથી ઉપર ચાલુવાને ઘણુ કડણ પડે છે સઘળી મળીને ૨૦૬ પગથાઓ છે અને દરએક એક બીજાથી એકથી તે ચાર કુટ દુર છે મથાથે પોહોચીઆ પછી તાહા ડર ચોરસ કુટ સપાટ જગા છે એ પર માણે ઉંચુ રહેવાની જગા, ઉપરના પથરો તોડી પાડીઆથી થઈ છે, નહીતા મથાથે કોઈથી ઉંચુ ન રહેવાતે ઉપર ગયા પછી હવા ઘણી સારી લાગે છે તથા આસપાસના દેખાવ ઘણાજ રળીઆમોના દેખાએ વધારે ખુશી એથી ઉપજે છે, કે એટલી ઉંચાઈ ઉપરથી ફળવત જમીન કેટલે મુધી છે તથા રેતીનુ જગત કાહાથી સડ થાએ છે, તે આપણને સાક દેખાએ છે જેટલી જમીન ઇજિપ્ત તે એકદમ એક જ બાજુ ઉપર આવી છે, અથમા કોઈબી ઉંચડ જમીન ઇજિપ્ત દેશથી તે લીસતરીમા ખલલ નથી પોહી, અને જગલ સડ થયુ પછી સાધુન ઉંચડ દીગે છે

સરવેથી મોટો પીરામીડ બીલકુ ન બટ અથૂણા મળીન નથી, પણ તેમા અદર આડા અવડા કેટલા

એક ચોરડાછે, અને તેઓ માંહેલા કેટલાએકમાં ગુણુ મરડીએ ચાલીને જવું પડેછે. સરવેથી વચલામાં એ ક પથરની કબરછે, અને તેમાં મીસરનાં એક આગલા પાદશાહની ખાક પડેલીછે. ઇનસાનની કેટલી મગફ રી ! સુઆ પછી પોતાના કબરસતાનને સાડ આટલી બધી નકાંમી જગા રોકેછે.

બીજા પીરામીડ ઉપર ચહડવાની મુસાફરો કોયેસ કરતા નથી અને તે ઉપર જવાનું પેહેલા કરતા વ ધારે કાણુછે. તેનું કદ એકે નાહતુંડે, તોપણ તે વધારે ઉંચી જમીન ઉપર બાંધેલાછે તેથી તે પેહેલાના જે લોન નોટા દીધેછે. તરીજોતો એ કરતાં પણ નાહનોછે. એ પીરામીડે ઉપર ચહડવાનું જેટલું કડણુછે, તે કરતાં ઉતરવાનું વધારે બીકટછે. નીચે ઉતરીઆ પછી થાક તથા લુખ લાગેછે, અને આસપાસ કોઈનું રેહ કાણુ નથી, માટે આગળથી આપણી સંગાયે કાંઈ ખાવાનું લઈ જવાની જરૂરછે. એ પીરામીડોની આસપાસ કેટલીએક અસલ જમાનાની જેવા લાએક ચીજોછે, તેમાં એક પુતળુછે, જે અરધું ચોરતનું અને અરધું સોહનુંછે. તે આખું સંગીન ખડકમાંથી કાતરી કાહડેલું હોએ એવું દેખાએછે, માતર આગળા પગ તથા પી કનો થોડોએક લાગ બાંધી લીધેના માલુમ પડેછે. સીંહના બે પંજની વચે બંદગી કરવાની એક બેકક બતા વેલીછે, તાંહાં ભોગ આપતા હોએ એવું લાગેછે. એ પુતળું ૬૬ ફુટ ઉંચુ અને ૧૦૨ ફુટ લાંબુછે અને ચોપગાં જાનવરની માફક ઉભુ રાખેલુંછે.

આપણે હરએક સુલકમાં જાઈએ તારે તાંહાંનાં મરદ તથા ચોરતોની ચાલ ચલણ તથા રેવાન વીશે ધ ણીએક પુછપરછ કરીઆ વગર રેહતા નથી. હરેક દેશની સીએમીની હાલત ઉપરથી તે દેશની મુધરાઈનું સાક ળીકું મળેછે, તેથી તેઓ વીશે ઘણીએક પુછપરછ કરવી આપણને ઘટારતછે. સઘળા મહમદીઆન સુલકોમાં ચોરતોની ઉપર કબજાછે, તે મીશાલે મીસર દેશમાં પણ છે, બલકે તાંહાં વધતીછે. એક મરદ પોતાનાં વાહલા મીતરની સીનું નોહડું જોઈ શકતો નથી, એટલુંજ નહી, પણ પુરૂશોની વાતચીતમાં અથવા બે મતરોની વાત ચીતમાં પણ તેમનાં ઘરની સીએમીનું નામ લેવાઈ શકતું નથી. કોઈ કદાચ ખબર અંતર પુછવાની ફરજ પડી હોએ, તો ઘણું તપાસીને બોલવું જોઈએ, કે જોથી સામેના મીતરને ગુસ્સો ઉપજે નહી. તે એ મીશાલે કે “હુવું અથવા સંતારેલું જહવેર” અથવા “આલમને નહી દેખાતી બાનુ કેમ છે.” એટલુંબી કોઈ ઘણોજ અત લગતો હોએ તે પુછી શકે, અને તેથી વારે ઘડીએ નહી પુછવું જોઈએ. જેમ મીસરના પીરામીડો આજ હ જરો વરસ થયા સલામત છે, તથા તાંહાંનાં મીનારાઓ બદલાતા નથી, તેમ તાંહાંની રીતજાંતબી બદલાતી ન થી. એક અથવા બે નહી, પણ જેટલી જોઈએ અથવા જેટલી શક્તી હોએ, તેટલી બધી કરી શકાએછે. પા દશાહનાં જતાનખાનામાં ૨૦૦ ચોરતો હશે, અને જેમ વાઘણ પોતાનાં બચાંઓની ઉપર ચોકી રાખેછે, તેમ આ ચોરતોની બરાખ ઉપર પેહરો રાખવામા આવેછે. વાઘણનાં બચાને આપણે પકડવા જાઈએ, અને આ પણે પરંણુ તાંહાં મેળીને આવીએ, તે મીશાયે કોઈબી રાખસનાં કબીલાની સી વીશે કાઈબી વીચાર કરવો અથવા બદ નજર રાખવી, એ જાન ખેવા બરાબર છે. મહમદે કહેલુંછે કે માખંનને તડકાંમાં મેલે તો પીગ લીઆ વનાં રેહે નહી, તે મીશાયે ચોરત જત મરદની મીનલસમાં હેવાથી બગડેછે, માટે તેઓને જેમ અને તેમ પરદેપાસ, અને પરદેજ રાખવી, એજ ઠાહપણું કાચછે, હેવો જનુંની મુસલમાનોના વીચારછે. મીસર માં છીનાંલાંની સજા મોહાત વગરે બીજી કાઈ નથી. સરકાર વચમાં પડતી નથી. જે એક સી શુનાહમા આવી પડી હોએ, તો તે વીશેની બીજ દેશમાં હોહા ઘણી થાએછે, પણ મીસરમાં તેમ થતું નથી. કોઈ કોઈ ની વાત ઉશારી કરવું નથી. આજ એક સીએ છીનાંલું કીધું, કે તેજ દીને અથવા આવતી કાલે, તેના જાન ગએજોજાંછે. તે મીના બંચાવ કરનાર કોઈ બારીમટર નથી, તેના શુનાહ તપાસવાને વાસતે કોઈ પંચ નથી, તેના ઇનખાફ કરનાર, તેને સજા કરનાર અને તેને જીવથી કતલ કરનાર તેના જરથારજાંછે. સીએ છીનાંલું કીધું એવું તેના માંટીનાં સાબજવામાં આવીડ, કે તે પોતાનાં હાથમાં છરી લેછે અથવા નીલ નદી તરફ નોહ

હું કરેછે; એટલેજ, જે સ્ત્રીઓ ઉપર આ અનીઆમ્યે મેલીઆમાં આવીઓ હોય તેઓને કતલ કરવામાં હવ્યા તો નીલ નદીમાં જીવતી કુખાડી નાખવામાં આવેછે. આ પરમાણુ ખુન કરનાર ધણી પોતાનું ઘાતકીપણું બળ વીચ્યા પછે, કોઈની રીતે અકસોસ અથવા પસતાવો કરતો નથી. તે સમજેછે કે મેં મારી ફરજ અદા કરીધી, અને તે ફરજ અદા કરીઆ પછે, વળી થંડે પેટે તે વીશેની ખબર પેલી માડા બાએગની સ્ત્રીનાં માં બાપને પોં હોયોછે, તેઓ પણ પોતાના મનમાં તે વાતથી જાહજીંડે દરદ લાવતાં નથી. કાંજ તેઓ એમ સમજેછે કે પેલા માદીનો કસો વાંક નથી, જે દીકરીએ આપું માહુ કરમ કરીધું હોયેતો, બાપ પણ તે દીકરીનો બાન પોતાને હાથે લેવાને તઈઆર થાયેછે. એક યુસાફર કહેછેકે, એક વેળાએ તે કેરોના રસતામાં ફરતો હતો, તારે તેણે એક અરબને તેના હાથમાં લોહીથી રીપાતી છરી લઈને રાડતો જતાં જોયો, અને પુછ પરછ કીધા ઉપરથી તેને એવું બણવીઆમાં આવીઉં કે, તે શખસે પોતાની સ્ત્રીને મારી નાખી હતી અને તે વીશેની ખબર તે સ્ત્રીના મા બાપને આપવા સારૂ જતો હતો. આ મામલો સરવે કોઈ વગર અચરતીથી જોતા હતા. આ બાસ પાશાની બહરીઓમાંની એક બહરી “ફતીમાં” ઘણીજ ખુબસુરત હતી, અને આખા દેશમાં તેની વખાં છુ થતી હતી, તે ઉપરથી એક શખસે તેને જોવાને ફેરાવ કીધો. ઘણી ખુદતે તે પોતાની ઉમેદમાં પાર પડીઓ, અને ફતીમાંને બારીએ ઉભેલી જોઈ. પેલી નીરદોસ સ્ત્રીના કમો વાંક નહી હતો, પણ પેલા શખસને તે દેખાઈ, તેથી તેને શું સજા ?—નીલ નદીમાં રાતનાં બાર કલાકને અમલે તેની કબર થઈ—તે બીમારીને ખબરથી નહી હશે કે આ સજા તેને સાને સારૂ થઈ, પણ એ વીશે કોઈથી કાંઈ બોલાએ નહી, અથવા ચક્રમાર થઈ શકે નહી.

સ્ત્રીઓની આવી હાલત છતા, તેઓને એક રીતનું જે માન છે, તેથી આપણને કાંઈએક અચરતી ઉપજે છે, કોઈ યુનેહગારને ફાંસીની જગા ઉપર લઈ જાયેછે, તારે રસતામાં તેની આખે પાટા બાંધી મલાવેછે, અને તે વીશે પુછ પરછ કરતા એવું માણુમ પડેછે કે, જે તે યુનેહગારનો હાથ અથવા કપડાંનો છેડો કોઈની સ્ત્રીને લાગે, તો તે યુનેહગાર પાશ પરમાણુ છૂટો થાયેછે, અને તેના કાંઈએક બાંધી જોઈને તે યુનાહ કરનારો લીએ, માટે તેની આખ આ પરમાણુ બંધ કરવામાં આવેછે.

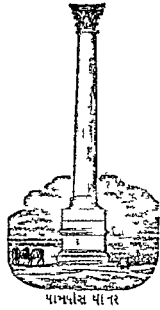
કેરોથી આલેકઝાન્ડરીઆ જવા સારૂ ફરીથી આપણને આગની ગાડીની મદદ લેવી પડેછે. એ બે રોહરો વચે બીઆલીસ માઈલનો તફાવત છે અને તે સફર પુરી કરતાં લગભગ પાંચ કલાક થાયેછે. કાફર ઈલેસ નાંમનાં ગાંમડા આગળ નીલ નદી આવીછે તેની ઉપર એક મોટો લોહડાંનો પુલ બાંધીઆમાં આવેછે, તે પુલ ઉપર અદાર લાખ રૂપીઆનો ખરચ થારો. એ પુલ બંધાઈ તઈઆર થાયે તાંહાં સુધી ઉતાડ્યોને બોઠ મા પેને કીનારે લઈ જવામાં આવેછે, પણ તેમ કરતાં પાંચ મીનીટથી વધારે વખત થતો નથી. કેરો છોડીઆ પછી આપણે જુલાક નામના એક ગામડામાં આવીએછે, તે ઘણું ખુબ સુરત છે. શું તાંહાનાં ઝાડો, કે શું તાંહાનાં ખેતરો, કે શું તાંહાનાં ફુલ અને ફળો, આપણી આંખ અને દીલને એવાંતો ખુશી કરેછે, કે જાંણે આપણે એક બાગમાં જ હાઈએ. કેરો છોડીઆ પછી કેટલેક સુધી એવોજ સારો દેખાવ ચાલુ રહેછે. આલેકઝાન્ડરીઆમાં રેહનારા લોકો તુરકીની માફક પોશાક પેહેરેછે. જે યુરોપીઅનો ધંધા રોજગારસર અતરે રહેછે, તેઓ પણ તે પોશાક કામમાં લાવેછે. રોહરના સથળા બાગોમાં આપણને ખજુરીનાં ઝાડો દેખાયેછે, પણ તે ઝાડો જે આપણે મુંબઈમાં જોઈએ, તેના કરતાં દેખાવમાં સરસ હોયેછે. ખાલથી લાવેલાં ઉટોની હાર વારે ઘડીએ રસતાએ ઉપરથી જતી દેખાયેછે. ઓરતો હંમેશાં જુરમો મોહાડા ઉપર નાખીને ફરેછે. તેઓનું બદન અને એટરો આખો આસનાની રંગનાં કપડાંથી લંકેએ, અને જોવાને વાસતે આંખ આગળ બે છીર કીવેલાં હોયેછે. આલેકઝાન્ડરીઆમાં જે યુરોપીઅન ઓરતો રહેછે તેઓ સાંહાજને વખતે પોતાની મેબાઈતી ગાડીઓમાં મેસીફરવા નીકળેછે, તારે ખુદતે એટરે બેમેટે, અને તેઓની સાંમે તેઓની ધાની અને બદ સુરત ઘાઈઓ ઘણી જતનથી પોતાનું મોહા

દુકાંકેલું રાખે છે, તે જોઈને આપણને હસવું આવીઆ વના રહેતું નથી. આલેક્ઝાન્ડરીઆનો સહી મોટો ચોક કે નહિં ઘણાખરા યુરોપીઅન રહેવાસીઓ રહે છે, તે ચોકમાં એકે ઘણી નાનીચી કારીગરીની ઇમારતો નથી, તોપણ તેનો દેખાવ ઘણો સારો લાગે છે. તેમની બાહરની દેવાલો કરેડની જાતના એક સફેદ પથરની બાધેલી છે, અને તે પથર હંમેશાં સફેદ રહે છે, તેથી દેવાળો ઉપર જાણે સફેદ ચુનો ઘાલીએ હાએ તે મીસાલે લાગે છે. એ ચોકની વચમાં કેરોનાં સંગેમરમરના એક મીનારોએ અને તેની ઉપર પાંખીના કુચારો છે. જુદી જુદી સરકારના “કાનસલ” અથવા વધીસાના રહેવાના ઘરો આ ચોકમાં છે, અને તે ઉપર તેઓ પોતાની સરકારના વાવડા ઉડાડે છે. ફરેનચનાં વધીલની વાવડાકાઠી “કારક સકર” ના જવા એક ઘરની છે, અને તેને માથે એક મોટું ઘડીઆળ છે તેની ઉપરથી લોકોને વખત મારુમ પડે છે. દુકાંનદારોનાં પાટીઆં ઉપર ના મો તથા બીજું જે કાંઈ લખી હાએ છે, તે સમગ્ર યુનાની ભાષાના વાકીઅનાં હાએ છે. જે ખુખીઅ પોંટાઅ ખાંના છે, તે પડુ એન ચોકમાં છે, અને શેહેરના જુદા જુદા ભાગોમાં જવાના રસતા આ ચોક આગળથી કા હાડેલા છે. તવંગર અરબો તથા તુરકી લોકોના ઘર કાંઈપણ સારાં છે, બાકી આખી પરજ ઘણા જ સાંકડા મો હોલવા તથા બદસુરત અને ભાગી પડેલાં મરોડીની દેવાલનાં ઘરોમાં રહે છે. થોડાએક મોટી દુકાંનો સારી છે, પણ ઘણાંખરાં બજારો કોહોતા ઉકરડા હાએ તેવાં જાણાએ છે. થોડાએક યુરોપીઅનો તથા તુરકીઓ તેજ થો ડા અને કીમતી ગાડીમાં બેસીને ફરે છે તથા દરવવાં અરબો થોડાએક ઉપર સવાર થાએ છે, પણ ઘણા ખરા મોકો મીથડે હાલ અને બીજા માંગતા હાએ તેવા દેખાએ છે.

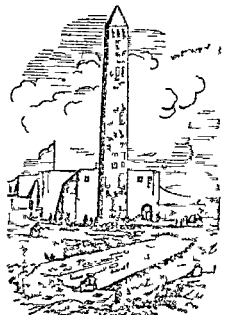
“આલેક્ઝાન્ડર ધી ગરેટ” જેને આપણા લોકો શેફર કરીને કહે છે, તેણે એ શેહેર બાંધી હું, અને અસલના વખતમાં તે ઘણું આબાદ હતું, તથા જેમ હમણાના વખતમાં ઉગમણ તથા પશ્ચિમના દેશો વચે ના વેપારનું મથક છે, તેમજ તે વખતે પણ હતું. એક વખતે તેમાં પાંચ લાખ આદમીની વસતી હતી, પણ તે માંતાં અરબો અરબ શુભામ હતા. એવું કહે છે, કે તે વખતે તાંહાં ૪૦૦૦ મેદલ, ૪૦૦૦ હામખાંના, નાટ ક તથા બીજા ગમતને વાસતે ૪૦૦ ઘરો તથા ફક્ત ભાજ તરકારી વેચવાને વાસતે ૧૨૦૦૦ દુકાંનો હતી. તે ના જાહેર પુસતકખાંનાઓમાં સાત લાખ કેતાબો હતી. મહમદીઆનાં રાજની બેદાદી જેમ જેમ એ શેહેર ઉપર અને આખા મીસર દેગ ઉપર ચાલતી ગઈ, તેમ તેમ તે સુલકની અસલની ધુલંદી ઉપર ટાંકણું દેવાનું ગયું, અને જે કાંઈ વખાણવા જોગ હતું તેનો નાસ થતો ગયો. મીસરનો છેલ્લો પાદશાહ મહમદ અલી ઘણો જ હુગીઆર તથા ડાહ્યાથો શખસ હતો, તેના વખતથી એ દેગની હાલત પાછી સુધારા ઉપર આવી છે. આલેક્ઝાન્ડરીઆનો અસલના વખતનો હેવાલ વાચીએ, અને હમણા તેની ઉપર આપણે જોઈએ તો, તેમાં આસમાન અને જમીન વચેનો ફરક મારુમ પડે છે. અસલી શેહેર પોતાનાં નામ અને આગલી જહાનલાલીની ભાગી પડે લી નીસાનો શીવાએ, હમણાં રોજેને બીજે કયો વારસો આપીઆ નથી. આગળા વખતમાં એ શેહેરની આસપાસ ૧૫ માઈલના ફરતા ઘેરાવાની મજબુત દેવાલ હતી, તેનો એક કાંકરો પણ હમણાં દેખાતો નથી. હાલની સહીની શરૂઆત સુધી એ શેહેર સુધારવાનો કયો ઈલાજ થયો ન હતો, પણ મીસરનો છેલ્લો પાદશાહ મહમદ અલી ઘણા જ હુગીઆર અને ચંચળ હતો, તેણે એ શેહેરની ખુખી પીઠાંણી, અને જોડેક યુરોપ અને એશીઆખંડનો વેરેવાર દીવમે દીવમે હાંઆંધીજ વધતો જયો, અને જે ઉમેદ માર હજાર વરસ ઉપર એ શેહેર વીશે આપવાના આવી હતી, તે હવે પછી મજબુતીથી અને વધારે ક્તેહ સાથે પાર પડશે. મહમદ અલી ના રાજમાં આલેક્ઝાન્ડરીઆ પાણું ટ્યાર થયું. ૧૮૦૦ ના સાલમાં તાંહાં માતર સાત હજાર આદમીની વસતી હતી, તે હમણા શીતર હજારની થઈ છે. હમણાં એ શેહેરનાં બારાં તથા જોદી ઉપર નજર કરીએ, તો તેથી તેની વધતી આબાદી વીશે આપણને સમજ પડે છે. એ શેહેરમાં હાલના વખતના ઘણું જોવાનું નથી, તોપણ જોઈએ તે અસલની તવારીખ જાંજુનારને ઘણી ખુશી ઉજાવનાર છે. એ શેહેરની અસલની જહાનલાલી

ની નીશાનો ઘણે ઠેકાણે જોવામાં આવે છે. અસલના વખતમાં ડૉઆ ઉંચી કારીગરીની ઈમારતો તથા સરોવરમરના પથરના નાખીયા મીનારાઓ ઘણા હશે, ખરણુ દમણના વખતમાં જાહા જાહા વેરાણુ જમીન છે, તેની ધુળ અથવા રેતીની અદરથી તે વીંશીની ઘણી નીશાનો આપણા હાથમાં આવે છે જે કોઈ આરેકોઆનડરીઆ જાએ, તેણે “પામપીસ પીલર,” “કલીઓ પાટરાસ નીડલસ” તથા “માહુસુદી કનાલ” તથા પાદશાહનો મેદલ જોવા વગર તે શેર હોડણુ નહીં.

“પામપીસ પીલર” ૨૫૦૦ વરસનો છે તેની ઉંચાઈ ૯૮ ફુટ છે એ મીનારો રાતા ગરનીટના પથરનો છે, અને શેરની દેવાલથી ૬૦૦ ફુટ દુર છે તેની ઉપરના ભાગનો એક કટકો ૭૩ ફુટનો છે અને તેની જાડાઈ ૧૫ ફુટ અને આડધમ છે. શેરને બીજા છેડે “કલીઓ પાટરાસ નીડલસ” ના મીનારા છે એ મીનારા મધે એક ઉભો અને એક જમીન બરાબર બાધે છે, એકની લંબાઈ ૭૦, અને બીજાની ૬૫ ફુટ છે એ મીનારા અસલ “લીલીઓ પોલીસ” મા હતા, તે રોમના એક પાદશાહ આલેખાનડરીઆ ખાતે નોંધાવી આ દતા એ બધે મીનારા ઉપર “હીરોગલીફીક” ના દસકતો કોતરેલા છે નીલ નદીના જે લાગ વાહાણથી ખેડી શકાએ, તાણથી આરેખાનડરીઆ શેરને ૪૮ માઈલ લાખી અને ૮૦ ફુટ પોહાળી પાણીની નેહરથી નેહુ છે એ નેહરનું બાધમન ૬૦ સં ૧૮૧૮ ના સાલમાં શરૂ કરવા માં આવીઈ હતુ તે છ મહીનામાં પુર થયુ હતુ આવી મોટી નેહર આટલી ઉતાવળથી કેમ બધાઈ તે વીશે અલખતા વાચનારને અચરતી ઉપનશે એવું જણાવવામાં આવીઈ છે, કે એ નેહરને સાડ જમીન ખોદવાના કામમાં એક લાખ, પચાસ હજાર, આદમી કામે લગાડી આ હતા એ નેહરની બધે બાજુએ ગ્રાંડે રોપેના છે, તેથી તેના દેખાવ ઘણું મુદર લાગે છે પાદશાહનો મેદલ દરીઆના મીનારાની આગળ છે, તે ઘણું મોલઈતા નથી, પણ સારો અને સારો છે અદરના ઓરડાની ગોડવણુ તારીફ લાએખે છે, અને તેની જમીન પાલીસ પ્રીથેલા લાકડાની છે તેથી તે ઓરડાએનો દેખાવ મુદર લાગે છે.

પામપીસ પીલર

કલીઓ પાટરાસ નીડલસ

આરેખાનડરીઆ છોડી આ પછી આપણે મેડીટરેનીઅન સમુદ્રમાંથી આગબોટમાં બેસી માલદા જઈએ. બારામાંથી આરેખાનડરીઆનો દેખાવ સારો લાગતો નથી માતર એક તરફથી પાદશાહનો મેદલ અને બીજી ગમથી અનાજ દલવાની પવનચપીએ દેખાએ છે બારામાંથી ઓછામાં ઓછો બંશે પવનચપી આપણે ગણી શકીએ જરા દુર ગયા, કે જમીન આપણી નજરથી યુગ થઈ જાય છે કેમકે ખીસરની જમીન ઘણી નીચી છે આરેખાનડરીઆ ખાતે દીનપર દીન વધતો વેપાર તાણના બારામાં લગર થયેલા જુદા જુદા દેશના વાહાણો તથા વાવડાએ ઉપરથી તરત માનુષ પછે વળી સુએન અને એ શેર વધે લોહાની મડક બનાવાથી પણ એ શેરના વેપારમાં ઘણું વધારો થશે સુએન અને આલેખાનડરીઆ જોડાયા થી ઈગલને પણ રાનડુઆરી બાબદમાં બેહુદ જુએ છે થયો છે ગરેટ બરીટન અને તેના ઉગમણ પરાતના સવચનાનો વચેના વેપારમાં પણ તેથી વધારો થશે આ માણાભારત કામ ઉડાવી પાર પાડવાનું માન ખીસરના

સાઈઅદ પાશાને ઘટે છે. તેણે પોતાનાં દેશને અને તેનાં વેપારને ઘણો ફાયદો ફીવો છે. એ સડક થયાથી રેડ સી નાં વેપારમાં દેખાઈતા વધારો થયો છે. સુએન અને આલેક્ઝાન્ડરીઆ વચ્ચે લોહાડાંની સડક નહીં હતી, તે વખતની હાલત હંમણાંની હાલત સાથે સરકાવતાં હુંગારી રીતે માલુમ પડે છે કે, એ બે બંદરો તથા રેડ સી નાં બીજાં બંદરો વચ્ચે માલ તથા ઉતાડુઓનાં આવ જવમાં અતી ઘણા વધારો થયો છે. રેડ સી ખેડવાને સાડ “ ઇલ્પશીઅન મેડલ્ડે કંપની ” હબી થાઈ છે તેને હવડાં સારી કમાણી થાય છે, કાંએન્જ તુરકસતાંન તથા બી સરથી જેઓ મકે હજ કરવા જાય છે, તેઓ ઉપર જણાવેલી લોહાડાંની સડક થયાથી ગાંમડી બારકસો પડતાં ને લી વધતો દર આપી ઉપલી કંપનીની આગ્રમોટોની ખારડતે જાય છે. સુએનથી આલેક્ઝાન્ડરીઆ સુધીની લો હોડાંની સડકને માથે (૨૦૦૦૦૦૦૦) બે કરોડ રૂપીઆ થયા છે અને તેની ઉપજ દર વરમે (૩૦૦૦૦૦૦) તોસ લાખ રૂપીઆની થાય છે. વળી સુએનથી મોટી નેહર બાંધી વાહાણમાં આલેક્ઝાન્ડરીઆ ખાતે માલ લાવવાની હજારો જોડવણ થાય છે, તે પાર પડશે, તારે આં શેહરનું ઉપીઓગી પાણું અતીશે વધશે, અને હજારો કરતા તે વધારે વખણાશે તથા તેની આબાદનીમા વધારો થશે. એક વખત આલેક્ઝાન્ડરીઆ હ તું તેવું, બલકે પાછું તે કરતાં વધતું થશે.

મકરણ ૩૯

માલટા—મારસેલ—પ્રવાનરા.

મા ૧૪—તેનો દેખાવ—૫૬—ગોદી—સેંટ જનનુ દેવળ—ગરનનો મહેલ—કાંઠ—કુનરની જનસૈ—મા ૧૫ ઈસી
આ પછી મેડીરેનીઆન નકુર પસાર થતા મળતા દેખાવો નાસેન—તરતી ગોદી—પ્રવાનરાના મકાના પ્રવાને ૦/૨
રનો પ્રવાનો—મારસેનો દેખાવ—પલાસ નેપોનીઆન—ઈસાની બવાનો રસતો—પોરોચખાન—પારીસ બનારી આ
ગની માડી—નીઆ શેહેર—કારખાના—વેચાળા—મારસેથી પારીસ સુરીની સરર—પુગ સુરત દેખાવ—૫૧૫૮ ૦
મીન—આદમીનો ઊદીઆગ—પારીસ

આનેકાનટરીઆથી ઉપડેલી આગબોટ માલટા ખાતે જાએ છે અને તેઓ વચે ૮૧૯ માઇલનો તફાવત છે, તે પસાર કરતા આગબોટને તરણ દાટાડા લગે છે. નેલની આગબોટ માલટામાં છ કલાક સુધી રહે છે, તે ઘોડા વખતને લીધે, તાહા ઘણું જોવાઈ શકાતુ નથી. જો રાતને સમે તાટા પોરોચીઆ હાઈએ, તો દીનારા ઉપર ઉતરવાને દરસન લાગતુ નથી કાએન્ટે તે સને કાઈ જોવાઈ શકાએ નહી, અને એટલા માટે ઉતાડે એા. એસા દીવસને વખતે તાહા બવાને ઘણા ખુશી રાએ છે. માલટાનુ ટાપુ ૯૫૪ ઇંગરેજોના સવાધીનમાં છે અને તે સીસીલીના ટાપુથી ૬૦ માઇલ, અને આફ્રીકાના કોસતાથી ૨૦૦ મ ઇલા ફરે છે. તેની ૮ બાઈ ૭૦ માઈલ, પોરોચાઈ ૯ માઈલ અને ઘેરાવો ૧૬૦ માઈલ છે એ દેખાણે જમીનની ઉંચાઈ ૬૦૦ ફુટની છે, તાહાની ૯૫૪ ઘણી સારી અને તનદરોસતી બહેલી છે પણ હુનાલામાં વધારે ગરમી માલુમ પડે છે. સપ્ટેમ્બર મહીનામાં દખણ પુરવથી રોગી પવન ઝુકે છે. ઘણું કરીને તાટાં પારાની સીંગી સરાસરી ૬૦ ડીગ્રી (અગસ) સુધી ચડે છે. તાહાની જમીન દેખાવમાં ઉતર છે, તોપણ તેની ઉપર દરાખ અને બીજી નેવો પુગખા પેદા થાએ છે. અનાબ દગવા સાડ તાહા ઉંચી જગાએ ઉપર પવન ચડીએ બાહેલી છે, તેના સળબથી એ ટાપુના દેખાવ દુરથી ઘણો રળીઆમણે લાગે છે. તાટાના રેવાસીઓ થોડી અરબી અને થોડી ઇટાલીની ભાશા ભોગમેલ બોલે છે તેમા અરબી શબ્દો વધારે વાપરે છે.

માલટાના બારાના બે મોટા બદરો છે, અને તેમની વચે ખાઉટ જોરાસ નામનો એક પાટાડ આવે લો છે, તે ઠેકણે માલટાનુ પાએતખત ગેરેર વાનેટા છે. મોટા બદરની બધે બાજુએ બે કીટલા બાધેલા છે અને એ ક કીટલા ઉપર મોટી દોવાદાદી ઉભી કીધેલી છે. એ મોટા બદરમા નાહાની ખાડીઓ ધરી છે, અને જ જમીનના ભાગ એ પરમાણે દરીઆની નજદીક નીકળી આવેગો છે, તેઓ માટેલા એક ઉપર ગોદી, જમવા બેઠવાનો ચોક, તથા દુધીઆગે રાખવાની એક જગા, એટલી બીજી બાધેલી છે. હવડા તાહા એક તરતી ગોદી બાધી છે, તેની ઉપર સરખારને નજદીક એક કરોડ રૂપીઆનો ખરચ થયો છે. એવીજ એક બીજી જગા ઉપર વેપારીઓના બારખાને તથા બાલને સાડ એક બીજી તરતી ગોદી તથા કેટલીએક વખારો બાધી છે. માલટાના બદરમા હર વખતે બરીદીગ, અમેરીકન અને ફ્રેન્ચના લડાઈના મોટા બારખાને લાગેલા જોવામાં આવે છે, તેમા એક મોટું બીરીદીગ બારખાન તાહા જાણુક પડી રહે છે. ઉપર જાણવીક છે કે નેવની આગબોટ માલટામાં થોડા કલાક રહે છે તેથી ત્વેા સજળી તરફ ફરી પુરતી માટીતગારી મેળવવાનો અતરેથી જતા અ

યત્ર અતરે આવતા સુસાકરને વખત મળતો નથી. ઉનાવળને લીધે તેનાથી કાંઈક જુન ચીજો માતરે જોવા ઇ શકાએ. તાંહાંનું મેંટ બંનનું મોટું દેવલ જોવા લાએકછે, તે ૩૦૦ વરસનું પુરાણછે. બાહરથી તેના દેખાવ સુસાકરને લલચાવે તેવો નથી, તેએપણ અંદરથી ઘણું જુનમુરતછે. તેની અંદર રોહોડસનાં ટાપુમાંથી લાવેલા ઘણા સરસ વંટ રંગેલાછે. અંદરની જમીન સંગેરમરના પથરથી તારીસ કરી લીધેલીએ અને તેમાં આવડાના કેટલાએક પેલવવાં નાદીની ઘેરછે. અંદર સંગેરમરમાં કોતરી કાઢેલાં તેમના પુતળાં પણ તાંહાં જોવામાં આવેછે. જે મેલેલમાં તાંહાંનો ગવરનર રહેછે, તે ઘણું મોટું અને જોવા લાએકછે. તેના એક ભાગમાં હાલ જાનનાનાં લાઈના દસ હજાર હાથીઆરે તથાઆરછે, અને તેઓ તુરત વાપરવામાં આવે તેવી હાલતમાંછે. બીજા ભાગમાં આગળ વખતનાં કેટલાએક જુના પણ વખાણવા લાએક બખતરોછે. તેઓ માં હાલ કોઈની અંદર મુનેરી કામ પણ જોવામાં આવેછે. તરાંબાના પતરાંની બનાવેલી એક વ્યાઝ અથવા દસ પાંડેર તોપ પણછે, અને તેની ઉપર તાર મોપાંડું દોરડું મન્યુત વીઠાળી લીધેલુંછે. એ તોપ એકવાર કોડ તાં હાથી રોએ એવું દીઠે, અને તે પતરાંની બનાવેલી તેથી એક બનીક રોએ એમાં નવાઈ પણ નથી. એ મેલેલનાં પુરાણકાંનામાં એકવાર ૭૦ હજાર પુસતકો હતાં. મેલેલમાં વાગેલાના સંગેરમરમાંથી કોતરી કાઢેલી દેબો, બરહીએ અને એ વગેરે બીજા સાહુગાર લાએક ચીજો જોવામાં આવેછે.

માવડાના કોટ ઘણુજ મન્યુત બાંધેલાછે તથા તેઓમાં જવાનો રસતો ઘણુજ વ્યાઝ અવરોછે, તેઓમાં એકની અંદર બે હજાર માણેમો રહી શકે એટલી જગાછે. અંદરની અંદરનું પાણી એટલુંતો સાફ છે, કે તે રીસ અથવા માળીસ કુટ નીચે તળીડે દેખાએ. તાંહાંની એરતો મુનેરી અને તરેહવાર રંગીન રેશમી બરખવામાં ઘણી હાથીઆરછે. તેઓ હાથે પેરેરવાનાં મોનાં પણ વખાણવા લાએક રીતે જુએ. માવડામાં રૂપાં તથા મુનાંની બારીક જાનમાં ઘણાં સારા હુનરથી બનાવીઆરા આવેછે.

હુનોએ આગળ કહીડેછે કે ઇંગલંડ ખાતે જતારા સુસાકરો તરણ મારગે જાએ. કેટલાએક મારગે લને મારગે કરાનસમાં ઘઈને અથવા ટરીએક્ટને મારગે જરમતીમાં ઘઈને ઇંગલંડ જાએ અને કેટલાએક મેડીટરેનીઅન સમુદર આખો પસાર કરી, જબરાલરની નાલ કાપી, બીસકેનાં અખાટમાં ઘઈ ઇંગલંડ અને ફ્રાંસની વચેનો દરીઓ પાર કરી, ઇંગલંડના કોચતા ઉપર સાઉથમપટન ખાતે જાએ. આ ઉતાડએ આ લેકઝાનરીઆ અથવા માલદાથી જુદા પડેછે એક આગનોટ ઉતાડએને મારમેલ અને બીજા સાઉથમપટન ન લઈ જાએ. જ્યોને ટરીએક્ટથી નવું રોએતેઓને આસટરીઅન કંપનીની ઇસીમરની મદદ લેવી પડે.

માલદા છોડીઆ પછી મેડીટરેનીઅન સમુદરમાં આપણને મોટા તથા નાંહનાં બારકમો ઘણા મળે. એ બારકમે ઇલાહીના કોસતા, દરીઆમાંનાં ટાપુએ, તથા કરેનચનાં કોસતા સાથેના વેપારને લગતાં રોએ. મારમેલ લતાં દરીઆમાં આપણી આગનોટની એક બાજુએ કારસીકા અને બીજા બાજુએ સારડીનીઆનાં ટાપુએ દેખાએ, તેથી ઉતાડને ઘણી ખુશી ઉબજે. મારસલનાં ટાપુ કે જેના દાર ઘણું વખાણમેલોછે તે પણ અતરથી દેખાએ. જેમ આપણે મારમેલ પોંડાયવાની નજદીકઆ આવેએ, તેમ રસતો વાંહાં જુ મેડનારને વાંકે તથા બીકડે, પણ સુસાકરની આખને તે ઘણું ખુશી ઉબજવાનારોછે. એ રસતો એટલો તો વ્યાઝો અવળો અને નાંહનાં નાંહનાં ડુંગરોથી પુરે, કે જે આ જગેએ કાપડને સાહુએતી નહીં રાખી હાએ તો, બારકસ.આક્રતમા આવી પડે. આ દેહાએ એક ડુંગરનાં માંથા ઉપર એવો વ્યાધાર આએલોછે, કે તે ને કુશી લેઈએતો જાણે રીંછનો વ્યાધાર રોએ તેણે લાગે, અને તેને “બીઅરસ હુ” કરી કેટલામાં આવે છે. સુસાકરને આ વ્યાધારની ખબર નહીં હાએ, તેટલા મારે ખલાસીઓ તેમને તે જરૂર બનાવે. માલદા અને મારમેલ વચે ૬૫૯ માઈલનો તકાવતછે તેથી એ બે શેર વચેનાં આવજાવમાં ૮૩૧ દાહડા રોકાએ. મારમેલનાં બારમાં આવતાંને વાર તાંહાંની તરની ગોદી જોઈ આપણને ઘણી અચરતી લાગે. જે

મહરણ કેળુ.

માલદા—મારસોલ—પ્રાનસ.

માલદા—તેનો દેખાવ—૫૬૨—ગોરી—સેટ જાનતુ દેવળ—અવરનરનો મેહેલ—પાટ—હુનરની દબદો—માલદા છેડી
 ૫૬૩ મેડીટરનીઆન સમુદર પસાર થતા માલદા દેખાવો માસેન—તરની ગોરી—જાનતુના મુનકા શરવાને બર
 રનો પરવાનો—મારસેનો દેખાવ—૫૬૪ નેપાલીઆન—ઠંડાની જાવાનો રહતો—પેટાચખાના—પારીસ જાનાની આ
 ગના ગાડી—ત્રીઆ શેહેર—કારખાના—વેચાળા—મારસેથી પારીસ સુધીની સરસ—પુચ મુરત દેખાવ—જલવત જ
 નીન—આદમીનો ઊરીઆગ—પારીસ

આરેકજાનતુરીઆથી ઉપડેલી આગબોટ માલદા ખાતે જાએ છે અને તેઓ વચે ૮૧૯ માઈલનો તફાવત છે, તે પસાર કરતા આગબોટને તરણ દાઉડા લાગે છે. નેલની આગબોટ માલદામાં છ કલાક સુધી રહે છે, તે થોડા વખતને લીધે, તાહા ઘણું જોવાઈ શકાતુ નથી. જો રાતને સમે તાહા પોટોમીઆ રોઈએ, તો ક્રીના રા ઉપર ઉતરવાને દરસત લાગતુ નથી કાએજ તે સમે કાઈ જોવાઈ શકાએ નહી, અને એટલા માટે ઉતાઈ નો ઉમેસા દીવસને વખતે તાહા જવાને ઘણા મુશ્કેલી રોએ છે. માલદાનુ ટાપુ હવડા ઇંગરેજોના સવાધીનમાં છે અને તે સીસીલીના ટાપુથી ૬૦ માઈલ, અને આફ્રીકાના કોસતાથી ૨૦૦ માઈલ દુર છે. તેની લંબાઈ ૭૦ માઈલ, પોટોમીઆ ૯ માઈલ અને ઘેરાવો ૧૬૦ માઈલ છે. એ દેશાણે જમીનની ઉચાઈ ૬૦૦ ફુટની છે, તાહાની હવા ઘણી સારી અને તનદરોસતી બરેલી છે પણ હુનાલામા વધારે ગરમી મારુખ પડે છે. સપ્ટેમ્બર મહીનામાં દખ્ખણ પુરવથી ગોળી પવન પડે છે. ઘણું કરીને તાહા પારાની સીસી સરાસરી ૬૭ ડીગ્રી (અગસ) સુધી મહરે છે. તાહાની જમીન દેખાવમાં બનર છે, તોપણ તેની ઉપર દરાખ અને બીજા મેવો પુશખ પેદા થાએ છે. અનનાજ દળવા સાથે તાહા ઉંચી જગાએ ઉપર પવન મટીએ બાવેલી છે, તેના સબબથી એ ટાપુનો દેખાવ દુરથી ઘણો રળીઆમણ લાગે છે. તાહાના મેહેલાસીએ થોડી અરબી અને થોડી ઇટાલીની ભાશા ભેજમેલ બોલે છે તેમા અરબી શબ્દો વધારે વાપરે છે.

માલદાના બારાના બે નોટા બદરે છે, અને તેમની વચે માર્કટ બેચેરાસ નામનો એક પાહાડ આવે લો છે, તે દેશાણે માલદાનુ પાએતખત શેહેર વાયેગ છે. મોટા બદરની બંને બાજુએ બે ક્રીના બાવેલા છે અને એ ક્રીલા ઉપર નોટી દોવાદારી ઉભી દીવે રી છે. એ નોટા બદરમા તાહાની ખાડીએ ઘણી છે, અને જો જમીનનો ભાગ એ પરમાણે દરીઆની નજદીક નીકળી આવેગ છે, તેઓ મારેલા એક ઉપર ગોલી, જમવા બેસવાનો એક, તથા હુધીઆગે સખવાની એક જગા, એટલી ચીજો બાધેલી છે. હવડા તાહા એક તરેતી ગોરી બાધી છે, તેની ઉપર અરમાને નજદીક એક કરોડ રૂપીઆનો ખરચ થયો છે. એવીજ એક બીજી જગા ઉપર વેપારીઓના બારકમોને તથા માલને સાથે એક બીજી તરેતી ગોરી તથા કેટલીએક વખારો બાધી છે. માલદાના બદરમા હર વખતે બરીટીંગ, અનેરીકત અને ફેનમના લડાઈના મોટા બારકમો લાગેલા જોવામાં આવે છે, તેમા એક નોટુ બીરીટીંગ બારકસ તો તાહા બહુક પડી રહે છે. ઉપર જણવી છે કે નેવની આગબોટ માલદામાં થોડા કલાક રહે છે તેથી તાહા તબળી તરફ ફરી પુરતી મહીતગારી મેળવવાનો અતરેથી જતા અ

થવા અત્રે આવતા ખુસાફરને વખત મળતો નથી ઉતાવળને લીધે તેનાથી કાઈક જીવ્ન ચીજો ખાતરે જોવા ઇ શકાયેછે. તાહાનુ મેટ બંનનુ મોટું દેવલ જે જોવા લાગ્યેછે, તે ૩૦૦ વરસનુ પુરાણ છે. આતરથી તેના દે આવ ખુસાફરને લલચાવે તેવો નથી, તેઓપણ અદરથી ઘણું ખુબસુરત છે. તેની અદર રોહાડસના ટાપુમાંથી લાવેલા ઘણા સરખા ઘટ ટાંગેલા છે. અદરની નીચી સગેમરમરના પથરી તારીસ કરી લીધેલી છે અને તેમાં માલદાના કેટલાએક પેહલવાન નાઈટોની ઘોર છે. સફેદ સગેમરમરના કોતરી કાઢાંરેલા તેમના પુતળા પણ તા હા જોવામાં આવે છે જે નેહલમાં તાહાનો ગવરનર રેહ છે, તે ઘણો મોટો અને જોવા લાગ્યેછે. તેના એક ભાગમાં હાલ જમાનાના લઈડાના દગા હવર હથીઆરો તઈઆર છે, અને તેઓ તુરત વાપરવાના આવે તેવી હાલતમાં છે. બીજા ભાગમાં આગળના વખતના કેટલાએક જીના પણ વખાણવા લાગ્યેક ગખતરો છે. તેઓ મા હેલા કોઈની અદર સુનેરી કામ પણ જોવામાં આવે છે. તરાખાના પતરાની બનાવેલી એક વ્યાડ અથવા દશ ગઈ રસ તોપ પાછે છે, અને તેની ઉપર તાર ચોપડેલુ દારુ મજબુત વીરાળી લીધેલું છે. એ તોપ એકવાર ફેડ તા દારી હોએ એવું લીગે છે, અને તે પતરાની બનાવેલી તેથી એમ બનીઈ હોએ એમાં નવાઈ પણ નથી. એ નેહલના પુતળકખાનામાં એકવાર ૭૦ હજાર પુસતકો હતા. નેહલમાં વાગેદાના સગેમરમરમાંથી કોતરી કા ડાંડેલી રેખો, બરણીઓ અને એ વગેરે બીજા સાણગાર લાગ્યેક ચીજો જોવામાં આવે છે.

મા યાત્રા કોટ ઘણાજ મજબુત આવેલા છે તથા તેઓમાં જવાનો રસતો ઘણોજ આરો અવડો છે, તેઓમાં ના એકની અદર બે હજાર માણસો રી ગઈ એટલી નગા છે. અદરની અદરનુ પાણી એટલુતો સાફ છે, કે ત રીમ અથવા માળીમ કુદ નીચે તળીઈ દેખાયે છે. તાહાની આરતો સુનેરી અને તરેહવાર રીમ ગેશી બ રત બરવામાં ઘણી હુશીઆર છે. તેઓ હાથ પેરવાના મોજા પણ વખાણવા લાગ્યેક રીતે હુયે છે. માલદાના રૂપા તથા મોતાની ખારીક જનમાં ઘણા સારા હુનરવી બનાવીઆમાં આવે છે.

હોએ આગળ કહીઈ છે કે ઇંગલડ ખાતે જનારા ખુસાફરો તરણ મારચે જાયે છે. કેટલાએક મારમ લને મારચે કુતનસમાં થઈને અથવા ટરીએક્ટને મારચે જરમનીમાં થઈને ઇંગલડ જાયે છે અને કેટલાએક મેડીટરેનીઅન સમુદર આખો પગાર કરી, જબરાલટરની નાલ કાપી, બીસકેના અખાટમાં થઈ ઇંગલડ અને રૂસનસની વચેના દરીઓ પાર કરી, ઇંગલડના કોસતા ઉપર સાહ્યામપટન ખાતે જાયે છે. આ ઉતાડ્યો આ લેખજાનડીઆ અથવા માલદાથી જુદા પડે છે. એક આગમેટ ઉતાડ્યોને મારમેલ અને બીજા સાહ્યામપટ ન લઈ જાયે છે. જ્યોને ટરીએક્ટથી જવુ હોએ તેઓને આસટરીઅન ક પનીની ઇસ્ટીમરની મદદ લેવી પડે છે.

માલગ છોડીઆ પછી મેડીટરેનીઅન સમુદરમાં આ જાણે મોટા તથા નાહના બારકમો ઘણા મરે છે. મે બારમ્મો ઇટાલીના કોસતા, દરીઆમાંના ટાપુએ, તથા હરેનમના કોસતા સાથેના વેપારને લગતા હોએ મારમેલ નતા દરીઆના આપણી આગમેટની એ બાજુએ કારમીન અને બીજા બાજુએ સારડીનીઆના ટાપુઓ દેખાયે છે, તેથી ઉતાડને ઘણી ખુશી ઉમજે છે. મારમેલના ટાપુ કે જોના દાર ઘણો વખાણાયે છે. તે પણ અત્યેથી દેખાયે છે જેમ આપણે મારમેલ પોહાયવાની નનદીમાં આવેલીએ, તેમ રસનો વાહા પુ મેડનારને વાકે તથા બીન્ટો, પણ ખુસાફરની આખને તે ઘણો ખુશી ઉપજવનારો છે. મે રસતો એટલે તો આરો અવળો અને નાહના નાહના કુરોથી પુર છે, કે જો આ જગ્યાએ કાપડને આહુવેતી નહી રાખી હોએ તો, બારમ્સ આક્રમક આવે પડે. આ હેનાએ એક કુરના માથા ઉપર એવો આખ આવેતો છે, કે તે ને દુરથી જોઈએતો જાણે રીંછનો આકાર હોએ તેવું લાગે છે, અને તેને “બોઅરમ હેડ” કરી કેહવામાં આવે છે. ખુસાફરોને આ આકારની ખબર નહી હોએ, તેટલા માટે ખાસીઓ તેમને તે નજર બતાવે છે. મા યાત્રા અને મારમેલ વચે ૬૫ - માઈલનો તફાવત છે તેથી એ બે શેર વચેના આવખવમાં હી દાહડા રોકાયે છે.

મારમેલના બારમાં આવતાને વાર તાહાની તરની મોઢી જોઈ આવપણે ઘણી અનરતી લાગે છે જે

ખ એક ગોડાવામાં એક એકની પાસે હારેદાર ધર બાધેલા હોય છે, તેમ આ ગોદીની અંદર વાળાણને એક એકની પાસે ગોડવીઆમાં આવીઆ હોય છે એ શેહેરનું આઈ ને છે તે જાણે પાણીની અંદર લાકડાના ધ રોનો મોડોલો છે એ ગોદી એવી બાધી છે, કે રસતાની અહોઅહ પાણી ધણુ ઉઠુ હોય છે, અને વાહાણુ તે ની અહોઅહ આવીને લાગર કરે છે, એક પગ રસતામાં અને એક પગ વાહાણુમાં મેલી શકાય, એક વાં હાણુ લાગરે તે બીજાની એટલુ બધુ નજદીક કે ખાલ તથા આદમીઓને તેના ઉપર જવાને સાફ એક બોટ ફેરી શકે તે કરતા વધારે જગા નહીં હોયે ગને તેવો પવન તથા તોફાન હોયે તોપણ આવી ગોદીમાં બારકસો ને કશી નુકસાની થાયે નહીં બે બારકસની વચ્ચા એક જગા હોયે અને તાહા તરીજી બારકસ લાગરવુ હોયે, તો આપણને બારી અચરતી લાગે છે, કે પેલા બે બારકસોને અથડીઆ વગર પેતુ બારકસ અદર કેમ જઈ શકશે પણ અણુજાણુઓ આટલી અચરતીમાં પડી જરાક વીચાર કરતા હોયે તેટલામાં તો તે બારકસ તાહા જઈને ઉત્તુન રેરે છે +

જાહા ઇંગરેજનું રાજ હોય છે તાહા વગર હરકતે હરકોઈ શખસ કોઈ પણ તરેહની રજા વગર ફરી શકે છે, પણ યુરોપ મધે ફ્રાન્સ તથા બીજા રાજમાં એવો કારો નથી તે રાજોમાં ફરવાને વાસતે તેમની સરકારની પરવાનગી જોઈએ છે એ પરવાનાને અંગરેજીમાં “પાસપોર્ટ” ફરીને કહે છે, અને મુસાફર જે રાજની રઈઅત હોયે, તાહાના હાકમ તથા એલમીની તથા જે રાજ વાળાના દેશમાં ફરવાનું હોયે, તે રાજના હાકમની અથવા એલમીની સહી તે પરવાના ઉપર જોઈએ ખાટે જ્યો ફ્રાન્સને મારે ઇંગલડ જવાના હોયે, તેઓને અતરેથી નામદાર ગવર્નરની તથા ફ્રેન્ચના કાનસલની સહી સાથે પરવાનો લઈ જવો જોઈએ જે એ પરવાનો નહીં હોયે તો મારસેલમાં તાહાના સતાવાળાઓ ઉતરવા દીધે નહીં આ ધારાને લીધે બદરમાં આગબોટ જેવી લગર કરે છે, કે તેની ઉપર ફ્રેન્ચની પોલીસનો અમલદાર આવે છે અને સરવેના પરવાના પોતાના હસતકમાં લે છે જેમ કે સમજા ઉતાડ્યોના પરવાના બરાબર છે તો પછી તેઓને બદર ઉપર ઉતરવા દીધે બદર ઉપરથી ઉતાડ્યો તરત પોતાને ગમે તાહા જઈ શકે નહીં તેઓને ખાડવીમાં લઈ જવામાં આવે છે, તાહા તેઓને સામાન તપાસવામાં આવે છે, કે તેહમાં જગતની કાઈ વસતુઓ હોયે નહીં પછી તેઓને તેમના પરવાના પાછા આવે છે, પણ તેમ કરતી વેળાએ, એક પોલીસનો અમલદાર જેના હસતક તે કામ હોયે, તે ધણીએક પુછપરછ તથા તજવીજ કરે છે, આપણે કયા દેશથી આવીઆ, કાહા જઈએ છઈએ, કયા રોજગાર શુ છે, ઉખર કેટલી છે, કયા પોરોઆખાનામાં ઉતરવાના છઈએ, એ પરમાણુ ધણુ એક સવાલ કરે છે, અને તેના ઉતર જે મળે છે તે એક ચોપડીમાં નોધી લીધે પછી આપણને જવાની રજા આપવામાં આવે છે

ફ્રાન્સના શેરેરો કેવા હશે તેના કાઈએક વીચાર આપણને મારસેલ પોહોચીઆથી આવે છે મુબઈ થી નીકળીઆ પછી એડન અને સુએજમાં આપણે એક રીતનો દેખાવ જોયો ફેરો તથા આંગ્રેજાનડરીઆમાં બીજી રીતનો જોયો, માલદામાં વળી કાઈ જીડન જેમ, અને મારસેલમાં આવીઆ કે ફ્રેન્ચ શેહેરનો ન મુને પેરેલા આપણી નજરે પડે છે પથરની લાદીથી જડેલા રસતા તથા રસેટના છાપરા તથા કાયની બારીની હુકનો જે આપણે પારીસ તથા લડન અને ફ્રાન્સ અને ઇંગલડમાં શેહેરે શેહેર જોઈએ છે, તે પેહલા

+ મુ મુબઈના બારામાં તરતી ગોદી બાધવાને ઘણીવાર વીચાર કરવામાં આવીએ હતો, પણ તે વીચારને અમલમાં લાવવાને કશી તરેહની ગોઠવણ જણુ મુબઈ ખરીઆમાં આવી નથી. એવી ગોદીથી આપણને અપેક્ષા શામેલ થયા વગર રહે નહીં જે હવેથી એક ગોદી અંતરે હશે તો અને ૧૮૫૪ ની ૧ લી નવેમ્બરને દીને થાયે ૧૧ માર્ચ તોરને આપણે બારા મધે ના બારકસને જે ટુકસાન કરીને હતુ તે નહીં થાતે

અતરે દીકામાં આવેછે, અને એ પરમાણે આગળનાં કરતાં હીંઆં કાંઈ જીવંત દેખાએછે, તેથી આપણા દીલમાં ઘણી ખુશી ઉપજેછે.

મારસેલમાં ખુસાફરને ઝાળું જોવાનું નથી, એ શેહેર ફરાનસના વેપારને વાસતે વખણાવેલુંછે. જે ન ઇંગલંડનું લીવરપુલછે, તેમ ફરાનસનું મારસેલ ગણાવેછે. એક ઉંચી ભગા કે જીનું નામ પલાસ નેપોલી અંન કરીછે અને બાંહેડો કરવા જાયછે તથા નેપોલીઅંનનું પુતળું ગોડવેલુંછે, તાંહાંથી શેહેરના દેખાવ ઘણો સારો લાગેછે. આસપાસના ખુશનુમાં બાગો તથા માઈલો સુધી લીલાં અને આબાદ ખેતરો જે આપણી નજરે પડેછે, તે આપણને બતાવેછે, કે પરમેશ્વરની બખશેમે અને આદમીના ઉદ્યોગે તાંહાં કસી ખાંખી રાખી ન થી. શેહેરની આસપાસ કાંઈજ નહીં પણ બાગોછે તથા દરાખનાં ખુબ સુરત વેલા તથા નારંગીના લપટ ભરેલાં ઝાડો ઘણાંજ સુંદર દેખાવ આપેછે. એ શેહેરથી ઇટાલી સુધી જવાનો એક મોટો રસ્તોછે, તે જોવા લાએક તથા ફરવા જોગછે, અને તેની બંધે બાજુએ ઘણાં સારાં ઝાડો રોપેલાંછે. ફરાનસથી છેક ઇટાલી સુધી જવાઈ શકે તેવી હોટલાંની સડક બાંધવાનું કાંમ મારસેલથી શરૂ થયું છે તે થોડુંએકમાં તઈઆર થયો.

મારસેલમાં ઘણા પોંહાઅખાંનાંછે, પણ તે પારીસ તથા ઇંગલંડના શેહેરોનાં જેવાં સારાં નથી, તેથી ખુસાફરને તાંહાં વધારે દીવસ રહેવા ગમતું નથી. જોને ફરેનચ ભાશા નહીં આવડતી હોએ તેને તો ઘણીજ આપ દા ખમવી પડેછે, કેમકે તેને જે કાંઈ જોઈએ, તે વીશે તાંહાંના ચાકરો કાંઈ સમજ નહીં.

મારસેલથી પારીસ સુધી હોટલાંની સડક બાંધેલીછે તેથી આગની ગાડીની મદદથી સફર કરી શકાયે છે. એ શેહેરો વચે ૭૬૨ માઈલનો તફાવતછે. એ શેહેરથી પારીસ જવાને સાડા બે જાતની “ ટરેન ” ગાડી જાયછે. એક “ આરડીનેરી ટરેન ” અને એક “ એક્સપ્રેસ ટરેન ” હોએછે. આરડીનેરી ટરેન રસ્તામાં સઘળા શેહેરો તથા ગાંમો ખાતે ખોટી થાયેછે, અને દરેક મથક આગળ ઉતાડ્યો છોડેછે તથા લેછે, તેથી તેને પારીસ પોંહાઅતો ઘણી ઠીલ થાયેછે, પણ મારસેલથી નીકળેલી એક્સપ્રેસ ટરેન એક બે જરૂરી આત મથક આગળ ઉભી રહીઆ શીવાએ છેક પારીસ સુધી એક દિન જાયેછે, અને આખી સફર આસરે ૨૦ કલાકમાં કરેછે. જોએ લંડન જવાના હોએ તેઓ આ ગાડી પસંદ કરેછે. એ ગાડી દીવસનાં તથા રાતનાં દસ વાગતે નીકળેછે, અને તેમાં પેહેલા વરગ વગરે બીજા કોઈ વરગનાં ઉતાડ્યો લીધામાં આવતા નથી, તેથી આપણી સાથે ચાકર અથવા કોઈ પણ આદમી હોએ તેની પણ પેહેલા વરગની ટીકીટ લેવી પડેછે.

મારસેલથી નીકળેલી ગાડી આસરે ૧૨ કલાક સુધી સફર કરીઆ પછી લીઆં શેહેર આગળ નજદીક પોંહા કલાક સુધી ઉભી રહેછે, તાંહાં ઉતાડ્યોને ખાંણુ ખાવાને તથા બીજી રીતે આશાએસ લેવાને જોગવાઈ જાયેછે. લીઆંનું મથક ઘણુંજ મોટું અને રોતકદારછે. તેનું આખું છાપડું બીજાર કાચનું બનાવેલુંછે અને રાતને વખતે તેની નીચે “ ગીઆસ લાઈટ ” નાં ફાંનસો સળગાવવામાં આવેછે, તારે એક સુંદર અને તર્લે સમાતી દેખાવ થઈ પડેછે. હીંઆંથી ફરાનસની ઘણી ખરી સાખા સડકો છુટી પડેછે, તેથી લીઆંનાં મથકનો કારોબાર તથા આવજાવ ઘણો થાયેછે. ફરાનસમાં પારીસથી ઉતરતું શેહેર લીઆંનું ગણાયેછે. ફરાનસની કારીગરી તથા હુનરનાં ઘણાખરાં કારખાંનાઓ આ શેહેરમાંછે. જેમ ઇંગલંડનું મેનચેસ્ટરછે તેમ ફરાનસનું લીઆંછે. એ શેહેર અગત કરીને રેશમના કારખાંનાઓને વાસતે વખણાયેલુંછે. ફરાનસની તારા વરતવાની સઉથી મોટી વેધશાળા (આબઝરવેટરી) આ શેહેરમાંછે. કેહેછે કે જારે હવા ખુબી હોએછે, તારે એ વેધશાળા ઉપરથી આલપસનાં પાહાડ ઉપરની માંનટ બલાંનકની સઉથી ઉંચી ટેકડી દેખાયેછે. લીઆંથી પારીસ જતાં બે નદી આવેછે, તેઓ ઉપર મોટા મનજીત અને સોબઈતા પુત્રો બાંધેલાછે, અને એ પુત્રો ઉપરથી ગાડી જાયેછે, તે વેળાએ અંદર બેઠેલા ઉતાડ્યોને ઘણાજ રચના ભરેલા દેખાવ નજરે પડેછે. બંધે બાજુએ નદી અને કીનારા ઉપર ઘરો અને તેમની વચે દેવળો અને કારખાંનાઓનાં ઉંચા ધુવાડીઆં,

ખ એક મોહોલામાં એક એકની પામે હારેદોર ઘર બારેલાં હોય્છે, તેમ આ ગોદીની અંદર વાંહાંણીને એક એકની પામે ગોડવીઆમાં આવીઆં હોય્છે. એ શેરુરનું બાઈ ને છે તે જાણે પાણીની અંદર લાકડાંનાં ધ રોનો મોહોયોછે. એ ગોદી એવી બાંધીછે, કે રસતાની અરોઅડ પાણી ઘણું ઉઠું હોય્છે, અને વાહાણુ તે ની અરોઅડ આવીને લાંગર કરેછે; એક પગ રસતામાં અને એક પગ વાંહાણુમાં મેલી શકાયે. એક વાં હાંણુ લાંગરે તે બીજની એટલું બધું નજીક કે ત્રાલ તથા આદમીએને તેના ઉપર જવાને સાર એક મોટ ફ રી થકે તે કસતાં વધારે જો નહીં રોય્એ. ગમે તેવો પવન તથા તોફાન હોયે તોપણ આવી ગોદીમાં બારકમે ને કશી નુકસાંની થાયે નહીં. બે બારકમની વચમાં એક જગા હોયે અને તાંહાં તરીજી બારકસ લાંગરણું હો એ, તો આપણને ભારી અચરતી લાગેછે, કે પેલાં બે બારકમેને અધડીઆ વગર પેતું બારકસ અંદર કેમ જ થ શકયે પણ આજુબાજુએ આટલો અચરતીમાં પડી જરાક વીચાર કરતા હોયે તેટલામાં તો તે બારકસ તાંહાં જઈને ઉભું રહેછે. †

અતરે દીકામાં આવેછે, અને એ પરમાણુ આગળનાં કરતાં હીંચ્યાં કાંઈ જુડુંબ દેખાએછે, તેથી આપણા દીલમાં ઘણી ખુશી ઉપજેછે.

મારસેલમાં સુસાફરને આજુ નેવાનું નથી. એ શેહર ફરાનસના વેપારને વાસતે વખણાએલુંછે. જે મ ઇંગલંડનું લીવરપુલછે, તેમ ફરાનસનું મારસેલ ગણાએછે. એક ઉંચી જગા કે જરૂનું નામ પલાસ નેપોલી અંત કરીછે અને ત્યાંહાં લોકો ફરવા જાયેછે તથા નેપોલીઅંતનું પુતળું ગોઠવેલુંછે, ત્યાંહાંથી શેહરના દેખાવ ધણી સારો લાગેછે. આસપાસના ખુશનુમાં બાગો તથા માઇલો સુધી લીલાં અને આબાદ ખેતરો જે આપણી નજરે પડેછે, તે આપણને બતાવેછે, કે પરમેશવરની બખશેસે અને આદમીના ઉદીચ્છાએ ત્યાંહાં કસી ખાંખી રાખી ન થી. શેહરની આસપાસ કાઈજ નહી પણ બાગોછે તથા દરાખનાં ખુબ સુરત વેલા તથા નારંગીના લપટ ભરેલાં ઝાડો ધણીજ મુંદર દેખાવ આપેછે. એ શેહરથી ઇટાલી સુધી જવાનો એક મોટો રસ્તોછે, તે જોવા લાએક ત થા ફરવા જોગછે, અને તેની બંધે બાજુએ ઘણા સારાં ઝાડો રોપેલાંછે. ફરાનસથી છેક ઇટાલી સુધી જવાઈ શ કે તેવી લોહોડાંની સડક બાંધવાનું કાંમ મારસેલથી શરૂ થયું છે તે થોડુએકમાં તઈઆર થયો.

મારસેલમાં ઘણા પોહોચખાંનાંછે, પણ તે પારીસ તથા ઇંગલંડના શેહરોનાં જેવાં સારાં નથી, તેથી સુસા ફરને ત્યાંહાં વધારે દીવસ રહેવા ગમતું નથી. જેને ફરેનચ ભાશા નહી આપડતી હોએ તેને તો ઘણીજ આપ દા ખમવી પડેછે, કેમકે તેને જે કાંઈ જઈએ, તે વીશે ત્યાંહાંના ચાકરો કાંઈ સમજ નહી.

મારસેલથી પારીસ સુધી લોહોડાંની સડક બાંધેલીછે તેથી આગની ગાડીની મદદથી સફર કરી શકાએ છે. એ શેહરો વચે ૭૬૨ માઇલનો તફાવતછે. એ શેહરથી પારીસ જવાને સાડા બે જાતની “ ટરેન ” ગાડી બનેછે. એક “ આરડીનેરી ટરેન ” અને એક “ એક્સપ્રેસ ટરેન ” હોએછે. આરડીનેરી ટરેન રસતા મા સધળા શેહરો તથા ગાંમો ખાતે ખોટી થાએછે, અને દરેક મથક આગળ ઉતાડ્યો છોડેછે તથા લેછે, તે થી તેને પારીસ પોહોચતાં ઘણી ઠીલ થાએછે, પણ મારસેલથી નીકળેલી એક્સપ્રેસ ટરેન એક બે જરૂરી આત મથક આગળ ઉભી રહીઆ શીવાએ છેક પારીસ સુધી એક દમ જાયેછે, અને આખી સફર આ સરે ૨૦ કલાકમાં કરેછે. જેએ લંડન જવાના હોએ તેએ આ ગાડી પસંદ કરેછે. એ ગાડી દીવસનાં ત થા રાતનાં દસ વાગતે નીકળેછે, અને તેમાં પેહેલા વરગ વગરે બીજા કોઈ વરગનાં ઉતાડ્યો લીધામાં આપતા નથી, તેથી આપણી સાથે ચાકર બથવા કોઈ પણ આદમી હોએ તેની પણ પેહેલા વરગની ટીકીટ લેવી પડેછે.

મારસેલથી નીકળેલી ગાડી આસરે ૧૨ કલાક સુધી સફર કરીઆ પછી લીંચ્યાં શેહર આગળ નજદી ક પોણા કલાક સુધી ઉભી રહેછે, તાહા ઉતાડ્યોને ખાંણુ ખાવાને તથા બીજી રીતે આશાએસ લેવાને જોગવા ઈ મળેછે. લીંચ્યાંનું મથક ઘણુંજ મોટું અને રોનકદારછે. તેનું આખું છાપરું બીહાર કાચનું બનાવેલુંછે અ ને રાતને વખતે તેની નીચે “ગીઆસ લાઈટ” ના ફાંસો સળગાવવામા આવેછે, તારે એક મુંદર અને તર્લે સમાતી દેખાવ થઈ પડેછે. હીંચ્યાથી ફરાનસની ઘણી ખરી સાખા સડકો છુટી પડેછે, તેથી લીંચ્યાનાં મથકનો કારોબાર તથા આવજાવ ઘણો થાએછે. ફરાનસમા પારીસથી ઉતરતું શેહર લીંચ્યાનું ગણાયેછે. ફ રાનસની કારીગરી તથા હુંનરના ઘણાખરાં કારખાંનાએ આ શેહરમાછે. જેમ ઇંગલંડનું મેનચેસ્ટરછે તેમ ફરાનસનું લીંચ્યાંછે. એ શેહર અગત કરીને રેશમના કારખાનાએને વાસતે વખણાએલુંછે. ફરાનસની તારા વરતવાની સજીથી મોટી વેધશાળા (આબઝરવેટરી) આ શેહરમાંછે. કેહેછે કે જારે હવા ખુલ્લી હોએછે, તારે એ વેધશાળા ઉપરથી આલપસનાં પાહાડ ઉપરની માંનટ બલાંનકની સજીથી ઉંચી ટેકડી દેખાએછે. લી આથી પારીસ જતાં બે નદી આવેછે, તેએ ઉપર મોટા મજબુત અને સોભઈતા પુલો બાવેલાંછે, અને એ પુલો ઉપરથી ગાડી જાયેછે, તે વેળાએ અંદર બેઠેલા ઉતાડ્યોને ઘણીજ રચના ભરેલો દેખાવ નજરે પડેછે બં ધે બાજુએ નદી અને કીનારા ઉપર ઘરો અને તેમની વચે દેવગો અને કારખાંનાએનાં ઉંચા ધુવાડીઆં,

એ સધાના એકઠો મજેનો દેખાવ ધણીન ખુબસુરત અને સોહામણી લાગે છે લીઆથી આસરે ૧૨ ૬ લાકની અદર પારીસ પોહાથી શક્યમે છે

મારસેલથી પારીસ સુધીની સફર લાબી છે, અને ઘણા કલાક સુધી લાગત ગાડીમા બેસી રહેવું પડે છે, તોએપણુ જે ઘણી આખ ઉઘાડી રાખી પોતાની આસપાસ દેખાતી ચીજો ઉપર ધીઆન આપે, તે આ લાબી મનલથી કદી કટાવવાનો નથી ૨૦ અથવા ૨૧ કલાકની સફરમા જે રાતનો ભાગ આવે છે, તેવારે અલબત્ત અડચણ પડે છે, પણ ફ્રાન્સમા લોહોડાની સડક ઉપર ચાલનારી ગાડીઓ એવીતા કુશાદે છે, કે તેની અંદર નો ઉતાડ મહુજથી ઉઘ કાઢાડી શકે પણ જોણે દીવસને વખતે ઉઘ કાઢાડી, અને પરમેશવરે અખરોલી આખ કામે નહી લગાડી, તેના જોવા કમનસીબ ગખસ બીજે કોઈ ગણુએ નહી ફ્રાન્સનો આખો મુલુ ક એક બાગ છે તાહાની જમીન જમ જતે ફળવત છે, અને પરમેશવરે પોતાની મેહેરબાની તેની ઉપર ઘણા સખાવત ભરેલા હાથે રેડી છે, તેમ તેના આ ફુનીઆ ઉપરના બચાએએ તેને પીછાણી પોતાનો ઉદીઓગ લગાડી, તેનો લાભ લેવાને આગસાઈ કીધી નથી કેરે છે કે આખા ફ્રાન્સમા કોઈ કોઈ દેકાણે જમીન ઉત્તડ હશે, બાકી આખો મુલુક લીલા અને આબાદ ખેતરોથી ભરેયો છે જાહા જેઈયુ તાહા બાગ, બાગ અને બાગ, બાગ શીવાએ બીજુ કસુ નજર આવતુ નથી એવા મુલકની અદર ઉફર માઈલ સફર કરવામા કટાબો ઉતપ ન થતો નથી આગની ગાડીની એક બાજુએ જોઈએ છે, તો બીજી બાજુનો દેખાવ જોઈએ છે એક બારી આગળ બેઠેલો કેહે છે કે, જુઓ જુઓ આ શુ સુદર દેખાવ છે, તો બીજી બાજુનો કેહે છે કે, અગે આ જુઓ જતુ રેહેયે એ પરમાણે બે બાજુના બાગની વચમા એક ચીન જોઈએ છે, તો બીજી જોવી પડે છે આપણી ગાડીની નીચે લીલા ખેતરો, જરા ફર તરેહ તરેહના ઝાડો અને ગેપાઓ, કોઈ કોઈ વખત કેટલીએક વેગળા ઝીમે લીંગતરીથી પુર નાખલા ડુગરો, વારેવાર નાહની નદીઓ, નાગ તથા નેહેરો પસાર થાએ, વળી જરા જરા વખતમા નાહના ગામડાઓ તેમના નાહના પણ ખુબસુરત દેવળો સાથે આપણી નજર આગળ આવે, અને ટુકમા બોલીએતો, એ સફર એવીતા ખુશી ભરેલી થાએ છે, કે તેનુ અયાન થઈ શકતુ નથી સાધારણ વખતે ગાડીમા બેકા પછી, ધારેને દેકાણે જલદીથી પોટાચવાની આપણે ઉમેદ રાખીએ છે, પણ હાવા રમતા ઉપર સફર કરતા આપણા ધારેલા મકાનને ભુલી જઈએ છે, અને આસપાસના દેખાવ ઉપર એટલાતો મોહી ત થઈએ છે, કે તે વખતે આપણી પડોસની આબાદની અને ઇશવરી ખુદરતના વીચારમા આપણે મુઝ થઈ જઈએ છે એ વખતે આપણે એવુ ચાહીયે છે, કે આપણી સફર લાબી થાએતો વધારે સાડ આગની ગાડીના કરતા પોતાની ગાડીમા બેગ હતેતો વધારે ઠીક થતે, એવુ આપણને લાગે છે ટુકામા કહીએ છે, કે હમા દેખાવનુ વરણત કરવાને કવીની પ્રલમ પણ નાતવાન છે તેની ખરી ખુબી પીછાણવાને પોતાની આખ જોઈએ છે એક દેખાવનુ વરણત વાચવામા અને તે નજરે જોવામા, જરેજા ફર આ કાગમા અને તેની ઉપરની શાહીમા છે, તેટલો ફરક ઉપમા દેખાવનુ વરણત વાચવામા અને નજરે જોવામા છે જે ઘણી ઉમેશ વેરાન જ મનેમા વસીએ હોએ અથવા એડન, સુએન અને તેવાન બીજા ઉત્તડ ગામમા પોતાનો જનમારો કાઢાડીએ હોએ, તેને ફ્રાન્સની આબાદ જમીન ઉપર લાવી મેલીએ હોએ, તો તે અમરમા પાનીઆ વગર રહેજ નહી તે પોકાર મારીને કેહે કે અરે ! આ શુ ફરેસતાઓનુ હેરા છે, કે મેરેસતાનો બાગ છે ? પણ આ સધાગુતો આ પછે ખુદરતની અખશેસનુ જોય અલબત્ત પરમેશવરે અખરોલી જોગવાઈ ઉપર આદમીએ પોતાનો સુધારો કરીએ છે, પણ આદમીએ પોતાની મેહેનતે, પોતાની મનશકતીએ, પોતાની અચલાઈએ અને તરેહવાર યુક્તીએ કરીને ડેખુ કીધું છે, તે આપણે પારીમા જોઈયુ તારે આપણે ફ્રાન્સ વીશે વધારે હરતામા પડયુ

મકરણ ૪ થું.

પારી સ.

એ શેહેરની ખુબસુરતી—ઊંચી જગા ઊપરથી દેખાવ—રાતની વેળાનો દેખાવ—દીવાળી—ફુકાનો—પોહોથખાંના—હેરેલ
ફુ જુવર—રેસદોરા—કારી પીવાના ઘરો—ખુબસુરતના ખુબસુરત મોહોલલા—રસતાઓ મધેનો મેલો—રીઊ ડી રીવોલી
સોબઈતા ચોક્ક—પલાસ દી લા કાનકારડ—પાલે રામિય—પલાસ કુ શાટેલ—પલાસ વેનહામ—કાલમ ડી લા ખાસડીલ—
કુ ચારા—જહેર પાગો—ચોન ઇલીસીનુ બાગ—તે મધે થાની રમતો—ફુલ્લરી-મેહેલને લગતો બાગ—જુકશાઓ મેલુ
ને લગતો બાગ—ખુઈ ડી ખુલોન—ઇતીઆદી.

એક મોટા મેહેલમાં જવાને વાસતે પેહેલાં તેનો બાગ પસાર કરવો પડેછે, તેમ ઉફર માઈલનો ફરાન
સનો બાગ પસાર કરીઆ પછી આપણે જ મેહેલમાં જઈ પોહોચીએછે, તે મેહેલ તેનાં બાગને ખરેખર લા
એકછે. પારીસ આવી પોહોચીઆ પછી આપણે શું જોઈએછે ? જ તાંહાં આગળ નહી ગયો હશે, તેણે કુ
નીઆના કોઈથી બાગ ઉપર તેવું શેહેર જોયું નહી હશે. આ ફનીઆમાં આપણે વરડીએછે, અને મેહસતનું
કોઈ બયાંન કરે તે આપણા ધીઆંનમાં ઉતરે નહી, અને આપણે એટલું જ ધારીએ કે, અલબત્તાં તે ઘણું સા
વું અને ઘણું મોટું હશે, પણ આપણે તેના ખીઆલ કરી શક્યું નહી, તેજ ખીસાલે પારીસ એવુંતો ખુબસુરત
અને રખીઆમનું શેહેરછે, કે તેને જ્યાની આગમ્ય આપણે તે વીશે કમો વીચાર બાંધી શકતા નથી. આખી
ફનીઆમાં પારીસ સહી ખુબસુરત શેહેરછે, એવું જ કેહેવામાં આવેછે, તેમાં કસો સંધે નથી. શું તેના મેહે
લોની બાંધણી તથા જહોજલાલી, શું તાંહાંનાં બાગોની ખુબસુરતી, શું તેના મેહુ બાજુએ રોપેલાં ઝાડ સાથે
નાં ઘેરી રસતાઓનો દેખાવ, શું તેની ઇમારતોની ખુબસુરતી અને સોબા, શું તેની ચારામ લેવાની અને
લોકોને ખેસવાની કુશાર જગા, શું તેની કીમતી અને આરાસતગે કીલેલી ફુકાનો, શું તેઓનો બાહેર
નો દેખાવ, શું તાંહાંના તમાશાના તથા મોજના ઘરો તથા તેમની અંદરની મોડવણ, શું તેના નાની
આ શખ્સોના સંગેમરમરનાં પુતળાંઓ, શું તેના જુલંદ દરવાજાઓ અને તેમની ઉપરની કારીગરીઓ,
શું તેની મેહલ ફરવાની જગાઓ અને તે ઉપર રાત અને દીવસ ઉડતા ખુબસુરત અને ખુશનુમાં ફું
આરાઓ, શું તાંહાંના રસતે રસતે ખુશી જરેલા મેહેરા સાથે લોકોના ટોળાંઓ, તથા તરેહવાર ૧
લેસમાંતી દેખાવો—એ સઘળું જોઈને કોણની નજર અને કોણનું દીલ અચરત નહી થાયે, અથવા
હરખ નહી પામે ? જ કોઈ શખ્સ એક સાધારણ ગાંમમાં રહેતો હોએ અને તેણે આ પુરથવી ઉપરના ૧
મલે વાંધેતા શેહેરો જોયાં હોએ, અને આપણે એમ કહી શકીએ કે તે શખ્સ મેહેસતને વાસતે વીચાર
કરવા બેમે, કે તે કેવું હશે, તો તેના ખીઆલની બાંધણી પણ, જ દેખાવ અતરે જોવાનાછે, તેની બરા
બર આવી શકમે નહી. એ બાબદ વધારે લખવાનું બંધ કરીએછે, કાંએજ આપણા મગજ ઉપર જ અસર થા
એછે, તેનું બયાંન કલંબથી ધતું નથી, અને પારીસ શેહેરનો જ હેવાલ કલંબથી આપવા જોગછે, તે આપવાનું
શરૂ કરીએછે.

હેરેક શેહેરના જતાંનું સુસાફરને પેહેલાં તે શેહેરનો આબો દેખાવ જોવાની ઘણી ખાહેશ થાયેછે, તે

પુરી પાડવાને આ શેઠેર વીશે પુરતા ઉપાએ છે. “નોટરડામ” તથા “પાનથીઅન” નાં ઉંચા દેવળો તથા “ટામર આફ સેંટ જાકસડી લાએમર” તથા બીજી ઉંચી નગાઓ તથા ઉંચા થાંભે ઉપરથી શેઠેરને આખો દેખાવ આપણી નજરે પડે છે. ઉપરો “ટામર” ૧૮૭ ફુટ ઉંચા છે અને તેની ઉપર પોંચાય તાં ૨૯૪ પગથીયાં મહડવાં પડે છે, તેથી મહડનાર થાકે છે, પણ ઉપર ગયા પછી તેની મેહનતને બદલે પુરતી રીતે મળે છે. આહા! શું સુંદર દેખાવ !! મોટાં દેવળો ઘરોની વચમાં સરદારની માફક ઉભેલાં છે. એક બાજુએ સીન નદી વહેતી ચાલી જાય છે અને તેની ઉપરનાં પુલો આદમી તથા ગાડી ઘોડાનાં આવાજવધી રળીઆમણા દેખાય છે. રોનકદાર અને ખુબસુરત અને ઘણા માળનાં ઘરો અને સોભાઈતી દુકાનવાળા મો હોલ્લા, રસતા, ચોકો, જગોએ જગોએ ઉભા કરેલા નાનીયા શખસોનાં પુતળાં, ખુબસુરત ડુંઆરા, જગે જગે અને ચકલે ચકલે, અને ચોકે ચોકે બાગો, અને રસતાની કોરેતા ઝાડો આપણી નજર આગળ એક તલેસમાતી દેખાવ લાવી ઉભો કરે છે. જે શખસે આગલ પારીસની ખુબસુરતી વીશે સાંભલીઈ હોય, તેને ઉપર જણાવીઆ પરમાણુના દેખાવ નેપાથી કાંઈએક ધીરજ આવે, પણ જે તેણે અતરેથી એક નજરે જોયું, તે નીચે ઉતરી છુટું છુટું જોવાને તથા દરેક ચીજની આગળ જઈ તેની ખરી ખુશાલી મોગવવાને અધીરો થાય છે. એ શેઠેરના દેખાવ દીવસમાં ખુબસુરત લાગે છે તેમ રાતને સમયે પણ હોય છે. દીવસમા ઉતરડું અને રાતનાં અંધાર, એમ એ શેઠેરમાં નથી. આખું શેઠેર પુર રોશનીથી રાતની વેળાએ નર હીરાનડીત બની રહે છે. મુંબઈમાં તો પાંચ દાહાડાજ દીવાળી છે, પણ પારીસમાં તો સદાકાળ દીવાળી ચાલુ રહે છે; વરસના ૩૬૫ દાહાડામા કોઈ દાહાડો દીવાળી વગરનો હોતો જ નથી. આપણી પાંચ દાહાડાની દીવાળી પારીસની હુમેશની દીવાળી આગળ કસા હીસાબમાં નથી. મુંબઈમાં તો આપણે હાંડી, અને મુંબઈમાં દીવા સળગાવી તથા તરેવાર આરસીઆ બાંધી દીવાળી કરીએ છઈએ, પણ પારીસની દીવાળી અજબ તરેહની છે. રસતાની બંને બાજુએ સરખે તક વતે રોનકદાર થાબલાઓની ઉપર “ગીઆસ લાઈટ” ના ફાંનમે સળગાવેલાં હોય છે. ગીઆસની એક રોશની સાધારણ દીવાની તરણ રોશનીની બરાબર હોય છે. એથી કરીને આખી રાત રસતા ઉપર જેવું જોઈએ, તેવું અનવાળું પડે છે. દુકાનદારો પોતાની દુકાનની અંદર ઘણી સોભાઈતી રોશની કરે છે, અને તેઓની બાહરની બારી સળગી મોટા કાચોની હોય છે, તેણે કરીને તે દુકાનમાં મેવેલો તરેહવાર અને ખુબસુરત ચાલ ઘણી દીપી નીકળે છે. એ દુકાનની ઘણીખરી ધરાકી રાતના થાય છે, તેથી તેમના દેખાવ સરસ કરવાને તેમ ના માયેકો ચુકતા નથી. જેમ દુકાન ખુબસુરતી ભરેલી અને દેખાવમાં સરસ હોય છે, તેમ તેની અંદર ઘરાકો વધારે ખેંચાયે, એવા વીચારથી દરેક જણ પોતાની દુકાનને સુધારવાની કોશિસ કરે છે, તેથી કરીને દીનપર દીન એ બાબદમાં પારીસનો દેખાવ સુધરતો જાય છે. ઈંગલંડનાં અને ફ્રાન્સનાં લોકોની સંસારી ચાલ એવે છતાં ઘણા ફરકે તે હવે પછીની બાબદ વાંચીઆથી ધીમાનમાં આવશે. હવે હવે દેવળો એટલી નર રહે, કે ફરેનચ લોકો ઘણાખરા પોતાનાં ઘરમાં જમતા નથી. રેસટોરાં નામની નગાઓમાં જઈને ખાય છે. એ ઘરો હુમેશાં ઘણા ખુબસુરત હોય છે, અને રાતની વેળાએ તેમ રોશની કરીઆ પછી તેમના દેખાવ ઘણો જ તલેસમાતી લાગે છે. આખા ઘરમાં લંકા હોય તેવું દેખાય છે. એક ખાણુના જે કાંઈ ભાવ કીચો હોય, તે આપીને તાંહાં મરદ તથા મોરતો અને આખાં કુટુંબો ખાઈ આવે છે, તેથી ઘરમા રાંધવાની નર રહેતી નથી. એ રેસટોરાંનાં મોટાં દીવાનખાનાં શાજીગાર પાદશાહનાં મેહલનાં સજીગાર જેવો હોય છે. તેની આ રસીઆ, તેના મુંબરો અને તેમાંની તરેહવાર ગીઆમ લાઈટ, તેની દેવાલ ઉપરના ચીતારો તથા તરેહવાર રંગ ના મુનેરી થાંબળાં, એ સર્વળું નેપાથી આપણી નજર ઉપર એવીતો અસર થાય છે કે, તેવું બમાં થઈ શકતું નથી. દરેક આદમી જીવું ખાવા, ચાહેતો તેને વાસતે નાંહની ટેબોનાં કંઠકા હોય છે. એક રોલી, અથવા એક કુટુંબ હોયતો, તેઓને વાસતે તે ખીસાને ટેબલ હોય છે; જેમ જેના શોખ અને જેમ જેની મર

છ તે મીસાલે સગળી તરેહની ગોઠવણ કરેલી હોય છે. જરે સઘળાઓ ખાવા બેઠા હોયે, તારે તાંહાં ને દે ખાવ થાયેય તે દબદબા ભરેલો લાગે. કોઈ જાણતો નહીં હોય કે આ પોહોચખાંનું છે, તે એવું સમજે કે તાંહાં કોઈ પાદશાહની દરબાર નમવા બેઠી હશે. આખાં ચોરેરનાં સઘળાં મલીને ૧૭૦૦ રેસડોરાં છે, તે સાથે વળી તાંહાં કેટલાંએક મોટાં પોહોચખાંનાં પણ છે.

હોટેલ કુલુવર નામનું સહથી મોટું પોહોચખાંનું છે, તે કોઈ પણ પાદશાહી મેહલની બરોબરી કરી શકે તેવું છે. તે એટલું તો મોટું છે, કે તેની ધમારત બે ચોરસ એકર જમીન રોકે છે. રસતા ઉપરથી આ પોહોચખાંનાંમાં નવાને વાસતે એના બારણા આગળ આવીઆ, કે આપણે એક ઘણોન ખુશનુમાં એક જોઈએ છઈએ, કે જ્યાં એક નાંહને બાગ બનાવેલા છે, અને તાંહાંથી ઉપર નવાનો ઘણો મોલી તો દાદર બાંધેલો છે. એ દાદરનાં પગથીઆં ઉપર ફુલનાં ફુંડા મેલીઆમાં આવીઆં છે, તેથી આપણે જાણે એક બાગમાં ચહડી નતા હોઈએ તેવું લાગે. આ ધમારતની અંદર તરણ એક કરેલા છે, અને તેમાંનાં એકની ઉપર ઘણું મોલીનું કાચનું છાપડું બાંધેલું છે. પેહલા એકને રસતેથી ઉપર ગયા પછી ૯૮ ફુટ લાંબી અને ૨૬ ફુટ પોહોચી અને ઘણી ચોલીતા થાંબલા સાથેની ગીઆલરી ઉપર આપણે પોહોચીએ છઈએ. એ ગીઆલરીની સીલીંગ ને ઘણી ખુબસુરત રંગેલી છે, તેની ઉપર વરશનાં બાર માસ બતલાવનારા ચીતાર પારેલા છે. આ ગીઆલરીની અંદરથી નમવાનાં મોટાં દીવાનખાંનાંમાં નવાઈ શકાયે છે, અને તાંહાં નતાને વારજ આપણે ઘણી અચરતીમાં પડીએ છઈએ. એ દીવાનખાંનું ૧૩૧ ફુટ લાંબુ અને ૪૨ ફુટ પોહોચું છે. તેની સીલીંગ ઉપર વરસની ચાર મોસમ બતલાવનાં ચીતારો છે, તથા મોટા ઝુમરો લટકેલા છે, અને દીવાલ ઉપરનાં ચોલીતા ચીતાર તથા બારીઓ ઉપર કીમતી ગાલર તથા ખુબસુરત પરદા છે. એવું જણાવીઆમાં આવી ઉંચે, કે આ ચોરડાનાં જેવા ખુબસુરત ચોરડા થોડાજ મેહલોમાં હશે. આ પોહોચખાંનાંનાં ચાકરોને તથા ઉતાડ્યોને સવલ પડવાને વાસતે ઘણા સારા ઉપાયો કરેલા છે. એ કોઈ શખસ પોતાનાં ચોરડામાંથી ચાકર ને બોલાવે તો તેની ખીદમતમાં તરત નવાને તેને બની આવવાને વાસતે સારી ગોઠવણ કરેલી છે. દરેક માળ ઉપર એક ચોરડામાં નાંહનાં ઘંટોની હાર જડેલી છે અને તે ઘંટોની ઉપર દરએક ચોરડાનાં અકો પાડેલા છે, અને તે ઘંટોની આંકડી દેવાલની અંદરથી તેમનાં આક વાળા ચોરડામાં લઈ જવામાં આવી છે. હવે કોઈ શખસને કોઈ ચાકરનું કામ પડે, તારે તે પેલી આંકડી ફેરવે છે, તેથી પેલા ચોરડામાં તરત ઘંટ વાગે છે. હવે આ ચોરડામાં એક આદમી બથુક રહે છે, તે તરત એક બીજા ચોરડામાં સઘળા ચાકરો ઉભા રહે છે તે આમાંનાં એકને છે છે, કે જાએ ફલાણુ ચોરડામાં, તેવો તે ચાકર તાંહાં હો છે અને એથી કરીને ઘંટ વગડીઆ પછી પાંચ અથવા સાત પલમાં બોલાવનારની હજુરમાં પેલા ચાકર બઈને ઉભો રહે છે. વળી આવી મોટી ધમારતમાં ઘણા એક ઘડીઆળો જોઈએ અને તે સઘળામાં બરાબર એકજ વખત દેખાડવાની અગત છે, તેથી એવી ગોઠવણ કીધી છે, કે જે સહથી મોટું અને બરાબર ચાલનારું ઘડીઆળ છે, તેમાં જેમ વખત ચાલે, તેમ બીજાં ઘડીઆળોમાં પણ હંમેશાં “ ઇલેક્ટ્રીસીટી ” અથવા વીજળીની મારફતે તે વખત દેખાડીઆમાં આવે છે. એ પોહોચખાંનાંમાં જુદા જુદા ચોરડામાં તથા ખાતામાં કોઈ હુકમ કરવો હોય, તથા ખબર આપવી હોય તો વીજળીનાં સાંચાની મદદથી તેમ કરીઆમાં આવે છે, તેથી કરીને ઘણેએક વખત અંચે ઝુસારોનો માલ અથવા સામાં એક માળેથી બીજા માળ ઉપર સાંચાની મારફતે લઈ જવામાં આવે છે. બરતીખાંનું જમીનની અંદર બોંચેરાંમાં છે, તાંહાંથી પકાવેલા ખાંતાની રકાબીઆ જમીનની અંદરથી કાઢાઈ લા ટોહોડાંની સડકનાં રસતા ઉપરથી ખુલ્લા એકની પાસેનાં ચોરડામાં લાવે છે, અને તાંહાંથી સાંચાની મારફતે જમવાનાં દીવાનખાંનાંમાં તે રકાબીઆ લઈ જવામાં આવે છે. જે રીતે આ રકાબીઆ ઉપર આવે છે, તે જ રીતે તેમને પાછી બબરતીખાંનાંમાં લઈ જવામાં આવે છે. જે વખતે આપણને જોઈએ તે વખતે નવી

પુરી પાડવાને આ શેઠે વીશે પુરતા ઉપાએ છે. “ નોટરડામ ” તથા “ પાનથીઅન ” નાં ઉંચા દેવળો તથા “ ટાચર આફ સેંટ જાકસડી લાભેચર ” તથા બીજા ઉંચી જગાએ તથા ઉંચા થાંભે ઉપરથી શેઠેરનો આખો દેખાવ આપણી નજરે પડે છે. ઉપરો “ ટાચર ” ૧૮૭ ફુટ ઉંચા છે અને તેની ઉપર પોટોમ તાં ૨૯૪ પગથીયાં મહુડવાં પડે છે, તેથી મહુડનાર થાકે છે, પણ ઉપર ગયા પછી તેની મેહુનતનો બદલો પુરતી રીતે મળે છે. આહા! શું સુંદર દેખાવ !! મોટાં દેવળો ધરોની વચમાં સરદારની માફક ઉભેલા છે. એક બાજુએ સીન નદી વહેતી ચાલી જાય છે અને તેની ઉપરનાં ખુસે આદમી તથા ગાડી ઘોડાનાં આવાજવધી રળીઆમણા દેખાય છે. રોનકદાર અને ખુબસુરત અને ઘણા ભાળનાં ધરો અને સોલઘતી કુકાંનવાળા મો હોહલા, રસતા, ચોકો, જગાએ જગાએ હલા કરેલા નાખીયા શખમોનાં પુતળાં, ખુબસુરત ધુંઆરા, જગે જગે અને ચકલે ચકલે, અને ચોકે ચોકે બાગો, અને રસતાની કોરેતા ઝાડો આપણી નજર આગળ એક તલેસખાતી દેખાવ લાવી ઉભા કરે છે. જ શખસે આગલ પારીસની ખુબસુરતી વીશે સાંભલીઈ હોય, તેને ઉપર જણાવીઆ પરમાણુના દેખાવ જોવાથી કાંઈએક ધીરજ આવે, પણ જ તોણે અતરેથી એક નજરે જોયું, તે નીચે ઉતરી છુટું છુટું જોવાને તથા દરેક ચીજની આગળ જઈ તેની ખરી ખુશાલી બોગવવાને અધીરો થાય છે. એ શેઠેરનો દેખાવ દીવસમાં ખુબસુરત લાગે છે તેમ રાતને સમયે પણ હોય છે. દીવસના ઉત્તરફ અને રાતનાં અધાર, એમ એ શેઠેરમાં નથી. આખું શેઠેર પુર રોશનીથી રાતની વેળાએ નરૂ હીરાજડીત બની રહે છે. મુંબઈમાં તો પાંચ દાહાડાન દીવાળી છે, પણ પારીસમાં તો સદાકાળ દીવાળી ચાલુ રહે છે; વરસના ૩૬૫ દાહાડામાં કોઈ દાહાડો દીવાળી વગરનો હોતો જ નથી. આપણી પાંચ દાહાડાની દીવાળી પારીસની હંમેશાની દીવાળી આગળ કસા હીસાબમાં નથી. મુંબઈમાં તો આપણે હાંડી, અને અંબરમાં દીવા સગાવાી તથા તરેવાર આરસીઓ બાંધી દીવાળી કરીએ છઈએ, પણ પારીસની દીવાળી અજબ તરેહની છે. રસતાની બંને બાજુએ સરખે તફાવતે રોનકદાર થાબલાઓની ઉપર “ ગીઆસ લાઈટ ” ના ફાનમો સજાગાવેલાં હોય છે. ગીઆસની એક રોશની સાધારણ દીવાની તરણ રોશનીની બરાબર હોય છે. એથી કરીને આખી રાત રસતા ઉપર જેવું જઈએ, તેવું અજવાળું પડે છે. કુકાનદારો પોતાની કુકાનની અંદર ઘણી જ મોભઈતી રોશની કરે છે, અને તેઓની બાહરની બારી સઘળી મોટા કાચોની હોય છે, તેણે કરીને તે કુકાનમાં મેવેલા તરેહવાર અને ખુબસુરત માલ ઘણી જ દીપી નીકળે છે એ કુકાનોની ઘણીખરી ધરાકી રાતના થાય છે, તેથી તેમનો દેખાવ સરસ કરવાને તેમ ના માટેકો ચુકતા નથી. જમ કુકાન ખુબસુરતી ભરેલી અને દેખાવમાં સરસ હોય છે, તેમ તેની અંદર ઘરાકો વધારે ખેચાયે, એવા વીચારથી દરેક જણ પોતાની કુકાનને સુધારવાની કોણેસ કરે છે, તેથી કરીને દીનપર દીન એ બાબદના પારીસનો દેખાવ સુધરતો જાય છે. રંગલડનાં અને ફરાનસના લોકોની સસારી ચાલ ચલણના ઘણા ફરક છે તે હવે પછીની બાબદ વાંચીઆથી ધીઆનમાં આવશે. હવડાં કેહેવાની એટલી જરૂર છે, કે ફરેનચ લોકો ઘણાખરા પોતાના ઘરમાં જમતા નથી. રેસટોરાં નામની જગાઓમાં જઈને ખાય છે. એ ઘરો હંમેશાં ઘણી જ ખુબસુરત હોય છે, અને રાતની વેળાએ તેના રોશની કરીઆ પછી તેમનો દેખાવ ઘણો જ તલેસખાતી લાગે છે. આખા ઘરમાં લકા હોય તેવું દેખાય છે. એક ખાણુના જ કાંઈ ભાવ ધીવો હોય, તે આખીને તાંહાં ખરદ તથા ઓરતો અને આખા કુટુંબો ખાઈ આવે છે, તેથી ઘરમાં સઘવાની જરૂર રહેતી નથી એ રેસટોરાંના મોટાં દીવાનખાનાનો શણગાર પાદશાહના મેહુલના સણગાર જોવો હોય છે તેની આ રસીઓ, તેના અંબરો અને તેમની તરેહવાર ગીઆસ લાઈટ, તેની દેવાલ ઉપરના ચીતારો તથા તરેહવાર રંગના સુનેરી થાબળાં, એ સૌંદર્ય જોવાથી આપણી નજર ઉપર એવીતા અસર થાય છે કે, તેવું બધાન યાદ ગાકું નથી દરેક આદમી જુડું ખાવા, માહુતો તેને વાસતે નાહુની ટેબલના કટકા હોય છે. એક ટોલી, અથવા એક કુડુંબ હોય તો, તેઓને વાસતે તે ખીસાને ટેબલ હોય છે, જમ જોના શોખ અને જમ જની ખર

૭ તે મીસાસે સગમી તરેહની ગોઠવણ કરેલી હોય છે. જારે સઘળાઓ ખાવા બેઠા હોય, તારે તાંદાં ને દે ખાવ થાયેય તે દબદબા બરેણે લાગે છે. કોઈ જંજુતો નહીં હોય કે આ પોહાયખાંનું છે, તે એવું સમજે કે તાંદાં કોઈ પાદશાહની દરબાર જમવા બેઠી હશે. આખાં ચોરેખાં સઘળાં મલીને ૧૦૦૦ રેસદોરો છે, તે સાથે વળી તાંદાં કેટલાંકે મોટાં પોહાયખાંનાં પણ છે.

હોરેલ ટુલુવર નામનું સહથી મોટું પોહાયખાંનું છે, તે કોઈ પણ પાદશાહી મેરેલની બરેબરી કરી શકે તેવું છે. તે એટલું તો મોટું છે, કે તેની ઈમારત એ ચોરસ એકર જમીન રોકે છે. રસતા ઉપરથી આ પોહાયખાંનાંમાં જવાને વાસતે એના બારણા આગળ આવીઆ, કે આપણે એક ઘણા જ ખુગતુમાં એક બેઠ્યે છઠ્યે, કે જ્યાં એક નાંહનો બાગ બનાવેયો છે, અને તાંદાંથી ઉપર જવાને ઘણો મોબી તો દાદર બાવેયો છે. એ દાદરનાં પગથીઆં ઉપર ટુલનાં કુંડા મેલીઆમાં આવીઆં છે, તેથી આપણે જાણે એક બાગમાં ચહુડી જતા હોઈએ તેવું લાગે છે. આ ઈમારતની અંદર તરણ એક કરેલા છે, અને તેમાંનાં એકની ઉપર ઘણું મોબીતું કામનું છાપડું બાંધેલું છે. પેટલા એકને રસતેથી ઉપર ગયા પછી ૯૮ કુટ લાંબી આને ૨૬ કુટ પોહાયખી અને ઘણા જ મોબીતા થાંબલા સાથેની ગીઆલરી ઉપર આપણે પોહાયખીએ છઠ્યે. એ ગીઆલરીની સીલીંગ ને ઘણી જ ખુબસુરત રંગેલી છે, તેની ઉપર વરગનાં બાર માસ બતલાવનારા ચીતાર પાડેલાં છે. આ ગીઆલરીની અંદરથી જમવાનાં મોટાં દીવાનખાંનાંમાં જવાઈ શકાય છે, અને તાંદાં જતાંને વારન આપણે ઘણી અમરતીમા પડીએ છઠ્યે. એ દીવાનખાંનું ૧૩૧ કુટ લાંબુ અને ૪૨ કુટ પોહાયખું છે. તેની સીલીંગ ઉપર વરસની ચાર મોસમ બતલાવનાં ચીતારો છે, તથા મોટા ઝુમરો લટકેલા છે, અને દીવાલ ઉપરનાં મોબીતા ચીતાર તથા બારીઓ ઉપર કીમતી ઝાલર તથા ખુબસુરત પરદા છે. એવું જણાવીઆમાં આવી ઉંછે, કે આ ઝોરડાનાં જવા ખુબસુરત ઝોરડા થોડા જ મેરેખાં હશે. આ પોહાયખાંનાંમાં ચાકરોને તથા ઉતાડ્યોને સવલ પડવાને વાસતે ઘણા સારા ઉપાયો કરેલા છે. જે કોઈ શખસ પોતાનાં ઝોરડામાંથી ચાકર ને બોલાવે તો તેની ખીદમતમાં તરત જવાને તેને બની આવવાને વાસતે સારી ગોઠવણ કરેલી છે. દરેક માળ ઉપર એક ઝોરડામાં નાંહનાં ઘંટોની હાર જડેલી છે અને તે ઘંટોની ઉપર દરેક ઝોરડાનાં અંકો પાડેલા છે, અને તે ઘંટોની અંકડી દેવાલની અંદરથી તેમના આક વાળા ઝોરડામાં લઈ જવામાં આવી છે. હવે કોઈ શખસને કોઈ ચાકરનું કામ પડે, તારે તે પેલી આકડી ફેરવે, તેથી પેલા ઝોરડામા તરત ઘંટ વાગે છે. હવે આ ઝોરડામા એક આદમી જાણુક રહે છે, તે તરત એક બીજા ઝોરડામાં સઘળા ચાકરો ઉભા રહે છે તે ઝોરડામા એકને કેરું છે, કે જ્યાં ફલાણુ ઝોરડામાં, તેવો તે ચાકર તાહાં રોટે છે અને એથી કરીને ઘંટ વગડીઆ પછી પાચ અથવા સાત પલમા બોલાવનારની હજીરમાં પેલા ચાકર જઈને ઉભો રહે છે. વળી આવી મોટી ઈમારતમા ઘણા એક ઘડીઆળો જોઈએ અને તે સઘળામા બરાબર એક જ વખત દેખાડવાની અગત છે, તેથી એવી ગોઠવણ કીધી છે, કે જે સહથી મોટું અને બરાબર ચાલનારું ઘડીઆળ છે, તેમાં જેમ વખત માટે, તેમ બીજાં ઘડીઆળોમા પણ હંમેશા " ઇલેક્ટ્રીસીટી " અથવા વીજળીની મારફતે તે વખત દેખાડીઆમાં આવે છે એ પોહાયખાંનાંમાં જુદા જુદા ઝોરડામાં તથા ખાતાંમાં કાંઈ હુંકમ કરવો હોય, તથા ખબર આપવી હોયતો વીજળીના સામનની મદદથી તેમ કરીઆમાં આવે છે, તેથી કરીને ઘણેએક વખત બંધે છે. સુસાફરોને માલ અથવા સામાન એક માળેથી બીજા માળ ઉપર સાંચાની મારફતે લઈ જવામા આવે છે. બારથીખાંનું જમીનની અંદર ભેંચેલાંમાં છે, તાંદાંથી પકાવેલા ખાંતાંની રકાબીઓ જમીનની અંદરથી કાઢાડે રહે જમવાના દીવાનખાંનામા તે રકાબીઓ લઈ જવામાં આવે છે. જે રીતે આ રકાબીઓ ઉપર આવે છે, તે જ રીતે તેમને પાછી બબરથીખાંનાંમાં લઈ જવામા આવે છે. જે વખતે આપણને જોઈએ તે વખતે નજી

એની મારફતે આપણા એરડામાં થંડું તથા ગરમ પાણી આવી શકે. આફનાં સાંચાની ગરમીથી ખાંતુ પકાવીઆમાં આવેછે, અને તેજ મીસાલે કપડાં ધોવામાં તથા સુકવવામાં પણ આફનો સાંચો કાંચે લગાડી આમાં આવેછે.

આ પોલોયખાંતોમાં સઘળા મળીને ૮૮૦ ટોલીઆછે, તેથી એટલા આદમીઓનો તાંહાં સમાવ થ શકે, તોપણ જે.એ તરણ દીવસ આગમનથી અગર નહીં આપીઆમાં આવી હોએતો, તાંહાં ઉતારો ન બેવો ખુશકેલ પડે, કાએજ તે હમિશાં ભરાએલું રહે.

પારીસનાં રસતામાં ફરનારને ઉપર બયાંન કરેલાં રેસટોરાંના જેવાં બીજાં ઘણાં મકાનો દેખાશે તે “કાફે” અથવા કાફી પીવાનાં ઘરોછે, તે પણ કોઈ રીતે રેસટોરાં કરતાં ઉતરતાં નથી. એ રેમટોરાં તથા કાફીનાં ઘરો ઘણાખરાં “જુલવારટ” નામનાં મોહોલલાઓમાં છે. એ મોહોલલાઓની વચમાંથી ગાડી નવાનો રસતોછે, અને આસપાસથી પગે ચાલવાનો ફરસબંધી રસતોછે, અને એ રસતાઓની બંને બાજુએ ઝાડોછે, તેથી કરીને આખા રસતાની અંદર ઝાડોની ચાર હાર હોએછે. ઘરોનાં બારણાંની બાહર ખુરશી કાહાડીને હારેદાર લોકો બેમેછે, તેથી મોહોલલાઓનો દેખાવ તમાશા જેવે થાએછે. જુલવારટનાં મોહોલલાઓમાં ફક્ત ફરવાથી કેટલીએક ખુશી અને મજલ લાગેછે. એવા મોહોલલાઓમાનો સઘળી મોટો નો હોલસો “જુલવારટે ઇટાલીઆ” નામનોછે, તે આસરે તરણ માઈલ સુધી ધણોજ રોનકદાર અને સીધો બાંધેલોછે, અને તેની અંદર ઝોલામાં ઝોલાં શો રેસટોરાં અને તેટલાંજ કાફી પીવાનાં ઘરો હોય; અને હીઆં જ કુકાનોછે, તે પણ ઘણીજ સોબીતી અને ખુબસુરત કરેલી હોએછે, તેથી આ મોહોલલાનો દેખાવ રાતની વેળાએ કેવો લાગતો હોય, તેનું બયાંન કરીઆના કરતાં વાંચનાંરાઓનાં ખીઆલ ઉપરજ સોંકીએ છું. એ આવી ખુબસુરત જગાઓની અંદર વળી મરદ એરતો અને બયાંઓનાં રોળાં રાતને સમે કરતાં ડગળે ડગળે મહેલે, તેથી પારીસમા દરરોજ એક મોટો મેચો હોએ હેવું લાગેછે. જે ધણીને ખબર નહીં હોએ કે પારીસ હમેશાં આવું ખુશનુમાછે, અને તે ધણી જાહેર પેહલે આવું જોએ, તારે વીચાર કરેકે આએ કાંઈ તેહ વારના દીવસ હોય, પણ એ તેહવારતો એક દીવસનો નથી, હમેશાનોછે. રાતને સમએ સઘળી સરસ દેખાવ “રીડડી રીવોલી” તથા “પાલેસાયલ” નામના મોહોલલાઓનોછે. રીડડી રીવોલીનાં રસતાની એક બાજુ એ શાહાંનશાહાને રહેવાનો ડુઈલરી નામનો બાગ આવેયોછે—અને બીજી બાજુએ હડી માઈલ સુધી હારે દોર ઈમારતો આવેલીછે. નીચેના ભાગમાં એકજ આકારની કુકાનોછે, અને ઉપરના ભાગો ઉપર રહેવાની જગા તથા પુસતકખાંના તથા કપાદારીઓની હકીમેછે. આખા પારીસમાં એ રસતાનો દેખાવ સઘળી મુંદર છે. એ રસતો એવોનો સીવોછે, કે રાતને સમએ તેની એક બાજુએ ઉભા રહીને બંધે બાજુનાં ધાંબા ઉપર ની રોશની જોઈએ, તો છેક દુર તે બંધે રોશની તલી ગએલી લાગેછે. આ દેખાવ એવોતો સારોછે, કે એ કેટલાંજ ઉભા રહીને તે જોવાને પારકા શખસોને ભલામણ કરવામાં આવેછે. એ રસતો અને તેની બંધે બાજુનાં ઘરો બાંધવાને સાડે આસરે ૮૦૦ જુનાં ઘરો તોડી પાડીઆં હતાં, અને નવી ઈમારત તથા નવો રસતો બાંધતાં પાંચ કરોડ રૂપીઆનો ખર્ચ થયો હતા. “પલાસ ડી લા કાનકારડ” નામનો ચોક્કસ આખા પારીસ શેહેરમાં વખાણવા લાએકછે. શું સહવારને વખતે કે શું સાંહાંનને વખતે, કે શું રાતનાં માંદનીની વખતે, આ જગા તાહાં જનારાનાં દીલને ઘણી ખુશી આપે. તેને જે નામ આપીડછે તેનોજ અર્થ “દીવપસંદ જગો” એમ થાએછે. એ ચોક્કસ આઠ ખુણાનો અને “ચાન ઈલીસીસ” નાં નામની આ બાગ અને પાદશાહને રહેવાનાં ડુઈલરી મહેલની વચમાંછે. તેની આઠે બાજુએ ઘણા મોટા અને નાં મીઠા પુનજાંઓછે. એ આઠ પુનજાંઓ ફરાનસનાં આઠ નામીયાં શેહેરો—લીલ—સતરાટસબરગ—બોરડો—નાનટમ—મારથેય—બરેસટ—રૂએન અને લીઆંની નીશાંન દાખવ ઉભાં દોયાંછે. એ ચોક્કસ વચમાં અસ

લના જમાનાની એક નાંખીચી નીશાંત છે. ખીસરનાં ધીબસ રોટ્ટરનાં નાંખીચા રોટ્ટરનાં દરવાજાની સાંભણે રાતા ગરબનીટનાં પથરનાં બે નાંખીચા ખીનારા હતા, તે ખીસરનાં પાદશાહ ફ્રેનચની સરકારને ભેટ આપીઆ હતા, તેરુખોનાં એક હીઆં લાવી ઉભા કીધા છે. આલેકઝાન્ડરીઆના કીસ્સા તથા વાંહાંણુ ખાતું મજબુત કરવાનાં ખીસરનાં સતાવાળાઓને ફ્રેનચ સરકારે મદદ કરી હતી; તેનાં બદલામાં તેઓને અસલના વખતની આ નાંખીચી નીશાંત ભેટ આપીઆમાં આવી હતી. એ ખીનારો આખો એક જ કટકાને છે અને તેની ઉંચાઈ ૭૨ ફુટ, ૩ ઇંચ છે, અને પોટોળાઈ ૭ ફુટ ૬ ઇંચ છે; ત્રયાળેથી પોટોળાઈ ૫ ફુટ, ૪ ઇંચ છે અને તેનું આખું વજન (૫૦૦૦૦૦) પાંચ લાખ રતલ છે, અને તેની અસલ જગા ઉપરથી લાવી પારીસમાં મેલવાનો ખર્ચ આઠ લાખ રૂપીઆ થયો હતો. એ થાંબ મેલવાને વાસતે જ તાક બનાવેલું છે તે સરેક ગરાનીટ પથરનું છે અને તેનું વજન (૨૪૦૦૦૦) બે લાખ અઘાલીસ હજાર રતલ છે. જે સાંચાની મારફતે થી બસમાંથી એ ખીનારો તેની અસલ જગાએથી આખો ધુટો પારીઆ હતા, તે સાંચાનાં જુદા જુદા ભાગો એ તાકની એક બાજુએ સુનેરી રંગમાં કોતરીઆમાં આવીઆ છે, અને બીજી બાજુએ પારીસમાં ઉભા કરતી બે બાજુએ જે સાંચો કામે લગાડીઆમાં આવીઆ હતા તેના ભાગ કોતરેલા છે. બીજી બે બાજુએ એ ખીનારો ફ્રાન્સમાં શી રીતે આવીઆ તે વીરો ફ્રેનચ ભાશામાં બયાન કરેલું છે. ખીસરની સીસાસતરીસ રાણી જે આજથી ૩૫૦૦ વરસની વાત ઉપર થઈ ગઈ હતી તેણે એ ખીનારો ધીબસમાં ઉભા કીધો હતો, તેની યાદગારીમાં એ ખીનારા ઉપર “ હીરોગલીફીકસ ” નાં દસકતથી કાંઈ કોતરેલું છે, અને તેની બંધે બાજુએ ઘણાં ખુબસુરત બે ફુંઆરા બાંધેલા છે. એ ફુંઆરા ત્રણેથી ઉતરું પાંચી તેની નીચે બાંધેલા વાસણમાં પડે છે, તે વાસણનો “ ડયાનીટર ” એટલે વીઆસ ૫૦ ફુટ છે. એ વાસણની ઉપર વળી પાંચી ઝીલાઈ રેવાને એક બીજું વાસણ છે, તેની આસપાસ ઘણાં જોલીતાં અને તરેલુવાર ખતલબનાં પુતળાં પાડેલા છે. ડાહડીનસ તથા હાંસેના મોહોડાંમાંથી ફુંઆરા નીકળે છે, તે ઉપલાં પુતળાં ઉપર થઈને તરેલુવાર આકારમાં પડે છે, તે જોવાને હંમેશાં લોકોની ઠક મળે છે. એ ચોકની આસપાસ જોલીતા કટોરા કરેલા છે અને રોશનીને સાડ તેને ફરતાં જે થાંબલા મેલીઆ છે, તે ઘણાં ઉંચી કારીગરીના અને કીમતી છે. એ ઉપરાંત, પારીસમાં બીજા ઘણાં ચોકો છે અને તાંહાં તરેલુવાર ફુંઆરા ઉડે છે. એક જગાનાં ફુંઆરામાં ચાર સીંહનાં મોટાં પુતળાં છે, અને તેઓનાં મોહોડાંમાંથી પાંચી કોડીઆમાં આવે છે, તેના દેખાવ ઘણો સારો લાગે છે. પાંચે રાપલ નાંખેના ચોક, જે રીઉડી રીવાલોની હાથમાં છે તે ઘણાં ખુબસુરત છે. ચાર બાજુએ એક રોનકનાં અને એક જ ટપનાં ૩૯ ઘરો છે. એ ચોકની વચો વચમાં ફ્રાન્સનાં પાદશાહ તેરમાં હાંધું પોડસવાર પુતળું છે અને તાંહાં ચાર ફુંઆરા છે. પલાસ કુ શાટેલ ઘણાં ખુબસુરતમાં ચોક છે, તેની તરફ બાજુની લંબાઈ ૨૨૦ ફુટની છે અને તેની વચોવચમાં ૧૮૦૮ ના સાલમાં એક ઘણાં સારો ફુંઆરો બાંધેલો છે. એ ફુંઆરાની નીચે ૨૦ ફુટ વીઆસનું ગોળ વાસણ છે અને તે વાસણની વચમાં એક તાકની ઉપર ખજુરીનાં ઝાડનાં આકાર જેવો ૫૮ ફુટનો થાંબો બાંધેલો છે. તાકની ચાર બાજુએ ચાર પુતળાં છે; દરએક પુતળું, ઇનસાફ, કલ્ચર, દાનાઈ, અને સાહુચેતીનુ સ્વરૂપ બતાવે છે. એ દરએક પુતળાનાં હાથ એક એકના હાથમાં આપીઆ છે, તેથી તેઓ ગોળ આકારમાં ઉભાં હોય તેવું લાગે છે. તે પુતળાંની વચમાંની જગાઓમાં નેપોલીઅનની ક્તેલુ ભરેલી લડાઈના નાંખે કોતરવામાં આવીઆ છે. ખુણાઓની અંદરથી માંહલોનાં માંચા કાહારેલાં છે, અને તેનાથી પાંચીના ફુંઆરા ઉડે છે. થાંબાની બે બાજુએ સુનેરી ઘોરનાં ગરૂડ પખશીનાં પુતળાં છે, તેઓને “ લારેલ ” નાં પાતરાંથી વીરાડી લીધાં છે. વળી તેમની ઉપર એક બીજું પુતળું છે, તેની ખતલબ પવનની ઉપર આપણી કુનીઆનો ગોળો અટકી રહ્યો છે, તે અતલાવવાની છે અને તેની ઉપર ક્તેલુનું એક બીજું પુતળું છે. એ ઉપરાંત પારીસમાં દરએક બાગ તથા બગીચામાં નાંખીચી કારીગરીથી શણગારેલા પુતળાં સાથે ઘણાં ફુંઆરા છે, તે સઘળાં વીગતવાર બયાન કરવાની ઝાજ અગત નથી.

પાલાસ વેનડોમ પણ ઘણું સારું ચોકછે, તેની વ્યાસપાસના ઘરો ઘણુંજ સારી બાંધણીના છે. હીં વ્યાં વચો વચમાં ફુંઆરો નથી, તેમ એક ઘણુંજ સારો થાંખો ઉભો કીધેલો છે. વ્યાગગ એ ચોકની વચો વચમાં ૧૪ માં લુઇનું તરાંબાનું મોટું અને ઘોડા ઉપર એક પુતળું હતું. તે ૧૭૮૨ નાં વરસમાં બાંજ ના ખીઆમાં આવીઈ હતું અને તેની જગાએ હાજી એક થાંખો જોવામાં આવે છે. ૧૮૦૫ ના સાલમાં જર મનીની લડાઈમાં ફ્રેન્ચ લસકરે જે ફ્રેન્ચ મેજવી હતી તેની પાદગારી કાએજ રાખવાને વાસતે નેપોલીઅન ન શાહનશાહે આ થાંખો બાધીઆ હતા. રોમ મધે “ ટ્રોનન ” ની લડાઈની પાદગારીમાં જ્યો થાંખો બાંધીઆમાં આવીઆ છે, તેની નકલ કરી આ થાંખો બાંધેલો છે. એ થાંખાને તાક તથા ઉપરનો ભાગ સમજો પથરો છે, પણ તેની બાહરની બાજુ સઘળી તરાંબાના પતરાંથી જડી લીધેલી છે. રૂશીઆ તથા વ્યાસટરી આ સાથની લડાઈમાં હાથ કીધેલી ૧૨૦૦ તેમને ગાળીને એ તાંજુ દાહાડીઈ હતું. નેપોલીઅન જે લસકરે ઉપર ફ્રેન્ચ મેજવી હતી, તે લસકરોનાં પોશાક તથા હાથીઆરનાં ચીતાર તાકની ઉપર પાડેલાં છે, કે તેથી ફ્રેન્ચની ફ્રેન્ચની નીશાંન કાએજ રહે. તાકની ચાર બાજુએ ૫૦૦ રતલ વજનનાં ચાર ગરૂડ ચપ્પશીનાં પુતળાં છે. ફ્રેન્ચનું લસકર જુવેન શેહરથી નીકલીઈ તારથી તે “ વ્યાસટરલીટન ” ની લડાઈ થઈ તાંજુ સુધી જે કાંઈ બાંજુવા જોગ લડાઈઓ થઈ હતી, તેના નામ આએ થાંખ ઉપર કોતરવામાં આવીઆ છે. તેને મથા જે નેપોલીઅનનું લસકરી પોશાકમાં પુતળુ છે, અને તેની અંદર બાંધેલા એક ગોળ દાદરથી તેને છેક મથાજે આ પાંજુથી જવાઈ શકાએ છે. એ થાંખની કુલ ઉંચાઈ ૧૩૫ ફુટ છે, તેથી તેની ઉપરથી પારીસ શેહરના દેખાવ સા રો દેખાએ છે. એ થાંખ ઉપર સઘળા મળીને છ લાખ રૂપીઆનો ખર્ચ થયો હતો.

પારીસના દેખાણ ભાગમાં એક બીજો થાંખ છે, તે ફ્રાન્સની તવારીખની એક બાજુની નોંધ છે. ફ્રાન્સમાં એક એ વાર નહી, પણ ઘણીવાર રજીમતની તરફથી પાદશાહની સાંમે બળવો થયો છે, તે વીશે તવારીખના અભીઆશીઆ અણખાંજા નથી. ૧૭૮૯ નાં સાલમાં પારીસમાં જે બળવો થયો હતો તે વખતે આ થાંખની જગાએ “ બાસટીલ ” નામનું મોટું બંદીખાનું હતું. ઉપલા સાલમાં એ બંદીખાનું ઉપર બળવાખોરોએ હા મરો કીધો હતો અને તેમાંનાં બંધવાઓને છોડીઆ હતા. પાછળથી એ બંદીખાનું બાંજ નાંખી તે જગાએ એક ફુંઆરો બાંધવાને ધારીઈ હતું અને જે તેમ કરીઆમાં આવતે તો, તે ફુંઆરો ઘણુંજ સારો અને સોબ હતા લાગતે, કારણ તાંજુ એક ઘણુંજ મોટું હાથીનું પુતળું બાધી તેની શુંડમાંથી પાંજીના ફુંઆરો ઉરાડીઆમાં આ વતાર હતા. તે હાથીના પગનો ઘેરાવો ૧૮ ફુટનો રાખીઆમાં આવનાર હતો, અને તેનાં એક પગની અંદરથી ગોળ દાદર બાધીને તે હાથીને મથાજે જઈ શકાએ તેવી ગોડવણ કરીઆમાં આવનાર હતી. ઉપલા બળવા પછી પાદશાહી રાજ પાછું ચાલુ થયું, તારે એ જગાએ પારીસ શેહરની નીશાંન દાખલ એક ઘણુંજ સોભીતું અને મોટું પુતળું જુલુ કરીઆમાં આવનાર હતું, પણ ૧૮૩૦ માં જે બળવો થયો, તારે આ વીચાર પાછો ફરી ગયો. એ બળવા પછી આ થાંખ ઉભો કરવાનો ઠરાવ થયો, અને તે વરસનાં તરણ દાહાડા જે પુનરેજી આ લી હતી, તેમાં જોઆ મારીઆ ગયા, તેહાનાં ૫૦૪ સવદેશાલીમાનીઓના નામ એની ઉપર કોતરવામાં આવી આ છે. એ થાંખને મથાજે સપાટી કીધામાં આવી છે તે કાંસાના એક આખા દરકાની છે અને તેની વ્યાસપાસ લોકોને ઉભા રહેવાને વાસતે દરેક કરી લીધેલા છે. એ અગાસીની બાજુએ સીંહના મોઢાં પાડેલાં છે અને અચાઓના હાથમાં હાર આપી ઉભા રાખેલાં પુતળા છે. અગાસીને મથાજે પુરૂષવીનાં જોજો મેસેલો છે, અને તેની ઉપર એક પગથી ઉભાં રહેલા એક આદમીનું મોટું પુતળું જુલુ રાખેલું છે, તેની પાંખો ઉડતી હાએ તેમ પાડી છે, અને તેના ડાબા હાથમાં તોડી નાખેલી સાકળ, અને જમણા હાથમાં મસાલ આપેલી છે, તે આદમરની મતલબ આદમીનું છુટાપણું બતાવવાની છે. એ પુતળા ઉપર અને જે ગોળ દાડ ઉપર તે છે, તે ઉપર સોનેરી ઘોડા મહાડાવેલો છે. એ થાંખ ૧૫૪ ફુટ ઉંચો છે અને તેની પોહાળાઈનો ઘેરાવો ૩૬ ફુટ છે, અને તેને મથા

જે નવા સાડાં અંદરથી એક જોગ દાદર મેલીઆમાં આવીઓ. આ નજેથી પણ ચોરેરના ઘણા સારા દેખાવ દેખાએ.

પારીસ ચોરેરમાં ફરનારને, પગે ચાલી સધળે દેકાંણે જવાને કોઈ પણ રીતે દંડાળા બરેલું લાગવાનું ન થી, કાંમિને શું મોટા રસતાઓ, કે શું એકો લોકોની નનરને ગમત આપનારાં છે. જાહેર રસતાઓ અને મોટા જારે આવા સુંદર છે, તારે મોજ ફરેનએ વાસતે ફરવાનાં બાજો કેવા હશે ? અલબત્ત વાંચનાર તરત વીચાર કરશે, કે તે પણ પારીસનાં નાંમને લાએકનાં હશે. ગાડીમાં તથા ઘોડા ઉપર તથા પગે ફરવાને વાસતે સહી મોટી અને ખુશનુમાં જગા માંન ઈલીસીસના બાગ ગણાએ. એ બાગ પલાસ ડી લા કાનકારડ નાંમનાં મોકની પડોસમાં આવેલાં છે, અને પાદશાહના હુલરી મેટલ ઉપરથી આવે દેખાએ. એ બાગની પેટલી સરખાત ૧૬૧૬ ના વરસમાં થઈ હતી. તે વખતનાં પાદશાહની મા મરાયા ડી મેડીસીએ તાંહાં એક બાગ બનાવી પોતાની ગાડી ફરવાને વાસતે રસતા બંધાવીઓ હતો. પાછળથી એ ખીલકત બીજાના હાથમાં ગઈ હતી, અને ૧૭૬૪ નાં વરસમાં તે બાગને વધારીને તેમાં ફરવાને ઘણાંએક રસતા ફરીઆમાં આવીઓ હતા, તથા તેની આસપાસ કારે તથા રેસોરાં બાંધીઆમાં આવીઆં હતાં. ૧૭૭૦ થી ૧૭૮૦ ના વરસમાં માંન ઈલીસીસ મધે ઘણી ખરી પારીસ ચોરેરની તવંગર લેડીઓ ફરવા જતી હતી. તવંગર વીધવા એ જાએ તાંહાંની ચાલે ખુબ જાહેરમાં ફરી શક્તી નહી હતી, તેઓને વાસતે એ બાગને એક ભાગ જુદો કરેલાં હતા. ૧૮૧૮ નાં સાલમાં એ બાગ ઘણો મોટો કીધામાં આવીઓ હતો અને હાલમાં તે ઘણો ખુશનુમાં લાગે છે. દર રવીવારે તથા તેહવારને દીવમે આ બાગને દેખાવ ઘણાં જ રચના જરેલા થાએ. દર રવારની બાંનુઓ તથા બીજા ઉમરાવ જાદીઓ મખમલનાં અને બીજા તરેહવાર રંગના સોબીતા મેશાક સાથે પોતાની ઈંચી ફારીગરીની અને તેજ ઘોડાઓની ગાડીઓમાં ફરવા નીકરે છે, તે એક જાતના જીવું દીશે છે. શું તવંગર કે શું ગરીબ, સરવે કોઈ ઉપલે દીવમે હીઆં ફરવા જાએ. કુકાંદારો પોતાની નાંહની કુકાંને ગાડોનાં છાંયાં નીચે લાવી ખાંડે છે. બચાંઓને વાસતે તરેહવાર ગમતનાં રમકડાંઓ લઈ એજીગમ પેલીગમ લે મનારાઓ ફરે છે. એક જગાએ કોઈ મદારીના નાંચ કરે છે તાંહાં કેટલુંએક રોશું એકડું થાએ; બીજા જગાએ કોઈ નાટક કરે છે, તે જોવાને વગી કેટલાએક લોકો જમાવ થાએ; વગી કોઈ કસરતને તમાશે કરે છે તાંહાં પણ લોકોની ભીડ થાએ; એક દેકાંણે કેટલાએકો ગાએણુ તથા નાંચને તમાશે કરે છે તાંહાંની લોકોની મોહુડી ઠક મરે છે. વગી આ મોહાલા બાગમાં પાંણીના ઘણાંએક ડુંઆરા કીધેલાં છે, અને તેમની આ સપાસ ખુશનુમાં કુકાંનાં નાંહનાં બાજો બનાવેલાં છે, કે જેની આસપાસ ગોઠવેલી લોટાંની ખુરસીઓ તથા લાકડાનાં બાંકો ઉપર હજારો લોકો બેમે છે, અને સઘળા ફરવા આવનારાંઓને વાસતે જગે જગે અને દેકાંણે દેકાંણે, કાફી, વાઈન તથા ખુશ ખોરાકની નાંહાંની કુકાંને છે. બાગની આસપાસ તથા તેમાં કીધેલા રસતાની બાજુએ મોહાડાંના થાંબા ઉપર કાંનસની અંદર “ ગીઆસ લાઈટ ” ની રોશની ફરીઆમાં આવે છે તથા કુકાંને કુકાંન અને જગે જગે રોશની દેખાએ છે તેથી તાંહાં જામ સાંહાળને વખતે રજીઆમણો દેખાવ થાએ છે તેમ રાતને વખતે પણ આ બાગ ઘણાં જ ખુબસુરત દેખાએ.

હુલરીના બાગ જે પાદશાહના મેટલને લગતા છે તે પણ ઘણો નાંમીઓ ગણાએ, અને તાંહાં ફરવાને લોકોને ખુર છે. એ બાગની અંદર ઘણાંએક સોલઈતા ડુંઆરા છે અને તેમની આસપાસ કુકો રોપેલાં છે. વસંત રૂતની મોસંમના આ બાગને દેખાવ ઘણાં જ રજીઆમણો લાગે છે. એક ગમથી ગાડોની ઉપર આરેનજ, મેસનર તથા બીજા કુળો લટકેલાં, અને બીજા ગમથી જમીન ઉપરનાં નાંહનાં રોપાઓ રંગ મેરંગ હુલેથી ખુર, અને તેમની આસપાસ હજારો આદમીઓ, આરેતો તથા બચાં, કોઈ વાત કરતાં, કોઈ ફરતાં, કોઈ રમતાં, એ સઘળાને દેખાવ ઘણાં જ જોવા લાએક થાએ. એ બાગની અંદર સંજે મરમરનાં તથા બી

જા પથરનાં ઘણુંએક હંચી કારીગરીનાં અને સારી મતલબનાં પચાસથી વધારે પુતળાંઓ ગોડવેલાંછે, તેથી, તે નાં દેખાવમાં ઘણોજ સારો વધારો થાયોછે. સહુવારથી તે સાંહાંનનાં અંધારૂ થવા આવે તાહાંસુધી એ બા ગમાં ફરવા દેવાની છુટે. જે વખતે પરથમ વજાડીઆમાં આવેછે, તે વખતે-સઘળાઓએ તાંહાંથી નીકલી નવું જોઈએ. પાલે રાએલનાં મેહલની સાંમણે, અને એ નાંમના ચોકની વચમાં પણ એક ઘણોજ ખુશનુમાં બાગ લોકોની ગમતને વાસતે હંધાડે મેલીઆખા આવીઓછે. તેની વચોવચમાં એક ઘણો સોભઈતો ફુંઆ રોછે. શેહેરનાં વચલા ભાગમાં રહેનારા ઘણાંખરા લોકો એ બાગમાં ફરવા જાયેછે. સેન નદીનાં દખલનાં કીનારા ઉપર રહેનારાઓ ઘણાંખરાં લુકશાંબો નાંમનાં મેહલની આસપાસનાં બાગમાં ફરવા જાયેછે. એ બા ગ પણ ઘણોજ ખુબસુરત ગણીઆમાં આવેછે. નીચેની જમીન ઉપર જાંણે કુદોનું ઘાસછે, અને આડોની ઉપરનાં ભાગ લટકતાં ફૂંબોથી પુર હોયેછે. એ બાગમાં પણ ફુંઆરા તથા તળાવોછે, તથા જગે જગે ઘણાં સારાં પુતળાંછે. બાગની અંદર દાખલ થવાને નવ તરફથી દરવાજાછે, અને આખા બાગની આસપાસ શોભઈ તા કટોરા નડી લીધેલાછે. રસતાનાં દરવાજા આગળ સીંહનાં બે ઘણાંજ મોટાં પુતળાં મેળીઆમાં આવીઆં છે કાફી તથા રેસટોરાને વાસતે ઠેકાંણે ઠેકાંણે મથક ફીવેલાંછે. આડે કેમ રોપવાં તથા ક્લંમ કેમ તાફઆ ર કરવી, તથા બાગનાં શોખીઓને તથા માલીઓને પોતાનું કાંમ વધારે સારી રીતે બજાવવાને બની આવે તેવી ખબરનો ફેલાવો કરવાને સાફ ઉપલા બાગનો વડો ઉપરી વરસમાં કેટલીએક વાર જાહેરમાં સુકત બાણાં છો કરેછે.

પારીસથી બે માઇલ છોડીને બુઈ ડી બુલોન નાંમની જગો આવેછે. જેમ લંડનનો તવંગર ભાગ પોતા ની ગાડીમાં “ હાઈડ પારક ” મા ફરવા જાયેછે, તેમ પારીસનાં મેહલે વાવેનાં લોકો બુઈ ડી બુલોનમા જાયે છે એ બગીચામાં ફરવાનો રસતો પાંચ માઇલ સુધીછે, અને તેની વચમાં બે સરોવરછે અને તે બરોવર ની અંદર ટાપુ બનાવીઆમાં આવીઆંછે, તે ટાપુ ઉપર જવાને સાફ પુલ બાધેલાછે. એ સરોવરની અંદર નાં હની બોટો પણ ફેરવીઆમાં આવેછે. મોટા સરોવરની અંદર “ પરીસ ઈમ્પીરીઅલ ” (શાહનશાહનાં છો ફરા) ને ફેરવવાને વાસતે એક નાંહની આગમોટછે, તથા તે સરોવરની વચોવચમાં એક “ સુવીસ કાટેજ ” બાધેલુછે. એ જગોએ સાંહાંબની વેળાએ મોટી અને હંચી ગાડીઓ તથા આવતાં જતાં લોકોની ભારે ઠ ઠ, ખુશી અને હરખનાં મેહરા સાથે દોડતાં તથા રમતાં બાળકો, તથા સરોવરોમાં ફરતી નાંહની બોટો જે યાથી આપણી આંખને ઘણીએક ખુશી ઉપજેછે. એ બગીચા મધે ઘણુંએક નવાઈનાં આડો રોપીઆખા આ વીઆછે. ચોકના આસરે સોલ આડછે, એક બુચનું આડછે તથા ગરંમ સુલકનાં કેટલાંએક આડો કે જે ફરાનસમા.ઉગાડવાને તથા સંભાળી રાખવાને ઘણી મેહેનત પડેછે તેપણ હીઆ રોપેલાંછે. પણ એ બગીચા મધે એક સઉથી સરસ દેખાવ આદમીઓએ પોતાની હીકમતથી ફીવોછે. પાહાડની ઉપરથી પાણીનો ઘોત પડતો હોયે તેવું દેખાડવાને વાસતે, ઉચેથી જમીન ચઢતી ઉતરતી કાપીને, અથવા જેમ બને તેમ કુદર તી દેખાવને મલતુ આપવાની ગોઠવણ ફરીને, પાણીના ઘોત પેવા સરોવરની અંદર ઉતારવામાં આવીઆછે. એ પરમાંજ જેમ બને તેમ કુદરતના આકાર લાવવાને, તથા બગીચાનો દેખાવ સુધારવાને અને આદમીનાં મન અને તંનને ગમત આપવાને જેટલી બની આવે તેટલી કળા અતરે કરીઆમાં આવીછે. કુદરતની બખશેસ અને આદમીની મેહેનત હીઆં મલીછે, તેનું બયાન સહમત પડે અથવા ખીઆલમાં ઉતરે, તે મીસામે ફરવાને કુકત આદમીની ક્લંમ બસ નથી, તે બરોબર પીહાંણવાને ઈસવરે આપણને બખશે લી આખ પણ કાને લગાડવી જોઈએ. ઉપર નજાંવીઆ ઉપરાત બીજા ઘણુંએક નાંહના તથા ઉતરતા બા ગોઠે તે વીથે બપોરે કરી વધારે જગા રોકવાની અગત દીસતી નથી.

પ્રકરણ ૫ મું.

ગમતનાં કારખાનાં.

નાટકશાળા—તેમનો સંસ્થાપક જોવા બનારામિયાની ભીડ—નાટકશાળાની આરંભ તથા ખર્ચ—અરકારની ખર્ચ—તમાશાના જુદા જુદા ધરો મળીની તારીર લાગેલ ગોઠવણ—ગામિણીનો તમાશો કરવાના ધરો—નાચ કરવાના કારખાના—પાંડ કચરતના કારખાના—ઇમારતોની ખુશખુશ તથા અણગાર—જાહેર તમાશા—નેશનીચને રાજ કરવાનું શરૂ કરી તેની યાદગારીનો તેજવાર—કારનીવલનો તેજવાર—મેઘાં મેહડા સાથના નાચ—રજતા મળેલા દેખાવો—પારીસની ને જીવી વસતી—જુદી જુદી ગમતની જગાએ મળતા શરેન્દ્ર લોકોના ટોળા અને તેવા ટોળા થવાના કારણો.

છેલ્લાં પ્રકરણ મધે જણાવેલી સઘળી ગમત પારીસમાં બાહેર ખુલ્લી હવામાં મળે છે. ધરોની અંદર કૃત્રી ગમતો હોય છે, તે હવે જણાવીએ. આ શેરમાં નાટકશાળા તથા નાંચ અને ગામિણીના મેથુમાર કારખાનાં છે, આજે આપણે ચાહીએકે નાટક જોવા જઈએ, તો તેહમાં આપણે નાં ઉમેદ થઈશું નહીં, કામિએ દરેજ નાંટકો તથા ઉપર જણાવેલા તમાશા થાય છે અને તેથી કરીને મોજા ફરેનચોને રાતનો કેટલોએક વખત એ ગમતમાં કાહાડવાને બની આવે છે. નાટકનાં તથા ગામિણીનાં તથા નાંચનાં ને ધરો છે, તેમની બાંધણી અને તે મળેનાં સાણગર અને રોગનીનું બધાં કરવું, તે એક મેહલ અને તેની અંદરનાં સાંભાંન અને તેની રોશનીનું બધાં કરવા બરોબર છે. પાદશાહને વાસતે જમ મેહલો છે, તેમ આયે લોકોનાં મેહલ છે. મેહલોની પછવાડે કરોડો રૂપીઆ ખર્ચીઆમાં આવે છે, તેમ આ જાતના તમાશાનાં ધરો પછવાડે પણ કરોડો રૂપીઆ ખર્ચ થાય છે, આ ગમતના નાંચીયાં કારખાનાઓ વીશે થોડોએક જાણવાનેગ હવાલ અતરે પરગટ કરવાને દરસત પારીએ છે. ફરાનસમાં સઘળી મલીને ૩૬૧ નાંટકશાળા છે, તેહમાં કુલ પારીસમાં ૨૩, છે. એ ૨૩ ધરોમાં માણસોને સમાવથી મેસવાની જુમરે ૪૪૦૦૦ જગા છે, અને દર રાતનાં કેટલા લોકો હવા તમાશા જોવા જાય છે, તેની ગણતરી ફરેનચની સરકારે કાહાડી છે, તે ઉપરથી માંજુમ પડી છે કે ૨૪૦૦૦ આદમી તેનો લાભ લીએ છે. જોવા બનારામિયાનાં ભીડને લીધે અંદર દાખલ થવાની તથા બાહેર નીકળવાની ગોઠવણ સારી છે. બારણાં આગળ પોલીસનાં કાનસરેબરો રહે છે, તેઓ બધે અથવા તરણ તરણ આદમીઓની હાર કરી લોકોને અંદર જવા તથા બાહેર નીકળવા દીએ છે, તેથી કસો ધાંભરાટ થાતો નથી. પારીસની ૨૩ નાટકશાળાની દર વરશે જુમરે આયેપત (૬૦૦૦૦૦) સાહક લાખ રૂપીઆ થાય છે. તેઓનો ખર્ચ પણ ભારી છે. ધરો સાણગરવાનો તથા સાંભાંન વેચાતો લેવાનો ખર્ચ અલાહોરો રાખતાં, એ નાટકશાળાઓમાં ને આદમીઓ કામે લગાડીઆમાં આવે છે તેમના લલાબનાની અંદર મોટી રકમ થાય છે. ૨૩ નાટકશાળા વરશે ૪૦૦ “બાકસ કીપરસ” એટલે જોવા આવનારાઓને મેસવાની જગા દેખાડનારા તથા કેટલીએક મોક્સી રાખનારા છે, તથા ઉપલક્ષ કામને સાડ ૭૫૦ માણસો છે, અને તેઓનો જુમરે પગાર દર વરશે (૩૦૦૦૦૦) તરણ લાખ સીતેર હજાર રૂપીઆ થાય છે. પોશાક બનાવનારા, સુધારો તથા પદદા ફેરવનારા મલો જુમરે ૬૦૦ આદમી છે, અને દર વરમે તેઓનાં પગારના (૨૫૦૦૦૦) એ લાખ ખ્યાસ હજાર રૂપીઆ થાય છે. ગાણુરા તથા ખેલ કરનારાઓની ગણતરી ૨૦૪૩ ની જણાવીઆમાં આવી

છે, તેમાં ૧૧૫૨ મરદ અને ૮૯૧ સ્ત્રીઓ છે. એઓનાં પગારનાં દર વરસે (૧૭૦૦૦૦૦) સતર લાખ રૂપીયા થાય છે. નાંટકના ફાએલા વીશે લંબાણથી લખવાની આમે જગા નથી, તેમ તેના વીશે લોકો અનન્યાં પાણી નથી, અને એ કારણસર ફરાનસની સરકાર નાંટકશાળાઓને ઉલટ આપવામાં તથા તેઓના સુધારો થાય છે. નવી નવી રમત જોડી કાઢાડનારાઓને સરકારની તરફથી ધનમાં મળે છે. દર વરસે આસરે ૨૫૦ નવી રમત જોડાય છે તેમાંથી જે રમત સઉથી સરસ હોય તેમાં બનાવનારને સરકારથી બધે હજાર રૂપીયા, અને તેથી ઉતરતી બીજી બે રમતનાં જોડનારાઓને પંદરશો રૂપીયા નુ ધનમાં મળે છે. એ ઉપરાંત પેહલે વાંચેલી નાંટકશાળાઓને સરકારની તરફથી મદદ તરીકે દર વરસે જુદા હો (૬૦૦૦૦૦) છ લાખ રૂપીયા મળે છે. જેઓ સરસ રમત લખી કાઢાડે અને તે રમત રમવામાંથી જે ઉપજાય છે, તેમાંના કેટલાકેક ભાગ તે લખનારને મળે છે, તથા તેઓની પછી ૩૦ વરસ સુધી તેઓનાં વારસોને મળે છે, તેથી જેમ અને તેમ સરસ અને લોકને પસંદ પડે તેવી રમત જોડવામાં ઘણાં લોકો મેહેનત લીધે છે. જેમ રમત કરનારાઓ પોતાનાં ઘરોને ખુશી કરવાની સઘળી શક્તી કાંમે લગાડે છે, તેમ જે ઘરમાં તમાશાગીરો મેસીને તમાશો જુએ છે, તે ઘરોની બાંધણી પણ ઘણી કીમતી અને ખુબસુરત છે, એટલું જ નહીં, પણ અંદર બેસનારાઓને સઘળી રીતે શુભ આપનારી છે. “ફરેનચ આપેરા” નું જે ઘર છે તેમાં બેસવાની જગા ઘણી કુશાદે તથા સારી સાજાગરેલી છે. તેમાં આસરે ૧૫૦૦ થીતે ૨૦૦૦ આદમીઓ સેંહલથી સત્રાઈ શકે છે. એ ઘરને આગ લાગે તો તેથી કોઈપણ પરાંણીને નુકસાન નહીં થાય તેવી તારીફ લાગે છે. જોઈવણ કીધી છે. બાહેર નીકલવાનાં એટલાં બધાં બારણાં છે, કે પંદર મીનીટની અંદર આખું ઘર ખાલી થઈ શકે. જે જગા ઉપર રમત કરીઆના આવે છે અને જાંહાં સાંભલનારા લોકો બેસે છે, તેઓની વચમાંની દીવાલ છેડે છાપરાંની ઉપર લઈ જવામાં આવી છે, અને તેની વચમાંથી લોહાડાંનાં પતરાંને એક પરતો જડી લીધે લોહી તેની ખતલખ હેવી જાણાય છે કે, જે આમે બે ભાગ મધેનાં એક ભાગમાં આગ સલગે તો પેલા પરતો નુરત નીચે નાખે, કે જેથી એક ભાગની આગ બીજા ભાગમાં ફેલાઈ શકે નહીં. વળી તે સાથે ઘરનાં જુદા જુદા ભાગમાં (વેનટીલેટરસ) હવાની નલીઓની ખાંસ્તે આગ લાગા પછી જેણીગંમ આપણને ગમે તેણીગંમ આપણે પવન લગાડી આગનો વધારો થવામાં અટકાવ કરી શકીએ. વળી છાપરાંની નીચે પાંણીનાં ટાંકાં છે, તે ટાંકાંનું પાંણી નુરત તે આગ ઉપર ફેડવાને બની આવે છે. એક બીજા નાંટકશાળાની બાંધણી સઘળી પથરો અને હોહાડાંની છે, તેથી તેને તો આગની ધાસતી નહીં. “આપેરા થીએટર” નાંમનાં નાંટકશાળામાં રમત કરનારાઓ તથા નાચનારાઓ હંમેશાં ઘણેજ સોભાઈતો પોશાક પહેરે છે, તેઓથી તથા જોનારાઓની ભારી હાલ તથા ઘરના રોનકદાર દેખાવ અને નાંમીયા સાજાગરથી તે નાંટકશાળાના દેખાવ એવા લાગે છે. એક નાંટકશાળામાં તો દરેક દીવાલ ઉપર કુલ અને ફળનાં વેળા લગાડીઆમાં આવે છે, તેથી તેના દેખાવ એક બાગના જેવો બની રહે છે “થીએટર આપેરા કાંમીક” એ નાંમનાં તમાશાના ઘરમાં ભોજ્યેરાંમાં હેવી જોઈવણની બાંધણી કરેલી છે કે તેહમાં હવા બરફથી થંડી થઈને ઘરની અંદર આવે છે, અને ઘરમાંની હવાને વારેવાર બાહેર નીકલી જવાને વાસતે છાપરાંમાંથી રસતા કરેલા છે.

નાંટકશાળા વગેરે પારીસમાં ગમતની બીજી ઘણી જગાઓ છે. દરેક “ફ્રાન્સરટસ” એટલે ગમે પા થાય છે. વારેવાર “બાલ” એટલે નાંચ હોય છે. નાંટકશાળા ઉપરાંત બીજા જાહેર ગમતની જગાઓની ગણતરી ૧૪૫ ની કરીઆમાં આવી છે, અને સઘળી જગાઓમાં જળી તેના દરેક લાભ લેનારાઓની ગણતરી ૨૫ થીતે ૩૦ હજાર આદમીની જાણવીઆમાં આવે છે. એ ઉપરથી વાંચનારને વીચાર કરવાને બની આવશે કે, તે ખાતાંઓમાં ગમત કેવી તરેહની હોય કે તેના લાભ લેવાને આટલા બધા લોકો દરેક જાણવા થાય છે. આ દેશણે જાણવાની જરૂર છે કે, ગમતનાં કારખાનાંઓની આખેપત ઉપર સરકારે મેંદ

કદે દમ ટકા કર નાંખેલાં છે, અને તેની ઉપર પારીસનાં દવાખાનાં તથા બીજાં ધરમખાતાં પછવાડે ખરચી આમાં આવે છે. ૧૮૫૭ નાં વરસમાં એ ઉપર લગભગ (૭૦૦૦૦૦) સાત લાખ રૂપિયાની થાઈ હતી.

ગાએલેનો તમાગો કરવાને વાગતે જ ઘરોં છે તેમનો સણગાર અને બાંધણી પણ ઘણીખરી નાંટકશા બાએનાં જીવીન હોય છે. ફરેનચ લોકો ગાએલે ઉપર ઘણું શોખ રાખે છે, તેથી તે સાંભળવાને ઘણું લોકોની હા મળે છે. કેટલાંએક ગાએલો ખુલ્લી હવામાં પણ થાય છે. કેટલાંએક દેહાંલે કમો લવાનમો લીધામાં આવ તો નથી, કદન તાંહાં કાઢીનું એક પીઆણું લઈને તેની કીમત આપવાની કરતે છે. હેવા દેહાંલુંમાં ઘણી બી ઠ થાય છે. યોડા ઉપરની તથા બીજી કસરતને સાડ પણ પારીસમાં કારખાનાં છે. જાંહાં આ તમાગો જ ઉઘી સરસ થાય છે, તે ઘર મોલ બાજુનું છે અને અંદર દાખલ થવાનાં બારણાં આગળ એક કદાવર યોડાનું પુનઠ મેલેલું છે, અને મોડે બાજુએ યોડાનાં ધાંધાનાં પુતળાં મેલેલાં છે. બેસવાની નજોનાં ધાંધા ઉપરની ઓ લીંગને ઘણીજ સારી રીતે રંગીઆમાં આવી છે, અને તેની ઉપર કસરત કરનાંસાએનાં ચીતારો પાડેલાં છે. એ સીલીંગની વચમાંથી એક ઝુમર રાંજેયો છે, તે ઘણુંજ મોલમોલ અને દીપતી છે અને તેમાં હવા (ગીઆઆ) નાં ૧૩૦ દીવા બળે છે. સરકસની આસપાસ ૧૬ ફરતી પેડકો છે તેમાં જુમલે ૬૦૦૦ આદમી બેસી શકે છે.

ફરેનચેને નાંચવાનો શોખ ઘણો છે તેથી સધળે વધેનાં લોકોને પોતાની ખુશી ખુશી પાડવાને વાગતે જીવી પારીસમાં જોગવાઈ મળે છે, તેવી બોજાં કોઈ ઘેરેમાં ગતતી નહી હોય. દર મોહસમે જુદા જુદા “બા લ” અથવા નાંચ થાય છે. એ નાંચમાં હાનર થવાને તેડાંની અગત નથી. તેમાં દાખલ થવાનો દેવેશો દ ર છે, તે આપીઆપી તાંહાં જવાઈ શકાય છે ઉંચા નાંચોમાં જવાની તીકીરનો દર ૪ રૂપિઆથી વધારે ન થી અને ઉતરતા નાંચોના દર એક રૂપિઆ સુધી છે નાંટકશાળાઓમાં પણ ઘણી વખત નાંચ કરીઆમાં આવે છે, પણ આંજ ઈલીસીસ તથા હુકગાંમચો અને બીજા બગીઆઓમાં નાંચને સાડ જ દેહાંલું કીવેલાં છે તે ખં રેખર ઘણાં સારાં છે પેહલા બગીઆ મધેનાં બે દેહાંલુંની ઘણી તારીફ થાય છે. “જંરડીન ડી હીવર” ના ખની નાચવાની નજો કીવેલી છે, તે જાંહું એક ઘેરની અંદર મોડો બાગ હોય છે જેવી બનાવેલી છે. યોડાએક પ થરનાં ધાંચ બીવાએ આખી ઈમારત ઘણી ખરી લોહડાંનાં સલીઆથી બાધેલી છે, અને તેનું છાપડું કાચનું બ નાવેલું છે. નાંચવાને સાડ કીવેશ મોટા ઓટલાની આસપાસ સધળો બાગ બનાવીઓ છે એટલુંજ નહી, પણ તાંહાં પાંણીની નાંહની હોન તથા કુંઆરા તથા સંજેમરમરનાં પુતળાં મેલેલાં છે. એ બાગની અંદર આરેનન ના આડની હાર લગાડેલી છે તથા પાત્ર અને બનાનાનાં ઝાડો જ ગરમ દેશના થાય છે તેપણ તાંહાં માહાવન તથી ઉગારીઆઆ આવે છે. વળી એક બાજુએ બારેરના સુલકોના પખેરાંઓનાં જમ્બાવ કરીઆમાં આવીઓ છે. નાંચવાની નજોની આસપાસ લોહડાંનાં ધાંબની વચમાં જાંહાં જાંહાં દીવાલ છે, તેની અંદર આરસીના તકતા નડી લીમેલા છે અને તેથી ફરીને સધળો દેખાવ બેવડો માલમ પડીઆથી જોનાંરને ઘણી ખુશી ઉપજે છે. આ દેહાંલું કોઈવાર નાંહનાં બાળકોના નાચ કરીઆમાં આવે છે, તેવારે તાંહાં હેવોતા મોલમોલ અને ખુ શનુમાં દેખાવ નજરે આવે છે, કે જાંહું તે જગા ફરેસતાઓનું રેહકાણ હોય. નાંચવાનાં ઓટલાની બાજુએ લોહડાંના ધાંબની ઉપર ગીઆલરી કાહારીઆઆ આવેલી છે, કે જાંહાં જોને ગમે તે જાઈને બેમે. આ જગા પ છુ ફુલોથી સણગારીઆમાં આવી છે. “સાકુ ડી ફુલોવર” નાંખની બીજા જગા છે તેપણ ઘણી ખુશનુમા છે. હીઆ નાંચની જગા છે, એટલુંજ નહી પણ કાફે તથા રેસોરાંની છે, તથા જોએને રમવાનો શોક હોય, તેઓ ને વાસતે બીલરડ તથા બીજા તરેહવાર રમોતા તાઈઆર હોય છે. ઈઝોપ ખંડમાં પાંચનાં આડો ઉગતા નથી તેથી તેમની પછવાડે ઘણી મેહનત લઈ ઉગારવાં પડે છે, અને તેથી મેહનતનું ફલ કેટલાંએક દેહાંલું જોયા પ છુ આવે છે, પણ આ જગામાં ઝાડોની નકલ ફરીને કારીગરીથી પામતા આડો બનાવીઆમાં આવીઆં છે, તે આએહુખ ખરાં હોય તેવા લાગે છે. એ ઝાડોની ઉપર મીનાંઈ ફાણમો સલગાવીઆમાં આવે છે, અને

તેથી તાંહાંનો દેખાવ બીજી જગ્યાએ કરતાં વળી જુદીજ રીતનો લાગે છે. જ્યે બને તેમ દરએક બધું પોતાની જગ્યાને યજ્ઞીજ રહીઆંબહી કરવાની કોરોસ કરે છે. કેટલેએક દેકાંજી નાંચ થાઈ રહેઆ પછી આતસખાજી પણ કરીઆમાં આવે છે.

પારીસનો સઘથી સરસ દેખાવ કોઈ જાહેર તેહવાર હોએ છે તાહરે બને છે. એ જાહેર તેહવારે કોઈ ચોકસ દીવસે હંમેસાં પડતા નથી, પણ જે તોખમના પાદશાહાએ તખ્ત ઉપર હોએ, તેએ પોતાને ખર્ચ પડતા બનાંયોને દીને જાહેર તેહવાર કરવાનું હેડવે છે. હાલના શાંહનશાહ નેપોલીઅને ફ્રાન્સનું તખ્ત લીધું તેની ઈઆદગારીમાં ૧૫ મી આગસ્ટનો દીવસ જાહેર તેહવાર ઘખલ હેડવેલો છે. પલાચ ડી લા ફ્રાંક રડનો ચોક જેનું બયાંન આગળ કરીઆમાં આવીઈ છે તેને હેવોતો સંજુગારીઆમાં આવે છે, કે તે ખુશનુમાં જોગીની હંમેસની રચનાંબા અતીથજી વધારે થાએ છે. એ ચોકની વચમાં જે ત્રીનાંરો છે, તે આખો તરેહવાર રીતે સંજુગારીઆમાં આવે છે. આજ ઈલીસીસનાં બાગનાં જુદા જુદા બાગમાં દીવસને વખતે દારડાં ઉપર નાચનારાઓ, તથા ગારોડીઓ, તથા ખસખરાઓ, તથા નાંચનારાઓ, તથા નાંટકવાળાઓ પોત પોતાનાં તમા શા કરે છે. રાતનાં એ બાગમાં તથા દુધલરીનાં મેડેલ અને બાગની અદર લંકા કરીઆમાં આવે છે, અને તેની સાથે પાછલી રાતનાં આતસખાજીથી સઘળી ખુસાલીનું સેવટ લાવીઆમાં આવે છે. ફરેનચ લોકો આતસખાજીનાં ઘણું શોખી છે, તેથી એ હુનરનાં કાંમમાં તેઓએ જેટલો વધારો કરીએ તેટલો કોઈ બીજી કામવાલા એએ દીધો નથી. જરે આએ તેહવાર હોએ છે, તારે તેમાં એખલા પારીસનાં લોકો સામેલ થાએ છે, એટલું જ નહીં, પણ ફ્રાન્સ અને ઈંગલડ તથા ઈટાલિયાનાં બીજા ઘણું દેશનાં લોકો એગર્ત કરીને તે જીવાને સાડ ઉપર કહેવે દીવસે પારીસ જાએ છે, કાંએને જરે પારીસમા જાહેર તેહવાર હોએ, તારે તેના જોવા દેખાવ થાએ છે, તેવો કોઈ બીજી વેળાએ થાતો નથી. જાહેર તેહવારને દીને આગળ આખાં ગામનાં જેને જોએ તેને ખોરાક તથા દારૂ સરકારથી આપીઆમાં આવતો હોતો, પણ તેથી તે દીવસો ઉપર છાકટપણું થઈ પધતું હતું, માંટે હવડા ખાંનગી રીતે ખુજપરજ કરીને ગરીબોને જ દારૂ તથા ખાંણું મુક્ત આપીઆમાં આવે છે.

“ કારનીવલ ” નો તેહવાર જે ઈંગરેજ લોકોનાં “ આશ વેડનેસડે ” ની આગમનનાં પાંચ અથવા છ અડવાડીઆં સુધી ચાલુ રહે છે, તે વખતમાં પણ પારીસ જેવા લાએક થાએ છે. એ તેહવારનાં દીવસો ઉપર પણ લોકો તરેહવાર ટોંગનો (ફિનસી) ખોશાક તથા ખોટાં મોહોડાં પેટરીને રસતાઓની ઉપર ખુશી થાતા તથા ખસખરી અને ટોંગ કરતા ટોલાબંધ કરતા કરે છે, અને તેથી એક તરાંહનો તમાચો થાએ છે, તે જીવાને સાડ વળી જથાબંધ લોકો થોડા ઉપર તથા ગાડીમાં સવાર થાઈ નીકળે છે. સરકારનાં હુકમથી ૧૭૮૦ ના સાલમાં આ તેહવાર કરવાનું બંધ થઈ હતું, પણ નેપોલીઅન બોનાપાર્ટ જરે પેટ્રો કાંનસલ થયો, તારે આ તેહવાર કરવાનો પાછો હુકમ થયો હોતો, અને તેથી પારીસનાં રેહવાશીઓને ઘણા આનંદ ઉપજાએ હોતો. કેટલાએક વરસ સુધી આ તેહવાર બંધ પડીએ હોતો, તેથી તે જરી થયા પછીના પેટ્રો થોડાં વરસ સુધી ભારે ઉવટમાં તે કરીઆમાં આવીએ હોતો, કાંએને તાર પછી લોકો હેવોતો સોલધતા અને કીમતી ખોશાક પે હરતા હોતા અને ખુશીમાં આવતા હોતા, કે તેનું બયાંન થઈ શકતું નથી. એક દીને મોટું સરથસ કાહાડી આમા આવે છે, તેવારે પેટ્રો ગાએજી કરનાંસએ તથા વાજાં વજાડનાસએ ચાલે છે, અને પછી આખાં શહેરમાં સઘથી ખેલો એક બજદને ઘણાં કીમતી ખોશાક સાથે સંજુગારી તથા તેનાં માંમાં ઉપર લારેલ આડનાં પાતરાં લપેટીને મલાવે છે, અને તે બજદની પછવાડે કસાઈએ ટોંગી તથા કીમતી ખોશાક પેટરીને, ટોંગાબંધ ચાલે છે. આ સરથસ મોહોને મોહોને કરે છે, અને તેની રચના જેવાને સાડ તેની પછવાડે હજારો લોકો દોડે છે, તે વેળાએ આખું પારીસ શહેર એક તમાશાનો મેડેલ હોએ તેવું દીમે છે. આગળ વખતમાં બ

બદલી પીક ઉપર એક બાળકને બેસાડીઆમાં આવતું હતું, અને તેનાં એક હાથમાં રાત્રીમાંનીની લાકડી અને બીજા હાથમાં તળવાર આપીઆમાં આવતી હતી. આ માલ સને ૧૮૪૯ નાં વરસથી દાહાડી નાંખી આમાં આવી, અને હવેનાં એક ગાડીની અંદર એક બાળક કૂત્રત બેમે છે, અને બગદની સાથે તે ગાડી પણ ચલાવીઆમાં આવે છે. ઉપરા બગદનું વર્ષણ ઓછામાં ઓછું ૨૦૦૦ રતલ થાય છે.

આ તેહવારનાં દીવમે ઉપર પારીસની નાંટકશાળાઓમાં પણ ખોટાં મોટાં પેટ્ટેરીને નાંચ કરીઆમાં આવે છે. લેડીઓને મોટાં અથવા ટોંગી પોશાક પેટ્ટેરીઆ વગર અંદર દાખલ થવા દીધામાં આવતી નથી. જરે એ નાંચ હોય છે, તારે નાંટકશાળાના દેખાવ હોવોતો થાય છે, કે તેથી આપણી આંખ હેરતમાં રહે છે. નાંટકશાળાઓનું બારે કદ, તેમની અંદરની ઝડકતી રોશની, તરેહવાર અને શોભઈતા પોશાકો, ગામ્પેના ખુશ આવાગે અને હસતા મેહરાનાં રોલાબંદ લોકોથી આપણી નજર આગળ જ દેખાવ થાય છે, તેનું જોડે બરોબર બધાંનું થાઈ શકતું નથી, તોપણ તે દેખાવ એકાએક આપણી આંખમાંથી જોવા મુશ્કેલ છે.

ફરેનચ લોકો અને તેમાં અગત કરીને પારીસનાં રેહવાસીઓ ઘણાં મોજલા તથા શોખી છે તેથી શું તેહવારને દીવમે કે, શું સાધારણ દીવમે, તેઓ હંમેશ ખુશી, મોન અને ગમતમાં પોતાના વખત ઘણાંપરો ગુમાવે છે. પારીસનાં ગમતનાં કારખાનાંઓની પેદાશોમાંથી આગમન જણાવીઆ પરમાંણે સરકાર મેંદુકડે દબ દબ લીધે છે, તે ઉપરથી જ ગણતરી મળે છે, તેમાંથી હેતું માંલુમ પડે કે, પારીસમાં દર રોન પઈસા આપીને ગમત ભોગવનારાઓની સંખ્યા પચાસ હજારની છે. આમાં શેહેરની વસતી (૧૨૦૦૦૦૦) બાર લાખ આદમીની છે તારે આખી વસતીના ચોવીસમે ભાગ દરેરોન પઈસા આપીને જુદી જુદી ગમતમાં સાંમેલ થાય છે. એ ઉપરાંત બાગોમાં ફરનારા તથા એક્ષીગમ પેલીગમ ફરી જવને આશાએસ આપનારાઓની સંખ્યા ઘણી હશે. જરે કોઈ પારકો મુસાફર પારીસમાં જાયે અને દસ અથવા પંદર દાહાડા મુધી તાંહાં રેહવાને હોય, તારે અલબત્ત તેટલી મુદતની અંદર પારીસમાં જરેહું જોવાનું હોય છે, તે જોવાની તે ઈફકતી કરે છે, તે વેળાએ તેને પારીસનાં મોન ભોગવનારા તથા પરવારતા ફરનારાઓની સંખ્યા વીશે વીચાર કરવાને બની આવે છે. એક બાગ જોવા તમે જાયોતો, તે બાગમાં હજારો આદમીઓ તમેને ફરતાં મલસે. એક સંગ હરમખાંન જોવા તમે જાયોતો, તાંહાં જ જોવા તમે ગયાછો તે જોવા આવેલા બીજા હજારો શખસોને તમે જોમો. એક મેહલ જોવા જાયોતો, જમ તમે તાંહાંના બપકો જોઈ અચરત થાયો, તેન ખીસાલે તમારી આક્રંદ તેવી અચરતીમાં ઉત્તેજા હજારો લોકો તમારી આસપાસ ઉભેલાં તમેને માલમ પડશે. કોઈ મોટા કુંઆરો જોવા તમે જાયો, અને તાંહાં પણ હજારો-લોકો તમે જોમો. કોઈ તમાશાનાં ધરમાં જાયો, અને તાંહાં પણ હજારો લોકો હશે. હજારો લોકો કૂત્રત રસતાની મજલ અને દેખાવ જોવાને ફરતા હશે, અને હજારો લોકો કોઈ નહી પણ ફાંને ફાંને આંખને મજલ આપવા તથા કોથલી ખાલી કરવા ફરતા હશે. એ ઉપરથી પેલા પારકા મુસાફરના દીવમાં ખચીત આ સવાલ ઉત્પન થાય છે, કે જાંહાં હું જઈશું, તાંહાં આટલા બધા લોકોને જઈશું, તારે શું એ લોકો એમ ફરવામાંન પોતાનો વખત રોકે છે, અને તેમ હોયેતો પોતાનું શુભરંણ સી રીતે કરતા હશે. આ સવાલનો જવાબ આપણને એમ મળે છે કે, પારીસની વસતી ઘણી ખરી મોન ફરનારાઓની જ છે. આખી વસતીમાં બેકાં ખાતા લોકોની ગણતરી વધારે છે. ઈંગરેજોને 'વાસતે કેહેવામાં આવે છે કે તેઓ અશકત થાયે, અથવા જરે તાંહાં મુધી મેહલત કરે છે, તથા પોતાના ધંધે જોલતા નથી, પણ ફરેનચ લોકો મોજલા છે, તેથી જ શખસની પાસે એટલી દોલત થાયે કે પછી તે પોતાના બાકીના જન ખારે મુખથી દાહાડી શકે, કે તે પોતાનું કામ કાન સધળુ પોતાનાં છોકરાઓને સોંપીને પોતે આશાએસમાં રહે છે, તેથી હવા આસાએમ લેનારાઓની ગણતરી ઘણી થાય છે, તે સાથે ઈંગરેજનાં ઘણાએક ભાગોમાંથી મો

તેથી તાંહાંને દેખાવ બીજી જગ્યાએ કરતાં વળી જુદી-રીતને લાગેછે. જેમ બને તેમ દરએક જણ પોતાની જગ્યાને ઘણીજ રલીઆંખણી કરવાની કોશિસ કરેછે. કેટલેએક દેકાંણે નાંચ ઘાઈ રહેઆ પછી આતસબાજી પણ કરીઆમાં આવેછે.

પારીસને સઘળી સરસ દેખાવ કોઈ જાહેર તેહવાર હોએછે તાહેર બનેછે. એ જાહેર તેહવારો કોઈ ચોકસ દીવસે હંમેસાં પડતા નથી, પણ જે તોખમનાં પાદશાહીએ તખ્ત ઉપર હોએ, તેએ પોતાને પચ્દ પડતા બનાવેને દીને જાહેર તેહવાર કરવાનું હેડવેછે. હાલના શાહનશાહ નેપોલીઅને ફ્રાન્સનું તખ્ત લીધું તેની ઇઆદગારીમાં ૧૫ મી આગસ્ટને દીવસ જાહેર તેહવાર ઘાખલ હેડવેલોછે. પલાસ ડી લા ક્રાંનકા રડને એક જનું અર્ધાં આગળ કરીઆમાં આવીકે તેને હવેલો. સણુગારીઆમાં આવેછે, કે તે ખુશનુમાં જોગની હંમેસની રચનાં આતીધણુ વધારો થાએછે. એ ચોકની વચમાં જે મીનાંશોછે, તે આખો તરેહવાર રીતે સણુગારીઆમાં આવેછે. માંજ ઈલીસીસનાં બાગનાં જુદા જુદા બાગમાં દીવસને વખતે દોરડાં ઉપર નાંચનારાઓ, તથા ગારોડીઓ, તથા મસખરાઓ, તથા નાંચનારાઓ, તથા નાટકવાળાઓ પોત પોતાનાં તમાશા કરેછે. રાતનાં એ બાગમાં તથા દુધલરીના મેડેલ અને બાગની અંદર લંકા કરીઆમાં આવેછે, અને તેની સાથે પાછલી રાતનાં આતસબાજીથી સઘળી ખુસાલીનું સેવટ લાવીઆમાં આવેછે. ફરેનચ લોકો આતશ બાજનાં ઘણું શોખીછે, તેથી એ હુનરનાં કાંમમાં તેઓએ જરૂરો વધારો કીયોછે તેટલો કોઈ બીજી કામગીરી એએ કીયો નથી. જરૂર આએ તેહવાર હોએછે, તારે તેમાં એમણા પારીસનાં લોકો સામેલ થાએછે, એટલું જ નહી, પણ ફ્રાન્સ અને ઇંગલડ તથા ઇટોલિયનનાં બીજા ઘણાં દેશના લોકો અંગત કરીને તે જોવાને સાડ ઉપર કહેલે દીવસે પારીસ જાએછે, ક્યારે જરૂર પારીસમાં જાહેર તેહવાર હોએ, તારે તેના જોવા દેખાવ થાએછે, તેવો કોઈ બીજી વેળાએ થાતો નથી. જાહેર તેહવારને દીને આગળ આખા ગાંમમાં જને જોએ તેને ખોરાક તથા દારૂ ખરકારથી આપીઆમાં આવતો હતો, પણ તેથી તે દીવસો ઉપર છાકટપણું થઈ વધતું હતું, માટે હવડાં ખાંતગી રીતે ખુશખુશ કરીને ગરીબોને દારૂ તથા ખાંણું મુક્ત આપીઆમાં આવેછે.

“ દારનીવલ ” નો તેહવાર જે ઇંગરેજ લોકોનાં “ આશ વેડનેસડે ” ની આગમનનાં પાંચ અથવા છ અડવાડીઆં મુધી ચાલુ રહેછે, તે વખતમાં પણ પારીસ જોવા લાએક થાએછે. એ તેહવારનાં દીવસો ઉપર પણ લોકો તરેહવાર ટોંગના (ફિનસી) પોશાક તથા ખોડાં મોહોડા પેટ્ટરીને રસતાએની ઉપર ખુશી થાતા તથા મસખરી અને ટોંગ કરતા ટોલાબંધ કરતા ફરેછે, અને તેથી એ તરાંહને તમાશો થાએછે, તે જોવાને આડ વળી જથાબધ લોકો ઘોડા ઉપર તથા ગાડીમાં સવાર થાઈ નીકળે. સરકારનાં હુકમથી ૧૭૮૦ ના સાલમાં આ તેહવાર કરવાનું બંધ થયું હતું, પણ નેપોલીઅન મોનાપારટ જરૂર પેહુલા ક્રાંતસલ થયો, તારે આ તેહવાર કરવાને પાછો હુકમ થયો હતો, અને તેથી પારીસનાં રહેવાશીએને ઘણો આનંદ ઉપજાએ હતો. કેટલાંએક વરસ મુધી આ તેહવાર બંધ પડીઆ હતો, તેથી તે જરી થયા પછીના પેહલાં થોડાં વરસ મુધી બારે ઉલટમાં તે કરીઆમાં આવીઆ હતો, ક્યારે તાર પછી લોકો હવાતો મોલઈતા અને દીમની પોશાક પેહરતા હતા અને ખુશીમાં આવતા હતા, કે તેનું અર્ધાં થઈ ચકતું નથી. એક દીને મોટું સરથસ કાહાડી આમાં આવેછે, તેવારે પેહલે ગાએછે કરનાંઓ તથા વાંચ વજાનનાઓ માંજે, અને પછી આખાં શેરેર માં સઘળી ખાતેલા એક બગદને ઘણાં દીમની પોશાક માથે સણુગારીને તથા તેનાં માંમાં ઉપર લારેલ ગાડનાં પાતરાં લપેટીને ચલાવેછે, અને તે બગદની પછવાડે કસાઈઓ ટોંગી તથા દીમની પોશાક પેટ્ટરીને, ટોલાબંધ માંજે. આ સરથસ મોટાં મોટાં ફરેછે, અને તેની રચનાં જોવાને સાડ તેની પછવાડે હજારો લોકો દોડે, તે વેળાએ આખું પારીસ શેરેર એક તમાશાનો મેડેલ રાએ તેવું દીમે, આગળા વખતમાં જ

જદની પીડ ઉપર એક બાળકને બેસાડીઆમાં આવતું હતું, અને તેનાં એક હાથમાં રાજધાનીની લાકડી અને બીજા હાથમાં તળવાર આપીઆમાં આવતી હતી. આ માલ સને ૧૮૪૯ નાં વરસથી દાહાડી નાંખી આમાં આવી, અને હવડાં એક ગાડીની અંદર એક બાળક ક્રૂત બેસેછે, અને બળદની સાથે તે ગાડી પણ ચલાવીઆમાં આવેછે. ઉપલા બાળદનું વર્ણુ જ્યોષ્ઠામાં જ્યોષ્ઠું ૨૦૦૦ રતલ થાય્છે.

આ તેહવારનાં દીવસે ઉપર પારીસની નાંટકશાળાઓમાં પણ ખેડાં મોહાડાં પેટુરીને નાંચ કરીઆમાં આવેછે. લેડીમીને મોરડાં અથવા ટોંગી પોશાક પેટુરીઆ વગર અંદર દાખલ થવા દીધામાં આવતી નથી. જરે એ નાંચ હોય્છે, તારે નાંટકશાળાનો દેખાવ હોવોતો થાય્છે, કે તેથી આપણી આંખ હેરતમાં રેરેછે. નાંટકશાળાઓનું બારે કદ, તેમની અંદરની ઝલકતી રોશની, તરેહવાર અને શોભાઈતા પોશાકો, ગાએણના ખુશ આવાજો અને હસતા ચેહરાનાં ટોલાબંદ લોકોથી આપણી નજર આગળ જ દેખાવ થાય્છે, તેનું જોકે બરોબર બધાંન યાદ શકતું નથી, તોપણ તે દેખાવ એકાએક આપણી આંખમાંથી જવા શકેછે.

ફરેનચ લોકો અને તેમાં ગમત કરીને પારીસનાં રેહવાસીઓ ઘણુંન મોજલા તથા શોખીછે તેથી શું તેહવારને દીવસે કે, શું સાધારણ દીવસે, તેઓ હંમેસ ખુશી, મોન અને ગમતમાં પોતાનો વખત ઘણાખરો ગુમાંવેછે. પારીસનાં ગમતનાં કારખાનાંઓની પેદાએસમાંથી આગમન નણાવીઆ પરમાંણે સરકાર મેં'હકડે દમ ટકા લીયેછે, તે ઉપરથી જ ગણતરી મળેછે, તેમાંથી હેવું માંહુન પરચ કે, પારીસમાં દર રોજ પદસા આપીને ગમત ભોગવનારાઓની સંખીઆ પચાસ હજારનીછે. આખાં શેરૂરની વસતી (૧૨૦૦૦૦૦) બાર લાખ આદમીનીછે તારે આખી વસતીનો ચોવીસમો ભાગ દરરોજ પદસા આપીને જુદી જુદી ગમતમાં સાંમેલ થાય્છે. એ ઉપરાંત બાગોમાં ફરનારા તથા એક્ષીગમ પેડીગમ કરી છવને આશાએસ આપનારાઓની સંખીઆ ઘણી હશે. જરે કોઈ પારકો સુસાફર પારીસમાં જાયે અને દસ અથવા પંદર દાહાડા સુધી તાંહાં રેહવાનો હોયે, તારે અલખતાં તેટલી મુદતની અંદર પારીસમાં જટલું જોવાનું હોય્છે, તે જોવાની તે ઇંકતી કરેછે, તે જોાયે તેને પારીસના મોન ભોગવનાંરા તથા પરવારતા ફરનારાઓની સંખીઆ વીશે વીચાર કરવાને બની આવેછે. એક બાગ જોવા તમે જાયોતો, તે બાગમાં હજારો આદમીઓ તમેને ફરતાં મલસે. એક સંગ હરસયાંન જોવા તમે જાયોતો, તાંહાં જ જોવા તમે ગયાછો તે જોવા આવેલા બીજા હજારો શખસોને તમે જોમો. એક મેહુલ જોવા જાયોતો, જેમ તમે તાંહાંનો ભપકો જોઈ અચરત થાયો, તેજ મીસાલે તમારી માંકડે તેવી અચરતીમા ઉભેલાં હજારો લોકો તમારી આસપાસ ઉભેલાં તમેને માલમ પડશે. કોઈ મોરો ડુંચારો જોવા તમે જાયો, અને તાંહાં પણ હજારો લોકો તમે જોમો. કોઈ તમાશાનાં ધરમાં જાયો, અને તાંહાં પણ હજારો લોકો હશે. હજારો લોકો ક્રૂત રસતાની મજાહ અને દેખાવ જોવાને ફરતા હશે, અને હજારો લોકો - કોઈ નહી પણ હુકાને હુકાંન આંખને મજાહ આપવા તથા કોથલી ખાલી કરવા ફરતા હશે. એ ઉપરથી પેલા પારકા સુસાફરના રીકમ ખચીત આ સવાલ ઉતપન થાય્છે, કે જાંહાં હું જાંહુ, તાંહાં આટલા બધા લોકોને જોઈશું, તારે શું એ લોકો એમ ફરવામાંન પોતાનો વખત રોકેછે, અને તેમ હોય્છેતો પોતાનું શુજરાં છુ સી રીતે કરતા હશે. આ સવાલનો જવાબ આપણને એમ મળેછે કે, પારીસની વસતી ઘણી ખરી મોન ફરનારાઓનીજ. આખી વસતીમાં ખેડાં ખાતા લોકોની ગણતરી વધારેછે. ઇંગરેજને 'વાસ્તે કહેવામાં આવેછે કે તેઓ અગ્રહત થાયે, અથવા મરે તાંહાં સુધી મેહનત કરેછે, તથા પોતાનો ધંધો 'મેલતા નથી, પણ ફરેનચ લોકો મોજલાછે, તેથી જ શખસની પાસે એટલી દોલત થાયેકે પછી તે પોતાનો બાકીનો જન મારો મુખથી દાહાડી શકે, કે તે પોતાનું કામ કામ સઘણ પોતાનાં છાકરાઓને સોડીને પોતે આશાએસમાં રે હેછે, તેથી હેવા આસાએસ લેનારાઓની ગણતરી ઘણી થાયેછે, તે સાથે ઇંદરેપનાં ઘણાએક બાગોમાંથી મો

જના લોકો પારીસમા જઈ પોતાના જનમારો ગુજરવાને ઘણા ખુશીએ, કાએજે તાહા પોતાના પાછાના દાહા
 યા ખુશીમા પથાર કરવાને તેઓને બની આવેછે રૂશીઆનના કોઈ અમલદારને ખુશીઆમા આવીહિ હો
 એ કે, તારી મુરાદ શુછે, તો તે કેહેસે કે “ એક સારી દોનત અને પારીસમા રહેવાનુ ધર ” એ ઉપરથી
 જોયામા આવશે કે પારીસની મજાહ તથા મોજ ભોગવવાને સાડિ ઇઊગેપ ખડના બીજા મુલકોના રહેવાશીઓ
 જોએ પામે બેઠુ ખાઈ શકાએ એટલી દોનત હોએ તેઓ પોતાનુ વતન છોડીને ફરાનસમા જાયુક પોતાનુ ધર
 કરવાને રાજીછે પારીસની વસતીની ગણતરી કાહાડી-મામા આવેછે તારે ખારખ દેશના લોકોની સખીઆ ના
 ૮ની યાતી નથી હુખમા કહીજાએછે કે આ શેહેર હેવુંતો રબીઆખાહુએ કે ઇઊગેપના બીજા મુલકોના ને ને
 રહેવાશીઓમા શકતી હોએછે, તેઓ પોતાની જાનદેગીમા એકવાર પાણુ આ શેહેર જોએછે, અથવા જોવાની ઉ
 મેદ રાખેછે, તેથી હેવા હજાગે મુસાફરોનુ દરરોજ પારીસમા આવવુ જવુ થાએછે, અને તેઓ બાહર ફરતા
 ટોલામા ઘણાએક વધારો કરેછે

મકરણ ૬ હું.

મેહેલો.

દુધ્ધરીનો મેહેલ—રીવાવ તથા સીર્લિંગ ઊપરનાં ચીતારો—પુતળાં તથા તસવીરો—તખત—હુવરનો નોં મેહેલ—જુજ્યાનો નો મેહેલ—કાંખીનનો મેહેલ—ચેંટ કહુનો મેહેલ—શંન્ટેમેચોનો મેહેલ—વાસેવનો મેહેલ—એ મેહેલ મધેનો કીમતી સંગરુ—ચીતારો, ખાગ, કુઆરા, પુતળાં, ઇતીઆરો.

જે શખસ પારીસમાં જાએ તેને અલખત તાંહાંનાં નામીયા અને ખુબસુરત મેહેલો જોવાની ખાહેશ થયા વીનાં રહે નહી, અને તે ખાહેસ પાર પાડવાને જે કાંઈ મેહેનત પડે, તેનાં તેમને જોયાથી પુરો બદલો મળી શકે. યુરોપનાં કઉચ્ચતમંદ રાજાઓનું ફરાનસ પણ એક ઘણું કઉચ્ચતમંદ રાજા ગણાયે, અને તેનાં પાદશાહો જે મત ધરાવે, તેથી ઇઝરોપની ઉપર કેટલીએકરીતે અસર થાયે, તેવાં રાજાનાં જે મેહેલોએ, તે ખરેખર તે રાજાને લાયકનાં. સરકારી તથા બીજા મોટી ઇમારતોથી મેહેલો જીવીએ, પણ આ દેકાંણે એ જે જે કાંઈ લખીએ, તે શાંહનશાહને રેહવાનાં મેહેલો વીમે લખીએ. એવા મેહેલો હાલમાં આસરે ૮ સહે, અને તે દરએકને જોયાથી આપણે વીચારમાં પડીએ કે સરસ કોણને ફેરવીએ, કાંજ સધળા તારીફ લાયકે. હાલનો શાંહનશાહ જરે શેરેખાં હાએ, તારે દુધ્ધરીનાં મેહેલમાં રહે. એ મેહેલની આસપાસ નાં બાગનું વરણુન આગળ ફરીકે. બાગમાં ફરીઆથી આપણે જીવ નેહો ખુશી થાયે, તે ફરતાં એ મેહેલની અંદર ફરીને જોયાથી વધારે ખુશી ઉપજે. એક ઘણું સોભઈતા દરવાજાની અંદર થઈને એ મેહેલમાં દાખલ થઈ શકાયે. આપણી ટાપુમાં ભાગરે તેવો એક દરવાજો, તેની વચમાંથી ગાડી જવાનો અ ને આસપાસથી આદમી જવાનો રસતો. એ દરવાજાની આગળ હુંમેસ જે ઘોડસવારોનો પેહરો રહે. એ દરવાજો મેહુદ નકસીથી સજ્જારેલો, અને તેને મધ્યે કેટલાંએક પુતળાં. મેહેલની આસપાસનાં બાગને જે કટેરાથી ઘેરી લીધો, તે કટેરા હોહોડાંનાં નકસીદાર સલીઆનાં. તેના ઉપર ભાગ ભાલાનાં આ કાર જોવાએ અને તેની ઉપર સોનાંનો ઘેર ચઢાવેલો. એ મેહેલનાં તરણુ માળએ અને દરએક માળની ખાં ધની જુદી તરેહની. જે ચોરડાએ શાંહનશાહ અને રાંણીનાં વાપરવાનાં કામમાં આવે, તે દેખાડવામાં આવતા નથી. જે મોટું દીવાંનખાંનું, પાદશાહી “ બાલ ” અથવા નાંચ આપવાના કાંખમાં આવે, તેની લંબાઈ ૧૪૦ ફુટ અને પોહોલાઈ ૩૫ ફુટ અને સીર્લિંગની ઉપર ઘણું સારાં અને સોનેરી રંગનાં ચીતારો પાડેલા. એ દીવાંનખાંનમાં હાલનાં શાંહનશાહનું ઘોડા ઉપર બેસારેલું એક પુતળું. બારીઓની સામે ની બાજુએ જે દેવાલ આવીએ તેની ઉપર આરસીનાં તકતા નેહોલાએ તેથી કરીને જારે બારી ઉગાડી હાએ, તારે બાહરનો સધળો દેખાવ તે આરસીઓમાં દેખાયે, તેથી ઘણું ખુશનુમાં લાગે. સને ૧૮૪૨ નાં વરસમાં હાલડનાં પાદશાહએ હુધ કીલીપને ભેટ કરેલાં જે ઘણું મોટાં અને કીમતી ઝુતરનાં જોડા, કે જેનાં ધાતુનાં ભાગ ઉપર સોનેરી ઘોર, તે આ દેકાંણે જોવામાં આવે. ફરાંનસ અને આસટરીઆ તથા ઇંગલંડ નાં રાજા વડે એકેબ્રાં શેહર આગળ સુરેહ થયા પછી પારીસનાં રેહવાશીઓએ પેહલા નેપોલીઅનને “ સુભેલ ” નું એક રૂપાંનું પુતળું ભેટ આપીકે હું તે સંગેમરમરનાં જે સોભઈતા ધાંબલાની વચોવચમાં મેલવામાં

આવીડે છે. એ ઓરડા મથેના બીજા સાંત્રાન જ્યો કીમતી છે તેવો ખુબસુરત પણ છે. અતરેથી નીકળીઆ પછી બીજા માળ ઉપર આપણને એ ઓરડા દેખાડવામાં આવે છે તેનો ભપકો જોવાથી આપણી આંખને ચીત્રી આવે છે. તે ભાગની સીલિંગની નક્કી અને તેનાં ઉપરનાં રમીન ચીતાર ઘણા વખાણવા નોગ છે, અને તે સીલિંગની નીચે ઘણી સોભઈતી ગીઆલરી કાઢાડવામાં આવી છે. જે ગીઆલરીના ભાગ બારીઓના ત્રાયા આગળ આવીઓ છે, તે ભાગને રેકાવ પગથી તે માંથા સુધી ચઢાડેલા સોનેરી ધોરનાં પુતળાંઓની ઉપર રાખેલો છે. પેહલા નેપોલીઅનનાં વખતમાં જે જે લડાઈઓ થઈ હતી તેનાં નામ આ ગીઆલરીની ઉપરની દીવાલ ઉપર કોતરીઆમાં આવીઓ છે. ગીઆલરીની નીચે આખા ઓરડામાં ફરાનસનાં લસકરી તથા દરીઆ ખાતાનાં અમલદારોનાં પુતળાં હારેદોર મેલવામાં આવીઓ છે અને બારીઓની સામેની દીવાલનાં ભાગ ઉપર ફરાનસનાં મોટા લસકરી સરદારોની સમીઓ છે. આ ઓરડા મથેની બારીઓનાં પરદા લીલી મખમલનાં છે, તથા જે કાંઈ સાંત્રાન છે તેની ઉપર સોનેરી ધોર છે. એ દીવાનખાનું પણ નાચના કાંમમાં આવે છે. જે ઓરડાના પાદશાહ તુલાકાત લીએ છે તે ઓરડો પણ ઘણું સોભઈતો કીમેલો છે, તેની દેવાલ સરેઈ છે અને તેની ઉપર પાડેલા ચીતારો સોનેરી રંગનાં છે. બારીનાં પરદા લીલા રેશમી કુમાસનાં છે, અને સાંત્રાન સઘળો મોનેરી રંગનો છે. આ ઓરડામાં તથા તેની પાસેનાં બીજા તરણ ઓરડામાં જે ગાલીઆ પાથરેલા છે તે ઘણાં ઉચા છે અને તેની કીમત માર લાખ રૂપીઆની નજીવવામાં આવી છે. જે ઓરડામાં શાનશાહનું તખત છે, તે ઓરડો જોવાથી આપણા જીવને ખચીત ઘણા આનંદ ઉપજે છે. અતરે બારી અને દેવાલ ઉપર સોલાને સાડ જે પરદા છે તે ચીત્રી મખમલનાં છે, અને તેની કોર "પામ" નાં ઝાડનાં પાતરાં અને કુશોનાં હાર સાથનાં મોનેરી કમળથી ભરેલી છે. ઓરડાની વચોવચમાં બારીઓની સાંમે મોહુ દરીને તખત કરીઆમાં આવી છે, તાંહાં સોનેરી ધોરની એ કુરમીઓ છે, એક શાનશાહને સાડ અને બીજા રાણીને સાડ, તે કુર સીઓની ઉપરનું છતર સોનેરી કસમથી ભરેલું લાલ મખમલનું બનાવેલું છે, અને તે છતરની કોરનાં જુદા જુદા ભાગમાં નેપોલીઅનનું નામ બનાવવાને "એન" પાડવામાં આવી છે. તખતની આમપાસ જે જાહલર છે તેની ઉપર ઉડીઓગની નીમાન દાખલ, સોનેરી કસમથી મથમાંજો ભરેલી જમીનથી તરણ કાઢીઆં ની હંચાઈ દરી તેની ઉપર તખતની કુરમીઓ મેલેલી છે, અને તે કુરસીની પછવાડે જે જાહલર છે તેની ઉપર કમળને એક મોટો જુરો પાડેલો છે અને તેની ઉપર આરપાર તલવાર તથા "સેપટર" (સોનની લાકડી) પાડેલી છે. તેની વચેવચમાં ફરેનચનાં રામની નીસાંન દાખલ ગરૂપખશી પાડેલું છે, અને તેની આસપાસ ફરતો કુચનો હાર પાડેલો છે, અને તે હારને મથાવે "હેલમેટ" (ટોપ) છે, અને તેની ઉપર તાજ પાડેલું છે. જે ઓરડામાં શાંહનશાહ ખાંણ આવે છે તેની લખાઈ ૧૭૬ કુર છે, અને પોણાલાઈ ૩૨ કુર છે. એ ઓરડાનો સણગાર પણ ઘણો મુંદર છે, અને તેમાં ૧૪ માં જુલું એક યોડા ઉપર પુતળું છે. હુલ્લીના મેહેલની જીભ વેગ લાઈએ "યુવર" નો નામીઓ મેહેલ છે. એ એ મેહેલની વચમાંની જગા બાધી લઈ બંને મેહેલો જોડી નાખવામાં આવીઆ છે. એ મેહેલો જોડી નાંખવાનો વીચાર ૧૪ માં જુલુંનાં વખતથી ચાલીઓ હતો, પણ તે અમલમાં લાવવાને વારેવાર અડચણો નીકળતી હતી. હાલનો શાંહનશાહ નેપોલીઅન ૧૮૫૨ નાં સાલમાં તરે "રીપબ્લીક" નો વડો હતો તરે તે કાંમ પાર પાડવાને તેણે હુકમ કીયો હતો અને હાલ તે કામ લગભગ પૂર્ણ થયું છે, અને તેની ઉપર (૨૦૦૦૦૦૦૦) એ દરોડ રૂપીઆનો ખરચ થયો છે. આ નવી ઈમારત બાહરેથી ઘણી ખુબસુરત દીમે છે. તેની આમપાસ જે બાગ કરવામાં આવીઓ છે તાંહાં ૧૪ માં જુલું તથા પેરેલા નેપોલીઅનનાં યોડા ઉપર પુતળા મેલવામાં આવેનાં છે. મેહેલની આંદર જે પુતળાં મેલેલા છે, તે યોડા નથી, જુદે જુદે દેકાને મગી ઓછાંમાં ઓછા ૨૫૦ પુતળાં છે. આ નવી ઈમારતનાં પેરેલા માળ ઉપર "યુવર" ઉપર અડચણનું, કે જે આગળ જુલું કીલોપનું ખાંનમી પુતળકખાનું ગણાતું હતું, અને જેમાં ૮૫૦૦૦) પુરુત

આવીડિછે. એ ઝોરડા મને બીજા સામાં નેવો કીમતીછે તેવો ખુબમુરત પછીછે. અતરેથી નીકળીઆ પછી બીજા માળ ઉપર આપણને બે ઝોરડા દેખાડવામાં આવેછે તેનો ભપકો જોવાથી આપણી આંખને ચી તરી આવેછે. તે ભાગની સીલોંગની નક્કી અને તેનાં ઉપરનાં રંગીન ચીતાર ઘણું વખાણવા જોગછે, અને તે સીલોંગની નીચે ઘણું સોભઈતી ગીઆલરી કાહાડવામાં આવીછે. જે ગીઆલરીનો ભાગ બારીઓનાં માથા આગળ આવીઓછે, તે ભાગનો ટેકાવ પગથી તે માથા સુધી ચઢાડવેલા સોનેરી ધોરનાં પુનળાંઓની ઉપર રાખેલાછે. પેહલા નેપોલીઅનનાં વખતમાં જે જે લડાઈઓ થઈ હતી તેનાં નામ આ ગીઆલરીની ઉપરની દીવાલ ઉપર કોતરીઆમાં આવીઓછે. ગીઆલરીની નીચે આખા ઝોરડામાં ફરાનસનાં લસકરી તથા હરીઆ ખાતાનાં અમલદારોનાં પુતળાં હારેદાર મેલવામાં આવીઓછે અને બારીઓની સાનેની દીવાલનાં ભાગ ઉપર ફરાનસનાં મોટા લસકરી સરદારોની સખીઓછે. આ ઝોરડા મને બારીઓનાં પરદા લીલી અખ મલનાંછે, તથા જે કાંઈ સામાનછે તેની ઉપર સોનેરી ધોરછે. એ દીવાનખાનું પણ નાંચના કાંમમાં આવેછે. જે ઝોરડાના પાદશાહ યુલકાંત લીએછે તે ઝોરડો પણ ઘણું મોલઈતો કીરોછે, તેની દેવાલ સદેદછે અને તેની ઉપર પાડેલા ચીતારો સોનેરી રંગનાછે. બારીનાં પરદા લીલા રેશમી કુખાસનાછે, અને સાંમાંન સમગ્રો સોનેરી રંગનોછે. આ ઝોરડામાં તથા તેની પાસેનાં બીજા તરણ ઝોરડામાં જે ગાલીઆ પાંથરેલાછે તે ઘણું ઉચાંછે અને તેની કીમત ચાર લાખ રૂપીઆની નજાવવામાં આવીછે. જે ઝોરડામાં શાંનશાહનું તખત છે, તે ઝોરડો જોવાથી આપણા જીવને ખચીત ઘણું આનંદ ઉપજેછે. અનરે બારી અને દેવાલ ઉપર સોલાને માડ જે પરદાછે તે શતી અખમલનાંછે, અને તેની કોર "પામ" નાં ગાડનાં પાતરાં અને કુખોનાં હારે માથનાં મોનેરી કસનથી ભરેલીછે. ઝોરડાની વચોવચમાં બારીઓની સાંને મોહ કરીને તખત કરીઆમાં આવીડે, તાંહાં સોનેરી ધોરની બે કુરસીઓછે, એક શાંનશાહને સાડું અને બીજી રાણીને સાડું. તે કુરસીઓની ઉપરનું છતર સોનેરી કસનથી ભરેલું લાલ અખમલનું બનાવેલુંછે, અને તે છતરની કોરનાં જુદા જુદા ભાગમાં નેપોલીઅનનું નામ બતલાવવાને "એન" પાડવામાં આવીછે. તખતની આસપાસ જે જાદુલર છે તેની ઉપર હરીઓગની નીખાંન દાખલ, સોનેરી કસનથી મધમાંજો ભરેલીછે જમીનથી તરણ ફાટીઆની ઉચાઈ કરી તેની ઉપર તખતની કુરસીઓ મેલેલીછે, અને તે કુરસીની પછવાડે જે જાદુલરછે તેની ઉપર કમખનો એક મોટો જુટો પાડેલોછે અને તેની ઉપર આરપાર તલવાર તથા "સેપ્ટર" (રાજની લાકડી) પાડેલીછે. તેની વચેલચમાં ફરેતચના રાજની નીખાંન દાખલ ગડડપખસી પાડેલુંછે, અને તેની આસપાસ ફરેતો કુખનો હાર પાડેલોછે, અને તે હારને મથાબે "હેલમેટ" (ટોપ) છે, અને તેની ઉપર તાજ પાડેલુંછે. જે ઝોરડામાં શાંનશાહ પાંચુ આપેછે તેની લંબાઈ ૧૭૬ ફુટછે, અને પોહાલાઈ ૩૨ ફુટછે. એ ઝોરડાનો સણગાર પણ ઘણો મુંદરછે, અને તેમાં ૧૪ મા છુડનું એક થોડા ઉપર પુનજીછે. હુલરીના મેહલની જીભ વેગ લાઈએ "સુવર" નો નામીએ મેહલછે. એ મે મેહલની વચમાંની જગા બાંધી લઈ બંરે મેરેયો જોડી નાંખવામાં આવીઓછે. એ મેહલો જોડી નાંખવાનો વીચાર ૧૪ માં છુડનાં વખતથી ચાલીએ હતો, પણ તે અમલમાં લાવવાને વારેવાર અડચણો નીકળતી હતી. હુલનો શાંનશાહ નેપોલીઅન ૧૮૫૨ નાં સાવળાં પુરું થયુંછે, અને તેની ઉપર (૨૦૦૦૦૦૦૦) બે કરોડ રૂપીઆનો ખરચ થયોછે. આ નવી ઈમારત બારે થી ઘણું ખુબમુરત દીસેછે. તેની આસપાસ જે ભાગ ફરવામાં આવીઓછે તાંહાં ૧૪ માં છુડ તથા મેહલો નેપોલીઅનનાં થોડા ઉપર પુનજી નેલવામાં આવનારછે. મેહલની અંદર જે પુતળાં મેલેલાછે, તે થોડાં નધી, જુદે જુદે ઈમારતો મની એ ઇમારતો ૨૫૦ પુતળાંછે. આ નવી ઈમારતનાં મેહલો માળ ઉપર "સુવર" નું પ્રખરખાનું, કે જે આગળ હુલ રીલીપનું ખાંતગી કુખકખાનું ગણાતું હતું, અને જગા ૮૫૦૦૦) પુખ

છુ માળછે. તેની આસપાસ એક મોટો બગીચોછે અને બગીચાની અંદર કેકાંછે કેકાંછે પુતળાંછે. એ મેહલ
મથેનાં ચીતારો છ ભાગમાં વેહેઆએલાંછે; તવારીખને લગતા બનાવો, નાંમીઆ શખસોની તસવીરો, આપ
પુતળાં તથા મોહાડાં, પાદશાહી મેહલોનાં ચીતારો, વાંહાંછોના ચીતારો, તથા નામીઆ શખસોની કબરો
ચીતારોછે. ફરાનસનાં લસકરે અસલનાં જાનાંથી તે હમણાનાં વખત સુધી, જે લડાઈઓ કીધીછે; તેનાં
થા ફરાનસની તવારીખમાં અને જુદાં જુદાં રાજમાં જે નામીઆ બનાવો બનીઆ હતા, તેનાં ચીતારો પે
લા ભાગમાં મેલવામાં આવીઆછે. સખીઓનાં ભાગમાં ફરમંદ પાદશાહી તે ફરાનસનાં છેક છેલ્લાં પા
શાહા સુધીની તથા નામીઆ સરદારો અને પેહેલવાંનાં તથા બીજા ઘણાં વખણાંએલાં શખસોની સખીઓછે
તેન પરમાણે ૩૦૦ કુટની લંબાઈનાં ઓરડામાં ફરાનસનાં સંઘળા પાદશાહ તથા ઘણાએક નામીઆ શખસો
પુતળાંછે. પાદશાહી મેહલોનાં ચીતારો જોવાથી આપણને ઘણીએક ખુશી પેદા થાએછે, કાએજે એ મથેનાં
શ્લાએક આજે હાઈઆત નથી; તથા તે વખતની રેહવાની આલ તથા પોશાક તથા ઘરની ગોઠવણ આ ચીત
રો ઉપરથી આપણાં ધીઆનમાં ઉતરેછે. આ ચીતારોના મોટા જામવાને તેમનાં પુરાતનપણા પરમાણે ગો
વંવાની ધારણા થઈ હતી, પણ તેઓની સંખીઆ અતી ઘણીછે તથા કોઈ નાંહના અને કોઈ મોટાંછે, તેથી હ
રેહોર અનુકરન પરમાણે ગોઠવી શકાયાં નહી, માટે તેમનાં કદ પરમાણે ગોઠવવામાં આવીઆછે. આ કે
હલમાં આવાં ચીતારો અને પુતળાંથી ભરેલા બગીચો વધારે ઓરડાંછે, અને દર એક ઓરડામાંથી નીકળીને
બીજા ઓરડામાં જતી વેળાએ આપણે થાંકેલાં હોઈએ, તોપણ તે સંઘળા જેવા વગર આપણને તે મેહલ છો
ડવા ગમતો નથી, કાંજે દરએક ઓરડાનાં ચીતારો જુદી જુદી ખુશી બતાવેછે.

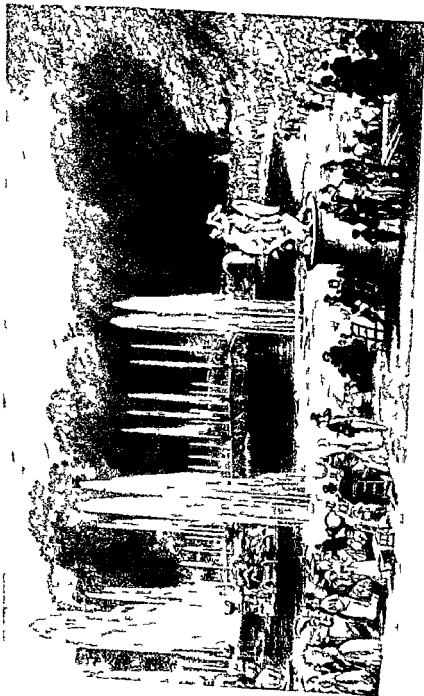
નેપોલીઅનને તાજ પેહેરાવવાની જે કીરીઆ થઈ હતી તેના ચીતાર એક ઓરડામાંછે, તે જોનારાએ
ઘણાજ વખાંછે, જેને તે ચીતાર બનાવીઆછે તેને ચાલીસ હજાર રૂપીઆ મળીઆ હતા. ૧૭૮૬ નાં વર
સમાં ફરાનસમાં જરે બળવો થયો હતો તેમાં જેઓએ સુખીઅ ભાગ લીધો હતો, તેઓની સખીઓથી એક આ
ખા ઓરડો ભરેલોછે. જેઓની સખીઓ આ જગ્યાએછે તેઓ જે વેળાએ શાંહનશાહી રાજ થયું તે વેળાએ
કેવા હતા, તેની પણ સખી મેલીઆમાં આવીછે. જેમકે નેપોલીઅન ૧૭૯૨ નાં સાલમાં લક્ટનેનટ કલનલ
અને ૧૮૦૬ નાં સાલમાં શાંહનશાહ—૧૭૯૨ નાં સાલમાં સબ લક્ટનેનટ મારસલ લા અને ૧૮૦૪ માં
ડીક્ટ ડી મોરાએન્નો—૧૭૯૨ માં મારસલ સોલટ સારન્ટ અને ૧૮૦૪ માં ડીક્ટ ડી ડાલમાં—૧૮૦૨ માં
સુરા સબ લક્ટનેનટ અને ૧૮૦૬ માં નેપલસનો પાદશાહ. એ પરમાણે જેવો બળવામાંથી વધી ગયા હતા
તે સંઘળાની તસવીરો આ કેકાંછે જોવામાં આવેછે.

એવું જણાવીઆમાં આવીંછે કે જે આ મેહલનાં દરએક ચીતારનો અબીઆસ કરવાને વાસતે
પંદર પંદર મીનીટ કોઈ શખસ ઉભો રહેતો, આખા મેહલ મથેનાં સંઘળા ચીતારો જોતાં તેને કેટલાંએક અઢ
વાડીઆં થાએ. આ મેહલની અંદર પાદશાહાને વાસતે એક નાંહનું દેવળ બનાવેલુંછે, તે પણ ઘણાં સારી
રીતે સાચુગારેલુંછે. એ મેહલની એક બાજુએ નાંટકને સાડ એક મોટો ઓરડોછે, તેની લંબાઈ ૧૪૪ ફૂટ ત
થા પેહાળાઈ ૬૦ ફૂટ અને ઉંચાઈ ૫૦ ફૂટછે. હીઆં બેસવાની જે જગ્યા કીધીછે તે ઘણીજ સારી રીતે
સાચુગારીઆમાં આવીછે, અને તાંહાં આરસી તથા ઝુમરની દસી ખુટ દીસતી નથી. બારીની અને દીવાલની
ઝાલરોની કોર સોનેરી કરાબનીછે. વચે વચમાં એક જગ્યા કે જે ઘણી સારી રીતે સાચુગારીઆમાં આવીછે,
તે પાદશાહાને વાસતેછે, અને તેની આસપાસની કુરસીઓના હેરનાં સુલકનાં એલચીએને વાસતે રાખેલીછે.
જરે હીઆં કોઈ મોટો નાંટક અથવા ગાએણનો નાંચ થાએછે તારે ચાલીસ હજાર રૂપીઆનો ખરચ થાએછે.
આ ઓરડો ઘણી વેળાએ મોટું ખાંણુ આપવાનું હોએછે તારે પણ કાંમમાં આવેછે. એવાં કાંમમાં એ જગ્યા
પેટેલાં જરે ૧૬ મો કાઈ મરહુમો હતા તમિં આવી હતી અને ૧૮૫૫ માં આપણી રાણી નેપોલીઅનની સુ

લાકાતને વાસતે પારીસ ખાતે ગઈ હતી, તારે તે નામદારને તે શાંદનશાહે અતરે ખાંણુ આપીઈ હતું. એ વેળાએ જે ભાગને “પીટ” કરી કેહેછે તેને અને રમત કરનારાઓની જગાનો ભાગ એક સપાટ કરી નાંખી એા હતો, અને આરથો મેનખાંને તાંહાં ખાંણુ ખાવાને બેઠા હતા, અને તે વખતે ૪૨ ઝુમરો સલગાવીઆ માં આવીઆ હતાં. આ મેહેલમાં એક ઓરડો ૨૪૨ ફુટ લાંબો, ૩૫ ફુટ પોહોરો અને ૪૩ ફુટ ઉંચોએ, અને તે માં કોઈ મોટા કારણસર નાંચ આપીઆમાં આવેછે, તેનાં જેવા સણુગારેલા ઓરડા ફુનીઆમાં ઘોડાન જાંણી આમાં આવીઆછે. એ ઓરડામાં ઘણીજ ઉંચી કારીગરોથી બનાવેલી મેહેરાબની ૧૭ બારીઓએ અને એ બારીની સાંમે દીવાલમાં આરસીનાં તક્તા નહેલાછે, અને આખા ઓરડામાં રાતા સંજોમરમરના ૬૦ થાંબલા છે, કે જેનાં મધાળાં અને તળીઆનાં ભાગ ઉપર સોનેરી ધોર ચઢાવેલોએ. આપણી નાંમદાર રાંણીને નેપોલી અને અતરે નાંચ આપીઓ હતો, તે વેળાએ દાદર તથા બારીઓ, દીવાલ અને થાંબલાં ઉપર ઘણાંજ ઉમદા અને નવાઈ સરીખાં કુશોના હાર લટકાવીઆ હતા, અને તેથી તે ઓરડો એવોતો સોભી રહેઓ હતો, કે તે વખ તે જેઓએ તે દેખાવ નજરે જોયો હતો તેઓ પોતાની કલમથી તેનો ખરો ચીતાર આપી શકીઆ નથી. આ મેહેલમાં ફરનારાનાં જોવામાં બે અચરત સરખી કળાનાં ઘડીઆલ આવેછે. એકની ઉપર ફરાનસનાં ૧૪ માં છુઈની તસવીરછે, અને જરે તેની ઉપર ઘડી વાગેછે, તારે અંદરથી ગાએણુનો સુર પણુ નીકલેછે. બીજું ઘડીઆલ એથી પણ કીમતીછે. તેમાંથી આપણુને મહીનો, તારીખ, વાર, ચંદરમાની ચલણુ, પુરકવીનું ફરતું, અને ગરેહની ચાલ પણ જાંણુન પડેછે. શારલામેન પાદશાહા જે તાન મેહેરેતો હતો, તેનો સોનેરી ધોર સાયના એક નકસો એક ઓરડામાંછે. એ ઉપરાંત આ મેહેલમાં બીજી બેહુદ ચીજો જોવાનીછે. આગ બા પાદશાહઓ જે ટોલીઆ ઉપર મુતા હતા, જે કુરમીઓ ઉપર બેસતા હતા, જે દેખેલો ઉપર લખતા હતા, તે સઘળી જેમ તેઓનાં વખતમાં હતી, તેમજ હજુર સુધી મેહુવા દીરીછે, અને તે કીમતી ચીજોને સંભાલી રાખવામાં ઘણીજ મેહેનત લીધી હોએ એવું ખુદવી રીતે દીમેછે. હમણા જરે શાંદનશાહ તથા તેનું કુટુંબ તાંહાં જાએછે, તારે તેઓનાં ઉપીઓગને વાસતે જે સામાનછે, તે પણ પાદશાહી દબદબા લાએકનોછે. કોઈબી દાગીના બારી કીમત વગરનો છેજ નહી, અને જાંહાં જશો તાંહાં મોનેરી રંગ જશે.

વારમેલનાં મેહેલની આસપાસનાં બાગ વીગે એવું જણાવીઆમાં આવીઈછે કે, ફુનીઆનાં સડ થી સારા બાગો સાંહેનો આ એક બાગછે પારીસનાં બીજા બાગો સાથે સરખાવતા એ બાગ ઘણાજ સરસ થઈછે. એ બાગમાં જરે આપણે જઈએ, તારે એક તરફથી તાંહાનાં તરેહવાર ઝાડો અને ફળો, તથા ફુલો અ ને બીજી તરફથી દેકાંણે દેકાંણે કરેલા હોજો અને તેમાં ઉડતા બુલંદ ફુંઆરા, તથા થામે થામ નેલેલા મોઈબતા અને ટંચી કારીગરોનાં વાસણુ તથા પુતળાં જોઈને દહેઓ ભાગ વધારે પરાંદ કરીએ, તેનાં લીઆરમાં આ પણે પડીએછે. પણ એ સઘળાંની નેલવણીથી આ બગીચા એવોતો રળીઆંમણો તથા શોહામણો લાગેછે કે. જેઓ વારસેલનો મેહેલ જોવા જાએછે, તેઓ કેટલાએક વખત તે બગીચામાં ફાહાડવાને સાડ અંદરનો કીમતી ખજાનો ઉતાવણેથી જુએછે. કેટલાએક લોકો એક દાહાડો મેહેલ જોવામાં રોકેછે, અને બાગમાં ફરવાનું બીજા દાહાડા ઉપર રાખેછે.

બાગમાં દાખલ થતાંને વાર દાંસાનાં ચાર મોટાં પુતળાં આપણુને દેખાએછે અને તેમની આસપાસ સંજોમરમરમાં કોતરી ફાહાડેલાં ચીતારો સાથે સણુગારેલાં બે મોટાં સોભઈતાં વાંસાંણુએ. તારપછી બે હોજ આપણે જોઈએછે કે જેનાં કોનારા ઉપર ૨૪ પુતળાંની હારછે અને તે હોજની વચ્ચેવચમાંથી ટોપકીનાં આ ફરનાં ફુંઆરા ઉડેછે. મેહેલની બરાબર સાંમે જે અગાસી બાંબેલીછે, તેને બંધે છેડે પાંણીનાં ફુંઆરા ચુકવામાં આવીઆછે, અને એ ફુંઆરાની આસપાસ જુદાં જુદાં જાંનવરોના પુતળાં નેલેલાંછે. એ જગેથી નરાક આ ગમ લાવીઆ કે સંજોમરમરનાં પથરથી બાંબેલી બીજી બે હોજ જોઈએછે અને એ હોજોની વચમાંની જગામાં એ

શ્રી ૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧

શરદે મનો દુષ્કાંતો બાથનો બાગ

(૪૯)

લાકાતને વાસતે પારીસ ખાતે ગઈ હતી, તારે તે નામદારને તે શાંહનશાહ મ્મતરે ખાંણુ આપીઈ હતું. એ વેળાએ જે ભાગને “પીટ” કરી કેરુછે તેને મ્મને રમત કરનારાઓની નગાનેા ભાગ એક સપાટ કરી નાંખી એા હતો, અને ચારશો મેનખાનેા તાંહાં ખાંણુ ખાવાને ખેડા હતા, મ્મને તે વખતે ૪૨ ઝુમરો સલગાવીઆ ખાં આવીઆ હતાં. આ મેહેલખાં એક ઓરડો ૨૪૨ કુટ લાંબો, ૩૫ કુટ ધોરુએ મ્મને ૪૩ કુટ લાંબો, મ્મને તે ખાં કોઈ મોટા કારણસર નાંચ આપીઆમાં આવેછે, તેનાં જેવા સણુગારેલા ઓરડા ફનીઆમાં થોડાજ જાંણી આમાં આવીઆછે. એ ઓરડામાં ઘણીજ લંચી કારીગરોથી બનાવેલી મેહેરાબની ૧૭ બારીઓએ મ્મને એ બારીની સાંમે દીવાલમાં આરસીનાં તકતા નરેલાછે, અને આખા ઓરડામાં રાતા સંગેમરમરના ૬૦ થાંબલા છે, કે જેનાં મથાળાં અને તળીઆનાં ભાગ ઉપર સોનેરી ધોર ચઢાવેલોછે. આપણી નાંમદાર રાંણીને નેપોલાં મ્મને મ્મતરે નાંચ આપીઓ હતો, તે વેળાએ દાદર તથા બારીઓ, દીવાલ અને થાંબલાં ઉપર ઘણાંજ ઉમદા મ્મને નવાઈ સરીખાં ફુલોના હાર લટકાવીઆ હતા, મ્મને તેથી તે ઓરડો એવોતો સોભી રહેઓ હતો, કે તે વખ તે જ્યેએ તે દેખાવ નજરે જોયો હતો તેઓ પોતાની કલમથી તેનાં ખરો ચીતાર આપી શકીઆ નથી. આ મેહેલખાં ફરનારાનાં જોવામાં બે મ્મચરત સરખી કણાનાં ઘડીઆલ આવેછે. એકની ઉપર ફરાનસનાં ૧૪ માં લુઈની તસવીરછે, અને જરે તેની ઉપર ઘડી વાગેછે, તારે અંદરથી ગાંએણુના મુર પણ નીકળેછે. બીજું ઘડીઆલ એથી પણ કીમતીછે. તેમાંથી આપણને મહીનો, તારીખ, વાર, અંદરમાની ચલણ, પુરવ્વીનું ફરવું, અને ગરેહની ચાલ પણ માંજુમ પડેછે. શારલામેન પાદશાહા જે તાજ પેરેરતો હતો, તેના સોનેરી ધોર સાથના એક નકસો એક ઓરડામાં. એ ઉપરાંત આ મેહેલખાં બીજા મેહલ ચીન્નિ જોવાનીછે. આગળ પાદશાહઓ જે ટોલીઆ ઉપર સુતા હતા, જે ફરસીઓ ઉપર બેસતા હતા, જે ટેબલો ઉપર લખતા હતા, તે સઘળી જેમ તેઓનાં વખતમાં હતી, તેમજ હજુર સુધી રેહવા દીધીછે, અને તે કીમતી ચીન્નિને અંબા લી રાખવામાં ઘણીજ મેહેનત લીધી હોએ એવું ખુદલી રીતે દીમેછે. હમણા જરે શાંહનશાહ તથા તેનું કુટ બ તાંહાં જએછે, તારે તેઓનાં ઉપીઓગને વાસતે જે સામાંનછે, તે પણ પાદશાહી દબળ્યા લાએકનોછે. કો ઈળી દાગીનો ભારી કીમત વગરનો છેજ નહી, અને જાંહાં જ્યો તાંહાં મોનેરી રંગ જોશો.

વારમેલનાં મેહેલની આસપાસનાં બાગ વીગે એવું જણાવીઆમાં આવીઈ કે, ફનીઆનાં સડ થી સારા બાગો માંહેનો આ એક બાગછે. પારીસમાં બીજા બાગો સાથે સરખાવતાં એ બાગ ઘણાજ સરસ થરેછે. એ બાગમાં જરે આપણે જઈએ, તારે એક તરફથી તાહાંનાં તરેહવાર ઝાડો અને ફૂલો, તથા ફુલો અ ને બીજી તરફથી દેકાંણુ દેકાંણુ કરેલા હોએ મ્મને તેમાં ઉડતા ધુલંદ ફુંઆરા, તથા થામે થામ મેલેલા મોહલતાં અને લંચી કારીગરોનાં વાસણુ તથા પુતળાં જોઈને કહેઓ ભાગ વધારે પસંદ કરીએ, તેનાં વીચારમાં આ પછે પડીએછે. પણ એ સઘળાંની મેલવણીથી આ બગીચા એવોતો રળીઆંમણુ તથા શોહામણુ લાગેછે કે જેઓ વારસેલનો મેહેલ જોવા જએછે, તેઓ કેટલોએક વખત તે બગીચામાં કાહાડવાને સાંઝ અંદરનો કીમતી ખજાનો ઉતાવળેથી જીએછે. કેટલાએક લોકો એક દાહાડો મેહેલ જોવામાં રોકેછે, અને બાગમાં ફરવાનું બીજા દાહાડા ઉપર રાખેછે.

બાગમાં દાખલ થતાંને વાર કોસાંનાં ચાર મોટાં પુતળાં આપણને દેખાએછે અને તેમની આસપાસ સંગેમરમરમાં કેતરી કાહડેલાં ચીતારો સાથે સણુગારેલાં બે મોટાં સોભઈતાં વાસણુછે. તારપછી બે હોજ આપણે જઈએ કે જેનાં કીનારા ઉપર ૨૪ પુતળાંની હારછે અને તે હોજની વચેવચમાંથી ટોપલીનાં આ કારનાં ફુંઆરા હરેછે. મેહેલની બરાબર સાંમે જે અગાસી બાંધેલીછે, તેને બંધ છેડે પાંણીનાં ફુંઆરા મુકવામાં આવીઆછે, અને એ ફુંઆરાની આસપાસ જુદાં જુદાં જાંનવરોના પુતળાં મેલેલાંછે. એ જગથી જરાક આ ગળી ચાલીઆ કે સંગેમરમરનાં પથરથી બાંધેલી બીજા મેહાજ જઈએ અને એ હોજની વચમાંની નગામાં જો

વીસ મોડાં સોલઈતા વાસણોછે. તારપછી બાગ મધેનાં એક લાગને “આરેનતરી” કરીને નાંખ આપેલું છે તે દીકરાં આવેછે, તાંહાં નારંગીના ઝાડોની હાર લગાડેલી છે, તેના રેખાવ ધણેજ પ્રશ્નનું લાગે છે. એ બાગ એક રેકડી ઉપર રચવામાં આવીઓછે, તેની ઉપર ચહુડવાને સાડ બધે બાજુથી ૧૦૩ ફાંટીઆની સી હીડી મુકેલી છે. અંદર દાખલ થવાનું જે બારણું છે તે પથરનું છે અને તેની ઉપર ઘણી સારી નક્કી પાડેલી છે. એ જગા ઉપર કાચનાં ગર્દન ઘરો બાંધેલાં છે તેમાં શીઆલાની રૂતમાં નારંગી તથા ઘડંબના જાડા રાખીઆમાં આવેછે, કે જ્યાં તે ફળો તે મોહસનમાં પણ મળેછે. હાંઆનાં નારંગીનાં ઝાડ મધેનું એક આ ૬ ફરાતસનાં પાદચાહ પેહેલા ફરાંસીસનાં વખતનું, એટલેજે ૧૩૬ વરસનું પુરાંછે, અને તે હજુર મુખી ૬ જ આવેછે. તેની ડાંખરીઆને સીધી રાખવાને વાસતે રેકા આવેલા છે. આ “આરેનતરી” ના છેડાની બાજુએ જે જગા આવેલી છે, તાંહાં ફુલોનાં બાગ કીધા છે અને તેની વચોવચમાં વળી ફુંઆરા છે. તાંહાંથી બાગ બાલીઆ કે વળી ફુલોનાં બાગ જોવામાં આવેછે અને તેની વચમાં બે ફુંઆરા છે, તે એક પડાનાં આકારમાં હોછે. વળી એક મોટો ફુંઆરા છે તેમાં પડા રોકા આકારમાં ચાર બીજા ફુંઆરા હોછે, અને તેમની આસપાસ તરેહવાર પુતળાં મેલેલાં છે. એ ફુંઆરાની આસપાસ જે ઝાડો છે, તેની અંદર સંજેતરમરનાં આ ૬ પુતળાં છે, વળી જરાક આગળ ચાલીઆ, કે સંજેતરમરના બાંધેલા બે ફુંઆરા છે, અને તેઓની વચે “ઈડ” જાતનાં ઝાડો રોપેલાં છે, અને તેમની આસપાસ બચાંઆની ટોલીનાં આ ૬ પુતળાં છે. વળી એક બીજો બાગ છે કે જેની આસપાસ ઝાડીઆ કાપીને રોનકદાર બનાવી છે, તાંહાં બાવીસ પુતળાં ગોઠવેલાં છે. હાંઆંથી નીકળીઆ પછી એક બીજો ફુંઆરા છે, તેમાં પડની પાંખીની ધાર ચાર માંછલી અને ચાર હાંસનાં પુતળાંનાં મોટા ડાંમાંથી નીકળે છે, એક ફુંઆરા છે તેમાં પાંખ સાથેનાં સાંકનાં મોટાડામાંથી પાંખી હોછે, તેની ધાર ધણીજ ઉંચી જાય છે. પણ જે ફુંઆરા “મેસીન ડી. નેપમીડન” એ નાંમથી ઓલખાયે છે, તે સદયી સરસ ગણાયે છે. એ ફુંઆરાની આસપાસ પુતળાંનાં પાંચ ટોલાં છે, અને તે સપ્તાગની અંદરથી પાંખી હોછે. વચો વચમાં બે મોટા સરખાના મોહડાંમાંથી જે પાંખી હોછે, તે ધણુંજ ઉંચે જાય છે. એ ફુંઆરાની આસપાસ જે સોલઈતા વાસણોછે તેમાંથી પણ પાંખી હોછે. હાંઆંથી નીકળીઆ પછે એક જોળ આકારનો બાગ જે હોછે, તેને ફરાં “ઈડ” ના ઝાડો રોપેલાં છે અને તે ઝાડોની વચે પુતળાંની હાર ગોઠવેલી છે, તારપછી સીહી ડી ઉપર ચહુડી એક અગાસી ઉપર જાય છે, તાંહાં સંજેતરમરનાં પથરનું એક ધણુંજ કીમતી મોલઈતું વાસણ છે, અને દર સીહીએ પણ વાસણો મેલેલાં છે. તાંહાંથી નીકળીઆ કે વળી એક ધણેજ પ્રશ્નનું ફુંઆરા આવેછે, તેમાં પડા રોકા આકારનાં પાંચ ફુંઆરા એક એક ઉપર હોછે, અને તેની આસપાસ રેકા તથા કાચનાં પુતળાં, તેઓનાં મોટાડાંમાંથી જે ધાર નીકળે છે, તે મેહરાજનાં આકારમાં ધડને હોછે, અને તે ફુંઆરાને બે છેડેથી પાંખીની ધાર ઉડની કરેલી છે, તે ધાર ઉંચાઈમાં ૩૦ ફૂટ મુખી જાય છે, તેથી આ ફુંઆરા નો રેખાવ ધણેજ સારો લાગે છે. તારપછી બાગનો જે બાગ આવેછે, તાંહાં સંજેતરમરનાં બાર પુતળાં અને બાર વાસણો છે. તે મેસીઆ પછી વળી એક મોટો ફુંઆરા આવેછે કે જે “મેસીન ડી. નેપમીડન” નાં ફરાં જરાક નાંખે છે. એની અંદર એક પુતળું છે તેમાં ચાર મોડાની ગડીમાં સવાર થાયેલા ઉગ્રને રીવસ પાડેલો છે, અને તેની આસપાસ મોડાં જાંનવરોનું રોતું પાડેલું છે. ગરબીની રૂતમાં જ્યેમિના રોખ રોખે, તે જ્યેમિને મોટાં ફરાંને બની આવે તેને વાસને ૧૮૪ ફૂટ મોટાની અને ૪૪૭૩ ફૂટ લાંબી પાંખીની એક મેડે જ બનાવેલી છે. તારપછી મેરેજ તરફ પાછા ફરાં એક ઉગ્રને બાગ બનાવેલા આપણા જોવામાં આવેછે, અને તેની આસપાસ સંજેતરમરનાં ૩૨ ધાંલા ઉના કીધા છે. દર એક ધાંલાં મેહરાજની જોડે છે, અને તે મેહરાજની ઉપર કીમતી વસ્ત્રો મેલેલાં છે, અને દર એક મેહરાજની વચમાં પાંખીનાં ફુંઆરા કીધેલાં છે. અને તે બાગની વચોવચમાં એક મોટું પુતળું મેલેલું છે. આ જગા ઝાડીઆ પછી બે ફુંઆરા છે તેમાં વર્તન રતુ અને

હુંનાલો બતાવનારાં બે પુતળાં છે. વસંત રૂપનાં પુતળાંમાં એક ચારત પાડેલી છે અને તેની આસપાસ કુલોની ટોપલી નથાબંધ પડેલી છે, અને છોકરાંઓ અંધામાં તથા ગલમાં કુલોનાં હાર નાંખી ઉભેલાં છે. હુંનાલાના પુતળાંમાં એક ચારત ગાંડનાં ખેતરમાં હાથમાં દાતરું લેધને ઉભેલી છે અને તેણીની આસપાસ બાળકો ઉભેલાં છે. તારપછી એક કુંઆરો આવે છે કે જેની વચેવચમાંની ધાર ૭૦ ફુટ ઉંચે ઉઠે છે. હીંઆંથી નીકળીઆ પછી જે બીજો કુંઆરો આવે છે, તે વળી બીજી તરેહનો છે. તેની આસપાસ આજે રોપેલાં છે, અને તેની વચ્ચે ખડક બાંધેલાં છે. એક આદમી એ ખડક ઉભેડી નાંખવાની કોશિસ કરતો હોય તો પુતળું પાડી ઉઠે, અને તેનાં મોઢાડાંમાંથી જે પાંજીની ધાર ઉઠે તે ૬૦ ફુટ ઉંચે જાય છે. તે આદમીનાં હાથમાંથી તથા ખડકનાં જીદા જીદા ભાગમાંથી પણ પાંજીની ધારો ઉઠે છે. એક બીજા કંઈએ પણ આડોનાં બાગની અંદર ખડક બનાવેલાં છે, અને તે ખડકમાંથી નીકળતાં પાંજીથી તેની નીચે એક નેહર થઈ છે. એવું જણાવીઆમાં આવી ઉઠે કે જે દીને એ સમજા કુંઆરા ચલાવીઆમાં આવે છે તે દીને તેનાં ઉપર લગભગ પાંચ હજાર રૂપીઆનો ખર્ચ થાય છે. ઉપલા કુંઆરાઓની ખુબસુરતી વીશે જટલા વીશેસણ લગાડી બેલીએ તે પુરતાં નથી. ફક્ત નજરે જોવાથી જ તેમની ખુબી સમજ પડે છે. વારસેલનાં બાગનું બધાંનું કરવા બેસીએ તો બાગ, બાગ અને બાગ; ફુલ, ફુલ અને ફુલ; કુંઆરા કુંઆરા, અને કુંઆરા, પુતળાં પુતળાં અને પુતળાં, એ બોલો એટલા આવે છે કે તેના થાગ નથી.

વારસેલનાં મેહેલને લગતો તબેલો છે તાંહાં શાંહનશાહની મોટી ગાડીઓ આપણાં જોવામાં આવે છે. એ ગાડીઓની ઉપર તમાં સોનેરી થાર છે અને જાંણે આખી સોનાંની બનાવેલી હોય તેવી નજર આવે છે. શાંહનશાહ પોતે પરણીએ હોતો, તારે જે ગાડી બનાવીઆમાં આવી હતી તે ખતીત થણી જ મુંદર છે, અને તેની કીમત એક લાખ રૂપીઆની જણાવીઆમાં આવી છે.

મકરણ ૭ મું.

સંગરસથાનો—પુસ્તકખાનાં.

વીદીઆ, એલમ અને હુનરમાં પારીસતુ અગતપણ—દર વરસની મોહનમના મુગરહસથાનો—દર પંદર વરસતુ મોહન સંગરહ સથાન—જુના લુવરનો મેડેય તથા મુગરહસથાન—“જરડે ૬ પૃષ્ઠ” નો બાગામિત તથા છરામિત બાગ—એ બાગને લગતુ કીમતી સંગરહસથાન તથા મૈનપરોનો સંગરહ—વીદીઆ તથા એલમનો ફેલાવો કરનારી મંડળીઆ—પુસ્તક ખાના—“આધ્યત્મીઆથક ઇમપીરીઅલ” પુસ્તકખાનાનો હેવાન.

પારીસ જેમ પોતાનાં મેડેલો, બાગો, દેવળો અને તરેહવાર ગતોનાં કારખાનાંઓમાં સરસછે, તેમ વીદીઆ તથા હુનરની બાબદમાં ઇઝરોપનાં બીજાં શેહેરો કરતાં કોઈબી રીતે ઉતરતો દરજ્જો ધરાવતું નથી, આ શેહેરે મોટા વીદીઆવાંનોને નનમ આપીઓછે, અને વીદીઆ તથા હુનરને લગતી ઘણીએક મોથનું આ ન તેને ઘટેછે. હુઆનાં પુસ્તકખાનાં અને સંગરહસથાનો તથા વીદીઆ અને એલમનો ફેલાવો કરનારી મંડળીઆ ઇઝરોપ ખંડમાં પેહલે વાંધેનો દરજ્જો ધરાવેછે. મેડેલોનું બધાંન જે આગળ કીધામાં આવીડંછે, તે ઉપરથી દીડામા આવીડં હશે, કે દર એક મેડેલ એક સંગરહસથાનછે. વળી તે સાથે પારીસમાં સઘળાં મલીને બીજાં ૨૯ જાહેર સંગરહસથાનોછે, તથા ૯ ખાનગીછે, પણ લોકોનાં કામ્પેદાને સારું ટુંગાડાંછે, તથા બીજાં ૬ છે, તે માલિકોની પરવાનગીથી મોઈ શકાએછે, અને તેહમાં બારન જેમસ રાયસમાઈલડનું (આઈલ પેનટી ગસ) રંગનાં ચીતારોનું સંગરહસથાન ઘણું કીમતીછે. ઉપલાં સંગરહસથાનો અસલનાં તથા હાલનાં જમાં નાની કારીગરી તથા હુનરની તથા સઘળી વીદીઆ તથા એલમને લગતી બાબદોની વસતુઓથી પુરછે, અને તાંહાં જાઈ તેઓની તપાસ કરીઆથી તથા જોયાથી આપણાં જ્ઞાનમાં ઘણીએક વધારો થાએછે.

વળી એવાં કીમતી અને જાથુક ખાતાં હયાત છતાં, દર વરશે કેટલાંએક સંગરહસથાનો તે વરસની નોહસમ સુધી ટુંગાડીઆમા આવેછે, એટલેજ, ગયાં વરસમાં હુનર તથા કારીગરીની જે જે વસતુઓ બની હાએ તેમનાં તથા દર એક નોહસંમતી કુદરતી ઉત્પત્તીની વસતુઓનો સંગરહ તે નોહસંમત રખાડીઆ માં આવેછે. વળી આ પુસ્તકનાં ઘણીએક વાંચનારાઓને ખબર હશે, કે સને ૧૮૫૪ નાં વરસમાં પારીસમાં આખી દુનીઆંતા હુનર અને હીઓગતી વસતુઓનું એક મોટું સંગરહસથાન ટુંગાડીઆમાં આવીડં હતું. જારે આ પુસ્તક લખનાર પારીસમાં હતો, તારે એ સંગરહસથાનની ઇમારત ખાલી હતી, તેથી તે વીધેતુ બધાંન આ જગાએ આપી શકતું નથી તથા એવાં સંગરહસથાનથી દુનીઆંને કેવા અગતીત કામ્પેદા થાએ છે, તેનું વરણન ઇંગલંડનાં બાગમાં કરીઆમાં આવશે, તેથી આ જગાએ વધારે મોલવાની અગત નથી, પણ જે આએ તે સંગરહસથાન જ્યેહ હતું તેની તેમો ઘણી તારીફ કરી ગયાછે, દુનીઆમા ઉત્પત્ત થાતી સઘળી વસતુ તથા સખા હુનર અને કારીગરીનાં તાંહાં એક ઘણું કીમતી સંગરહ બનીઓ હતો, આ મોટું સંગરહસથાન પારીસમાં દર પંદર વરસે ટુંગાડીઆમાં આવશે.

પારીસમાં મંડળી સરસ સંગરહસથાન હાલમાં જુનાં લુવરનું ગણાએછે. જુનાં લુવરને મેડેય નુ એક મોમેતતીનું અને બે માલજ, તે નદીનાં માથા ઉપર આવેયોછે, અને તેનો બાહેરનો રખા

૫ ઘણાજ સુંદર છે. એ ઈમારતનો પેટ્રોસ પાપો સને ૧૫૨૮ ના વરસમાં નખાવો હતો, પણ ઘણીએક અડધજોને લીધે તેનું બાંધકામ લાંબી મુદત થયી પૂર્ણ નહીં થયું હતું. સને ૧૮૦૨ ના સાલમાં છાપરાં શીવા એ સમથું કાંમ પૂર્ણ થયું હતું. નેપોલીઅન બોનાપાર્ટે એ મેટ્રેલ તમામ કરાવીએ. નવમાં ચારલમે, તરીજ તથા મોથા હેનરીએ, તથા તેમાં તથા પંદરમાં બુધએ, આ મેટ્રેલમાં પોતાનું રહેવાનું મથક કીધું હતું, પણ હાલમાં માતર રાન્કારોબારનાં કોઈ મોટા કાંમસરજ તેને વાપરીઆમાં આવે છે, અને તેનો ઘણો ખર્ચે ભાગ અસલનાં જમાનાની તથા નાનીચી કારીગરીની વસતુઓનાં સંગરહાલ રોકવામાં આવીએ છે. એ મેટ્રેલનાં આગળા ભાગની લંબાઈ ૫૨૫ ફુટ છે અને ઉંચાઈ ૮૫ ફુટ છે. વચ્ચેવચ્ચાનાં ચોરડાની પોટાલાઈ ૮૮ ફુટ છે. એ મેટ્રેલની ઉગમણ તરફની બાજુનાં બાહરનાં દેખાવની ઘણી તારીફ થાએ છે. અડધીસ બેવડા થાંબાની ઉપર એક ઘણીજ ખુબશુરત ગીઆલરી કાઢાડેલી છે. ભોંંએતકીએ અંદર દાખલ થયા પછી નદીની બીજી બાજુ થયી જે ચોરડાએ આવેલા છે, તેની ઉપરની સીલીંગ ઘણીજ તારીફ લાએક છે. દરએક ચોરડાની સીલીંગ ઉપર જુદી જુદી મતલબનાં સુંદર ચીતારો પાડેલાં છે, તે જેઈ આપણા જીવને ઘણીજ આનંદ ઉપજે છે. એક ચોરડાની સીલીંગ ઉપર આકાસી આતશની મદદથી “પરોમીથીડિસ” † આદમીને પરાંણ બખશ તો હાએ તેવો ચીતાર આપેલા છે. બીજા ચોરડાની સીલીંગની ઉપર નસટીનીઅન, રોમના મુલકને ધારા આપતો રાએ, એવી રીતે પાડેલા છે. તરીજ ચોરડા ઉપર અસલનાં યુનાનીઓનાં ઘણાએક જીતપરસતી ચીતારો છે. ચોથામાં કુતેરની નીશાંન દાખલ “મીનરવાએ” આલીવનાં ઝાડની દાંખલી પડેલી છે. પાંચમાં રોમની અસલી તવારીખનાં કેટલાએક બનાવોનો ચીતાર આપીએ છે. છઠ્ઠામાં હાલપણ અને નેકીની મતલબ બજાર કરનારા ચીતારો ઘણીજ મંચલાઈથી પાડેલાં દીરો છે. આ સમથાં ચીતારો જેકે ઘણા વરસનાં છે તોપણ નવાં અથવા થોડુએક થયું પાડેલાં હાએ તેવાં લાગે છે, તેમનો રંગ અને આકાર ઘણીજ ખુબશુરત છે, અને ફ્રાન્સમાં જે સઉથી નાનીચા કારીગરો થઈ ગયા છે તેઓનાં હાથની કારીગરીનાં છે. એ ચોરડાની દીવાલો તથા ભોંંએને સંગેમરમરના પથરોના આકાર આપવામાં આવીએ છે. એ ચોરડાઓમાં અસલનાં વખતની ચીજોનો ભારી સંગરહ છે, તેમાં ૨૪૦ આદમી તથા જાનવરોનાં પુતલાં, ૨૩૦ અશ્વોં પુતળોં, ૨૧૫ કે તર કાંમની વસતુઓ, ૨૩૫ નાનીચી કારીગરીનાં સોલઈતા વાશજો; જીમ્લે ૯૨૦, પદારથો છે. એક બીજી મોટો ચોરડો છે તેની બન્ને બાજુએ લાકડાંની કબરો ગોડવીઆમાં આવી છે, અને તે બન્ને કાંસાંની, ધાતુની તથા બીજી ઘણી અસલી ચીજોનો સંગરહ છે. એ ચોરડામાં ઘણીજ રોનકદાર, કીમતી અને ઉચી કારીગરીનાં તરણ વાશજો છે તેહમાં અગત કરીને વચે વચ્ચાનું જે ઘણુંજ સુંદર ગણાએ છે, તે બરલીન શેહેરમાં બનાવેલું છે, અને પુરૂશીઆનાં પાદશાહે લુઈ ફીલીપને ભેટ આપીઈ હતું. એજ ચોરડાનાં એક ખુણા મધે કાચની એક પેટીમાં કેટલાંએક હથીઆરો ભેવામાં આવશે, તે નવાં જીવરોનો પેટ્રેલનો પાપો ભરે નાંખીએ હતો, તારે કાંમે લગાડેલાં હતાં. આ જોઈ નીકલીને જે ચોરડામાં જઈએ છે, તે ચોરડાની સીલીંગના તરણ ભાગ કરી તેમાં વખાંણતા જોઈ ચીતારો પાડેલાં છે. વચ્ચાનું ચીતાર “જીપીટર” દરીઆની અને જમીનની પેદાસનાં ફાએલા બતાવતો હાએ એવી મતલબનું પાડેલું છે, અને તેની આસપાસનાં ચીતારો લડાઈ તથા વેપારની મતલબ દેખાડે છે. એ ચોરડાની અંદર અસલ જમાનાની કારીગરીનાં મોલાએમ તથા “ટેપીસટરી” નાં ભરતનાં તથા કોરી તથા ચીની તથા હાથીદાંતનાં કાંમનાં નમુનાં છે. હાંઆ હાથીદાંતનો એક પરદો છે, અને તેનાં ૬૯ ભાગ કીધા છે, અને દર એક ભાગની અંદર બાઈબલમાં લખાએલા બનાવોનાં ચીતારો છે. આ જગાથી નીકલીઆ પછી “પોરટરેટ ગીઆલરી” અથવા સખીઓનાં ચોરડામાં જઈએ છે.

† યુનાની લોકોમાં એવી કાલજી છે કે, આગળ ફનીઆમાં આતશ હતો નહીં, તેને “પરોમીથીડિસ” નામના દેવે એ હસ્તમાંથી ચોરી લાવીને આ પુરથવીમાં આપીએ હતો

મહી હતી, તેહમાંની ઘણીએક-હીઆંછે. ઉપલાં એ યેહુરોમાં રાંધવાનાં કાંમમાં જે હુધીઆરો આવતાં હતાં, તે પણ હીઆંછે. આ નગેથી નીકળીઆ પછી જે પાંચ આરડાએ આવેછે, તેમાં ફરાનસનાં કેટલાએક પા દશાહુએની તસવીરોછે. એક આરડાની વચે વચમાં એક જાતના લાકડાંની એક નોટી કબજછે, તેની અંદર તેરમાં તથા ચઉદમાં લુછ, બીજા ફરાંમીસ તથા બીજા તથા ચોથા દેનરીએ જે બખતરો પેહરીઆં હતાં તે મેલેલાંછે. તેની પડોસનાં આરડામાં એવી-જ એક બીજ કબજછે, અને તેમાં પણ નવમાં ચારલસ, પેહલા ફરાંમીસ અને બીજા તથા તરીજા દેનરીનાં બખતરોછે. એ આરડામાં ઘણી-જ સારી કારીગરીના એક ટોલી એછે, કે જેની ઉપર ચોથો દેનરી સુતો હતો, અને એજ પાદશાહુ જરે બાબક હતો તે વખતનાં આકારનું તેનું રૂપાનું પુતળું એ ટોલીઆ ઉપર હવડાં જેવામાં આવેછે. આ આરડાનાં સીલીંગનું કોતરકાંમ ઘણુજ બા રીકછે. બીજા આરડાની અંદર એક કબજછે તેમાં ઘણીએક કીમતી અને પુરાંણી વસતુએછે અને તેમાં એક યુમર અને ચારસી, કે જમાં કીમતી હીરા નહેલાછે, અને જે વસતુએ વેનીસની મરકારે “ મેરી ડી મેડીસી ” ને ભેટ દાખલ આપી હતી, તે પણ અતરે જેવામાં આવેછે. એજ કબજમાં આગળા પાદશાહેની બંદગી કરવાની કેતાએછે અને તેમાં ઇસવી સને ૭૮૦ નાં સાલની શારલામેનની બંદગી કરવાનું પુસ્તક પ હુડે. બારીની આગળ લખવાની એ રેખેલાછે, તેમાંની એક અટારમાં લુછની અને બીજા લુછ ફીલીપની હુ તી. આ પાછલી રેખલની ઉપર ૧૮૪૮ નાં સાલનાં બલવાએરોનાં હાથની નીગાંને દેખાએછે. પાંચમાં આરડામાં નેપોલીઅન બોનાપાર્ટની સપળી નીશાંનેછે. એ આરડાની સીલીંગ ઉપર નેપોલીઅનનું નામ લ ખેતુંછે, અને તેનાં રાજમાં વીલીઆ અને હુંનરનો જે વધારો થયો હતો, તેની મતલબ જાહેર કરનારા ચી તારોછે અને તેની દીવાલ ઉપર ઉદીએગની નીશાંન દાખવ મધમાંખીએનાં ચીતારો પારેલાંછે. નોટી દરબાર હુએ તે વખતે નેપોલીઅનનો પેહરવાનો પેશાક, તથા તેનાં ઘોડા ઉપરની જાન અને લગાંમ, તથા તલવાર, અને મારેનબોની લડાઈને વખતે પેહરેલો ડગેલો, તથા એ શાહુનશાહુ જાહેરે પેહલો કાનસલ હતો તારે તેનાં કાંમમાં આવતી તલવાર તથા ૧૮૧૪ ની લડાઈમાં તથા સેંટ હેલીનામાં જે ટોપીએ તે પેહરતો હતો તથા મરવાનાં બીજાનાં ઉપર પોતાનાં હાથમાં જે રૂબાલ તેણે રાખીએ હતો, તે વગરે એ સુરા પેહલવાન અને મો ડા શાહુનશાહુની ઈઆદગારી દાખલની બીજ ઘણી વસતુએ આ આરડામાં જેવામાં આવેછે, અને તે ઉપર ન જર કરીઆથી નેપોલીઅનની મોહુટાઈ જાણનારનું હાઈડું ભરાઈ આવીઆ વીના રેહતું નથી. આ મેહેલની આંતર દશાનાં બીજા માળ ઉપર ૧૧ આરડાની એક હારછે, તે મધે જે સાંત્રાંનછે તે ખરેખર જેવા જેગછે. તાંહાં નાગીઆ અને વખાણાએલાં વાંહાંણુના નમુનાછે. એક આરડામાં કાચની કબજમાં જે સાંચાથી ત્રીસ રદેશ મધેનો ચીનારો લાવી, પલાસ ડી લા કાંનકારડ નાં ચોકમાં મેલીએછે, તેનો નમુનો જેવામાં આવેછે. લક્ટેનેનટ બેલો, જે સર જાંન ફરાંકલીનીની શોધમા મરણ પામીએ હતો, તે દેવાવર જુવાંનની ઈઆદગારી ને વાસતે ફરાંસમાં રેહનારા ઈંગરેજેએ આ આરડામાં દીવાલની ઉપર નોંધ તરીકે કેટલુંએક વરણુન કરેલુંછે. વાંહાંણુનાં નમુનાં સાથે, હીઆં, ફરીઆની ચુસાફરીનાં કાંમમાં વાહાંણુ ઉપર ઉપીઆગનાં જુદાં જુદાં હુધી આરો તથા આફના સાંચાનાં નમુનાં પણછે. આ નગો છોડીઆ પછે જે તરણુ આરડા આવેછે તેમાંનાં પેહ લામાં ચીની કાંમની ઘણીએક જેવા લાએક જાનસો તથા એશીઆ ખંડનાં વચમાંનાં ભાગનાં મુલકોમા જે હુ થીઆરો વાપરતા હતા તથા વાપરેછે, તેમાંનાં ઘણુએક નગો જેવામાં આવેછે. બીજાં આરડામાં ચીનાંઈ ઝું ક તથા ઘોડેનાં નમુનાંછે. તરીજા આરડામા દખલુ ખાહુસમુદરનાં ટાપુનાં રેહવાસીએ જે હુધીઆર વાપરે છે તથા જે જાનશે પેહેરેછે તેમાંના ઘણુએક જેવા લાએક નમુનાંછે. એ આરડાની વચમાં હીઆંએનાં જગ રનાયનાં નાંમીયા દેહેડાનો નમુનોછે. એ જાઈ રહેઆ પછી તરણુ આરડામાં એસીરીઆના મુલકમાંથી કે ટલીએક તખ્તીએને ફરેનચ કાંનસલ એલબોરાએ પારીસ મોકલાવી હતી, તે મેલેલી આપણા જેવામાં આવે

છે. એ ચોરડાની પહોસમાં એક મોટો ચોરડો છે તેમાં મીસરનાં અસલનાં વખતનાં ઘણાં કદાવર પુતળાં છે. જોકે એ પુતળાં આજ તરણ હજાર વરસ થયા પુરાણોં છે તે પણ તેમની ઉપરના રંગ જાંતે તરત નોબ હોએ એવું દેખાએ છે અને તેથી જોનાંરને કેટલીએક અચરતી ઉપજે છે. એ ઉપરાંત બીજા આસરે પમાસ ચોરડા હશે તેમાં જુદા જુદા દેશની જોવા લાએક વસતુએ છે.

હવે એક મોટું સંગરહસથાન બનેલું છે અને તેમાં જટલું જોવાનું છે તે ઉપર વીચાર કરતાં ઉપરું બ પાંચ ઘણું થોડું છે. હરકોઈ સુસાફર એક દીવસમાં આ સંગરહસથાન સઘળું જોઈ શકતો નથી, તેથી તે તે તાંહાં તરણ અથવા ચાર વખત જવું પડે છે, અને તે વેળાએ પણ ઉતાવળેથી ફરી જવું જોઈએ. દરએક બીજા છુટું વરણન કરવા જોગ છે, પણ તેમ આ પુસતકમાં બની શકતું નથી. એટલું જ કહેવું બસ છે કે, એ મોટાં સંગરહમાં એકબી વસતુ એવી નથી, કે જે જોવાલાએક નહીં હોએ, અથવા જે જોઈને આપણને કેટલીએક અચરતી તથા ખુશી નહીં ઉપજે. જે પારીસ ખાતે જાએ અને હવેરના મેહલ જોવાની ગફલત કરે, તે સુસાફરીનાં કાંબને લાએકનો નહીં કહેવાએ.

વળી એક બીજું નાંખીયું સંગરહસથાન છે, તે “ જરડે ડ પલાં ” નાંખેના એક બાગાએત તથા જરા એત બાગ, કે જે આડ પાંતની વીદીઆ સીખનાંરને ઘણાં અગતનો અને કીમતો છે, તેની સાથે જોડેલું છે, તે બાગ તથા સંગરહસથાનનું બપાંત નીએ આપીએ છે.

એ સંગરહસથાન ફરાનસનાં પાદશાહ તેરમાં છુટાએ રચીડું હતું, અને તેહમાં સઘળી જાતનો સંગરહ કરવાને તે દેશનાં મોટા મોટા વીદવાંનેએ મદદ દીધી હતી. ઈસવી સને ૧૭૩૯ માં વખણાએલા ફીલસુફ “ભુકો” ને એ સંગરહસથાનનો ઉપરી દેરવીઆમાં આવીએ હતો તેણે તાંહાંનાં બાગને સુધારવાને ઘણી મેહેનત લીધી હતી. તેની સાથે સાંમેલ થાઈ બીજા વીદીઆરથીએએ એ સંગરહસથાનનાં બીજા ભાગે ઉપર ઘણું ધીઆંત આપીડું, પણ પછવાડેથી જવારે ૧૭૮૯ માં ફરાનસ દેશમાં મોટો બગેલા ઉડીએ, તે વખતે જોકે મદરેસાએ અને બીજાં વીદીઆ હુનરનાં ખાતાંએની મીસાલે એ સંગરહસથાનનો તદન નાસ થાયો નોહતો, તેપણ તે ઘણીજ પડતી હાલતમાં આવી પડીડું હતું અને તે હાલતમાં છેક બોનાપારટનાં વખત થુધી રહીડું. એ શાંહનશાહે તેને પાછું સુધારવાની કોએસ દીધી હતી અને તેવાર પછી તે સારી અવસથામાં રહેલું છે, અને તેનો ખરચ સરકાર પુરો પાડે છે તથા એ ખાતાં ઉપર એક પરધાંનની સતા ચાએ છે.

એ સંગરહસથાનનાં પાંચ ભાગ કીવેલા છે. પેહલા ભાગમાં આડ પાનનો મોટો બાગ છે, અને તેમાં ગરમ દેશનાં રોષા ઉગાડવા સાડ જુદી જુદી જગાએ બાંધીને તાંહાં બાફની મદદથી જરની ગરમી કાએમ સાખવામાં ચાવે છે. બીજા ભાગમાં વનસપતીની જાંનવરી અને ધાતુઈ પદારથો એકવેલી છે. ત્રીજા ભાગમાં સગમી જાતનાં જીવતા જાંનવરો રાખેલા છે. ચોથા ભાગમાં કુદરતી તવારીખને લગતું પુસતકખાંતુ છે. પાંચ માં ભાગમાં તરેહ તરેહનાં ઇથીઆરો, સાંચા, ભડીએ તથા વીદીઆ અને હુંનરને લગતી જુદી જુદી બાબદો ઉપર ભાચાણ કરવાનાં દારજીમર જરનો તથા તેવોજ બીજો સામાન રાખેલા છે. એ ભાચાંણે ફરાનસની જુદી જુદી મદરેસાનાં શીખચાણુએ કરે છે અને તે વીચે આગળથી ખબર આપીઆમાં ચાવે છે. એ આખું સંગરહસથાન ઉતું કરતાં (૧૬૦૦૦૦૦) સોલ લાખ રૂપીઆનો ખરચ થયો હતો. જરડે ડ પલાંનાં બાગમાં દાખલ થતાં પેહલી જે ઈમારત આપણાં જોવામાં ચાવે છે તેમાં જાંનવરી ચીજોનો મંગરહ કીધેગ છે. તેની જમણી બાજુ ઉપર પુસતકખાંતુ તથા ધાતુઈ અને વનસપતીની પદારથોનો સંગરહ છે. ડાહાવી બાજુએ આગળ દહીડ છે, તેમ ગરમ ઘરો અને જીવતા જાંનવરોનો સંધરહ છે. તેમની વચે વચની જગામાં બંચે બાજુએ લીચુનાં તથા “એસનર” નાં આડો રોપેલાં છે. બાગમાં સરચે જાતનાં ઝાડોનાં સંગરહની ગોઠવણ ઘણીજ સારી રીતે કીધેલી છે. તેમની ઉપર જુદા જુદા રંગની તીડીટો મારેલી છે. રાત્રી તીડીટ

વાળાં ઝાડો દવાઈનાં કાંઠામાં આવેછે, લીલી તીકીટવાળાં ખાધાનાં કાંઠામાં, જંબુરી તીકીટવાળાં હુંડરનાં કાંઠામાં, અને પીલી તીકીટવાળાં સણગારનાં કાંઠામાં આવનારાંછે, તથા જે ઝાડો ઉપર કાલી તીકીટો વળ આવેલીછે તેઓ જાહેરીછે. એ બાગ દરેક તરણથીતે પાંચ વાગા શુધી લોકોને સાડાં ઉંઘાડો રાખીઆમાં આવેછે. એ બાગમાં બે રેકડી દીકામાં આવેછે, તેમાંની એકને મથાળે પીતળનો એતેલો તંબુ મારેલોછે અને તેમાં બેકકો ગોઠવેલીછે. એ જગા ઉપરથી તે બાગનો તથા પારીસનાં કેટલાએક ભાગનો દેખાવ ઘણોનું પુરાનુમાં લાગેછે. બીજી રેકડી જે પશ્ચિમ દશા તરફછે તેની ઉપર સરોવરની જાતનાં ઝાડો રોનક ભરેલી રીતે રોપેલાંછે, અને તેની હેઠલ શીખશાણુઓનાં તથા તાંહાંનાં ઉપરીઓનાં ધરોછે.

ભાશાણુ કરવાનાં એરડામાં ૧૨૦૦ માંણશો સમાઈ શકે તેટલી બેકકોછે, અને વરસ દાહાડે સઘળા મલોને ૧૮૦૦ વીદીઆરથીઓ તાંહાં ભાશાણુ સાંભલવા સાડાં જાએછે. બાગમાંથી વરસે દાહાડે નવથી ૬ સ હજાર કોથલા જુદી જુદી જાતનાં બીજ તથા સાતથી આઠ હજાર નાંધલા રોપા નીકસેછે, તેમને જુદા જુદા ધંધાદારીઓ ઉપર મોકલીઆમાં આવેછે, કે તેઓ તેનો વધારે ફેલાવો કરી શકે. એ બાગમાં ભાંત ભાંતનાં ૧૨૦૦૦ હજાર રોપાછે અને તે લોકોની ગમતને સાડાં દરેકજે છેક આરથી રાત શુધી ઉંઘાડો રાખીઆમાં આવેછે. જ્યારે ૧૪ માં બુધ પાદશાહે વસેલનાં મેહલને પોતાનું જાણુકતુ રહેડાંણુ કીધું, તેવારે તેનાં બાગમાં એક જગાએ જીવતાં જાનવરોનો સંગરહ કરવાને તેને વીદીઆ હોનરનો ફેલાવો કરનારી મંડળીઓ ભલાંમણુ કીધા ઉપરથી, તેણે હેવો એક સંગરહ કરવા માંડીઓ, પણ સને ૧૭૮૯ નાં વરસનાં બળવામાં ઘણા એક જાનવરો મરી ગયાં અને જે જીવતાં રહેવામાં હતાં તેમને ૧૭૮૪ નાં સાલમાં આ સંગરહસ્થાનમાં લાવી રાખીઆમાં. હવડાં જે રેકકોએ જે જીવતાં પરાણીઓનો સંગરહછે તે જગા ઘણીજ રમુજ ભરેલી લાગેછે, તથા મુસાફરનાં દીલને ઘણું પુશી કરેછે. એક જાતનાં જાનવરો બીજી જાતવાલાં સંગાયે બેલાઈ નહીં જાએ એટલા સાડાં તેમની વચે લોહાંડાંનાં સલીઆ આડાં જડી લઈને તેનાં ઉપર લોહાંડાંનાં તારની જાલી ગુંથી લીધીછે. જેતાર શખસ સઘળી તરફ ફરી શકે તેટલા માંડે ચાલવા સાડાં વચમાં ખાલી જગાઓ પણ રાખેલીછે. એ ગોઠવણુથી હરણો, બકરાં, મેહનડાં, ગાએ, ટોર, જીરાફ, પંખશીઓ, મરઘાં, બતકાં, અને બીનાં પુશકલ જાતનાં જાનવરો એક બીજાથી છુટાં રાખેલાં આપણી નજરે પડેછે. હેની પડોસ માંજ એક બીજી જગા ઉપર તરેહ તરેહનાં સાંપ, શેસવાટ, ખવેડી, સરડાં અને હેવાંજ બીજા ઘણા એક પેટે ચાલનારાં જાનવરોનો સંગરહછે, અને તેઓને કાચનાં પીનરાંઓમાં રાખેલાંછે. એ જગોને હવેશાં બાફની મદદથી ગરમ રાખેછે, અને એ ઉંઘારતની બારીઓને તારની જાલીઓ જડી લીધીછે, તેથી આપણને નુકસાન કરીઆ વગર આપણે તેની અંદરનાં જાહેરી જાનવરોને જોઈ શકીએ છઈએ. તરીજ જગા ઉપર જાત જાતનાં રાંછી મરઘાંછે, તેની સાંમને અમરો તથા ગવેડાં રાખેલાંછે. વળી વધારે આગળ ચાલતાં એક મકાં ન ઉપર ગરૂડ પંખશીઓ, ગીદ, અને પોપટ તથા નુરીઓ આપણી નજરે પડેછે. એ મકાંને એક છેડે કાચ બની જાતનાં સઘળાં જાનવરો એકડાં કીધાંછે. તેની સાંમને અમેરીકાનાં હરણોનો સંગરહછે. જમણી બાજુ એ જગાં આફ્રીકા ખંડનો એક જાતનો ઠીંગણાં કદનો, ટુકાં સીંગડાનો તથા ટુકાં બાલનો બકરો આપણે જોઈએછે. એ જગા છોડીઆ પછી ફાડી ખાનારાં જાનવરોને જાંહાં રાખેલાંછે તાંહાં આપણે જાઈએછે. એ જગા ઉપર શીંહ, વાઘ, રીંછ, ચીતા, ભુંડ ઇતીઆદી જાનવરોછે. તેઓમાં ગંગાલાનો પણ એક મોટો વાઘછે. હેની દખણ તરફ આફ્રીકા ખંડનો એક પ્રુખમુરત વાઘ રાખેલોછે, તેની પછવાડેનાં ભાગમાં એક જાન મોઠાં પાંજરાંઓમાં કુતરાં, વરૂ અને કોહોલાં નોવાનાં આવેછે. ફાડી ખાનારાં જાનવરોની સાને ની જગા ઉપર “ એશીઆ આઈનર ” નાં મુલકનો એક મેહનડોછે. તેનું ઉત્તર ઘણુંજ બારીક તથા તેની ઉંમર મોટી અને મરબદારછે. હેવા એક મેહનડાની કુંઠામાંથી પંદર રતલ મરબી નીકસેછે. હેની પડોસમાં બીજી

જાતનાં મેહેનડાં, તથા બકરાં રાખીઆમાં આવેછે. તેઓની જમણી બાજુએ વાંદરાઓનું ટોલુંછે. એ જાન વરોથી તમાસગીર લોકોને ઘણીજ ગમત મળેછે. અતરેથી આગળ ચાલીઆકે જરમનીની એક ગામ્મે તથા એ ક બળદ આપણાં જોયામાં આવેછે તેમના સર્ંગડાં ઘણી દાંખલીનાં અને મોટાંછે, અને તેમની પડોસમાં જ રાફ નાંખનાં તરણ જાનવરછે. હીઆંથી નીકલીઆ કે બે હીપોપાટેમન, તથા એક ખસત હાથી આપણી નજ રે પડેછે. એ જોયા પછી જાંહા આપણને લઈ નવામાં આવેછે તાંહાં જમીનના મોહોટા ખાડા ખોદેલાછે તેઓમાં તરણ કાલા અને એક સફેદ રીંછ રાખેલાછે તેથી પણ જોનારાઓને ઘણી ગમત મળેછે, એ ખાડા ની જમણી બાજુએ હીફમથાનનાં હરણો તથા આફ્રીકાનાં કોહોલાં આપણે જોઈએ છઈએ.

હવે એ સંગરહસથાનનાં એક બીજા ભાગમાં આપણે જઈએછે, તાંહાં આદમીનાં તથા બીજા સઘળી જાતનાં જાનવરોનાં પાંજરાં તથા તેમનાં બદનનાં જુદા જુદા ભાગો જમકે હાથ, પગ, માંચુ, છાતી, બેજું એ પરમાંજો ગોઠવેલા આપણું જોયામાં આવેછે, એ સઘલાં મીણનાં બનાવેલાંછે પણ તેમની ખુબી એછેકે, તે મીણનાંછે હેવું એકાએક કોઈથી પારખી નથી શકાતું. વળી કેટલીએક ચીજો જેને ખુલ્લી રાખી નહી શકાએ, જમકે પેટાઢોનાં જુદે જુદે મહીનેનાં બચાં, કેટલાએક માસનાં ભાગ, કેટલાએક પેટે ચાલનાં જાનવરો, આંતરડાં, માંદા ઇતીઆદી તેમને (આલકોહલ) દારૂનાં ચરકમાં બંધાવી રાખેલાછે.

એટલું જોઈને બાહર પડીઆ પછી બીજા કેઠાંજો વળી ફનીઆનાં સઘળી જાતનાં લોકનાં આકારનાં નકશા, તસવીરો, એતેલાં પુતળાં બાર ઝોરડાઓમાં ગોઠવેલાં આપણને દેખાએછે. એ સંધરહથી પીઠીઆર થીને જુદી જુદી જાતનાં લોકનાં ચેહરામાં શું ફરકછે તે સારી પઠે જાણવાને તથા તેના અભીઆસ કરવાને બની આવેછે. એ જગામાં જુદાં જુદાં દેશના લોકોની માથાની ઝોપરીઓ તથા આખાં માંધાં પણ રાખેલાંછે: એક કાચની કબટની અંદર “ઈથીઓપીઆ” નાં એક રેહેવાસીને ચીરીને તેના બદનની સઘળી નેસો ખુલ્લી દેખડેલોછે. એ આખો આકાર મીણનો બનાવેલોછે. પણ કોઈ એક સમજેકે હવડાંજ તે આદમી ને કાપીને તાજુ મેલેલુછે, હેવી ખુબીથી તે બનાવેલુંછે. એ જ ઝોરડામાં એક બાજુએ કબરો ગોઠવેલીછે, તેની અંદર આફ્રીકા ખંડનાં જુદા જુદા ભાગનાં સીદીઓનાં બદનનાં માંધાંથીતે પગ શુધીનાં આખાં પાંજરાં રાખેલાંછે. એ મેનેની એક કબટના ઝીસર દેશનાં એક મુલેલાં આદમીનું આખું બદન દવાઓની મદદથી જ બની રાખેલુંછે, જેને “મમી” કરી કહેછે. એક ઝોરડામાં “ગંગોલીઅન” લોકનાં બે પીતલનાં ઘણાં જ વખાણવા લાએક તથા ખુબસુરત બાહાવલાં ગોઠવેલાંછે. ઉપર જણાવેલી કબરમાં એક અસલની ફરેનચ ઝોરડાનું બદન જમીનમાં સેંકેરો વરસ પડી રહેઆથી પથર જેવું યાદ ગમેલું મગીઈ હતું તે મેળવુંછે. ઉંઠ, હરણ, સાબર, ખચર, ઘોડા, જીરાફ, બે તડા, હાથી ઇતીઆદી એમના પાંજરાં પણ આ જગાએ રાખેલાછે.

એ સંધરહસથાનના એક બીજા ભાગમાં માંજુશોનાં તથા જાનવરોનાં હાડકાં, જુદા જુદા ભાગ અને પાંજરા ગોઠવેલાછે. વળી બીજા ગંચ એક મગરમજનાં તથા “કાએલાટ” જાતના ૫૬ કુટ લાંબા એક મોટા જાનવર તથા બીજા દરીઆઈ જાનવરોના પાંજરાને જમાંવ દીધેછે. આ સંગરહની પાશોનાં ઝોરડામાં ફની આનાં સઘલા ભાગના રેહનારા આદમીઓના પાંજરાછે, તેમાં વેંહતીઆં આદમીઓ પણછે. એ જોયા પછી બીજા બાર ઝોરડા આવેછે, તેમાં જાત જાતના પખશીઓનાં, માછલીઓનાં અને પેટે ચાલનાં જાનવરોના જુદા જુદા ભાગ તથા માણુશનાં બદનનાં નમુના ગોઠવેલાછે. પેહેલા ઝોરડામાં તરેહવાર જાતના જાનવરોનાં માથાની ઝોપરીઓછે. બીજા ઝોરડામાં દરએક જાતનાં માંધાંને એક એક ભાગ છુટો કરીને દેખડેલોછે. તરીજા ઝોરડામાં ધાવતા જાનવરોનાં પગથી તે અથા શુધીના તદન આખાં પાંજરાછે એ જ ઝોરડામાં વાંદરા તથા આદમીઓનાં પાંજરા સાચા સાચી મેલેલાછે. “આસટરીચ” નામનાં મોટાં પખશીનાં શરીરના દરએક ભાગ છુટા પાડી એક કાચની કબટમાં ગોઠવેલાછે. ચોથા ઝોરડામાં સઘળી જાતના પખશીઓનાં, અ

ને પાંચમાં તથા છઠ્ઠામાં મગર, માહી, કાચબા અને પેટે ચાલનારા જંતવરોનાં પાંજરાછે. સાતમાં ચ્યોરડામાં મરઘીનાં પીલાંનાં પેટાખાંનાં મીણુનાં નમુનાંછે. આઠમાં ચ્યોરડામાં એક આદમીનુ ઓઠી કાહડેલું બાહ્ય વહુંછે અને તેમાંની રંગોને કુદરતી રંગ આપેલાછે. નવમાં ચ્યોરડામાં એક કાચની કબરમાં મીણુનાં બનાવેલાં બાલકોનાં આંતરડાંછે. દસમાં ચ્યોરડામાં આદમીઓનાં દીલમાં લોહી કહી કહી રંગોની ખરકતે ફરેછે તે બતાવીડેછે. અગીઆરમાં ચ્યોરડામાં મીણુમાં પરચુટન જંતવરોનાં નમુનાંછે અને બારમાં ચ્યોરડામાં નાં મીચા શપ્તોનાં માંધાની ખોપરીઓ અથવા તેઓનાં ઓઠેલાં માંધાંછે.

એ ભાગ છોડીને આગલ ચાલીઆધી એક ચ્યોરડામાં પેસતાંબુધુકાં ફીલસુકનુ સંગેમરમરનુ બાહ્યવહું આ પાંચે નોંધ્યેછે, તે ચ્યોરડામાં અંદર ગયા પછી કાચબા, માંછલીઓ, પાંખીમાં રહેનારા પખ્શીઓ, સાંપ અને હેવાંબ બીજાં જંતવરોનો જમાવ કરીલેછે. કેટલાંએક દવાઓની મદદથી સુકવી રાખેલાંછે, અને બાકીનાં ઓને દારૂનાં અરકમાં રાખીઆંછે. જે નમુનાં ઘણાં મોટાંછે તેમને સીલીંગ ઉપરથી ટોંગેલાંછે. એ સંધરહ નાં તરીજ ચ્યોરડામાં પેટે ચાલનારાં જુદી જુદી જાતનાં બે હજાર જંતવરો એકઠાં કરીલેલાંછે. જાત જાતનાં કીડા અને હેવાંબ બીજાં નાંધલાં જંતવરોને દારૂનાં અરકમાં રાખેલાંછે. પાંચમાં ચ્યોરડામાં એક જાતનાં વાંદરા રાખેલાંછે. વળી એક ચ્યોરડામાં ઈરોપ ખંડનાં સઘળી જાતનાં દસ હજાર પખ્શીઓનાં રાંગરહ કરીલેલાંછે. એ ચ્યોરડામાં કુદરતી વીદીઓનાં વખણામિલા અભ્યેઆસીઓનાં તરણ બાવલાં ગોઠવેલાંછે. બે હજાર પાંચશે જાતની મલી પાંચ હજાર માંછલીઓનાં એ કેકાંણે સંગરહછે. આખા સંગરહમાં જરલા નમુનાંછે તે સઘળાની ગણતરી બે લાખની થાયે અને તે સઘળા ઘણાં તારીફ લાએક રીતે ગોઠવેલાંછે. વાદરાથીતે છેક માંખુસ સુધી ચહડતા દરજા પરમાંણે એક એક જાનવર ઘણુજ તારીફ લાએક રીતે ગોઠવેલુંછે. એથી કરીને આપણને એકજ વખતે આખી ડુનીઆની જીવજંતી પેદાશ જોવાને બની આવેછે અને હાવાં સંગરહસંથાનાં નાં ક્યુએદ વીશે વધારે જોલવાની કશી અગત નથી, કાંએજ પાંચનાં પોતાની મેલે તે સમજશે.

ઘાતુઈ તથા જમીનમાંથી ખોદી કાહડેલી બીજી ચીજોનાં સંગરહ બે ખાલની એક છુટી ઈમારત ઉપર કરીલેલાંછે, તેની લંબાઈ ૫૪૦ ફુટ, પોહલાઈ ૪૦ ફુટ અને ઊંચાઈ ૩૦ ફુટનીછે. એ સંગરહનાં તરણ મોટા ભાગ કરીલેલાંછે, અને વચલા ભાગમાં ભુરચ તથા ગણીત શાસતર, એ બંને વીદીઓનાં પુતળાં મેલેલાંછે. મોટાં દીવાં નખાંનાંની વચમાં નાંમીમા કુવીઅર ફીલસુકનું સંગેમરમરનું પુતળું મેલેલુંછે અને તેની સાંમણે ઘણીજ કીમતી સંગેમરમરની બનાવેલી ટેબલો ગોઠવેલીછે. એ દીવાંનખાંનાંને છેડેની દીવાલો ઉપર ઘણુજ ખુબસુરત ચીતારો પાડેલાંછે, તેમાં કેટલાએક અજાતા પાહાડોનાંછે. કાચની કબરોમાં અને ખાંનાંઓમાં ભાંત ભાંતનાં પથરો હેવી રીતે ગોઠવેલાંછે કે તેમને એક એક પછી તપાસવાને એ વીદીઓનાં અભીઆસીને સેહલ પડેછે. એ સંગરહ માં છેક કોલસા થીતે પેહલાં પાંખીનાં હીરા સુધીનાં સઘળી જાતનાં રંગ બેરંગ પથરો એકઠાં કરીલેલાંછે. ઘાતુમાં તોહડાંની ઉપધાતુથી તે સોનાં સુધીની સઘળી જાતીઓછે. એક સોનાંને લાદો નબદીક પચાશ તોલાનો તાં હાંછે. આ જગામાં સઘળા મળીને ૬૦૦૦૦ નમુનાંછે અને તેની પછવાડે લગભગ (૫૦૦૦૦૦) પાંચ લાખ રૂપીઆનો ખરચ થાયો હતો. એ જગા ઉપર જંતવરોના પથર યાદ ગએલા જુદા જુદા ભાગો ઈઆ તેમનાં આખાં સરીર પણ જોયામાં આવેછે.

એ ભાગ છોડીઆ પછી આપણે એક બીજા ચ્યોરડામાં આવીએછે, તાંહાં ગાડપાંનનાં મોટા વીદી અપરથી “જુદીઓ” નું સંગેમરમરમાં કોતરી કાહડેલું પુતળું મેલેલુંછે. આસપાસની દીવાલો ઉપર તાડ, માહી ર, ખજૂરી, કેળ, અને હેવીજ જાતનાં બીજાં ઝાડો જમનાં પાતરાં કેળનાં પાતરાંની ત્રીસાલ આડાં ચીરાઈ શકેછે તેમનાં ચીતારો પાડેલાંછે. દીવાલોની અંદર કાચની કબરો જડી લીધેલીછે તેમાં સઘળી જાતનાં લાકડાંનાં નમુનાં તથા તેમની ઉપરની છાલ તથા જુલીઆં ગોઠવેલાંછે. જાત જાતનાં ઘણાંએક ઉમાં ક્યો દારૂનાં

અંરકમાં જળવી રાખેલાં છે. કેટલીએક જાતનાં આડપાંન મીણનાં બનાવી રાખેલાં છે, તેઓ માંદલાં ઘણાં એક આસપડરીઆનાં શાંહનશાહએ તથા ફરાનસનાં પાદશાહ દસમાં ચારલસે બખ્ષેસ આપેલાં છે. બાહરનાં દેશોનાં કળ પણ મીણમાં બનાવી રાખેલા છે. જુદી જુદી જાતનાં વસાંણા પણ બાટલીઓ તથા શીશીઓમાં ભરી રાખેલાં છે. ઘણાં વરસો થીકી જમીનમાં દટાઈ રહેઆથી પથર ધાઈ ગએલાં ઝાડોનાં નચુનાં પણ અતરે જોયામાં આવે છે. મુકવી રાખેલા રોપાની સંખીઆ (૩૫૦૦૦૦) તરંણુ લાખ પચાસ હજારની છે તથા જુદી જુદી જાતનાં લાકડાં, અનાંજ, અને ફળની સંખીઆ (૨૫૦૦૦) પીસતાલીસ હજારની છે. એ સગરહનાં એ રડાનાં એક નાંકાં ઉપર ૨૧ કુટ ઘેરાવાની એક જાતનાં લાકડાંની એક ટેબલ છે, અને તેની ઉપરનું પાટીડ એક આખા કટકાનું છે. એ પાટીઆં ઉપર જ રેખા દેખાએ છે તે ઉપરથી માંલુખ પરે છે કે જે આડમાંથી તે કાપી કાઢાઈ હોય તે આડનું થડ ઘેરાવામાં એાછામાં એાછું ૪૨ કુટ હશે. જાળ ઉપરના એરડાએ જાંહાં તમાં શગીર લોકને ભવાનો હોકમ નથી તાંહાં એક મોટું પુસ્તકખાંનું છે તેમાં પચાસ હજાર જુદી જુદી જાતના રોપા એનાં નાંમ તથા બયાંન લખેલાં છે એ જગા ઉપર માંતરે આડ પાંનની વીઠીઆનાં અલીઆશીએ જાએ છે.

એ સંગરહઅંથાંને લગતાં પુસ્તકખાંનાંમાં કુદરતી તવારીખ ઉપર ઘણાં પુસ્તકો છે. એ કેંકાંણુ આડ પાંનનાં મોટા વીઠીઆરથીએ બનાવેલાં પુસ્તકોની તેમનાં હાથની લખેલી નકસા, તથા ઝાડોનાં ફળ, ફલ તથા પાતરાએના ઘણાં વખાંણવા લાએક હરણનાં ચાંમડાં ઉપર ચીતારેલા નકસા જોયાથી આપણને ઘણા આનંદ ઉપજે છે. હેવા નકસા પાડવાનું કાંમ ૧૬૩૫ માં શરૂ થયું હતું અને હવડાં શુધીમા ૬૦૦૦ નકસા તઈઆર છે. આખાં પુસ્તકખાંનાંમાં ૩૦ હજાર પુસ્તકો તથા ૧૫ હજાર ચોપાંનીઆં છે. આ મોટાં ફરંગરહસ્થાનનાં જુદા જુદા ભાગ જુદી જુદી વીઠીઆના શીખસાગરએનાં હસતકમાં આપેવા છે અને તેઓ તેમની પછવાડે સારી રીતે મેહનત લેઈને હમેસ તેમને સુધારે છે.

પારીસમા જાહેર તથા ખાંનગી પુસ્તકખાંનાએની કશી ખુટ નથી. દરએક મેહેલ તથા દરએક મોટાં સરકારી ખાતાં તથા દરએક સંગરહસ્થાંન સાથે કીમતી પુસ્તકખાંનાં છે, એટલું જ નહીં, પણ પરજનાં કાએદા ને સાઈ બીજાં ઘણાએક જાહેર પુસ્તકખાંના છે અને તે મધે હજારો કીતાબો છે. વીઠીઆ તથા એલખના ફેલાવો કરનારી પારીસમાં સુખીઅ મંડળીઓ તરીસ છે અને ઇલેગનાં બીજાં શેહેરો મધેની હેવી મંડળીઓમાં તેઓ પેહલે વાપેને દરજએ ધરાવે છે. જે કાઈ નવી સોધ થાએ છે, તે ઉપર તે મંડળીઓના વીચાર ઘણા અગતનો ગણાએ છે, અને હાલ જમાનાની નવી સોધમાં પારીસ પોતાનો સરખો હીરસો આપે છે.

પારીસ મધેનું પાદશાહી પુસ્તકખાંનું જેને " બાઈબલીઓથેક ઇમ્પીરીઅલ " કરી નાંમ આપેલું છે તે ખગીત જોયા વગર કોઈબી મુસાફરે પારીસ છોડવું નહીં. ફરાનસ દેશમાં ખરીસદી ધરમ ફેલાયો તારથી તે છેક સેંટ લુઈનાં વખત થીકી કોઈ જાહેર પુસ્તકખાંનું એ દેશમાં નહીં હતું કેટલાંએક ફક્ત ધરમનાં તથા થોડાએક લાદીન તથા ગરીક પુત્રનો કુરવેશોની કોઈ કોઈ ધરમશાલાઓમાં જોવામાં આવતાં હતાં. એ સધળી ચોપડીઓ હાથથી લખેલી હતી, તેની ઉપવા સેંટ લુઈએ વધારે નકસા કરાવીને બીજા વધારે ધરમ શાલાઓમાં વેહેંચાવી હતી. જાંન પાદશાહના વખતમાં પેહેલું પાદશાહી પુસ્તકખાંનું ઉભું થયું, પણ તેમાં દસ અથવા બારથી વધારે પુસ્તકો નહીં હતાં. તેની પછીનાં પાદશાહ પાંચમાં ચારલસે તરેહવાર બાબદો ના નવા તરજુમાં તથા નકસો કરાવીને એ પુસ્તકખાંનાંમાં વધારો કરી, અને વીઠીઆનાં અલીઆસી એને એ કેંકાંણુ આવીને પોતાનો અલીઆસ કરવાને બની આવે એટલા માટે તાંહાં હમેસ એક રૂપાનો દી વો બાગીઆમાં આવતો હતો. છતાં ચારલમના વખતમાં એમાંની ઘણીએક ચોપડીઓ લીખસાઈ ગઈ, અને બાકીની ટીકક આઈ મેંડરે ૧૦૦ રૂપીએ વેચાતી લઈને ઇંગલંડ મોકલી, પણ જરે જાંન અને ચારલસ એ બે શાહુજ્તાઓ ઇંગલંડ ગયા, તેવારે તેઓએ ઉપડી જાહેની ઘણીએક તથા બીજા ચોપડીઓ ખરીદ કરી ફ

રાનસ લાવી એ પુસ્તકખાનાં સ્થાપીઆં, પછી આઠમા ચારલસે ૧૪૯૫ ના સાલમાં નેપલસ ક્ષેત્ર કીધાથી જે પુસ્તકો લાવીએ હતા, તે તાંહાં એલીને તેમાં વધારો કીધો. ૧૪૯૬ માં બારમાં લુધએ તે બંને એક કરી નાંખીઆ. પછી બીજા હેનરીએ એવો એક ધારો પસાર કીધોકે, જે કોઈ કાંઈ ચોપડી છપાવે, તેની એક નકલ એ પુસ્તકખાનાંને ભેટ કરે. વળી કાયેરાઈન ડી મેડીસી રાંછી ફ્લારેનસમાંથી કેટલાંએક જુનાં લેખનાં માંદ તથા હાથનાં લખેલાં પુસ્તકો લાવી હતી, તે સઘળું તેણીએ પાદશાહી પુસ્તક ખાનાને ભેટ કીધું. તેરમાં લુધએ એ પુસ્તકખાનું ઘણું વધારીઈ, અને તેનાં વખતમાં તાંહાં ૧૬૭૪ ચોપડીએ એકડી થઈ હતી. સો લમાં લુધએ વલી એ કરતાં પણ તેમાં વધારો કીધો, અને તાંહાં લોકોને વાંચવા આવવાની છુટ આપી. એ પાદશાહના મરણની વેળાએ તાંહાં ૭૦ હજાર જુદાં જુદાં પુસ્તકો હતાં, તે પાછળથી વધીને એક લાખ થયાં હતાં. એવા બીજા ઘણાએક ફેરફાર થયા પછી સને ૧૮૫૨ માં એ પુસ્તકખાનાંને “બીબલી એથકે ઇમ્પીરીઅલ” એવું નામ આપીઈ. છપાએલી તથા હાથની લખેલી ચોપડીઓ, જુનાં લેખાં, માંદ, પથરોની તથા તરાંબાની તખ્તીઓ અને એ વગેરે બીજું ખરીદ કરવા સાડ દર વરસે એ પુસ્તકખાનાંને સરકારની તરફથી એક મોટી રકમ મળેછે. હાલમાં એ પુસ્તકખાનાંમાં સગળી મળીને (૧૩૦૦૦૦૦) તેર લાખ ચોપડીઓછે.

એ પુસ્તકખાનાંની લંબાઈ ૫૪૦ ફૂટ તથા પોહળાઈ ૧૩૦ ફૂટછે, અને તેની આસપાસનો ચોક સરવે મળીને સઘળો વીસતાર ૨૮૪૦૦ ચોરસવારછે. એનો મોટો ચોક ૩૦૦ ફૂટ લાંબો અને ૯૦ ફૂટ પોહળોછે. તેને છેડે એક નાંહોનો આગછે તથા તાંહાં એક ખુબસુરત ફુંઆરો હરેછે.

એ પુસ્તકખાનાંનાં છ ભાગ કીવેલાછે. પેહલાંમાં છાપેલાં પુસ્તકો, બીજામાં હાથનાં લખેલાં પુસ્તકો, તરીજતમાં જુનાં લેખનાં માંદ તથા જુનું નહવેરાત, ચોથામાં કોતરેલી તખ્તીઓ, પાંચમાંમાં નકશા તથા કુની આનાં અને આકાશનાં ગોળા અને છઠામાં જુનાં લેખનાં સંગ્રહરમરનાં પથરોછે.

છાપેલી ચોપડીઓનાં માળ ઉપર દાખલ થતાં અસલનાં પથરમાં કોતરેલા એક ઇંઉનાંની ચીતારનો એ હરાબ નનરે પડેછે. પેહેલા એરડામાં વાલટેર ફીલસુફનાં પુતળાંનો પલાસટરમાં લીવેલો નચુનોછે. બીજામાં મીસર દેશના “પીરામીડ” નાં તથા બીજા ઘણીએક વસતુઓનાં નચુનાછે. તરીજતમાં અસલી ચોપડીઓની સણગાર ભરેલી છાલનાં નચુનાંછે. છાપવાનો હુંતર શરૂ થયો તારથી તે હવડાં સુધી તેમાં જે રકતે રકતે ફેરફાર થતો ગયો, તે સઘળી જાતનાં છાપવાના નચુનાં તરીકે એક ઠેકાણું કેટલીએક ચોપડીઓ મેરેલીછે, અને તેમાં એક ચોપડી ફરેનચ ભાશામાં લાકડાંનાં છાપથી છાપેલી તથા રંગીન ચીતરો સુધાંનીછે. ગીઆલરી ઉપર આપતાં કનતાંથી લાવેલા મોટીડીના એ ચીનાઈ મીનારા જે અઈદમા લુધને ભેટ દાખલ મળીઆ હતા, તે નજરે પડેછે. વળી એક બીજા કાંસાની મોટી તખ્તી જેવામાં આવેછે, તેની ઉપર ફ્રાન્સ દેશનાં વખણાએ લા વીઈવાંનોની તસવીરો કોતરેલીછે તથા બીજાં કેટલાંએક આહાલવાં તાંહાં મેલેલાછે.

એ ભાગ છોડીઆ પછી બીજા એરડામાં આવીએછે, તાંહા અસલી લેખોનાં માંદ તથા શીકા દેખાએછે. સઘળા મળીને તાંહાં (૧૫૦૦૦૦) એક લાખ, પચાસ હજાર શીકા તથા આદે અને તેઓ વળી ઘણાજ નવાઈ જવાછે. રોમન શીકા ખચીત વખાંણવા જોગછે. અંદર દાખલ થતાં ડાબી બાજુએ એક કાચની કબટની અંદર એ રૂપાંની કોતરેલી ટાલછે, તે રોહોન નાંમની નદીનાથી મલી હતી, તે વીશે જણાવીઆ માં આવીઈછે કે, તે રોમનાં સરદાર સીપીઓની ટાલછે, અને બીજા કાર્યેનનાં પેહલવાન હાનીબાલનીછે. વળી હાથીતાંતમાં કેટલાએક પાદરીઓની તથા હાંકુસથાંનનાં સેતરન રમનારાઓની નકશી કોતરેલીછે અને બાઈબિલનાથી લાવેલો એક ઇંડરોદા આકાશનો મોટો પથરનો લખેલોછે તેની ઉપર ખીયારોદા હરેશે કોતરેલોછે, તે સઘળું જોઈને આપણને ઘણાજ આનંદ ઉપજેછે. બીજા અંગીઆર કાચની કબટીમાં પથરનાં નક

૬૧ તથા મોહોરોમાં કીધેલી આગલા તથા હવડાંનાં વખતની ઘણી બારીક કોતરણીનાં નમુનાં રાખેલાં છે. ઠાર હોનીઆના શાહજહાંએ લુધ્વી કીલીપને ભેટ કીધેલી બે “એટરશદન” બરણીઆ પેઢેલી કબરની બંધે બાજુએ મે લેલી છે. એજ ચોરડાની ચંદર મહદમાં તથા હટારમાં લુધ્વી માંથીથીતે પગ શુધીની બે મોટી તસવીરો મે લે છે, તેથી તાંહાંને દેખાવ ખુમચુરત લાગે છે. આ ચોરડાની સાંમેનાં બે નાંહાં ચોરડામાં આગળા વખ તનાં બાહવલાં, કોતરકાંમ, ચીનાઈ સામાન, બરથાલેખીકિતું બાહવલું, તથા આગળા જમાંનાં લગતી બાબદો ની કોટલીએક ચોપડીઆ દીકામાં આવે છે.

આ દેકાંજીથી નીકલીઆ પછી ડાબી બાજુએ એક બીજી ચોરડાં છે, જાંહાં હાથનાં લખેલાં પુસ્તકોનાં મોટા સંગરહ કીધેલાં છે. એ પુસ્તકો બે તબકે ગોઠવેલાં છે અને પેઢેલા તબકા ઉપર સરવે કોઈને ફરવાનો હુ કુંમ છે. એ દેકાંજી (૧૨૫૦૦૦) એક લાખ પચીસ હજાર, ગરીક, લાટીન, ફરેનચ અને પુરવ દેખની ભાશા આના પુસ્તકો છે, અને (૩૦૦૦૦) ત્રીસ હજાર પુસ્તકો ફક્ત ફરેનચ તવારીખને લગતાં છે. એ પુસ્તકોનાં કોઠાનાંજ ચોવીસ દફતર થયાં છે. પેઢેલા ચોરડામાં જમણા હાથ ઉપર એક કબર છે તેમાં અસલનાં વખત ની ઘણીજ કીમતી જીવદો નવર આવે છે, અને તેઓ ઉપર હાથીદાંતની કોતરણીથી તથા ઉંચા જહવેરોથી સ ળગાર કીધેલાં છે. હાથનાં લખેલાં પુસ્તકોનાં આ સંગરહમાં એક ચોરડો વીદીઆનાં અભીઆસીઓને સાઝ એલાહેદો રાખેલો છે. એક એકને લગતી ચીઆલીસ કુટ લાંબી તથા ૨૨ કુટ પોહળી ગીઆલરી ઉપર કેટલાં એક ઘણાજ કીમતી પુસ્તકો છે. એક ટેબલની ઉપર પડીઆં ઉપર લાટીન ભાશામાં લખેલું છડી સદીને લગ તું એક પુસ્તક, ગાલીલીઓને હાથની લખેલી ચોપડીઓ, પાદશાહ મોથા હેનરીએ “ગાબરીએલ ડી એમત” રીસ” ઉપર લખેલાં કાગળ, તથા વાહરડાનાં આમડાં ઉપર લખેલાં તરણ ચીઆર પાદશાહઓનાં ધરખ પુસ્ત કો મેલેલાં છે. એ શીવાએ ઇરાંની, હીંદુમથાની, ચીનાઈ, ચરખી, ઇથીઓપીઅન, જપાનીસ, આરબીનીઅ ન, સાપાખીસ અને એ વીગરે બીજી જીબાનોમાં લખેલાં પુસ્તકો પછુ છે. ઇસવી સને ૭૮૧ નાં સાલની તથાશીખતુ ચીનાઈ તથા સીરીઆક ભાશામાં લખેલું પુસ્તક જે ૧૫૨૮ માં દંતતાંનથી હાથ લાગું હતું, તે પ છુ તાહાં રાખેલું છે, અને એ શીવાએ ઘણાએક પાદશાહઓની તથા વીદવાંનોની જંદગીનાં તેમનાં યોતાનાં હા થનાં લખેલાં એહવાલોનાં પુસ્તકો પણ તાંહાં આપણાં જિવામાં આવે છે.

એ ભાગ છોડીને જાંહાં નકશા તથા પુરથવીના ગોળા ગોઠવેલા છે તાંહાં આપણે જાંઈએ. એ દે કાંજી (૩૦૦૦૦૦) તરણ લાખ નકશા, તથા જુદાં જુદાં હોનાં દેખાવ આપણી નજરે પડે છે. ફક્ત પારીસ શેહરનાંજ તરેહવાર દેખાવોના ૫૬ મોટાં દફતર તાંહાં છે.

એ જગા ઉપરથી નીકલીઆ પછી આપણે વાંચવાનાં ચોરડામાં જાંઈએ. તાંહાં સઘળી વીદીઆનાં અભીઆસીઓ મરદ તથા ચોરડો એકડાં મરે છે. ચોરડાની વચમાં ટેબલ ગોઠવેલી છે, અને તાંહાંને દેખા વ ઘણાજ ગંબીર, ચુપ અને પસંદ પડતો લાગે છે. તાંહાં કોઈને મોરોરોથી મેલવાનો હુકમ નથી. જે ચો પડી જાંઈતી રોએ તેનું, તથા તે ચોપડી માંગનારનું નાંમ, તથા જાંહાં તે મેરેલો હોએ તે વીધે એક કાગળ નાં કટકા ઉપર લખીને તે પુસ્તકખાનાનાં એક ઉપરીને મોકલીઆથી તેને ચોપડી તરત મળે છે. પુસ્તકખા નાં માપી દીનામે બાહર લઈ જવાનો હુકમ નથી, પણ જે વીદીઆરથીઓ સારી આખરને વાસતે પરખીઆ ત થામેલા રોએ તેઓનેજ ઘરમાં અભીઆમ ફરવા સાઝ ચોપડીઓ બાહર લઈ જવાની પરવાનગી મ ળે છે. વાંચવાનાં ચોરડાની પાસેના એક ચોરડામાં બેનીસમાં બનાવેલા પુરથવીનાં બે મોટા ગોળા મેલેલા છે. એ ગોળા મકદમાં લુધ્વી ભેટ થામેલા હતા. તે તરાબાનાં બનાવેલા છે અને તેરાવામાં નજીક ૩૬ કુટ છે.

અતરેથી નીકલીઆ પછી જે ચોરડામાં તરાબાની પરેડો ઉપરથી હાપેથી તસવીરોની ચોપડીઓ તાંહાં આપણે આવીએ. એ દેકાંજી ૯૪૦૦ દફતરો છે અને તેઓમાં સઘળી મરીને (૧૩૦૦૦૦૦) તેર લાખ હાપેલી

મંત્ર ૮ મુ

દેવજો—ધરંમખાતાં.

દેવજો—ભોગરક્ષમણ દેવજી—પાતથીન્ન જનુ દેવજી દેવખાતા—ધરકા મરદ તથા ઓરતોને રેહવાને વાચતે કરે તા ધરમખા
તા—કરામ ઇલતથી જનમે તા તથા નાવારેચ બાળકોની પરવરસી કરવાના વરમખાતા—ગરીબ તથા અચક્ત તથા ખાદી
ભોગવનારા લોકોના બાળકો તથા નાવારેચ બાળકોની પરવરસી કરવાના ધરમખાતા—ગરીબોને નાણાની મદદ કરતી
મહાળી—ગરીબોને નાણાની મદદ કરનારા તથા ઓરાકની વચ્ચે તથા દેવ આપવાના વરમખાતા આધ્યાત્મ તથા મેજરા
લોકો તથા બાળકોની પરવરસી કરવાના તથા કેવલી આપવાના ધરમખાતા—દેવજો ખાતાનો કુડ હેવા ૧. “હોટે ૧ કી
ઇનવાનીક ઓટે ને અચક્ત ધાએ તા સીવાહીઓની પરવરસી કરવાનું ધરમખાતા

ખતલાવનારો છે. 'બારણાનાં એકે ફરકાં ઉપર' કરાઈસટની માંને દલગીરીમાં મોહડાં ઉપર બુરખા સાથે પાડેલી છે. દેવાલની ઉપર જે થાંબા આવેલા છે તેની ઉપર કરાઈસટનાં બાર ચેલાના પુતળો છે. એ ઉપરાંત બાઈ બલ ખેનોં ઘણુએક બનાવેનાં બપાનમાં તરેહવાર ચીતારો આ દેવળની ઈમારતનાં બાહરનાં ભાગમાં પાડી આમાં આવીઆ છે. એકે દેકાંણે "એડીઆક" ની બાર નીચાંને તથા બારે મેહીનાની ખેતીનાં કાંમની ની સાંના પાડેલી છે. બીજી જગ્યાએ આદમીની છંદગી છ ભાગમાં વેહુચી જુવાનીથી તે બુટપો આવે તાંહાં થુ થીનાં ચીતારો પાડેલા છે. જે બીનાં સહનબવાને વાસતે આ ચીતારો પાડેલા છે, તે બીનાં ધીઆનમાં લીધી થી જરે આપણને તેમની મતલબ સહનમ પડે છે, તારે આપણને ઘણીએક ખુશાલી ઉત્તરપં થાએ છે.

તરણુ બારણાની ઉપર જે પેહલો માળ આવેલો છે તાંહાં એક ગીઆલરી કાહડીઆમાં આવેલી છે અને તે ગીઆલરી ઉપર કરાઈસટની માનાં વડવાએ, જુડાનાં ૧૨ પાદશાહના પુતળાં છે. એ ગીઆલરી પછી જે બીજી ગીઆલરી આવે છે, તાંહાં મેરીનું ઘણુ ખુબસુરત અને મોટું પુતળું છે અને તેની આસપાસ બે ફરે સતા હાથમાં રોશનીનાં ઝુંબર લેઈને ઉભેલા છે અને તેઓની જમણી અને ડાબી બાજુએ આડમ તથા ઈવ નાં પુતળાં છે. એ દેવળની અંદર એક ઘણુ જોરા ઘાંટ છે, તેનું વર્તન ૩૨૦૦૦ રતલ છે, અને તેની હથોડીનું વર્તન ૮૭૬ રતલ છે. એ દેવળની અંદર જે ઘડીઆલ છે તે પણ ઘણી કરાંમતનું છે. તેમાં ચાલતા વખતની ટકોરી ઘાંટની મારફતે વજડીઆમાં આવે છે. દીવાંનખાંનાંની અંદર ઘણુ ઉમદા કોતરકાંમ તથા ઘણુ નાદર ચીતારો છે. બારોએ કાચની અને ઘણી ખુબસુરત છે, અને તેમાં ધરંમ આચારીઓ તથા બી જાએનાં રંગીન ચીતારો પાડેલા છે. એ દેવળ ખેના મોટા દીવાંનખાંનાંની અંદર ૧૨૦ જમરદસ્ત થાંબા છે, અને તેને ફરતી ગીઆલરી, ૨૮૭ થાંબલાની ઉપર આધાર રાખે છે. તેની જમીન સંગેમરમરની છે અને આ સપાસની દીવાલ ઉપર ઘણુએક કીમતી ચીતારો છે. ગાએણની પેરી ઘણી જોટી અને કીમતી છે, તેની ઉંચાઈ ૪૫ ફુટ છે, પોહાળાઈ ૩૬ ફુટ છે અને તેમાં ૩૪૮૪ નલીઓ છે. જે ભાગને "કોએર" ફરી કહે છે, તે ઘણુ ખુબસુરત છે. તાંહાંની બારીઓમાં પારીસના ૨૪ "આરચબીશપો" ની રંગીન કાચની સખી છે. એ એરડામાં એકના લાકડાની કચરો છે તે મધે "રોમન કેથેલીક" લોકો પોતાનાં ધરમની ફીરીઆમાં જે એજ રો વાપરે છે તે છે. એ એજરો ઘણુ કીમતી છે, કેટલાએકની ઉપર સુનાંને ઘેર છે, તથા કીમતી જહવે રાત જહેલુ છે. નેપોલીઅનને માથે જરે તાજ મેલવામાં આવી હું, તે વેળાએ નવમાં પાયસ પેપિ ફસબી અને જડાવ તથા જહવેરાતને જે ખોશાક પેહરીઓ હોતે તે પણ અતરે છે. એઆદતગાહની જગ્યા પણ ઘણી સાણગરેલી છે.

પાંનથીઅન નામનું દેવળ પણ ઘણું જોટું તેની અંદર ૧૩૦ અને બાહર ૧૨૮ મલીને જુમને ૨૫૮ થાંબા છે. તેની જુમને ઉંચાઈ ૨૬૮ ફુટ છે, અને તેના ધુબજ જે ઘણા મોટા છે તાંહાં પોહાચવાને વાસતે ૪૭૫ ફાંડીઆ ચહડવાં પડે છે. ધુબજની ઉપર જે ગોળો છે તેની ઉપર સોનેરી ઘેર ચહડાવેલો છે. આ દેવળમાં અંદર દાખલ થયા આગમચ જે મોટો એટલો આવે છે તેની ઉપર ૧૮ ફુટનાં ઘેરાવાના મોટાં થાંબા છે અને તે થાંબાની ઉપર એટલાનાં માથા ઉપર તરીકાણુ આધારમાં જે દીવાલ છે તેહની ઉપર કોતરી કાહડેલાં ઘણાં સુદર ચીતારો છે. ફરાનસના મુલકની આસપાસ તેનાં દેવાવર પેહલવાંને ઉભેલા છે, અને તેઓને ફરાનસ આખર અને ઇનાંમ ગમશે છે. ફરાનસના પુતળાંની જમની બાજુએ ખાલેશરખ, ખીરાબો, વાલરેર, રાશો, લાફેટ, કારનટ, મોનબ, માનુએલ અને ડેવીડની સખીઓ છે, અને ડાબી બાજુએ દેશના લસ ફરનાં સીપાહીઓ પાડેલા છે, અને તેમાં નેપોલીઅનને સહથી આગેવાંન પાડેલો છે. ફરાનસનાં ૫૩ આગ તવારીખ તથા છુટાપણુ મોટાં અને દેવાવર આદમીઓનાં નાંમો નોધે છે તથા તેઓને ઇનાંમ આપવાને વાસતે કુલનાં હારો શુકે છે. દરવાજની ઉપર કોનરેજાં જે ચીતારો છે તે અકલ, લીલીઆ, હુનર, ઇતસાફ અને

સ્વદેશ હીતકારીપણું બતાવે છે. એ દેવળની રોનક પણ નોટરડાંમંનાં જીવી ઉંચી અને પુણ્યસુરત છે. શુભ બનાં દેકાવને વાસતે જ થાયો છે, તેની ઉપર સને ૧૮૭૦ નાં સાલનાં બળવામાં જ્યોત્સના બરણ પાંખીઆ હતા, તેઓનાં સોનેરી રંગમાં નાંમ કોતરેલાં છે. એ શુભબળનાં સીલ્કીંગનો અંદરનો ભાગ ૭૭૨૧ ચોરસ ફુટ છે, અને તે એવોતો ચતુરાધી રંગીને સાણગારીઆમાં આવીઓ છે કે, જો ધણીએ એ કાંમ કીધું હતું તેને તેની મેહુનતનાં બદલામાં પચાસ હજાર રૂપીઆ તથા ઉમરાવનો એલકાબ મલીઓ હતા. અંદરની જમીન અવાર નવાર પથર અને સંગેમરમરની બનાંવેલી છે, પણ શુભળની નીચેની જમીન સઘળી સંગેમરમરનાં પથરની છે. એઆદતગાહની જગા ઉપર ધણેજ કીમતી સાણગાર કીરેલા છે. એ દેવળની નીચે એક મોટું ભોંયેરું છે તેમાં કેટલાએક નાંખીઆ શખસોની કબરો છે. આ તથા પારીસનાં બીજાં દેવળોમાં કોઈ ધરંમની કીરીઆ થાતી હોએ છે, તારે ઇમારતની બુલંદી સાથે કીરીઆનાં દબદબાથી અનબ તરાંહુનો દેખાવ થઈ રહે છે. પાદરીઓ પોતાનાં ચલકતા અને કસબી મોશાકો પેહરીને તાંહાં હાજર થાયે છે, અને તેઓની સાથે ઉતરતી પદવીનાં બીજા પાદરીઓ તથા કેટલાએક શખસોનું ટોળું હોએ છે. તેઓ કીરીઆ કરતી વેળાએ આખાં દેવળમાં ફરે છે અને મોટે અવાજે ભણે છે તથા ગાયે છે, તે વખતે જોતારનાં મંત્ર ઉપર એક અનબ તરાંહુની અમર થાયે છે.

બીજાં મોટાં દેવળો છે તેમનું બધાંન કરવાનું મોકુફ કરીએ છઈએ અને ફરેનચનાં ધરંમ ખાતાંનો કેટલાએક હેવાલ આપીએ છે. સખાવત તથા ધરંમ કરવામાં ફરેનચની સરકાર તથા ફરેનચ લોકો કોઈ બી રીતે બીજા દેશના લોકો કરતાં ઓછા નથી. ફરાનસમાં આપણે એકજ તરાંહુનાં ધરંમખાતાં જોતા નથી, પણ આદમી જાતનાં કુખનું નીવારણ કરનારાં ભાંત ભાંતનાં ધરંમખાતા છે. પરંતુ દવા તથા સારી સલાહ આપવાને કાબલ વધદોનાં ઉપરીપણામાં ગણતરી વગરનાં દવાખાંનાં છે. એ દવાખાંનાં વીશે લંબાણુથી બધાંન કરવાની અગત દીસતી નથી, એટલું કેહવાને બસ છે, કે પારીસનાં દરએક હાલમાં જ્યોત્સના જર હોએ તેઓને મુક્ત દવા તથા સલાહ મળે છે, તથા જ્યોત્સના દવાખાંનાંમાં રાખવા જોગ હોએ તેઓને તાંહાં ઉતારો પણ મળે છે.

પારીસમાં એક બીજા જાતનાં ધરંમખાતાં છે તેમને “હાસપીટીસ” કીરી કેહવામાં આવે છે, તેઓની મતલબ ધણી સારી છે. એ ખાતાંઓમાં ઘરડા મરદ તથા ઓરતોની ધણી માહવજત લીધામાં આવે છે, હેવાં એક ખાતાંમાં ૮૧૫ ધોલીઆ છે, તેથી તેટલાં માણસો તાંહાં સમાઈ શકે છે. સાહુક વરસની અંદરની વચેનાં આદમીને તાંહાં દાખલ કરીઆમાં આવતું નથી. આ ધરંમખાતાંમાં જ્યોત્સના પેહલાં દાખલ થાયે છે, તેઓ પાસેથી એક રકમ લીધામાં આવે છે, પણ પછી કાંઈ લીધામાં આવતું નથી. વધુમાં વધુ એક જુલાં જોડાં પાસેથી રૂપીઆ એક હજાર લીધામાં આવે છે.

“ફાઉડલોગ હાસપીટીસ,” એટલે જ બાળકો હરાંમ ઇલતથી જનમીઆં હોએ અને તેઓને તેમનાં માંબાપો રાખી નહી શકે, તેવાં બાળકોની પરવરસી કરવાનાં ધરંમખાતા છે. હાવાં ધરંમખાતાં સઘળાં મોટાં શહેરોમાં અગત કરીને રાખવાં જરૂર છે, કાએને તેથી ધણીએક પરાંણોનો અંચાવ થાયે છે. વળી જ બાળકોનું તેમનાં માંબાપોથી પારંગત નહી થાઈ શકતું હોએ તેઓની પરવરસી કરીને ઉધારવાને વાસતે પણ ધણું એક ધરંમખાતાં છે. જોકે હાંઆ સઘળી રીતની સારી ગોઠવણ છે, તેપણ આ વાત ચોક્કસ છે કે બાળકોની ઉપર તેમનાં માંબાપના જરૂર પીઆર બીજા કોઈને કબી હોતો નથી, માટે જ્યોત્સના ગરીબાઈને લીધે પોતાનાં બાળકોને ધરંમખાતાંમાં મોકલવા મંગે છે, તેમને નાંણાની કાંઈએક મદદ આપી પોતાનાં ધરંમ રાખવાની ઉલટ આપે છે, અને તેથી ધણીએક ગરીબ માંબાપોને પોતાનાં વાહલાં બાળકોને પોતાની નજર અને પોતાની મેહુનતથી ઉધારવાને બની આવે છે, તેથી આ ધરંમખાતાં સારો કેહવાયે છે. જ બાળકો વગર માંબાપનાં અને

નાંવારેસ હોએ તેઓને પણ ઉપલાં ધર મખાતાંઓમાં દાખલ કરીઆમાં આવેછે. ફરાનસમાં સઘળાં મળી હાવાં ખાતાં ૧૫૨ છે. વળી જે માંખાપો આજરી હોએ અને પોતાની માંદગીનાં વખત શુધી પોતાનાં બાળકોની બરદાસત નહી લઈ શકે, તેટલી સુદત શુધી તે બાળકોને રાખવાને વાસતે જુદાં ધર મખાતાંછે. વલ્લી ગરીબ લોકોને દીવસને વખતે પોતાનાં ધંધા તથા મજૂરીને લીધે રોકાવું પડે, તેઓનાં બાળકોને દીવસને વખત રાખવાને વાસતે પણ કેટલાંએક ધર મખાતાંછે. સવારનાં તે બાળકોને તાંહાં મેલીને, સાહાંબનાં પાછાં લઈ ન્યામાં આવેછે.

વળી ગરીબ લોકો જેઓ પોતાનાં ધરમાં રહે પણ કુરતી રીતે પોતાનું જીવન કરી શકતા નહી હોએ, તેઓને નાંજાની મદદ કરવાને વાસતે કેટલાંએક મંડળીઓ ઉભી થાએલીછે, અને એ કારણસર જે પુંજ થઈછે તેને વધારવાને વાસતે લોકો ઘણી મેહનત લીએછે. તવંગર અસતરીઓ પોતાનાં હાથની કારીગરીઓની વસતુઓ લીલાંઈ કરી વેચાવેછે, અને તેની જે ઉપજ થાએછે તે ઉપલી પુંજમાં આપેછે. એ પુંજ વધારવાને વાસતે તરેહવાર ઇકતીથી શોરતીઓ પણ કાહાડીઆમાં આવેછે.

પારીસ શેહેરનાં બાર ભાગ કીધાછે, તે દરએક ભાગમાં ગરીબ લોકોનાં જીવનમાં સારૂ નાંજાની મદદ કરવાની તથા ખોરાકની વસતુઓ તથા સુક્ત દવા અને સલાહ આપવાનાં ખાતાંછે, તેઓને સરકારની તરફથી પણ ઘણી સારી મદદછે. સઘળાં મલીને ફરાનસમાં હેવાં ખાતાં લગભગ તરણ હજારછે અને તેની વરસ દાહડાની આએપત (૨૭૦૦૦૦૦) સતાવીસ લાખ રૂપીઆની થાએછે અને ખરચ (૧૮૦૦૦૦૦) અટાર લાખ રૂપીઆનો થાએછે. વળી કેટલાંએક ધર મખાતાં જે ગરીબ અસતરીઓ હામેલવાળી હોએ તેઓને મદદ કરવાનાંછે, તેમની પુંજમાં લોકોની તરફથી વારેવાર વધારો થાએછે. હાલનાં શાહનશાહાની રાંણીએ પોતાનાં લગંતની વેળાએ એ ધર મખાતાંમાં ચીઆલીસ હજાર રૂપીઆ અખશેસ આપીઆ હતા.

મરદ તથા ઓરત, છોકરા તથા છોકરી, જેઓ આધળાં તથા બેહરાં હોએ, તેઓને વાસતે પણ ધર મખાતાંછે, અને તાંહાં તે માંડા બાએગનાં લોકોની ઘણીજ સારી બરદાસત લીધામાં આવેછે. જેઓ બેહરાં તથા આંધળાં હોએ, તેઓને અચરત સરીખી રીતે કેળવણી આપીઆમાં આવેછે, તથા ઉદીઓગ કરવાને સીખાડીઆમાં આવેછે. હાલી કીસમનાં ધર મખાતાંઓનું વીગતવાર બપોંન ઇંગલંડનાં ભાગમાં આપીઆમાં આપનારછે, તેથી આ જગાએ તેમ કરવાનું મોકુફ કરીએછે, કાંએજે ફરાનસ તથા ઇંગલંડના આ ધર મખાતાં ઘણા ખર્ચાં એકજ કાએદાથી ચાવેછે, તોપણ આધળાં બાળકોની એક નીશાલ વીશે હીઆ થોડુંએક લખીએછે, જે ખાતાનું બપોંન નીચે આવેછે તેની ઇમારત અને તેને લગતો ભાગ જીમલે ૪૦૦૦ મોરસ કુટ જગા રોકે છે, અને તે ઇમારત આંધવા પછવાડે (૭૦૦૦૦૦) સાત લાખ રૂપીઆનો ખરચ થયો હતો. આધળા મરદોને બરસ બનાંવવાનું તથા વણવાનું તથા રોપલી બતાવવાનું કામ શીખવીઆમાં આવેછે. જેઓ આંધળા હોએ છે, તેઓનો ગાએણ ઉપર ઘણો શોક હોએછે, તે ઉપરથી તે બાબદમાં તેઓ ઘણી માહેતગારી નેલવેછે, અને ઘણાએક જોતાં તથા સાંભલતા ગાણારાઓનાં કરતાં હાવાં ખાતા મનેના આધળાંઓ ઘણુજ વધારે સારું વળાડી તથા ગાઇ જાંજેછે. તેમનાં સીખવનારા પણ આંધળાજ હોએછે. એ આધળાઓએ પોતાનાં ખાતામાં એક છાપાખાંનું સંધાપીડેછે, અને તાંહાં છપાતી ચોપડીઓ શીરાધથી છપાતી નથી પણ અણીદાર રીબાધી કાગલની ઉપર દસકત ઉડાડીઆમાં આવેછે, કે જે ઉડાવ ઉપર તેઓ પોતાનો હાથ લગાડી પારખી શકે કે આ દસકત કહેઓ છે. એ છાપાખાંનાં છાપનારા તથા રીબાં જોડનારાઓ સઘળા આંધળાજ હોએછે. વળી તે સાથે દરએક જણ પાસે પોતાનાં હાથના નખ અથવા કોઈ અણીદાર વસતુથી કાગલ ઉપર ઉડાવ કરેલા દસકતની ચોપડી હોએછે. આ પરમાંજે લખવાની રીત શોધી કાઢવાનું ખાન તે ખાતાના શીખઆશુર મોશીઓ લુઈ બરેલને ઘટેછે. એ ઘણી આધળો જનમીઓ હતા અને તેજ હાલતમાં મરણ પાંમીઓ હતા. હતા.

બ કરવામાં પણ તેઓમાંનાં ઘણાંએક ઘણીજ આલાંકી બતાવેછે. એ ખાતામાં જ્યો કેળવણી લીએછે તેઓ ની દર મહીનાનાં સણવારને દીને પરીખશા લીધામાં આવેછે, તાંહાં પારકા શીખસેને ચીકીથી દાખલ કરી આમાં આવેછે, અને તેઓનાં અભીઆંશ જરે આપણે જોઈએ તારે આપણને અચરતી ઉપજેછે, કે જે એ કાને બેહુરા અને આખે આંધળાછે, તેઓ આટલી માહિતગારી કેમ નેલવી શકેછે, અને શીખવવાની રીત અને શીખસા ગુરુઓની તરખીઅન ઉપર આફરીન ફરીઆ વગર આપણથી રેહવાનું નથી. હવે એક બીજાં નામીઆ ધરમખાતાને હેવાલ આપી આ બાબદ બંધ કરીએછે, અને ઉપર જે કાંઈ હુમેએ લખીઉંછે તે બોણીઆથી વાંચનારાઓ ફરેનગોની સખાવત વીશે ઉચુ મત ધરાવીઆ વગર રેહેશે નહી.

ફરાનસનાં લોકો પોતાની હીમત અને દેવાવરી વીશે વખણાએલાછે. તેઓ સીપાહીગરીનાં ધંધા ધણીજાં જાન લગેલા સહનજેછે, અને સરકારની તરફથી બીજી રહ્યેતનાં કરતાં કેટલીએક બાબદોમા વધારે હક પણ ધરાવેછે. સીપાહીઓના ખપની ગાંમમાં કોઈ વસતુને ભાવ વધતો હોએ, તોપણ સરકારની તરફથી તેઓને તે વસતુ કીફાએતથી પોહાચતી કરીઆમાં આવેછે. જાંહાશુધી તે સીપાહીઓ આકરી કરવાને શક્તીવાન રાએ, તાંહાંજુધી તેમને કાએદા બવેછે એટલુજ નહી, પણ જ્યો પોતાનાં દેશની આકરીમાં અશક્ત થયા રાએ, તેઓને સારી હાલતમાં રાખવાને તથા તેઓની બરદાસત કરવાને જે ગોડવણું કરવામા આવેલી, તે ખરેખર વખણવા જોગછે. પારીસમાં “હોટેલ ડી’ઇનવાલીડ” નામની મેટેલ જેવી ૧૧૨ કુટ લાંબી અને ચાર મોજની ઘણી સરસ બાંધણીની એક મોટી ઇમારતછે, તાંહાં સરકારને ખરેખર અશક્ત સીપાહીઓને રાખીઆમાં આવેછે. એ ઇમારતનાં મથાળાં ઉપર એક મોટો ગુંબજ કાહાડીઆમાં આવીએછે, અને તે ગુંબજની ઉપર એક મોટો થાબોછે, અને તેની ઉપર પુરથવીનાં આકારનો ગોળ દરો અને “કરાસ” છે જમીનથી તે “કરાશ” ની ઉંચાઈ ૩૨૩ કુટછે.

આ ખાતાં ઉપર લડાઈ ખાતાંનાં પરધાંતનો હુકમ આવેછે, અને તેનાં સઘળા કારોબાર ઉપર ઉપરી પણ રાખવાને કીજ કેટલાએક લસફરી અમલદારોની સલા દેવેલીછે. જે સીપાહીઓએ સરકારની આકરીમાં ૩૦ વરસ ગુજરીઆ હોએછે, ઇઆ લડાઈમાં થએલા જખમથી અશક્ત થયા રાએ, તેઓને આ ખાતાનો લાભ આપીઆમા આવેછે. ગયા વરસમાં તેમા કેટલાએક અમલદારો સુધાં ૩૩૦૦ આદમી હતાં, પણ ૫૦૦૦, આદમી સગવડથી સમાઈ શકે એટલી તાંહાં જોગછે તેમને રેહવાનું, ખાવાનું, તથા પેહરવાનું સઘણું તોંટાજ મેગે. આ મોટું ટોણું એક વખતે ખાઈ શકે નહી તેથી તરણ ભાગ કરી તેમને વાઘાફરતી જમાડવામા આવેછે એવાનું ભોજન ઘણુ સુતરું અને સાફ હોએછે. નાંસતા ઉપર સીપાહીઓને રોટલી, સેરવો, ગાએનું ગોસત તથા ભાજી તરકારી, અને સાંહાજનાં ખાણા ઉપર રોટલી, બકરાનું ગોસત, બેદાં અને ભાજી તરકારી, તથા દર સુકરવારે પતીર આપીઆમા આવેછે ગોસતનો લવાજમ દરએક આદમીનો ૦૧, રતલનોછે, અને દરએક ખાણાની વખતે તેઓને એક મોટું ટંબલર ભરીને દારૂ મેગે. અમલદારો અને સીપાહીઓના ખાણા વચે જાહજો ફરક નથી, ઘણીખરી ચીજો બંનેને વાસતે એકજ રીતની રાએછે, ખાતરે અજવદારોને વધારે વાણી મેગેછે. દરએક આદમીને જુદાં ટોલીઓ અને બીજાનું તથા તેનાં કપડા મેલવાને વાસતે જુદી કપડ આપીછે તેઓ પોતાની સુવાની જગા ઘણી સાફ રામેછે. જ્યો આ ધરમખાતું જેવા જાએછે, તેઓને એવી ભગામણુ કરવામાં આવેછે કે જે વખત તે સીપાહીઓના ખાવાનો વખત રાએ તે વખતે જહું, કાએજ તેઓની ટેબલ ઉપર કેવું સાફ અને સુતરું ખાણુ મેલીઆમાં આવેછે, તથા તે જુદા અને નાતવાનોની કેવી બરદાસત થાએછે તથા સઘળાઓ કેવા સતુકાઈ અને આદરમાંથી ભોજન લેજે, તે મેલવાને બની આવે ખાણુ ખાવાના મોટા ચોરડા તરણુએ અને દરએક ચોરડાની લંબાઈ ૧૫૦ કુટ અને પોરોલાઈ ૨૪ કુટછે. જ્યો ગોસત નહી ખાતાં હોએ અથવા દારૂ નહી પીતા હોએ, તેઓને તેનાં બદ

લામાં તેટલું નાણુ આપીઆમાં આવેછે; જેઓનાં પગ લડાઈમાં જખમ આપાથી પીપાઈ ગયા હોએછે, તેઓને જોડાને બદલે નાણુ આપીઆમાં આવેછે. એ પરમાણુની સરકારની સખાવતથી તાંહાંનાં સીપાહીઓ ઘણાજ સુખી હાલતમાંછે. અલબત્ત એથી કરીને સરકારનેજ કાએદોછે, કાએજ જે સરકારમાં પોતાનાં જીનાં અને વફાદાર ચાકરોની પાછલા દાહાડામાં આ પરમાણુ બરદાસત અને ગાહાવજત લીધામાં આવેછે, તે સરકારની ચાકરી ઘણી દીઆંતતદારીથી અને હીંમતથી કરવાને તે ચાકરો કદી ખલલ કરે નહી.

પણ આ યુદ્ધ અને નાંતવાંન સીપાહીઓને અતરે ખાવાનું, પેહરવાનું, તથા સુવાનું મલેછે, એટલુંજ નહી, પણ જેઓને પુસતકો તથા વરતખાન પતરો વાંચવાની શક્તી તથા શોક હોએછે, તેઓને વાસતે એ ખાતાંની સાથે ૧૭૦૦૦ ચોપડીઓનું એક પુસતકખાનું પણછે. તેઓએ પોતાનો જનમ સીપાહીગરીમાં અ ને લડાઈમાં કાહાડેલો હોએછે, તેથી તેમની ગમતને વાસતે આ ખાતાંનાં ઘણાએક એરડામાં નાંખીચી લડા ઈઓનાં તથા કીલ્લાઓનાં ચીતાર તથા નાંખીચા અમલદારોની સખીઓછે. જેમ પાદશાહી મેહલોની આસપા સ આગ હોએછે, તેમ યુદ્ધ તથા નાંતવાંન સીપાહીઓને કરવા હરવાને સાજ ૧૮૪૦ ફુટ લાંબો અને ૭૨૦ ફુટ પોહાળો બાગ બનાવેલોછે, અને તે બાગની અંદર કેટલાએક નાંખીચા અમલદારોનાં પુતળોછે. આ ઉપરાંત પારીસમાં બીજાં ઘણાએક નાંખીચા અને વખાંણુવા જોગ ધરંખખાતાંછે, પણ તે સઘળાનું બધાંન હીંચાં થાઈ શકતું નથી. એ ખાતાંઓની સઘળી જોડવંણુ કરાનસનાં મોટા રાજને લાએકનીછે. હાલનો શાહાંનશાહ હે વાં ખાતાંઓનો લાભ જેમ અને તેમ વધતા લોકોને પોંહોએ તેમ કરવામાં તથા પોતાંની ગરીબ રધએતને કુખ માથી ટાંજવાનાં એલાન કરવામાં હંમેશાં ઈનતેજરછે.

૨ જે કર લીધામાં આવેછે તે નીચે જણાવેલા કાએદા પરખાણે હોએછે. જેઓ વરસ દાહડે ૯૯ રૂપીઆ અથવા તે રકમથી ઓછાં ભાડાંનાં ઘરનાં રહેતા હોએ, તેઓની પાસેથી કુચ્છ લીધામાં આવવું નથી. ૧૦૦ થી ૧૯૯ રૂપીઆનાં ભાડાંનાં ઘરનાં જેઓ રહેતા હોએ, તેઓની પાસેથી તે ભાડાંની રકમ ઉપર સેંદુકડે ત રણુ ટકા લીધામાં આવેછે; ૨૦૦ થી ૩૯૯ રૂપીઆનાં ભાડાં ઉપર સેંદુકડે પાંચ ટકા; ૪૦૦ થી તે ૫૯૯ રૂપીઆના ભાડાં ઉપર સાત ટકા; અને ૬૦૦ રૂપીઆ અથવા તેથી વધતાં ભાડાં ઉપર સેંદુકડે નવ ટકા લી ધામાં આવેછે.

ઉપર જણાવેલાં વરસમાં કુલ ખરચ (૨૫૮૮૦૦૮૬) બે કરોડ અડધાં લાખ, હેંસી હજાર, છીઆ સી રૂપીઆ થયો હતો. એ ખરચની વીગત જાણવા જોએ. સરકારનાં કરખનાં વીઆજનાં (૪૮૬૨૫૯૭) ઉરતાલીસ લાખ, આસટ હજાર, પાંચશો સતાંનુ રૂપીઆ; આએપત વસુલ કરવાનાં તથા આદમીઓનાં પગાર નાં (૧૪૮૧૪૯૨) ચઢે લાખ, એકીઆસી હજાર, ચારશો બાંનુ રૂપીઆ; કેળવણી ખાતાનાં (૫૯૩૬૮૭) પાં ચ લાખ, તાંનુ હજાર, છશો સીતીઆસી રૂપીઆ; દેવળો પછવાડે (૩૯૫૧૬) ઓગનચીઆલીસ હજાર, પાં ચશો સોલ રૂપીઆ; લશકરી ખાતાનાં (૨૮૬૭૨૮) બે લાખ, છીઆસી હજાર સાતશો અડધીસ રૂપીઆ; જાહેર ઇમારતોની મરાંમતનાં (૧૬૭૭૭૩૧) સોલ લાખ, સીતોતેર હજાર, સાતશો એકતીસ રૂપીઆ; દવા ઇ તથા બીજાં ધરખખાતાંઓનાં (૨૫૯૧૨૬૦) ૫ચીસ લાખ, એકાંનુ હજાર, અશો સાહાડ રૂપીઆ; પુસતક ખાતાનાં, ફરવાની જગાઓ, અને હુંનરનાં કાંમે પછવાડે (૧૧૮૮૮૮) એક લાખ, અઠાર હજાર, આઠશો ઇ કીઆસી રૂપીઆ; જાહેર તેહવારોનાં (૩૬૧૧૩૨) તરણુ લાખ, એકસટ હજાર, એકશો અતરીસ રૂપીઆ; પો લીસ ખાતાનાં (૩૮૫૧૭૨૯) આરતીસ લાખ, એકાંવન હજાર સાતશો ઓગનતીસ રૂપીઆ; અને નવાં જા હેરકાંમેનાં (૫૨૭૦૮૪૨) આવન લાખ, સીતેર હજાર, આઠશો બેંતાલીસ રૂપીઆ થયા હતા.

પારીસની “એમખર આવ કાંમરસે” સને ૧૮૫૧ નાં વરસમાં જે યુધપરછ તથા તપાસ કીધી હતી તે ઉપરથી હેવું માલુમ પડીછે હતું કે, તે વરસમાં પારીસમાં સઘળા મલીને ૩૨૫ જાતનાં ધંધા ચાલતા હતા, તેમાં (૬૫૦૦૦) પાંસડ હજાર શોદો અથવા માલેકો, (૨૦૫૦૦૦) બે લાખ, પાંચ હજાર, અજુરો, (૧૧૨૮૦૦) એ ક લાખ, બાર હજાર, આઠશો અસતરીઓ, (૧૬૬૦૦) સોલ હજાર છશો છોકરા અને (૭૭૦૦) સાત હજાર સાતસો છોકરીઓ ગુતેલી હતી. ઉપલા ધંધા મધેથી મોટી સંખીઆ પોશાક અથવા પેહરવાનાં કપડાં બના વનારાઓની હતી, અને તેઓએ તે વરસમાં (૧૭૦૦૦૦૦૦૦) દસ કરોડ રૂપીઆનો માલ વેચીઓ હતો, ત થા એજ વરસમાં ખાધ ખોરાકની (૯૦૦૦૦૦૦૦) નવ કરોડ રૂપીઆની વસતુઓનો ખપ થયો હતો. ચીતા ર તથા હુંનરનાં ધંધાદારીઓએ (૬૦૦૦૦૦૦૦) છ કરોડ તથા સઘળી જાતનો સાંખાન બનાવનારા (૫૧૦૦૦૦) પાંચ લાખ દસ હજાર રૂપીઆનો માલ વેચીઓ હતો. જહૂવરાતનો (૩૩૦૦૦૦૦૦) તરણુ કરોડ તીસ લા ખ, કાંસાની બનાવેલી વસતુઓનો (૮૦૦૦૦૦૦) હેંસી લાખ, ટોપલી તથા બીજા નાંધલા ધંધાની ચીન્નિને (૮૦૦૦૦૦૦) હેંસી લાખ; ટોપીઓનો, (૬૪૦૦૦૦૦) ચોસટ લાખ, અને હાથનાં પેહરવાનાં મોજાંનો (૬૦૦૦૦૦૦) ચાહાડ લાખ રૂપીઆની કીમતનો માલ ખપીઓ હતો. એ ઉપરથી આપણને પારીસનાં દર વરસના ખપનો અરસરો સારી પકે મળેછે.

પારીસમાં સરકારને ખરચે ચાલનારા મોટાં કારખાનાં તરણુછે, તેમાં એક (ટોપીસટરી) ઉંન તથા રેશંમનાં બરતનું તથા ગાલીઆ બનાવવાનું, બીજું કોરી તથા ચીની કાંમનાં વાસણો બનાવવાનું, અને તરીજું તંબાકુ તથા તપકોર બનાવવાનુંછે. પેહલાં બે કારખાનાં મધેથી સાંખાન સરકારનાજ કાંમમાં આવેછે, અજરમાં તેનો કશો ખપ થાતો નથી, પણ તરીજાં કારખાનાંમાં જે માલ બનેમ, તેનાં વેચાણથી સરકારને દર વરસે (૫૬૦૦૦૦૦૦) પાંચ કરોડ સાહાડ લાખ રૂપીઆની ઉપજ થાએછે. ૯૯૯-કારખાનાં શોએ, દોરા, કાટલાં, ફીત ઇતીઆદી

મકરણ ૯ મું.

પારીસ—વસતી, આએપત, ખરચ, ઈતીઆદી.

વસતી આએપત—જમીન, ઘરો તથા તે મધિના સામાન તથા બારીઓ તથા તેઓના બાણ બારનો કર ખરચ—કરજનું પી બ્યાન્, આએપત વસુ ૧ કરવાનો, કેઝવણી ખાતાનો, દેવજોનો, લગકરી ખાતાનો, જુરેર કામોનો, દવાઈ તથા બીજા ધર ન ખાતાનો, પુણતકખાના તથા હુનરના કારખાનાનો, તથા પોલીસ ખાતાનો ખરચ. પારીસમાં આપતા ધંધા તથા કાર ખાના—ટોપીસટરીના ખરનનું કારખાનું—કારી તથા ચીનીકામનું કારખાનું. જુરી જુરી જનસાનો ૫૫—પારીસમાં પા લી પોહચનું કરવાના ઊપાયો—ગરેનજનો બોરો કુઓ—રસતા, મોહલવા તથા ધરોની ગણતરી, તથા તેનને ચોખઈ તા અને સાર રાખવાના ઊપાયો—રોચનો—વોડોડની સડકો—ચાફનચાફની ગાડી—બાહુની ગાડીઓ—પોસ્ટ બા રીસ—ખરો.

પારીસ શહેરની વસતી બ્યાન્ ચારશો વરસ થયા વધતી આવીછે. ૧૪૭૪ નાં સાલમાં એ શહેરની વસતી (૧૫૦૦૦૦) એક લાખ, પચાસ હજાર આઠમીની હતી, ૧૭૧૦ માં (૪૯૦૦૦૦) ચાર લાખ, નેવું હ જાર, ૧૭૯૮ માં (૬૪૦૦૦૦) છ લાખ, ચીઆલીસ હજાર; ૧૮૦૨ માં (૬૩૦૦૦૦) છ લાખ, બોતેર હજ ૨, ૧૮૧૭ માં (૭૧૩૮૬૬) સાત લાખ, તેર હજાર, નવશે છાસટ, ૧૮૨૭ માં (૮૯૦૪૩૧) આઠ લાખ, નેવું હજાર, ચારશો એકતીસ, ૧૮૩૬ માં (૯૦૯૧૨૬) નવ લાખ, નવ હજાર, એકશે છવીસ, અને ૧૮૫૬ માં (૧૧૭૪૩૪૬) અગીઆર લાખ, ચુબોતેર હજાર, તરણશે છેતાલીસ આઠમીની વસતી હતી એ ઉપરથી જોયામા આવશે કે, ચારશો વરસની અંદર એ શહેરની વસતી સાત ગણી વધી હતી. * આ વસતીમાંના અરધા અરધ અજુરોછે, અને બાકીના ધંધાથી તથા પોતાની બીજ આએપતથી ગુજરાન કરેછે.

પારીસ શહેરની કુલ આએપત, તારીખ ૩૧ મી મારચ ૧૮૫૫ ને દેને આબેર થાએલાં વરસમા (૩૫૮૩૧૭૧૫) તરણ કરોડ, અડાવણ લાખ, એકતીસ હજાર, સાતશે પદર રૂપીઆની થાઈ હતી, તથા જ હેર કામોને વાસતે (૧૦૩૬૩૩૮૨) એક કરોડ, તરણ લાખ, તેંહસટ હજાર, તરણશે બીઆસી રૂપીઆ “લો ન” ની મારફતે કહડાવીઆમાં આવીઆ હતા એ મહે જમીન ઉપરના કરનાં (૩૨૦૦૦૦૦) બતરીસ લા ખ, તથા ઘેરો અને તે મધિના સાંમાન ઉપર લેતા કરેલા કરનાં (૧૭૨૦૦૦૦) સતર લાખ, વીસ હજાર રૂપી આ ઉપજઆ હતા. પારીસમાં ધરની બારીઓ દીડ કર લીધામાં આવેછે, અને તેની ઉપજના ઉપલાં વરસ માં (૧૦૮૦૦૦૦) એક લાખ, ચીઆલીસ હજાર રૂપીઆ વસુલ થયા હતા. ધર તથા તે મધિનાં સાંમાન ઉપ

* જ્ઞાનસુની કુલ વસતી લગભગ (૩૬૦૦૦૦૦૦) તરણ કરોડ ચાહાડ લાખ આઠમીની જલાવીઆમાં આવીછે, અને તે નીચે જણાવીઆ પરમાણે વેઠુઆએનીછે જેતીવાડીના ધંધામા રોડાએલા (૨૦૩૫૧૧૨૮) ને કરોડ, તરણ લાખ એ કાવન હજાર, છશે અઠાવીસ, કારખાના વાજાઓ (૨૦૬૪૩૭૧) વીસ લાખ, ચોસણ હજાર, તરણશે એકોતેર, કારીગરો (૭૧૦૧૪૬) છકોતેર લાખ, દસ હજાર, એકશે સુખાવીસ, વેપારી, વધદ, વડીયા અને વીલીઆવાનો મની (૩૬૬૧૦૨૬) એગણસીઆવીસ લાખ એકાદ હજાર, છવીસ, ધરના ચાકરો (૭૫૫૧૦૫) સાત લાખ, પચાસ હજાર પાનસો પાચ, ૫ રજુલ (૭૮૦૬૬૬) સાત લાખ તેડી હજાર, ચારશે હજુ

૨ જે કર લીધામાં આવેછે તે નીચે જણાવેલા કાચ્છેદા પરમાણુ હોયછે. જેઓ વરસ દાહડે ૯૯ રૂપીઆ અથવા તે રકમથી ઓછાં ભાડાંનાં ઘરમાં રહેતા હોય, તેઓની પાસેથી કશું લીધામાં આવતું નથી. ૧૦૦ થી ૧૯૯ રૂપીઆનાં ભાડાંનાં ઘરમાં જેઓ રહેતા હોય, તેઓની પાસેથી તે ભાડાંની રકમ ઉપર સેંદુકડે તરણુ રકા લીધામાં આવેછે; ૨૦૦ થી ૩૯૯ રૂપીઆનાં ભાડાં ઉપર સેંદુકડે પાંચ રકા; ૪૦૦ થી તે ૫૯૯ રૂપીઆના ભાડાં ઉપર સાત રકા; અને ૬૦૦ રૂપીઆ અથવા તેથી વધતાં ભાડાં ઉપર સેંદુકડે નવ રકા લીધામાં આવેછે.

ઉપર જણાવેલાં વરસમાં કુલ ખરચ (૨૫૮૮૦૦૮૬) બે કરોડ અડાવંન લાખ, હેંસી હજાર, છીઆ સી રૂપીઆ થયો હોતો. એ ખરચની વીગત જાણવા જોયછે. સરકારનાં કરજનાં વીઆજનાં (૪૮૬૨૫૯૭) ઉરતાલીસ લાખ, ખાસત હજાર, પાંચશો સતાંતુ રૂપીઆ; આચ્છેપત વસુલ કરવાનાં તથા આદમીઓનાં પગારનાં (૧૪૮૧૪૯૨) અઢ લાખ, એકીઆસી હજાર, ચારશો બાંતુ રૂપીઆ; કેળવણી ખાતાનાં (૫૯૩૬૮૭) પાંચ લાખ, તાંતુ હજાર, છશો સીતીઆસી રૂપીઆ; દેવળો પછવાડે (૩૯૫૧૬) ઓગનમીઆલીસ હજાર, પાંચશો સોલ રૂપીઆ; લશકરી ખાતાનાં (૨૮૬૭૨૮) બે લાખ, છીઆસી હજાર સાતશો અડાવીસ રૂપીઆ; જહર ઇમારતોની ખર્ચાતનાં (૧૬૭૭૩૭૧) સોલ લાખ, સીતોતેર હજાર, સાતશો એકતીસ રૂપીઆ; દવા ઇ તથા બીજાં ધરખખાતાંઓનાં (૨૫૯૧૨૬૦) પચીસ લાખ, એકાંતુ હજાર, અશો સાહાહ રૂપીઆ; ખુસતક ખાતાનાં, ફરવાની જગ્યાઓ, અને હુનરનાં કાંમે પછવાડે (૧૧૮૮૮૮) એક લાખ, અઢાર, હજાર, આઠશો ઇ ઠીઆસી રૂપીઆ; જહર તેહવારોનાં (૩૬૧૧૩૨) તરણુ લાખ, એકસઠ હજાર, એકશો બતરીસ રૂપીઆ; પોલીસ ખાતાનાં (૩૮૫૧૭૨૯) આરતીસ લાખ, એકાવંન હજાર સાતશો ઓગનતીસ રૂપીઆ; અને નવાં જાહેરકાંમેનાં (૫૨૭૦૮૪૨) બાવન લાખ, સીતેર હજાર, આઠશો બેંતાલીસ રૂપીઆ થયા હતા.

પારીસની “એમખર આપ કાંમરસે” સને ૧૮૫૧ નાં વરસમાં જે પુછપરછ તથા તપાસ કીધી હતી તે ઉપરથી હેતું માલુમ પડીઠું હતું કે, તે વરસમાં પારીસમાં સઘળા મલીને ૩૨૫ જાતનાં ધંધા ચાલતા હતા, તેમાં (૬૫૦૦૦) પાંસઠ હજાર શેરો અથવા માલેકો, (૨૦૫૦૦૦) બે લાખ, પાંચ હજાર, મજદૂરો, (૧૧૨૮૦૦) એક લાખ, બાર હજાર, આઠશો અસતરીઓ, (૧૬૬૦૦) સોલ હજાર છશો છોકરા અને (૭૭૦૦) સાત હજાર સાતસો છોકરીઓ ગુતેલી હતી. ઉપલા ધંધા મધેથી મોટી સંખીઆ પોશાક અથવા પેહરવાનાં કપડાં બનાવનારાઓની હતી, અને તેઓએ તે વરસમાં (૧૦૦૦૦૦૦૦૦) દસ કરોડ રૂપીઆનો ખાલ વેચીઓ હોતો, તથા એજ વરસમાં ખાધ ખોરાકની (૯૦૦૦૦૦૦૦) નવ કરોડ રૂપીઆની વસતુઓનો ખપ થયો હોતો. ચીતા ૨ તથા હુનરનાં ધંધાદારીઓએ (૬૦૦૦૦૦૦૦) છ કરોડ તથા સઘળી જાતનો સાંભાંન બનાવનારા (૫૧૦૦૦૦) પાંચ લાખ દસ હજાર રૂપીઆનો ખાલ વેચીઓ હોતો. જહવેરાતનો (૩૩૦૦૦૦૦૦) તરણુ કરોડ તીસ લાખ, કાંસાની બનાવેલી વસતુઓનો (૮૦૦૦૦૦૦) હેંસી લાખ, ટોપલી તથા બીજા નાંધલા ધંધાની ચીજોનો (૮૦૦૦૦૦૦) હેંસી લાખ; ટોપીઓનો, (૬૪૦૦૦૦૦) ચોસઠ લાખ, અને હાથમાં પેહરવાનાં મોજોનો (૬૦૦૦૦૦૦) ચાહાહ લાખ રૂપીઆની કીમતનો ખાલ ખપીઓ હોતો. એ ઉપરથી આપણને પારીસનાં દર વરસના ખપનો અરસરો સારી પડે મળેછે.

પારીસમાં સરકારને ખરચે ચાલનારા મોટાં કારખાનાં તરણુછે, તેમાં એક (ટીપીસટરી) ઉંન તથા રેંઝાનાં બરતનું તથા ગાલીચા બનાવવાનું, બીજું ફેરી તથા ચીની કાંમનાં વાસણો બનાવવાનું, અને તરીજું તંબાકુ તથા તપકીર બનાવવાનુંછે. પેહલાં બે કારખાનાં મધેના સાંખાન સરકારનાજ કાંમમાં આવેછે, બજારમાં તેનો કશો ખપ થાતો નથી, પણ તરીજાં કારખાનાંમાં જે ખાલ બનેચ, તેનાં વેચાણુથી સરકારને દર વરસે (૫૬૦૦૦૦૦૦) પાંચ કરોડ સાહાહ લાખ રૂપીઆની ઉપજ થાયછે. ૯૯૯-કારખાનાં ચોએ, દારા, કાઠલાં, ફીત ઇતીઆદી

સાંભાનનાં છે, શાલ બનાવવાનાં તથા વણકરનાં ૭૫૨ સાંભો છે, પેહરવાનાં ૬૫૩ સીવવાનાં ૮૭૯; રોપીઓ બનાવવાનાં ૬૪૪; લાકડાંના સાંભાન બનાવવાનાં ૧૯૧૫; દીવાલ ઉપર ચોટાટાડવાના કાગળો બનાવવાનાં ૧૪૧; આરસી બનાવવાનાં ૧૨૦; અને ઘેર ચઢાડવાનાં ૪૨૦ કારખાનાં છે; તથા તાંબાનાં કરેલાં પેહરવાનાં ૬૫૩ ની ૨૨૫ ડુકાનો છે; તથા દોરડાં તથા જડાં ૬૫૩ બનાવનારા ૬૫૩; કોતરકાંમ કરનારા ૨૨૨; અને ઘર માડી આપનારા ૫૧૯ શખસો છે. પારીસમાં ૬૦૦ ભડીઆરા * ૫૦૦ ખાતદી તથા ૧૭૨૦ “રેશદોરા” (નમવાની નજો) અને ૩૧૮૨ ઘાટનાં ડુકાનો છે.

ઉપર જણાવેલાં પેહલાં બે કારખાનાંનો હેવાલ કીમતી જાંણી અતરે પરગટ કરીએ છે. રોપીમટરીનાં ભરતનાં ચીતારો તથા ગાલીયા બનાવવાનું જે કારખાનું છે તે ખરેખર જેવા લાએક છે. એ કાખાનાં રમાં જે કીમતી કાંમ કરવામાં આવે છે, તેની કીમત કદત પાદશાહએજ આપી શકે છે, કાંએજ જે મેહુ નત અને ખરચ તાંહાંનો ખાલ ઉતપન કરવામાં આવે છે, તે પરખાણેનાં ભાવની વસતુઓનાં ખરીદદાર ખા નગી લોકોમાંથી ખલવા મુશકેલ છે. મુસાફરને પેહલાં પાંચ ચોરડામાં લઈ જવામાં આવે છે, તાંહાં રોપીસટરીનાં ઉંચાં ચીતારો તથા નાંખીયા ગાલીયાઓનો સંગ્રહ છે. પેહલા કાંસીસ, ચઢેલાં અને પંદરમાં લુઈ પાદ શાહનાં વખતનાં ચીતારો તથા ગાલીયાઓ આ જગે આપણા જેવામાં આવે છે. તારપછી આપણને બીજા કાં ચોરડામાં લઈ જવામાં આવે છે, કે જાંહાં કારીગરો તે ચીતારો ભરવામાં મુતેલા હોએ છે. તેઓ જે કામ કરે છે તે જોવાથી આપણને ઘણી અચરતી ઉપજે છે. એવાં કાંમનાં ચીતારો હાંફુસથાનમાં જાહજાં જોવામાં આવતા નથી, તેથી તે વીશે વાંચનારાઓને ખીઆલ આવવાને વાસતે આટલું કહેવું જરૂર દીસે છે કે, જેમ “ખરલીન ઉલ” માં ભરતનું કાંમ કરીઆમાં આવે છે તેમ જાહજાં કનતાંનની ઉપર રેશમ અથવા ઉનનાં ભરત થી આદમીની સખીઓ તથા નાંખીયા બનાવનાં ચીતારો ભરીઆમાં આવે છે. એ ચીતારો લંબાઈમાં ૧૦ ફીટ અને પેહલાઈમાં ૬ ફીટ થી હોએ છે. આ ભરતનાં કાંમમાં અચરત સરીખું એજેજ, ભરનાર પોતે જે ચીતાર ભરતો હોએ, તેની ઉલટી બાજુએ તે બેસીને ભરે છે, અને કનતાંન ઉપર રંગની પાદેલી જે સખીનાં નથુનાં ઉપરથી તે ભરતો હોએ, તેને પોતાની પીઠે રાખે છે. તેનાં ભરતનાં ચીતારની સવલી બાજુ તેનાં દીકામાં આવતીજ નથી, તેમણે તે બાજુ બરોબર સાફ અથવા જવી જોઈએ તેવીજ આવીછે કે નહીં, તે તેને ઉલટી બાજુએથીજ માણુ મડે છે. ઉંન તથા રેશમનાં જે દોરા આ કાંમને વાસતે જોઈએ છે તે એટલીતો ભાંત ભાંતનાં રંગનાં હોએ છે, કે જે રંગીન ચીતારના નથુનાં ઉપરથી ભરીઆમાં આવતું હોએ, તેનાં રંગમાં અને આ ભરતનાં રંગમાં કશો ફરક રહેતો નથી.

આજ કારખાનાંમાં ઉંચા ગાલીયાઓ પણ હાથથીજ ભરીઆમાં આવે છે. કારીગર નથુનો પોતાથી કેટલોએક દુર મેલે છે, અને પછી તે ગાલીચો મુકે છે. જે ગાલીયા હાંચાં બનાવીઆમાં આવે છે તે સફાઈ, રંગ, અને તરાંહાં “પરશીઅન” ગાલીયાઓનાં કરતાં વધારે સરસ વખણાએ છે. વખતે એક ગાલીચો બનાવવામાં પાંચથી તે દસ વરસ લાગે છે, અને તેવા ગાલીયાની કીમત (૨૫૦૦૦) પચીસ હજારથીતે (૭૫૦૦૦) પંચોતેર હજાર રૂપીઆ થીથીતે થાએ છે. સઘથી મોટામાં મોટો ગાલીચો જે આ કારખાનાંમાં બનાવીઆમાં આવીએ છે, તે મોંહોતેર કટકાનો છે, અને તેની કુલ લંબાઈ ૧૨૦૦ ફીટની છે. એ ગાલીચો હુવરનાં મેહુલમાં છે. ઉપર જણાવેલી બંધે જાતની વસતુઓ બનાવવાનાં કાંમમાં આ કારખાનાંમાં જુમએ ૧૨૦ આદમી દરરોજ કાંમે લાગે છે. દરએક જણનો પગાર દર મહીને ૪૦ થીતે ૮૦ રૂપીઆ થીથીતે, અને યે ઉવેલાં વરસ થી ચાકરી કરીઆ પછી તેઓને બેઠો મુશારો મલે છે. એ કારખાનાંમાં જે ખાલ બને છે તે સર

* રોકુમમાં ભડીઆરાની ચ ખીઆ ડેરવાણુ શરકારના હાથમાં છે, અને આટો તથા પાછો વેચવાની કીમત પણ શરકાર દેરે તે પરખાણે લીધામાં આવે છે

કારી મેહુલોને વાસતેજ કાંઠ લાગેછે. પાદશાહાને રેહવાનાં તથા બીજા મેહુલોમાં ટેપીસટરીનાં ચીતારો આપણે હવેનાં જોઈએ. રંગેલાં ચીતારો લાંબી સુદત થયા પછી જાંહાખાં થઈ જાયછે, તેમ ટેપીસટરીનાં થતાં નથી, માટે હમણા નાંખીયા શખસોની સખીઓ ભરાવીને મેહુલોમાં મેલવાનું વધારે પસંદ કરવામાં આવેછે †. ચી તારો ભરવામાં તથા ગાલીઆ વણવામાં ઉંઠ કાંઠ આવેછે, તે પણ એજ કારખાનાંમાં રંગેછે. રંગવાનાં કાંઠ માં રશાયેણ શાસતર કેટલું ઉપીઓગીછે તે વાંચે અતરે દર વરસે ભાશાણો પણ થાયછે, તે સાંભળવાને તે હુંતરનાં કારીગરોની ભારે ઠઠ મહેલે. જ્યો પારીસ જાયે તેઓને, આ કારખાનું તથા એક બીજું જનું વરણ ન નીચે કરીએછે તે જોવા જવાને હમે મનજીત ભયાંમણ કરીએછે.

પારીસથી આસરે ચાર માઈલની વેગખાઈએ કોરી કાંઠનાં વાસણો તથા બીજા તરેહવાર સાંમાન બ નાવવાનું એક ઘણું નાંખીયું કારખાનું સરકારનાં હસતકમાંછે તે જોવા જવાને ખુસાફરોને હુરછે. આ કાર ખાનાંનાં તરણ ભાગ કીવેલાછે. એક ભાગમાં એ કારખાનાંમાં બનાવેલો સઘળો સાંમાન મેહુલોછે, બીજા ભા ગમાં અપસલનાં તથા હમણાનાં જમાનાનાં તથા રેશે રેશનાં ઉંચા કોરી કાંઠનાં વાસણોનાં સંગરહછે, અને ત રીજા ભાગમાં, આ કારખાનાંમાં બનતી વસતુઓ કેહવા હથીઆર તથા પદારથોથી બનેછે, તેના મોટા જથ્થો છે. ઉંચા કોરી કાંઠની વસતુઓ બનાવવાનો હુંતર આ કારખાનાંમાં પુરણ હાલત ઉપર આવીએછે, તે પે હેલા ભાગનાં છ ઓરડામાં મેહુલી તરેહવાર વસતુઓ જોવાથી † આપણી ખાતરી થાયછે. ચાહે પીવાનાં ત થા ખાંછુ ખાવાનાં વાસણોનાં જે સઢ હીઆં જોવાને વાસતે મેહુલોછે તે એવાતો રોનકદાર અને કીમતીછે, કે દરએક સટની કીમત ૨૦૦૦ થીતે ૬૦૦૦ રૂપીઆ શુધીની ગણાયેછે. એ ઓરડાઓમાં કોરી કાંઠના રો નકદાર સોલહનાં વાસણો તથા ટેબલોછે. એ ટેબલોની ઉપર ખુબસુરત રંગથી એવાંતો નાંદર ચીતારો પારેલાં છે, કે તેમાંની કેટલોએકની કીમત સોલ હજાર રૂપીઆ શુધીનીછે. એક મોટાં વાસણ ઉપર એવીતો સા રી કારીગરી હતી, કે તેની કીમત ચાર હજાર રૂપીઆની હતી. પણ આ કારખાનું જોવા જનારને અગત કરીને કોરી કાંઠનાં તકતો ઉપર જે સખીઓ પાંડવામાં આવીછે તે જોવાથી ઘણી અમરતી ઉપજેછે. એ સખીનાં તક તાઓ હડી કુટ લાંબા અને તરણ કુટ પોહોળાછે, અને તેની ઉપર પારેલી તસવીરોના રંગ એવાંતો ખરાખર અને બારીકછે, કે તેવો રંગ કનતાન ઉપર આવી શકે નહી. આ સખીની કીમત ૧૦ હજારથી તે ૧૬ હજાર રૂપીઆ શુધીનીછે. આ ઓરડાઓમાં રંગીન કાઓનાં જે નચુંનાંછે, તે પણ જોવા લાયકછે.

બીજા માળ ઉપરનાં બાર ઓરડામાં ઉપલી જતની વસતુઓનું મોટું સંગરહસ્થાન † બનાવેલુંછે. હીઆં ચીની કાંઠનાં ઘણાએક વાસણો તથા તે વાસણો કેહવી વસતુઓથી બનેછે તેનાં નચુંનાંછે, તથા આ કારખા નું ઉભું કરવામાં આવીડંછે, તારથી તે આજ દંન શુધી તાંહાં જે સાંમાન બનીએછે તેનાં નચુંનાંછે. સઘળી જાતનાં, અને પુરથવી ઉપરનાં સઘળા રેશમાં બનતાં કોરી કાંઠની વસતુઓનાં નચુંનાં હીઆં તેમનાં વરગ પ રખાણે હરેદોર ગોડવેલાછે. એ નચુંનાં સઉથી હલકાં કાંઠથી તે સઉથી ભારી કાંઠ શુધી ચહુડતા ઉતરતા છે, અને તેને બનાવવામાં જે હથીઆર કાંઠમાં આવેછે, તેના પણ સંગરહ તાંહાં કીવેલોછે; તેથી કરીને એ સંગરહનો આ ભાગ તપાસીઆથી ફનીઆં ઉપરનાં સઘળાં કોરી કાંઠની તવારીખથી આપણે વાકેફ થઈ શ કીએછે. “ મોશીઓ એબેલમેન ” નાંખનાં નાંખીયા ફરેનચ કારીગરે ખોટું જહવેરાત બનાવવાની જે રીત થો ધી દ્રાહડી હતી, તે પરમાંજે જે હીરા તથા માણેક બનાવવામાં આવેછે તેની ઘણાએક નચુંનાં આડમાં ઓરડા માંછે. એ નચુંનાં એવાંતો સારાછે કે, જેનાંમાં જહવેરાત પરખવાની સખજ નહી હોએ, તે શખસ તે નચુંનાંને ખરા ફેરવીઆ વનાં રેહે નહી. જોએ તજીએ જે ઓરડાઓછે તાંહાં આપણે કારીગરોને તરેહવાર વસતુઓ

† હમે જે વેગાએ આ કારખાનું જોવા ગયા હતા તે વેગાએ કુદ નેપોલીઅન તથા તેની રાણી ઇડીઓનીની ચ બી જાતની હતી.

બતાવતા નેહ્યે છે. જે વસતુઓ ઘણી પાતલી બનાવવાની હોય છે તેનું યોદીઆમાં આવે છે, બાકીની સઘળી રતા ચરખા ઉપર બતાવવામાં આવે છે. યોદીઆની રીત ને આપણે સાધારણ નગોએ નેહ્યે છે તેનાં કરતાં હીઆં જુદી રીત છે. પાંચી સાથે મટોડી સારી પદે મેળવીને પછી તેના રંગો મોહલની ઉપર રેડવામાં આવે છે. એથી કરીને તે રંગો મધેની મટોડીનું પાતળું પર તે મોહલ ઉપર તળે છે, પછી તે મોહલની નીચેની બાજુ થી પાંચીની જીલ્લી ધાર ચાલુ કરે છે તેથી પેલા રંગો મધે ને કાંઈ વધતું પાંચી અથવા મટોડી હોય છે, તે પાંચી સાથે વધારે પાતલી થઈને બાહર નીકળી જાય છે. મોહલ ઉપર ને મટોડી ચઢી હોય, તે સુધાયા પછી સેહલાધથી છુટી થઈ શકે છે, અને આખું વાસણ આપણા હાથમાં આવે છે. તારપછી તે વાસણને હાથા અથવા ને કાંઈ બીજી સાથે નેડવું હોય છે તે નેડીઆમાં આવે છે, અને પછી તે વાસણ એક યોરડામાં યોરતાનાં હાથમાં જાય છે. એ યોરતા તે વાસણમાં કાંઈ ખોડ ખાંપણ આવી હોય તેને સુધારે છે, અને તારપછી તે ચીતારાનાં હાથમાં જાય છે. ચીતારાનાં યોરડામાં આસરે ૨૦ આદમીઓ હોય છે. જે રંગ તેઓ કાંઈમાં લાવે છે, તે સઘળા ધાતુનાં હોય છે, પણ ભૂંચવા સુધીઆ પછી વાસણ ઉપર ને રંગ દેખાય છે તે પેહલા રંગ કરતાં જુદી તરેહનો હોય છે. સુનેરી રંગ સુનાને પથળાવીને લગાડીઆમાં આવે છે. તારપછી તે વાસણને એક થી વધારે વાર ભડીમાં ભેલીઆમાં આવે છે તેથી તેની ઉપરની સફાઈ તથા ચલકાટ તથા રંગનો જલકાટ નીકળી આવે છે. આ કારખાનાંમાં સઘળા મલોને ૧૮૦ કારીગરો છે. આ બધાંનું પુર્ કરતાં એક વાર ફરી થી કેહેવું નેહ્યે છે કે એ કારખાનું ઘણું જ નવા લાયક છે. તાંહાં ઉત્પન્ન થતી વસતુઓની ખુબસુરતીનું બધાં ન કલમથી થઈ શકતું નથી. નજરે નેધાથી જ સમજ પડે છે.

જુદી જુદી જનસોનો પારીસ શેહેરમાં દર વરસે કેટલો ખપ છે, તે નીચે નજીવેલી વીગત ઉપરથી માં લુખ પડે. દરખાને દાડ (વાંઈન) દર વરસે ૨૬૯૮૪૧ પીપ અથવા (૧૯૬૦૦૦૦૦) એક કરોડ છતું લાખ રૂપીઆનો ખપે; અરખાને દાડ (૯૮૬૮૨૮) નવ લાખ, છીઆસી હજાર, નવશો અડાવીસ ગીઆલંન; સીડર નો દાડ (૫૫૭૯૫૨) પાંચ લાખ, સતાવેંન હજાર, નવશો બાવેંન ગીઆલંન; બીર (૨૬૬૫૪૪૦) છવીસ લાખ, પાંસટ હજાર, ચીઆરશોને ચીઆલીસ ગીઆલંન, તથા સરકો (૩૫૩૨૩૨) તરણ લાખ, તેપંન હજાર, બશો બતરીસ ગીઆલંન. ખાટકીનું ગોસ (૧૩૬૧૪૮૨૭૪) તેર કરોડ, એકસટ લાખ, ઉતાલીસ હજાર, બશો ચું મોતેર રતલ, કુકરનું ગોસ (૧૭૦૦૦૦૦૦) એક કરોડ, સીતેર લાખ રતલ; હાંખ, કુકરનું આવેલું ગોસ તથા બીજા સાસો (૧૬૦૦૦૦૦) સોલ લાખ રતલ; તથાઆર પકાવેલું ગોસ (૧૫૦૦૦૦) એક લાખ, પચાસ હજાર રતલ; પનીર (૨૩૦૦૦૦૦) રતલ; રોટલી (૨૪૦૦૦૦૦૦) એવીસ કરોડ રતલ, દરખા (૧૭૦૦૦૦૦) સતર લાખ રતલ ખપે. દરીઆની માંછલી (૧૭૦૪૧૫૩) સતર લાખ, ચાર હજાર, એકશો તેપન રૂપીઆની કીમતની; નદીની માંછલી (૨૫૯૩૨૦) બે લાખ, યોગનસાહાડ હજાર, તરણશો વીસ રૂપીઆની; કાલુની માંછલી (૫૫૬૪૩૮) પાંચ લાખ, છપંન હજાર, ચારશો ચારતીસ રૂપીઆની; અરધી, બતક, તથા બીજી શેકાર (૫૮૦૭૬૦૦) અડાવેંન લાખ, સાત હજાર છશો રૂપીઆનો ખપે. માંપણ (૬૫૦૦૦૦૦) પાંસટ લાખ રૂપીઆનું; બેઠાં (૩૧૦૦૦૦૦) એકતીસ લાખ રૂપીઆનાં; આપલનાં ફળ (૩૬૩૨૨૮) તરણ લાખ, તેંસટ હજાર, બશો અડાવીસ ટોપલીઓ ભરીને; પેર (૧૦૩૦૦૦) એક લાખ તરણ હજાર ટોપલી ભરીને; તરણ (૫૦૦૦૦૦) ચાર લાખ રૂપીઆનાં; બેર (૨૦૦૦૦૦૦) વીસ લાખ રૂપીઆનાં; ઘસાદાબેરી (૨૦૦૦૦૦૦) વીસ લાખ રૂપીઆની; કાંદા (૨૩૭૨૫) તેવીસ હજાર, સાતશો પચીસ ગાડાં ભરીને; કોખી (૨૬૬૩૦) યોગજીતીસ હજાર, નવશો તીસ ગાડાં ભરીને; ગાનર (૧૧૬૮૦) અગીઆર હજાર, છશો હેંસી ગાડાં ભરીને; સલગમ (૧૦૨૨૦) દશ હજાર, બશો વીસ ગાડાં ભરીને; પટેલ (૭૦૦૦૦૦૦) સીતેર લાખ રતલ; ખાંડ (૨૫૦૦૦૦૦૦) બે કરોડ, પચાસ લાખ રતલ; અચા (૨૫૨૫૦૦૦) પચીસ લાખ, પચીસ હજાર ટોપલી ભરીને; ઘાંસ (૭૭૮૦૮૧૦) સીતોતેર લાખ,

હેંસી હજાર આઠશો દસ પુરી, પેંનરો (૧૨૯૪૦૭૪૩) એક કરોડ, ઓગણતીસ લાખ, ચીઆલીસ હજાર, સાતશો તેંતાલીસ પુરી; બાબરી (૩૦૦૦૦૦૦) તીસ લાખ શુરોલ; કુધ (૮૮૦૦૦૦૦) ઇંદીઆસી લાખ રૂપીઆનુ; આ હે, માંડ તથા સાકર (૩૧૦૦૦૦૦૦) તરંછુ કરોડ, દસ લાખ રૂપીઆની; નીમખ (૮૦૦૦૦૦) આઠ લાખ રૂપીઆનું; ભાજી તરકારી (૬૦૦૦૦૦૦) સાહાડ લાખ રૂપીઆની, તથા મેવો (૫૦૦૦૦૦) પાંચ લાખ રૂપીઆનો ખપેછે. આ સઘળા ખપની જનસોની કીમતનો અરસરો (૧૪૦૦૦૦૦૦૦) મહડ કરોડ રૂપીઆનો થાએછે,

પારીસમાં પીવાનું પાણી લાવવાને વાસતે તરેહવાર ઉપાયો કરીઆમાં આવીઆછે. હાવાં ભારે વસતીનાં શેહરમાં કુઆ ખોદી પાણી પુરું પાડી શકાએ નહી, તેથી નેહરોની ખારફતે નદીનું પાણી શેહરમાં લાવી મોટાં ટાંકાંઆમાં ભરીઆમાં આવેછે, અને એ ટાંકાં માહુથી નદીઆની ખારફતે શેહરનાં જુદા જુદા ભાગમાં પાણી પોંઢિયાડીઆમાં આવેછે. સઘી મોટી નેહર જેને “કનાલ ડી ઓરસ” નામ આપેલુંછે, તેની ખારફતે “ઓરસ” નદીનું પાણી શેહરમાં આવેછે. એ નેહર લંબાઈમાં ૫૦ માઈલછે, અને પોહળાઈમાં ૩૧ ફુટછે, અને તેને બાંધતાં (૧૦૦૦૦૦૦૦) એક કરોડ રૂપીઆનો ખરચ થયો હતો. “કનાલ સેંટ મારટીન” નામની નેહર ઉપર (૫૭૦૦૦૦૦) સતાવન લાખ રૂપીઆ અને “કનાલ સેંટ ડેનીસ” ઉપર (૩૨૦૦૦૦૦) બતરીસ લાખ રૂપીઆ લાગા હતા. સઘી મોટાં ટાંકાંનું નામ “મેસીન ડી લા વીલ” કરી નેછે તે ૨૨૨૦ ફુટ લાંબુ અને ૨૨૧ ફુટ પોહળુંછે. “કનાલ ડી ઓરસ” ની નેહરમાંથી આ ટાંકાંમાં ૨૪ કલાકની અંદર ૧૩૫૦૦ ઇંચ પાણી આવેછે. આ પરમાણેની માહાભારત ગોડવણ કરીઆમાં આ લીછે, તોપણ પારીસની ભારી વસતી તથા રસતાએ સીપવાનાં અને કુંઆરાનાં કારણસર પાણીને ભારે ખપ હોવાને લીધે “સોમચુદ” નદીનું પાણી પારીસમાં લાવવાને સતાવાળાએ ધારેછે, અને જે એ કાંમ પાર પડ્યો તો તેની ઉપર (૨૫૦૦૦૦૦૦) બે કરોડ, પચાસ લાખ રૂપીઆનો ખરચ થયો. શેહરમાં પાણી સુકત મલતું નથી. જેએ દર રોજ ૧૮ ગીઆલન સાધારણ વાપરવાનું પાણી લીએ, તેએ પાસેથી વરસ દાહાડે હડી રૂપીઆ લીધામાં આવેછે, અને જેએ એટલું પીવાનું પાણી દર રોજ લીએ, તેએની પાસેથી વરસ દાહાડે આર રૂપીઆ લીધામાં આવેછે. પારીસમાં દરોજ (૧૫૪૦૦૦૦૦) એક કરોડ, ચોપન લાખ ગીઆલન પાણી ખપેછે. ૧૮૫૫ નાં સાલનો હીસાબ છપાએલોછે, તે ઉપરથી હેવું જાણમાં આવેછે કે, તે વરસમાં પાંણીની પેદાસ (૫૦૬૩૦૫) પાંચ લાખ, છ હજાર તરણુશો પાંચ રૂપીઆની થાઈ હતી. હજાર શુધી નલીએ ની ખારફતે પારીસનાં દરએક ઘરમાં પાણી પોંઢિયતું પાડવાની ગોડવણ થાઈ નથી. આ સેહેલ ગોડવણ હજાર માતર ૪૩૦૦ ઘરોમાં કરીઆમાં આવીછે. ઉપર જણાવેલાં ટાંકાંઓમાંથી રસતામાં પાણી સીપવાને તથા કુંઆરાનાં તથા મેહુલો અને ઘરોમાં પાણી પોંઢિયાડવાને વાસતે જે નલીએ ગોડવવી પડીછે તેની કુલ લંબાઈ ૧૩૨ માઈલની થાએ.

વળી ફરાનસમાં જાંહાં પાણી નહી હોએ, તાંહાં ઘણા કુઆ ખોદીઆમાં આવીઆછે, તેહવા એક કુઆનું બપાંન અતરે કરવાની જરૂરછે. પારીસની પડોસમાં ગરેનેલ ગાંમમાં પાણીની ખુટને લીધે એક ઘણાજ ઉંડો કુઆ ખોદીઆમાં આવીઆછે, તે પારીસમાં ફરવા નનારાએએ ખચીત જોવા જવું જોઈએ. ભુસતર વીંદી આ જાંહુનારાએની શોધ ઉપરથી માણુમ પડીઈછે કે, જમીનની કેટલીએક જગ્યાએ જુદી જુદી જાતની વસતુ એનાં પર આવેછે, તાંહાં પાણી મલતું નથી, પણ ઘણુંજ ઉંડે ગયાથી પાણીની લાગ હાય લાગીઆ વનાં રેહ તો નથી, તે સુખ ઇંદોરખખંડમાંનાં ઘણાએક શેહરોમાં હેવા જગ્યા કુઆ ખોદીઆમાં આવેછે. હેવા કુઆને “આરટીઅન વેલ” કરી કેહવામાં આવેછે. જે કુઆનું નીચે બપાંન કરીએછે તે ગરેનેલ મથેનો કુઆ છે. એ કુઆ ખોદવાનું કાંમ સને ૧૮૩૩ નાં સાલમાં શરૂ કરીઆમાં આવીઈ હતું. હેવા કુઆ પોહળાઈમાં ઘણા આવતા નથી કાંજે જેમ નીચે જાઈએ તેમ પોહળું ખોદી શકાએ નહી. ખારે આ કુઆ ૫

બનાવતા જોઈએ. જે વસતુઓ ઘણી પાતલી બનાવવાની હોય છે તેનું ઓટીઆમાં આવે છે, બાકીની સઘળી ફરતા ચરખા ઉપર બનાવવામાં આવે છે. ઓટવાની રીત જે આપણે સાધારણ જગ્યાએ જોઈએ છે તેનાં કરતાં હિંઆં જુદી રીત છે. પાંછી સાથે મટોડી સારી પદ્ધતિ મેળવીને પછી તેનો રંગો મોહલની ઉપર રેડવામાં આવે છે. એથી કરીને તે રંગડા મથેની મટોડીનું પાતલું પર તે મોહલ ઉપર તૂટી જાય છે, પછી તે મોહલની નીચેની બાજુ થી પાંછીની જીલ્હી ધાર ચાલુ કરે છે તેથી પેલા રંગડા મથે જે કાંઈ વધતું પાંછી અથવા મટોડી હોય છે, તે પાંછી સાથે વધારે પાતલી થઈને બાહર નીકળી જાય છે. મોહલ ઉપર જે મટોડી ચઢી હોય, તે સુધારા પછી સેહલાઈથી છુટી થઈ શકે છે, અને આખું વાસણ આપણા હાથમાં આવે છે. તારપછી તે વાસણને હાથ અથવા જે કાંઈ બીજુ સાથે જોડવું હોય છે તે જોડીઆમાં આવે છે, અને પછી તે વાસણ એક ઓરડામાં ઓરડાનાં હાથમાં જાય છે. એ ઓરડા તે વાસણમાં કાંઈ ખોડ ખાંપણ આવી હોય તેને સુધારે છે, અને તારપછી તે ચીતારાનાં હાથમાં જાય છે. ચીતારાનાં ઓરડામાં આસરે ૨૦ આદમીઓ હોય છે. જે રંગ તેઓ કાંમમાં લાવે છે, તે સઘળા ધાતુનાં હોય છે, પણ ભૂંચવા સુધીઆ પછી વાસણ ઉપર જે રંગ દેખાય છે તે પેહલા રંગ કરતાં જુદી તરેહનો હોય છે. સુનેરી રંગ સુનાંને પથળાવીને લગાડીઆમાં આવે છે. તારપછી તે વાસણને એક થી વધારે વાર ભડીમાં મેલીઆમાં આવે છે તેથી તેની ઉપરની સફાઈ તથા ચલકાટ તથા રંગનો નહલકાટ નીકળી આવે છે. આ કારખાનાંમાં સઘળા મહીને ૧૮૦ કારીગરો છે. આ બધાંનું પુરું કરતાં એક વાર ફરી થી કોહવું જોઈએ કે એ કારખાનું ઘણું જોવા લાયક છે. તાંદાં ઉત્પન્ન થતી વસતુઓની ખુબસુરતીનું બધાં ન કલમથી થઈ શકતું નથી. નજરે જોવાથી ન સમજ પડે છે.

જુદી જુદી જનસોના પારીસ શેહરમાં દર વર્ષે કેટલો ખર્ચ છે, તે નીચે નજાવેલી વીગત ઉપરથી માં લુખ પડશે. દશમનો દાડ (વાંઈન) દર વર્ષે રૂ૬૯૮૪૧ પીપ અથવા (૧૯૬૦૦૦૦૦) એક કરોડ છનું લાખ રૂપીઆનો ખર્ચ; અરબનો દાડ (૯૮૬૯૨૮) નવ લાખ, છીઆસી હજાર, નવશો અડાવીસ ગીઆલન; સીડર નો દાડ (૫૫૭૯૫૨) પાંચ લાખ, સતાવન હજાર, નવશો બાવન ગીઆલન; બીર (૨૬૬૫૪૪૦) છવીસ લાખ, પાંસટ હજાર, ચીઆરશોને ચીઆલીસ ગીઆલન, તથા સરકો (૩૫૩૨૩૨) તરણ લાખ, તેપન હજાર, બશો બતરીસ ગીઆલન. ખાટકીનું ગોસ (૧૩૬૧૪૮૨૭૪) તેર કરોડ, એકસટ લાખ, ઉત્તાડીસ હજાર, બશો ચું મોતેર રતલ, કુકરનું ગોસ (૧૭૦૦૦૦૦૦) એક કરોડ, સીતેર લાખ રતલ; હાંમ, કુકરનું આથેલું ગોમ તથા બીજા સાસો (૧૬૦૦૦૦૦) સોલ લાખ રતલ; તાંબાકાર પકાવેલું ગોસ (૧૫૦૦૦૦) એક લાખ, પચાસ હજાર રતલ; પનીર (૨૩૦૦૦૦૦) રતલ; રોટલી (૨૪૦૦૦૦૦૦૦) ચોવીસ કરોડ રતલ, દશમ (૧૭૦૦૦૦૦) સતર લાખ રતલ ખર્ચે. દરીઆની માંછલી (૧૭૦૪૧૫૩) સતર લાખ, ચાર હજાર, એકશો તેપન રૂપીઆની કોતતની, નદીની માંછલી (૨૫૯૩૨૦) બે લાખ, આગનસાહાડ હજાર, તરણગોવીસ રૂપીઆની; કાણની માંછલી (૫૫૬૪૩૮) પાંચ લાખ, છપન હજાર, ચારશો ચારતીસ રૂપીઆની; ચરધી, બતક, તથા બીજા શેકાર (૫૮૦૭૬૦૦) અડાવન લાખ, આટ હજાર છશો રૂપીઆનો ખર્ચે. માંખણ (૬૫૦૦૦૦૦) પાંસટ લાખ રૂપીઆનું; બેઠાં (૩૧૦૦૦૦૦) એકતીસ લાખ રૂપીઆનાં; આપલનાં કૂખ (૩૬૩૨૨૦) તરણ લાખ, તેસટ હજાર, બશો અડાવીસ રોપલીઓ ભરીને; પેર (૧૦૩૦૦૦) એક લાખ તરણ હજાર રોપલી ભરીને; તરણ (૪૦૦૦૦૦) ચાર લાખ રૂપીઆનાં, બોર (૨૦૦૦૦૦૦) વીસ લાખ રૂપીઆનાં; ઈસટરાબેરી (૨૦૦૦૦૦૦) વીસ લાખ રૂપીઆની, કાંદા (૨૩૭૨૫) તેવીમ હજાર, સાતશો પચીસ ગાડાં ભરીને; કોબી (૨૪૯૩૦) આગળનીમ હજાર, નવશો તીસ ગાડાં ભરીને; ગામર (૧૧૬૮૦) અગીઆર હજાર, છશો હેંસી ગાડાં ભરીને; સલગમ (૧૦૨૨૦) દશ હજાર, બશો વીસ ગાડાં ભરીને; પટેલ (૭૦૦૦૦૦૦) સીતેર લાખ રતલ; ખાંડ (૨૫૦૦૦૦૦૦) બે કરોડ, પચાસ લાખ રતલ; અચર (૨૫૨૫૦૦૦) પચીસ લાખ, પચીસ હજાર રોપલી ભરીને; ધાંસ (૭૭૮૦૮૧૦) સીતોનેર લાખ,

(૧૨૪૪૦૦૦) ખાર લાખ ચુંબાલીસ હજાર રૂપીઆ થાયછે. ઘરો ઉપર નંબર તથા મોહલાઓ ઉપર નાંખ લખવામાં (૩૨૦૦૦) ખતરીસ હજાર રૂપીઆ થાયછે. પારીસનાં રસતા પોહળા કરવામાં ગયાં પંચાવન વ રસતાં સરકારને (૮૦૦૦૦૦૦૦) આડ કરોડ રૂપીઆનો ખરચ થયો હતો. પારીસનાં રસતાઓનાં તરણુ ભાગ કરી તેમની ઉપર ધાતા આવ જાવ પરમાણુ તેમને સત્રારીઆમાં આવેછે. જે રસતાઓ ઉપર સઠ્ઠી વ ધતો ખારોછે, તેઓની ઉપર દર આડ વરસે નવેસરથી લાદી બદલીઆમાં આવેછે; જેઓની ઉપર મધીઅમ ખારોછે તેમની ઉપર દર વીસ વરસે, અને જેઓની ઉપર આજે ખારો નથી, તેમની ઉપર દર પાંતરીસ વરસે લાદી બદલીઆમાં આવેછે. જેટલા રસતાઓ ઉપર લાદી નેડલીછે તે મધેની લાદીની સંખીઆ (૬૦૦૦૦૦૦૦) છ કરોડનીછે. એ લાદીની કીમત દર હજારે ૧૮૦ રૂપીઆછે, અને તરણુ ચોરસ કુટ લાદી નડવાના ખરચ ૪ થીતે ૫ રૂપીઆ સુધીનાં થાયછે. મુખીઅ રસતાંઓ તથા “શુલવારડસ” નાં ખુબસુરત મોહલાઓ તથા ધક્કાને સારી હાલતમાં રાખવાને કીજ દર વરસે (૧૨૦૦૦૦) એક લાખ વીસ હજાર રૂપીઆનો ખરચ થાયછે.

રાતને વખતે રસતા ઉપર ચાલનારાઓને રોશનીનો ફાગેદો આપવાને સાડ સરકારની તરફથી ઘણી સારી ઝોડવાણુછે. રસતાની હારેદોર થોડી થોડી વેગળાઈએ ફાંજુસોની અંદર દીવા સલગાવીઆમાં આવેછે. ઘણીખરી રોશની “ગીઆસ” અથવા બળતી હવાનીછે. પારીસમાં સઘળાં મલીને ૧૩૯૦૦, ફાંજુસ “ગીઆસ” ની રોશનીનાં અને ૧૫૯૫ ફાંજુસ તેલની રોશનીનાંછે. વરસનાં છ મહીનાં આ રોશની આખી રાત, અને બાકીનાં છ મહીનાં પેહલી રાત સુધીન રાખીઆમાં આવેછે. આ પરમાણુ રસતામાં રોશનીનાં કારણુ સર દર રોજ ૫૦૨૭૭ કીલોમીટ્ર કુટ “ગીઆસ” ખપેછે અને તે પુરી પાડવાનું કાંમ સને ૧૮૫૬ નાં વરસ માં એક કંપનીને ૫૦ વરસને પટે આપીઆમાં આવીઈછે. સરકારનાં તથા જાહેર તથા ખાનગી ખપને વાસતે એ કંપની દર વરસે (૧૦૦૦૦૦૦૦૦) દસ કરોડ કીલોમીટ્ર કુટ “ગીઆસ” ઉતપન કરેછે. સરકારને જેટલી ગીઆસ તેઓ પુરી માટેછે તેના દર તરણુ કીલોમીટ્ર કુટે ૧૫ ફોકડા લેખે ભાવ લીએછે, અને ખાનગી શખસો પાસેથી એટલીન “ગીઆસ” નો ખેવડો ભાવ લીએછે. આ કંપનીની નલીઓ રસતામાં જે જગો રો કેછે, તેને વાસતે તેઓ (૮૦૦૦૦) હેંસી હજાર રૂપીઆ સરકારને આપેછે. ઉપરો પરો પુરો થયા પછી, સરકાર એ કંપનીને (૮૦૦૦૦૦) આડ લાખ રૂપીઆ આપી, તે કાંમ તથા તેઓનો સઘળો સાંખાન પોતાને હસતક લેશે. પારીસમાં “ગીઆસ” થી રોશની કરીઆમાં આવી, તેની આગમચ રસતાને એક નાંકેથી તે બીજાં નાંકે સુધી મજબુત દોરકું બાંધીઆમાં આવવું હતું, અને તે દોરડાંની અંદરથી ફાંજુસો લટકાવીઆમાં આવતાં હતાં.

ફરાનસનાં જુદા જુદા ભાગો તથા શેહેરો વચે હવડાં લોહોડાંની સડકની ખારકતે ઘણાં વેહેવાર ચા લેછે. સઘળાં મુખીઅ શેહેરો લોહોડાંની સડકથી જોડાયેલાંછે. તરીસ વરસની વાત ઉપર ફરાનસમાં અગનીનાં સાંખાની ગાડી હતી નહી. હવડાં એ ઝુલકમાં સઘળી તરફ લોહોડાંની સડક જોયામાં આવેછે, તે ગયાં પચીસ વરસની મેહેનતવું ફળછે. પારીસમાં પેહલો રેલવે સને ૧૮૩૭ નાં સાલમાં ઉંઘાડીઆમાં આવી એો હતો. ફરાનસનાં જુદા જુદા ભાગ તથા શેહેરો ખાતે નવાની તથા આવવાની સડકોનાં પારીસ ખાતે દસ મથકોછે. એક કંપનીએ શાહાંનશાહ અને તેનાં રસાલાને વાસતે છ ગાડી ઘણીન દીમતી બનાવેલીછે, અને તે ગાડીઓને બાહેરથી “ગીઆલરી” કાહાડી એક એક સાથે જોડીછે, અને તેમાં શાહાંનશાહ તથા તેનાં રાંજીને સાડ જુદા જુદા ચોરસોછે તથા તેઓને સાડ એક પુસતકખાંનુંછે. ફરાનસમાં હમણા ૩૦૦૦ તરણુ હજાર માઇલની લોહોડાંની સડકછે, અને તે બાંધવામાં (૧૨૦૦૦૦૦૦૦૦) એક અબજ અને વીસ કરોડ રૂપીઆનો ખરચ થાયોછે, અને તેની દર વરસે લગભગ (૧૨૦૦૦૦૦૦૦) ખાર કરોડ રૂપીઆની ઉપન થાયેછે.

જોન સાંકળોછે. તેને ખોદવાને સાડ ઇસકરૂનાં આકારનાં હુધીઆરો બનાવીઆમાં આવીઆં હતાં, અને જેમ ગરીમટથી આપણે લાકડાંમાં આંધણું પાડી શકીએછે, તેમ જમીનની અંદર આ કુઓ ખોદીઆમાં આવીઆછે. જેમ જેમ ઉંડું ખોદીઆમાં આવે, તેમ તેમ ખોદવાનુ હુધીઆર ઉપરથી લાંબુ કરી વધારીઆમાં આવવું હું. આસરે ચાર વરસ થયાં તાહરે ૪૧૮ વાર ઉંડી જમીન ખોદાઈ હતી, પણ તે વેળાએ એક મોઠો બનાવ એ બનીઓ કે ખોદવાનો સલીઓ ભાગી અંદર પડીઓ અને તેથી આગળ વધવામાં અટકાવ થયો. પેલા સલીઆનાં કટકા જે ભાગીને અંદર પડીઆ હતા, તે પાછા નીકળે નહીં તાંહાં મુખી ખોદવાનુ કાંમ આગળ ચાલી શકે નહીં, તેથી ઘણી મેહનતથી તેમને પાછા કાઢાડીઆ, અને એ કાંમ એટલુંતે બીકટ હું કે તે કસવામાં પંદર મહીનાં લાગા હતા. ૧૮૪૦ નાં સાલમાં ફરીથી જાંહાં ચાકનો ભાગ આવીઓ હતા તાંહાં કોતરનાર હુધીઆર ભાગી જાઈ અંદર પડીઉં, તે સોધી કાઢાડવાને વળી કેટલાએક મહીનાં થયા હતા. અંતે આઠ વરસની બારે મેહનત પછી ૧૮૪૧ નાં વરસમાં જારે ૧૮૦૦ કુટ ઉંડું ખોદાયું તારે પાંછી નો ભાગ હાથ લાગો, અને ખોદનારો સલીઓ એકદંમ ઘણાએક વાર અંદર જતા રહેઓ. આ પરમાંજે પાંછીનો ભાગ હાથ લાગા પછી થોડા કલાકની અંદર પાંછી એકદંમ ઉપર આવીઈ અને દર કલાકે (૧૦૦૦૦૦) ૭ લાખ ગીઆલંત પાંછી જમીનની સપાટી ઉપર ઉડવા લાગું. એ પાંછી જોસમાં ઉંચી ધારથી નીકળેતે તેથી જાંહાં મુખી તે ધાર પોંઢીએછે, તાંહાં મુખી નલી આંધી લીધામાં આવીતે. આ કુઆધી ગરેનેલમાં પાંછીનુ ઘણુ સુખ થયુંછે.

ઈઝરોપનાં ઘણાએક રોજોમાં હેવા કુઆ હવે ખોદીઆમાં આવીઆછે. વળી વીદીઆવાંનેનું હું ખ તછે કે, જેમ જેમ જમીનની ઉંડાઈએ જાઈએ, તેમ ગરમી વધતી હોએછે, તે ઉપરથી જે ઘણાનુ ઉંડા કુઆ ખોદીઆ હોએ તો, ગરમ પાંછી પણ મલી શકે, અને તે વીગેની તેહકીક કરવા સાડ કરાનસમાં જોડવણ પણ કરીઆમાં આવીછે. જારે ૩ પલાંનાં આગમાં અરથો આઈલ મુખી ઉંડો કુઓ ખોદવાને કરેનેચની સરકારે ધારીઈછે, અને એટલી ઉંડાઈએ ૮૮૦ અંસ ગરમ પાંછી મલી શકસે હું ધારીઆમાં આવેછે, અને જે આ ઉમેદ પાર પડેતો એ આગમાં ગરમ મુલકનાં ઝારો ઉગાડવાનાં મકાનોને એ પાંછીથી ગરમ રાખવામાં આવગે.

પારીસમાં સળનાં મલીને ૪૫૦૦૦ ઘરો તથા ૧૩૦૦૦ દુકાંનાછે. શેરુની દીવાલની અંદરનાં ભાગમાં ૧૪૯૪ મોહલાછે, ૨૧ ધોરી મોહલા; ૧૦૫ ચોક; સાંકરા મોહલા ૩૨; પોર ૩૭; પગ રસતા ૧૭૦; અંધારી ગલીઓ ૧૩૧; “સેન” નહીં તથા “ફિનાલ મેંટ તારદીન” ઉપર મલી મુલ ૩૫; ધક્કા ૩૫ અને બંદર ૭૫ છે. સળગા રસતાઓની જુમને લંબાઈ ગણીએતો ૨૨૫ આઈલની થાએ. ૬૨ વરસ રસતાઓ મુધારવામાં તથા પોહણા કરવામાં સતાવાળાઓ ઘણુ ધીઆંત આપેતે. કેટલાએક રસતાઓ ઉપર લાદી જરી લીવેરીછે. શેરુને રેખાવ ખુબસુરત રાખવાને આર ઘરમાં ખાએકોને સરકારની તરફથી હેવો હોકમછે, કે તેમને બાહર ધી મુને લગાડીને અથવા સાડ કરીને હંમેસાં નવાં નવાં રેખાડે. જેણે દશ વરસની અંદર એક વખતબી પોતાનાં ઘરને બાહરથી મુને લગાડી સાડ નહીં કીપું હોએ, તેને સજા કરીઆમાં આવેછે. રસતાની અંદર કમરો નાંખવાનો હોકમ નહીં, અને દરએક ઘર વાળાને પોતાનાં બારણા અંગણનાં આંગણાને સહવારનાં પોરોમાં કમરો કહડાવવાની, તથા હુનાંજાની રૂતમાં તાંહાં પાંછી સીપાવવાની ફરજછે. આ પરમાંજે ઘર વાળાઓને ખાંપે કેટલીએક ફરજ નાંખીઆ છતાં, પારીસનાં રમતા મુધા મોહલા સાડ રાખવામાં સરકારને (૧૦૦૦૦૦) ૭ લાખ રૂપીઆનો ખરચ થાએછે. રસતા ઉપરથી જે કમરો કાઢાડીઆમાં આવેછે, તેમાંથી પણ ઉપન થાએછે. એ કમરો મોદી આહીઓમાં જમાંવ કરી કોહવાડીઆમાં આવેછે, અને પછી ખાતર તરીકે લેમાએછે, તેનાં દર વરમ (૨૦૦૦૦૦) ૭ લાખ રૂપીઆ ઉતપન થાએછે. રસતાઓ ઉપર પાંછી સીપવાનો ખરચ દર વરમે (૪૧૦૦૦) છેતાલીસ હજાર રૂપીઆ થાએછે અને તેમની ખરાંમત કરવામાં ૧૪ વરમે

(૧૨૪૪૦૦૦) બાર. લાખ ચુંબાલીસ હજાર રૂપીઆ થાયેછે. ઘરો ઉપર નંબર તથા મોહલાઓ ઉપર નાંખ વખવામાં (૩૨૦૦૦) બતરીસ હજાર રૂપીઆ થાયેછે. પારીસનાં રસતા પોહુળા દરવાખાં ગયાં પંચાવન વ રસતાં સરકારને (૮૦૦૦૦૦૦૦) આડ કરોડ રૂપીઆનો ખરચ થયો હતો. પારીસનાં રસતાઓનાં તરણુ લાગ કરી તેમની ઉપર થાતા આવ જાવ પરમાણુ તેમને સત્રારીઆમાં આવેછે. જે રસતાઓ ઉપર સહથી વધતો ખારોછે, તેઓની ઉપર દર આઠ વરસે નવેસરથી લાદી બદલીઆમાં આવેછે; જ્યોની ઉપર મધીઆખ ખારોછે તેમની ઉપર દર વીસ વરસે, અને જ્યોની ઉપર આજે મારો નથી, તેમની ઉપર દર પાંતરીસ વરસે લાદી બદલીઆમાં આવેછે. જેટલા રસતાઓ ઉપર લાદી નંડેલીછે તે મધેની લાદીની સંખીઆ (૬૦૦૦૦૦૦૦) છ કરોડનીછે. એ લાદીની કીમત દર હજારે ૧૮૦ રૂપીઆછે, અને તરણુ ચોરસ કુટ લાદી નડવાનો ખરચ ૪ થીતે ૫ રૂપીઆ સુધીનો થાયેછે. મુખીઆ રસતાઓ તથા “જુલવારડસ” નાં ખુબસુરત મોહલાઓ તથા ધક્કાને સારી હાલતમાં રાખવાને કીજ દર વરસે (૧૨૦૦૦૦) એક લાખ વીસ હજાર રૂપીઆનો ખરચ થાયેછે.

રાતને વખતે રસતા ઉપર ચાલનારાઓને રોશનીનો કુચ્છો આપવાને સાડ સરકારની તરફથી ઘણી સારી ગોડવણુછે. રસતાની હારેદાર થોડી થોડી વેગળાઈએ ફાંણુસોની અંદર દીવા સલગાવીઆમાં આવેછે. ઘણીખરી રોશની “ગીઆસ” અથવા બળતી હવાનીછે. પારીસમાં સઘળાં મલીને ૧૩૯૦૦, ફાંણુસ “ગીઆસ” ની રોશનીનાં અને ૧૫૯૫ ફાંણુસ તેલની રોશનીનાંછે. વરસનાં છ મહીનાં આ રોશની આખી રાત, અને બાકીનાં છ મહીનાં પેહલી રાત સુધીજ રાખીઆમાં આવેછે. આ પરમાણુ રસતામાં રોશનીનાં કારણુ સર દર રોજ ૫૦૨૭૭ કીલોબીક કુટ “ગીઆસ” ખપેછે અને તે પુરી પાડવાનું કાંમ સને ૧૮૫૬ નાં વરસ માં એક કંપનીને ૫૦ વરસને પટે આપીઆમાં આવીઈછે સરકારનાં તથા જાહેર તથા ખાનગી ખપને વાસતે એ કંપની દર વરસે (૧૦૦૦૦૦૦૦૦) દસ કરોડ કીલોબીક કુટ “ગીઆસ” ઉતપન કરેછે. સરકારને જેટલી ગીઆસ તેઓ પુરી પાડેછે તેના દર તરણુ કીલોબીક કુટે ૧૫ દોકડા લેખે ભાવ લીએછે, અને ખાનગી રાખસો પાસેથી એટલીજ “ગીઆસ” નો ભેવડો ભાવ લીએછે. આ કંપનીની નવીઓ રસતામાં જે જગો રોડેછે, તેને વાસતે તેઓ (૮૦૦૦૦) હેંસી હજાર રૂપીઆ સરકારને આપેછે. ઉપરો પડો પુરો થયા પછી, સરકાર એ કંપનીને (૮૦૦૦૦૦) આઠ લાખ રૂપીઆ આપી, તે કાંમ તથા તેઓનો સઘળો સાંમાન પોતાને હસતક લેશે. પારીસમાં “ગીઆસ” થી રોશની કરીઆમાં આવી, તેની આગમચ રસતાને એક નાંકેથી તે બીજી નાંકે સુધી મજબુત દોરકું બાંધીઆમાં આવતું હતું, અને તે દોરકાંની અંદરથી ફાંણુસો લટકાવીઆમાં આવતાં હતાં.

ફરાનસનાં જુદા જુદા ભાગો તથા શેહેરો વચે હવડાં લોહોડાંની સડકની ખારકતે ઘણો વેહેવાર ચાલેછે. સઘળાં મુખીઆ શેહેરો લોહોડાંની સડકથી જોડાયેલાંછે. તરીસ વરસની વાત ઉપર ફરાનસમાં અગનીનાં સાંચાની ગાડી હતી નહી. હવડાં એ ચુલકમાં સઘળી તરફ લોહોડાંની સડક બેચામાં આવેછે, તે ગયાં પચીસ વરસની મેહેનતનું કજછે. પારીસમાં પેહલો રેલવે સને ૧૮૩૭ નાં સાલમાં ઉંધારીઆમાં આવી ઓ હતો. ફરાનસનાં જુદા જુદા ભાગ તથા શેહેરો ખાતે જવાની તથા આવવાની સડકોનાં પારીસ ખાતે દસ મથકોછે. એક કંપનીએ શાહાંનશાહ અને તેનાં રસાલાને વાસતે છ ગાડી ઘણી નીમતી બનાવેલીછે, અને તે ગાડીઓને બાહેરથી “ગીઆલરી” કાહાડી એક એક સાથે જોડીછે, અને તેમાં શાહાંનશાહ તથા તેનાં રાંણીને સાડ જુદા જુદા ખોરડાછે તથા તેઓને સાડ એક પુસતકખાંનુંછે. ફરાનસમાં હજણા ૩૦૦૦ તરણુ હજાર માઇલની લોહોડાંની સડકછે, અને તે બાંધવામાં (૧૨૦૦૦૦૦૦૦૦) એક અબજ અને વીસ કરોડ રૂપીઆનો ખરચ થાયોછે, અને તેની દર વરસે લગભગ (૧૨૦૦૦૦૦૦૦) બાર કરોડ રૂપીઆની ઉપચ થાયેછે.

પારીસમાં ભાડુતી ગાડીઓ પુષકળછે. શેહેરની બહાર લાંબી મંત્રે નવાને વાસતે “ડીલીન્નસ” નાંખની મોટી ગાડીઓ હોયછે, તેહમાં ૧૮ વ્યાદની બેસી શકેછે. એ ગાડીમાં બે વ્યથવા ચાર થોડા જોડે લા હોયછે. જવા પાઠા ઉપર વ્યાગની ગાડી ચાલેછે, તેવા લોહોડાંનાં પાઠા રસતામાં નડી લીધેલા હોયછે અને તેની ઉપરથી એ ગાડીઓ ચાલી જાયછે તેથી તેમની ચાલમાં ઘણો વધારો થાયછે અને એક કલાકમાં નવ માઈલ જઈ શકેછે. એ પાઠા હેવી રીતે નહેલાછે, કે બીજી ગાડીઓ રસતા ઉપરથી વ્યાડી અટાડી ચાલી જાય, તેમને કરી હરકત થતી નથી. શેહેરની અંદરનાં વ્યાવ જાવને વાસતે સઘળી મલીને ૨૬૭૦ ભાડુતી ગાડીઓછે, તેમાં ૩૪૦ “આંખનીબસ” છે. એક “આંખનીબસ” ની અંદર ૪૦ વ્યાદની સુધી બેસી શકે, અને બે વ્યથવા ચાર થોડા તેહમાં જોડીવ્યામાં આવેછે. એ સઘળી ગાડીઓની ઉપર સરકારની તરફથી લેતા ફરલા કરનાં (૧૭૩૦૧૨) એક લાખ, તેંતેર હજાર, અને બાર રૂપીઆ ઉપજેછે. આંખની તથા જોડે ૨ તથા ભાડુતી ગાડી મલી પારીસનાં મોહોલાઓમાં દર રોજ (૬૦૨૫૯) સાહુક હજાર, બરો યોગનસાહુક ગાડીઓ ફરેછે, અને તેમાં બેસનારાં વ્યાદનીઓની સંખીઆ (૨૦૦૦૦૦) બે લાખ વ્યાદનીની ગણીઆમાં આ વેછે. પારીસમાં સઘળા મલીને (૧૧૪૦૦૦) એક લાખ અને ચઉ હજાર થોડાછે. ભાડુતી ગાડી વાળાઓ વી શે સરકારની તરફથી ઘણો સારો ખંદોબસતછે. એક મથકથી બીજે મથકે નવાનો, તથા માઈલ દર માઈલનો તથા કલાક દર કલાક તથા આખા દીવસનો દર સરકારની તરફથી બાંધેપોછે, અને આપણે એક ભાડુતી ગાડી બોલાવીકે તેને પડવા ઉભું રહેવાની કરી નરૂર નથી. ગાડી વાળો આપણા હાથમાં એક છાપેલું કાગલ આપે છે, અને તેની ઉપર સઘળા લાવ અને ગાડી ઉપરનો આંક તથા તેનાં ચાલેલું નાંખ લખેલું હોયછે. જરે આપણે પાછા ઉતરીએ તારે પેશાં કાગલ મથનાં લાવ પરમાંણે ભાડું સુધાવી આપવું જોઈએ *. આ કાગલમાં ગાડી ઉપરનો આંક તથા ધણીનું નાંખ એટલા વાસતે લખીઆમાં આવેછે કે તે ગાડીમાં આપણે કાંઈ વસતુ મે લીને વીસરી ગયા હોઈએતો તે વીશે તે ગાડી ઉપરનો આંક જાણીઆથી પોલીસમાં પુછ પરછ કરી શકીએ. એ ગાડીવાળાઓ ઘણુ કરોને ઇમાનદાર હોયછે, કાંએને આપણે કોઈ વસતુ તેમાં ભુલી ગયા હોઈએતો તેને તેઓ તુરત જાઈને પોલીસનાં સવાધીનમાં આપેછે, અને જે ગાડી વાળાઓએ ઘણી ઇમાનદારી બતલાવી હો એ તેઓને સરકારની તરફથી ઇનાંમ પણ મળેછે. ૧૮૫૫ નાં સાલમાં આ પરમાંણે ગાડીમાં ભુલથી રહી ગ એલી બેકનાટ, સુનું તથા રૂપાનાંછુ તથા બીજી વસતુઓ મલીને સરકારને (૬૧૬૨૬) એકસદ હજાર, છશો, છવીસ રૂપીઆ મળીઆ હતા, તે તેમનાં ખાલેકોને પાછા આપીઆમાં આવીઆ હતા, અને એજ વરસમાં ૬૬ ગાડીવાળાઓને સરકારની તરફથી ઇનાંમ મલીઈ* હતું.

પારીસમાં સઘળી મલીને ૨૭ પોસ્ટ વ્યાફીસછે, અને તે સાથે કાગળો લેવાને સાડ બીજી ૨૯૭ વ્યા ફીસિછે, તેથી શેહેરનાં હરએક ભાગમાં રેહનાંરા શખસને પોતાનું કાગળ પોસ્ટની ખારકતે મોહોવાડવાને પોતાનાં ઘરમાંથી નીકલી થોડાં ડગલાં વ્યાગલ ચાલીઆથી એકબી પોસ્ટ વ્યાફીસ મળીઆ વગર રેહતી નથી. દરરોજ સાત વખત પોસ્ટ વ્યાફીસમાંથી કાગલ પોહોવાડીઆમાં આવેછે; એટલેને બધે કલાકને અંતરે જ ન જન કાગળો આપતાં* જાય, તેમ તેમ તુરત વેહ*વવાનું શરૂ કરીઆમાં આવેછે. પેરેલી વેહ*વણી સહ વારનાં પોણા વ્યાક વાગતે, બીજી સાડા નવે, તરીજ સાડા અખીઆરે, ચોથી બપોરનાં રોહોડ વાગતે, પાંચ ની સાડા તરણે, છઠી પાંચ વાગતે, અને સાતમી રાતનાં નવ વાગતે કરીઆમાં આવેછે, તેથી કરીને આપ

* બેકનાટ થોડાની મોટી ગાડી આખા દાહોડા ભાડે લીધી હોયેતો ૮ થી ૧૨ રૂપીઆ આપવા પડેછે, વ્યથવા મલીનાં ની પડણ પ્રીની હોયેતો ૧૬૦ થીતે ૨૦૦ રૂપીઆ આપવા પડેછે. બરોહાંમ તથા નાધની શાઈટનોનાં કલાક બેકનાટ રૂપી આ એક વ્યથવા આખા દીવસના છ વ્યથવા સાત રૂપીઆ આપવા પડેછે. “આંખનીબસ” નાં ૨૦૦૦૦ ગાનાં નગરની ને પાંચ રોડા આપવા પડેછે.

જે કોઈ ખીતરને લખેલો કાગલ પોસ્ટમાં મોકલીઆ પછી તરજુ કલાકની અંદર તેને મલેછે. એ પરમાંજે પોસ્ટ આફ્રીસની મારફતે કાગલો મોકલવાની રીત ચાલીઆથી, આપજે અતરે સીપાહીઆની મારફતે કાગલો મોકલી એછે, અને તેથી જ વીલંબ લાગેછે, તેમ ઇંગ્લેન્ડમાં થાતું નથી. બે રોહાડીઆની કીમતની પોસ્ટની તીકીટ થી એક કાગલ પારીસનાં હરેક ભાગમાં મોકલી શકાએછે.

પારીસમાં સઘળાં મલીને (૫૨) બજારછે, તેમાંનાં છ બજાર ઘણાજ મોટાં અને ઉમદાછે, અને તાંહાં ભાંત ભાંતની મીન્ને અને વસ્તુઓ મળી શકેછે. બાકીનાં ૪૬ બજારોમાં ૨૨ નડાબંદ અને ૨૪ છુટક ખાલ વેચવાનાંછે. આપજે હીંદુસથાનમાં જેમ રોપલાઓમાં અને નાંહની દુકાનોમાં ઘણાજ બે કાએદે અ ને ખરાબ હાલતમાં ખોરાકીના ખાલ જોઈએછે, તેમ પારીસમાં જોયામાં આવતું નથી. ખાટકી અને માછી નાં દુકાનોખી જોવા લાએકછે. એ દુકાનો મધેની ટેબલો ઉપર સંગેમરમરનાંતો મધરો નડેલાછે, કે જ્યો માછ લી તથા ગોસ ખરાબ થાએ નહી. ફુલનું બજાર ખમીત જોવા લાએકછે. તરેહવાર જાતનાં ફુલોની ગોઠવણી, તથા તરેહ તરેહનાં તુરા તથા ફુલોનાં હાર હેવાતો અકલ અને રીતીથી ગોઠવેલા હાએછે, કે તે જોઈનેજ તે બજારમાંથી કાંઈખી ખરીદ કરવાને આપજો શોક થયા વનાં રહે નહી. પારીસની પડોસમાં ખોરાકની ભા જ તરકારી ઉગાડવાની જ નગાછે, તેની દર વરસે (૨૫૦૦૦૦૦૦) બે કરોડ પચાસ લાખ રૂપીઆની પેદાસછે, અને તે કાંમ ઉપર પચાસ હજાર આદમી રોકાએછે. પારીસની અંદર અને શેહરની બાહર તરત પડોસમાં ફુલનાં ૨૦૦ બાગછે—તે સઘળામાં ઉતપન થાતાં ફુલો પારીસમાં ખપેછે, અને શેરેરમાં જરે તેહવાર અથવા મોટા નાંચોની મોહોસંમ હાએછે, તારે દરરોજ ૧૨૦૦૦ થીતે ૨૫૦૦૦, રૂપીઆની કીમતનાં ફુલો ખપેછે. ઇંગ લંડનાં દરતાં ફ્રાન્સમાં ફુલો વધારે ખુબસુરત તથા ખુશબોદાર થાએછે, તથા તુરા બનાવવાનો હુનર પારીસ માં ઘણાજ પુરી હાલતમાંછે, તેથી ઘણી વેળા લંડનમાં લગન અથવા કોઈ ખુશીનાં વખતમાં અખશેસ દાખ લ એક ખીતરને તાંહાંથી બીજા ખીતરને તાંહાં પારીસથી તુરો મંગાવી મોકલવાની મોટી ઉકમાઈ નંહીઆ માં આએછે.

મકરણ ૧૦ મું.

પારીસથી લંડન.

ફ્રાન્સમાં સુસાફરી કરવા જનારને ચેતવણી. ઇંગ્લેન્ડ—“ બરીટીશ ચાંનેલ ”—ડાવર—૫૬ નં.

ઉપલા સફાઈમાં પારીસ શહેર વીથે જે હવાલ પરગટ દરીઆમાં આવીઓછે, તે ઉપરથી એ શહેર કેળુંછે, તે વીથે આ પુસતકનાં વાંચનાંઓને કાંઈથી સમજ પડીઆ વનાં રહેશે નહીં. જેટલું બયાંન હીંઆં કીધામાં આવીડીછે, તે નજરે જોવાને સાફ જે સુસાફર આસરે વીસ દાહાડા સુધી પારીસમાં રહે અને સહ વારથી સાંહાંન સુધી તેજ કાંમમાં ગુતેલો રહે, તે પોતાની ઈલા પુરી પાડી શકશે. આ શહેર વીથે વધારે બો લવાને હોમોને અગત દીસતી નથી, પણ ઉમેદછે કે જે કાંઈ બયાંન ઉપલા સફાઈમાં કરીઆમાં આવીડીછે, તેથી વાકેફ થયાથી વાંચનાંઓ હોમારા મતમાં સાંમેલ થાયેકે, પારીસ એક ઘણુંજ દબદબા ભરેલું, ખુબસુરત અને મોંઝવું શહેરછે.

પણ પારીસ અથવા ફ્રાન્સનાં હરએક ભાગમાં સુસાફરી કરનાર શખસની સાહુચેતીને કીલ્, આ જ ગાએ કેહવાને દરૂસત ધારીએછે કે, જાંહાંસુધી ફ્રાન્સમાં રહેલું હોએ, તાંહાંસુધી તાંહાંની સરકારનાં કોઈ બી કામની વીરૂધ્ધ મત આપણે આપવું નહીં. ફ્રાન્સનાં રાજમાં ઈંગલંડનાં રાજનાં જેવું, બોલાવાનું તથા લખવાનું છુટાપણુ નથી. સરકારની વીરૂધ્ધ જે કોઈ મત આપે, તેની પછવાડે જાગ્રુમો લાગેલા રહેછે, અને તે એને કેટલીએક આપદા ખંભવી પડેછે. ફ્રાન્સમાં શાહાંનશાહ પોતાની મરજી પરમાંણે રાજ ચલાવનાંરછે, અને તેનાં કાંમની વીરૂધ્ધ જાહેરમાં કોઈથી બોલાએ નહીં, આટલે ફ્રાન્સમાં સુસાફરી કરનારે પોતાની સુસાફરી ની મતલબ બર આપે, તેવી રીતે પોતાનું કાંમ કરીઆ જવું. આ પુસતકમાં ફ્રાન્સની રાજધાની વીથે કાંઈ લખવાને મતલબ રાખી નથી, આટલે એ રાજને સઘળી રીતે તપાસી જોવાની હોમોને હીંઆં અગત નથી, પણ ફ્રાન્સના ભાગનુ સેવટ લાવતી વેળાએ, આ દેશના જે લોકો તે સુલકમાં સુસાફરી કરવા જાએ તેઓને ઉપલી અગતની ચેતવણી આપવાની હોમોને ફરજ પડીછે. અને હવે આપણે ઈંગલંડજવાની કોચેસ કરીએ.

ફ્રાન્સ અને ઈંગલંડની વચે જે ખાડી આવેલીછે, તેને “ ધી બરીટીશ ચાંનેલ ” કરી નાંમ આપે લુંછે, અને તે ખાડી પસાર કરીઆ વનાં પારીસથી લંડન જાઈ શકાએ નહીં. ફ્રાન્સનાં એતાર દીનાંરા ઉપર જુગોન અને કેનેસ નાંમનાં બે શહેરોછે, તે બંધે શહેરોનાં બંદરેથી ઉતાડીએને ઈંગલંડનાં કીનારા ઉપર લ જવાને દરરોજ આગબોટ ઉપડેછે. જુગોનથી જે આગબોટ ઉપડેછે, તે પોતાનાં ઉતાડીએને ઈંગલંડનાં કીનારા ઉપર ફેકસલંટનાં બંદર ઉપર ઉતારેછે, અને કેનેસથી નીકળેલા ઉતાડીએ રોવરનાં બંદર ખાતે જાએછે. આટલે પારીસથી લંડન જનાંરા ઉતાડીએ લોહાંડાંની સડકની મારફતે પારીસથી કેનેસ અથવા જુગોન સુધી જાએછે, અને તાંહાંથી આગબોટમાં બેસી ઉપર જાણેલી ખાડી પસાર કરી ઈંગલંડ જાએછે. જુગોનથી ફેકસલંટ અને કેનેસથી રોવર જતાં ખાડી પસાર કરવામાં અગતનાં ફેરફાર કાંઈ નથી, ફક્ત પાછલી સફર આમ જે અરથો દરજક વેહલી યાઈ શકેછે, તેમ તે આગબોટનાં દરમાં લગભગ દર રૂપીઆ વધતા આપવા પડેછે. કેનેસથી રોવર જતાં ૨૧ માઈલ ખાડી કાપતી પડેછે અને જુગોનથી ફેકસલંટ જતાં ૩૦ માઈલ ખાડી કાપ

વી પડેછે, માંટે જ્યો દરીઆની સફરથી ઇંટાળેછે, તેજો ઉપલો વધતો દર આપીને પણ કાંઈએક ટુંકી સફર પસંદ કરેછે. આગની ગાડીની મારફતે પારીક્ષી કોલેસ નતાં સાત કલાક થાએછે, અને તાંહાંથી આગબોટ માં બેસી ઉપર જણાવેલી ખાડી પશાર કરી ઇંગલંડનાં કીનારા ઉપર ડોવર બંદરે ઉતરતાં બે કલાક લાગેછે.

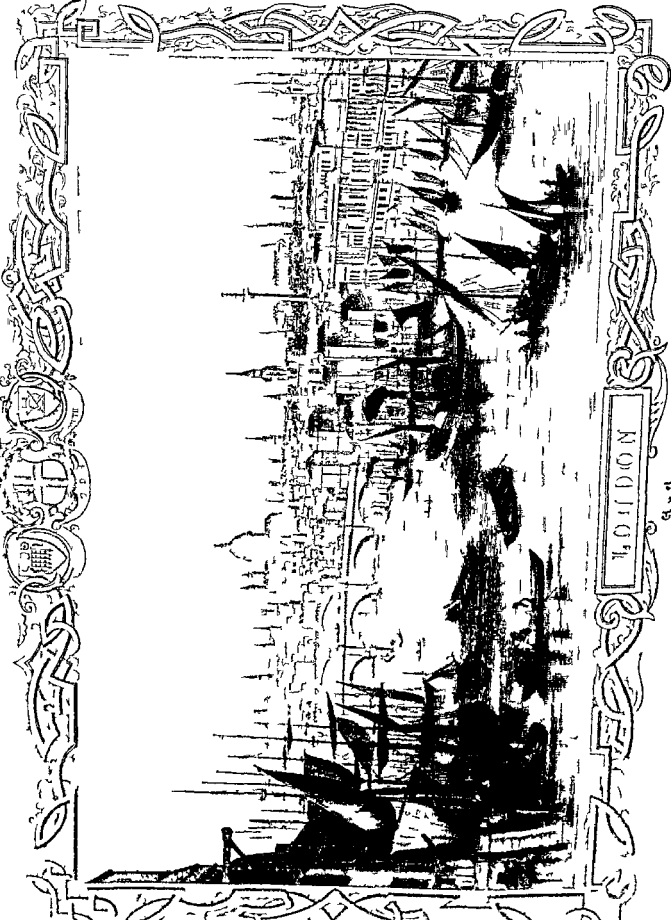
ફ્રાંસના દીનારો છોડીને આપણે આગબોટ ઉપર ચઢીઆ, કે આપણને નવી રીતનો જીવ આ વેછે. ઇંગલંડ કે જેને વાસતે આપણે આટલું બધું સાંભલીઉંછે, તેના કીનારા ઉપર જવાની ઇંટા જે આપણા મંત્ર ઉપર મન્યુત બેઠેલી હોએછે, તે પુરી પાડવાનો વખત જેમ નજદીક આવેછે, તેમ તે વીચેની ઇંતે જરી આપણા મગજ ઉપર ઘણી અસર કરેછે. ડોવરનાં કીનારા ઉપરનાં ચાકનાં ડુંગરો કુરથી આપણને દેખાએછે અને જાંણે ત્રીતરાચારીની રાહ આપણને તેડું કરતા હોએ તેમ લાગેછે. ઇંગલંડની તાહાડનો કેટલો એક નયુનો આ ખાડીમાં આપણને મહેલે, અને ઇંગલંડનાં લોકો ઘટ્ટી મગજી સાથે આ ખાડીમાં બેસી, એમ પણ બોલેછે કે, ઇંગલંડનાં છુટાપણની હવા હવે તેઓને વાગેછે. આ ખાડીમાં આપણે બે કલાકની સફર કરીએછે, તેટલા વારમાં તે ખાડીમાં ફરતી એટલીતા આગબોટો તથા બીજાં બારકસો આપણને મલેછે કે ઇંગલંડનાં કોસતાનાં મોટા વેપાર વીચે આપણને તરત શાહુદત મહેલે. આપણી આગબોટ જતી હોએ તેની જીન વેગળાઈએ ડબ્બો બારકસો આપણે જોઈએ છઈએ, અને એ પરમાંજી જતી આવતી બોટોથી આ ખાડીનો દેખાવ ઘણેજ ખુબસુરત લાગેછે.

ડોવરમાં આપણે પગ મેલીએ કે ઇંગલંડની જીમી ઉપર ઉતરીઆ. હીઆંથી આપણને તરત લંડન લઈ જવાને વાસતે આગની ગાડી તઈઆર હોએછે. ડોવર શેડરની તરણ બાજુએ ચાકનાં ડુંગરો આવી આછે અને શેડરની ઉગમણ તરફનાં ડુંગર ઉપર દરીઆની સપાટીથી આસરે ૩૨૦ ફુટની ઉંચાઈએ અસલ નો એક ઘણેજ મન્યુત કીલ્ડો બાંધેલાછે, અને તેની આસપાસ જે મન્યુત દીવાલછે તે સપળી મલીને ૩૫ ચોરસ એકર જમીન રોકેછે. આ શેડર ફ્રાંસનાં કીનારાની સહથી નજદીકછે, તેથી આ કીલ્ડો ઘણેજ મન્યુત કરેલોછે અને એ બંદરની આસપાસ જાંહાં જાંહાં સારી ઉંચાં આવેલીછે, તાંહાં કીલ્ડો બાંધેલાછે. એ શેડરથી “ ઇલેક્ટ્રીક ટેલીગ્રાફ ” વીજલીનો તાર દરીઆની નીચે ધઈ ફ્રાંસ લઈ જવામાં આવીએછે, અને એ તારની મદદથી ફ્રાંસ અને યુરોપનાં બીજાં સુલકો સાથે વીજલીનાં સાંચાથી સંબેધ ચલાવવા ને બની આવેછે. ફ્રાંસ તથા યુરોપનાં બીજાં સુલકનાં યુસાફરો ઘણાખરા એ બંદરથી ઇંગલંડ જાએછે, તેથી તાંહાં ઘણાએક સારાં પોહામખાંનાંછે. ડોવરની વસતી ૨૩૦૦૦ આદમીનીછે. ડોવરથી આગની ગાડીની મારફતે લંડન પોહામખાં હડી કલાક લાગેછે.

જેમ ફ્રાંસની આગની ગાડી વીચે હોએએ આગલ જણાવીઉંછે કે તાંહાં બે જાતની ગાડી રાંહેછે, એક “ એક્સપ્રેસ ટ્રેન, ” અને બીજી આરડીનરી ટ્રેન ” તે મીશાલે ઇંગલંડમાં પણ્છે. જ્યો ડોવરમાં આવીઆ પછી વગર ટીકે લંડન જવાને ચાહતા હોએ, તેજો પેહલી ગાડીમાં જાએછે, અને એ ગાડી એક બે જગા શીવાએ બીજા કોઈ કોઈએ ઉભી રહેતી નથી, પણ પાધરી લંડન જાએછે. ગાડીની બારીએ બેસીને આપણે ઇંટા ભરેલી નમરથી ઇંગલંડનાં નાંધલા ગાંમડાંએ કે જેની પાસેથી આપણે વીજલીની માફક ઉતાવલા પસાર થાઈએછે, તે જોવાથીજ આપણને ઇંગલંડ વીચે કાંઈએક સારો વીચાર આવેછે. દરએક સુખીઅ ગાંમડું કે જાંહાંથી આપણે પસાર થાઈ જઈએછે, તાંહાં જે “ રેલવે સ્ટેશન ” અથવા મથક હોએછે, તે નાંધણું પણ ખુબસુરત હોએછે. રાતને સમે જરે એ “ સ્ટેશન ” માં રોશની ધાઈ હોએછે અને આપણે તેની પાસેથી તરત પશાર થાઈ જઈએછે, તાહરે જાંણે આપણી પાસેથી એક ખુબસુરત દેખાવ આવી ગયો હોએ તેમ લાગેછે, જેમ જેમ આપણે લંડનની નજદીક આવતા જઈએછે, તેમ તેમ આપણને એક સરકી રીતે ખુશી તથા અચરતી ઉપજેછે. મોટા અને મન્યુત પુત્રો આપણે પશાર કરીએછે. એક ભારે મારાના રસતા

માં આપણે ગાડીમાં બેસીને જતા હોઈએ, અને તારે આપણી આગલથી બીજી ગાડીઓ ચાલી જાય, તે મી શાલે આપણે લંડનની નજદીક આવી પોંહોચીઆકે જે સડક ઉપર આપણી ગાડી હોય છે, તેની પાસેની બી જી સડકો ઉપરથી બીજી આગની ગાડીઓની હારો ઝડપમાં જતી અને આવતી દેખાય છે, અને તેથી આ પણે લંડનનાં બોહોલા કારોબારની કેટલેએક દરજ્જે તરતજ સમજ પડે છે. એ પરમાંજી આગની ગાડીઓ આવતી જતી જોવાનું પણ રમનાં ભરેલું છે, અને અગત કરીને જોયો પેહલ વેહલલા લંડન જાય છે તેઓને તેથી ઘણીએક રજુજ તથા ખુશી ઉત્તપન થાય છે. લંડનની નજદીક આવીઆથી આગની ગાડીમાંથી આપણે જે લાખો ધુમાડીઆ દેખાય છે તથા પાસે પાસે ઘરોની ઠક મલેલી માલમ પડે છે, તેથી લંડનનાં મોટાં કા રખાનાં અને તાંહાંની ભારી વસતી વીથે આપણને તરત વીચાર આવે છે.

“ લંડન બરીડન સ્ટેશન ” માં આવીઆકે લંડનમા આપણે ઉતરીઆ. આ મથક જોઈને આપણે હેરત થાઈએ છ. હીંડુસથાંનનું સહથી મોટું “ રેલવે સ્ટેશન ” આ મથક આગલ જુકડાં બરોબર છે. લંડનમા આપણે પોહોચીઆકે ફુનીઆનાં એક સહથી સરમ શેહેરમાં આપણે છઈએ હેવું સમજવું, અને આ હુમા ઝં મત કેટલે દરજ્જે ખરું છે તે હવે પછીનાં સફાઓ વાચીઆ ઉપરથી ખાલુંમ પડશે.

મકરળ ૧૧ મું.

લંડન.

લંડન એક નાંધળી ફુનીઆ છે—એ શેહેરનો વીચતાર—હવા—લંડનની વચતી—રસ્તાઓ મધિની બીડ—રસ્તાઓની ગોઠણ તથા બાંધણી અને ખર્ચ—રસ્તાઓના શરતી વખતે નકશાથી ખચતી ખર્ચ પુરો તથા ટેમસ ટનેનના નદીની નીચેથી બનારેયા અચરત શરીમા ખામ છખારતો તથા ધરો, તેઓનો દેખાવ અને તેઓનાની ગોઠવણ—ગેઆશની રેલ્વેની—ગેઆસનું કારખાનું—પોંડી પોઠોસનું કરવાનાં ઊપાયો—નરખ દુર લઈ જવાની ગોઠવણ—દૂધનો અને તેઓનો સોખળો દેખાવ—ફ્રાંકફાર્ટોની ખાલ વેચવાની ગણ—બાડેની ગાડી—ખાધ ખોરાકનો ખર્ચ—પરગણાઓ સાથે લોહોની ઝડક તથા વીજળીના તારની ખામરતનો સ્વખર્ચ—લોહોડાંની ઝડકથી લંડનના દર વરસ આવ જવ કરતા આદમી ઓની સ ખીઆ ટેમસ નદી ઊપરની સેવ—એ નદી ઊપર થાતો વેલવાર—ખુશારને લંડન જવાની સઊથી સરસ મોહોસ મ—તેને વાસતે રેલવાના પોઠોચખાનાં—શેહેરના જોવા લાગ્યે તથા ગમત ઊપજવનારી જગ્યાઓ—છતીઆરી

જારે એક ખુસાફર કોઈ નવાં શેહેરમાં પોહાયેછે, તારે તાહાંની આશચર્યઅકારક તથા ગમતની બી નાઓથી વાકેફ થાવાને, તથા તેમને પોતાની નજરે જોવાને તે ધણા ખાહુશખંદ થાયેછે, પણ લંડન શેહેર આ તે જાઈ પોહોચનાર ખુસાફરની એવી ખાહુશની હૃદયું બધાંન થાઈ શકતું નથી, કાંએને લંડન કાંઈ એક થા ધારણ શેહેર નથી. કેટલાએક શેહેરો આપણે થોડા દીવસમાં સારી પઢે જોઈ શકીએ, પણ આખું લંડન શે હેર જોલતાં, અને તેના જે જોવાનુંછે તે સઘણુ જોતાં, વરણ થયા વનાં રહે નહી. લંડન વીશે એવું કેહવામાં આવીઉછે કે, તે કાંઈએક શેહેર નથી, અથવા પરગણુ નથી અથવા દેશ નથી, પણ એક ફુનીઆ છે, અને એ ફુનીઆમાં ફરી વલતા ધણા વીલંબ લાગેછે. અસલતા વખતમાં બાબીલાનનું શેહેર સઘળી રીતે મોટું ગણાતું હતું, તે ઉપરથી કેટલાએક લખનારાઓએ લંડનને આ જગ્યાનાં બાબીલાન કરી નામ આપીઉછે કોલરોડલ નામનાં નાંખીયા ગરંધકારે લંડનને રાખથી શેહેરનો ખેતાવ આપીઓછે, પણ હવડાંના વખતના ગરંધકારો લંડનને એક ફુનીઆં દાખલ ગણેછે, અને એમ કેહવામાં તેઓ કોઈળી રીતે ભૂલ કરતા નથી. લંડન ખરેખર એક ફુનીઆજ છે. પુરખવી ઉપર વસનાંરી સઘળી કોમેના લોકો તાહાં જોવામાં આવેછે. ફુનીઆમાં ઉતપન થનારી કોઈબી વસતુ તાહાં જોયામાં નથી આવતી હેવું નથી. તાહાંનો ઉદીઓગ અને વેપાર હદ વગરનોછે, અને ખુસાફરને ગમત, ખુશી અને અકલ આપનારી જગ્યાઓની સંખીઓની ગણતરી શેહેલથી થાતી નથી. એક શેહેરના અથવા ગામમાં આપણે કરવા નીકલીઆ હોઈએ, તો તાહાંથી પાછા કેહવારે ફરશું, તે આપણાથી કેટલેએક દરજ્જે ચોક્કસ કહી ગકાએ, પણ જારે આખી ફુનીઆંની ખુસાફરી કરવા નીકલીઆ હોઈએ, તારે તે કામ પુરું કરી પાછા કેવારે ફરશું, તે વીશે આપણાથી કાંઈ કેહેલાઈ શકાએ નહી, તેમ બીશાલે જે લંડન ખાતે ફરવા નીકલીઆ હોઈએ તો, તાહાંથી આપણે પાછા કેહવારે ફરશું, તે કેહવાને ધણુ બીકટ પડેછે. તરીસ વરગનો લંડનનો રેહવાશી કધી ખાતરીથી એમ નહી કહી શકશે કે, તેણે આખું લંડન જોયુંછે, તારે તાહાં કુધ સુદતની ખુસાફરી કરનારની સામને કેટલું બીકટ કામછે, તેનો વીચાર શેહેલથી થાઈ શકશે.

ટેમસ નદીના મોહડાંથી પચાસ માઈલ દુર લંડન શેહેર છે અને એ નદી આખા શેહેરમાં વહે છે. આ શેહેર લંબાઈમાં ૮ માઈલ અને પેહોલાઈમાં ૬ માઈલ છે અને સઘળાંનો વીસતાર ૪૮ ચોરસ માઈલ છે. આજે જટલા ભાગને લંડન કહેવામાં આવે છે, તે જટલા ભાગને આગળ લંડન કહેતા હતા, તેટલો નથી. જટલો ભાગ હાલમાં “સીટી” કરીને કહેવાય છે, તે આગળ લંડન હતું, પણ હંમણાંનાં વખતમાં વેસ્ટ મીન રટર, સાઉથવર્ક, ફીનસબરી, મેરલીથોન, ટામ્પર હાંમથેસ, અને લાંમથેથ તથા સરે અને મીડલસેક્સ, અંધે નાં કેટલાંએક ગામડાંઓ લંડનની અંદર, અને એ શેહેરનાં ભાગ દાખલ ગણીઆમાં આવે છે. એથી કરીને એ શેહેરનું કદ ઘણું વધી ગયું છે, અને જેમ જેમ તેની વસતી વધતી જાય, તેમ તેમ તેનું કદ વધશે હેતું ધારી આમાં આવે છે.

આ શેહેરમાં વરસાનો ઘણો ખરો ભાગ થંડી રહે છે. વરસામાં ચાર રૂત બદલાય છે તેમાં મારમ, એ પરીલ તથા મેએમાં વસંત રૂતની મોહાસંમ રહે છે અને પાછલા એ મહીનામાં આરો ઉપર ખુબસુરત મોહારો જોવામાં આવે છે. જુન, જુલાઈ તથા આગસ્ટ મહીનાં ગરીમીની રૂતનાં ગણાય છે અને એ રૂતમાં ઇંગલંડનો તથા લંડનનો દેખાવ ઘણોમ સરસ થાય છે. આરો ઉપર સઉથી સરસ કુશો એ મોહાસંમમાં લાગે છે. સપ્ટે મબર, અક્ટોબર અને નવેમબર મહીના પાંતખર અને ચોમાંચાની રૂતનાં ગણાય છે. પેહલલા એ મહીનામાં વરસાદ ઘણો પડે છે, અને છેલલા મહીનામાં અતીસે ધુમસ પડે છે. સઉથી વધતો ધુમસ ઘણું કરીને નવેમબર ની બીજી અથવા તરીજ તારીખે પડે છે, તાહરે આપણીધી તરણ અથવા માર દગમાં આગલ ચાલનાંરને આપણે જોલખી શકતા નથી, એટલું અંધારૂ તે વખતે પડે છે, અને તારે ગાડીઓની સાથે બલતી મસાલો લઈને દોડવું પડે છે. એ મહીનામાં અને શીઆખાની રૂત જ નીજમબર, જાનેવારી અને ફેબ્રુવારી મહીનાં થુ ધી આવે છે, તારે દીવસને વખતે પણ આફ્રીસો અને ઘરોમાં દીવા સલગાવીઆ વગર કાંમ ધાઈ શકવું ન થી. શીઆખાની રૂતમાં આકાસ ઉપરથી કડાં અને બરફ પડે છે, અને નાંધળા નાંજા તથા પાણીનાં ચસમાં અંધાઈ જાય છે. જાને બરફ પડે છે, તારે શેહેરનો દેખાવ સઘળો સફેદ થાઈ જાય છે. ઘરનાં છાપરાં અને જે તરોની સપાટી તથા આંડોની દાંખલીઓ સઘળી સફેદ લાગે છે. સઉથી વધતી થંડી જાનેવારી માસમાં પડે છે, તારે પારો ૨૦, ડીગરી સુધી ઉતરે છે, અને સઉથી વધતી ગરમી જુલાઈ મહીનામાં પડે છે, તારે પારો વધુ માં વધુ ૮૧, ડીગરી સુધી મહુ છે. લંડનની હવામાં પાંજીનો ભાગ વધારે છે.

છેલલા હીસાબ પરમાણે એ શેહેરની વસતી (૨૩૬૨૨૩૬) તેવીસ લાખ, બાસટ હજાર, બશે છ તરીસ આઠમીની હતી, તે અંધે (૧૧૦૬૫૫૮) અગીઆર લાખ, છ હજાર, પાંચે આઠાવન મરદ અને (૧૨૫૫૬૭૮) બાર લાખ, પંચાવન હજાર, છશે ઇંકોતેર ચોરતો હતો. વગર પરણેલા મરદોની સંખીઆ (૬૭૭૩૮૦) છ લાખ, ઓગનાહેડી હજાર, તરણશે હેડીની હતી, અને વગર પરણેલી અસતરીઓની સંખીઆ (૭૩૫૮૭૧) સાત લાખ, પાંતરીસ હજાર, આઠશે એકોતેરની હતી. આ પરમાણે લંડનની બારી વસતી છે, તોપણ એ શેહેર એટલુતો મોહાલું છે, અને દર રોજ એટલાંતો ઘરો અંધાતાં જાય છે, કે રેહવા નું ઘર મેલવવામાં આજ અડચણ પડતી નથી. હેનરી મેહુ નાંમનો ગરંધકાર હેતું કહે છે કે, વગર શકે આ ખી ફુનીઆમાં સઉથી મોટું શેહેર લંડન છે. ફુનીઆમાં જ મોહલાં અને મોટી વસતીનાં શેહેરો ગણાય છે, તે મની વસતી સાથે આ શેહેરની વસંતી સરકાવતા ખાલંમ પડીકે છે, લંડનની વસતી ચીનનાં પાએતખત પીકીન શેહેર કરતાં એક ચપુરતાંઉસ વધારે છે—ફાંસનાં પાએતખત પારીસની વસતી કરતાં એ તરીતીઆં ઉસ વધારે છે—તુરકીનાં પાએતખત ઇસ્ટઅબોય કરતાં એવડી છે, રૂશીઆનાં મુલકના પાએતખત સેન્ટ પીટ રસ બરગ કરતાં ચોગણી છે—આસારીઆના પાએતખત લીએનાં કરતાં પાંચ ઘણી છે—સ્પેનનાં પાએતખત મદ્રીદ તથા આમેરીકાનાં નીઉ યારક શેહેર કરતાં પાંચ ઘણી છે—પ્રુશીઆનાં પાએતખત બરલીન કરતાં સા

ત ઘણીછે—હાલંડનાં પાંચેતખત આખરરટકામ કરતાં આઠ ગણીછે—ઈટાલીનાં સુખીય શેહેર રોમ કરતાં નવ ગણીછે. હીંદુસ્થાનનાં તરંજુ મોટાં શેહેરા સાથે સરકાવતાં લંડનની વસતી કલકતાના કરતાં તરંજુ ગણી, મુંબઈનાં કરતાં માર ગણી—અને મદરાસનાં કરતાં પાંચ ઘણીછે. હેવા અડસરો કાહાડીઆખા આવીઓછે કે, જે લંડનની આખી વસતીની બધે આદમીને સામે ઉભા રાખીને એક હાર કરોઆખાં આવેતો, લંડનનાં રેહે વાસીઓની તે મોટી કેળની લંબાઈ ૬૭૦ માઈલની થાએ. એ શેહેરમાં દરરોજ આસરે ૧૭૫ આદમી તરજુ પાંમેછે અને આસરે દર પાંચ મીનીટે એક બાળક અથવા દર રોજ ૨૮૦ બાળક જનંમ પાંમેછે. હમણાં લંડનની વસતીની જે સંખીઆછે, તે ચીઆલીસ વરશની અંદર એવડી યાઈછે, અને હવે પછીનાં બીજાં ચીઆલીસ વરશની અંદર તેના કેટલો વધારો થાયે, તે કેહેવાઈ શકાતું નથી. લંડનની ભારી વસતી વીશે કોઈબી ચોકસ ગણતરી કાહાડીઆ વગર રસતામાં ફરીઆથીજ આપણને તેના સેહેલથી વીચાર આવેછે.

એક ગરંધકાર હેવું કેહેછેકે, એક સુસાદર લંડન જાઈને તાંહાંનાં એક ભારી ઠક વાલા રસતા મથેનાં ઘરની બારીએ ઉભો રહ્યો, અને નંહાંશુધી તે રસતામાં આદમીઓનું ટોણું, જે જવું આવતું દેખાતું હતું, તે કંમ થાએ તાંહાંશુધી બારીએ ઉભો રેહવાને તેણે કેડાવ કીધો. એ પરમાંણે કલાકોના કલાક તેને તાંહાં ઉતું રેહવું પડીઈ, કાંચિજ ને ટોણું રસતામાં તે જોતો હતો, તે ઓણું થાતુંજ નહીં હતું. હજારો લોકો આવે અને હજારો લોકો જાએ; એક પલ શુધી પણ રસતાનો આવજવ પાતજો થાએજો તેની નજરે આવીઓ નહીં, તેથી તેને ઘણી અચરતી ઉપજ અને ગભરાટમાં પડી તેણે હેવું પારીઈ કે, જે તરફથી લોકો જતાં આવતાં હતાં તાંહાં કાંઈબી બનાવ બનીઓ હશે અને તે વીશે પુછપરછ કીધી. તેને હેવું જણાંવીઆખાં આવીઈ કે, તે બાબદમાં અચરત થવા જોગ કાંઈ હતું નહીં, એતો લોકો પોતાંને કાંમે આવ જવ કરતા હતા. આ સાદો જવાબ સંભલી પેલા સુસાદરને ઘણીએક અચરતી ઉતપન થાઈ.

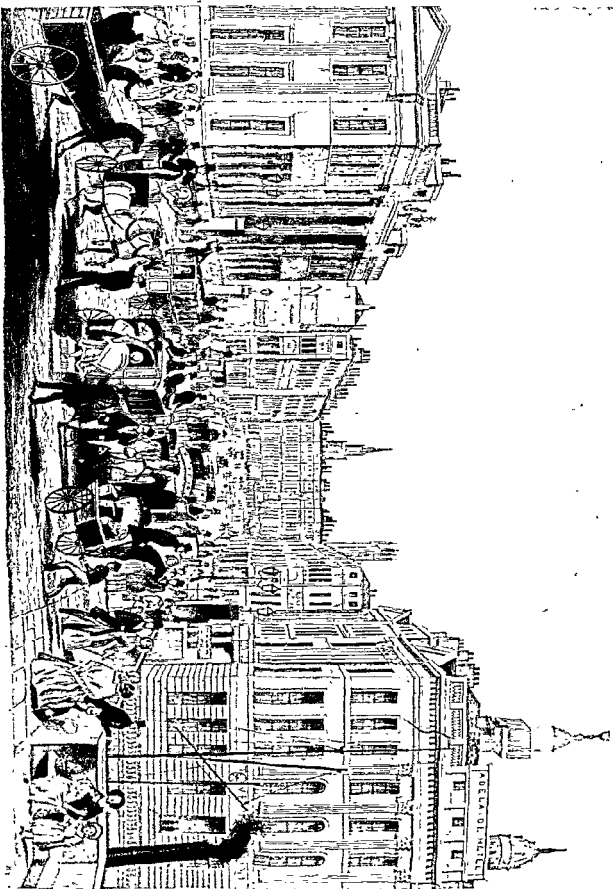
રેહવાનાં તથા થોડાં વેહવારનાં મોહલ્યાઓમાંતો થોડીજ ભીડ માર્ગ પડેછે, પણ જંહાં મોટા કારભારો ચાલેછે, તાંહાંનાં રસતાઓ ઉપરની ભીડનેા, આપણું શેહેરમાં જતરા હોએ, અને તેની ભીડ થાએ, તેવો દેખાવ આપણને માર્ગ પડેછે. હેવા રસતાઓ ઉપર પડે ચાલી જનાંરાંઓને વારેવાર એક એક સાથે અથડવું પડેછે, અને ગાડીઓ જોરમાં હાંકી શકાતી નથી, પણ ધીમે ધીમે ચલાવવી પડેછે. વલી કોઈ વખત ગાડીઓ નો રસતાઓ ઉપર એટલો બધો મારો થાએછે કે, તેમની વચમાં ઘાઈને એક બાજુથી બીજી બાજુએ આ પણેને જવું હોએતો, ગાડીઓની લાંબી હાર અને ભારી ડંડને લીધે, કેટલીએક મીનીટ શુધી મોટી થાવું પડે છે. લંડનનાં રસતાઓમાં પોતાંને કાંમ કાને જતાં લોકોની જે ભીડ થાએછે, તેનો પણ સુસાદરને એક જોવા લાએક દેખાવ થાએછે. જેમ ભરતીને વખતે દરીઓ ભર જોસમાં દેખાએછે, તે મીશાલે દીવસને વખતે, લંડનનાં કેટલાએક રસતાઓમાં આદમીઓની યાતી ભરતીથી, તે રસતાઓનો દેખાવ ઘણોજ દબદબા ભરેલો લાગેછે. ડાકટર.જનસન હેવું કહી ગયોછે કે “આદમીની પુર ભરતી” જેવી હોએતો લંડનના રસતાઓમાં દેખાયો. જ્યોએ કુતીઆના ઘણાંએક ભાગોમાં સુસાદરી કરીછે તેઓ હેવું કેહેછેકે જોવી ભીડ તેઓએ લંડનનાં રસતામાં જોઈછે, તેવી ભીડ બીજાં કોઈ શેહેરમાં તેઓના દીડમાં આવી નથી. “બેક આવ ઇંગલંડ” તથા “રાએલ એક્સચેનજ” તથા “સેન્ટ પાલસ” નાં દેવલની આસપાસનાં તથા “મેર્રીંગ ક્રાસ” તથા “રીન્નટ સરકસ” નાં રખતાઓ, જંહાં ગાડીઓ અને આદમીઓનાં આવ જવનો મારો સહથી વધતો છે, તાંહાં કોઈ ઉંચી જગા ઉપર ઉભા રહીને નીચેના દેખાવ જોઈએતો, ભીડનાં સબબથી આપણને રસતા ઉપરની ખાલી જગીન થોડી દેખાયો, અને જંહું આદમીઓ અને ગાડીઓથી રસતા પાંથરી લીધો હોએ તેવો દેખાવ આપણી નજરે પડેછે. રાએલ એક્સચેનજની સોરેનો કીંગ લીલીઅંમ સીટ નાંચનાં મોટો લામાં હંમેશાં અતીઘણી ભીડ થાએછે, તેનો નકસો હીંઆં આપીઓછે, તે જોયાથી બીજા રસતાઓ ઉપ

રની ભીડની પણ સમજ પડશે. હીંઆં ગાડી ઘોડા એટલાતો એકઠા થાએ છે કે ગાડીઓથી રોરીને જવાનું નથી અને આદમીઓને પણ ઘણું સંભાલથી ચાલી જવું પડે છે.

જે રોડેરમાં આદમી ભારી વસતી, તે રોડેરમાં રસતાઓની ગોઠવણ ઘણી સારી નેહ્યે, તે ખીશાને લંડનમાં છે. ઘણુંખરા રસતાઓ પોહોલા છે પણ હાલમાં કેટલાએક ઘણી ભીડનાં રસતાઓ નેટલા નેહ્યે તેટલા પોહોલા નથી, તેનું કારણ એ છે કે, તે અસલનાં વખતનાં છે, પણ હાલનાં વખતમાં જે નવા રસતા બાધીઆમાં આવે છે, તે અંગત કરીને લંડનની દર રોજ વધતી વસતી અને ભારી હોને માફક આવતા બાધી આમાં આવે છે. એ રસતાઓની બાંધણી ઘણી સારી અને સોભાઈતી હોય છે. જે જે રસતાઓ ઉપર ગાડી નો મારો ભારી છે, તે ઉપર લાદીઓ નહી લાધેલી છે. બંદાં કામ કાનનો અથવા વેપારનો મારો નથી, પણ ફક્ત રેલ્વેવાનાં ઘરો છે, તાંદાં આપણું હીંદુસ્થાનનાં જવા જીહનાં પથર તથા મટોડાંનાં બાંધેલા રસતા છે. પણ લંડનનાં રસતાઓનો મોટો ભાગ લાદીથી નહી લાધેલો છે. ગાડીને સાફ વગે વચમાં પોહોલો રસતા છે. અને આદમીઓને સાફ બે બાજુથી ગાડીનાં રસતાથી અરધી અથવા પોણી છુટું ઉંચા મારગો બાંધેલા છે, અને તેની ઉપર પેરબંદરનાં જવા પથરની સાફ લાદીઓ નેટલી હોય છે. હેવા પગે ચાલવાનાં રસતાઓ પોહોલાઈતા પાંચથી સાત-છટ્ટ શુધી હોય છે, અને ઘરની બાજુથી તે ગાડીના રસતાની બાજુ શુધી જરાક દરા વનાં આકારમાં બાંધેલા છે, કે જેથી વરસાતનું પાણી તેમની ઉપર રહે નહી, અને પગે ચાલનારા લોકોને કશી રીતની અડચણ પડે નહી. સપળાઓ પોતાના ઘરની અથવા ફુકાતની સાંમનેનાં આ પગ રસતાને દરરોજ સવારનાં સાફ કરે છે તથા પાંણી અને સાથુ વટીક થોએ છે, તેથી પગે ચાલનારા લોકોને એ રસતાઓ ઉપર ચાલવાની કશી અડચણ પડતી નથી, બલકે ખુશી ઉત્તપન થાય છે. વચમાંનાં રસતા જે ઉપરથી ગાડી આ ચાલી જાય છે, તેની ઉપર લાદી નડવાનું કારણ એ છે, તેઓની ઉપર એટલાતો મારો ચાલે છે, કે જે શાધાંજી રસતાની માફક મટોડું અને જીહનાં પથરથી તે રસતા બાધીઆ હોય તો, તેવા મારાની અંદર તે રસતાઓ એક માસ પણ રહે નહી, તેથી તેમની ઉપર પથરની લાદી નહીઆમાં આવેલી છે. લંડનનાં લાદી નેટલા રસતાઓની ગણતરીને હીસાબ પારલામેન્ટની સભાનાં હેકંમથી સને ૧૮૫૬ નાં વરસમાં છપાએ હતો, તે ઉપરથી હેવું માર્લમ પડે છે કે, પાંચ હજાર કરતાં વધતા રસતાઓ ઉપર લાદી નેટલી છે અને તેઓને બાંધવાનો ખર્ચ (૧૪૦૦૦૦૦૦૦) ચઉદ કરોડ રૂપીઆ થાયો હતો, અને વલી તેમને સારી હાલતમાં રાખવાને સાફ દર વરશે (૧૮૦૦૦૦૦૦) એક કરોડ અને હેશી લાખ રૂપીઆ ખર્ચ થાય છે. ઉપલા પાંચ હજાર રસતાઓની જે હારેદોર લંબાઈ ગણીએ તો બે હજાર માર્લ થાય. “ક્રીઆનન સ્રીટ વેરટ” નામનો રસતા કે જે સેન્ટ પાલસનાં મોટા ફેલથી “લંડન બરીડન” શુધી છે, અને જેહની ઉપર ગાડી તથા આદમીઓને અતીસે મારો રાત અને દીવસ ચાલુ છે, તે એખરો રસતા બાંધવામાં (૨૦૦૦૦૦૦) વીસ લાખ રૂપીઆનો ખર્ચ થાયો હતો. દરરોજ વધતી વસતી અને વેહવારને કીજે હવે લંડનમાં નેટલા રસતા છે તે પુરા પડતા નથી, તેથી નવા નવા રસતાઓ હુગાડવાના વીચારમાં સરકાર જીતેલી છે. વલી નવા રસતાઓ બનાવવાને જગાની ઘણી તંગી છે તથા ઘરો અને ઈમારતોના મારેકોને તે ઘરો ભાજ નાંખવાને અને જગા સરકારને આપવાને સાફ મોટો બદલો આપવો નેહ્યે, તેના ભારી ખર્ચથી પણ ઉપલી મતલબ પાર પાડવામાં ઘણીએક અડચણ આવી પડી છે. હવડાં હેવા વીચાર ચાલીએ છે કે, લંડનનાં એક છેડેથી તે બીજા છેડે શુધી જમીનની અંદરથી લોહાડાની સડક બાંધવી, કે જેથી લોકોને રોડેરનાં હરેક ભાગમાં તેની મદદથી જવાને બની આવે અને ઉપરના રસતા તથા ઈમારતોને હાથ લગાડવો પડે નહી. જે આ વીચાર અમલમાં આવશે તો લંડન રોડેર હાલમાં કુનીઆમાં જે મોટાઈ ધરાવે છે, તેમાં એક નવો વધારો થશે.

લંડનનાં રસતાઓની ગોઠવણ ઘણી સારી છે. જેમ આદમીનાં સરીરમાંની નાખલી રંગો મોટી રંગોમાં

KING WILLIAM ST

થી છુટી પડેલી છે, તે મીશાલે લંડનને પેહલલે થોડાં એક લાંબા રસતાઓમાં વેંહી દીધે, અને પછી તે લાંબા રસતાઓની બંધે બાજુએથી જમ જમ જરૂર હોય એવથવા સવલ પડી જાય, તેમ તેમ બીજા રસતાઓ તથા ગલીઓ કાઢાડવામાં આવી છે. જે તરફ ઘરોની જોવી બાંધણી તે તરફ જુદી રીતનાં નાંખ આપી આમાં આવી આપે છે. લાંબા મારગોને “સીટસ” નાંખ આપેલાં છે; જે તરફ ઘરોની હાર એક ચોરસનાં આકારમાં આવી હોય, ઈમાને એક ચોરસની ચાર બાજુએ ઘરોની હાર કીધામાં આવી હોય અને વચે વચમાં ખાલી જગા અથવા બાગ હોય તેને “સ્ક્વેર” કરી કહે છે; જે તરફથી સાંમાં સાંમાં ગલી ચાર રસતા જોડાયા હોય, તે જગાને “સરકસ” કહે છે. હાલમાં ઇંગલંડમાં નવા રસતા બાંધતી વેલાએ જ્યાં જો રસતા જોડાતા હોય, ત્યાં ધણું કરીને ગોલ આકારમાં વલાંજી રાખી આમાં આવે છે, કે જ્યાં કરીને એક રસતા ઉપરની ગાડી બીજા હાત ઉપરનાં રસતા ઉપરથી આવતી ગાડીની સાથે એક એક અથડે નહીં, અને તેવી વલાંજીનાં રસતાઓને “ક્રોસેન્ટ” કરી કહે છે; રેલવાનાં ઘરોનાં મોહલલાઓમાં તરણ તરાંહનાં નાંખ છે. જે ઘરોની સીધી હાર કોઈ મોટા રસતાની પાસે આવી હોય તેને “પ્લેસ” કરી કહે છે, અને તે જગા બાગ લઈ રસતા કપાયા પછી જે મોટી સીધી હાર બીજા આવે તેને “ટ્રેસ” કરી કહે છે, અને મોહલલાને છેડેને જે ભાગ ઉપર જણાવી આ પરમાં વલાંજીનાં બાંધેલા હોય તેને “ટ્રેસેન્ટ” કહે છે અને તે તરેહવાર જગાએ વલી જુદાં જુદાં નાંખથી જોલખાએ છે. એ ઉપરાંત નાંધલી ગલીઓ તથા પોરો હોય છે, તે પણ તેમનાં નાંખથી જોલખાએ છે. એ સઘળી જાતના રસતાઓની ગણતરી આસરે ૧૧૦૦૦ ની થાય છે. હવે કું કહેવામાં આવી છે કે, લંડનના કોઈથી શખસ અથવા જુનાંમાં જુનો રેલવાથી હવે નહીં હશે કે, જે લંડનનાં દર એક મોહલલા અથવા ગલીમાં ફરી વલવાને ગરવ રાખતા હશે.

ઉપરોક્ત હેવાલ વાંચી આ પછી કેટલાં એકોનાં ધીઆંનમાં હવે આવશે કે, જે શખસ લંડનમાં પેહલલીવાર જાય, તે ત્યાંનાં રસતાઓ ઉપર ફરવાને ઘણો ગુંધવારામાં પડે, પણ તેવી ધાસતી રાખવાનું કશું કાચું નથી. એ શહેરમાં ફરનારને વાસતે ત્યાંના રસતા તથા મોહલલા તથા ગલીઓ અને થાંમે થાંમની જગા બતાવનારા નકસા આવે છે, તે નકસો એક બે દીવસ શુધી સારી પડે ધીઆંનમાં લીધાથી લંડનના રસતાઓ અને તેમની વેંહણી કેવી તરાંહની છે, તે આપણું ધીઆંનમાં સારી પડે ઉતરે છે, અને પછી તે નકસાની મદદથી આપણે લંડનના જે ભાગમાં જવું હોય, ત્યાં સેહલથી જઈ શકીએ. જોકે આપણે એક રસતા ઉપરથી નીકળીયા, અને બે માઈલ દુર એક ઠેકાંએ આપણને જવું છે, તારે જ્યાંથી આપણે નીકળીયા હોઈએ, તે જગા પેલા નકસા ઉપરથી જઈ કાઢાડવી, અને પછી આપણે જવા ધારેલી જગા ઉપર જતાં, કેટલા તથા કેવા રસતા આવે છે, તે પેલા નકસા ઉપર રસતાઓના નાંખની લીટીઓ સાથે દેખાશે, તે મારગ ઉપર ચાલુ રહેવું અને આપણને જઈતી જગાએ પોંહત્યાં કશું હગડું પડનાં નથી. જેમ નકસાની લીટીઓ ઉપર નાંખ હોય, તેમ મીશાલે રસતાઓની ઉપર પારીઆં મારેલાં હોય છે, તે વલી એટલા શુધી કે, રસતાની શરૂઆતમાં અને તે રસતા પુરો થાય, તે બંધે જગાએ તે નાંખ હોય છે, કે જ્યાં કોઈ જુલાવામાં પડે નહીં.

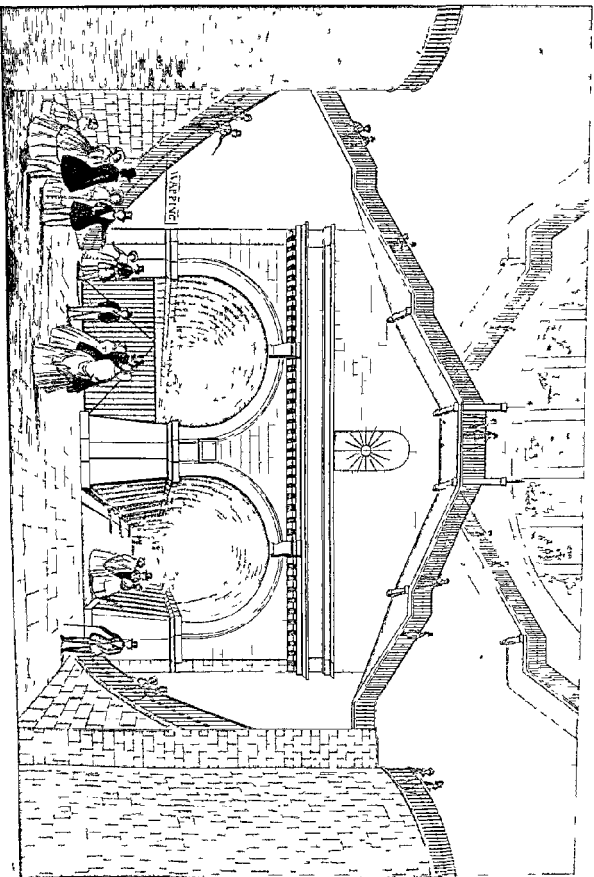
રેમસ નદી લંડન શહેરની વચમાંથી વેહતી ચાલે છે, તેથી શહેરના એક ભાગ ઉપરથી બીજા ભાગ ઉપર જવાને લોકોને અડચણ નહીં પડવા સારૂ, મોટો દરવ ખરચીને તે નદીની ઉપર જુદી જુદી જગાએ મોટા અને મોહાભારત પુરો બાંધી આમાં આવી આપે છે. એ પુરો જેમ ઇંગલંડનાં લોકોના હુનર તથા ત્યાંના ઇતિહાસની કામીલી અત બતાવનારાં છે, તેમ શહેરના એક સજીગાર પણ છે, અને તેમનું ટુક બધાંની નીચે આપીએ.

લંડન બરીડન નાંખને પુલ જે પારીસથી લંડન આવતાં આપણને પેહલલો પસાર કરવો પડે છે, તે પુલ

ધણેન મોટો અનુ અચરત સરીખે. તેની લંબાઈ ૯૨૮ ફુટ છે અને પોહોલાઈ ૫૪ ફુટ છે. એ પુલ પાંચ આરકાંની ઉપર ગરાંનીટનાં પથરથી બાંધેલો છે, અને તેની વચે વચમાંનું આરકુ ૧૫૨ ફુટ પોહોલું છે. એ પુલ ભરતોને વખતે પાંજીતી સપાટી ઉપરથી પણ લગભગ ત્રીસ ફુટ ઉંચો રહે છે અને તે બાંધવામાં (૨૦૦૦૦૦૦૦) બે કરોડ રૂપિયાનો ખર્ચ થાયો હોય. એ પુલ ઉપરથી દરરોજ આસરે પંદર હજાર ગાડી જાય છે અને તેમાં તથા ચાલતા નતા આવતા શખસોની દરરોજની ગણતરી પોતો લાખ ઉપર આદમીની થાય છે. એ પુલની ઉપર રોશનીનાં ફાંનસને વાસતે જે લોહોડાંનાં થાંખા છે, તે ડીકેક આવ વેલીંગટને લડાઈમાં જીતેલી રોય ગાલીને બનાવેલા છે. યુરોપખંડનાં બીજાં સુલકોથી જ્યો ઇંગલંડ જેવા જાય છે, તેમાં હંમેસાં પેટ્રલનાં લંડન બરીડન રેશન આગલ આવે છે, અને શેલરમાં દાખલ થયાની આગમન તેમાં લંડન બરીડનનો પુલ પેટ્રલ પથાર કરવો પડે છે, તેથી લંડનની ભારે વસતી તથા લોકોનાં આવ જવનાં ભારી માસની સમજ તેમાં પેટ્રલ વેલનાં આ પુલ ઉપરથી કેટલેએક દરજ્જે મલે છે. એ પુલ પથાર કીધો કે તેની આસપાસનાં ૨ શતાબ્દો પણ ઘણા બીડનાં આવે છે, અને તે જ્યાંથી પેટ્રલ વેલો સુસાકર એકદમ અચરતીમાં પડે છે. સાઉથવરક બરીડન નાંખેનો પુલ જેવા લાયક છે. એ પુલ નદીની અંદર પથરનો પાયો બાંધી તેની ઉપર બીડનાં લોહોડાંનાં ભખંનદાર આરકાં કરી બાંધેલો છે. એ કાંખને વાસતે ૫૦૦૦ ટન લોહોડું અપીર્ક છે. એ પુલની વચે વચમાંનાં આરકાંની પોહોલાઈ ૪૦૨ ફુટ છે. આ પોહોલાઈ કાંઈ થોડી નહીં કેલું. એ અને હેવા પોહોલાં આરકાંનો પુલ કુનીઆમાં બીજાં કથે નથી. એ પુલ પછવાડે (૮૦૦૦૦૦૦) હેંશી લાખ રૂપિયાનો ખર્ચ થાયો હોય. બીજાં એક મોટો પુલ છે તેનું નાંમ વાટરલુ બરીડન કરીને છે. તેની લંબાઈ ૧૩૦૦ ફુટ છે અને પોહોલાઈ ૪૩ ફુટ છે અને તેને બાંધવાનો ખર્ચ લગભગ (૧૦૦૦૦૦૦૦) એક કરોડ રૂપિયા થાયો હોય. એ પુલ ઉપર જ્યો આવ જવ કરે તેની માસેથી એક એક ફીટ લીધામાં આવે છે અને એ પરમાંજી વરશ દાહડે પચાશ હજાર રૂપિયાની ઉત્પન્ન થાય છે. બલાક ફ્રાન્સેસ બરીડન નાંખેનો પુલ ૯૯૫ ફુટ લાંબો છે અને તેની ઉપર તેર લાખ રૂપિયાનો ખર્ચ થાયો હોય. વાકસાલ બરીડન નાંખેનો પુલ ૭૬૮ ફુટ લાંબો અને ૩૬ ફુટ પોહોલો છે. એ પુલ ઉપરથી આપજવ કરનાંરોમાં પાસેથી એક એક ફીટ લીધામાં આવે છે. પારલામેન્ટનાં મેટ્રલની આગલ જે પુલ આવેલો છે, તેને વેસ્ટમીનસ્ટર બરીડન કહે છે. એ પુલ ઘણો પુરાણો છે અને તેને બદલે હાલમાં બીજાં બંધાયે છે. એ ઉપરાંત બીજાં નાંધલા પુલો છે તેમનું બધાંનું કરવાની અગત નથી.

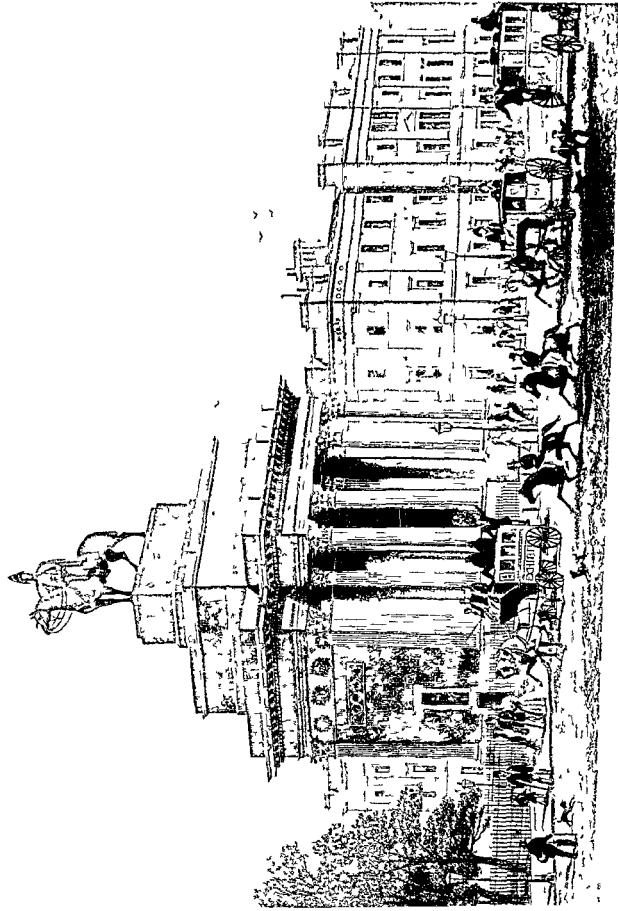
ટેમસ નદીની ઉપર હાલમાં બે સસપેનશન બરીડન એટલે ઝુલતા પુલો છે. હંગરફ્રડ સસપેનશન બરીડન અને મેલસા સસપેનશન બરીડન. પેટ્રલનાં પુલ બાંધવામાં (૧૧૦૦૦૦૦) અગીઆર લાખ રૂપિયા થયા હતા. એ પુલ ૧૩૫૨ ફુટ લાંબો છે અને પગે ચાલી જનાંરોમાં વાસતેનું હુંગાડો છે અને આવજવ કરનાંરોમાં પાસેથી એક ફીટ લીધામાં આવે છે. મેલસા સસપેનશન બરીડન બાંધીઆને આજ લગભગ ચાર વરશ થયાં છે અને લંડનમાં ટેમસ નદી ઉપર તે એક ઘણુંનું ખુબસુરત પુલ છે તેમાં કશો શક નથી.

પણ લંડનની ભારી વસતીનાં આવજવને સારૂ મોટા ખર્ચથી માહાભારત પુલો બાંધીઆમાં આવે છે તથા બીજાં જે જે ગોડવલો કરીઆમાં આવે છે તેમાં સઘી અચરત ઉત્પન્નવાની કુકતી ટેમસ ટનેલ છે. ઇંગલંડની અચરત સરીખી વાતોમાં આપણાં લોકો એમ કહે છે કે, તાંડાં હેવા રસતા છે કે ઉપરથી ગાડી જાય અને નીચેથી વાંહાંજી જાય, તેમાં આપણને સારી પહે સમજ પડે છે કે, મોટા અને ઉંચા પુલો ઉપરથી આદમીઓ અને ગારીઓ જાય અને નીચેથી વાંહાંજી જાય. પણ જરૂર આપણે એમ કહીએ કે નીચેથી આદમીઓ જાય અને ઉપરથી વાંહાંજી જાય તારે એ વાત કેમ અને તે લીધે અંતભાણ્યોને સમજ પડતી નથી. એ અચરતી ટેમસ ટનેલ જ્યાંથી સમજ પડે છે. આગલ જાણવીઆ પરમાંજી ટેમસ

WILL. & JAMES TURNER.

248 250—10th St. N. W. (11)

નદી શેરની વચમાંથી વેહતી ચાલે છે તેથી લંડનનાં એક ભાગમાં એક દીનારેથી બીજી દીનારે પગથી જવાનો નદીની નીચેથી રસતા કાઢાઈ શકે છે. એ કાંમ ઘણું હુગર અને ખાહાભારત છે. આ જગ્યાએ ટેમસ ટનેલ નો નકસો આપીએ છે તે ઉપરથી જોવામાં આવશે કે, રસતા ઉપરથી ટનેલના મારગની નીચે આવવાને સા રૂ સોભાઈતા દાદર બાંધેગા છે. એ દાદરની મારફતે નીચે આવીઆ પછે આરકાનાં આકારમાં જે દરવાજા દે ખાએ છે, તે આ ટનેલનો મારગ છે, અને તે પગાર કરીઆ પછી નદીને બીજી દીનારે જઈ પોરોબીએ છઈએ, તાંહાં પાછા ઉપર આવવાને સા રૂ આગલનાં જવાન સોભાઈતા દાદર છે તેની મારફતે રસતા ઉપર આવી શકે છે. આ ટનેલની અંદર અનવાણુ પડવાને સા રૂ ગીઆસની રોશની બાલીઆમાં આવે છે, તેથી તાંહાંથી ચાલી જવાને ઘણું સવલ પડે છે. વલી એ મારગની બંધે બાજુએ ફેનસી વસતુઓનાં ફુકાનો છે અને કેટલે એક ફેકાંલે દાસમોરાનીક દેખાવો પણ દેખાડીઆમાં આવે છે, તેથી કરીને આ ટનેલ હુંતર અને કારીગરી ની એક અચરત શરીખી બીનાં દાખલન જોવા લાએક છે એટલું નહીં પણ તેમાં ચાલી જનારને બીજી ઘણી રીતે ગમત ઉપજે છે. આ ટનેલ ૧૨૦૦ ફુટ લાંબો અને ૩૮ ફુટ પોરોબી તથા ૩૨ ફુટ અને ૬ ફુટ લાંબો છે. નદીની સપાટીથી ૭૬ ફુટની ઉંડાઈએ તે ખોદેલો છે. કારીગરી અને હુંતરથી બંધેલા આ નાંખીએ મારગ જેની પછવાડે (૫૦૦૦૦૦) પચાસ લાખ રૂપીઆ ખર્ચ થયો છે, તે બાંધવાનું માંન સર આઈ કે બેરેનેલને મલબું થયે છે, કંમિન એ ટનેલ બાંધવાનો પેલુલો વીચાર તેણે કીધો હતો, તથા તેનાં ઉપરીપણાં હેલ તે બંધાયો હતો. નદીની ઉપરથી એ ટનેલ બાંધતાં જે પાંણી ગરબું હતું તેથી ઘણી અડચણ પડતી હતી અને એકવારસો તે ટનેલ આખો પાંણીથી ભરાઈ ગયો હતો, પણ તે પાંણી તેમથી પાછું કાઢાડી નાંખીઆમાં આવીઈ હતું. આ ખાહાભારત કાંમ સને ૧૮૨૩ નાં વરસમાં શરૂ કરીઆમાં આ વીઈ હતું, તે ૧૮૪૩ નાં શાલમાં પુરું થયું હતું અને એ વરસનાં મારચ મહીનાની ૨૫ મી તારીખે લોકો નાં આવજવને શરૂ તે ટનેલ ઉઘાડીએ હતો. ઇંગરેજ લોકોની ભારે હિંમતનો અને હુંતરનો આ ટનેલ એક ઘણાંજ સરસ નમુનો છે અને તેથી યુરોપનાં બીજાં સુલકોનાં લોકોની ઘણીજ અચરતી પામે છે.

લંડનનાં રસતાએ ઉપર તથા કેટલાએક એકાંમાં કેટલાએક પાદશાહોનાં તથા નાંખીયા શખસોનાં સંગેમરમરનાં તથા કાંસાનાં ધાતુનાં બાહાવલાં મેલેલાં છે. જે જે જગ્યાએ એવાં બાહાવલાં છે, તાંહાં રસતાનો દેખાવ ખુબસુરત લાગે છે. “ માંનીઉમેનટ ” માં શેરનાં ભાગમાં લંડન માંનીઉમેનટ નાંમનો મોટો ધાંબ છે તે લંડનમાં ૨૦૦) વરસની વાત ઉપર આગ લાગી હતી તેની ધીપાંણી દાખલ ઉભો દીધામાં આવીએ છે. તેની ઉંચાઈ ૨૦૨ ફુટ છે, અને તેની અંદર બંધેલા દાદરની મારફતે ઉપર જઈ શકાય છે. એ દાદરનાં ૩૪૫ ફાંદીઓ છે, અને ઉપર ગયાથી લંડનનો એક ઘણોજ ખુબસુરત દેખાવ આપણી નજરે પડે છે. ડીકે આવ પાંચ દાલમન નાંમનો ધાંબ જે વાટરણુ પહેસે આગલનાં એકાંમાં છે તે પણ ઘણો ખુબસુરત છે અને તેની ઉપરથી બી લંડનનો દેખાવ ઘણો સારો દીશે છે. લંડન ગમે જે “ તરાએમફલ આરચ ” નું માંનીઉમેનટ છે તે ઘણું સોભાઈતું છે. તેની ઉપર ડીકે આવ વેલીગટનનું યોડ સવાર પુતલું છે. આ માંની ઉમેનટનો નકસો હીઆં આપીએ છે અને જે જગ્યાએ તે છે તાંહાંનાં રસતાનો દેખાવ તેથી સોભી રહે છે. નેલસન કાલમનનું બપાંન “ નાશનલ ગીઆલરી ” ની બાબદમાં સદે ૧૯૭ મે વાંચીઆમાં આવશે. એક બાબદમાં લંડનની ખાંખી નજર આવે છે, તે એ છે જે પારીસની મારફતે જોઈ રસતાએ ઉપર કાંમે કાંમ સોભાઈતા અને ખુશનુમાં કુંઆરા જોવામાં આવતા નથી. આખા લંડનમાં તરણુ અથવા મારથી વધારે કુંઆરા નથી. લંડનમાં સઠી સરસ એક મફાલગર રુકુએ ગણાય છે તાંહાં જે કુંઆરા છે અને તેની આસપાસ પાદશાહોના તથા કેટલાંએક નાંખીયા શખસોનાં બાહાવલાં છે, તેથી તે એક ખુશનુમાં લાગે છે, અને તાંહાં સાંહાંજને વખતે લોકો આસાએસને વાસતે એકઠા પણ થાય છે.

લંડનની ઇંગારતો તથા ઘરો સોભઈતાંછે, અને તેમાં રેહવાની ગોઠવણ સુતરી અને સારીછે. લંડનમાં માલિકો પોતાનાં ઘરો જેમ પોતાની મરજીમાં આપે, તેવા દેખાવનાં બાંધી શકતા નથી. એક મોહલ્લાનાં સઘળા ઘરો, એકજ આકારનાં અને ઉંચાઈનાં જોઈએ. અંદરથી તમારે ગમે તેવી ગોઠવણ રાખી શકાએ, પણ બાહરનો દેખાવ અને બાંધણી આસપાસનાં ઘરોનાં જવોજ રાખવી પડેછે, નેથી કરીને દર એક મોહલ્લાનો દેખાવ એક ચાલીનાં જવો લાગેછે. કેટલાએક અસલના મોહલ્લાછે, તાંહાં ઉંચાં નીચાં તથા એક એકથી ફેરફાર આકારનાં ઘરોછે ખરાં, પણ શેહરનો દેખાવ સુધારવાને તથા વધારે ખુબસુરત કરવાને કીજ હંમણાં સરકા આકારનાં ઘરો બાંધવાનો ધારો કાઢાડેલોછે. હંમણાં લંડનમાં ઘણુ કરીને ઇમારતો તથા મોટી ચાલો તથા આખા મોહલ્લા બાંધવાનું કાંમ “કંપની” એ માંથે લીએછે, અને પછી તેમાંથી તેઓ છુટક અથવા એકથી વધારે ઘરો સાથે વેચેછે. કેટલીએક કંપનીઓ હેવાં કાંમને માટેજ ઉભી થાએલીઓછે, અને તેઓ નકસા કરીને આખા મોહલ્લામાં બંધે બાજુએ એક સરકી રીતના ઘરો બાંધેછે. ઇંગલંડનાં ઘરોનો બાહરનો દેખાવ તથા બીજી બાંધણી હીંદુસ્થાનનાં ઘરોથી જુદી રીતનીછે. જેમ અતરે વરસાદને વાસતે છજ આં હોએછે, તેમ ઇંગલંડના ઘરોને છજઆં છેજ નહી, તથા ઘરોની ઉપર છાપરાં દેખાતાં નથી. છાપરાં સલેટનાં અને છુડાઉ હોએછે. કાચની બારીઓ આપણાં ઘરોની માફક ધાંકવાની આવતી નથી, પણ દીવાલની અંદર ઉપરથી અથવા નીચેથી ઉતારવા અથવા ચઢાવવાની આવેછે.

હીંદુસ્થાનનો રેહવાસી જે આખો દીવસ પોતાનાં અને પોતાનાં પડોશીઓનાં ઘરનાં બારણાં અને બારીઓ હુંગાડી જોતો ચાલીઓ હોએ, તે ઇંગલંડ ગયાથી, દીવસને વખતે પણ બારણાં અને બારીઓ બંધ જુએ, તેથી પેહલ વેહલાં તેને કાંઈએક અચરતી ઉપજઆ વગર રહેતી નથી. ઇંગલંડની હવા પરમાંલે તાંહાં બારી બારણાં હુંગાડાં રાખી શકાએ નહી. કાચની બારીઓ જે આગલ જણાવીઆ પરમાંલે જેટલી જોઈએ તેટલી ઉંચી ચઢી શકેછે, તે થોડી ઘણી ચઢીઠાવી ઓરડામાં હવા લેવી હોએ તે વેલાએ, પણ જે આખી બારી હુંગાડી રાખી હોએતો, અંદર આવતો પવન તબીબતને નુકસાન પોંડાયાડે, એટલા માટે ઉપલો રવ ઇએ તાંહાં ચાલુછે. ઘરમાં દાખલ થવાનાં બારણાં પણ બંધ રાખીઆમાં આવેછે તે પણ ઘણુ કરીને ઉપલાં કારણુ ઉપરથીછે, પણ એ પરમાંલે બારણાં બંધ રાખવાથી ઘરની અંદરનો બંચાવ પણ થાઈ શકેછે. જેમ અતરે આપણાં લોકોનાં કુટુંબનાં બાએડી છોકરાંઓ ઘણુ કરીને ઘરની ખડકીમાં આખો દાહડો રેહુછે, અથવા તેઓની ગેરહાજરીએ કોઈ પણ આદમી તાંહાં બેસેછે, તે ખીશાલે ઇંગલંડનાં ઘરોમાં નથી. ઘરના રેહનાંરા એ પોતાનાં દીવાનખાનાંમાં અથવા કાંમનાં ઓરડામાં રેહુછે, અને ચાકરો પોતાની રાંધણીમાં રેહુછે, અથવા પોતાના બીજાં કાંમ ઉપર રોકાએછે, તાહરે લંડન જવો જોહોલી અને તરેહવાર લોકોની વસતીનાં શેહે રમા બારણાં હુંગાડાં રાખવાનું કાંમ ડાહાપણુ લરેહું કેહવાએ નહી. જે એમ એક ઘર લંડનમાં એક આખો દીવસ હુંગાડું રાખીઆમાં આવેતો, બીજે દીને તેમાંની એક વસતુ પણ સલાંમત રેહે નહી. ઇંગલંડનાં ઘરોમાં હંમેસાં એક માલ જમીનની અંદર બાંધીઆમાં આવેછે, અને તાંહાં બચરચીખાંનુ તથા તેને લગતો સાંમોન રાખવાની જગા તથા ચાકરોને સાડા ઓરડાઓ હોએછે. એ માલનાં આગલનાં ભાગની બાજુએ વરાંજ રાખેલો હોએછે, અને બાહરથી બારીઓ હોએછે, તેથી તેમાં અંદર અનવાહું તથા હવા દાખેલ થાઈ શકેછે. હીંદુસ્થાનમાં એ પરમાંલે એક માલ જમીનની અંદર આપણે બાંધવા માંગીએ તો તેમ બની શકે નહી, કાંએજ આ દેશની ગરમી પરમાંલે તાંહાં કોઈ પરાંણીથી રેહવાઈ શકાએ નહી, પણ ઇંગલંડની ધંડી હવાને લીધે તેવી અડચણુ તાંહાં ત્રાલંમ પડતી નથી. આ ચાકરોના મકાનમાં જવાને સાડા રસતો પણ બાહરથી રાખેલો હોએછે. ઉપર જે વરાંજ જણાવીએછે તેની અંદર રસતો ઉપરથી ઉતરવાને સાડા સીંહડી બાંધેલી હોએછે, અને ચાકરો તથા તેઓને ખલવા આવનાંરાઓને આવ વતવેના રસતો પણ એજછે.

ઉપલી બીનાથી વાંચનારનાં ખીઆલમાં કદાચ હેલું આવશે કે, જાહેર ઘરમાં નવાનાં બારણાં આપો દીવસ બંધ રહેલું, અને ઘરનાં આદમીઓ પોત પોતાનાં કાંતમાં હોય છે, તારે કોઈ મલવા અથવા કાંઈ કાંત સર આવીઈ હોય, તે બારણું કોટીઆ કરે કે ? પણ નહીં તેમ નથી. ઇંગલંડનાં અને યુરોપ ખંડનાં બીજાં સુલકોનાં ઘરોમાં ઘંટ એક મોટું સુખ છે. બારણાંની બાહર એક કહું હોય છે, તે ખેંચીઆથી તાંદાં ચાકર હંમેશ રહેતા હોય, તાંદાં ઘંટ વાગે છે, એટલે તે ચાકર પોતાની જગેથી આવીને બારણું ઉઘાડીને જે કોઈ આવીઈ હોય તેને પુછ પરછ કરી ઘરમાં દાખલ કરે છે. બારણાંની બંધે બાજુએ એ કલાં હોય છે તેમાં એક ની ઉપર "વીજટર" અથવા મલવા આવનાર ગરહસથ, અને બીજાની ઉપર "સરવંટ" અથવા ચાકર એ ખીશાલે નાંખ પાડીઆમાં આવે છે. એમ કરવાનું કારણ એજ, જે કોઈ શખસ અથવા ચાકરને ઘરમાં નાં ચાકરને મલવું હોય તે તે ચાકરનોજ ઘંટ વજાડે, કે જ્યાં ચાકર તાંદાં, કે આતો કોઈ મહુનેજ પુછે છે, અને જે ઘરનાં ધણીને કોઈ મલવા આવીઈ હોય તે તે "વીજટર" નો ઘંટ વજાડે છે. પણ આખા જ્ઞાન માં આ એ ઘંટોજ એમ નહીં સમજવું. ઘરની દેવાણીની અંદર ઘંટોનાં તારનો થાગ નથી. દરએક એરડા ની અંદર ઘંટનું કહું હોય છે, અને તેના તાર લઈ જાળને ચાકરનાં એરડામાં બાંધેલા ઘંટોની સાથે જોડેલા હોય છે. ચાકરનાં એરડામાં જરવા ઘંટ હોય, તે સઘળાની ઉપર એરડાનાં આંકો પાડેલા હોય છે તેથી જોડેલા પેલા એરડા મથેના ધણી ઘંટનું કહું ખેંચે, કે તે એરડા વાલા આંકનો ઘંટ વાગે અને પેલા ચાકર જે ને આદમીની જરૂર હોય તેની પાસે જાઈ હોઈમ લેવાને વાસતે ઉભો રહે. હાવી ગોડવંછથી આપણું શરદો તથા અસતરીઓ મોહુદેથી ચાકરોને નાંખ સાથે હાક આરે છે, કે જે પડોશીઓ તથા રસતાનાં લોકો સાંભળે છે તે ખીશાલે ઇજોરપનાં સુલકોમાં કરવાની જરૂર પડતી નથી.

લંડનમાં સઘળા મલીને (૩૩૦૦૦૦) તરંજુ લાખ અને તરીસ હજાર ઘરો છે અને દર વરશે ૪૦૦૦ નવાં ઘરો બંધાયે છે, કે જેમાં દર વરશે એ શેડરમાં આવનારા ૪૦૦૦૦ નવા શખસોના સમાવ યાઈ શકે છે.

હીંદુસ્તાનનાં લોકોને તરંજુ મોટી અગતની ખુટને લીધે ઘણીએક અડચણ તથા પીડા ખમવી પડે છે, તેમ ઇંગલંડ તથા યુરોપના બીજા સુલકોમાં તથા સુખીઅ શેડરોમાં નથી. જમીનની અંદર તરંજુ જાતની નલીઓ છે; એક રોશનીને વાસતે "ગીઆસ" ની—બીજા પાંણી પોંડાયતું કરવાની, અને તરીજ નરખને તેની જગેએ પોંડીઆડવાની. રસતાઓમાં તથા ઘરોમાં ગીઆસની રોશની કરવાની ગોડવંછથી મણુધ જાતને ઘણુ સુખ ધણું છે. બીજાબતી તથા તેલની જગા ગીઆસે લીધી છે, અને તેથી રોશનીનાં ખરચમાં ઘટાડો થયો છે એટલુંજ નહીં, પણ તેથી વધારે સારી અને સોબઈતી રોશની મળે છે. લંડનનાં રસતાઓની ઉપર રાતને સમે જે રોશની થાય છે તે સંધી ગીઆસની છે, અને ગીઆસનાં એક દીવાની રોશની સાધારણ તરંજુ દીવા ની રોશની બરોબર છે, તેથી રાતને સમે રસતાઓ ઉપર કરવાનું તથા ગોડી યોડાઓને આવ જાવ કરવાને ધ હું સવલ પડે છે. નલીઓની ખારકૂતે તે ગીઆસને ઘરોમાં લીધામાં આવે છે, અને લંડનનાં ઘણાખરાં ઘરો માં ગીઆસનીજ રોશની બને છે. ગીઆસ બનાવવાનાં કારખાંનાં શેડરથી કેટલાએક માઈલ દુર હોય છે, અને તે કારખાંનાંઓ મથેથી આખા લંડનમાં ગીઆસ પોંડાયતી ધાડવાને સાડ શેડરમાં રસતાઓની નીચે જમીનની અંદર જે નલીઓ ગોડવેલી છે તેની કુલ લંબાઈ મણીએતો ૧૯૦૦ માઈલ થાય. એ ગીઆસ બનાવવાને સાડ જુદી જુદી મઢદ કંપનીઓ અને તે મથે (૪૦૦૦૦૦૦૦) ચાર કરોડ રૂપીઆની થાપણ રોકા ઇ છે. આખા શેડરમાં રસતાઓ ઉપર દર રાતનાં (૩૬૦૦૦૦) તરંજુ લાખ સાહુડ હજાર રોશની બને છે, અને તે કારણ સર દર રોજ (૧૩૦૦૦૦૦૦) એક કરોડ તરીસ લાખ કીટબીક કુટ ગીઆસ ખપે છે, અને એ રોશની માટે સરકારને દર વરસે પાંચ લાખ રૂપીઆ ખરચ થાય છે. "લંડન ગીઆસ કંપની" નુ કારખાં નુ જે વાકસાલ મથે છે, તે સઘથી મોટું અને જોવા લાયક છે. પેહલ વેહલાં મોટી ભડીઓમાં કોલસા બાલી

ને હવા કે જને “ગીઆસ” કહેણે તે ઉત્તરપંન કરીઆમાં આવેછે. કોલસા બાલીઆ પછી, જે વસતુ કોલસાના જીવીજ રહેછે, તેને “કોક” કરી કહેણે, અને એ જાતનો કોલસો બાફનાં સાંચા ચલાવવામાં થણો અગતનોછે, તેથી ગીઆસ બનાવનારી કંપનીની આપેપતનો તે એક અગતનો ભાગ ગણાયેછે. કોલસા બાલીઆ પછી જે હવા થાયેછે, તે હવાને બીજ જગા ઉપર લઈ જઈને પાંણી અથવા હવાથી ધંડી કરી આમાં આવેછે. તાર પછી તે ગીઆસને સાફ કરવા સાફ પાંણીમાંથી પસાર કરીઆમાં આવેછે. તે પછી ગીઆસમાં કારખાંનીક આસીડનો જે ભાગ હોયે તે કાદુડી નાંખવાને સાફ, તેને ચુનાનાં પાંણીમાંથી પસાર કરેછે, તાર પછી તેમાં જે કાંઈ ગંધકનો ભાગ હોયે, તે કાદુડી નાંખવાને સાફ “પર આકસાઈડ આવ આપરન” માંથી પસાર કરેછે. તાર પછી તે સઘળી ગીઆસને એક દેકાંણે લઈ જવામાં આવેછે, તાંહાં થીઆલનાં જોવો એક સાંચો આપણને બતાવેછે કે, આજે કેટલી ગીઆસ બનાવવામાં આવી. તાર પછી તે ગીઆસને મોટા જોળ લોહડાંનાં કોડાઓ, કે જે સઘળી બાજુથી તથા માંધા ઉપરથી બંધ હોયેછે, તેમાં દાખલ કરીઆમાં આવેછે અને તેમાંથી પછી શેહેરનાં જુદા જુદા ભાગમાં પોંદ્યાંચતી કરીઆમાં આવેછે. હવા દર એક મોટા કોડામાં (૭૦૦૦૦૦) સાત લાખ કીડબીક કુટ ગીઆસ માંઈ શકેછે. જેમ કારખાંનાંમાં બંન તો ગીઆસનો હીસાબ ઈઅંતરથી ખપાયેછે, તેમ મીથાસે દરએક ઘરમાં કેટલી ગીઆસ દર રોજ પોંદ્યાંચેછે, તેનો હીસાબ પણ દરએક ઘરમાં ઈઅંતરથી ખાવંખ પડેછે.

લંડનમાં પાંણીને સાફ કુઆ ખોદેલા નથી. “ટેમસ” તથા “લીઈ” નાંખની નદીઓ તથા એક કારીગરીથી વેહતી કીવેલી નદી જને “નીડ રીવર” કરી નાંખ આપેલુંછે તેમાંથી નવની ખારકતે શેહેરમાં પાંણી લાવીઆમાં આવેછે, અને એ પરમાંણે પાંણી પોંદ્યાંચતું પાડવાને સાફ નવ કંપનીઓ ઉભી થાયેલીછે, તે વો દરરોજ આગલ જણાંવેલી બે નદીઓમાંથી આસરે (૨૭૫૦૦૦) બે લાખ પંચોતર હજાર ઘરોને અને નીડ રીવરમાંથી આસરે (૮૫૦૦૦) પંચીઆસી હજાર ઘરોને પાંણી પોંદ્યાંચતું કરેછે. ઘરોનાં સઘળા ભાગોમાં પાંણીની નળીઓ લીધાથી જાંહાં જોઈએ તાંહાં આપણને પાંણી મલી શકેછે, તેથી કરીને ઘણી એક મેહનતનો ખયાવ થાયેછે. “નીડ રીવર” નાંખની નદી જે કારીગરીથી વેહતી કીવેલીછે, તે ૩૯ માઈલ લાંબી ૧૮ કુટ પોહલી, અને ૪ કુટ ડંડીછે અને તેનું બાંધ કાંચ પુરું કરવામાં બાર વરસ લાગાં હતાં. લંડનમાં દર રોજ આસરે (૫૦૦૦૦૦૦) પાંચ કરોડ ગીઆલંન પાંણી ખપેછે.

લંડનનાં રેહવાશીઓને બીજું ખુશી થવાનુંજાયેછે કે જેમ હીંદુસથાંનાંમાં ગટરો ઉંઘાડીછે, તથા નરખ લઈ જવાને વાસતે ટેડાછે, તેમ નથી. નરખ તથા ગટરો મથેની ગલીઓ સારી અને પકી બાંધણીની જોડવાંથી મેલેલી નલીઓની ખારકતે ટેમસ નદીનાં છેક નીચેનાં ભાગોમાં લઈ જવામાં આવેછે, એ પરમાંણે દર રોજ (૯૫૦૦૦૦૦) પંચાણ લાખ કીડબીક કુટ નરખ નદીની નીચે ખલાસ થાયેછે. હાવાં ભારી વસતી વાળાં શેહેરમાં જે હાવી સારી જોડવાંજુ નહી હોયે તો, ઘણાંએક મરજેનો ઉપદ્રવ થયા વનાં રહે નહી. લંડનની ભારી વસતી પરમાંણે તાંહાં રોજોનો ઉપદ્રવ ઘણો નથી તેનું કારણ ઉપર જણાંવેલી અને બીજી સક્ષા ઈઆથીછે.

ઘરમાંની જોડવાંજુ ઉપરથી બાહેરનાં રેખાવ ઉપર આપણે જાઈએ. કોઈએ હેવું ધારવું નહી કે આ ખું લંડન મોટી ઈમારતોથીજ ભરેલુંછે. કેટલોએક ભાગ જોઈને જેમ આપણે અચરતીમાં પડીએછે, તેમ કેટલોએક ભાગ લંડનના નાંખને લાયેકનો નથી. હરેક શેહેર સઘળુંજ પુરું અને સોલહળું હોયે હેવુંનો બનવું મુશકેલછે, તોપણ એ શેહેરનો ઘણાંખરો ભાગ સારોછે, અને હીંઆં જેટલી મોટી અને નાંખીમી ઈમારતો છે, તેવી કુનીઆનાં બીજાં થોડાં શેહેરોમાં હોયે. જે જે ઈમારતો ખુબસુરત તથા નાખીમી ગણાયેછે, તેમજુ બપાંન તેમને લગતી જગાએ કરીઆમાં આવીઉંછે, માટે તે વીશે હીંઆં લખવાને જરૂર નથી. લંડનનો

પશ્યમનો ભાગ કે જેને “વેસ્ટ એન્ડ” કહી કહે છે, અને જાંહાં લંડનના મેહલલા વરગનાં ઘણાંખરા લોકો રહે છે, તાંહાંનાં એક આકારનાં અને સીધાં તથા એક સરખાં ઘરોનાં મોહાલલા ઘણાંજ ખુબસુરત દેખાએ છે, અને તેવા મોહલલાઓમાંથી ચાલી જવાને પણ આપણને ઘણી ખુશી ઉપજે છે. જે મોહલલાઓને “સ્કુએર” કહી કહે છે, તાંહાં વચમાં બાગ પણ હોએ છે તેથી તે બાગની આસપાસ રેહનારાઓને એક અગતનો ફાયદો હો થાએ છે.

પણ લંડનનાં જે રસતાઓ અને મોહલલાઓમાં ફુકાનો છે, તાંહાંનો દેખાવ ખરેખર ઘણોજ ખુબ સુરત લાગે છે. ફુકાનો હંમેશાં ઘરનાં નીચેનાં ભાગમાં હોએ છે, અને કેટલાએક રસતાઓ ઉપર કાંઈજ ન હો પણ ફુકાનોજ છે. એ ફુકાનોની બાહરની બારી તથા બારણાં કાચનાં હોએ છે, તથા તે મધે જે માલ જો ઠવીઆમાં આવે છે, તે હુવી રીતે ચઢુડતો ઉતરતો જોડવીઆમાં આવે છે કે, બારીઓમાંથી સઘળો દેખાઈ શકે. એવી પોતાની ફુકાનમાંનાં હીરા મોતીથી જડેલા તથા સોનાં રૂપાનાં ઢાગીનાં નખુનાં તરેહવાર રીતે જોડવીને પોતાની ફુકાનની બારીની સોડે મેલે છે, અને રસતેથી ચાલી જનાર શખસ દરએક ઢાગીનો પેલા કાચની અંદરથી શોહલથી જોઈ શકે છે. એ પરમાંજે જાંહાં એવીરીની ફુકાનો હારેદાર લાગી હોએ છે, તાંહાં ઘણોજ સારો દેખાવ લાગે છે. કાપડ વેચનાર રંગ બે રંગ રેશમી તથા સુતરાઈ કાપડનાં નખુનાં તેજ મીશાલે દેખાઈતા મેલે છે; મોચી, વેચવાનાં જોડા; રમકડાં વાલો, તેનાં રમકડાં; ટોપી વાલો, ટોપી; એ પરમાંજે ઇતીઆ દી સાંમાંન વાલાઓ પોત પોતાનાં સાંમાંન દેખાઈતા મેલીઆથી, હુવી ફુકાનોના મોહલલા તથા રસતાઓમાં ચાલી જતાં, આપણે જાંજે તરેહવાર માલોની વખારમાં ચાલી જતા હોઈએ તેવું જાલંબ પડે છે, તથા હેવા રસતા ઉપરથી ચાલી જતાં આપણને કોઈથી રીતે અનંગમનું લાગતું નથી. આપણે કાંઈ કાંઈને વાસ તે જતા હોઈએ, તો આસપાસની ફુકાનોનાં ખુબસુરત દેખાવથી આપણી મંજલ કાપવામાં ફસો દેડાલો ઉપજતા નથી.

ખુબસુરત માલોથી ભરેલી અને સઘથી સારા દેખાવની ફુકાનો “રીન્જન્ટ સીટ” નામના રસતા ઉપર છે એ રસતો ઇંગલંડમાં સઘથી સરસ ગણાએ છે અને તે મધેની ફુકાનો પણ સઘથી શોભાવંત છે. “આકસ ફરડ સીટ” તથા “ધીકાડીવી” તથા “બાંનડ સીટ” નામનાં રસતાઓ ઉપરની ફુકાનો પણ ઘણી ખુબ સુરત છે, અને કોઈ શખસ ગમે તેવાં પોતાનાં કાંઈને માટે જતા હોએ, તોપણ તે રસતાઓ મધેની ફુકાનો તેની આંખને પોતાની તરફ લલચાવીઆ વગર રેહતી નથી. એ ફુકાનદારોની મોટી ખુબી એ છે કે, સફાઈને તેઓ પોતાનાં ધંધામાં કુતે મેલવવાનું એક અગતનું હુધીઆર સમજે છે. મોચીની ફુકાન પણ સફાઈમાં એવીરીનાં ફુકાન કરતાં ઉતરતી નથી આવતી. એજ મીશાલે તરેહવાર ખોરાકની તથા પોશાકની ફુકાનોમાં સફાઈ તથા ખુબસુરતી જોવામાં આવે છે.

ફુકાનો સવારના આઠ અને નવ વાગતાંની વચમાં ઉઠે છે, તે રાતના નવ અથવા દશ વાગતા સુધી હુંગાડાં રેહ છે. રાતને સમે એ ફુકાનોનો દેખાવ ઘણોજ સરસ લાગે છે, કાંએજ તેમની અંદર ઘણીજ સારી રોશની કરીઆમાં આવે છે. રોશનીનાં સખબથી જે જે ફુકાનોમાં ધાતુના માલ હોએ છે, તથા જાંહાં જાંહાં રંગ બે રંગ સાંમાંન હોએ છે, તે ઘણો દીપે છે અને જે મોહલલા તથા રસતાઓમાં હારેદાર ફુકાનો છે તાંહાં હંમેશા રાતનાં જતરા અથવા દીવાલી જેવું લાગે છે.

જેમ પારીસ વીશે જોલતાં આગલ છુંડું કે દરએક ફુકાનદાર પોતાને તાંહાં ધરાકોને ખેંચવાને સાર પોતાની ફુકાનને જેમ અને તેમ સાચુગારે છે તથા ખુબસુરત કરે છે, તેજ મીશાલે લંડનનાં ફુકાનદારો વીશે કહી શકાએ છે, તેઓ પણ એ બાબદમાં કોઈ રીતની કસર કરતા નથી. આ ખુબસુરત ફુકાનો વીશે વાત કરતાં આ લખનારને એક ઇંગરેજ મીતરે હેવું જણાવીઈ હતું કે, એક કંનજુસ શખસને કોઈવાર કાંઈને ખાતર

તેવી ફુકાંનોનાં રસતા ઉપરથી નહું પડતું તો, તેને ઘણો ખલાષો થાતો હતો. રસતાની બંધે બાજુએ ઘણી શો બઢતી ફુકાંનો, તેથી જે બાજુથી તે ચાલે તાંહાં તેહને છવ લલચાએ, તેથી તે ઘણી હંમેશાં જેમ બને તેમ સીધું જોઈ ચાલતો, અને ફુકાંનો તરફ નજર કરતો નહીં હતો, કે રખે અંદર જવાને તેને લાલચ થાએ, અને જ્યો કરીને તેના તંગ ગળવામાં હાથ ધાલવો પડે. વાસતે જે ફુકાંનોનાં દેખાવથી કંજુસો લલચાએ, તે ફુકાંનોમાં ખરચાણને જવાને કેટલો વીલંબ લાગે, તે સેહલથી વીચારી શકાએ.

લંડન જેવા મોટા ધંધાનાં શેહરમાં ઘણા ખરા લોકો જ્યોને પોતાનાં કાંમનાં સબબથી દીવસને વખતે ફુકાંનોમાં જઈ ખાલ ખરીદ કરવાને બની આવે નહીં તેઓ હંમેશાં તાંહાં રાતને સમે જાએ, તેથી રાતના દશ વાગતાં થુધી એ ફુકાંનો ઉંઘાડાં રાખીઆમાં આવે. ફુકાંનોમાં ખાલનો વેચનાર ઘણી તથા તે હનાં આદમીઓ હંમેશાં ધરાકની તરફ ઘણું સાઈં ધીઆન આપે. ફુકાંનોના ઘણી અથવા તેનાં આદમીઓ હંમેશાં પોતાનાં ધરાકની સાથે “ સાહેબ ” શબ્દ બોલીઆ વગર વાત કરતો નથી. જનસોનાં ભાવો કેહવા માં તથા ખાલ દેખાડવામાં અતીશે લાચેરી તેઓ વાપરે, અને ધરાકનું દીલ ખુશી થાએ અને તેને ખાન ખલે હેવી રીતે તેઓ સઘળી વાતો કરે. જે આબરૂદાર ફુકાંનો, તાંહાં ખાલની ઉપર તેનો ભાવ હંમેશાં નોથેલો હોએ, તેમાં કાંઈબી રીતનો ઘટાડો થાતો નથી. લંડનની ફુકાંનો વીશે હેવું કેહેવામાં આવે, કે ધરાકોને હંમેશાં આબરૂદાર ફુકાંનોમાં નંપાધીન કાએદો. હેવી ફુકાંનોમાં આપણે હરેક જનસોના ભાવ કાંઈએક વધારે આપીએક ખરા, પણ તે ખાલ સારોજ હોએ તેમાં શક નહીં. કેટલીએક ફુકાંનોમાં ખાલ સસતો લાગે, અને બાહરથી તે ખાલનો દેખાવ પેલા મોઢા ખાલનાં જેવાન હોએ, તોપણ તેમાં કાંઈપણ હેવું તરફ હોએ, કે જેમાં આપણે ઠગાયા વગર રહીએ નહીં. કેટલાએક ફુકાંનદારો પોતાનાં ખાલ ઉપર હેવી રીતે ભાવ ખાંડે, કે જે આપણને ઘણો સસતો લાગે, પણ સઘળી ગણતરી કરીએતો તેજ ખાલ આપણને એક આબરૂદાર ફુકાંનદારને તાંહાંથી ચાર ગણી ઓછી કીમતે ગલી શકે. વાસતે પારકા શખસે અગત કરીને ખબર કાહાડીને સારાં નાંખ ધરાવનારી ફુકાંનોમાંજ નહું.

લંડનનાં ફુકાંનદારો પોતાની ફુકાંન અને તે મથેનાં ખાલને જાહેર કરવાને વાસતે તરેહવાર ઉપાયો કરે, વરતખાન પતરોની ખારકતે જાહેર ખબર છપાવવાનાં તથા છુટી ખબર છપાવી વેહવાનાં તથા પોતાની ફુકાંન ઉપર સોબઈતાં અને મોટાં પાટીઆંઓ ખારવાનાં ખરચમાં તેઓ કશી રીતની બખીલાઈ કરતા નથી. સુંબઈતા કોઈ ફુકાંનદાર અથવા પેહડીવાલો વરતખાન પતરમાં એક જાહેર ખબર છપાવે છે તો તેણે તે વરતખાન પતર ઉપર ઉપકાર કીધો હોએ, એમ તે સમજે છે પણ લંડનમાંતો કોઈબી ધંધાદારી જાહેર ખબરો છપાવવામાં ઘણાએક ખરચ કરીઆ વગર પોતાની ઉમેદમાં કતે ચેલવવાની આશા રાખતોજ નથી. પોતાની ફુકાંનોના બાહરનો દેખાવ તેઓ હેવો કરે, કે, જ્યો રસતે જનારને તે ફુકાંનોમાં શું મળે, તેની તરત સમજ પડે, અને તેવી ખતલબ જલદીથી જાહેર થાઈ શકે, તેવાં ચીતારનાં પાટીઆં ખારવામાં તેઓ ઘણાએક ખરચ કરે. પેહરવાનાં ચોશાક વેચનારાઓ મોટાં પાટીઆં ઉપર ડગલા, રોપીઓ ઘંતીઆદી પાડે; પલંગ વાલાઓ મોટાં પાટીઆં ઉપર પલંગનાં ચીતારો પાડે; ખુરશી વેચનાર ખુરશી પાડે, ઘોડા તથા ગાએટોરને ખાવાનો ખોરાક વેચનાર પોતાની ફુકાંનોનાં ખાંધાં ઉપર એક મોટાં પાટીઆં ઉપર ખાતેલા ઘોડા તથા ગાએ પાડે; ચસમો બનાવનાર મોટા ચસમાં પાડે; છરી કાતર બનાવનાર છરી, અને કાતર પાડે; અસતરા વેચનાર અસતરા પાડે; હજીમ જુપકામાં ઉઝો રહી દાહડી મોરતો હોએ એવો ઘણો ખુબસુરત ચીતાર તે પોતાની ફુકાંનોનાં ખાંધાં ઉપર મેલે. ઉતનાં કપડાં વેચવાની ફુકાંનો વાલો પોતાની ફુકાંનોનાં ખાંધાં ઉપર મુનેરી ઘેર સાથળ એક મોડું મેંદુનું દાંગે, તેની ખતલબ એન્ડ મેંદુન ડાનાં ઉતનાં બનાવેલાં કપડાં, તે ફુકાંનોમાં વેચીઆમાં આવે. જુરવાલાની ફુકાંન ઉપર લાકડાંનું અથવા પા

પુત્રુ બનાવેલું હેલુંતો મોટું જીવ મેલેછે, કે તે ઘણુ દુરથી દેખાઈ આવે, અને તેમાં એકદમ પચીસ પગ માં એ. છતરીવાલો એક મોટી છતરી પોતાની ફુકાં ઉપર ટાંચેછે, અને વળી કેટલાએક નાણુ એક મોટું ચીત ર ટાંચેછે, અને તેમાં બે આકાર પારેછે. બર વરસાદમાં બે નંજુને ઢોલા રાખેછે, એકને છતરી ચોટારેલી હોએછે, તે કોરડો અને કકરતો દેખાએછે, અને વગર છતરી વાલો બીનાએછો અને ધરધર કાંપતો ખાલ મ પડેછે, તેથી કરીને વગર છતરી વાલાને છતરી લેવાની ઉલટ થાએછે. વરસાદમાં છતરી વગર ચાલે તેવાં ખખરનાં કપડાં વેચનાર પોતાનાં કપડાં વાલા શખસને વરસાદમાં વગર અડચણે ચાલતો અને પાંખીની દર કાર નહી કરતો પારેછે. દાંત નડનાર એક મોટાં પાટીઆં ઉપર એક બોખો શખસ પારેછે અને તેજ શખસ દાંત નડીઆથી કેવો જીવાંન થાએછે તેનો ચીતાર તેનીજ પાસે મેલેછે. જાહેર ખખરનાં કાગણો આપણુ ને રસતામાં ચાલતાં આપેછે, તથા આપણા ઘરમાં નાંખી જાએછે. એ પરમાણુ તરેહવાર ધંધાદારીઓ પો તાનો ધંધો બતલાવનાર નક્કસ પોતાની ફુકાં અથવા વખારની ઉપર દેખાડેછે તથા જાહેર ખખરો અને બીજી રીતે તે વીશેની ખખરો ફેલાવેછે. આપણે હીંદુસથાનમાં હેલું સાંભળતા આવીઆ છઠ્ઠમે કે, પરીદે સાર હોલેવે પોતાની ગોલી અને અલંત્રની જાહેર ખખર છપાવવામાં સઢથી વધારે ખચ્ચ કરેછે, પણ તે વી ચાર ઇંગલંડ ગચ્ચાથી નીકલી જાએછે. હોલેવેનાં કરતાં ઘણુ દરમજ મોટા જાહેર ખખર છપાવના રા ઇંગલંડમાંછે. “ મોસીસ એનડ સંનસ ” નાંમનાં નાંખીયા ફુકાંનદારોછે, તેઓની જાહેર ખખરનો કશો પાર નથી. ગરેટ બરીટન અને આએરલંડનાં કોઈબી પરગણાંમાં જાએ, અથવા શેહરમાં અથવા ગાંમડાંમાં જાએ, અને તમે તાંહાં “ મોસીસ એનડ સંનસ ” ની જાહેર ખખર જોશો, એ ટહુંજ નહી પણ દરએક શેહેર અને ગાંમડાંમાં જાંહાં જાંહાં ઘણું લોકોનો આવજાવ થાતો હોએ, તથા દરએક “ રેલવે સ્ટેશન ” ઉપર તેની ખખરનાં મોટાં પાટીઆં ખારેલાં જોશો. કેટલાએક ધંધાદારીઓ શેહેરનાં જીદ જીદ ભાગ ઉપર હેલું લખીને પાટીઆં ખારેછે કે, ફલાણી વસતુ સઢથી સારી અને સ સતી જોઈતી હોએતો, ફલાણુ કેકાણુ જાએ, જમકે તમેને સારી માટે જોઈતી હોએ તો ફલાણુ પાણીની ફુ કાંન અને ફલાણુ કેકાણુ જાએ; તમેને હાંશો થાશે હોએ, તો ફલાણુ કેકાણુથી હાંશાની ગોલી મલશે. વલી કેટલાએકોતો જાંણુ તેઓ વતરોજે બીજા કોઈ સારો અને સસતો ખાલ વેચતા નહી હોએ, તે ત્રીશાલે મોટાં પાટીઆં અથવા દેવાલો ઉપર રંગથી લખેછે કે, જરે આટલો સસતો અને સારો ખાલ ફલાણુને તાંહાંથી મ લેછે, તારે બીજા કેકાણુ જવાનું શું કાંમછે ? એ પરમાણુ તરેહવાર ઇલકતીઓ પોતાનો ખાલ ખપાવવામાં ધં ધાદારીઓ કાંમે લગારેછે.

જે શેહેરમાં વેચવાને વાસતે આવતા ખાલની હુદ નહી, અને જાંહાં ધંધાદારીઓની સંખીઆની ગ છતરી નહી, તાંહાં ઘણુંએકો પોતાનો ખાલ વેચાએ, હેવી ઇલકતી કરવામાં આડા ખારજોબી કાંમે લગાડે, તેમા અચરત સરીખું કાંઈ નથી. ફુકાંનદારો પોતાનાં પડોસીથી સરસ થવાને અને વધારે ધરાક મેલવવાને તરેહવાર ઉપાયો કરેછે, અને તેથી કરીને અલભતાં ઘણુંએક ભોલા અને અનજાણુઓ કાગાએછે. જમકે કેટલાએકો હેવી ખખર આપેછે કે “ આ ફુકાંનદારો ખાલ ઘણી નુકસાંની સાથે તુરત વેચી નાખીઆમાં આવનાર છે. ” આ પરમાણુની ખખર કોઈ અનજાણુનાં જોવામાં આવે, તારે તે સંમજ કે હીંઆંથી ઘણો સસતો ખાલ મલશે, અને તેવી ધારણીથી તે ફુકાંનમાં જાએ, અને કાંઈએક ખાલ ખરીદ કરે, પણ જો ભાવ તાહાં તેની પાસેથી લીધામાં આવેછે, તે ખખર ભાવ કરતાં બેવડો હોએછે. પેશો ખરીદદારતો બીચારો એમજ સ મજે કે, ઘણી નુકસાંની સાથે હીંઆં ખાલ આટલી કીમતે વેચાએછે, તાહુરે ખખરમાંતો તેનો ઘણો ભાવ હશે. કેટલાએકો પોતાની ફુકાં ઉપર સાફ બેહાઈ સાથે હેવી ખખર ચોહડાડેછે કે, “ તરત નવો ખાલ આ વેલોછે તે નલદીથી ખપાવવાને વાસતે અરધી કીમતે વેચી નાખીઆમાં આવેછે. ” હેવી ફુકાંનમાં જાઈને

જે ભોક્ષા શખસ હુરથી કીમતે ખાલ ખરીદ કરે, તે હંમેશાં બેવડી કીમત આપી આપેછે. વલી એક રસ તા ઉપરથી ચાલી જતાં આપણી નજરે કોઈ દુકાંત પડેછે, કે જેની ઉપર હેબુલબેલું હોય કે આ દુકાંત મથેના સાંભાંત જેમ જાયે તેમ વેચી નાંખીઆમાં આવેછે. આ ઉપર તમારી નજર પડીઆથી તમે સંમજે કે, હીઆં સસતો સાંભાંત મથશે, પણ અંદર જાયો કે તમેને મોઢો મલીઆ વગર રહે નહી. એ પરમાણુ તમે જાહેરે તે દુકાંત આગલથી જાયો, તારે તમેને તેજ ખબર પાછી દેખાયે, છ મહીનાં પછી, વરશ પછી એ વરશ પછીથી તમે જોશોકે હજુર આ દુકાંત ઉપર ઉપલોખ ખબરછે, અને પછી તમેને તે ઠગાઈ વીશે સ મજ પડે, અને તમે તે દુકાંતદારને તે ખબર મારવા વીશે પ્રુછો, તારે તે તમેને થડે કલેજ કેહેશે કે, “ગાં મમાં મથલાયો જેમ પોતાથી ખાલ વેચાયે તેમ વેચેછે, અને હમેખી જેમ વેચાયે તેમ વેચીએછ, પછી કો ઇ તે વીશે જાહેર ખબર મારેછે અને કોઈ નથી મારતું.” હમેખે આગલ જણાવીઈછે કે, કેટલાએક દુકાંતદારો પોતાની જીનસોની ઉપર ઘણા સસતા ભાવ મેલેછે, પણ તેમાં કેટલીએક તરાહાંની ઠગાઈછે. હવે એ સસતા ભાવો ઉપર જે લોકોનું ધીઆન નહી પોંહાયતું હોયેતો તે નજરે પાડવામાં પણ દુકાંતદારો પોતાની અ કલને કંમે લગાડેછે. દુકાંતોની બાહરની બારી અને બારણાંનાં કાચ ઘણાં કીમતી અને શોભાઈતા આવે છે, તેવા કાચમાંના સફી કીમતી અને શોભાઈતા કાચ ભાંજ નાંખવાને પોતાનાં કોઈ આદમી અથવા રસ તે નવારને શીખવેછે, અને જાહેરે તે કાચ ભાંજઆમાં આવેછે, તારે પેલો દુકાંતદાર કેટલોએક ઘભરાઈ ઉ ઠાવેછે, અને તેથી કરીને તે દુકાંતની સોડે લોકોનું ટોલું થાયેછે, અને તારે પેલો સસતો ભાવ તેઓની ન નરે પડેછે, અને તે ઉપરથી કેટલાએકોને તે “સસતો” ખાલ લેવાને ઉલટ થાયેછે, પણ સસતો ખાલ લેવા જતાં આગલ કહુંછે તેમ બેવડું આવેછે, તેનું ધીઆન તેઓ રાખતા નથી.

આ દુકાંતદારોની ધરાક મેલવવાની યુક્તીનો એક અમરત સરીખો દાખલો જણાવીઆમાં આવીઓ છે. પેહરવાની રોપીનાં બે કારખાંનાં વાલોઆએ પોત પોતાની તારીફમાં ખબરો છપાવીઆ પડે, એક એ કની અને અરસ પરસનાં ખાલની વીરૂષ છપાવા લાગ્યા તે એટલા શુધી કે ગાલા ગાલી ઉપર આવીઆ. એ ક કેહેજ અસલ અને સારો ખાલ તેનોછે અને બીજે કેહેજ અસલ અને સારો ખાલ તેનોછે, એ પરમાં જે વારેઘડીએ મારામારી કરીઆથી તથા ધંદો ફેરવીઆથી, તથા “હેનડબીલ” ફરતાં કરીઆથી, બંધે દુકાંતદારો વીશે ગાંમમાં ઘણી ખબર ફેલાવા લાગી, કોઈ એકને જાને અને બીજે બીજને જાને, એ પરમાંજે તે બં બે દુકાંતમાં ધરાકો ખેઆવા લાગ્યાં. અંતે તે દુકાંતદારોએ પોત પોતામાં એટલુંતો વેર દેખાડીઈ કે ભર રસ તાની અંદર એક બીજની રોપીઆના અરાખ આકારનાં ગાડાં બનાવી ફેરવવા માંડીઆં, અને વલી તેમને એક એક સાથે અથડાવી મારા મારી કરવાનું શરૂ કરીયું. ઉપલા વાંધાથી લોકોને મેહલમાંતો રતુજ પેદા થા ઈ હતી. પણ પછવાડેથી ઘણો કંટાલો આવીઓ. આ પરમાંજે અંતે કેટલાંએક વરશ શુધી ચાલીઈ, અને પછી ઘણુંએકે આ અમરત સરીખી ખબર મારાંત્ર પડી કે, તે બંધે દુકાંતોનાં માલિકો એકજ હતા, અને તે આએ લોકોનું ધીઆન પોતાની દુકાંત ઉપર પોંહાડવાને વાસતે હાવડ પણ ઉપાયે કીધા હતા !!

વાંચનારે કદાચ પોતાનાં મનમાં હેબુલ વીમારશે કે, ઉપર જણાવેલાં તરકરો હંમેશાં ચાલુ રેહુંછે તેથી લંડનનાં રેહવાશીઓએ તેમાંનાં ઘણાંખરાથી જાણીતા રેહુંછે એમ, અને જાહેરે લોકો તે તરકરોથી વાકેફ હોયે તારે તે વધારે પ્રુદ્ધ શુધી શી રીતે ચાલી ચકેછે, પણ જ્યો લંડનની મોટી વસતી તરફ તથા દરોજ શેહરમાં આવતાં નવાં લોકો તરફ ધીઆન રાખી આ બાબદનો વીમાર કરો તેઓને સમજ પડશે કે, પ છાએક ભોળા તથા અનજાણોએ તે તરકરીઆ દુકાંતદારોનાં મેકાર યાદ પડે તેમાં નવાઈ જરૂં નથી. હમાંતદાર અને આખરદાર દુકાંતદારો વીશે એકવાર ઉપર મોલીઆ છઠ્ઠે તેથી હીઆં જે કહુંછે તે સાચા જા દુકાંતદારોને લાગુ પડેછે, તેવું કોઈ શખજો નહી, હેવી હમેને આશાછે, અને ફરીથી કહીએએક કે, જે

ખરેખર સારો અને સસતો માલ લેવો અથવા ખરીદ કરવો હોયતો આગરનાર કુદાનદારો ધણુ છે. તેઓને તાંદાં નવાથી કોઈની રીને ઠગાવાની ધાસતી રહેતી રહી.

લંડનની ભારી વસતી કે જે વીગે ઉપલા સમૂહમાં ઉપરથી વાંચનારે પોતાનાં વીચાર બાંધીએ છો તે યોનાં કાંચને સાડ કેટલી ગાડીઓ અપનાં આવેછે/તેની વીગત જાણવા ભગે. ભારેની ગાડી જેવી શેરુલથી લંડનમાં મલી શકેછે, તેવી કુનીઆનાં યોડાંન શેરુલમાં મલી શકેતી હોય. તમેને જે વખતે અને જે જગ્યાએ ગાડી ભેઠએ, તે વખતે અને જગ્યાએ તે જલી શકે. ભારેની ખાલી ગાડીઓ ઉભી રહેવાને વાસતે ગેહ રતાં જુદા જુદા ભાગોમાં દેકાણું કરી આપેલાં, તેવાં દેકાંણુ આપનાં લંડનમાં ૩૦૦ થી વધારેછે, અને તેમાં નાં કોઈની ઉપર પણ જરે તમે જાઓ તારે માલી ગાડી ઉભેલી મલીઆ વગરે રહે નહી, તે સાથે વળી ખાલી ગાડીઓ રસતામાં ભાડું શોધતી ફરેછે, તેથી કરીને જરે આપણને જોઈએ, તારે કોઈન વખત ગાડી નહી મરે. પણ લંડનનાં રસતાઓ ઉપર પોતાનાં કાંચ દાનને સાડ મુસાફરી કરનારાઓને “આમનીબસ” નાંચ ની બે અથવા તરજુ યોડાની મોટી ગાડી ધણીન ઉપીઓગનીછે. એ ગાડીમાં બાર શખસ અંદર અને અંદર શખસ બાહર ગાડીનાં આંધા ઉપર દેલી બેઠક ઉપર બેસે. એ ગાડીઓ શેરુરનાં સઘળા ભાગે ઉપર આપો દીવસ અને મોટી રાત શુધી ફરેછે. આ ગાડીનાં ધણીઓ તેમને હેવી ગોઠવણથી ફરેવેછે કે, તે થી તેઓને પણ કાંઈક થાયેછે, અને લોકોને ઘણુ સવલ પડેછે. શેરુરનાં જુદા જુદા ભાગે ઉપર ફરવાને જુદી જુદી “આમનીબસ” છે, અને તે ગાડીઓ કાંણું કાંણું ફરેછે, તે જગ્યાઓનાં નાંચ પણ તે ગાડીની ઉપર ફરથી વંચાઈ શકાયે તેવા મોટા હુકમી લખીઆમાં આવેછે. એક લાંબા રસતાને નાંકેથી એક આમનીબસ નીકળે તે ઉલટી કાંડુંથી પાછી ફરે, તે આપણે તરત જાણી શકીએ, તેથી તે આમનીબસની લીટી અથવા હુકમાં જેને જવું હોય તે બેસે, અને જે જગ્યાએ તેને ઉતરવું હોય, તાંદાં તેને ઉતારીઆમાં આવેછે. એ પરમાંજે એ ગાડીઓનાં જે મુખીઅ અથકો દીરેલાં હોયેછે, તાંદાથી પસાર થવાનાં મારગનાં આવ જાવ પરમાંજે પાંચ પાંચ મીનીટે અથવા દગ દગ મીનીટે અથવા પા અથવા અરધા અથવા એક એક કલાકને અંતરે તે ગાડીઓ નીકળેછે અને પાછી ફરવાને વાસતે હેડવેરે અથકે બાઈ યોડાંનીઆની આગમન થી હુકડો ઉતાર્યોને લીએછે અને ઉતારેછે. એ ગાડીઓ આતરથી દખલ અને ઉગમંજુથી પશચમ તરફ સઘળા મુખીઅ રસતાઓ ઉપર ફરેછે. એક ગાડીનાં હેડવેલા આપના મારગમાં ગમે તેટલી સફર કરીને ઉતરે, પણ તેનો દર ૭ પેનસ અથવા પા રૂપીઓ આપવો પડે. એ એક નાંકેથી નીકળીને બીજી નાંકે ઉતરીઆ હોઈએ તો પણ પાવેના આપવો પડે, વધતુ આપવું પડે નહી. કેટલીએક આમનીબસને હેવી ધારોછે કે એક માઈલ ની અંદર ઉતરે તો ચાર પેનસ અથવા આઠ કૂદીઆંન આપવાં પડે. એ ગાડીઓ હંમેશાં ઘણી ઉતાવળથી ફરેછે અને વારે ઘડીએ ઉતાર્યો લેવા અને ઉતારવાને વાસતે ઉભી રહેછે તોપણ એક કલાકમાં શેરુલથી આઠ માઈલ જઈ શકે. લંડનમાં સઘલી મલીને હાવી આસરે ૯૦૦ ઉપર ગાડીઓછે. એ સંખીઆ મ ધેની ૬૦૦ ગાડીઓ એક કંપની કે જે “લંડન નનરલ આમનીબસ કંપની” ને નાંમે આલખાયેછે તેની છે. એ સઘની ગાડીઓ તેને લગતા યોડા તથા સાંચાન આથે એક આગલી કંપની પામેથી ઉપર જણાવેલી પનીએ (૨૦૦૦૦૦૦) ચીઆલીસ લાખ રૂપીઆ બદલે, અથવા દરએક ગાડીને માથે ૩૦૦૦૦ આપીને ખરીદી હતી. એ સઘળી ગાડીઓ એક દીવસ અને રાતમાં જેટલી સફર કરેછે, તેના હુગાવ કાહારીઓછે, તે ઉપરથી હેવું જોયામાં આવેછે કે, એક ત્રાસમાં એ ગાડીઓ (૧૧૧૧૦૧૬) અગીઆર લાખ, અગીઆર હજાર અને શેલ માઈલ ફરેછે, અને આપણી પુરથવીના ગોલ ફેરાવો (૨૫૦૦૦) પચીસ હજાર માઈલનોછે તે ઉપરથી આપણે એમ ધારીએ કે એ ગાડીઓ એક માગની અંદર પુરથવીનાં ગોલાની આસપાસ મુંબાલીસ વખત ફરી શકે. ઉતાર્યોના હીસાબ ઉપરથી હેવી ગણતરી મલીછે કે એક ત્રાસની મુદ

લંડનની વસતીના આધારે જોવામાં આવે છે, તે નીચે નજીવેલી વીગત ઉપરથી જાણી શકાય છે, અને એ વીગત ઉપરથી લંડનની મોટી વસતીના પણ આપણને વીચાર આવશે. એ વસતીમાં દર વરશે જોશતનાં જોરાકને કીંગ્સ (૨૪૦૦૦૦) જે લાખ ચીઆલીસ હજાર બલદ; (૧૦૦૦૦૦૦) સતર લાખ જે હનડાં; (૩૫૦૦૦) પાંતરીસ હજાર ફુકર; (૨૭૫૨૦૦૦) સતાવીસ લાખ, બેંતાલીસ હજાર ત્રણ તથા (૨૫૦૦૦૦૦) પચીસલાખ બીજા જાતનાં શેકારનાં અપે. માંદીનીતે ગણતરી નથી, બીજા જાતની માંદીની ગણતરી પડતી મેલતાં ક્રૂત સામંતની માંદીની સંખ્યા (૩૦૦૦૦૦૦) તરીસ લાખની નજીવેલીમાં આવે છે. બેંતાની ગણતરીમાં કાહડી શકાતી નથી. ઇંગ્લંડનાં જુદા જુદા ભાગોમાંથી લંડનનાં અપને સા રૂ કરોડે બેંતા જામે, તેટલાં પુરાં યાતાં હોય તેવું લાગતું નથી, કાંએ કરાંસ તથા યુરોપ ખંડનાં બીજા મુલકોમાંથી દર વરશે લંડનમાં (૭૫૦૦૦૦૦૦) સાત કરોડ, પચાસ લાખ બેંતાની અપે આવતા યામે. લંડનની વસતીને દુધ પુરું પાડવાને વાસતે શેકરમાં (૧૩૦૦૦) તેર હજાર ગામે. સઘડીઓ તથા કારખાંઓના અપને સા રૂ દર વરશે (૩૦૦૦૦૦૦) તરીસ લાખ ઇંડ કોલશે લંડન ખાતે લાવવો પડે, અને તે કાંમમાં આખરે ૧૦૦૦ બારકસો.કામે લાગે. લોહડાંની સડકે ને કોલસો આવે, તેનીને ગણતરી જુદી જાય. લંડનમાં દારૂનાં અપની એક વરસની ગણતરી નીચે નજીવેલીમાં પરખાયે. (૬૫૦૦૦) પાંસટ હજાર પીપ દારૂનાં દારૂનાં; (૨૦૦૦૦૦૦) વીસ લાખ ગીઆલંડ અપે દારૂ; (૪૨૨૦૦૦૦૦) ચાર કરોડ, બતરીસ લાખ ગીઆલંડ પોરટર તથા એલ. લંડનની મોટી વસતીને સા રૂ પેલરવાના પોશાક બનાવતા (૨૩૫૨૦) તેવીસ હજાર પાંચસો વીસ દરજીઓ, (૨૮૮૦૦) આડાવીસ હજાર આડશે જોડા બનાવનારાઓ, અને (૪૦૦૦૦) ચીઆલીસ હજાર પોશાક વેચનારા તથા બનાવનારાઓ. ધરતું કાંમ કાન કરનાં રા આકરો (૧૦૦૦૦૦) એક લાખ સીતેર હજાર. ઉપલી વીગતો ઉપરથી લંડનની મોટી વસતી અને તેનાં બોહલા કારભાર વીશે વાંચનાંરને તરત સમજ પડીઆ વગર રહેશે નહીં.

ગરેટ બરીટનનાં આ પામે તખતને તે મુલકનાં જુદા જુદા શેકરો સાથે સાત લોહડાંની સડકોથી જોડાયે, અને એ સડકોની મારફતે લંડનમાં દર રોજ આવતા તથા જતા આદમીઓ તથા માલની સંખ્યા આ ઘણી ભારી. લંડન બરીટન આગલની લોહડાંની સડકનાં મથક આગલથી એક વરસમાં (૧૧૦૦૦૦૦૦) એક કરોડ, અગીઆર લાખ આદમીઓ આવ જાય કરે, તેમ પરખાયે બીજા મથકો આગલથી પણ નીચે નજીવેલીમાં પરખાયે ભારી આવ જાય યામે. સાઉથ વેસ્ટર્ન રેલવેથી (૩૫૦૦૦૦૦) પાંતરીસ લાખ; શારડીટમ રેલવેથી (૨૩૦૦૦૦૦) તેવીસ લાખ; યુરેન સ્કુઅર આગલથી (૧૦૦૦૦૦૦) દસ લાખ, પારીગંઠથી (૧૫૦૦૦૦૦) પંદર લાખ; કીંગ્સ ક્રાસ આગલથી (૮૦૦૦૦૦) આઠ લાખ; અને ફેનચરમ સીટ આગલથી (૮૧૦૦૦૦૦) એકીઆશી લાખ આદમીઓ આવ જાય કરે. એ સંખ્યાઓ ઉપરથી લંડન અને ગરેટ બરીટનનાં બીજાં શેકરો સાથેનાં સંબંધ વીશે સમજ પડશે. એ સઘડી સડકોની બાજુથી વીનલીનાં તારો ચલાવેલા, અને તેની મારફતે દર પહે અને દર ઘડીએ આપ્યા મુલકમાં સંપેશા માલે. કોઈબી અગતના બનાવ મુલકમાં હોવા બંનતા નથી, કે ને તરતજ તેનાં પામે તખતમાં અપર પડે નહીં. સંધી વાતે લંડન ગરેટ બરીટનનું પામે તખત. કોઈ કાંમને વાસતે આપણને તરત લંડન છોડવું પડીકે હોય, આગની ગાડી દીવસમાં ઘણાંપણ શેકરો તરફ એટલી બધી વખત જાય, કે જ્યાં આજો આજા વીલંબથી તરત રવાને થવાને આપણને બની આવે. તેમજ ગરેટ બરીટનનાં કોઈબી શેકર સાથે તમોને સંપેશા ચલાવવાના હોય તો, વીનલીના તાર તમારી માફરી કરવાને તખતમારે, અને થોડી મીનીટમાં તમારે કાંમ થયા વગર રહે નહીં.

લંડન શેકરની રચનાં જોવાને શા રૂડી પાંજુ ભલાંમણ કરીઆમાં આવે, કે ટ્રેસનં મેંદીમાં કરવી

રી નાધલી આગમોટોઆ મવાર થાઈને તે નદીની બે બાજુ ઉપર શેરનો દેખાવ જોવાને સાડ ફરવું કે જોધી એ નદી ઉપર ફરનારી પુરાકવ આગમે ટો તથા હાડાઓની ઠો જોવાને તથા વેપારનો અરથો કાઢા દવાને તથા એ નદી ઉપરના મોગા પુરો જોવાને બની આવે લડન મથેતા મોટા અને નાનીના પુરોનું બાન બીજા અકુઓઆ જોવાના આવમે, મારે હોઆ તે વીથે કાઈ જોવાની નર નથી પણ અગત મરીને નુમાફે ઉપર જણાવીઆ પરમાણે નદીઆ સેવ કરીઆથી તેને ઘણીએક ચીજ જોવાને બની આવવે, તથા કે ઠલીએક તરેહની ગમન લેખન થાયે, કે જે અથવાનું વીગતવાર બયાન હોઆ થાઈ શમ્તુ નથી લડનનો થ જોએક મારભાગ આ નદી ઉપર થાએ છે લડનના એક ભાગ ઉપરથી બીજા ભાગ ઉપર જવાને સસતાઓ ઉપર હાડાઓ તથા માવ ૮૬ જવા લાવવા માગીએ ફરે છે તેમજ લડનના એક ભાગમાંથી બીજા ભાગ ઉપર જવાને ઘણાએક શખસો આગમેટ અને લગાડે છે, મથેજે તેના જાણીના કરતા અસતુ પડે નાર ફ દીઆ આપીઆરી એ નદીન મોટા ભાગ ઉપર આપણુ ફરી શકીએ છે તેમજ નદીના કીનારા ઉપર ગરાવે મેનડ છેવે કમખો છે અને લડન બરીદનના પુવ આગલથી આ મમો જે તાહાથી તરીમ માર્ગ ફરે, તાહાથી નદીઆ મફર મરીઆથી ખજેખર લડનના બોહાલા વેપર વીથે નુમાફરન ધીઆનઆ બજેબર વી માર લેખન થયા વના મેહનાર નથી સસતા લાડને સાડ જોએ લડનના એક ભાગમાંથી બીજા ભાગમાં જવાને સાડ આગમેટની મદદ લીએ છે, તેવા શખસે ની દર રોજ ૧૫૦૦૦ આદમીની સખીઆ થાએ છે

આખા મરેટ બરીદનના વેપાર વીથે એક જુદુ પ્રખરણ મેમીઆઆ આવોડ છે, પણ લડનના બોહાલા વેપાર વીથે વાયનારને મમજ આપવાને વામને આરતુ હોઆ કેહવાને અગતુ છે કે, લડનના બદરને લ ગતા ૩૦૦૦ મડના અને ૩૫૦ બાફના અચાના બારમોડે, અને આ ૩૩૫૦ બારમોઆ ૩૫૦૦૦ આ દમી મેજમે લાગે છે આ મોટા કાગલ રધી આહઆત મલની મ હવીની જગત દર વરસે (૩૩૦૦૦૦૦૦) અગીઆર મગેડ રધીઆથી વધે થ એ છે, અને એ બદરમાંથી થાતી નીમ બની જગત પણ મેરવીજ જણા વીઆઆ આવી છે આખા મરેટ બરીદનના વેપારનો અરથો હરફ વેપર લડનના બદરે થાએ છે હેવુ જણા વીઆઆ આવી છે

નાંમાં ઉતરવું હોય્તો, અગત ક્રીને જે પોહાયખાંનાં આબરુદાર ગણાતાં હોયે તાંહાંન જવું. તાંહાંના બા વ બીજા તેવી ક્રીસંમનાં ધરો કરતાં કાંઈએક વધતો હશે ખરો, પંજુ ઘણું સસતાં પોહાયખાંનાંમાં આપણે સડથી વધતું આપી આવીએ હેવું બનેછે. જ્યોને ખરમની દરકાર નહી હોયે, અને જ્યોને લંડનના સારી હવાનાં ભાગમાં રહેવું હોયે, તેઓએ સેનટ જમસનાં મેહલની પહોસનાં મુખીઅ મોહલવાઓમાં જે પોહાયખાંનાંછે તેમાં ઉતરવું. લંડનનાં આ ભાગમાં “નીઉ બાંડ સીટ” નાંમનાં મોહલવામાં “જલારેનડન હોટેલ” છે; “અરુક સીટ” નાંમનાં મોહલવામાં “મીવારટસ હોટેલ” છે; “આલબીમારલ સીટ” માં ગરીબનસ હોટેલછે; “સેનટ જમસ સીટ” માં ફેનડન હોટેલ—ક્રીસટીસ હોટેલ—હામીનસ હોટેલ તથા એલીસ હોટેલછે. જરમંન સીટ—હોવર સીટ અને બાંડ સીટ નાંમનાં મોહલવાઓમાં પંજુ ઘણુંએક આપ રૂવાલા પોહાયખાંનાંછે. કારક સીટ મે વેરલીંગટન હોટેલ અને કુઈનસ હોટેલછે, તે કુઈન સાથે રહેવા લાએકનાંછે. પીકાડીલી નાંમના મોહલવામાં હાટમેટસ હોટેલછે, તે પંજુ ઘણુ સાંજે, અને તાંહાંના બા વ પંજુ કાંઈએક ક્રીકાએત વાલોછે. “કોવેનટ ગારડન” આગલ રીચરડસન હોટેલ, ટાવીસટાક હોટેલ, ની ઉ એનડ એલડ હમંમસ હોટેલ, અને મેડફર્ડ હોટેલ પણ સારાંછે. લંડનના શેડરને ભાગ કે જાંહાં થ છો ખરો વેપાર વનજનો કારભાર ચાલેછે, તેજ ભાગમાં રહેવું હોય્તો બરીડન હાઉસ હોટેલ, ધી કુઈનસ હોટેલ, અને કાસટલ એનડ ફાલકન, એ સઘલા સારાં પોહાયખાંનાંછે. જ્યોએ જેહરનાં ભાગથી છેડ દુર પથમંન રહેવું હોયે, તેઓને વાસતે “ધી ગરેટ વેસટરન હોટેલ” સડથી શાંજે, અને લંડનમાંનાં સડથી સારાં અને સડથી મોટાં પોહાયખાંનાં મધેવું એક વખણુંએકું પોહાયખાંનુંછે. જ્યો પથમંનનાં ભાગની અને જેહરનાં ભાગની વચેવચમાં રહેવાને ખુશી હોયે, તેઓને વાસતે કાકસપર સીટમાં યુનીઅન હોટેલ, તથા બરીડીશ હોટેલ, તથા ચેરીંગ ક્રાસમાં મારલીસ હોટેલ સડથી સારાંછે.

ઉપર જણાવેલાં પોહાયખાંનાં સઘળાં આબરુદારછે અને તેમાંનાં કોઈથી ખુસાફરને કોઈ રીતની અડચણ પડે હેવાં નથી. એ પોહાયખાંનાંઓમાં માફકસર રહેવા ચાહીએતો તે બની શકે, અને વધતો ખ રમ કરવા માંગીએતો તે પણ બની શકે અને જે નેઈએ તે આપણને મે, પથશા ખરમીએતો શાહાજ દાની માફક પણ રહેવાએ, અને હેવી ગોડવંછનાં પોહાયખાનાથી સઘળી જાતનાં અને સઘળે વાંધેનાં ખુ સાફરોને એ જેહરમાં ઘણુ સવલ પડેછે. એ પોહાયખાંનાં મધેનાં ધણીએ તથા તેમનાં હાથ તલેનાં માણુથો હનેશાં નમનતાઈ બરેલી રીતે અને આબરુથી ચાલેછે, અને જે આપણું ધરમાં આપણે મુખથી રહેતા હો ઈએ, તેમ તાંહા રહેવાને આપણને બની આવેછે. જે પોહાયખાનામાં રહી શકીએ, તેમ કેટલાએક આ અરુદાર કુઈઓ પણ એ તરણ શખસોને પોતાનાં ધરમાં, રાખવાનો તથા સરેસતા પરમાંજી ખોરાકનો લવાજમે લેતો ફરીને રાખેછે, અને જે લાંબી ખુદત શુધી કોઈ પારકા શખસે લંડનમાં રહેવું હોયે તો, આ ગોડવંછ વધારે પસંદ કરવા જોગછે.

હોએએ આગલ જણાવીઉંછે કે, લંડનમાં ખુસાફરને વાસતે ઘણું જોવાનુંછે. આપણી આંખ હેરાન રહે તેવા પાદચાહી મેહુથો તથા ઉતારાઓનાં ધરો—બારી દબદબા અને ઉંચી કારીગરી સાયની સરકારી અને બીજા જેવા લાએક અને વખણાએલી જહેર તથા વેપારી ઈમારતો—ગોદીએ—ખુશનમાં બાગ તથા બગી ચાએ—ઉંચા તથા તારીફ લાએક કારીગરીનાં દેવલો—ઈનસાફની દરબારો—નાંટકશાલા તથા ખુશી, ગત ત અને મોજનાં બીજા તરેહવાર કારખાંનાં—એલન હુનર બતાવનારા અને ગનીઆન વધારનારાં સંગરહ સથાંનો, નાંમીમાં ધરંખાતાં અને બીજાં તરેહવાર ખાતાએ, અને જમજમો એટલી બધીછે કે, તે સઘળાંને બરાબર જોવાને જે ખુસાફર થોડાવ કરે તેની સાંમને કાઈ શેહવું કામ નથી. તોપણ લંડન ખાતે કરવા નીક લેલા ખુસાફરે મુકરાનાં કરવા જોઈએ કે, તેની સાંમે જે બીકટ કાંમછે, તેને ઈગલંડનાં છાપાખાંનાં વાલા

ઓએ કેટલેએક દરજ્જે સેહલું કીધુંછે. જે જે જગા, ઇમારત તથા વસતુ જેવા લાએકછે, તેનાં બધાંનનાં છાપેલાં ચોપાંનીઆં તથા કાગલો આગમનથી આપણાં હાથમાં આવેછે, અને તેથી આપણી મતલબ હાંસલ કરવામાં એક મોટી મદદ આપણને મલેછે અને હરેક જગા જેવા આપણે જવું હોએ તે વીશે આગમનથી તેનું બપાન મેલવી વાંચવાથી ઘણાએક કાએદો થાએછે. એ ચોપાંનીઆ તથા કાગલોની જીજ કીમત આપ વી પડેછે ધણુ તેટલો ખર્ચ જેમ અગતનોછે તેમ તેનો બદલો ધણુ દરજ્જે વધતો મલેછે. જે આપણે જોવા જાઈએછે, તે એક એકથી શરસ દીશેછે. કોઈ દીવસ આપણો વેરથ ગએલો કેહવાશે નહી. હરેક ચીજ જેવામાં આપણી આંખ શારી પડે કાંને લગાડવી અને તેથી આપણને ગમત અને ગનેઆંન બંને મલશે. હમોએ આગલ કહેહુંછે, તેમ વરસોનાં વરસ લંડનમાં રહીએતો આપણે ધરાઈએ નહી, અને સધળું જોઈ શકીએ નહી, પણ આપણી ફરજ છે કે, ટુક મુદતમાં જેટલું વધતું જેવાએ તેટલું જોવું. લંડન જોવું, કે આખું ગરેટ બરીટન જોવું એમ થાતું નથી. કાપડ બનાવવાનાં અને બીજાં મોટાં કારખાંનાંઓ ઇંગલંડનાં બીજાં શેહેરોમાંછે, તથા લંડન છોડીઆ પછી એ મુલકનો સોલધતો દેખાવ બીજાંમ જોવામાં આવેછે, તે સધળું મુસાફરનું કીઆંન રોકવા લાએકછે. હાલ તરત હીઆં આ પ્રકરંજ બંધ કરીએ છઈએ અને લંડન માં તથા ગરેટ બરીટનનાં બીજાં ભાગોમાં થું થું જેવાનુંછે તેનું બપાંન આ પછેનાં સફાઓમાં કરીએછે.

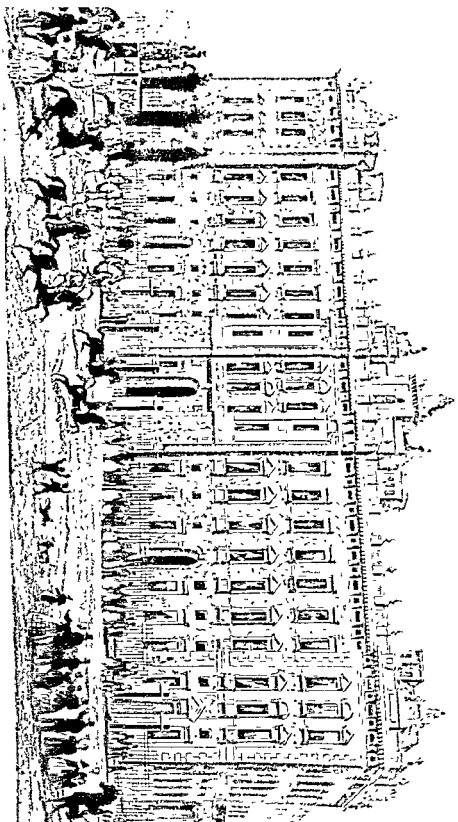
પાદશાહી મેહલો.

બર્કીગાંઠ પાલેસ—અમરવી ઇમારત તથા તેને લગતી કેટલીએક બીનાં—તેનો પાટુરનો દેખાવ—પારખલ હાલ—ધુતકાંધી સ્વચ્છારેલુ દીવાંખાંતુ—પુસતકખાંતુ—દાદરની બાંધણી—ગરીબ (લીસો) કસાઈંગ રૂમ—તખત—દીવાંખાંતુ—તરબીર ખાંતુ—ઈઅલો (પીસો) કસાઈંગ રૂમ—જમનાનો મોટો ઓરડો—સપટી—ખાંતી ઓરડો—દેવલ—મેહલની આસપાસનો બાગ—રાંણીનો અસરો—હુતાંબાની બંગલી. સેન્ટ જોનસ પાલેસ—અમરવી ઇમારત—દરવાજા ઉપરનું ઘડીઆલ—રાંણીનાં અમલદારોની આરીસ—ગારડ એમબર—દરબારી ઓરડો—તખત પાણી દીવાંખાંતુ. કેનસીગટન પાલેસ તથા તે મથેનો સાંખાંન. વાઈટ હાલ પાલેસ. વર્કીસર કેઆસલ—બાગરૂમ—સેન્ટ જોનસ હાલ—હુતાંબા લેવાનું દીવાંખાંતુ—વાઈટ એમબર—પ્રેસેનસ એમબર—દાદર—દેવલ. બાગ—રાંણી—વરછનીઆ વાઈટ હાંખપટન કોરટ પાલેસ—બાગ—દરાખનો વેલો. બર્કીગાંઠ પાલેસ તથા બીનડસર કેઆસલને લગતી તમેલા—રાંણીની માડી તથા પોડા ઇતીઆદી.

લંડનમાં જતાંનેવાર પાદશાહી મેહલો કરતાં બીજા બાબદો ઉપર યુસાફરનું ધીઆંન મેહલલાં પોહાએ છે, તેનું એક ઉદાહરણ મેહલો, આપણે જ વખતે મેહલો જોવા જવાને આહુતા હોઈએ, તે વખતે તે બની શકતું નથી. જો રાંણી મેહલમાં રહેતી હોએ તો, તે જોવાને પરવાંતગી મળતી નથી, તેથી પાદશાહી મેહલો જોવાનું કાંઈ હંમેશાં યુસાફર કેટલુંએક શુધી પછાત રાખેછે, અને પોતાંનો વખત નહીં પોતાને સાફ બીજા બાબદો જે મેહલો જોવીન હોએછે, તે ઉપર પોતાનું ધીઆંન આપેછે, તો પણ લંડનમાં જે જે ઇમારતો જોવા લાએકછે, તેમનું પુસતકમાં અપાંન કરવામાં પાદશાહી મેહલોને મેહલની જગો આપવી જરૂરછે, અને ખરેખર એ મેહલો કોઈબી રીતે ઉતરતા નથી, અને જે લંડનમાં જતાંને વારન તે જોવાને જોગવાઈ મલેતો, તે હાથથી જવા દેવી પણ નહીં જોઈએ.

લંડન અને તેની પડોસમાં છ પાદશાહી મેહલોએ તેઓનાં નામ—બર્કીગાંઠ પાલેસ—સેન્ટ જોનસ પાલેસ—કેનસીગટન પાલેસ—વાઈટ હાલ પાલેસ—વીનડસર કેઆસલ અને હાંખપટન કોરટ પાલેસ. આ પછી અખતાવર રાંણી વીક્ટોરીઆ બાહરે લંડનમાં હોએછે, તાહરે બર્કીગાંઠ પાલેસમાં રહેછે, અને સેન્ટ જોનસ પાલેસ કે જે ઉપલા મેહલની પડોસમાંજછે, તાંહાં પોતાની દરબાર ભરેછે, તથા નાંચ અને ખાંનાં આપેછે. તરીજત મેહલમાં આજ કેટલાંએક વરસ થયાં રાંણી રહી નથી પણ તેમાં કેટલીએક જોવા લાએક વસતુઓછે. વાઈટ હાલના અસલી મેહલનો થોડોએક ભાગ રહેલોએ તે કાંઈ પાદશાહને રહેવા લાએક નથી.

વીક્ટોરીઆ રાંણી ઇંગલંડની જુદી જુદી મેહલસંમ પરમાંજે જમ તે નાંમદારને હવા પસંદ આપેછે, તેમ જુદે જુદે કેંકાંજે રહેછે, લંડનની હવા સારી હોએછે, તારે બર્કીગાંઠ પાલેસમાં રહેછે. વરસનો કેટલોએક ભાગ લંડનથી રૂબ આઈલ ડુર વીનડસર કાસલના અસલી તથા નાનીઆ મેહલમાં તથા આઈલ આપ વાઈટનાં ટાપુમાં “આસથોરન હાઉસ” માં રહેછે. આગસ્ટ, સપ્ટેમ્બર તથા અક્ટોબર મહીનામાં એ નાંમદાર રક્ષાલંડના છેક ઓતરના ભાગમાં બાલમોરલ મથેના મેહલમાં રહેછે. છેલ્લા એ મેહલો નાંમદાર શં

புத்தகங்களுக்கான பதிப்பகம்.

(தலைப்பு)

பதிப்புரிமை (1955)

આ મેડેલની આગલી બાજુથી ભોંંચેતલીઓ સાથે બીજા બે માલ દેખાએછે. મેડેલનાં દંપાઉનડની આસપાસ ઘણાજ સોભઈતા કટેરાછે, અને તેમાં દાખલ થવાને વાસતે (૩૧૫૦૦) એકતરીસ હજાર પાંચ શો રૂપીઆ, ખરમીને ઘણો ખુબસુરત દરવાજો બાંધેલોછે. લોહાંનાં દરવાજા ઉપર સુનેરી ધાર ચઢાવેલોછે અને તેને લગતાં થાંબાઓનાં ઝાંધા ઉપર સીંહ તથા એક સીંગડાનાં ગેનડાનાં અને બીજાં પુતલાંઓછે. એ મેડેલના આગલા ભાગની બંધે બાજુએ જે ધમારત ખેંચી કાઢેલીછે, તેનાં મથાંલાં ઉપર સહુવાર, બપોર, અને રાતનો વખત અને જુદી જુદી મોઢાસંખ બતલાવનાંરું ખુબસુરત પુતલાંઓછે. વચેવચમાંનાં ભાગનાં ત્રણ થાંલાં ઉપર બરીટાંનીઆ તથા સેન્ટ જોહનનાં તથા બીજા તરેહુવાર પુતલાછે.

બારીઓની આગલ બાહુરથી ખુબસુરત થાંબાંછે તથા આખી ધમારત ઉપર બાહુરથી તરેહુવાર જાતની નકશી તથા કુચો પાડેલાંછે, તેથી સઘળો દેખાવ ઘણો ખુબસુરત લાગેછે. બાગની આગલનો આ મેડેલનો બાહુરનો ભાગ જેની કુલ લંબાઈ ૩૫૫ ફુટછે તે ઘણાજ ખુબસુરતછે અને તેની ઉપર ડાહપણ, પરેજી, હીંમત, આકીન, ઉમેદ અને સખાવત બતલાવનાંરું પુતલાં બનાવેલાંછે તથા ઘણીજ ખુબસુરત અગારી કાઢી છેલીછે. આ મેડેલનાં ઉગમણ તથા આગલા ભાગની લંબાઈ ૩૬૦, ફુટ અને ઉંચાઈ ૭૭ ફુટછે; છેક અંદરના ભાગની કુલ ઉંચાઈ ૮૦ ફુટછે. હવે અંદરનો ભાગ કે જે ખરેખર ખુબસુરત અને દબદબા ભરેલો અને જેવા લાગેછે તેનું બધાંન શરૂ કરીએછે.

મેડેલની અંદરના ભાગમાં દાખલ થવાનો દરવાજો પણ ઘણાજ રોણકદારછે અને તાંહાં ખેડવાનો હું નર તથા વેપાર બતલાવનાંરું પુતલાંનાં શેલાં ગોડવેલાંછે. પેહલવાં અંદર દાખલ થતાં આપણને એક મોટું દીવાંનખાંનું મળેછે જેને “ મારબલ હાલ ” કહી કેહેછે. એ દીવાંનખાંનું ઘણુંજ સોભઈતુંછે. તેની ભોંંચે તરેહુવાર રંગનાં સંજોગરખરનાં પથરની બનાવેલીછે અને તેની વચે વચમાં ઘણાજ સારી કારીગરીના ચીતારોછે. એ દીવાંનખાંનની સીલીંગ ચુંઝાલીસ થાંબો ઉપર આધાર રાખેછે. એ થાંબો સંજોગરખરના પથરનાંછે, અને દરએક થાંબ આખા એક કટકાનાંછે, અને તે થાંબોનાં તાક અને મથાલા ઉપર સુનેરી ધોરછે. આ દીવાંનખાંનની પછવાડે પાદશાહી ખાંનદાંનના શખસોનાં તથા નાંખીઆ પરખાંનનાં પુતલાંઓથી સાજુગારેલું એક બીજુ દીવાંનખાંનુંછે તાંહાં પણ ઉપર નણાવેલા જેવા બતરીસ થાંબાંછે. આ જગાએથી નીકળીઆ પછી “ લાઈબરેરી ” અથવા પુસ્તકખાંનાંમાં જવાઈ શકાએછે. એ પુસ્તકખાંનાંની જગા મોહલીછે, જેઓ રાંછીની સુલાકાતને જાએછે, તેઓને જાંહાં શુધી રાંછી મલવાને તઈઆર યાએ, તાંહાં શુધી તાંહાં બેસાડીઆમાં આવેછે. માલ ઉપર જવાનો જે મોટો દાદરછે, તેની ખુબસુરતીની ઘણી વખાંણ થાએછે, તેનાં ફાટીઆં સઘળાં સફેદ સંજોગરખરનાં પથરનાંછે અને કટેરા સુનેરી રંગ સાથે ચીતારથી પુરછે. આ દાદરનાં ઝાંધા ઉપર સુનેરી રંગની સીલીંગછે અને વળી તેની ઉપર સહુવાર, બપોર, સાંહુજ અને રાત બતલાવનાંરું સોભઈતા ચીતારો પાડેલાછે. એ દાદર આગલ નાંમદાર રાંછી અને પરીનસ આલબરડનાં સંજોગરખરનાં આવલાંછે અને દીવાલ ઉપર સુત્રેહ અને લડાઈનાં ચીતારોછે. માલ ઉપર એક મોટું દીવાંનખાંનું જેને “ થી ગરીન (લીસા) ડરાઈંગ રૂમ ” કહી કેહેછે, તે જોવાથી આપણે ખરેખર હેરાત યાઈએછે. એ દીવાંનખાંનું ૫૫ ફુટ લાંબુંછે અને તેની ઉંચાઈ ૩૨ ફુટછે, અને તેનાં નાંખ સુખજ તેમાં આપણને સઘળું લીલુંજ દેખાએછે. દીવાલનો રંગ લીલોછે; તેમાં ટાંગેલા પરદા તથા ઝાલો લીલા રંગની સાદીનનીછે, તેમાં મેલેલી દરએક વસતુ તથા સામાનનો રંગ લીલોછે; પણ દીવાલ પરદા અને સાંખાંનની કોરો સુનેરી રંગનીછે, તેથી કરીને સઘળો દેખાવ ઘણાજ સરસ લાગેછે, તથા આખાને મજાહ આપેછે. બારણાં અને બારીઓનાં મોકડાંની ઉપર આરસીઆ નડી લીધેલીછે, તેથી કરીને ચોરડાનો દેખાવ, જે તે અંધેથી આપણે જાઈએછે, તે ખરેખર પુશનુમાં લાગેછે. જાહેર નાંમદાર રાંછી મોઠા નાંચ આપેછે, તેહારે આ દીવાંનખાંનની એક બાજુ ઉપર ટીપુ સાહેબવાલો કીમતી

અને ખુબસુરત તંબુ ઉભા કરીઆમાં આવેલે, અને તેમાં એક મોટું ઝુમર, કે જેના વીસતાર ૮ ફુટ છે તે સલગાવીઆમાં આવેલે તાહરે તે તંબુનો દેખાવ અચરત સરીખો થાઈ રહેલે અને તાંહાં “રીફરેશમેન્ટ” ને વાસતે ટેબલ ગોડવીઆમાં આવેલે.

જે દીવાંખાંનાંમાં નાંમદાર રાંણીનું તખ્ત કીલેલું છે, તે ખચીત જોવા લાગેલું છે. જેમ ઉપર જણાવેલાં દીવાંખાંનાંનાં રંગ લીલાછે, તેમ આ દીવાંખાંનાંનાં રંગ કીરમજી છે. તેમાંનાં પરદા અને ઝાલરો સઘળી તેજ રંગનાં પટાની સાદીતની છે. દીવાલ તથા પરદા અને ઝાલરોની કોરો સુનેરી છે. સીલીંગ ઘણીજ ખુબસુરત રીતે રંગેલી છે, અને તેનાં ઉપર પંદરમી સદીની ઇટાલીઅન ધપ પરમાંલે ઘણાંજ કીમતી ચીતારો પાડેલાં છે. આ દીવાંખાંનાંનાં છેડે દીવાલમાં બે સોભઈતા થાંભો છે, અને એ થાંભોની વચમાં નાંમદાર રાંણીનું તખ્ત કરીઆમાં આવેલું છે. એ તખ્તનાંમાં થાંભા ઉપર પાંખ સાથનાં બે પુતલાંઓનાં હાથમાં ફૂલોના હાર આપેલા છે, અને તેની ઉપર નાંમદાર રાંણીની ઘણીજ સોભઈતી રીતે V. R. ની સહી પાડેલી છે. નાંમદાર રાંણીને બેસવાની ખુરસી સુનેરી ધાર સાથની છે, અને રાંણીની ખુરસીની ડાબી બાજુએ તેના નાંમદાર ભરધાર પરીનસ આલબરટની ખુરસી છે. હેડું જણાવીઆમાં આવેલું છે કે, જારે નાંમદાર રાંણી પાદશાહી પોશાક સાથે આ તખ્ત ઉપર બેસે, અને તેની ડાબી બાજુએ પરીનસ આલબરટ બેસે, અને તેઓની આસપાસ ભારી દબદબાનાં પોશાક સાથે ઉમરાળદીઓ ઉભી રહેલે તથા પરધાંના હાનર રહેલે અને તખ્તની બંને બાજુએ દરબારનાં ધારા પરમાંલે કેટલાએક ગરહસોથો તેમનાં દરબારી અને ભપકાદાર પોશાક સાથે પોતાની ખાધ ઉપર એક લાથો લઈને ઉભા રહેલે, તાહરે તાંહાં એક ઘણાજ જોવા લાગેક દેખાવ બને છે. આ દીવાંખાંનાંમાં નાંમદાર રાંણીની પરીવી કોનસલની સભા પણ ભરાયે છે.

આ દીવાંખાંનાં મહેલો નીકળીઆ પછી, જે જગ્યાએ “પીકચર ઝીઆલરી” એટલે તરવરીખાંનું છે તાંહાં આપણને લઈ જવામાં આવેલે. આ ઝોરડો ૧૬૪ ફુટ લાંબો અને ૨૮ ફુટ પોહાલો છે. તાંહાં ઘણાં ખુબસુરત ચીતારો છે, તે મહેલું એક વાંદાંજ બાંધનાર અને તેની બાએડી વીથે, તેની કારીગરીની ઘણીજ વખાંજુ દાએ છે, અને પાદશાહ બોધા જારજે (૧૨૫૦૦) બાવંન હુજાર પાંચથો રૂપીઆ બદને તે ખરીદ કરી ધું હુલું. બીજા ઘણાખરા ચીતારો પણ ઘણાજ ખુબસુરત, કીમતી અને પાદશાહી મેહેલના સજાગારને લાગેક ના છે. એક મોટું ચીતાર છે, તેમાં એક છાકરી પોતાના હોટ ઉપર આંગલી મેલી, હરથે કાંઈ સાંભળવા જતી હોએ, તે ખીચાયે એક અંધારા અને ગોલ દાદર ઉપરથી ઉતરતી પાડી છે, તે વીથે જેઓ જોએ, તેઓ ઘણી તારીફ કરે છે. નાંસા ગોસાની રમતનું એક ચીતાર છે, તે પણ ઘણું સુંદર છે. એ ચીતારની ખુબીનું બધાંન ક રવાને કલમ શકતીવાંન નથી, આંખજ તેમની પીછાંન કરી શકે છે. આ ઝોરડામાં ઇરિશખંડ મહેલના સજાગાર વરગતા “નાઈટ” ના “રટાર” અથવા નીશાંજો ચીતારેલી છે.

ઉપલી જગ્યાએથી નીકળીઆ પછી જે દીવાંખાંનાંમાં આપણે જઈએ છઈએ, તે આખા મેહેલમાં સઙ્ગી સરસ ગણીઆમાં આવેલે. લીવા તથા કીરમજી રંગનાં દીવાંખાંનાંમાં આપણે મેલી આવીઆ, તેમ આ દીવાંખાંનાંનાં અને તે મહેલનાં સઘલાં કાંમનો રંગ પોતા છે. એની લંબાઈ ૪૮ ફુટ અને પોહાલાઈ ૩૫ ફુટ છે. એ ઝોરડાની અંદર ઘણાજ ઉંચા સંગેઝરમરના સોભઈતા થાંભો છે, અને તે દર એકની ઉપર પાદશાહી ખાંનદાંનનાં શખસોની તસવીર પાડેલી છે. આ દીવાંખાંનાંમાં દીવાલ ઉપર ઘણાએક કીમતી ચીતારો છે. એ ચીતારો પીઆર આપણા જીવને ગ્રેમ કરવાને વાસતે ઉઝકેરતો હોએ, આપણો જીવ કોઈ ઘણીજ ખુશીમાં હોએ, સજાગાર દરવાખી ઉપરન થાતી ખુશી, ગાંએનની શોષ અને તેથી ઉપજતી ખુશી; નાચવાની ગમત, અને જે વી બીજી ઘણીએક મતવજ બતવાવનારા છે. એ દીવાંખાંનાં મહેલના સાંખાન ઉપર મધજો સુનેરી ધાર છે. આ દીવાંખાંનું જોધાથી ખરેખર આપણા જીવને ખુશી ઉપજાયા વનાં રહેતી નહી, અને હરેક જગા ત

થા વસતુની ખુબસુરતી વધારવામાં પધ્ધતિ અને અકલ સાથે મલીઆથી કેટલું બની શકે, તેના દાખલો આ મેહેલમાં આપણને મળે. “સહુન” તથા મેહેલના દખલનાં ભાગમાં જે દીવાનખાનું, તે પણ ખુબસુરતી અને તેમાંનાં કીમતી સણગારમાં કોઈબી રીતે ઉતરતું નથી. જાંહું જાઈએ તાંહાંનાં તરેહુવાર મી તારો જોયાથી આપણો જીવ મધન થાએ.

મેહેલનાં છેક દખલનાં ભાગમાં જમવાનો મોટો ઝોરડો આવેલો, તે ૬૮ ફુટ લાંબો અને ૩૫ ફુટ પોહલો. એ ઝોરડાની બારીઓ બાગની તરફ આવેલી છે અને બારીઓની વચ્ચેનાં જે દીવાલ છે તેની ઉપર આરસીઓનાં તકતા નહીં લીધા છે. સીલિંગની ઉપર પણ ઘણા સુંદર ચીતાર છે. એ ઝોરડાનાં દખલ છેડાની અંદર દીવાલમાં અંદરથી એક ગાલો કરી તેમાં ઘણીજ મોટી અને સુંદર આરસી નહેલી છે, અને જા હરે રાંછી મોટું ખાનું અથવા નાંચ આપે, તારે આ આરસીની સાંહાંમણે સુનાંનાં ધોરનું “બરેટ” મેલે, તાહરે તે જગાએ એક જોવા લાએક દેખાવ થાએ. આ ઝોરડાની ઉગમણની બાજુએ ઇંગલેંડનાં આગ લા પાદશાહનાં કુટુંબનાં શખસોની તસવીરો છે.

જુદા જુદા દીવાનખાનાંઓની અંદર ગરમીને સાડ જે સઘડીએ બાંધેલી છે, તે સઘડી સંગેમરમરનાં પથરની અને તરેહુવાર સણગારથી બાંધેલી છે, અને તે જોયાથીજ આપણને કેટલીએક અસરતી ઉપજે. આ મેહેલમાં જેટલો ભાગ રાંછીનાં ખાનગી વાપરવાસને સાડ રોકાએલો, તે કદી કોઈને દેખાડીઆમાં આવતો નથી, પણ તે ભાગની પાદશાહી કાંમ અને દબદબાને લાએકનો હશે, તેવું કેલુવાને કસો આચકો લાગતો નથી.

રાંછી ભગતી કરવાને વાસતે જાહેર દેવળોમાં કોઈજ વાર જાએ, કાંએ તેને તથા પાદશાહી કુટુંબ ને દર રવીવારે બંદગી કરવાને બની આવે તેવું કરવા મેહેલની સાથે નાંધલાં દેવળો બાંધેલાં હાએ. એ જગા સુસાફરને દેખાડીઆમાં આવે. બર્ફીગાંમ પાલેસનાં મેહેલની સાથે જે દેવળ છે, તે અંદરથી ઘણુંજ સોભાઈતું અને સુંદર છે. નાંમદાર રાંછીને બેસવાને વાસતે જે જગા કીધેલી છે, તે તેની રોણક અને ખુબસુરતી ઉપરથી તરત ઓલખાઈ આવે.

આ મેહેલની આસપાસ ૪૦ એકર જમીનનો બાગ કીધેલો, અને તેમાં પાંચ એકર જમીન ઉપર પાંછીનો ચસમો છે. આ ચસમાં એક છેડે હુંનાંલાની મોહોસંમમાં રાંછીને આસાએસ લેવાને સાડ એક નાં ધલી બંગલી બાંધેલી છે, અને તેની ઉપરનું છાપડું ચીનારાનાં આકારમાં છે. એ બંગલીની લંબેચમાં આઠ પુનાંનો એક ઝોરડો કાહુલો છે, અને તેમાં મધરાત તથા બાંમદાદ બતલાવનાંરા, તથા નાંમીયા કવેસર મીલંદનાં કવેતો મધેનાં બનાંવે બતલાવનાંરા ચીતારે છે. આ ઝોરડાની જમની અને દાબી બાજુએ જે સુંદર ઝોરડા છે, અને તે મે પણ ઘણુએક કીમતી ચીતાર તથા વખાંપુવા જોગ સણગાર છે. બર્ફીગાંમ પાલેસના મેહેલ તથા તેની આસપાસનાં બાગ અને તરેહુવાર સોભાઈતાં ઝાડો તથા આ બંગલીનો છાપો પેલા ખુશનુમાં ચસમાં પડે, તે મધગાંને દેખાવ એ બંગલીમાંથી ઘણો સરસ દીશે, અને તેથી આપણા મગજ ઉપર જે અસર થાએ, તે ખરેખર આપણા મગજમાં રહે છે, ગમે તેહવી મનજી ત કલંમ હાએ તે આપણાં ચાંયામાંનો વીચાર કાહાડી કાગલ ઉપર મેલી શકતી નથી—આપણને ખબર નથી કે મેહસતની અંદર શું છે; પણ આ બંગલીમાં જાઈને ઉભા રહેલું, અને આ ફતીઆ ઉપરનું મેહસત તેજ આપણને ચાલંમ પડે. જે બાંધાં ઉપર કીધામાં આવી છે, તે એક નબલી કલંમનું બનાંનું, અને નજરે જોવામાં અને લખવામાં કેટલો ફરક છે, તે એ બંધે કાંમ કરનાંરા સઘડી વધારે સંમજે, તે ઉપરથી કે હુંવાને હુમે આચકો ખાતા નથી, કે આ બાંધાં વાંચીઆ પછી વાંચનાર તે મેહેલ વીશે પોતાનાં મનમાં જે ખીઆલ કરે, તે એ મેહેલની ખરી ખુબીને પાહીસે પણ પોહાચનાર નથી. આપણી બખતાવર રાંછી

નાં આ ગુપ્તીય મેટ્રેલનું બપોંન પુરું કરતી વેલાએ, એક વફાદાર પરજા તરીકે, હમો એટલું જ કહીએ, કે જે નાંખદાર રાંછી તેમાં હવડે રહેછે, તેને તેનાં ભરથાર અને વાહુલાં કુટુંબની સાથે, અને ખોતાંની રકમ તેનાં પીઆરની અંદર, બીજાં ઘણાંએક વરગ અને લાંબી ઉમર શુધી વાપરવાને પરવરદગાર સલામતી બખ શે, અને દરએક વાંચનાર આ સતરો વાંચીને—“આખીન” બોલીઆ વગર રહેશે નહી, હવે હમોને પ કો ભરોશો.

રૅનટ જેમરા પાતેરા.

જે જગા ઉપર આ મેટ્રેલ હમણાં છે તાંહાં ઇંગલંડનાં નારમંત પાદશાહીએ રાજ કરવાનું શરૂ કીધું તે ની આગમન દરદી અસતરીએને વાસતે એક ધરમનું દવાખાનું હતું, અને તેનાં ખરચને વાસતે ચેરુરનાં ચોક્રોએ જમીન તથા નાંછું આપીડું હતું. ઇ. સ. ૧૫૩૨ નાં શાલમાં ઇંગલંડનાં પાદશાહ આડમાં હેનરી એ એ ઇમારતને ખોતાંનાં ધણીપણમાં લઈને તેને બદલે સરેકમાં કેટલીએક જગા આપી, અને તે ઇમારતને તોડી પાડી તે જગાએ ખોતાંને રેહવાને સાડ એક મેટ્રેલ બાંધીઓ. પાદશાહ પેરેલા મારલસે આ ઇમારતમાં કેટલોએક વધારો કરીઓ. આ મેટ્રેલની અંદર જે નાંધણું દેવળછે, તે આ પાદશાહનાં વખતમાં જ બાંધ્યું હતું. ઇંગલંડની તવારીખનાં જાંજનાંરને ખબરછે, કે પેરુલલા મારલસને ગરદન ખારીઆમાં આવીઓ હતો, અને જે દીને તેની ઉપર આ સીતંત જુઝરીઓ હતો, તે દીને સહવારનાં જે દેવળમાં તે બંદગી કરવા ગયો હતો, તે આ દેવળછે. ઇ. સ. ૧૬૬૭ નાં શાલથી આ મેટ્રેલના પાદશાહી દરબાર ભરાતી આવીછે, અને તેટલા ઉપરથી ઇંગલંડની દરબારને “કોરટ આવ રૅનટ જેમરા” થી આલખીઆમાં આવેછે. પાદશાહ પેરુલો જરજ અતરે રેહતો હતો. ૧૭૬૧ નાં વરથમાં પાદશાહ તરીજા જરજનાં લગન આ મેટ્રેલમાં થયાં હતાં, અને તે વેલાએ એ મેટ્રેલનાં દીવાંખાનાંઓમાં ઘણોએક વધારો તથા ફેરફાર કરીઆમાં આવી ઓ હતો. ૧૮૧૪ નાં શાલમાં જાહેર રૂશીઆને સાહનશાહ અને ખુશીઆને પાદશાહ ઇંગલંડની દરબાર ની બેઠ લેવાને ગયા હતા, તાહેરે તેઓને આ મેટ્રેલમાં ઉતારો આપીઆમાં આવીઓ હતો.

આ મેટ્રેલની અંદર દાખલ થવાનાં મોટા દરવાજાની ઉપર ૧૭૩૧ નાં શાલનું એક ઘણું પુરાંણ ઘડી આલછે. એ ઘડીઆલ અધેની ઘંટી અને પા ઘડીઓ તરંછુ ઘરોની ઉપર વાગેછે. આ મેટ્રેલ અધે રાંછીનાં લારડ ચેમબરલેન તથા લારડ રુઝમરડ અને બીજા અમલદારોની આફીસોછે. પગમંતનાં ભાગમાં રાંછીનાં કુટુંબને વાસતે કેટલાએક ઓરડાંછે, અને જે મોટા દરબારી દીવાંખાનાંછે તે દખલ બાજુ ઉપરછે. એ દીવાંખાનાંઓમાં જવાને વાસતે એક મોટો અને ઘણોજ ખુબસુરત દાદર પથાર કરવો પડેછે. દાદર પથાર કીધા પછી “ગારડ ચેમબર” નો ઓરડો આવેછે, તે જોવા લાએકછે. હીઆની દીવાલ ઉપર તરેહવાર જાત નાં હુધીઆરો ઘણોજ રોજુકથી ગોઠવેલાંછે અને જાહેર મોટી દરબાર હોએછે, તાહેરે રાંછીનાં મેહરાનાં અમલદારો હીઆં ઉભા રહેછે. આ ઓરડો પથાર કરીઆ પછી જે ઓરડામાં જાઇએછે, તાંહાં ટેપીસટરીનાં ભરતો કે જેની ખુબસુરતી વીતે પારીમનાં ભાગમાં (સરે ૭૨) વીગતવાર બયાંન કીવેલુંછે, તેની તથા રંગની કેટલીએક તસવીરોછે. ‘ ઇંગલંડના પાદશાહનાં ખરણ પછી ગાદી ઉપર આવનારા પાદશાહની “પરીવી કાઉન સીલ” ની તરફથી મેહલી ઝુલાકાત આ દીવાંખાનાંમાં લીધામાં આવેછે, અને હીઆંની મોટી બારીઓમાં થી પોષાર કરીને નવા પાદશાહનું નાંખ નીચેનાં મોટા વરાંછમાં ઉઘેલી રકમિતને જાણવીઆમાં આવેછે. આપણી હાલની રાણી વીક્ટોરીઆ વીશે ઉપલી કીરીઆ તારીખ ૨૧ મી જુન ૧૮૩૭ ને દીને થાઇ હતી, તારે જે દેખાવ થયો હતો, તે ઘણોજ જોવા લાએક થયો હતો, હેવું તે વખતનાં લખનારાઓ જાણવેછે.

જે દીવાંખાનાંમાં તખતછે તેની બારીઓ ઉપરની અમલની ઝાલરો મેહદ તારીફ લાએકછે, અને તેમની ઉપર સુનેરી ફોરોછે, તથા એ દીવાંખાનાં અધેનાં બીજા સામનાં તથા સાજુગાર ઉપર સુનેરી ધારછે

અને સઘળું સંછીનાં તખ્તનાં દીવાંખાંનાં નાંખને લાગેકનુંછે. તખ્તનાં પોતાનાં ભપકાથી આપણી આંખ દીપેછે. હીંઆની સુનેરી ઘેરની ખુરશીઓ ઘણી કુશાઈછે, તેઓની ઉપર કીરમજી રંગની મખમલનું સુનેરી કોર સાથનું એક ઘણું સોભઈનું છતર બનાવેલુંછે, અને તેની ઉપર સુનેરી કસબથી તરેહવાર ભરત તથા તાજ ભરેલુંછે. આ દીવાંખાંનાં વાટરણ તથા વીંટોરીઆની લડાઈનાં ઘણાં સુંદર ચીતારોછે. આ ગઢ જણાવીઆમાં આવીઉંછે તેમ આ મેહલમાં હવડાં આપણી સંછી રેહતી નથી, પણ દરબારે ભરવામાં તથા યુવાકાત લેવામાં વાપરેછે. આ મેહલની પડોસમાં “સેનટ જમસ પારક” નો મોટો બગીચો આવેલોછે તેનું બપોંન ઘટ્ટી જગોએ જોવામાં આવશે.

કેનરી'ગર્ડન પાલેસ.

આ મેહલ હમણા કોઈની કાંમતર વાપરીઆમાં આવતો નથી, તોપણ તે જોવા લાગેકછે. આ મેહલ એક ખાલનોછે અને કેનરી'ગર્ડન નાંખના મોટા બાગમાંછે. બાહરથી તેનો દેખાવ ખુબસુરત નથી, તથા કેટલોએક આડો અટારોછે, કાંએક ઘટ્ટી ગોડવણ કરીઆ વગર તેમાં જુદી જુદી વખતે વધાર ઘટાડ કરી આમાં આવીઉંછે. પાદશાહ તરીન્ને વીલીઅમ તેમાં રેહતો હતો. આપણી હાલની સંછીનાં આપ હીંક આ વ કેનરે આ મેહલમાં પોતાનું રેહવાનું કીધું હતું, અને તારીખ ૨૪ મી મારચ ૧૮૧૯ ને દીને આ નાંખવ ર વીંટોરીઆનો જનમ તાંહાં થયો હતો, અને એ નાંખદાર સંછીએ તખ્તતરશીન થયા પછી તારીખ ૨૦ મી જુન ૧૮૩૭ ને દીને પોતાનાં પરધાંની પેહલવી સભા આ મેહલમાં ભરી હતી. એ બનાવનું વીલકી નાંખ નાં એક કારીગરે ઘણાં સુંદર ચીતાર પાડીઉંછે.

આ મેહલનાં ખાલ ઉપર જવાનાં દારની બાંધણીની ઘણી તારીફ કરીઆમાં આવેછે. તેનાં ફાંડીઆં કાલા તથા સફેદ સંજિમરખરનાં પથરનાંછે અને તેનાં કટેરા લોહાડાંનાં અને ઘણીજ સુંદર નકશીનાંછે. આ સપાસની દીવાલ ઉપર ઘણાં ઉમદા ચીતારો પાડેલાછે. આ મેહલનો બાહરનો દેખાવ સારો નથી, તોપણ તેની અંદર બાર મોટાં અને સોભઈનાં દીવાંખાંનાંછે અને તે મધેનો સામાં ઘણો સરસછે, અને તેમની સી લીંગો ઉપર સુંદર ચીતારો પાડેલાછે, અને દીવાલ ઉપર ટેપીસટરીનાં ભરતની અને રંગની તરેહવાર તસવી રોછે. એક દીવાંખાંનાંમાંની સઘડીની બાંધણી ઘણીજ રોષકદારછે, અને તેની આસપાસ કુલ, ફૂલો અને તરેહવાર ચીતારો પાડેલાછે. એક ચોરડાની સીલિંગ ઘણી સરસછે, તેની સફેદ ભોંએની ઉપર રાતા, આસ જાની અને સુનેરી રંગથી સોભઈતા ચીતારો પાડેલાંછે. એક દીવાંખાંનાંની અંદર સુનેરી ઘેર સાથનાં કેટલાંએક મોટાં બાહાવલાં તથા અરધાં પુતલાંછે.

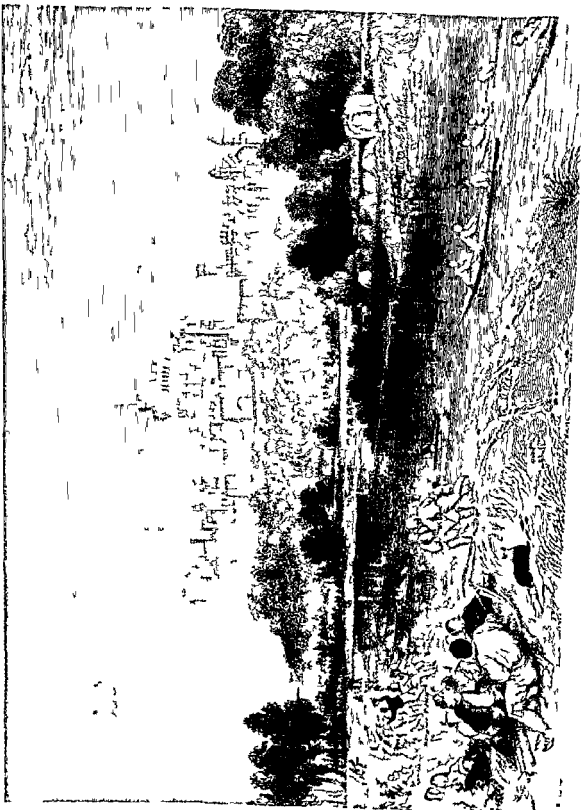
વાઈટહાલ પાલેસ.

આમાં હેનરીનાં વખતથી તે તરીજ વીલીઅમનાં વખત શુધી, આ મેહલમાં ઇંગલંડનાં પાદશાહો રેહતા હતા. છેલ્લા પાદ્યાહના વખત પછી તેનો મોટો ભાગ આગથી બહી ગયો હતો, અને હમણા તેમાં નો કાઈ જીજ ભાગ રહોછે, તાંહાં થોડીએક જોવા લાગેક વસતુએ વીગરે બીજું કાંઈ નથી. ઇંગલંડનાં પાદશાહ પેહલલા ચારલસને ગરદન ત્રારીઆમાં આવીઓ હતા તે આ મેહલનાં બારણાં આગલ.

વી'નકસર કેઆસલ.

ઇંગલંડનાં પાદશાહોનો આ એક સઘડી પુરાણો અને નાંખીવો મેહલછે. ઇંગલંડની ત વારીખનાં ઘણાંએક બનાવો સાથે એ મેહલ તાલુક રાખેછે. જેમ એ મેહલ અસલનાં વખતમાં પાદશાહોને ખંતગંમતો હતા, તેમજ હવડાંનાં વખતમાં આપણી નાંખદાર સંછી પણ વરસનો કેટલો

23

એક ભાગ તાંહાં ગુજરેછે. એ મેહેલ લંડનથી ૨૧ માઈલ દુર છે અને લોહાડાંની સડકથી એક કલાકનાં તાંહાં બાઈ શકાએછે, તેથી રાંછી તાંહાં રહે તારે જાણે લંડનમાં હોએ તેવું લાગેછે. એ મેહેલ કીલ્લાનાં આકારમાં છે અને તે કીલ્લા જેવો મજબુત પણે છે અને તે કાંમમાં આવી શકે તેવો પણે. પાદશાહ “વી લીઅંબ ધી ક્રાંનકર” આસરે ૮૦૦ વરસની વાત ઉપર તે બાંધીએ હતા, તાર પછી તરીજ એડવરડનાં વખતમાં તેના કેટલોએક ભાગ ભાંજ નાંખી તે ફરીથી બાંધીએ હતા. તેની પછીનાં પાદશાહીઓએ તેમાં કેટલોએક વધારો કીધો હતો. સઉથી વધતો ફેરફાર તેમાં ચોથા જરજે કીધો હતો, અને એ પાદશાહ પોતાનાં પાછલા દાહડા ધણીખરા હીઆં કાઢાડીઆ હતા. એ મેહેલ જે અસલ બાંધીઆમાં આવીએ હશે, તેને પાછલથી શુધારવામાં એક કરોડ ઉપર રૂપીઆનો ખર્ચ થયો.

એ મેહેલ જેવા નવાને વાસતે લંડનથી લારડ એમખરસેનની પરવાંનગી લેવી જોઈએ. નાંમદાર રાંછી જ્યારે એ મેહેલમાં નાંમ આપેછે, તારે જે દીવાંનખાંતુ તે કાંમમાં લીએછે તે ઘણું મોટું અને સોભાળું છે અને તાંહાંની આખી દીવાલ પાદશાહી તથા નાંમીયા શખસોની તસવીરોથી ભરાઈ ગઈ છે. જે ઓરડા ને “સેન્ટ જરજસ હાલ” કહીને કહેછે તે ૨૦૦ ફુટ લાંબો અને ૩૪ ફુટ પોહોલો છે અને તાંહાં નાંમદાર રાંછી “નાઈટ ઓવ ધી ગાર્ડ” નો ખેતાબ બખશેછે, તે ઓરડા ખરેખર જેવા લાએક છે. હીઆં રાંછીને વાસતે એક તખત ફીરેલું છે, અને એ ઓરડાની દીવાલની બંને બાજુએ જે જે ગરહસોને આખીતાબ મલીઆછે, તેઓનાં નાંમ અને તેઓનાં અલખતનાં ચીતારો પાડેલાં છે. જરે રાંછી કોઈ મોટું ખાંતુ આપેછે, તારે આ ઓરડા તે કાંમમાં વાપરીઆમાં આવેછે. આ ઓરડામાં ઉગરડનાં પાદશાહ પેહલા જમસથી ચોથા જરજ શુધીની તસવીરો છે. તરાવનકોરનાં રાજાએ કેટલાંએક વરસની વાત ઉપર રાંછીને સાડે એક ખુબસુરત પાલકી, તથા એક અંમરી તથા એક રેંકડો મોકલીએ હતા, તે આ મેહેલનાં એક ઓરડામાં જોયામાં આવેછે. એક ટોપ હીઆં જોયામાં આવેછે, તે દીપ્ત સુવર્ણનાં સુલક ઉગરજેએ હાથ કીધો તે વખતે તાંહાં ચાલતા પછાસનાં ધાતુને ગાલીને બનાવેલી છે.

જે દીવાંનખાંનાં નાંમદાર રાંછી સુલાકાત લીએછે, તે ઘણું સુંદર છે. સીડીંગની ઉપર બરીયાંની આ દાખલ રાંછી ક્યેરાઈનને પાડી છે, અને તેને એક ગાડીમાં બેસાડેલી છે, તે ગાડી હાંસો જેવે છે, અને તેની આસપાસ ફરેસતા પાડેલા છે. દીવાલની ઉપર ટેપસ્ટરીનાં ભરતની ઘણીએક તસવીરો છે. એ દીવાંનખાંની પાસેનાં ઓરડામાં જે સઘડી છે, તેની ઉપર તરીજ જરજ પાદશાહની મોટા બાનાં પોશાક સાથેની રંગીન કાચમાં તસવીર છે. એક દીવાંનખાંને “વાટરલુ એમ્બર” નું નાંમ આપેલું છે, તાંહાં એ લડાઈની વખતે યુરોપમાં જે પાદશાહ તથા નાંમીયા પરધાનો તથા સરદારો હતા તેઓની તસવીરો છે. વાટરલુની લડાઈ થયા પછી લંડન મધે પરવરેગારનો ઉપકાર મંતવને વાસતે જે દીરીઆ ઘાઈ હતી, તે રીને ડીક આવેલોઈનને જે પોશાક પેહરીઆ હતા, તે પોશાક સાથેની તેની તસવીર હીઆં છે. એક બીજું દીવાંનખાંતુ જેને “પ્રેસેન્સ એમ્બર” કહી કહેછે, તાંહાં ટેપેસ્ટરીનાં કોમતી ભરતની તસવીરો છે. “ગારડ એમ્બર” નાંમનાં ઓરડામાં તરેહવાર અસલી હુધીઆરો છે. છ આખા આકારને બખબર પેહરાવીને તથા તેઓનાં હાથમાં ભાલા આપીને ઉભા રાખેલા છે. વીકટરી નાંમનાં વાંહાંઉ ઉપર નેલસન ખરખ પાંખીઆ હતા તેનાં આગલા રોલનાં એક ભાગની ઉપર નેલસનનું અપરું બાહાવલું ઝોડવીઆમાં આવીડું છે, અને તેની બંને બાજુએ પંતળની લડાઈની વખતે લારડ હારડીનને કબજા દીરેથી ટોપો મેલેલી છે. વેલીગટન તથા આરલજ રોનાં બાહાવલો પજ હીઆં છે. આ મેહેલનાં જે ઓરડામાં રાંછીની મુનેરી પડે રાખવામાં આવેછે, તે ઓરડાઓની બાંધણી રેવી છે કે આ મેહેલમાં આગ લાગે તોપણ તે ઓરડાઓને કમું નુકસાન થાએ નહીં. એ મેહેલનો દાર ધણેજ રોજકાર છે અને તાંહાં ચોથા જરજનું એક બાહાવલું છે. દારની ઉપરનાં

ભાગ આગલ જુદી જુદી જાતનાં હુથીઆરો ગોઠવેલાંછે, તેથી તે જગાનેા દેખાવ ઘણું સારો લાગેછે. એ મેડેલને લગતા જે-મોટા અને ઉંચે “ટામ્પર” અથવા કીલ્સોછે, તેની ઉપર જતાં માલ ઉપરથી એકશોધી વધારે ફાંડીઆં ચઢીડવાં પડેછે. એ જગાએ આગલ પાદશાહી કેદીઓ સખીઆમાં આવતા હતા. હીંઆં છેક ઉપરનાં ભાગમાંથી દીવાલની અંદર એક રોપ જેવી રીતે ગોઠવેલીછે કે તેથી આખા દાદરનેા મારગ સંભાલી શકાએ.

એ મેડેલને લગતું એક નાંધણું અને સોભઈતું દેવલછે. સઘળા નાંધણાનાં વાવટા હીંઆં હારેદાર ઠાંઝેલાછે. એ દેવલનેા એક ભાગ પાદશાહી કુંઝની કબરને સારૂછે. જે ઓરડામાં પાદશાહી આંતદાંનનાં બાલકોને “બાપટીનમ” આપીઆમાં આવેછે તે પણ આપણને દેખાડીઆમાં આવેછે.

આ મેડેલને લગતા બગીચો ૫૦૦ એકરથી વધારે જમીન રોકેછે, અને ઘેરાવામાં આસરે ચાર માઈલ છે. એ બગીચાની પછી ૧૮૦૦ એકર જમીનનું એક મોટું રાંણુછે તાંહાં ઓકનાં તથા બીજાં મોટાં ઝાડોછે. એ રાંણુમાં હજારો હરણોછે. †

જેઓ વીંનડસર કેઆસલનેા મેડેલ જેવા જાએછે, તેઓ તાંહાંથી છ માઈલ દુર “વરજનીઆ વાટર” નાંમની જગા જેવા જવાને ભુલતા નથી, કાંએજ એ જગા ઘણીજ તંદરોસતી બખશનારી- તથા ખુશ નુમાંછે. તાંહાં જતાં એક લાંબો અને સીધી લીટીનાં જેવો મારગ પશાર કરવો પડેછે, અને તેની બંધે બા જુ ઉપર તરેહવાર અને ખુબસુરત ઝાડોછે. એ મારગ પુરો થાએછે, તાંહાં પાદશાહ બોથા જરજનું એક ઘોડસવાર પુતલુંછે. એ જગાને વરજનીઆ વાટર કરી એટલા વાસતે કેહ્યામાં આવેછે કે, તાંહાં મંડલ આકારમાં એક નાંધું બનાવેલુંછે. એ નાંધાંને એક છેડેથી નીકળતાં જે તેનાં દાબા હાથ ઉપરથીજ ચાલીઆ કરીએતો પાછા જાંહાંથી નીકલીઆ હોઈએ તાંહાંજ આવી પોંહાયીએ. આ નાંધાંનું પાંણી વધીને જાંહાં વે હોછે, તાંહાં ખડકનાં મોટા પથરો ગોઠવીને એક યુક્તીક ઘોત બનાવેલાછે. એ નાંધાંની અંદર સોભાને વાસતે કેટલીએક નાંધલી બોટો ફરતી મેઝેલીછે, અને તેનાં કીનારાનાં એક ભાગ ઉપર ચીનાઈ આકારનેા એક સોભઈતા ઓટલો બાંધેલાછે. ગરાંનીટ તથા બીજા પથરોની જાંણુ એક ઈમારતનેા નાંસ થાપો હોએ, તેનું દેખાડીને આ જગાને અસલી દેખાવ આપવાને સારૂ એક બાંધણી કરીઆમાં આવીછે. દુકાંમાં કેહીજએ અ કે એ જગા ઘણીજ ખુશનુમાંછે.

હાંમપર્ટન કોસ્ટ પાલેસ.

* ટેમ્સ નદીનાં ઓતર કીનારા ઉપર લંડનથી ૧૩ માઈલ દુર આ મેડેલછે. આજ ઘણા વરંસ થયાં તે પાદશાહી વાપરવાસમાં આવતો નથી, પણ સઘળી રીતે તે મેડેલ વખાંણવા લાએકછે. તેનાં આગલા ભાગ શવાએ બાદીનેા ભાગ ઘણીજ ખુશનાંછે. એ મેડેલ અસલ કારડીનલ પુલસીનેા હતા, તેણે પાદશાહ આડમાં હેનરીને ભેટ આપીઆ હતા. તેનાં પછી તરીજ જરજનાં વખત શુધી પાદશાહો તેમાં રેહતા હતા. એ મેડેલ જેતી વખતે પારીસનાં વારસેલ મેડેલની યાદ આવેછે; કાંએજ તે મથે વારસેલ વાલાની માંકક રેપેસટરીનાં જરતની તથા રંગની તસવીરોનેા ડાગ નથી. પચીસથી વધારે ઓરડા એ પરખાંણુ તસવીરોથી પુરછે. આ મેડેલમાં કેટલાએક ઓરડાઓ આગલા પાદશાહ તથા રાંણીઓ જેમ વાપરતાં હતાં, તેમજ રેહ

† વીંનડસરથી ૩૫ માઈલ દુર ટેમ્સ નદીમાં એક નાંધણું ટાણુ, તાહા ઇમ્બ્રાડનાં પાદશાહ અને નારીજ ૨૫ બી જુન ૧૨૧૫ ને દીને “મેગના ચારટા” નાં સનદ ઉપર સહી કરી હતી, તે ઉપરથી તે ટાણું મેગના ચારટા ટાણું કરી કેહવામાં આવેછે “ઇમ્બ્રા કાએજ” ની નાંમીથી અને પુરાંણી ગરેશ જે ૧૪૪૦ નાં સાળમાં પાદશાહ હતા હેનરીએ સચાપી હતી, અ ને જેમાં ઇમ્બ્રાડનાં સહીથી નાંમીઆ અને વખણાએલા શખસોએ ઉલવણી લીધીછે, તે વીંનડસરની પકાસમાંછે, તે જગા જા એકછે.

અંદરની લેલીન રાત્રી ત્રખમલનીછે અને તેની કોરો ઉપર સુનેરી લેસ નડેલીછે તથા તરેહવાર સોભ ઈતા બુરાછે. આ ગાડીની લંબાઈ ૨૪ ફુટ, પોહોલાઈ ૮ ફુટ ૩ ઈંચ, ઉંચાઈ ૧૨ ફુટછે અને પુલ ૧૨ ફુટ અને ૩ ઈંચ લાંબોછે. આખી ગાડીનું વર્ગન ૪ ઈંચછે. એ ગાડી બનાવવામાં સુધાર તથા હુ હારકાંમતનાં રૂપીઆ ૧૬૩૭૦, કોતરકાંમતના રૂપીઆ ૨૫૦૦૦, ઘેર ચહુડાવવાનાં રૂ૯૩૫૦, રંગવાનાં રૂપીઆ ૩૧૫૦, લેલીન ઉપર કસબનાં રૂપીઆ ૭૩૭૦ તથા બીજા પરચુઈન કાંમતનાં રૂ૧૪૦૬૦ મલી, જુમલે એ ગા ડીની કીમત રૂપીઆ ૭૫૩૦૦ ની નણાંવીઆમાં આવીછે. એ ગાડી ૧૭૬૨ નાં શાલમાં, બનાવેલીછે. એ તમેલામાં બીજી મીઆંલીસ સુંદર ગાડીઓછે. નાંમદાર રાંછીને જે યોડાઓ બાહેરથી નનરાંણા દાખલ મલીઆછે, તે ઘણાખરા આ તમેલામાંછે. યોડાનાં હારનીસ રાખવાને ઓરડો જુદોછે, અને તાંહાં રાખેલા હારનીસની ખુબસુરતી અને ગોડવંણુ જોયાથીજ આપણને અચરતી ઉપજેછે. સઉથી મોટી પાદશા હી ગાડીમાં જોડવાનાં આઠ યોડાઓનાં હારનીસો રાતાં મેરાકોનાં આમડાંનાંછે, તે જોવા લાએકછે. તેઓ ની ઉપર ધાતુનું જે કાંમતે તે સથળ નકસીનું અને રૂપાંનુંછે, અને દરએક હારનીસ વર્ગનમાં એક ઈંચ થાએછે, તે ઉપરથીજ તેની કીમતના વીચાર શેહેલથી આપણાં ખીઆલમાં ઉતરેછે.

વાનડસર કેઆસલને લગતો તમેલો પણ જોવા લાએકછે. રાંછીનાં પોતાનાં વેચાતા લીધેલા તથા ભે ટ થાએલા ઘણાએક યોડા હીઆંછે. મીસરનાં પાશાએ તથા સારડીનીઆનાં પાદશાહ વીકટર ઈમાંનીઉલે ભેટ કીધેલા યોડા ઘણાજ ખુબસુરતછે. એ યોડાઓનાં નાંમ, તેમને ભેટ કરનાર ઉપરથી આપીઆમાં આવી આછે. ફરાંસનાં પાદશાહાએ નાંમદાર રાંછીને એક મોટી ગાડી ભેટ કીધીછે, અને જેમા વીસ આદમી બેશી શકેછે અને છ યોડા વગર ખેંચાતી નથી, તે હીઆં મેલેલીછે. રાંછીની સફર કરવાની ગાડીઓ ધ છી કુસારેછે. આગલા ભાગમા બેઠકછે અને પાછલા ભાગમાં સામાન મેલવાની જગાછે. જે ગાડીમાં ૫ રીનસ આવ વેલસે આસરે ચાર વરસની વાત ઉપર યુરોપમાં સફર કીધી હતી, તે હીઆછે. નદી બંધાઈ જાએ તારે તેની ઉપર ઘસડવાની ગાડી જે રૂશીઆનાં શાહાંનશાહ નીકોલાસે રાંછીને ભેટ કીધી હતી, તે ૫ છ હીઆંછે. એ તમેલાને લગતી એક "શઈડીંગ ફકુલ" છે તે એક ઘણા લાંબો અને પોહોલો ઓરડોછે. હી આ રાંછીનાં હોકરાંઓને યોડા ઉપર સવાર થવાને સીકવવામાં આવેછે, અને તે વેલાએ રાંછી પોતે તાંહાં હાજર રહેછે. જારે બાહેરની હવા સારી નહી હાએ, તારે રાંછી પોતે પણ એન તમેલામાં સવારી કરેછે.

વા દીધામાં આવીઆછે. તેઓનાં સુવાનાં પલંગો તથા બેસવાની ખુરસી તથા ટેબલો જન આગલ હતી, તે મળ હંમણાં પણ હીઆં આપણે જોઈએ. જે મોટી ગાડીમાં મેલીને ડીકે આવ વેલીંગટનનું મુરક સેન્ટ પાલસ કથીડરલનાં દેવળમાં દાટવાને સાડ લઈ જવામાં આવીહ હતું, તે ગાડી હીઆં એક ઓરડામાં સર વેને જેવા સાડ મેલીઆમાં આવીછે.

આ મેડેલને લગતો ભાગ ઘણો જ સુંદર છે. તાંહાં એક ઘણો જ ખુબસુરત કુંઆરો પણ છે. એ ભાગ માં દરાખને એક ઘણો જ દીમતી વેલો છે, અને તેમાંની સઘળી દરાખ રાંણીને સાડ જાય છે. કહે છે કે એ વેલા મહે જેવી દરાખ થાય છે, તેવી મોટી અને સારી દરાખ યુરોપખંડ મહે કોઈ કોઈએ થાતી નથી. એ ભાગમાં ગમતને સાડ, ઉંચા અને જાડા વેલાની અંદર આડો આડો રસતો કરીઆ છે, તેની અંદર અંત જાંજાઓ દખલ થાય છે, તે પાછા નીકલી શકતા નથી, કાંએ જે તેઓ ગમે તેટલા અંદર ફરે છે તોપણ તાંહાં નાં તાંહાં ફરીઆ કરે છે. એથી કરીને ઘણી ગમત થાય છે. જે કે ઘણી દુક જગાની અંદર આ મારગો કરીઆમાં આવીઆ છે, તોપણ કહેલાએક શખસોતો કલાકનાં કલાક અંદર ફરીઆ કરે છે તોથી તેઓનો છેડો આવતો નથી.

સને ૧૮૫૭ તથા ૫૮ નાં વરસમાં ઉપલા મેડેલોની મરાંમત ઉપર (૮૬૯૧૦૦) આઠ લાખ ઓગ નોતર હજાર અને એકશો રૂપીઆ થયા હતા.

રાંણીના મેડેલોનુ બયાન પુરું કરતી વેલાએ, તે મેડેલોને લગતા તમેલા વીશે થોડુંએક જણાવવું જરૂર છે. બર્ફિંગાંમ પાલેસને લગતો તમેલો જેવાને કોઈએ જુલવું નહી, કાંએ જે તાંહાં તે નાંમદારની સવારીની કીમતી અને ખુબસુરત ગાડીઓ તથા થોડા જેવાને બની આવે છે. એ તમેલા જેવા જવાને વાસતે “માસ ટર આવ થી હારસ” ની રજા મંગાવવી જોઈએ. ગાડીઓ સઘળી એક તમેલામાં રાખીઆમાં આવે છે, અને બીજામાં થોડાઓને. જરૂર નાંમદાર રાંણી પારલામેન્ટની સભામાં બીરાજવાને જાય છે, તારે જે ગાડીમાં સવારી કરે છે, તે ખચીત જેવા લાયક છે, અને તેની ઉપરની નકસી અને બીજી સણગાર જે પાદશાહ જા દી અંદર બેસે છે, તેને લાયકેનો છે. એ ગાડીનાં પછડાં, અસલનાં વખતમાં ફોટોની ગાડીનાં પછડાં જેવાં બ નાંવીઆમાં આપતાં હતાં, તેવાં છે. તેનો વચમાંનો મોટો પુલ લાલાનાં એક મોટાં બંડલનાં જેવો છે. ગાડીનું છતર નાલીએરીનાં ગ્રાડનાં જેવા આઠ થાંબા ઉપર આધાર રાખે છે, અને આ આઠ થાંબાની આગલનાં ખુનાંમાં બરીદંતની ફોટોનાં ચીતારો છે. છતરની વચે વચમાં ઈંગલંડ, સ્કોટલંડ અને આયેરલંડનાં જનોનાં ચીતારો પાડેલાં છે, અને તેઓનાં હાથમાં તાજ તથા તલવાર અને રાજની લાકડી તથા “ નાઈટહુડ ” નું અલખત આપેલું છે. તેઓનાં શરીરમાંથી કુઓનાં હાર કાઢાડેલા છે, તે ગાડીનાં ચાર ખુનાં શુધી પોહોંચે છે. ઉપર જણા વોઆ પરમાંજો નાલીએરીનાં આઠ થાંબા છે, તેની વચમાંની જે જગા છે તેની ઉપર આરસીનાં તક્તા જડેલા છે, અને નીચેનાં ભાગ ઉપર તરેહવાર ચીતારો છે. આગલા ચોક્કાનાં બાહેરનાં ભાગ ઉપર તખતની ઉપર બરીદાનીઆને બેસાડેલી છે, તે છુટાપણને કુલનો હાર બખશે છે, અને તેની સાથે ધરંમ, ઇનસાફ, હાહાપણ, હીમત, દેલાવરી, વેપાર, આબાદાની, અને ફોતનાં ચીતારો છે. જમની બાજુનાં બારણા ઉપર ઉદીઆગ અને ક લા ઈંગલંડનાં બચાંઓને પોતાની બખચેસ કરે છે, અને તેની બાજુનાં ચોક્કાં ઉપર તવારીખ ફોટોનુ બયાન કરે છે, અને સુલેહ લડાઈનાં હુધીઆરોને આગથી બાળે છે. પાછલાં ચોક્કાં ઉપર નેપચીઉન મોડાની ગાડી માં દરીઆમાં સવાર થાઈને આખી દુનીઆની તરફથી ઈંગલંડને વાસતે નજરાણું લાવે છે. પછવાડેનાં ચોક્કાં ઉપરનાં ભાગમાં પાદશાહી અલખતો છે. દાબી બાજુનાં બારણા ઉપર મારસ, મીનરવા અને જુધનાં મેતારાઓ પાદશાહી તાજને ટેકો આપે છે, અને તેની બાજુનાં ચોક્કાંએ ઉપર હુંદર અને વીદીઆનો બં આવ પાડેલો છે.

અંદરની લેલીન રાતી મખમલનીછે અને તેની કોરો ઉપર સુનેરી લેસ નડેલીછે તથા તરેહવાર સોળ ઈતા બુટાછે. આ ગાડીની લંબાઈ ૨૪ ફુટ, પોહોલાઈ ૮ ફુટ ૩ ઇંચ, ઢંચાઈ ૧૨ ફુટછે અને પુલ ૧૨ ફુટ અને ૩ ઇંચ લાંબેછે. આખી ગાડીનુ વજન ૪ ટનછે. એ ગાડી બનાવવામાં સુધાર તથા હુ હારકાંમતનાં રૂપીઆ ૧૬૩૭૦, કોતરકાંમતના રૂપીઆ ૨૫૦૦૦, ઘેર ચહુડાવવાનાં રૂ૯૩૫૦, રંગવાનાં રૂપીઆ ૩૧૫૦, લેલીન ઉપર કસમનાં રૂપીઆ ૭૩૭૦ તથા બીજા પરચુટન કાંમતનાં રૂ૧૪૦૬૦ મલી, જુમલે એ ગાડીની કીમત રૂપીઆ ૭૫૩૦૦ ની બહાંવીઆમાં આવીછે. એ ગાડી ૧૭૬૨ નાં શાલમાં બનાવેલીછે. એ તખેલામાં બીજી ચીઆલીસ સુંદર ગાડીઆછે. નાંમદાર રાંછીને જે થોડાંઓ બાહરથી નજરાંછા દાખલ મલીઆછે, તે ઘણાખરા આ તખેલામાંછે. થોડાનાં હારનીસ રાખવાને ઓરડો જુદોછે, અને તાંહાં રાખેલા હારનીસની ખુબસુરતી અને ગોઠવણુ જોવાથીજ આપણને અચરતી ઉપજેછે. 'સઉથી મોટી પાદશાહી ગાડીમાં જોડવાનાં આઠ થોડાંઓનાં હારનીસો રાતાં મોરકાંનાં મામરાંનાંછે, તે જોવા લાગેછે. તેઓ ની ઉપર ધાતુનું જે કાંમછે તે સઘણુ નકસીનુ અને રૂપાંનુંછે, અને દરએક હારનીસ વજનમાં એક ટન થાયેછે, તે ઉપરથીજ તેની કીમતનો વીચાર થોડેલથી આપણાં ખીઆલમાં ઉતરેછે.

વર્નાડસર કેઆસલને લગતો તખેલો પણ જોવા લાગેછે. રાંછીનાં પોતાનાં વેચાતા લીધેલા તથા જે ટ થાએલા ઘણાએક થોડા હીંઆંછે. મીસરનાં પાશાએ તથા સારડીનીઆનાં પાદશાહ વીકટર ઇમાંનીઉલે ભેટ દીધેલા થોડા ઘણાજ ખુબસુરતછે. એ થોડાંઓનાં નાંમ, તેમને ભેટ કરનાર ઉપરથી આપીઆમાં આવી આંછે. ફરાંનસનાં પાદશાહાએ નાંમદાર રાંછીને એક મોટી ગાડી ભેટ દીધીછે, અને જેમા વીસ આદમી બેશી શકેછે અને છ થોડા વગર ખેંચાતી નથી, તે હીંઆં મેલેલીછે. રાંછીની સફર કરવાની ગાડીઓ ઘણી કુસાદેછે. આગલા ભાગમા બેઠકછે અને પાછલા ભાગમાં સામાન મેલવાની જગાછે. જે ગાડીમાં ૫ ચીનસ આવ વેલસે આસરે ચાર વરસની વાત ઉપર યુરોપમાં સફર દીધી હતી, તે હીંઆંછે. નદી બંધાઈ જાયે તારે તેની ઉપર ઘસડવાની ગાડી જે રૂશીઆનાં શાહાંનશાહ નીકોલાસે રાંછીને ભેટ દીધી હતી, તે ૫ છ હીંઆંછે. એ તખેલાને લગતી એક "રાઈર્ડીંગ સ્કુલ" છે તે એક ઘણું લાંબો અને પોહોલો ઓરડોછે. હીં આં રાંછીનાં છોકરાંઓને થોડા ઉપર સવાર થવાને સીકવવામાં આવેછે, અને તે વેલાએ રાંછી પોતે તાંહાં હાન્વર રેડેછે. જારે બાહરની હવા સારી નહી હોએ, તારે રાંછી પોતે પણ એજ તખેલામાં સવારી કરેછે.

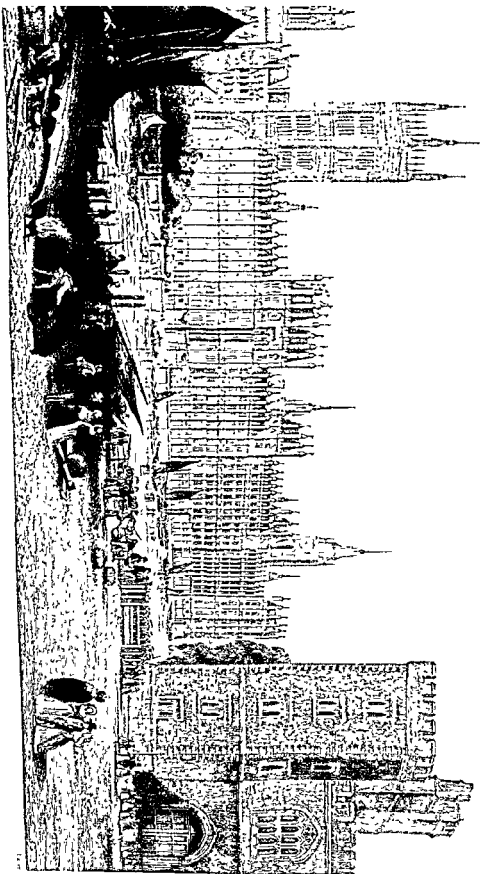
મકરણ ૧૩ મું.

પારલામેન્ટનો મેહેલ.

વેસ્ટમીનસ્ટરનો અસલી મેહેલ—નવા મેહેલની બાધણી—લ'બાઈ—પોટોલાઈ તથા ઊંચાઈ—મીનારા—આ મેહેલની પેઠે
અણી—આઠ પ્રાંતોનો ઓરડો—રાંણોનો પાયાક પેઠેવાનો ઓરડો—ગ્રીનસ મેમબર—રાંણીનું પુતળું અને તેના બત
લાવેલી બતલમી—ઊભરાઓની સભાનું દીવાનખાંનું—રાંણીનું તખત—બારીઓ તથા કાચની સખીઓ—થાપા ઊપર બા
હાવના—ચીલ્ડિંગ—ગીઆલરી—કેટલીએક ઊભરાવળીઓની પોતાનો ફક બલવવામાં બતલાવેલી હીમત બરેલી ચાલ—
દીવાનખાંનમાં થંડી તથા ગરમી લાવવાનાં ઊપાંગો—રાંણીનું ઊભરાઓની સભાના જુઠું તથા ખોરાજનું—પીઅરસ
લાખી—આમની સભાનું દીવાનખાંનું—તેમાં રોશની તથા બીજી ગોઠવણ—પુસ્તકખાંનાં—વીજલીના તારનો સંચિ—
એ મેહેલ બાધવાનો ખર્ચ—તે જોવા બવાની વરવાંતગી.

નામદાર રાંણીનાં મેહેલનાં બધાંનું પછી, આ પુસ્તકમાં સહીથી અગતની જગા પારલામેન્ટનાં મેહેલને
ધરેછે. ફકત લંડનના નહીં એટલુંજ નહીં, પણ આખી દુનીઆમાં હોવા મોટો અને ખુબસુરત મેહેલ છેજ
નહીં. એ મેહેલની યોહાલાઈ, ખુબસુરતી, બાહરની તથા અંદરની કારીગરી, એ સઘળું આખી દુનીઆમાં ઉ
પર જે સહી કદઅતવાલું રાજ ગણાયેછે, તે રાજના નામને લાયકેનુંછે. ઇંગલંડની પારલામેન્ટ પોતા
નાં અને પોતાને લગતાં મુલકોનેજ રાજકારભાર ચલાવેછે, એમ નથી, પણ તેના અવાજથી દુનીઆ ઉપર
નાં બીજાં રાજો ઉપર અસર થાયેછે, તેવી સભાનો મેહેલ પણ દુનીઆમાં સહી સારો, મોટો, અને ખુબ
સુરતછે. સરકારી કાંમદાજ ચલાવવાને સાડ ત્રે મઘે બનાવેલી ગોઠવણ, રોશની, હવા, પાંણી પુરૂં પાડવાના
ઉપાયો, તથા આગ લાગે તો તેમાંથી તેનો બંચાવ કરવાની યુક્તિઓ, એ સઘળું એટલુંતો પુરૂંછે, કે આખી
દુનીઆમાં તેહવી કોઈ બીજી ઇમારત નથી. આ મેહેલ દેખસ નદીની બાજુથી આવેલોછે, અને તેનો સ
હી સરસ દેખાવ તે જગેથી દેખાયેછે. સું તેની બાહરની કારીગરી, ઉંચાઈ અને મીનારાઓની ખુબસુ
રતી, એ સઘળું એકદમ આપણી નજરે પડેછે, તારે આપણી નજર હરાંન રહેછે. તેનાં બાહરનાં દેખાવ વી
થે લંબાણથી બોલવાની કસી અગત નથી. એ ઇમારત નજરે જોવાથી, તેનો ચીતાર લખવાની કલંમથી હમે
નબલી રીતે ઉતારી શકીએ, તેનાં કરતાં પણ સરસ વીચાર આ પુસ્તક વાંચનાંરને, એ મેહેલનાં બાહરનાં
દેખાવ વીશે, અતરે આપેલા ચીતાર ઉપરથી આવશે, અને જે નજરનું કાંમતે તે કલંમ નથી કરી શકતી, એ
વું હમેઝે એકથી વધારેવાર કહુંછે તેનો દાખલો મલશે.

આ મેહેલને પારલામેન્ટનો મેહેલ અથવા વેસ્ટમીનસ્ટરનો નવો મેહેલ કહેછે. આ પાછલું નામ
આપવાનું કારણ એછે કે, જે જગાએ આ મેહેલ હમણાંછે તાંહાં આગલ એક પુરાણો મેહેલ હતો, તેનું નાં
મ વેસ્ટમીનસ્ટર પાલેસ કરીને હતું. પેહલે નરમંત પાદશાહ વીલીઅમ્ જને ઈ૦ સને ૧૦૬૬ નાં વર
સમાં ઇંગલંડમાં રાજ કરવાનું શરૂ કરીધું હતું, તે પોતાનાં પરધાનોની મળા તે મેહેલમાં ભરતો હતો. પાદશા
હ જાને પરજાનાં છુટાપણોને સનદ "મેગનાં ચાર્ટા" ઇંગલંડનાં લોકોને આપીએ હતો, તે પાદશાહ તરી
જ રુનરીએ તે મેહેલમાં બાહાલ રાખીએ હતો. ૧૨૩૮ ના સાલમાં દેખસ નદીની રેલથી તે મેહેલ લગ
ભગ ડુબી ગયો હતો, અને તેનાં મોટાં દીવાનખાંનાંમાં મોટા કરતી થાઈ હતી, અને ૧૨૯૮ નાં સાલમાં

NEW HOUSES OF PARLIAMENT.

From January 25, 1852.

1852.

पार्लामेन्टरी हिल्स—(११२)

આગથી તેનો નાંસ થયો હતો, પણ પાદશાહ બીજા એડવર્ડે તેને ફરીથી બાંધીએ હતો. ૧૫૧૨ નાં સાલમાં તેનો મોટો ભાગ ફરીથી બળી ગયો હતો. આઠમાં હેનરીએ તેને ફરીથી બાંધીએ, તે ૧૮૩૪ મા ફરીથી આગથી બળી ગયો હતો જે મોટી ઇમારત હવડાં તાંહાં જોવામાં આવે છે તે આ છેલ્લી આગ લાગા પછી તાંહાં બાંધીઆમાં આવી છે. આ નવો મેડેલ કેવી રીતે બાંધવો, તેને વાસતે જુદા જુદા ગખસોની તરફથી ૯૭ નક્કા તાઈઆર કીધામાં આપીઆ હતા, અને તેમાંથી ૩૦ ચારલસ બારી નાંમનાં એક શખ સના નક્કો સને ૧૮૩૬ નાં સાલમાં પસંદ કીધામાં આવીએ હતો, અને તે ઉપરથી આ મેડેલ બાંધેલો છે, અને તે નક્કાનાં બનાવનારને “નાઈટ” નો ખેતાબ આપીઆમાં આવીએ હતો. તારીખ ૨૭ મી એપ્રિલ ૧૮૪૦ ને દીને એ ઇમારતનો પેટલો પાથો નાંખીએ હતો. પાથો ૧૨ ફુટ પોહોલો છે. ઇમારતનો બાહરેનો ભાગ સફેદ ચુનાનાં પથરનો છે, અને અંદરનો ભાગ “ક્રેએન” નાં પથરનો છે. નદીની બાજુનો બાહરેનો ભાગ ગરાંનિટનાં પથરનો છે. અંદરનાં દીવાંનખાંનાંઓની દીવાલો સારી ઇટડીએ ની છે અને છાપડું સધળું લોહાડાંનું છે. એ પરખાંણુ આ આખી ઇમારતનાં છાપડાંમાં લાકડું મુતલગ વાપરી આમાં આવીઈ નથી. આ આખો મેડેલ ૮ એકર જમીન રોકે છે, અને તેની ચાર મુખીઆ બાજુએ કા હાલેલી છે. જે બાજુ નદીની તરફથી છે તેની લંબાઈ ૯૪૦ ફુટ છે. આ મેડેલની બાધણીમાં ૧૧ ખુલ્લા એ કંઈ અને પાદશાહી દીવાંનખાંનાં તથા “હાઉસ આવ લારડસ” તથા “હાઉસ આવ કાંમનસ” ની સભા ભરાએ છે તે, તથા વચમાંનાં દીવાંનખાંનાં સીવાએ બીજા ૫૦૦ એરડા છે. આ સગલી બાંધણીમાં (૯૦૦૦૦૦) નવ લાખ ટન પથર, (૨૪૦૦૦૦૦૦) એ કરોડ મીઆલીસ લાખ ઇટરડી અને (૫૦૦૦) ધાંચ હજાર ટન લોહાડું ખપીઈ છે.

આ મોટી ઇમારતનો દેખાવ તે મહે બાંધેલાં ઉંચા મીનાંરાઓથી ઘણો સોભી નીકડે છે. એ મહેનાં તરણુ મુખીઆ મીનાંરા ઘણા ખુબસુરત છે, આ બધાં સાથે આપેલા નક્કામાં દાખી બાજુએ જે મોટો મીનાંરો દેખાએ છે, તે મીનાંરાની નીચેના દરવાજાથી નાંમદાર રાંણીની ગાડી એ મેડેલમાં દાખલ થાએ છે, તેથી તે મીનાંરાને “વીક્ટોરીઆ ટાઅર” કરી નામ આપેલું છે, અને જમણી બાજુએ જે સઉથી ઉંચો મીનાંરો દેખાએ છે તેની ઉપર ઘડીઆલ છે તેથી તેને “કલાક ટાઅર” નાંમ આપેલું છે. વચેવચમાંનાં મોટા મીનાંરાને “સેનટરલ ટાઅર” કરી નાંમ આપીઆમાં આવીઈ છે. “વીક્ટોરીઆ ટાઅર” ની ચારે બાજુ ૭૫ ફુટ છે, અને તેની ઉંચાઈ ૩૪૦ ફુટ છે. રાંણીને દાખલ થવાનાં દરવાજાનું આરકુ ઉંચાઈ ૬૫ ફુટ છે. દરવાજાની અંદરનાં ભાગને ઇંગલંડ, સ્કોટલંડ અને આયરલંડના મુખીઆ “સેનટ” નાં પુતલાંથી સજા રેલા છે. એ જગા ઉપર વીક્ટોરીઆ રાંણીનું બાહાવલું છે, અને તેની આસપાસ ઇનસાફ અને દયા બતલાવ નાંરા પુતલાં છે. ઘડીઆલવાલા મીનાંરાની ચારે બાજુ ૪૦ ફુટ છે અને તેની ઉંચાઈ ૩૨૦ ફુટ છે. એ મીનાંરા ઉપર ચારે બાજુથી ઘડીઆલ દેખાએ છે. વચેવચમાંનાં મીનાંરાની ઉંચાઈ ૩૦૦ ફુટ છે અને એ મીનાંરાની નીચે આઠ બાજુનું દીવાંનખાંનું બાંધેલું છે તેનો વીઆસ ૬૦ ફુટ છે.

આ મોટાટા મેડેલ મહેનાં સઘલા એક, દીવાંનખાંનાં અને એરડા તથા બીજા ભાગોનું પુરેપુરું બધાં દરવાનું કાંમ ઘણું હથડું છે, તોપણ જમ અને તેમ તેનાં મુખીઆ ભાગોનું વરણન હુમો નીચે આપીએ છઈએ. આ ઇમારતનો દેખણનો અથવા “કલાક ટાઅર” તરફનો ભાગ ઉમરાઓની સભા ભરવાના તથા તેઓનાં પુસતકખાંનાં તથા આસાએસ લેવાનાં એરડા અને તેઓનાં બીજાં કાંમને લગતી આફીસોથી રોકાએલો છે, અને એતરનો અથવા “કલાક ટાઅર” તરફનો ભાગ આંમની સભાનાં અને તેઓને લગતી આફીસો તથા કાંમની જગાઓથી રોકાએલો છે. આ મેડેલ જેવા જગાં ઘણું કરીને અસલી મેડેલનાં વરાંણમાંથી અથવા “વેસ્ટમીનસ્ટર હાલ” નાં દીવાંનખાંનાંમાં થઈને દાખલ થાઈ શકે છે. એ દીવાંનખાં

તુ આગલા મેહલનો એક ભાગ છે અને તે હજુ સલામત છે. તેની પશ્ચિમ દિશાની બાજુએ ઈનસાફની અદાલત છે, કે જે આ મેહલની ઈમારતમાં દાખલ કરી આમાં આવેલી છે. આ દીવાનખાનું ઉપર નજાવીઆ પર માણે ઘણું પુરાણ છે. ઈ. સ. ૧૦૮૭ નાં વરસમાં વીલીઅમ રૂસે તે બાંધી ઉત્તું અને પાદશાહ બીજા રીચરડનાં વખતમાં તેમાં કેટલેકેક શુધારો કરી આમાં આવેલી છે. આ દીવાનખાનું ૨૩૮ ફુટ લાંબુ, ૬૮ ફુટ પોહાલું અને ૬૦ ફુટ ઉંચું, તો પણ વાંચનારને બાંધવાથી અચરતી ઉપજશે કે, તેનાં છાપરાંને ટેકો આપવાને સાડી એકબી થાંભો તાંહાં ઉભો કરી આમાં આવેલી નથી. તેનું છાપરું એસનટ લાકડાંનું છે અને તેમાં ઘણી સુંદર નકશીઓ છે, અને ફરેસતાઓનાં આકાર કોતરેલા છે. હેંવું નજાવીઆમાં આવેલું છે, આ મોટા દીવાનખાનાંમાં પાદશાહ બીજા રીચરડ કરી સ્થપનાં તેહવાર ઉપર કેટલાકેક દીવસ શુધી દર રોજ બે હજાર શખસોને મેનખાંની આપતો હતો, અને તે વેલાએ ખોરાકને સાડી દર રોજ ૨૮ બલદ, ૩૦૦ મેંહનડાં અને ગણતરી વગરની ખરદીનો ભોગ થાતો હતો.

હીઆંથી પશ્ચિમ થયા પછી આઠ ખુનાંનો એક ઘણો સોભાઈતો ઓરડો આવે છે, તે ઓરડાની જમની બાજુનાં રસ્તાથી ઉમરાઓની સભાનાં ઓરડામાં, અને દાબી બાજુથી આંતની સભાનાં ઓરડામાં ન વાઈ શકાએ છે, એ ઓરડામાં એક ઘણો મોટો ઝુંબર છે, તે જમીનથી ૩૨ ફુટ ઉંચો ઢાંચેલો છે, અને જોવા લાગે છે. આગલ નજાવીઆ પરમાણે રાંછી પારલાભેનઠ સભામાં બીરાનવાને સાડી બીજા રસ્તે જાય છે. વીક રોડીઆ ટાવરનો દરવાજો પશ્ચિમ કીધા પછી જે જગા ઉપર તે નાંમદાર આવી પોહાયે છે, તાંહાં દીવાલ ઉપર ઘણું સુંદર ચીતારો છે, અને તાંહાથી જમની બાજુથી નાંમદાર રાંછીનો “રોબીંગ રૂમ” અથવા મોટો દરબારી પોશાક પેહરવાનો ઓરડો આવે છે. એ ઓરડામાં ઘણાંકેક સારાં ચીતારો છે તેમાં કેટલાંકેક સખાવતની અને ઘરમાં પાશીઅત ઉત્પન્ન કરનારાં છે. પોશાક પેહરીઆ પછી, નાંમદાર રાંછી એક બીજા મોટા દીવાનખાનાંમાં પશ્ચિમ થાય છે, તે દીવાનખાનું ૧૧૦ ફુટ લાંબુ, ૪૫ ફુટ પોહાલું અને ૪૫ ફુટ ઉંચું છે. હીઆંની બારીઓમાં રંગીન અને ખુબસુરત કાચો જડેલા છે. હીઆંથી નીકલીઆ પછી રાંછી “પરીનસ એ રમર” નાંમનાં ઓરડામાં આવે છે, તે ઓરડો પણ ઘણો ખુબસુરત છે. દીવાલની ઉપર એકનાં લાકડાંમાં ઘણાંકેક સારાં ચીતાર તથા નકશી છે. બારીઓની ઉપર તરેહવાર કુલોનાં ચીતાર છે. આ ઓરડામાં રાંછી તુ એક ઘણું ખુબસુરત પુતળું છે. તે નાંમદારનાં એક હાથમાં તેનાં અમલની નીશાંણુ દાખલ રાખની લાકડી અને બીજા હાથમાં કુલોનો હાર છે, તે જોયો તેની બખરોસને લાગે છે, તેઓને ઈનાંમ આપવાને તે ખાડેશમંદ છે હેંવું બતાવે છે. રાંછીની એક બાજુએ ઈનસાફ બતલાવનાં અને બીજા બાજુએ રેહમ દેખાડનાં પુતળું છે. જે તાકની ઉપર રાંછીનું પુતળું એસડેલું છે તેની આગલી બાજુએ દરીઓ અને વાંહાં છુનો આકાર પાડી વેપાર બતલાવેલો છે; જમની બાજુએ એક છોકરો લુગલ વીલીઆનો અભીઆસ કરતો પાડેલો છે, તે વીલીઆ બતાવે છે; અને દાબી બાજુએ બાફનું ઈઅંતર, વીજલીનું ઈઅંતર, લોહાડાંની સડક બતલાવનાં ચીતારો છે, કે જેથી હુંનરનો વપારો ખાલંમ પડે છે. આ ઓરડામાંથી ઉમરાઓની સભાનાં દીવાનખાનાંમાં જાઈ શકાય છે. અંદર દાખલ થતાં તેનાં પીતલનાં મોટાં બારણાં પેહલલા આપણને અચરતીમાં નાંખે છે. તે વનનમાં દોહડ ઈન, અગીઆર ૫૨ ઉંચા અને ૬ ફુટ પોહાલા છે. આ દીવાનખાનાંમાં આપણે દાખલ થયા કે પછી તાંહાંનો દબલો, સુનેરી રંગનો ઝલકાર, નકસોની ખુબસુરતી અને તરેહવાર રંગનો સણગાર ઈતીઆદી, હેવોતા છે કે કેટલાકેક કલાકો શુધી લાગટ જોવા કરીએ. એક વખત ઓરડામાં આપણે જાઈને ઉભા રહીએ, તો આપણે કદાચ વીમારમાં પડીએ કે આ હું મું જોઈ છું—હું જાણું કે સપનો જોઈ છે. તાંહાં નજર ફેરવીએ તાંહાં કાંઈ નહીં પણ ઝલકાર અને ખુબસુરતી આપણી આંખો ઉપર હોમનો કરે છે. આ બારી, આ થાંબ, આ સીલીંગ, આ દીવાલ, આ મેક, આ ચીતાર, આ

નકશી, એ સઘળું આપણે જાણું, તેમાં એકથી વધારે સરસ બીજું કહુંછે, તે આપણીથી કેહવાતું નથી. દર એક વસતુ, દરએક સણગાર પોતાની કીમત અને ખુબી અને તેનાં કારીગરની ભારે સકતી બતાવેછે. આ આરડો અને તે ખેલે તેના દેખાવ કેવો સારોછે, તેની સમજ આપવાને સાડ હરેક ભાશામાં પુરતાં વી શેશન નથી.

આ આરડામાં સઢીથી સરસ અને અગતનો ભાગ નાંમદાર રાંછીનું તખ્તછે. એ તખ્ત ઘણું સો ભઈતું તથા ખુબસુરતછે. તરણ પગતીની ઉચી નગા કરીઆમાં આવીછે, અને તેની ઉપર ઘણેજ કીમતી અને સોભઈતા રાતા રંગનો ગાલીચો બઢી લીધેલોછે. એ ગાલીચાની ઉપર શીંહનાં અને ફુલોનાં ખુબ સુરત ચીતારોછે, અને તેની કોર સઘળી સુનેરી કસબનીછે. આ બેઠકની ઉપર માહાગનીનાં સઢીથી સરસ લાકડાંની તરણ પુરસીઆછે, તેઓની ઉપર તમાંમ સુનેરી ધોરછે. વચમાંની પુરસી રાંછીને વાસતેછે, તેની ખુબસુરતીનું બધાંન યાદ શકતુંજ નથી. એ પુરસીનાં દરએક ભાગમાં તરેહવાર અને એટલીતા મત લખે બતલાવનાંરી નકશીછે, કે તેનું બધાંન હીઆં યાદ શકતું નથી. પુરસીનાં માંથા ઉપર તાજ મેલેલુંછે, અને પીઠ આગલ હીરા નહેલાછે. પુરસીની આગલ પગ મેલવાને વાસતે જે દુલછે, તે પણ ઘણું સોભઈતું નકશીદારછે. રાંછીની પુરસીની બંને બાજુએ એક એક પુરસીછે તેમાં એક રાંછીનાં ભરધાર અને બીજી વડા પુતરને સાડછે અને તેઓની ઉપર પણ સુનેરી ધોર અને તરેહવાર સણગારછે. આ તખ્તની ઉપર ઘણું સુંદર છતર બનાવેલુંછે. આ બેઠકની પીઠ પછવાડે રાતી ભોંચેની ઉપર સીંહના ચીતારો પાડેલા છે, અને તેની ઉપર ઇંગલડનાં રાજની કેટલીએક બીજી નીશાંણ પાડેલી છે અને તેની આસપાસ સોભઈતા દસકતથી "ખોદા અને માહારો હુક" હવા સખરો પાડેલાછે.

આ દીવાંતખાંતાંની ઉગમણ અને પશ્ચમ બાજુ મલી બાર મોટી બારીઆછે. એ બારીઓ અમ્મ રતી ઉપજાવનાંરીછે. દરએક બારીની ઉપર રંગીન કાચમાં ઇંગલડનાં પાદશાહ અને રાંછીઆની સખી પાડેલી છે. આ સખીઓ જો કે રંગીન કાચનીછે, તોપણ ખુબસુરતીમાં કોઈબી જાતની બીજી સખીઓ કરતાં ઉતરતી નથી. આદમીનાં બદન અને પોશાકનો દરએક ભાગ જેવા રંગનો હોએ, તેવા રંગનાં કાચોનાં કટકા એકઠા મેલવી બરાબર ભાગ પરમાંણે કાપી હેવાતો કારીગરીથી જોડીઆમાં આવીઆછે કે હાવી કાચની સખીઓ બનાવતાં હજારો રૂપીઆ થાએછે. એ બારીઓથી આ દીવાંતખાંતાંની ખુબસુરતીમાં ઘણું વધારો થાયોછે. રાતને સમે એ બારીઓની પછવાડે રોશની કરીઆમાં આવેછે તેથી તે ચીતારો ઘણું ડીપી ની દેખેછે. દખણ અને આતર તરફની બીજી જે બે બાજુએ તાંહાં આરકાં કરી દીવાલની ઉપર ઘણું સુંદર ચીતારો પાડેલાછે. બારીઓની અને ઉપર જણાવેલાં આરકાંઓની વચમાં જે થાંબ આવેલા છે, તેની ઉપર જે અઠાર નાંમીઆ ઉમરાઓએ પાદશાહ જાન પાસેથી જબરદસ્તીથી છુટાપણા નો (મેગનાં ચારટા) સનદ લીધો હતો, તેઓના કાંસાનાં ધાતુમાં મોટી કાહાડેલાં બાહાવલાં બનાવેલાછે. આ દીવાંતખાંતાંની સીલીંગ ઘણીજ નાંદર અને ખુબસુરતછે અને મોટા ભારવટીઆઓથી તેનાં અઠાર ભાગ કીધાછે અને તે દર એક ભાગને વલી ચાર ભાગમાં વેહેચીઆછે, અને એ દર એક ભાગ ઉપર તરેહવાર ચીતારોછે તથા નાંમદાર રાંછી—પરીનસ આલબરટ તથા પરીનસ આવ વેલસનાં નામે માડેલાંછે. ભારવટીઆઓની ઉપર હેવાતો સારી પદે સુનેરી ધોર ચાહાડેલોછે, કે જાંણે તે ધાતુનાં બનાવીઆ હોએ તેવા લાગેછે, અને તેઓની બાજુ ઉપર વજાદારી અને ધરંમની નશીબત કોતરેલીછે. આ આરડાની અંદર ચાર ગીઆલરી કીધેલીછે. રાંછીની તખ્તની સાથેની બાજુ ઉપર વરતખાંત પતરોનાં રપોરટરોને સાડ એક ગીઆલરી બાધેલીછે, અને તેની પછવાડે એક બીજી ગીઆલરી પારકા શખસોને સાડછે. એ બંને નગાની ગોડવણ પણ ઘણી સારીછે. એ ગીઆલરીનાં આગલા ભાગ આગલ ઇંગલડનાં પાદશાહની નીશાંણ પા

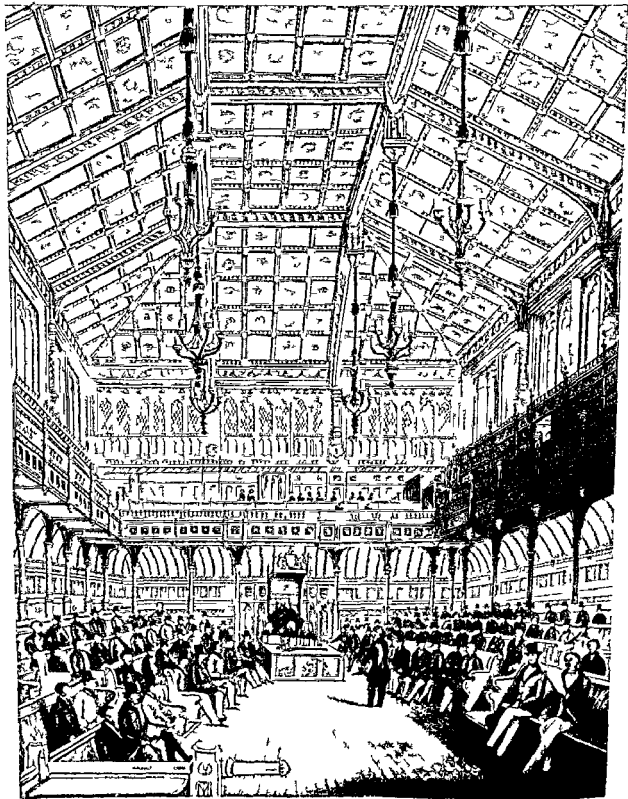
હેલી, અને તાંહાં જે આરક્ષાં આવેલાં છે તેની ઉપર ઇંગલંડનાં સાકશન, નાંરમન, પલાંનરાનનેટ, ટીડર, સ્ટુઅર્ટ તથા હાંનાવરનાં ખાંનદાંનનાં પાદશાહોનાં (કોટ વ્યાવ આરંમસ) અલમતો પાડેલાં છે. હાંઆં એ ક ધણુજ કીમતી ઘડીઆલ છે, તે આ આરડામાં સરવેને વખત જાહેર કરે છે. ઉમરાવજીઓને સાડ જે ગી આવરી કીધી છે, તેની નીચેની સીલોંગની ઉપર સુનેરી ધોર છે, તથા ઇંગલંડનાં વારડ ચાંનસેલરોની નીશાંણો છે. †

ઉમરાવોની સભાનાં કાંમ સર આ આરડાની વચેવચમાં આકનાં લાકડાંની એક ટેબલ છે અને તેની આસપાસ ચહુડતા ઉતરતા લાલ ચામડાંની ગાડીની બેડકનાં કોચો મેલેલા છે. તાંહાં ૪૫૦ ઉમરાવો ની બેથક કીધેલી છે. વારડ ચાંનસેલરને વાસતે ખુરશી જુદી હોય છે. હાઉસ આફ વારડસની સભા નુ કામ રાતને સમે ચાલે છે તેથી કરીને એ આરડાનાં ચાહરે ખુનાંમાં ઇશયાંન ઉપર મોટા ઝુમરા છે, તે થી તલનાં બનાવેલા છે, અને ૧૭ કુટ ઈંચો છે અને વર્ગનમાં ૧૧૫ હંદરવેટ થાય છે. એ મોટા ઝુમરામાં તથા બીજી બતીઓમાં ગીઆસની મારકતે એટલીતા રોશની થાય છે કે, રાતની વેલાએ તાંહાં સઘળી રીતનું કાંમ કરવાને કશી અડચણ પડતી નથી. હાંઆં પાંપરેલો ગાલીચો ધણુજ કીમતી છે અને આસનાંની રંગની ભોંયે ઉપર સુનેરી રંગનાં કુલો પાડેલા છે. આ આરડાનાં માંથા ઉપરની સીલોંગ અને તેનાં છાપરાં વચે આ સરે તરીસ કુટનો ઈંચો ગાલો છે, અને તેનાં બે ભાગ કરેલા છે અને જેમ જરૂર પડે તેમ ઉમરાવોને સાડ તે આરડામાં ઘંડી અથવા ગરમી લાવવાને સાડ ગોડવંજ કરેલી છે. એ આરડામાં ગરમી દાખલ કરવાને સાડ તેની નીચે પણ મોટું ભોંયેરૂં કીધેલું છે અને તેમાં ગરમ હવાનો જમાવ કરીઆમાં આવે છે. જરે રાંધી પારલામેન્ટની સભામાં બીરાજવાને આવવાની હોય છે, તારે બે કલાક આગમનથી તેની અંદર જાઈ તપાસ કરીઆમાં આવે છે. ૧૬૦૫ નાં સાલમાં ગાઈ કાકસે દો ગોલાની મારકતે પારલામેન્ટની સભાને ઉડારી નાંખવાનુ ટરકટ કીધું હતું, તે ઉપરથી એ ભોંયેરૂં પાદશાહ આપે તેની આગમન તપાસીઆમાં આવવું હતું, તે ચાલ હજુર શુધી ચાલુ છે.

આ આરડો ભરતમાં ૯૧ કુટ લાંબો, ૪૫ કુટ યોહોલો, અને ૪૫ કુટ ઈંચો છે તાંહાં સઘળા મલી ૧૧૦૦ આદમી સેહેલથી સમાઈ શકે હેવું જણાવીઆમાં આવીડ છે.

ઉમરાવોનાં આરડાનું બખાંન પુરું કરીઆ પછી નાંમદાર રાંધી જરે તાંહાં આવે છે, તાંહારે કેવો બ

† ઇ. સ. ૧૭૩૮ નાં સાંખમાં લેડીઓને પારલામેન્ટની બંધે સખાના હાજર થવાની ખતાંઈ યાદ હતી, તે ઉપર થી કટલીએક પેડેલેવાંધેની ઉમરાવજીઓએ ઘણીજ હાંખથી પોતાંનો હક લીધો હતો, તેની વીગત આ જગાએ પરગ કરવા જોગ છે. કટલીએક ઉમરાવજીઓએ હેવો ઘેશવ કીધો, કે હાલે હેકમ થયો છે તોપણ તેઓએ તાંહાં જવું, અને તે ઘેડાવને તેઓ ઘણી હાંખથી અખલમાં લાવીઆં. એક દીને સવારનાં ઉમરાવોની સખા બેડી હતી, તે વેલાએ તેઓ તાંહાં ગયાં અને અંદર જતા હતાં, તેવામાં તેમનો અટકાવ કીધામાં આવીઓ, તે છતાં તેઓએ બોહોસથી અંદર જવા માં ગીજી. એ વીસે ઉમરાવોને ખબર થયાથી તેઓએ હેવો હેકમ કીધો કે, તેઓની સાંખને બારણા બંધ કરવા એ પરખોલે થયુ તોપણ તે અસતરીઓ તાંહાથી ગઈ નહી, અને જુરીથી પાછલા પોડેરનાં પાંચ વાગા તાંડ શુધી જુખાં અને તરસીઆં તેઓ તાંહા રહેઆ, અને વારે ઘડીએ જોરથી બારણા અપસીઆ કીધાં છેલસે સરવાલે તેઓએ એક મુકતી કીધી અને અપધી ક્રાક શુરી સુગીલ રહેઆ, કે જ્યો ઉમરાવો એમ સખજે કે તેઓ જતાં રહાં હયો. આ વીચાર ખરો દીડીએ, અને જેવું બારણુ હુંગાડીજો કે તેઓ ગરોગર અંદર દાખલ થાઈ પોતાની જગેએ જામને બેથી ગયા, અને તાંહાં રાતનાં ૧૧ વાગતા શુરી રહેઆ. એ જગાએથી તેઓએ ઉમરાવોની હસી તથા આંખોથી મરુબરી કરવામાં ખાકી રાખીજી નહી, અને તે દીનથી શરીથી અસતરીઓને અંદર જવાની છૂટ ખતી હતી આ લેડીઓમાં, લેડી હાંમીંગન—ડગેસ આપ કુઇનસુબરી—ડગેસ આપ આનકાસ્ટર—લેડી વેસ્ટમારલાંડ—લેડી દાખામ—લેડી આરોટ ક્રીસ્ટીન—લેડી આરમીબાઈ હામીલન અને તેની છાકરી—મીસીસ ગ્રાહ તથા મીસીસ પેનટારવીસ અને લેડી સોંડરસન દનાં. આ પરખોલે અસતરીઓનાં હાંને વાસતે તેઓએ ઘણી હાંખથી પોતાંને ઘણા જોખમમાં નાખીઆં હતાં.

INT. VIEW OF THE HOUSE OF COMMONS

રટરો તથા જોવા આવનારાઓને સાડ ફરતી ગીઆલરીઓએ. જે ગીઆલરી લેડીઓને વાસતેછે, તેની ઉપર પીતલની બારીક જારી નહેલીછે, કે જોધી આ દીવાંનખાંનાં મધેનું સઘળું તેઓને દેખાએ, પણ તેઓ કોઈને દેખાએ નહી. હાલસ આવ કામનસનાં “સ્પીકર” ની ખુરસી ઘણી નકસીદાર અને સોબઈતી છે. અધીકારીઓને વાસતે ફરતા કોચો મેલેલાછે. રાંછીનાં પરધાનો સ્પીકરની જમની બાજુનાં કોચની પે હલી હાર ઉપર બેસેછે, અને તેઓની સાહાંમણે ધ્યાને સ્પીકરની ઘણી બાજુએ પરધાનોની વીરૂધની ટો લઈનાં વડાઓ બેસેછે. આ ઓરડાની સીલિંગને ઘણીજ સારી રીતે બનાવેલીછે અને તેમાં કાચનાં ચોકડાં નહેલાંછે અને કાચની ઉપર કુલોનાં તથા બીજાં ચીતારો પાડેલાંછે. આ દીવાંનખાંનાં જે રોશની થા એછે, તે આ કાચની સીલિંગની અંદર કરીઆમાં આવેછે, અને તેથીજ સઘળું અજવાલું ઓરડામાં પડે છે. એ ઓરડાની નીચે હવા ગરમ થવાને વાસતે બોએજ બનાવેલુંછે, અને તેમાંથી જે હવા ઓરડામાં આવેછે, તે પાછી સીલિંગની વાટે નીકલી જાય છેવી ગોઠવણ કરીઆમાં આવીછે. આ ઓરડાની બાંધણી હેવીછે કે, જે તેમાં આગ લાગે તો ક્રકત તાંદાંનાં બાંકો તથા સામાંન બહી જાય, પણ બોએ, દીવાલ અને સીલિંગ સઘળી સલાંમત રહે. દીવાલની ઉપર પણ ઘણાંએક સારાં ચીતારોછે. આ ઓરડો બેઈ રહેઆ પછી તેની બાહર એક કુલુંછે, તે આપણને દેખાડીઆમાં આવેછે. મોટી રાત થાયેછે અને અગતની તકરાર થાઈ રહી હોએ, તાહરે કેટલાંએક અધીકારીઓ આશાએસને સાડ પોત પોતાનાં ઓરડામાં જઈને બેમેછે, અને જારે મત લેવાનો વખત આવેછે, તારે પેલું કુલું ખેંચેછે, તેથી દરએક ઓરડામાં ઘંટ વાગેછે તેથી પેલા અધીકારીઓ તરત પોતાની જગા ઉપર આવીને બેસેછે, અને પછી પોતાનાં મત આપેછે. જેઓ એક બાજુએ મત આપવાનાં હોએ, તેઓ એક હલાએદા ઓરડામાં એકઠા થાયેછે અને બીજા બાજુના મત વાલા બીજા ઓરડામાં એકઠા થાયેછે, તાંદાં મતોની સંખીઆ ગણીઆમાં આવેછે. આમની સભાના તથા ઉમરાઓની સભાનાં પુતલકખાંનાં પણ ઘણાજ કીમતી અને સુંદરછે. જે દીવાંનખાનાને સેન્ટ સ્ટીવનસ હાલ કરી કેહેછે, તે ૯૫ ફુટ લાંબો અને ૩૦ ફુટ પોહોલોછે, અને ઘણોજ સારી રીતે પારલામેન્ટનાં નામીઆ અધીકારીઓનાં પુતલાંથી સજ્જારેલોછે. આ મેહેલમાં સઘળાં મહીને ૪૫૦ પુતલાંછે. આ મેહેલનાં એક ઓરડામાં “ઇલેક્ટરીક ટેલીગ્રાફ” અથવા વી-જીનાં તારથી સંધેશો લલાવવાની આક્રીસછે અને તાંદાંનો તાર વડી આક્રીસ કે જે “સેન્ટ જોમસ ચીટ” નામનાં મોહોલવામાંછે તાં હાં લઈ જવામાં આવીઓછે. એ તારની મદદથી પારલામેન્ટની સભામાં જે કોઈ કામ ચાલેછે તે વીશે નો સંધેશો રક્તે રક્તે વડી આક્રીસમાં જાયેછે, અને તાંદાંથી છપાઈને લોકોની અંદર ફેલાયેછે. આવી સારી ગોઠવણથી ઉપલી સભામાં જે કોઈ બનાવ બનેછે, તે સહી થોડા વખતમાં આખાં લંડનમાં જાહેર થાયેછે.

પારલામેન્ટનો આ મેહેલ બાધવામાં (૧૫૦૦૦૦૦૦) એક કરોડ અને પચાસ લાખ રૂપીઆ ખર્ચ થયોછે, હેલું જણાવીઆમાં આવીડોછે.

જે વેલાએ આમની તથા ઉમરાઓની સભા ભરાતી હોએ, તે વેલાએ તાંદાં ચાલતો કારભાર જરૂર જોવા જોઈએ. જેમ તેઓનાં દીવાંનખાનાં ખુબસુરતછે, તેમ તાંદાંનો ધનસાક અદલછે, અને દરએક લાં શાંછું ફરતાની શક્તી, અને મોલવાની ૮૫ તપાસવા જોઈએ. ઉમરાઓની સભામાં જવાને વખતે કોઈબી ઉમરાવનો હોઈમ જોઈએ, અને આમની સભામાં જવાને વખતે તે સભાનાં કોઈએક અધીકારીનો હોઈમ જોઈએ. બીજા વેલાએ મેહેલ જેવા જવાની પરવાંનગી હારટ બેગબરચેનની આક્રીસમાંથી મેલવી શકાયેછે

નાંવ થાએછે, તે વીસે નજાવવાની અગતછે. જે દીને તે નાંમદાર પારલામેનટમાં જાએછે, તે દીને આ મેહેલ તરફ સહવારનાં દશ વાગતેથી ગાડી ઘોડાઓની દોરા દોરી ચાલેછે. જેઓ તે દબદબા ભરેલા દેખાવ જોવાને જાએછે, તેઓની પારલામેનટનાં મેહેલથી એક માઈલ દુરથી ગાડી દોડી શકતી નથી, પણ બીડનાં સબબથી આસતે આસતે જેમ સરગસ ચાલતું હોએ તેમ હારેદાર ગાડીઓમાં આસતે આસતે જ વું પડેછે. એ વેલાએ રસતાઓમાં એક અન્ય દેખાવ થાએછે. બર્ફીગાંમ પાસેસથી તે પારલામેનટનાં ને હેલ થુધીનાં રસતાની હારેદાર લોકોની ભારે ઠડ થાએછે. દરએક જણ રાંછીનાં મેહુરો જોવાની ઉમેદમાં કલાકો આગમનથી ઉભા રહેછે. જેવી રાંછીની ગાડી આવી, કે લોકો ઘણા ખુશીમાં આવી પોતાની ટોપીઓ તથા હાથો અને રૂબાસો ફેરવેછે, અને “રાંછીની ઉમર દરાજ હોએ” એ ખીશાએ વારેવાર પોકાર ખાચેછે.

રાંછી બર્ફીગાંમ પાસેસમાંથી બરોબર પોંજા બે વાગતે નીકલેછે, અને તે વખતનું સરગસ ઘણું જ વાલાએક થાએછે. બધે ઘોડાની જોડીની જુદા જુદા અમલદારોથી ભરાએલી છ મોટી ગાડીઓ પેહલે ચાલેછે. તેઓની પછી નાંમદાર રાંછીનાં “મારશલમેન” તથા “કુટનેન” તથા “યોમેન ગારડ” ની એક ટોલકી ભારે દમાંનાં પોશાકો સાથે પીઆદા ચાલેછે. તેઓની પછવાડે કદમે કદમ નાંમદાર રાંછીની મોટી ગાડી કે જેમાં આઠ અફેદ ઘોડા જોડેલા હોએછે, તે ચાલેછે. નાંમદાર રાંછીની સાથે પરીનસ આલબરટ, ખીસ્ટરેસ આવ ધી રોયસ અને ખાસતર આવ ધી ગઝમસ બેસેછે. રાંછીની ગાડી “વીકટોરીઆ રામ્પર” આગલ આવી પોંજાએછે, એટલે ટોપોનાં અવાજ નીકલેછે, તેથી સરવેને ખબર પડેછે, કે રાંછી આવી પોંજાતી. રોબીંગ રૂમનાં દરબારી પોશાક અને તાજ પેહરીઆ પછી રાંછી ઉમરાઓનાં ઓરડામાં જાએછે, તારે સઘળાઓ ટોપી ફાહાડીને આદરમાંથી ઉભા થાએછે. નાંમદાર રાંછી તખત ઉપર બેઠા પછી સરવેને બેસવા ને કહેછે, તારે તેઓ બેસેછે. તારપછી આમની સભાનાં અધીકારીઓને તેડું મોકલેછે, તારે તેઓ આવેછે. એ વખતે રાંછીનાં દાહવા હાથ ઉપર રાંછીનાં એક પરધાન નાગી તલવાર લઈને ઉભા રહેછે, અને બીજા હાથ ઉપર બીજી પ્રધાન “ક્ષપ આવ મેનટેનન્સ” લઈને ઉભા રહેછે, અને એક પરધાન અખમલની ગાડીની ઉપર મેહેલ તાજ લઈને ઉભા રહેછે. તારપછી લારડ ચાંનસેલર શુક્ર ખરડી ઉભા રહીને, રાંછીને એક લખેલુ ભાશાંજુ આપેછે, તે તે નાંમદાર ધીરા અને સાફ અવાજથી વાચેછે. પછી તુરત સભા બરખાસત થાએછે. જારે આ મોટી સભા ખયેછે તારે નાંમદાર રાંછી અને પરધાન જેઓ સઘળા દરબારી પોશાકમાં હાજર થાએછે, તે સઘળાને દેખાવ દીવાંનખાંનાં ખુબસુરતીની અદર બેલાઈને હવેતા બનેછે, કે જેનાંર એક સપના જેવો હોએ તેવું બનેછે. ઈંગલંડનાં રાજનાં કુલેમતને આએ એકજ દાખલો નોટાછે કે રાંછી જે ભાંશાંજુ ફરેછે, તે વીજલીનાં પારની મારકતે ઘોડા કલાકમાં આખા મુરોપખંડમાં ફેલાએછે, અને તેનાં એક સખુતથી ફનીઆં ઉપર ઉલટ પાલંટ થાએછે. ઉંમરાઓ હંમેસાં જે ઓરડામાં થાઈને ઉપલા દીવાંનખાંનાં આવેછે તે પણ ઘણા સોભઈતાછે. એ ઓરડાને “પીઅરસ લાખી” કહી કહેછે. તેની બંધે બાજુએ મોટાં આરકાંછે, અને તેની ઉપર ઈંગલંડના સાકસન, નાંરમન, પલાંનટાનનેટ, ટીઉડર, સ્ટુઅર્ટ અને હાંનેાવરનાં ખાનદાંનનાં પાદશાહોનાં અલમતો, અને તે દરએકની ઉપર પાદશાહી તાજ પાડેલાં છે. આરકાની ઉપર ગોલાબનાં ફુલો પાડેલાંછે, અને તેની અંદરનાં ભાગ ઉપર સુનેરી રંગથી એકનાં ઝાડના પાતરાં પાડેલાંછે.

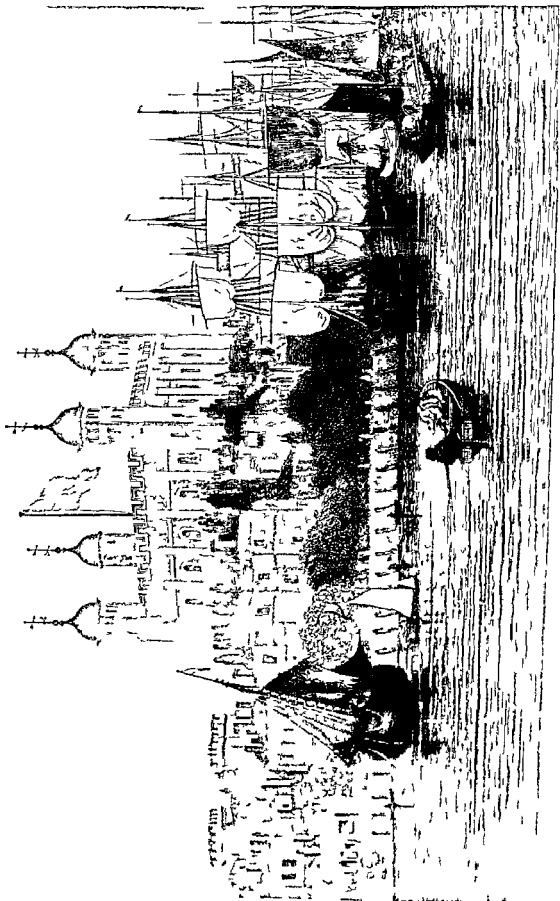
હવે “હાઉસ આવ કામનમ” અથવા આંમની સભાનાં દીવાંનખાંનાં બંધાન કરીએછ. એ દીવાંનખાંનું જે કે ઉમરાઓનાં દીવાંનખાનાના જેવું કીમતી નથી, તે પણ ઘણું સોભઈતું અને ભરતમાં ૭૫ ફુટ લાંબુ, ૪૫ ફુટ પોહાંજું અને ૪૧ ફુટ ઉંચું છે. એ ઓરડાની બે બાજુએ રંગીન કાચની બારીઓ છે, અને તેની ઉપર પારલામેનટનાં અધીકારીઓના પરગણાનાં અલમતોના ચીતારો છે. એ ઓરડાના રોપો

મકરૂણ ૧૪ મુ

કીડલો—માંનશન હાઊસ—ગીલકહાલ—ટકશાલ—એક આવ ઈંગલંડ—
રાયલ એકસચેનજ—પોસ્ટ આફ્રીસ—ટાઈમસ આફ્રીસ.

લડનનો કીડલો—સહાયી પુરાણો ભાગ—દેવન—દ્વંતરખાનુ—દરવાખ—આગલા પાદ્યાહોનુ રેહ્યાણ—નામીયા શખસોનુ
કેદખાનુ—આઈમીઆના તથા ઘોડાઓને પેહરવાના આગના વખતના વખતરોનો સ ગરહ—રીયાલીને મારી નાખવાના
કધીઆરો—પાદશાહી જલ્દેરાત માનશન હાઊસ—પાહેરના ભાગ હાપર ચીતારો—ઈજપરીખન હાન—વારહ એવ
રતુ સરગસ ગીતહાન—એ ઇમારતનો ખરચ—દીવાનખાનુ—રાખસોના પુતલા—વારહ એવરતુ ખાલ—ફારહ એવ
આવ એકસચેનજ—કામન કાઊનસીલ એમખર—આલડરમેનોની મખાનુ દીવાનખાનુ—એમખરનેનસ પારલર ટકશા
લ—વાતુ પીગતાવવાની રીત—લાકા—પતશ—સીકકા પાડવાનો સાચો—અચ કાડવાની માન ઇતીઆદી એક આ
વ ઇંગલંડ—ફારમારીઓની ફાન—એક પારતર તથા બીજા એકરડાઓ—નગદી—છાપેલી નોટો—નોટ છાપવાનુ કા
રખાનુ—એ એક કેમ ઊની થાઈ—તેનો કારભાર ઇતીઆદી રાધલ એકસચેનજ—અચની ઇમારતો—હાલની ઇમા
રત—દીવાનખાનુ—લાએડની નામીચી આફ્રીસ—હવાની ખચર રાખનાર ઇચ તર—વરસાદ ખાપવ તુ ઇચ તર પાસ
ટ આફ્રીસ—વરતમાન પતરો તથા કાગનોનો નોટો જડા—એક માન હાપરથી બીજા માલ હાપર કાગનોના જડા પાડે
માડવાની ગોડચલુ—અચખ એકવાના સાચો—જુદા જુદા અકોના કાગનો છશ પાડવા તથા પાહોમાડવાની રીત—લ
ડનમા કાગનોની વેહચુડી—વેહચનારાઓને ખેસનાની ગાડી—લડનમા આવી પાહોચવાની આગખજ કાગનો છશ
પાડવાની ગોડચલુ—પોસ્ટ આફ્રીસનો હીસાન ઇતીઆદી લડન ઇજમસ—એ પતરનો વગ તથા ખાન—કાગલ પે
ખવાનો એકરડા—હીથા નેડનારાઓના એકરડા—સીરીઓરાઈપ બનાવવાનુ કામ—કાગલ બીગવવાની રીત—
છાપવાનો સાચો—એ પતર સ બધી કેટલીએક જાણવા નોગ વીગતો

લડન શેહેર મધે ખુસાફરતુ પીઆન એ ચનારી બીજા કેટલીએક ઇમારતનુ બધાન આ ખુશલુમા કે
રીઆમા આવીહ છે એ દરએક ઇમારતો તથા તે મધેની વસતુઓ જેવા લાએકછે લડન જેવા ભારે
વસતી કડખત, વેધાર અને હાલતવાલા શેહેરનો કીલ્લો કાઈ જોવો તેવો ઈશે હેવતો વાચનાર કધી સમજ
ગ નહી એ કીડલો ટેમસ સીટના મોહલવાને છેડે નદી આગલથી બારેનોછે એ કીડલાનો ચીતાર ને
હીઆ આપીઆછે, તે ઉપરથી જોયામા આવશે કે તેનો દેખાવ ઘણો શારોછે એ કીડલો ૧૨ એકરથી વધ
તો જમીન રોકેછે અને તેની મજબુતી વીશે ઘણુ શાઝ મત આપીઆમા આવીહ છે તે હેવી રીતે બાધી
આમા આવીઆછે કે ટેમસ નદીને રસતે આવતા ડુશમેનની ઉપર હોમનો કરી શકાએ અથવા શેહેરમા
કાઈ બજારો થાપે હોએ, તો તે બજારો બેસાડવાને પહુ બની આવે આ કીડલાના ઘણાએક ભાગછે અ
ને તેને જુદા જુદા નામ આપેછે હેવુ જણવીઆમા આવીહ છે કે એ કી લાખાનો સહયી પુરાનો લા
ગ વચમા માર ઉમા મીનારા સાધનો જે ભાગ દેખાએછે, અને જને 'હાઈટ ટાવર' કરી નામ આપે
લુછે તે છે, અને હેવુ કેહવામા આવીહ છે કે ઇંગલડના પેહલા નારમન પાદશાહ વીલીઅમે તે બાધીઆ
તો, તાહુએ એ કી ગો એન્ડ આસરે ૧૮૦૦ વરસનો પુરાનો ગણાએછે અસલના નારમન પાદશાહની વખ
તની બાધણીનુ એક નાધનુ સોલઈતુ દેવલ પણ એ કીડલામાછે, તે નમણા સરકારનુ દ્વંતરખાનુ મરીઆમા

આવીઈંછે. આગલા વખતમાં તેમાં દાખલ થવાનાં ચાર દરવાજા હતા. એક દરવાજો જેને “લાઇનસ જેટ” કહી કેહેછે, અને જે હુમણાનાં કાંબને વાસતે ખુખીઅ દરવાજો, તે આગલ એ કીલ્લામાં નંગલી જાં નવરોને રાખવામાં આવતાં હતાં તેઓનાં મકાનનો દરવાજો હતો. બીજો દરવાજો નદીની બાજુથી બોટો તથા નાંધલાં વાંહાંજોમાંથી સામાન ઉતારવાને કીજો હતો. ત્રીજો દરવાજો લોહોડાંનો અને ઘણાજ મન્યુત હતો, કે જે કોઈજ વેલાએ હુંગાડીઆમાં આવતો હતો, અને ચોથો દરવાજો મોટા અને પાદશાહી બંદીવાં નો, જેઓને એ કીલ્લામાં કેદ કરીઆમાં આવતા હતા, તેઓને અંદર દાખલ કરવાને શાસ્ત્ર હતો. એ કીલ્લાનો આગલ એક મોટા ચરથી બંચાવ કીલ્લો હતો, પણ હુમણા તે જગાએ એક બાગ બનાવેલોછે.

ઇંગલંડની તવારીખ ઉપરથી હેલું જોવામાં આવેછે કે, આ કીલ્લો ઘણી વખત મેહેલ તથા બંદીખાં નાં દાખલ વાપરીઆમાં આવીએછે. પાદશાહ સ્ટીવનસ ૧૧૪૦ નાં શાલમાં બોરી દમાં સારે પોતાંની દરબાર એ કીલ્લામાં ભરતો હતો. તરીજ હેનરીએ વચેવચમાંનાં કીલ્લાને ઘણાએક મન્યુત કીલો હતો, અને એ પાદશાહનાં વખતમાં તેનાં બલવાખોર ઉમરાઓએ તેની સાંમને એ કીલ્લો કેટલીએક વખત હાથ કીલો હતો. પાદશાહ બીજો એડવરડ પોતાની રમ્યતનાં બલવાધી નાહસીને એ કીલ્લામાં ભરાયો હતો. સ્કાટલંડનાં પાદશાહ ડેવીડને અને ફ્રાંસનાં પાદશાહ જાંનને તેનાં છોકરા ફીલીપ સાથે આ કીલ્લામાં કેદ રાખીએ છો. વાટ ટાઈલર નાંમનાં રાખસે જાહેરે લંડનમાં બલવો ઉઠાવીએ છો, તાહરે બીજો રીચરડ પોતાનાં ૬૦૦ ઉમરાઓ સાથે બંચાવને સાસ્ત્ર હાંઆં ભરાયો હતો. પાદશાહ ચોથા એડવરડ ભારી દમાં સારે પોતાંની દરબાર હાંઆ રાખી હતી. છઠા હેનરીને બે વાર હાંઆં કેદ કીધામાં આવીએ છો, અને તાંહાં તેજુ મરણ પણ થાઈઈ હતું. આડમો હેનરી ઘણીવાર એ કીલ્લામાં રહેએ છો. એ પાદશાહની રાણી આન બુલેન અને કાયેરાઈન હાવરડને એજ કીલ્લામાં ગરદન મારીઆમાં આવી હતી. લેડી જેન ગરેને પણ આ કીલ્લામાં મારી નાંખીઆમાં આવી હતી, રાંણી એલીઝબેથને તેહની મેહેનનાં રાનમાં કેદ કરીઆમાં આવી હતી તે પણ હાંઆંજ. પાદશાહ મેરુલો જેમસ હાંઆં રેહતો હતો, અને તે ને નંગલી જાંનવરોની લડાઈ જોવાનો ઘણો શોક હતો, તેથી આ કીલ્લાનાં એક મોટા ચોકમાં શીલ તથા રીછની સાથે ફૂતરાઓને લડાઈ કરતાં જોઈને ઘણો ધમન થાતો હતો. મેરુલા વીલીઅમનાં વખતથી તે બીજા ચારલસનાં વખત શુધી ઇંગલંડનાં પાદશાહો પોતાનાં ગાંધા ઉપર તાજ મેલીઆ પછી ભારે દમાં સારે આ કીલ્લામાંથી નીકલીને શેહેરમાં પશાર થાઈને વેસ્ટમીનસ્ટર ખાતેનાં મેહેલમાં જતા હતા. ઇંગલંડની તવારીખ જાંજુનારને સારી પહે ખચરકે કે ઘાતકી પાદશાહ તરીજ રીચરડે ચોથા એડવરડનાં બે ઘણાજ નાંધ લી વએનો શાહાજાઓને બીછાંનાં ઉપર ઝુંગરાવીને મારી નખાવીઆ હતા, તે જાંબ પણ આ કીલ્લામાં જ બનીએ છો. એ ઉપરાંત ઇંગલંડની તવારીખને લગતા બીજા સેંહકડે જાંજુવા જોગ બનાવે હાંઆં બનીઆ હતા, તે સંઘણાં બપોંન કરવાની જગા નથી.

વચનાનો કીલ્લો ૧૭૬૬ કુટ લાંબો અને ૬૬ કુટ પોહોલો તથા ૯૨ કુટ ઉંચોછે. એ કીલ્લાની બાહરની બાજુની દીવાલ ૧૦ થી ૧૨ કુટ અને અંદરની દીવાલ ૭ કુટ જડીછે. યર વાલર રાલીને આ કીલ્લામાં કેદ રાખીઆમાં આવીએ છો, તે આ જડી દીવાલમાં એક ઓરો ખોદીને રાખીઆમાં આવીએ છો, કે જેથી અંદર જવાનાં નાંધલાં બારણા શીવાએ બીજા કોઈ જગેથી તેમાં રોશનો દાખલ થાએ નહી. એ ઓરડો આજ દીને પણ આપણને દેખાડીઆમાં આવેછે. એજ ઓરડામાં સર વાલર રાલી એ આખી દુનીઆની તવારીખ લખી હતી

હાઈટ રાચરનાં ઓગરનાં ભાગ ઉપર આગલ લશકરી હુધીઓરો રાખવાને આડ ૩૪૫ કુટ લાંબો એક ધમારજ બંધેલી હતી, તેમાં આમરે તરીખ લાખ રૂપીઆની કીમતનો લશકરી સાંમાં રેહતો હતો.

એ ઈમારત તથા તે મહેનો સામાન ૧૮૪૧ નાં સાલમાં વ્યાગથી બહી ગયો હતો, તેની જગ્યાએ હાલુ ૧૦૦૦ સીપાઈઓ સમાઈ શકે તેવી બરાખ બાંધીઆમાં આવેલ છે.

પણ આ કીલ્લા મહેનું એક દીવાનખાનું કે બંદાં અસલનાં વખતનાં ધાતુનાં બખતરો હારેરો અ ને ઘણા સોબઈતી રીતે ગોઠવેલાં છે, તે ઘણું જોવા લાગે છે. લડાઈનાં કાંમમાં દારૂ ગોળા નહી વાપરીઆ માં આવતો હતો, તારે સીપાઈઓ તથા સરદારો જે બખતરો પેટરતા હતા, તેના એક ઘણા દીમતી સંગ રહી આં ફરીઆમાં આવેલ છે. પેહલાં એ બખતરો વગર તારીએ મેલેલાં હતાં, પણ ૧૮૨૬ નાં સાલમાં ૧૫૦ કુટ લાંબા અને ૩૪ કુટ પોહોલા ઓરડામાં મળ્યાં બખતરો તેમનાં પુરાતમપણા મુજબ ગોઠવીઆમાં આવેલાં હતાં, તેથી અસલી બીનાંઓની શોધ કરનારને એ બાબદમે ઘણુંએક સવલ પડી છે. આ ઓરડાની બારીઓ રંગીન કાચની છે, અને તેની ઉપર અવનતો પારેલાં છે, તથા બીજાં અસલી ચીતારો છે. દીવાલ તથા સીલોંગની ઉપર લડાઈમાં જીતેલા વાવટાઓ તથા બીજાં ફોટોની વસ્તુઓ છે. ઇંગલંડનાં પાદશાં હ પેહલા એડવરડનાં વખતથી તે બીજાં જેમસનાં વખત શુધી થોડા તથા આદમીઓને પેટરવાનાં બખત રો, થોડાનાં તથા આદમીઓનાં પુતલાં ઉપર પેટરાવાં, આ ઓરડાનાં વચે વચમાંનાં ભાગમાં ગોઠવેલાં છે. આડમાં હેનરીએ તથા પેહલા ચારલસે જે બખતર પેટરીયાં હતાં, તે હીંઆં આપણને દેખાડીઆમાં આ વે છે. આડમે હેનરી ઘણા રોંગો અને કદાવર હતો, તેનું બખતર પણ ઘણું મોટું છે. એ બખતરો કેવાં છે તેની સમજ આવવાને વાસતે તેનાં જુદા જુદા ભાગ નીચે લખાવીએ છ. હેલમેટ, માંચાનો ભાગ—ગોર જેટ, ગરદન ધાંકવાનો ભાગ—પાલડનસ, ખભાં સંભાલવાનો ભાગ—રીઅર બ્રેસીસ, ઉપરની બાજુ ધાંક વાનો ભાગ—વાંમ બ્રેસીસ નીચેની બાજુ ધાંકવાનો ભાગ—એલમે પીસીસ, કોપરીઆં ધાંકવાનો ભાગ—ગાંનટલેટસ, હાથ ધાંકવાનો ભાગ—બ્રેસ્ટ પેચટ, અને બેક પેચટ, છાતી તથા પીઠ ધાંકવાનાં ભાગો—ટેસ્ટ એનડ ટાસેટ, પેટ ધાંકવાનાં ભાગો—ગારડ ડી રેનસ, કંઠર ધાંકવાનો ભાગ—ટેલરા, કંઠર અને પેટની બાજુ ધાંકવાનો ભાગ—જીનુરે, ગુકણ ધાંકવાનો ભાગ—ગ્રાંબસ, ટેંઝાં ધાંકવાનો ભાગ—સાલેરટ, લોહોડાં ના બેડા. એ પરમોણે પંદર જુદા જુદા ભાગનું આખું બખતર બને છે તે સળા આપણે હીંઆં જોઈએ છે. કેટલાએક ભાગ વલી બેવડા પણ આવે છે. થોડાને વાસતે નીચે લખાવીઆ પરમાં છે. આંનકરન, માંચાં ને સાડ—પાઈનેલ, છાતીને સાડ—આંનેફર ગરદનને સાડ—ફ્લાંચારડ પાંસરી અને ટેંઝાંની વચેનાં ભા ગને સાડ અને કડ્ડીએ જંગને સાડ.

આ સળાં બખતરો ઘણા પુરાંનાં છે, તેપણ હેવી રીતે સાડ રાખીઆમાં આવેલાં છે કે, બંને આંને કાંમ આવી શકે. કેટલાંએક બખતરો ઉપર ઘણા સારો ઘોર ચહડાવેલો છે, તથા અવનતો અને બીજા નકસીઓ છે. આ બખતરો જોયાથી આપણને અચરતી ઉપજાવા વનાં રેહતી નથી, કે તે આટલાં ભારી છતાં તેનાં પેટરનાંઓએ તેમને આંગ ઉપર કેમ ઉંચકીઆ હોય, એટલું નહી, પણ તે પેટરીને શી રીતે લડાઈ દીધી હોય. પણ આદત ઘણુ કરી શકે છે, અને હરેક વાતની ટેવ જે છે, તે બીજા કુદરતી શક તી છે. હાલનાં સભેમાં લડાઈમાં દારૂ ગોળાનું કાંમ નીકલીઆથી બખતરોની ચાલ નીકલી ગઈ છે, પણ આ ગલા વખતમાં જહરે લડાઈનું મુખીએ હથીઆર તલવાર હાંતું, તાહરે આ બખતરો બંચાવને સાડ ઘણા કી મતી ગણાતાં હતાં.

આ ઓરડામાંથી નીકલીઆ પછી એક બીજા ઓરડામાં આવેલ છે, તે ખચીત જોવા લાગે છે. તાંહાં લડાઈનાં હથીઆરોનું એક સંગરહસથાન છે. એ ઓરડાને “મુફન ઇલીબેથસ આરમરી” કરી નાં મ આપીઆમાં આવેલ છે, તેનું કારણ એ છે કે હીંઆં જે કાંઈ હથીઆરો છે, તે ઘણાખરા એ રાંછીનાં વખ તનાં છે. દારૂ ગોળાનાં હથીઆરો નીકલીઆં તેની આગમન યુરોપખંડમાં લડાઈમાં કેવાં હથીઆરો વપરા

તાં હતાં તેના પણ એક કીમતી સંગરહ આ ચોરડામાં છે. સે' હકડો જાતનાં હુથીઆરો જે આપણે હીંઆં જોઈએ છીએ, તેથી આપણને આગલા જમાનાનાં હુથીઆરો વીશે ઘણીએક માહિતગારી મળે છે. એ ચોરડાને છેડે રાંછી એલીજબેથનું ઘોડા ઉપર એક બાહાવલું છે.

બંધવાએને રીબાવવા અથવા રીબાવીને ખારી નાંખવાનાં આગલા જમાનાનાં કેટલાંએક હુથીઆરો આ ચોરડાનાં વચેવચમાંનાં ભાગમાં છે. હાથનાં આંગળા દાખવાને ઇસકરૂ—ગરદન મંડવાને ઇસકરૂ જે ૧૫૫૮ માં ઇસપાનીઆરડ સાથની લડાઈમાં લીધે હતો—હાથ, પગ તથા ગરદન એ સઘળાં એકડાં ક રીને દાખવાના સાંઘે, તથા એવા બીજા ઘાતકી સાંઘાએ હીંઆં જોયામાં આવે છે. આડમાં હેનરીની રાં છી આંત જીવેત તથા અરલ આવ એસેકસ નાંખનાં ઉમરાવને જે ટીમરાં ઉપર તથા કોટારાથી ગરદન મા રીઆમાં આવીઆં હતાં, તે ટીમરૂં અને કોટારો આ ચોરડામાં છે, તે આપણને દેખાડીઆમાં આવે છે. એ ક લાકડાંની ટોપ કે જે આડમાં હેનરીએ જીજાનની લડાઈને વખતે કાંમમાં લગાડી હતી તે પણ હીંઆં છે. આ કીલ્લામાં જીનામાં જીની એક ટોપ પીતલની છે, તે સાતમાં હેનરીનાં વખતની અથવા પંદરમી સદીને છેડેની બનાવેલી છે.

લંડનના કીલ્લાનો દરવાજો રાતના બંધ કરીઆમાં આવે છે, તે વેલાએ પુરાંની રશમ પરમાણે દબદ બા ભરેલી કીરીઆ કરીઆમાં આવે છે. રાતનાં અગીઆર વાગતાની ઘોડી મીનીટ આગમજ, એ કીલ્લાનો એક અમલદાર રાતો જાગે પેહરીને પોતાનાં હાથમાં કુંચીઓના મોટા જુખમો લઈને પેહરાગીરોની જગા આગલ જાએ છે, અને તે વેલાએ તેની સાથે એક બીજો અમલદાર હાથમાં ફાંસ લઈને ચાલે છે. પેલા પે હરાનાં મકાંન આગલ આવી તેઓ પોકાર કરી બોલે છે કે “કીલ્લાની કુંચી” તેવામાં પેલા પેહરાગીરો બાહર નીકળી તેઓની સાથે સાંમેલ થઈ બાહરનાં દરવાજા શુધી જાએ છે. એ પરમાણે દરવાજો બંધ કીધા પછી તે આ ફરીથી પેહરાગીરોનાં મકાંન આગલ જાએ છે, તાહરે તાંહાં જે સીપાઈ હાએ છે, તે જરૂરી જમીન ઉપર પોતાંનો પગ અફારીને પુડે છે કે “એ કોણ જાએ છે ?” તેઓને જવાબ મળે છે કે “કુંચી” ફરીથી પુછીઆમાં આવે છે કે “કોણની કુંચી” ? જવાબ દીધામાં આવે છે કે “રાંછી વીકટોરીઆની કુંચી.” તારે પેલા સીપાઈ બોલે છે કે “રાંછી વીકટોરીઆની કુંચી લઈને જાઓ, સગણુ બરાબર છે.” આ વેલાએ “ઈઆંતન પોરટર” બોલે છે કે “રાંછી વીકટોરીઆની ઉમરદાર જાએ” તેને પેહરાનાં સીપાઈઓ જવાબ આપે છે કે “આંખીન.” પછી પેલી કુંચીએ કીલ્લાનાં રખેવાલ અમલદારનાં ઘરમાં લઈ જાઈને સુકીઆમાં આવે છે, અને તે પછી તે કીલ્લામાં કોઈથી જવાતુ નથી, અને હવે પણ એ કીલ્લાનું બધાંન હીંઆં પુરું કરીએ છે.

પાદશાહી જહોરાત.

ઉપલા કીલ્લાનાં હીવાંનખાંનાં પાદશાહી જહોરાત છે, તે સઉથી સરસ જોવા લાએક છે. એ ક મોટા ચોરડાની અંદર ઘણુંજ સોભાઈતી રીતે કાચનાં એક મોટા કેસમાં ગરેટ બરીડનનાં તાજ નુ પાદશાહી જહોરાત ગોઠવેલું છે, તે જોવાને વાસતે દર રોજ લોકોની ભારે ઠડ મળે છે. એ કીલ્લામાં જ હોરાત રાખવાનું ઈં ૧૦ ની ૧૩ મી સદીથી ચાલતું આવીડું છે, પણ જે જગા ઉપર હમણા જહોરાત ગો ઠવેલું છે, તે જગા ૧૮૪૧ નાં સાલમાં બાંધીઆમાં આવી છે. ઈંગલંડનાં પાદશાહ પેહલા ચારલસની આગમ ન. પાદશાહતનુ જહોરાત ઘણુંજ કીમતી અને પુરાકલ હતું, પણ તે માંડા બાએગનાં પાદશાહનાં વખતમાં એ દશ મને માહોમાંહેની જે લડાઈ ચાલી હતી, તે વેલાએ તેમાંનું કેટલુંએક વેચી નાંખીઆમાં આવીડું હતું. હમણા પાદશાહતનુ જહોરાત નીચે જણાવીઆ પરમાણે છે.

આપણી હમણાની નાંખદાર અને અખતાવર રાંછી વીકટોરીઆ જાહરે તખતનશીન થાઈ હતી, તા

રે તે નાંમદારને વાસતે જ તાજ બનાવીઆમાં આવીઈ હતું, તે સઘળા જલ્દેરાતની વચે વચમાં મથાલેથી ઝાડવીઆમાં આવીઈછે. જેમ આખા મુલકમાં રાંછી સરવેથી નેક, દબદબા ભરેલી અને જલકાટ ભરેલી છે તેમ તેનાં માંથા ઉપર મેલવાનું તાજ, આ જલ્દેરાતખાંનામાં સઘળી સરસ રીધી નીકસેછે. એ તાજ લાલ રંગની ત્રખમલનું બનાવેલુંછે અને તેની આસપાસ રૂપાનાં પટાનાં બાહ્યીદાર આરકાં પાડેલાંછે અને તેની ઉપર તમામ જીવનાં હીરા નડી લીધેલાંછે, અને તેને મથાલે એક ડરો તથા “ક્રાસ” નો આધારછે. ક્રાસની ઉપર તરણુ-મેઠાં મોતીછે, તથા એક ઘણી જ કીમતી લીલંમ કે જે કદમાં લગભગ બે ઈંચ ચોરસછે, તથા છાતીનાં આધારનું એક ઘણું જ કીમતી પાનુંછે, કે જે પેહલુ વેહલે “એડવરડ થી બલાક પરીનસ” પેહરતો હતો. એ તાજનાં બીજા ભાગેમાં પણ કીમતી હીરા નડેલાંછે અને તેમાંના. સઘળી મોટા ચારની કીમત (૪૦૦૦૦૦) ચાર લાખ રૂપીઆની જણાવીઆમાં આવીછે. આખાં તાજની કીમત (૧૧૮૦૦૦૦) અગીઆર લાખ, આગ્રનીસ હજાર રૂપીઆની જણાવીઆમાં આવીછે. વર્તનમાં એ તાજ પોનાં બે રતલછે.

એક બીજું તાજછે તે પેહલુ વેહલું બીજા ચારલસને વાસતે બનાવીઆમાં આવીઈ હતું અને એ તાજ તેની પછી દરએક પાદશાહ જે ઈંગલંડની ગાદી ઉપર બેઠો હતો તેના માંથા ઉપર પેહલે તાજ પેહરાવવાની કીરી આની વખતે મેલવામાં આવતું હતું. પાદશાહ અથવા રાંછીનાં માંથા ઉપર ઈંગલંડનો સઘળી વડો પાદરી પેહલે જે તાજ મેસેછે, તે એ તાજછે. ઈંગલંડનાં સીક્રાની ઉપર જે તાજ પાડેલુંછે, તે આ તાજનો આધારછે. એ તાજ સુનાંનું બનાવેલુંછે અને તેની ઉપર સોભાઈતી રીતે કીમતી હીરા, માંનેક, પાંનાં, મોતી તથા લીલંમ નડેલાંછે. પરીનસ આવ વેલસ, અથવા પાદશાહ અથવા રાંછીનો વડો છોકરો જે ગાદીનો વારસ હોએ, તેને વાસતે પણ એક ઘણું જ કીમતી તાજછે, તે આખું સુનાંનું બનાવેલુંછે, પણ તેમાં જલ્દેરાત નડેલું નથી. જરે તખત ઉપર પાદશાહ હોએ, તારે તેની જે રાંછી હોએ, તેને વાસતે પણ એક સુનાંનું તાજછે, અને તેની ઉપર કીમતી હીરા તથા મોતી નડેલાંછે. પાદશાહ બીજા જેમસની રાંછીને વાસતે બનાવેલું સુનાંનું તાજ પણ હીઆંછે, અને તેની ઉપર પણ કીમતી હીરા તથા મોતી નડેલાંછે. સેંટ એડવરડસ સ્ટાફ નાંમની ચાર કુટ અને સાત ઈંચ લાંબી અને વળનમાં નવ રંતલની એક સુનાની લાકડીછે, તેને મથાલે દડો અને ક્રાસ છે. એ લાકડી પાદશાહ અથવા રાંછીનાં માંથા ઉપર તાજ મેલવાની કીરીઆની વખતે લઈ આગલ ચાલીઆમાં આવેછે. એક બીજી લાકડી કે જેને “રાયલ સેપટર” કહી નાંમ આપેલુંછે, તે પણ સુનાંનીછે અને બેકુટ, નવ ઈંચ લાંબીછે. એ લાકડી ઉપર ઘણી જ કીમતી હીરા નડેલાંછે, અને તાજ મેલવાની કીરીઆની વખતે પાદશાહની નંમની બાજુએ તેને મેલીઆમાં આવેછે. એજ વખતે દાબી બાજુએ જે લાકડી મેલીઆમાં આવેછે અને જેને “રાડ આવ ઈલવીડી” કહી કહેછે, તે તરણુ કુટ, સાત ઈંચ લાંબીછે, અને તેની ઉપર કીમતી હીરા નડેલાંછે. એ લાકડીને મથાલે ઉડતાં ખજુતરનું એક સુંદર પુતલું નડેલુંછે. એક બીજી લાકડી જેને “કુઇનસ સેપટર” કહી કહેછે, તેની કારીગરી ઘણી જ સુંદરછે અને તેની ઉપર હીરા નડેલાંછે. બીજી બે લાકડીઓ પણ ઘણી જ સોભાઈતી અને કીમતીછે. એક સુનાંનો દડો કે જેનો વીઆસ છ ઈંચછે, તેની ઉપર મોતી નડી લીધેલાં છે, અને તેને મથાલે સુનાંનો કસબછે. એક બીજી દડો હેવોનછે, પણ કદમાં જરાક નાંધેલોછે. એક તલ વાર કે જેને “સોરડ આવ મરસી” અથવા દયાની તલવાર કહી નાંમ આપેલુંછે, તે છેડેથી જીડીછે, અને તેની ઉપર સુનેરી સણગારછે. બીજી તરણુ તલવારોછે, તે પણ ઘણી કીમતીછે. એક ઘણી જ કીમતી સુનાંની ખરેસલેછે, તેની ઉપર મોલાખનાં કુલની નકસીછે, અને છેડે મોતી નડેલાંછે. સુનાંનાં કાંટા કે જે પાદશાહ અથવા રાંછી તાજ પેહરાવવાની કીરીઆની વખતે પેહરેછે. એક સુનાંનું વાંસજીવે તે ઘણું પુરાંનુંછે, અને ગરૂડ પખશી મોતાની પાંખ પોહરી કરી ઉડી જતું હોએ તેવા આધારનુંછે. એક સુનાંનો ચંમચોછે કે જેની અંદરથી પાક તેલ પાદશાહને તાજની વેલાએ લગાડીઆમાં આવેછે. એક ઘણી જ કીમતી નીચખાંનીછે, તે

એકજીર શેઠેરનાં લોકોએ પાદશાહને બખ્શોશ કીધી હતી. એક રૂપાનાં ધોરનું મોટું વાસણ છે, તે પાદ શાહનાં કુટુંબનાં બાલકોને “બાપટીન્મ” આપતી વેલાએ કાંમમાં લાવીઆમાં આવે છે, અને તે ચાર કુટુંબ ઇંચુ છે. એ વખતે કાંમમાં આવતા વાંઈન (દાડ) ને વાસતે એક રૂપાને કુંઆરો છે, તે પક્ષીમય શેઠેરનાં લોકોએ પાદશાહ બીજા ચારલસને ભેટ આપીએ હતો. એ ઉપરાંત બીજી ઘણીએક સુનાંની તથા રૂપાંની જ નસો છે, કે જનુ વીગતવાર બપોંન હીઆં યાદ શકતું નથી. પણ આટલું કેલવામાં આવે છે કે, જેઓ આ જ હવેરાત જુએ છે, તેઓનો જીવ ધણે ખુશી થાએ છે. જુદાં જુદાં તાજેની ખુબસુરતી, તે ઉપર જડેલાં કીમતી જહુવેરાતનો ચલકાટ, અને બીજી સઘળી કીમતી જનસો જે સોભાઈતી રીતે ગોડવેલી છે, તે સઘળાનો એ ક્રોડો મલેસો દેખાવ ઘણે જ તયેસમાંતી લાગે છે. આ સઘળા જહુવેરાતની કુલ કીમત તરજુ કરોડ રૂપીઆની જહુવીઆમાં આવી છે.

ઉપરાંત બપોંન મધેનું બીજું તાજ ચોરવા સાડ એક વખતે કલનલ ખલડ નાંમનાં એક શખસે ઘણી જ હીમત ભરેલી કોશેમ કીધી હતી તેની વીગત ઘણી જાંણવા જોગ છે.

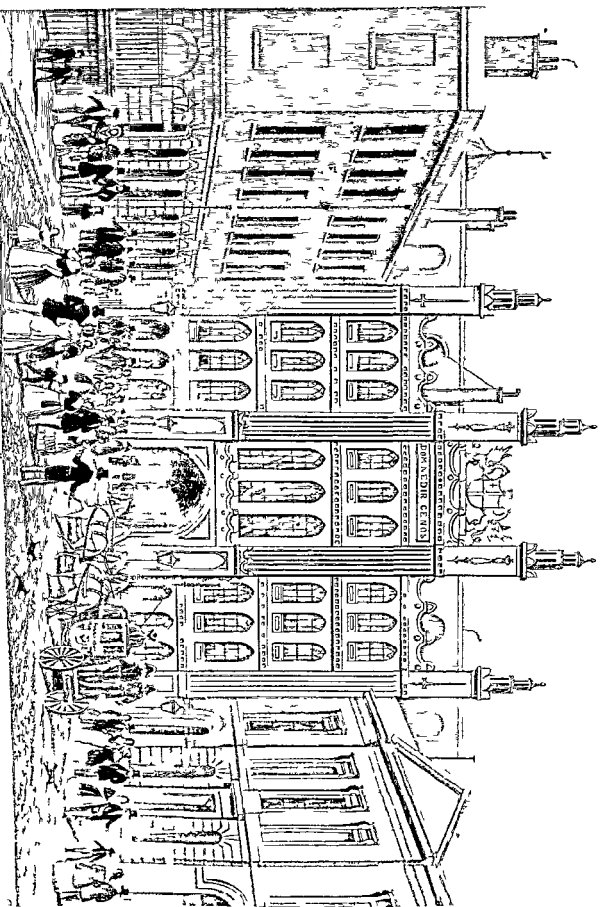
હેનું જહુવીઆમાં આવીઈ છે કે, આ શખસ ઘણે જ લોભી હતો. કોઈની રીતે તેને કાંઈ કાએ દા થતો હોએ, અને તેમાં ગમે એટલો જોખમ હોએ તોબી, તેણે કાંમ કરવાને તે કદી આચકો ખાતો નહી હતો. ઉપર જહુવેલું કીમતી તાજ ચોરવાની એ શખસની ઈછા થયાથી, એક દીને તે પાદરીનો પોશાક પે હરીને આ જહુવેરાત જોવા ગયો, અને પોતાની બાએડી દાખલ સાથે એક અસતરીને લઈ ગયો. આ અસતરી તે જહુવેરાત જોવાનાં ચોરડામાં ચરત કરીને આજરી પડી, તેથી તે જહુવેરાતના ચોરડાને રખેવા લ દયા કરીને તેને પોતાનાં ચોરડામાં લઈ ગયો, અને એ વખતથી કલનલ ખલડ અને તે રખેવાલનાં કુટુંબ વચ્ચે બોલખાંણુ યાદ, તે તેણે આસતે આસતે સારી પેઠે વધારી. છેલ્લે સરવાલે એ દોસતીમાં એટલો લોભો વધારો થયો કે તે રખેવાલની છોકરી સાથે પોતાનાં ભતરીજનાં લગન કરવાને ખલડે ગોડવીઈ, અને એ બંધે જોડાની બોલખાંન કરાવાને વાસતે એક દાહાહો સુકરર કીધો. એ દાહડે પેલા પાદરીનાં લેખાસ સાધના ચોરે ઉપર જહુવેલું તાજ ચોરવાની ગોડવણ કીધી હતી. પોતાનાં બાંનેજ અને બીજા પે દોસતોની સાથે પીસટોલો તથા લાકડીની અંદર ગુપટીએ અને ખંજર સંતાડીને તાંહાં ગયો. એક દોસતને કોઈ બાંહણુ કાહાડીને બારણુ ઉઠલ ચોકી કરવાને સાડ ઉભો રાખીએ, અને પેરો ચોર પોતાના દોસતોને જહુવેરાત દેખાડવાને બાહાજે ઉપર ગયો. અંદર પોંહાયતાં વાર તેઓએ તે ચોરડાનું બારણુ બંધ કીધું, પેલા રખેવાલને પકડીને બાંધીએ, અને તેનાં મોહડાંમાં કુઆ ધાલીઆ, અને જહુવીઈ કે જે તે સુપકીદી ધરશે તો સલામત રહેશે, પણ તે બચારો વફાદાર હતો, તેથી જોખમ અને તેમ જીમ પાડી અને અંતે ઘણું જોખમ થી લોહી છુહાંન થયો, તારે બેહોસ થયો. આ વેલાએ ખલડે પેણું તાજ પોતાનાં દગલાનાં પરમાં સંતાડીઈ અને તેના બીજાં દોસતો બીજું જહુવેરાત એકડું કરવા લાગા. એવાંમાં પેલા રખેવાલનો છોકરો તાંહાં આવી પોહાયીઆથી ગભરાટ થયો, અને પેલા ચોરો નાહાસવા ગંડી ગયા. તેઓને કીલ્લામાંથી નીકલતાં એક પે હરાગીરે અટકાવવાની કોશેસ કીધી, પણ તેને તેઓએ તરત ગોલીથી મારી નાંખીએ. કીલ્લાની બાહર તેઓનાં યોડા રાખેલા હતા, તેઓની ઉપર તેઓ તરત સવાર થયા, અને પોતે પણ “ચોરને પકડો” હુવો પોકાર કરતા દોડતા ગયા, તેથી રસતામાં તેઓ ઉપર કોઈ શક લઈ ગયું નહી અને તેઓને અટકાવવાની કોશેસ કોઈએ કીધી નહી. પણ અંતે પેલા રખેવાલના જમાંઈએ યોડસવાર યાદને ખલડને પકડીએ. ખલડે આ શખસને ગોલીથી મારવાની વેતરજી કીધી પણ તે તેને લાગી નહી. જહુરે ખલડ પકડાયો, તારે તે એ જ બોલીએ કે “આ કોશેસ સાને વાસતે હતી ! તાજને વાસતે, જેકે તેમાં હું ક્રતે પાંખીએ નહી તોપણ તે” ઘણી હીમત ભરેલી હતી.” વાંચનારને તરત જાંણવાને ઈછા થાયે કે, આ જુનાંહને વાસતે ખલડને શું સ

જા કરીઆમાં આવી હતી, પણ તેને અચરતી ઉપજશે કે, એ શખસને કોઈ શબ્દ થાઈ નહીં હતી, પણ પા દશાહ બીજા ચારલસે તેની ઉપર મેલુરખાંની રાખી હતી. કેટલાએકો એવું ધારેછે કે, બલડે પાદશાહને ધા સતી આપી હતી કે જે તેને કાંઈબી ઈજા કીધામાં આવશે તો, તેનાં હોસતો પાદશાહનો જીવ લીધા વગર રહેશે નહીં.

માંનશન હાહિસ.

લંડનનો જે અસલ લાગછે અને જેને હાલમાં “સીટી” અથવા શેરૂર કરીને કેહવામાં આવેછે, તાંહાંનો પોલીસખાતાનો તથા જાહેર શુધરાઈ ખાતાનો તથા બીજા સઘળા દીવાંની કાંમનો કારભાર અસલ નાં વખતથી “ટાઉન કાઉનસલ” ને નાંમે શેરૂરનાં કેટલાએક ગરહસથો ચલાવતા આવીઆછે. શેરૂરનાં રેહ વાશીઓ “કાઉનસલર” યુંટી કાહાડેછે, અને તે કાઉનસલરોમાંથી કેટલાએક “આલડરમેન” યુંટી કાહાડી આમાં આવેછે. એ આલડરમેનો પોત પોતામાંથી દર વરશે એક વડો યુંટી કાહાડેછે તેને “લારડ મેયર” કેહવામાં આવેછે. એ ગરહસથ “ટાઉન કાઉનસલ” ની સભાનો સરનશીન તથા લંડનનો સઢથી વડો કે ટવાલ ગણાએછે. લંડન શેરૂરનાં લારડ મેયરનો દરનજે ઘણો પુરાંણો તથા મોટો અને હંમેશાં ભારે દમાં મ તથા ખરચ સાથે જાલવીઆમાં આવેછે. શેરૂરમાં પાદશાહથી ઉતરતો લારડ મેયર ગણાએછે. જારે પા દશાહ મરણ પાંમે તારે લારડ મેયર પરીવી કોનસલમાં જાએછે, અને નવા પાદશાહને તખ્ત ઉપર બેસાડવાની સનદ ઉપર સઢથી મેહલે તે શહી કરેછે. તેનો પગાર વરશ દાહડે (૮૦૦૦૦) હેંશી હજાર રૂપીઆ નોછે, પણ તેનો હોધો જાલવવાને સાડ જે ભારી ખરચ રાખવો પડેછે, તેમાં તેનાં પગાર કરતાં વધારે ખરચ થાએછે. એ હોધો આખર અને માંનને સાડ લીધામાં આવેછે. એ અમલદારને સાડ રેહવાને શેરૂર માં જે મકાનછે, તે ઘણું જોવા લાએકછે. ઈ ૧૮૫૩ નાં સાલમાં તે બાંધીઆમાં આવીઈં હું, અને તેની ઉપર (૭૧૦૦૦૦) સાલ લાખ, દશ હજાર રૂપીઆનો ખરચ થયો હતો. દર વરશે જે લારડ મેયર થડે તે હીઆં રહેછે. આ ઘરનો બાહેરનો દેખાવ ઘણો જ સારોછે. તેનાં આગલા ભાગમાં એક સોલ ઇતા “પોરટીકો” કાહાડેલાછે, અને તેની ઉપર છ મોટા ખુબસુરત થાંબાછે, અને તે થાંબાની ઉપર જે બાંધણી તેની દીવાલમાં સારાં ચીતારો કોતરેલાંછે. એ ચીતારમાં વચેવચમાં લંડન શેરૂરને એક સીની આ કાર આપીને તેનાં ફશનનોને તે પગ તલે ચાંપતી હોએ, તેમ દેખાડીઆમાં આવીઈંછે. આ સીની નજની બાજુએ એક પુરશ અને છોકરો છુટાપણની નીશાંણુ હાથમાં લઈને ઉભેલાછે અને તેઓની બાજુએ “નેપ ચીડન” તથા દરીઓ ખેરવાની નીશાંણુ પાડેલીછે. દાબી બાજુએ એક સી અને બે છોકરાઓનાં હાથમાં આલીવનાં ઝાડની દાંખડી આપેલીછે, અને એ ચીતારનાં ખુનાંનાં ભાગમાં વેપારની નીશાંણુ દાખલ પીપ, માંસડી, ઇતીઆદી, પાડેલાંછે.

લારડ મેયરનાં મેહલની અંદર જે દીવાંખાંનાંને “ઈજપશીઅન હાલ” કરી કેહેછે, તે ઘણું ખુબસુરતછે. તેની લંબાઈ ૯૦ ફુટ અને પોહાલાઈ ૬૦ ફુટછે અને તેની ઉપરનું છાપડ ગોલ આકારમાંછે તે ની ઉપર ઘણો જ શારો સપુગારછે. એ ઓરડામાં લારડ મેયર “ઈસ્ટર મનડે” નાં તેહવાર ઉપર આસરે ૫૦૦ આદમીનું ખાંતું કરેછે, તે વેલાએ રાંણીનાં પરધાંનો પણ તેનાં મેનખાંન થાએછે, અને હવાં એક ખાંનાંની ધાંમધુખ જોવા લાએકછે. એ વેલાએ તેમજ ઉપર જે રૂપાંનો સાંખાન મેલીઆમાં આવેછે, તે ઘણો જ સુંદરછે અને તેની કીમત (૨૦૦૦૦૦) જે લાખ રૂપીઆની જાણવીઆમાં આવીછે. મેન દીને જે દીવાંખાંનાંમાં બાલ અથવા નાંચ કરીઆમાં આવેછે તે દીવાંખાંનું પણ ઘણું સજાગારેલુંછે, અને તેમાં કેટલાં એક સંજેમરમરનાં પુતલાંછે.

THE GREAT DIAL.

આ ધરમાં એક ચોરહોલે તાંહું લારડ મેચર ફોનદારી ઇનસાફ કરેલે, તાંહું પણ એક વેલાએ મુ સાફરને જવાની બલામણુ કરીઆમાં આવેલે.

દર વરશમાં નવેમ્બર મહીનાની ૯ મી તારીખે લારડ મેચરને તેનાં ટોપા ઉપર નેમીઆમાં આવે છે અને એ દીને એ મોટો અમલદાર “આનસેલર આવ ધી એક્સએક્ટર” (રાંછીત્રા એક પરધાન) ની આ ફીસમાં જાઈને સોગંદ લીએલે, તે દીને એક મોટી રચના થાએલે અને તે દીવસને “વારડ મેચરમ ડ” ક રી નાંમ આપેલુંલે. એ દીવસે સહવારનાં લારડ મેચર “ગીલડહાલ” મધે આલડરમેનોની આથે નાંસ તો કરેલે અને બપોરનાં મોટા સરગસ સાથે વેસ્ટમીનસ્ટર ખાતે જાએલે. એ વેલાએ લારડ મેચર પોતા નાં હોધાનાં કીમતી અને દબળ્યા ભરેલા પોશાક સાથે એક ઘણી-મોટી અને કીમતી ગાડીમાં સવાર થાએ છે. એ ગાડીની કીમત દશ હજાર રૂપીઆની બહુવીઆમાં આવીલે અને તેને સારી હાલતમાં રાખવા ને વાસતે તેની ઉપર દર વરશે ૧૦૦૦, રૂપીઆનો ખરચ થાએલે. એ સરખમમાં આલડમેરનો, શેરીફ અને બીજા ઘણાએક એધેદારો પોતાનાં હોધાનાં પોગાકો પેહરીને મોટી ગાડીઓમાં સવાર થાએલે, તથા તેઓ ની સાથે ટંમપેટ વજાહતા સીપાઈઓ ઘોડા ઉપર અને પીઆદા હોએલે, તેથી લારડ મેચરનું સરગસ જીવા લાએક થાએલે. એ વેલાએ રશતાની ઉપર ભારી ભીડ થાએલે, અને આંમનીબસો તથા ભાડેની અને બીજી ગાડીઓનો આવજાવ બંધ કરીઆમાં આવેલે. રસતામાં લોકોની ઠઠ થાએલે, એટલું-નહી, પણ ધરો ની બારીઓ અને છાપરાંઓ ઉપર લોકો તે તમાસો જીવાને મહોલે. વેસ્ટમીનસ્ટર મધે સોગંદ લીધા પછી તેવીજ ધાંમધુમ સાથે તે સરગસ પાછું શહેર મધે જાએલે.

ગીલડહાલ.

આ ઈમારતની બાહરની બાધણી જે ઘણી ખુબસુરતલે, તે લંડન શહેરનાં ટાઉન હાલ દાખલ ગણા એલે અને લારડ મેચરનાં હોધા તથા શહેરનાં કાંમ કાનને લગતીલે. અસલ જે ગીલડહાલની ઈમારત હ તો તે ઇ.સ. ૧૪૧૧ નાં વરશમાં બાંધેલી હતી, પણ તેનો ૧૬૬૬ નાં વરશમાં આગથી નાંસ થયાથી તેની જગાએ બીજી ઈમારત બાંધીઆમાં આવી હતી, અને તે હમણા આપણે જોઈએ છઈએ. આ ઈમારત શહેરનાં નાંમને લાએક કરવાને વાસતે કેટલીએક કંપનીઓએ ઘણું નાંણુ ભરીઈ હતું. લોકો ઉપર કેટલાએક દર નાંખીઆમાં આવીઆ હતા, તથા બંધવાઓ જેઓ ફોનદારી અનેઆએને મારે કેદ હતા તેઓની પાસેથી દંડ લઈ તેમનો શુનાહ માફ કરીઆમાં આવીઓ હતા, અને એ રીતે મોટી થાપણ એ કરી કરીઆમાં આવી હતી. એ ઈમારતનાં સણગારમાં વધારો કરવાને સાડ કેટલાએક ખાનગી ગરહસથો એ સખાવતની રહે પણ મોટી રકમો બખશેસ દાખલ આપી હતી. કેટલાએક દરવવાંન આલડરમેનોએ બારીઓનો સણગાર વધારવામાં તથા શહેરની કેટલીએક નીશાણો તે ઉપર પાડવાને સાડ પોતાની ગીરોનો ખરચ ફીધો હતો. એ ઈમારતનાં બાહરના દેખાવનાં સોભઈતા થાંબાઓથી તરણુ ભાગ દેખાએલે, અને વચમાંના ભાગમાં શહેરના અલમતો પાડેલાંલે. અંદર જતા જે સઉથી મોટું દીવાનખાનુંલે, તે ૧૫૩ કુટ લાણુ, ૫૦ કુટ પોહોલું અને ૫૫ કુટ ઈંચુલે, અને તેમાં છ થી સાત હજાર આદમી શમાઈ ગકે તેણુલે. એ દીવાનખાનનાંની ઉગમણુ અને પશચંમની બાજુ એક એક મોટી બારીઓ બનાવેલીલે, અને તે બારીની અંદર સોભઈતા થાંબાઓથી નકશીદાર આરકા પાડેલાંલે, અને તેની ઉપરનો ભાગ રંગીન કાચનોલે અને તેનાં ઉપર પાદશાહી અલમતોના તથા બીજા ઘણાંએક ચીતાર પાડેલાલે. ઉગમણુ તરફથી બારીની આગલ પાદશાહ છકા એડવરડ તથા રાણી એલીઝબેથ અને પાદશાહ પેહલા મારલસનાં સંજોગરમનાં પુતલાલે, દબી બાજુની બારી આગલ ઈંચા તાક બનાવીને તેની ઉપર એ મોટા રાખશોનાં પુતલાં મેલેલાલે.

એ પુતલાં ઉંચાઈમાં ૧૫ ફુટ લાંબાછે અને તેઓની દાહડી મોટી અને કાલી પાહેલીછે. એમને નાં એક રાખશનાં માંથા ઉપર પીછા સાથની “હેલમેટછે”, તેની બાજુએ મોટી તલવારછે, અને હાથમાં એ ક ધાલ અને ભાલોછે. બીજા રાખશની બાજુએ તલવાર બાંધેલીછે, અને તેની ખાંધ ઉપર તીરકાંઠા ખાં ઘેલાછે અને તેનાં હાથમાં એક મોટી લાકડી આંધેલીછે, કે જેની સાથે બાંધેલી સાંકલ સાથે એક ગોલ દરો કે જેની આસપાસ સઘળા કાંઠાછે, તે લટકેછે. એ દીવાંતખાંનાંની આસપાસ બીજા ઘણા પુતલાંછે, તેમાં અરલ આવ આંધાંમ, મીઠ પીટ તથા લારડ નેલસાં નાં પણ જોખામાં આવેછે.

લારડ મેચર જે દીવસે પોતાંના હાથે પોતાંને સવાધીન લીધેછે (તારીખ ૯ મી નવેમ્બર) તે દી ને રાતનાં રાંણીનાં પરધાંને તથા બીજાએ ને તે અમલદાર મોટું ખાંતુ આપેછે, તે આ દીવાંતખાંનાંમાં થા એછે. એક રાતનાં આ મોટા ખાંતોના ખરમ (૨૨૦૦૦) બાવીસ હજાર રૂપીઆ થાયેછે, તેમાંથી દશ હ જાર રૂપીઆ લારડ મેચર આપેછે, અને બાકીનાં બાર હજાર રૂપીઆ તે વરશનાં બે શેરોફ, જેઓનેબી લારડ મેચરની સાથે દર વરશે ચુંટી કાઢાડીઆમાં આવેછે, તેઓ આપેછે. હાંફસથાંનથી ગએલા ખુસાફર ને આ ખાંતોના રેખાવ અચરત શરીખો લાગીઆ વનાં રહેશે નહી. લારડ મેચર તથા શેરીફ અને આ લડરમેનાં સઘળા પોતાનાં હાથાનાં મોટા નભા પેહુરીને નંમવા બેશેછે તથા તે વેલાએ આસરે ૧૨૦૦ ગર હસથો હાંધેછે. “ટરમપેટ” વળડીઆમાં આવેછે તારે સઘળા તેબલ ઉપર બેશેછે, અને નંમતી વખતે પણ કેટલીએક અસલની કીરીઆ થાયેછે, તે સઘળું જોયાથી આપણને ઘણીએક અચરતી ઉપજાઆ વનાં રહે તી નથી. આ દીવાંતખાંનાંમાં લારડ મેચરોએ પાદશાહોને પણ ખાંનાં આપીઆંછે. ૧૮૧૪ નાં સાલ માં પાદશાહ ચોથો જાન જાહરે “રીન્નટ” દાખલ રાજ ચલાવતો હતો, તાહરે તેને તથા તે વેલાએ રૂશી આના શાંનશાહ આલેક્ઝાંડર તથા ખુશીઆનો પાદશાહ ફ્રેડરીક વીલીઅમ, જેઓ લંડનની દરબારની બે ટ લેવાને આવીઆ હતા, તેઓને લારડ મેચરે આ દીવાંતખાંનાંમાં એક મોટું ખાંતુ આપીઈ હતું, તેની રચનાંની ભારે તારીફ કરીઆમાં આવીછે. એ વેલાએ ખાંતોના ખરમ (૨૫૦૦૦૦) બે લાખ, પચાસ હ જાર રૂપીઆ થયો હતો, અને તે વેલાએ તેબલ ઉપર મેલેલી કીમતી પહેટોની કીમત (૨૦૦૦૦૦૦) વીશ લા ખ રૂપીઆની જાણવીઆમાં આવીછે. સને ૧૮૫૧ નાં વરશમાં લંડન મધે સઘળા જ્યોની કારીગરીનું જે મોટું સંગરહસથાંન ઉંચાડીઆમાં આવીઈ હતું, તેની ખુબારકબાદીમાં શેહરનાં લોકોની તરફથી તે વરશની તારીખ ૯ મી જુલાઈને દીને ઉપલાં દીવાંતખાંનાંમાં રાંણી વીક્ટોરીઆને જે ખાંતુ આપીઆમાં આવીઈ હતું, તેના (૫૧૨૦૦) એકાવંત હજાર બેશો રૂપીઆ ખરમ થયો હતો. આ પરમાંજી ખાંતો ઉપર મોટો ખ રમ કરીઆમાં આવેછે, તે ઉપરથી વાંચનાંરને સમજ પડશે કે, તે ખાંતોની વખતે કોઈ તલેસમાંતી રેખાવ થાતો હશે. જરે આ દીવાંતખાંનાંમાં પાદશાહોને ખાંતો આપીઆમાં આવેછે તારે તેનાં સણગારમાં વધા રો કરવાને કશી રીતની કશુર રાખીઆમાં આવતી નથી. પાદશાહ અથવા રાંણીને વાસતે સોભાઈતાં છત રં સાથની ઘણીનું સુંદર બેડક બનાવીઆમાં આવેછે. દીવાંતખાંનાંની બંધે બાજુઓની મોટી બારીઓ ઉપર ગીઆસની રોશનીની આસરે ૭૦૦૦ જેત સલગાવીઆમાં આવેછે, તથા દીવાલો ઉપર સેતારાઓ અને બી જ આકારો રોશનીની જેતોથી કરીઆમાં આવેછે તથા “રીફલેક્ટરસ” ની મારફતે એક મોટો શુરબ બનાં વીઆમાં આવેછે. દીવાંતખાંનાંમાં જાંહાં જાંહાં નકશીછે તાંહાં ગીઆસની જેતો સલગાવીઆમાં આવેછે, અને તેવી જેત આસરે પાંચ હજાર થાયેછે. સીલીંગને માંથેથી બે મોટા ઝુંબરો ટાંગીઆમાં આવેછે. એ દરએક ઝુંબરોની વીઆસ બાર ફુટછે, અને તેમાં પણ ગીઆસથી દીવા બેલેછે. જે આ દીવાંત ખાંતોમાં ૪૬૦૦૦ મીતબતીની રોશની કરીઆમાં આવેતો તેથી જરેલા ઉજસ પડે, તેટલા ઉજસ ઉપર જાંહાંવીઆ પરમાંજી ગીઆસની રોશનીથી પડેછે.

આ ઇમારતની અંદર “કોરટ ચાવ એકસએકર” તથા “ધાંમન કાંઠનસલ ચેમબર” તથા ચાલ રમેનેનાની સભાના ઓરડાઓ જેવા લાગે છે. પેહલા ઓરડામાં રંગના ઉતારેલી ફેટલીએક સળીઓ છે, તે માં એક ફેરનમનો પાદશાહી લુઈ ફીલીપ, જે ૧૮૪૪ નાં સાલમાં લંડન ગયો હતો, તાહરે તેને તાંબાનાં રેલ વાશીઓએ એક માંનપતર આપીલું હતું, તે વખતનાં દેખાવનું એક ચીતર એજ પાદશાહી આ ઓરડામાં મેલવાને સારૂ ભેટ દાખલ મોકલીલું હતું, તે ઘણું તારીફ લાગે છે. આ ઓરડામાં ફેટલીએક પાદશાહી તથા લારડ મેચરની પણ રંગમાં સળીઓ છે. બીજા ઓરડામાં પણ ઘણીએક રંગમાં ઉતારેલી મુંદર સળીઓ છે, અને તેમાં એક નાંમદાર રાંછી વીકટોરીઆની છે. લારડ મેચરનાં ખાંનાં તથા શેહેરની બીજી કંપની ઓની ફીરીઆનાં ચીતારો પણ આ ઓરડામાં છે. આલરમેનેનાની સભાના ઓરડો રંગથી અને સુનેરી ધાર થી ઘણું સારી પડે સણુગારેલો છે, અને તેમાં લંડન શેહેરનાં તથા હાડાપણ, ઇનસાફ, પહરેલ અને હીમત બ તાવનાં ચીતારેલો. આ બગાએ શેહેરનાં કાંમ દાન તથા દારભારને વાસતે લારડ મેચર તથા આલરમેનેનાની સભા તથા શેરીફ અને બીજા અધીકારીઓની સભા ભરાયે છે.

“ચેમબરલેનસ પારલર” નાંમનાં એક ઓરડામાં બધા વગર જેવા બનાંરે પાછું ફરવું નહી. લંડન શેહેરનું છુટાપણ તથા એ શેહેરની તરફથી સાબાશીઓ કોણને મલી છે, તથા કોણ કોણને ઉપકાર માંની આમાં આવીઓ છે, તેની બેવડી નોખ ઘણાં સોભઈતા દશકતથી તે ઓરડામાં રાખીઆમાં આવી છે.

કોરટ ચાવ કામન પલીસ, અને કુઈનસ બેનચની અદાલતો પણ આ મકાનમાં ફીલેલા ઓરડાઓ માં ભરાયે છે, તે બેળાએ તાંબાં હાંચર થયાથી ઇંગલંડની અદાલતોમાં કેમ ઇનસાફ થાયે છે તે માર્બન પડશે.

૬ કશાલ.

આખી કુનીઆમાં સઢથી પુરી, સઢથી સરસ અને મોટી ટંકશાલ લંડનમાં છે. ગરેટ બરીટન તથા આપરલંડનાં સુલક ખાતેના ચલણનો સીકો આ ટંકશાલમાં પાડીઆમાં આવે છે, એટલું નહી, પણ બરીટીશનાં રાજને લગતા જુદાં જુદાં સ્વસથાંનાનો સીકો પણ એજ ટંકશાલમાં પડે છે. સાંચાની મદદથી સઘલા સીકા પડે છે, તે સાંચાઓની ગોઠવણ તથા બહુડપ અને સીકાઓ પડીઆ પછી તેમને તપાસવાની તરેહવાર અને બારીક રીતે અગત કરી જેવા લાગે છે. એ ટંકશાલ જેવા બવાને વાસતે ટંકશાલનાં વડાની આગમનથી પરવાંનગી મેલવવી જોઈએ.

એ ટંકશાલ દેખાડવામાં હુમેશાં એક આદમી આપણી સાથે ફરે છે, તે પેહલેથી તે છેલ્લે થુધી દર એક કામ આપણને દેખાડે છે, તથા રાંમજાવે છે. પેહલ વેહલમાં આપણને એક ઓરડામાં લઈ બધામાં આવે છે, કે જાંહાં સુનાંનાં તથા રૂપાંનાં તથા તરાંબાનાં સીકાને શારૂ સુંતું તથા રૂપું તથા તરાંબું ગળાયે છે. મોટા નડા બંધ સુંતું અથવા રૂપ પીગલેલું કાંઈ વારેવાર આપણું જોવામાં આવતું નથી, તેથી આ ટંકશાલમાં સુંતું ગલાઈને ઘોતની માફક મોટા વાશાંખમાં પડે છે, તે જોવાથી આપણને ખુશી ઉપજ્યા વનાં રેહતી નથી. એ પરમાંજો પીગલેલાં ધાતુનાં પછી લાથા બનાંવીઆમાં આવે છે. સીકો સુનાંનાં અથવા રૂપાંનાં અથવા તરાંબાંનાં હોએ તોપણ તેને પાડવાની રીત એકજ છે—વાસતે હવે તે સીકો કેમ પાડીઆમાં આવે છે તેનું ટુકમાં બયાંન કરીએ છઈએ.

પીગલેલાં ધાતુનાં લાથા બનાંવીઆ પછી તેને સાંચાની મદદથી ચાલતા ફરતા પરેસોની અંદર પશાર કરીઆમાં આવે છે તાંહાં તેનાં પતરાં બને છે. એ પતરાં સીકાની નડાઈ બરાબરનાં થાયે છે. આ પતરાંમાં જો કોઈની દેકાણે નર કરતાં વધારે નડાઈ હોએ, અને અગત કરી પાંઉનડનાં સીકામાંતો તેની કીમતમાં ઘણું ફરક પડે, તેથી કરીને એ પતરા સઘલી બાજુથી પાડવાનાં સીકાની નડાઈનાં છેકે નહી, તે એક બ

છાજ બારીક સાંચાની ખારકતે તપાસીઆમાં આવેછે. એ પરખાણે જોઈતી જાણનાં પતરાં થયા પછી તે પ તરંગોએ એક બીજા સાંચામાં પશાર કરીઆમાં આવેછે, તેથી સીકાનાં ગોલ કટકા થાયછે. તાર પછી એ દર એક કટકો ઘટકા વચનનાં છે કે નહીં, તે તપાસીઆમાં આવેછે. વચનમાં તપાસ કરીઆ પછી, તે સીકા એને એક સાંચામાં નાંખીઆમાં આવેછે, તાંહાં તેમની ફરતી કોર જરાક ઢલી થાયછે, અને તાર પછી તેમની ઉપર છાપ ખારવાને વાસને વળી બીજા સાંચામાં પશાર કરીઆમાં આવેછે. ટંકશાળ જોવા નનાંર ને સહથી અચરતને લાગ આ જગાયેછે. દર એક સીકો છાપની જગાએ આવીને પડેછે, અને તાંહાં ઇ સકરૂની ખારકતે ઉપર તથા નીચે છાપ પડેછે, એટલુંજ નહીં, પણ તે સીકાની કાપાદાર કોર પણ તાંહાંજ પ ડેછે. એ ઇસકરૂનાં સાંચાની ગોડવણ હુવીછે કે તે ઇસકરૂનાં નીચેનાં ભાગમાં ત્રીખાં લોહડાંને એક “ડાઇ” રેહુછે, જેની ઉપર સીકાનાં છાપની નકશી હોયછે, અને ઉપરનાં ભાગમાં બીજી “ડાઇ” રેહુછે. એ બેની વચે જરે સીકો ચંપાયેછે તારે જંથે તરફ ઘટ્ટે છાપ પડેછે. એ પરખાણે એક સીકાની ઉપર છા પ પડીઆ કે તે સીકો તરત બાહર પડેછે અને તેની જગાએ તરત બીજી આવીને ઢભા રેહુછે. હાથથી સી કા મેલવાની અગત પડતીજ નથી. એક છપાયે કે તે નીકલીઆ, અને બીજી તેની જગા ઉપર આવેલા જછે. એ પરખાણે ઘણા ઇસકરૂ સીકા છાપવાનાં કાંમ સરઆ મોરડામાં કાંમમાં લગાડેલાછે, અને જે જ હડપથી તાંહાં કાંમ ચાલેછે, તે જોઈને આપણે અચરત થાઈએ છઈએ. દર એક કલાકમાં પાંચથી છ હજાર સીકા એ પરખાણે તઈઆર થાયછે. આ પરખાણે ટંકશાળમાં સીકા તઈઆર થાયછે, તેની ઉપર રાંણી ની તરફથી ઢેડવેલા ટચ કાહાડનાંરની તરફથી તપાસ થયા વગર તેમને બાહર પાડીઆમાં આવતા નથી. રાંણીની તરફનાં ટચ કાહાડનાંરની તપાસ થયા પછી દર એક વખત છપાયેલા જડા મથેથી એક સીકો જુ રો પાડી તેને એક કોથલીમાં નાંખેછે, અને તેની ઉપર તરણ સીલ ખારીઆમાં આવેછે, તથા જે બાકસમાં તેને મેલીઆમાં આવેછે, તેને તરણ તાલાં ખારીઆમાં આવેછે, તેમાંની એક કુંચી ટંકશાળનાં વડાની પાશે, બીજી કુંચી રાંણીનાં ટચ કાહાડનાંર પાશે અને તરીજી કુંચી “ચાંનસેલર આવ થી એકસમેકર” પરધાંન પા શે રેહુછે. તે સીકો પછી “વેસ્ટમીનસ્ટર આબી” નાં ફેવળનાં એક મોરડામાં ઉપલા પરધાંન અને (જો લડસમીય કંપની) સોનીઓની કંપનીનાં બે અધીકારીઓની હજુરમાં ફરીથી તપાસીઆમાં આવેછે.

એ ટંકશાળના હોવા ધારોછે કે વેપારી જરેલી નગદી મોકલે તેટલો સીકો વગર ખરચે તેને પાડી આ પવો. સને ૧૮૫૭ નાં શાલમાં એ ટંકશાલ મથે પાંઉડથી તે પેનસ શુધીનાં પાડેલા જુદા જુદા સીકાની કીમત (૫૨૩૫૪૧) બાવંત લાખ, પાંતરીસ હજાર, છશો એકતાલીસ પાંઉડ અથવા પાચ કરોડ, તેવીશ લા ખ, છપંત હજાર, ચારશો દશ રૂપીઆની થાઈ હતી.

બેક આવ ઇંગલંડ.

આ બેકમાં આખાં ઇંગલંડનું નાણું રેહુછે, એટલુંજ નહીં, પણ યુરોપખંડના ઘણાએક સુલકોનાં નાં છાની તાંહાં સંભાલ થાયછે. એ બેક ફનીઆમાં-સહથી મોટી જાણીઆમાં આવેછે. ગરેટ બરીટનના નો ટા વેપાર અને તાંહાંનાં લોકોનાં ભારી દરવ મુજબ આ બેકનું કાંમ ઘણુંજ મોહોલુંછે. ઇંગલંડની સરકારનાં ખર્ચાંનચીનું કાંમ પણ એજ બેક દરેછે. સરકારનાં દર જે વસુલ થાયછે, તે હિઆંજ રાખીઆમાં આવે છે, તથા સરકારી મોટોનું વીઆજ પણ તેનાં ધરાવનારોએ સરકારની તરફથી એજ બેકમાંથી આપીઆ માં આવેછે. એ બેકની ઇમારતની બાહરની બાંધણી ખુબસુરતછે, અને તેનાં બોહલા કારભાર માફક ચં દરની ગોડવણ ઘણી સારીછે. જે ભારી જોખંજ એ બેકમાં રેહુછે, તેને આગથી બંચાવ કરવાને વાસતે, તે ની ઇમારત ઘણી ખરી પથરની બાંધેલીછે તથા બીજી હુવી બાંધણી દીવેલીછે, કે આગની અસર તેની ઉપર થા એ નહીં. એ ઇમારતની માર બાજુની લંબાઈ નીચે જણાવીઆ પરખાણે, તે ઉપરથીજ તેની મોહલાઈને વી

આર સેહેલથી આપશે. દખણ તરફથી ૩૬૫ હુટ, ઓતર તરફથી ૪૧૦, ઉગમણ તરફથી ૨૪૫, અને પશ્ચિમ તરફથી ૪૪૦ હુટ છે. અંદર ૯ ખુલ્લા ચોક કીવેલા છે અને આફ્રીસનાં કાંત્રસર અને અમલદારોનાં રેહવાને કીન્ન પુશકલ આરડા છે. વચેવચમાંનો ને સઘી મોટો ચોક છે, તાંહાં એક ખુશનુમાં બાગ કીધામાં આવીઓ છે, અને તેની વચમાં પાંછીની એક સોભધતા હુંઆરો છે. એ મોટી ઇમારતની કીમત વીશે સર જાન સોત નાંમનાં નાંમીઆ એતજીતીઅરતું મત યુઝીઆમાં આવીકું હતું, તારે તેણે હેહું કરહું હતું, કે ને એ આખી ઇમારત ભાડે આપીઆમાં આવેતો તેનાં વરશ દાહડે (૩૫૦૦૦૦) તરંણ લાખ, પચાસ હજાર રૂપી આનું ભાડું ઉપજે, અને તેનાં રપેર તથા બીજા કાંમમાં વરશ દાહડે (૫૦૦૦૦) રૂપીઆનો ખરચ થાયે.

બેંકને લગતાં દર એક કાંમનાં જુદા જુદા ભાગ છે, અને એ દર એક ભાગમાં આપણે દાખલ થાઈએ છે, તારે તાંહાં મેહતાઓની એક મોટી ફોજ આપણી નજરે પડે છે. ને ઓરડામાં જાઈએ, તાંહાં મેહતાઓનું ટોલું દીશે છે, તેથી એ બેંકનાં બોહાલાં કાંમની આપણને સેહેલથી સમજ પડે છે. સઘળા મલીને એ બેંકમાં ૧૧૦૦ શખસ આકરી છે, અને તેમાં દર વરશે પાંચશે રૂપીઆથી તે ૧૨૦૦૦ રૂપીઆ શુધીનાં પગારનાં કારભારીઓ છે. એઓને પગાર આપવામાં બેંકને (૨૫૦૦૦૦૦) પચીસ લાખ રૂપીઆનો ખરચ છે. એ કારભારીઓના કાએદાને શાસ્ત્ર એક ખુસતકખાંનું પણ બેંકને ખરચે એક ઓરડામાં ઉજું કીવેલું છે.

એક મોટો ગોલ ઓરડો છે અને તેની ઉપર આસરે સતાવન હુટ વીઆસનેા એક ખુજસુરત ઝુંબજ છે તાંહાં વેંહયણી આપવાનું કાંમ ચાલે છે. જાહેર એ વેંહયણી આપવાનો વખત આવે છે તારે આ ઓરડામાં થાતી બીડ જોવા લાએક થાયે છે. ને દીવાનખાંનાંમાં એ બેંકનાં ડરેકટરો બેશે છે, અને તેને “ બેંક પારલર ” ફરી કેહે છે, તે દીવાનખાંનું ઘણું ખુજસુરત છે. ને ઓરડામાં મોટોનાં નાંણા મગાર કરીઆમાં આવે છે, તે ઓરડો ૭૫ હુટ લાખે અને ૫૦ હુટ પેરોલો છે.

ઉપર જણાવેલા બે મોટા ઓરડા તથા કારભારીઓનાં કામનાં ઓરડા સીવાએ, એ બેંક જોવા જનાર ને ને ઓરડામાં નગદી રાખીઆમાં આવે છે તે, તથા ને ઓરડામાં બેંક નોટોના નકો રાખીઆમાં આવે છે તે, તથા જાંહાં બેંક નોટો છપાએ છે, તે દેખાડીઆમાં આવે છે. એ બેંકમાં ને સુનું લીધામાં આવે છે તે ઘણું કરીને ૧૬ રતલનાં લાથાનાં આકારમાં લીધામાં આવે છે. એ દરએક લાથાની કીમત ૮૦૦૦ રૂપીઆની થાયે છે, અને જેમ આપણા ઘરમાં લાકડાંના ભારા પડેલા હોએ છે, તેમ આ ઓરડામાં હાવા સુનાંનાં લાથા પડેલા આપણા જોયામાં આવે છે. બેંકમાં ને સુનનું તથા રૂપું આવે છે, તેને તોલવાને સાસ્ત્ર ઘણીજ સારી મોકલણનાં તરાજુઓ છે. એક તરાજુ ને મી૦ બેટ નાંમનાં એક શખસે પોતાની અક્લથી જ નાંવીકું છે, તેમાં ૫૦ રતલથી ૮૦ રતલ શુધી રૂપાનાં લાથા તોલાઈ શકાયે છે. સર જાન બારદને એક તરાજુ બનાવીકું છે તેમાં થોડા આંકસથી ૧૮ રતલ શુધી સુનાંનાં સીકા તોલી શકાયે છે, તથા મી૦ બેટ એક બીજું તરાજુ બનાવીકું છે, તેમાં ૭૨ રતલ શુધી ટાલરો તોલી શકાયે છે. એક બાલબર પણ ફરક પશાર થાયે નહી તેવાં એ તરાજુઓ છે. એ બેંકમાં એક બીજું તરાજુ છે તેની ઘણી તારીફ છે. વેપારીઓ સાવરેન અથવા સુનાંનાં સીકા બેંકમાં ભરવા મોકડે છે, તેમાંનો કોઈબી સીકો ધમાયાથી અથવા વપરાયાથી અથવા બીજાં કોઈબી કારણથી હલકા થાયો હોએ, તે તપાસવાને વાસતે ઉપલું તરાજુ ઘણું કીમતી છે. ૮૦ થી ૧૦૦ સીકાની મોર એક નલીની અંદરથી મેલીઆમાં આવે છે, તેમાંનો દરએક સીકો વારાફરતી નહડપમાં પેશાં તરાજુની એક રકાબીની ઉપર આવીને પડે છે, અને ને વનનમાં બરાબર હોએ, તે એક બાજુનાં વાગાંજુમાં પડે છે, અને ને વનનમાં એક બાલ બરાબર પણ કંમતી હોએ, તે પોતાની મેયે બીજા બાજુએ એક બીજાં વાગાંજુમાં પડે છે. એથી કરીને કાંઈબી મેરનત વગરે હલકા સીકા તરત પરખાઈ આવે છે. આ તરાજુમાં એ પરખાડે આખા દાહડામાં ૩૫૦૦૦ સીકા તપાસીઆમાં આવે છે. ને સીકા વનનમાં એ

છા ઉતરીઆ હોએ તેમને મંડી નાંખીને પેલા વેપારીને તાંહાં પાછા મોકલીઆમાં આવેછે, તેઓ પછી તેને ગાલીને સુનનુ કરેછે. ઉપલા સીક્કા મંડવાનું કાંમ પણ એક સાંચાથી થાએછે, તેમાં દર મીનીટે ૨૦૦ સીક્કા મંડાએછે. હલકા સીક્કા તોલવાનાં ઉપર જણાવેલા જેવાં છ તરાજુછે, તેમાં પાંચ વરશની અંદર (૪૮૦૦૦૦૦૦) ઉતારાલીસ કરોડ સાવરેન તોલીઆમાં આવીઆ હતા. દર વરશે એ પરમાણુ બેંકમાં આ સરે (૯૦૦૦૦૦૦) નેવું લાખ સાવરેન જાએછે, તેમાંના પા ભાગ હલકા સીક્કા નીકસેછે. રૂપાનાં સીક્કાની કોથલીઓમાં એકથો સાવરેનની કીમતનાં સીક્કા ભરીઆમાં આવેછે, અને સુનાનાં સીક્કાની કોથરીઓમાં એક હજાર સાવરેન નાંખીઆમાં આવેછે, અને પછી તેમને એક મજબુત ઓરડામાં જાંહાં લોહડાંની કબ રોછે, અને જેને તાલાં કુંચીના ડાગ નથી, તેમાં મેલીઆમાં આવેછે.

જે ઓરડામાં બેંક નોટોનાં જઠા રાખીઆમાં આવેછે, તાંહાં નોટોનાં બંડલો માંએ તેવાં પુનાંઓ ની કબરોની હાર લાગેલીછે, તેમા સઘળી નોટો ભરેલી હોએછે, અને તેનાં કરોડા પાઉંડ થાએછે. એક બેંક નોટ દશ લાખ પાઉંડ અથવા એક કરોડ રૂપીઆનીછે, તે પણ બેંક જેવા જનારને દેખાડીઆમાં આવેછે.

બેંક આવ ઇંગલંડે હેવો ધારો રાખેલાછે કે, એક વાર એક નોટ બાહરે જઈ આવી હોએ, તે નોટ ફરીથી બાહરે પાડવી નહી. જે નોટ એકવાર બાહરે ગઈ અને પાછી આવી, પછી તેજ દીને હોએ, તો બી તેને ૨૬ ફરીઆમાં આવેછે. નંબર આગલથી તે નોટોને વચનાથી કાતરીઆમાં આવેછે, અને તેમ નાં બંડલો કરી એક ઓરડામાં ગોઠવીઆમાં આવેછે. ગયાં દશ વરશ શુધીનાં હેવાં બંડલો જાવવી રાખી આમાં આવેછે, અને વરશે વરશ એક વરશ આગમનનાં બંડલો બારી નાંખીઆમાં આવેછે. એ ૨૬ થા એલી નોટોને હેવીતો સારી ગોઠવણથી રાખીઆમાં આવીછે કે, ગયા દશ વરશની અંદરની તમોને જે નંબરની નોટ જોઈએ, તે પેલા દશ વરશની એકઠી થાએલી નોટનાં જઠામાંથી પાંચ મીનીટની અંદર કાહડી આપીઆમાં આવેછે. બેંક આવ ઇંગલંડની નોટમાં “ક્લાર્કરી” અથવા કોઈ ખોટી બનાવટ કરવામાં સેહુલથી ફાવે નહી તેવું કરવાને વાસતે આ ગોઠવણ કરેલીછે. ખોટી નોટ બનાવનારને શી રીતે ખબર પડે કે, આ નંબરની નોટ બેંકમાં ગયાથી ૨૬ થાએલીછે કે બાહરેજાં તેથી કરીને તેને કેટલોએક સંબે તો પેહલે ખોટી નોટ બનાવતાં જાતપન થાએ. નોટ લઈને નાંહા આપનારા કારબારીઓની હેવી ચાલાકીછે કે, તેઓનાં હાથમાં નોટ જતાંને વારજ તેઓ કહી શકે કે, આ નંબર બાહરેજાં કે અંદર આવેલુંછે.

જે જગાએ બેંક નોટ છપાએછે તાંહાં પણ આપણે કેટલીએક અચરત થવા જોગ ગોઠવણ જોઈએ છે. નોટનાં કાગળની બનાવટ તથા તેમાંના “વાટર મારક્સ” હેવાછે કે તેવું કાગળ કોઈ તરફડીઆથી બની શકે નહી. દશ અથવા બાર બેંક નોટો એકદંબજ છપાએછે. છાપવાનાં પરેસો જે સાંચાથી ચાલેછે, તેમાં એવી સારી ગોઠવણુછે કે, એક નોટ છપાઈ રહી કે તે કાહડાડતી વેલાએ તરત પરેસની અંદર તે પછી આવ તી નોટોના નંબરો પોતાની મેલે બદલાઈ જાએછે, તેથી કરીને દર એક નોટનાં નંબરો હાથે મેલવાની જરૂર પડતી નથી. એ પરમાણુ એકથી તે એક લાખ શુધીનાં નંબરો પોતાની મેલેજ કરેછે. એ પરેસમાં બીજા હેવી ગોઠવણુછે કે, તેમાં દર એક કાંમ જે થાએછે તેની નોંધ પોતાની મેલે થાએછે, તેથી તેમાં છપાતી નોટોમાં કોઈબી રીતનુ કશું તરફડ થાઈ ગઈવું નથી. દર રોજ પાતરીસ હજાર નોટો જે પરમાણુ છપાએછે. બેંક માંથી દર રોજ પાંતરીસ હજાર નોટો આસરે દશ લાખ પાઉંડની કીમતની બાહરે જાએછે, અને પાતરીસ હજાર નોટો ઉપર જણાવીઆ પરમાણુ અંદર આવીને ૨૬ થાએછે.

એ બેંકમાં એક મોટું ઘડીચાલછે, તે ઘડીચાલની સાથે આખી બેંકમાંનાં જુદા જુદાં ઘડીચાલોને પીતલનાં તારની મારફતે જોડેલાછે, તેથી કરીને જે વખત તે મોડાં ઘડીચાલમા દેખાએછે, તેજ વખત બીજાં સઘલાં ઘડીચાલોમાં ચાલંમ પડેછે.

આપી હતી ત્યાં મથેની આ સહી મોટી બેંક પેલું વેલું ૧૬૮૪ નાં સાલમાં સથાપીઆમાં આવી હતી. ઇંગલંડની સરકારને તે વેલોએ નાંખુ જોઈતું હતું, તેથી એક દંપતી એકઠી મલીને (૧૨૦૦૦૦૦) આર લાખ પાંડડની થાપણુ કરીને સરકારને તે રકમ વીઆન્ ઉછીની આપી. બે વરસ પછી તેઓએ પોતાની અસલની થાપણુમાં વધારો કરી જુમ્મે ૨૨૦૧૨૭૧ પાંડડ અથવા (૨૨૦૧૨૭૧૦) બે કરોડ, વીશ લાખ, આર હજાર સાતશો દશ રૂપીઆની થાપન દીધી. એ બેંકનું કાંમકાન હાલમાં એક ગવરનર તથા એક ડીપીઠટી ગવરનર અને ચોવીસ ડરેક્ટરો ચલાવેછે. જેની પાસે ૪૦૦૦ પાંડડ શુધીનાં શેર હોય છે, તેન ગવરનરનાં હોધા ઉપર થઈ શકેછે, અને ડીપીઠટી ગવરનરનાં હોધા ઉપર તથા ડરેક્ટર થડવાને ૩૦૦૦ અને ૨૦૦૦ પાંડડની પુંજ શેરમાં ભેધએ.

ઇંગલંડની સરકાર એ બેંકને જટલી રકમની દેવીછે, તેટલી રકમની કીમતની તથા બેંકમાં જટલી નગદી હોએ, તેટલી સખીઆની મોટા ફેરવવાને એ બેંકને સતા આપીઆમાં આવીછે. ઇંગલંડની સરકારને (૭૭૪૦૦૦૦૦૦) સીતાતેર કરોડ ચીઆલીસ લાખ પાંડડનુ કરજછે તેનુ વીઆન્ (૨૫૦૦૦૦૦૦) બે કરોડ, પચાસ લાખ પાંડડ થયું, તે સરકારને હસાબે આ બેંકમાંથી આપીઆમાં આવેછે. સથળા સરકારી ખાતાંઓનુ નાંખુ હીઆં વશુલ કરીઆમાં આવેછે, તથા તેઓનો ખરચ પણ હીઆંથી આપીઆમાં આવેછે. એ સથળી મેહનતનાં બદલામાં એ બેંકને વરસ દાહડે (૧૨૦૦૦૦) એક લાખ વીસ હજાર પાંડડ મથે છે. હુંડીઆ તથા જમાનત ઉપર એ બેંક (૨૫૦૦૦૦૦૦) બે કરોડ પચાસ લાખ પાંડડ શુધી ધીરધાર સખે છે. સરકારને એકાએક કોઈ મોટા ખરચ આવી પડેછે તારે સરકારની હુંડી પણ એ બેંક વડાવેછે. ખાં નગી વેપારીઓ તથા ગરહમથો અને બીજા બેંકોનું નાંખુ પણ એ બેંકમાં રહેછે, અને તે રકમ (૪૦૦૦૦૦૦) ચીઆલીસ લાખ પાંડડ અથવા આર કરોડ રૂપીઆથી કોઈ દીને ઓછી થાતી નથી. હુંડી અને જમાનતો ઉપર એ બેંક ને ધીરધાર કરેછે તેમાં આ નાંખુ વાપરેછે તે પારકાં નાંખાની ઉપરન એ બેંકને વરસ દાહડે (૧૬૦૦૦૦) એક લાખ શાહડ હજાર પાંડડ અથવા શોલ લાખ રૂપીઆ મથેછે. એ બેંક પોતાનાં ભાગીદારોને સેંકડે સાત ટકાની વેંહમણી આપેડે.

મોટી બેંક નોટ બનાવનારાઓનાં તરકટથી આ બેંકને એકથી વધારેવાર ભારી નુકસાંન ખંમણું પડીછે. ૧૭૫૮ નાં વરસમાં એક કાપડ વેચનારે એક મોટી નોટ બનાવી હતી તેની ઉપર જુનાંહ સામેત થયાથી તેને ગરદન મારીઆમાં આવીઓ હતા. રાખરટ આસતવેટ નાંમનાં એક શખસનાં તરકટથી એ બેંકને (૩૨૦૦૦૦) તરણુ લાખ વીશ હજાર પાંડડનુ અને ફાંનટરાએ નાંમનાં શખસનાં તરકટથી (૩૬૦૦૦૦) તરણુ લાખ શાહડ હજાર પાંડડનુ નુકસાંન ખંમણું પડીછે હતું. એ બેંકની ઉપર એકથી વધારેવાર નાંખાની તાંન થાઈ હતી, પણ તેની આંટનો અંચાવ સારી રીતે થાયો હતો.

બજારની વખતે અથવા કોઈમી તેવી અગતની વખતે એ બેંક મથેનાં સથળા દારભારીઓને સીપાઈ બનાવવાનો ધારોછે કે જેથી તેઓ બેંકનો અંચાવ કરી શકે, અને તેવાં કાંમને વાસતે એ બેંકનાં એક ઓરડામાં હથીઆરખાંનુ કીલેલુંછે, તે પણ અસાફરને દેખાડીઆમાં આવેછે.

રાયલ એકસચેનન.

યુરોપનાં ઘણાખરા યુલકોનાં મોટાં શેહેરોમાં વેપારીઓનાં મેલાપને વાસતે જહેર મકાંનો બાધેલાંછે, તે જગાએ એક કેડવેયે વખતે વેપારીઓ તથા દલાલો એકઠા મથેછે, અને વેપાર બજાર વીશે તાંહાં ઘણીએક પુછપરછ તથા આમન મામન ખબર મથેછે, તથા ઘણાએક ખાલનાં વેચાંણુ થાએછે. હેવા મકાંનેને “એક્સચેનન” નુ નાંમ આપીઆમાં આવીછે. લંડનનાં જેવું વેપારનુ મોરોલુ શેર કોઈ નથી, તેથી ઉપરી મત

લખને મલતી જે ઈમારત લંડનમાં છે, અને જેને રાયલ એક્સચેન્જ નામ આપેલું છે, તે ઈમારત બેંક આ વ ઈંગલંડની પહેલમાં અને લંડનના વેપાર અને હોલતને લાએકની છે. જે જગ્યાએ હાલ આ એક્સચેન્જ છે, તે જગ્યાએ તેવી જ કીસમની બે ઈમારત આગલ બંધાઈ હતી. પેહલી ઈમારત રાંણી એલિઝબેથનાં વ ખતમાં સર ટાંમસ ગરેથાં નાંમનાં એક વેપારીએ પોતાને ખરચે બાંધી હતી. ૧૬૬૬ નાં વરશની લંડન મધે થાએલી મોટી આગમાં તે બલી ગઈ હતી. તાર પછી એ જ જગ્યાએ (૧૬૦૦૦૦) છ લાખ શાહુડ હજાર રૂપિયાને ખરચે ફરીથી એક્સચેન્જ બાંધી ૧૬૬૯ નાં વરશમાં હુગાડીઆમાં આવી હતી. ૧૮૩૮ નાં સાલમાં ફરીથી આગ લાગાથી તે ઈમારતનો નાંસ થયો હતો. એ બનાવ પછી આસરે ચાર વરસે ફરીથી એક્સચેન્જ બાંધવાનું શરૂ થયું હતું, અને ૧૭ મી જાન્યુઆરી ૧૮૪૨ ને દીને ખરીનસ આલબરટે તેના પાયો નાંખીએ હો. તરણ વરસની ટુંકી ખુદતમાં તે ઈમારત પુરી થાઈ હતી, અને તેને બાંધવાનો ખરચ (૧૮૦૦૦૦) અટાર લાખ રૂપિયા થાયો હતો. તારીખ ૨૮ મી અક્ટોબર ૧૮૪૪ ને દીને નાંમદાર રાંણી વીક્ટોરિયાએ લારે દમામ તથા ફીરીઆ સાથે એ ઈમારત હુગાડી હતી. એ વેલાએ લારડ મેચર તથા આ લડરમેનો અને શેહેરનાં બીજા અધીકારીએ પોતાનાં મોટા પોશાકો સાથે રાંણીનાં રથાલા સાથે મલીઆ હતા, અને તે વેલાએ ઘણાં સોલહતા દેખાવ થાયો હતો. એ ઈમારત મધે જે મોટો ખુલ્લો ચોક છે, તાંહાં નાંમદાર રાંણીએ પોતાનાં પરધાનો તથા બીજા સેક્ટો અખલદારો વચે ઉભી રહીને કહ્યું કે “માહરી ખુશી અને હોદ્દમ હોવો છે કે, આ ઈમારતને “રાયલ એક્સચેન્જ” નું નાંમ આપવું.” રોમ મધે પાંતધીઅનની નાંમી મી ઈમારત છે તેની નકલ કરીને આ ઈમારત બાંધેલી છે. તેના પાયો કેટલીએક જગ્યાએ ૧૮ ફુટ પોહોલો છે અને આખી ઈમારત પોરટલંડનાં પથરની બાંધેલી છે. એ ઈમારત તરણશો આડ છ લાખી અને ૧૭૫ ફુટ પોહોલી છે. તેમાં પથમત તરફથી દાખલ થવાનો દરવાજો તાંહાં એક ઘણાં ખુબસુરત પોરટીકો કાઢો છે, તે ૯૬ ફુટ પોહોલો અને ૭૪ ફુટ ઉંચો છે. તેની હરોલમાં આડ સોલહતા થાંબો છે તે દર એક થાંબો નો વીઆસ ૪ ફુટ બે ઈંચ છે. થાંબાની ઉપર સુનાનાં પથરની બાંધેલી છે અને તેની ઉપર ૧૭ આકાર કો તરેલા છે. વચેવચમાંનો આકાર વેપાર બતલવે છે, તેની પાસે દશ છુટું વેપારનું તાજ છે, અને તેનાં હાથ માં એક્સચેન્જનો સત્ક છે. તેની જમની બાજુ ઉપર તરણ બરીટીશ વેપારી દાખલ લારડ મેચર, આલડ રમેન અને કાંનસલમેન પાડેલા છે, તથા બીજાં દેશનાં વેપારની નીશાંણ દાખલ, એક હીંદુ, એક ખ્રિસ્તી, એક ઇત્લાની અને એક દુકાની વેપારી પાડેલા છે. દાબી બાજુએ બે બરીટીશ વેપારી, એક ઇરાની, એક મીનો, એક ખ્રિસ્તી ખલાસી એક બરીટીશ ખલાસી, એક સુપરકારગો, અને એક શીખી પાડેલા છે. બંને બાજુનાં ખુનાંઓમાં લંગરો તથા ગાંસડીએ અને પીપો પાડેલાં છે. આ સઘલા આકારો લંડનનાં મોહોલો વેપાર બતાવે છે. આ ઈમારતની તરણ બાજુ તરણ રસતા ઉપર આવીઆથી ખુલ્લી છે, અને તે સઘલી સોલહતી બાંધેલીની છે. ઉગમંણની બાજુ ઉપર આહરથી એક દીમતી ઘેડીઆલ છે તે વખત દેખાડવામાં ઘણાં જ રાખર છે. એ ઘેડીઆલનાં કાંમતી સાથે ઘેડોની મારફતે રાગ વળડવાની પણ મોડવણ છે, તેમાંથી ઘેડવેને વખતે મુંદર રાગો નીકળે છે.

ઉપલા પોરટીકોમાં થાઈને રાએલ એક્સચેન્જનાં દાખલ થવાનાં વચે વજ્રમાંનાં બારણાની ઉપર પાંદ શાહી અલમતો પાડેલાં છે. બારણાનો દરવાજો લોહોડાનો છે. તેની ઉંચાઈ ૨૨ ફુટ, ૬ ઈંચ અને પોહોલો લાઈ ૧૧ ફુટ, ૪ ઈંચ છે. આ બારણામાંથી આપણે એક મોટા હાલમાં જાઈએ છે. એ હાલ મધેનો વચે વચમાંનો ભાગ ખુલ્લો છે અને ચારે બાજુથી ફરતી સીલીંગ છે, તેની ઉપરનાં સણગાર શારો છે. મોડ અને આ ઠંકેલા ભાગને સોલહતાં થાંબો તથા આરકાંથી છુટા પાડેલા છે, તેથી આખા હાલનો દેખાવ ઘણાં જ રો લાગે છે. ચોકની વચે વચમાં નાંમદાર રાંણીનું એક રાંજેમરમરનું પુતલું છે, અને હાલનાં, બે ખુનાંઓમાં

રાંણી એલીજાબેથ અને પાદશાહ બીજા ચારલસનાં પુતલાંછે, કાંએને આગલ ને બે ઈમારત બની ગઈ હતી તે તેઓનાં રાજમાં બંધાઈ હતી. આ હાલનાં ચાર પુત્રનાં એડવરડ થી ફ્રાન્સિસ તથા તરીજા એડવરડ, તથા રાંણી એલીજાબેથ અને પાદશાહ બીજા ચારલસનાં અલખતો કોતરેલાંછે. દીવાલની ઉપર યુરોપનાં બીજા દેશોનાં અલખતો કોતરેલાંછે. હીઆં પાછલા પોહારના વેપારીઓ તથા દયાને વેપાર વતનની ખબર અંતર ને વાસતે એકઠા મલેછે, અને તેં વેલાએ ધાતી બીડ આ શેરુરનાં મોઠા વેપારની એક નીશાંણુ બતાવેછે.

આ ઈમારતના પેલ્લો ત્રાલ ઉપર લાએડવાલી નાંબીચી વીમાની આકૃતિ, તથા બીજા બે વીમાની આકૃતિસોછે. કોઈબી વેપારીએ લાએડનું નાંમ સાંભલીક નહી હશે, હેવું નથી. લંડનના દર એક વેપારી તથા દલાલ લાએડનાં “એક્સચેન્જ” માં દરમાહેએ આપીને સાંનેલ થાએછે. લાએડનાં એક્સચેન્જમાં વેપારની તથા વાંહાંણુની સઘલી ખબરોનાં સઠ્ઠી ઉતાવલા સમાચારો મલેછે. એ કંપનીની આકૃતિમાં જવાનો દરવાજો ઉમમણુ તરફથીછે. ઉપર જવાનો દાદર પથરો અને ઘણો સોભઈતાછે. એક એક પગતીની લંબાઈ ૧૪ ફુટછે અને દરએક પગતી ગરાંનીટનાં આખા પથરનીછે. દાદર ઉપર ચહુડી રહા કે પરીનસ આલખરટનું સંગ્રહ તરમાં એક પુતલુ આપણા જોયામાં આવેછે. લંડન ઇંઈમસનાં નાંબીમાં પતરે ૧૮૪૨ નાં વરગમાં એક મોટું તરકટ હુંગાકુ પાર્ટીક હું, અને જ્યો વેપારીઓનાં હકમાં ઘણો ફાએરો થયો હતો, તે બનાવની યાદ ગારીમાં અને ઇંઈમસને માંન તરીકે ઉપલા બનાવનાં બયાંનની એક તકતી આ દાદર આગલની દીવાલ ઉપર મારીઆમાં આવીછે. પરીનસ આલખરટની શેડે ને બીજું પુતલું જોયામાં આવેછે તે ખીંડ હાફીસનું છે. એજ જગાએ ખીંડ બંન લીડેકદ નાંમનાં ગરહસથે નાંચાર ખલાસીઓનાં ફાએડાને વાસતે (૫૮૦૦૦૦) પાંચ લાખ, હુંશી હજાર રૂપીઆની એકરકમ ધરમ ખાતે આપી હતી, તેની યાદગારીમાં એક પુતલું છે. લાએડનાં હસતકમાં તરણુ મોઠા દીવાંનખાંનાંછે તેમાં સમસકરાઈખરસ રૂમ, વેપારીઓના ઝોરડો, અને કપતાંન નો ઝોરડો. પેલ્લો ઝોરડો ૧૦૦ ફુટ લાંબો અને ૪૫ ફુટ પોહોલાછે. એ ઝોરડાનાં સગલા લાલ મેલવવા ને ને સામેલ થાએછે, તેને વરસ દાહડે ૪૨ રૂપીઆ આપવા પડેછે. એ ઝોરડામાં વાંહાંણુની પોહામ, તથા બાગાની તથા બંચેલાં ત્રાલની અને વાંહાંણુને લગતી બીજા મઘલી ખબરો ને દેશેદેશથી અને ગાંમેગાંમથી લાએડનાં આડતીઆએની મારફતે આવેછે, તે દીવાલો ઉપર મોહોટાડીઆમાં આવેછે. એ ઝોરડાની અંદર હવાની ખબર રાખનાર ઈઅંતર “ એનાંમીટર ” ની એક ઘણીજ સારી ગોડવણુ છે. એક્સચેન્જનાં ઊપરાંની ઉપર એક મોટો રોલછે, અને તેની ઉપર પવનચક્રીનાં આકારનો એક મોટો પંજોછે, તેની સાથે જોડેલી એક ધાતુની પથેટ હેવી રીતે મેચેલી છે, કે તેનું નોહડું પવનની સાહાંમણુ રેહે. આ પથેટની સાથે કખાંનો જોડેલી છે, અને એ કખાંનોની સાથે જોડેલા ધાતુનાં સલીઆ પેલા ઝોરડાની દીવાલ ઉપર ઉતારીઆમાં આવીઆછે, અને તેની સાથે પેનસીયા જોડેલી છે. દીવાલની ઉપર કોરા કાગળો મોહોટાડેલાં રાએછે. ઉપર પેલા સલીઆ મચેની પેનસીયા, ઘડીઆલના જવા કાંમતી ગોડવણુથી, પેલા કાગલની ઉપર ફરેછે, અને તેથી પવનનો મારગ નોધાએછે. જરે પવન ઘણો જોરમાં રાએછે, અને પેલી ઊપરાં ઉતરની પથેટ ઉપર વાગેછે, તારે તેની સાથે જોડેલી કખાંન દબાએછે, અને તે કખાંન ડબાપાથી પેલા સલીઆ નીચે ઉતરેછે, અને દવાલની ઉપરનાં કાગળ ઉપર પેલી પેનસીયાથી લીટી પડેછે, તેથી માંમ પડેછે કે પવન જોરમાં ફુકે. પેલાં કોરાં કાગળની નીચે એક બીજા પેનસીયા ફરેછે તેની મદદથી પડતી લીટીઓ પવન કહી તરફનોછે તે બતાવેછે. ને કાગલની ઉપર આ પરમાણુ લીટીઓ પવનનું જોર તથા ફરડું રેખાડેછે, તે કાગલની ઉપર મોવીસ ચારસ પુનાં પાડેલાંછે, અને પેનસીયા ને ફરેછે, તે દર એક કયાકે એક એક ચારસમાં ફરી રેહેછે, તેથી કરીને દર એક કયાકે માં પવનનું ફરડું તથા જોર કેટલું હું, તે જુડું જુડું માલમ પડેછે. એ માનખ પેલા સલીઆની સાથે ઘડીઆય ની ગોડવણુ જોડેલી છે તેથી પારપડેછે. આ ઝોરડામાં “રેન એન” પણ ઉતારીઆમાં આવેછે, તેથી દર રોજ કે

દેલા વરસાદ પડે છે તેની નોંધ પણ તાંહાં થાય છે. આ ઝોરડાનો લાલ લેવાને ૧૯૦૦ સબસક્રાઇબરો છે અને તે ઝોરડાનાં માંધા ઉપર એક બીજી ઝોરડો છે, તાંહાં મોટા નકશા તથા ચાર્ટો છે. વેપારીઓનાં ઝોરડામાં એક ઉપરી હોય છે, તે હમેશાં ઘણીખરી લાશા જાંતે છે. એ ઝોરડામાં આગલા ઝોરડા મથેની વાંહાંણુ તથા બીજી ખબરોની નોંધોની નકલો હોય છે, તથા ફુનીઆનાં ઘણાખરા ભાગોનાં વરતમાન પતરોની કાંઈલ છે. એ ઝોરડાનો લાલ મેલવવાને વાસતે વરસાદ હાહડે ૨૧ રૂપીઆ આપવા પડે છે. કપતાંનનાં ઝોરડામાં વેપારીઓ વાંહાંણુનાં કપતાંનો સાથે મેલે છે, તથા તાંહાં વાંહાંણુનાં વેચાંણુ થાય છે. એ ઝોરડાનો લાલ મેલવવા ને વાસતે દર વરસે ૧૦૧૧ રૂપીઆ આપવા પડે છે.

પોસ્ટ આફીસ.

લંડનની પોસ્ટ આફીસ એક અચરત સરીખુ કારખાંનું છે. કરોડો કાગલો મેલવવાં અને તેમને ઘટ્ટી નજોએ પોહોઆડવાની જે ગોડવણ તાંહાં છે, તે જોયાથી આપણને અચરતી ઉપજે છે. આ પોસ્ટ આફીસનો જે હેવાલ નીચે આપીઆમાં આવીઓ છે, તે ઉપરથી વાંચનાંરની ખાતરી થાશે કે, એ ખાતું જોવા લાયક છે.

લંડનની સઘલી જાહેર તથા સરકારી ઇમારતો બાંધવામાં તેમની બાહેરની ખુબસુરતી તથા અંદરની સારી ગોડવણ ઉપર ખરચની કસુર રાખીઆમાં આવી નથી, તેજ મીશાલે પોસ્ટ આફીસ વીશે પણ કહી શકાય છે. જેમ તેજો બાહેરનો દેખાવ સારો છે, તેમ અંદરનાં ભાગમાં લાખો કાગલોને તેમની ઘટ્ટી નજાએ પોહોઆડવામાં તથા તે કાંમમાં ગુતેલા હજારો આદમીઓને કોઈબી રીતની અડચણ નહી પડે, તથા તેઓ ની તબીબતમાં બીગાડો નહી થાય, તેવી ગોડવણ કરીઆમાં આવી છે.

આ પોસ્ટ આફીસની ઇમારત બાંધવાનું કાંમ ૧૮૨૫ નાં સાલના શરૂ કીધામાં આવીઈ હતું તે ૧૮૨૯ માં પુરું થાકું હતું. તેનાં આગલા ભાગમાં સોલઈતા તરણુ પોરટીકો કાહાડીઆમાં આવીઆ છે, અને હારેદોર સોલઈતા થોંયાથી બાહેરનો દેખાવ ખુબસુરત કીયેલો છે. વચલા પોરટીકોની અંદરથી જવાનાં બારણાનાં માંધા ઉપર સારી કળાનુ એક ઘડીઆલ છે, જેની ઉપરનો વખત રાતને વેલાએ તેની ઉપર પોતાની મેલે થાતી રોશનીની મારફતે દેખાય છે. વચલા બારણાની અંદરથી આપણે એક મોટા હાલમાં જાઈ શકીએ છીએ કે જે ૮૦ ફુટ લાંબો અને ૬૦ ફુટ પોહોલો છે. એ હાલમાં તરણુ બારીઓની અંદર ઈંગલેંડનાં તથા બાહેરનાં મુલકોનાં કાગલો તથા વરતમાન પતરો લીધામાં આવે છે. તેની દખણ દશાએ લંડનમાં પોહોઆડવાનાં કાગલો લીધામાં આવે છે. નહીં જડનાંર ધણીઓનાં તથા પાછાં આવેલા કાગલોની આફીસનાં ઝોરડા તથા સફરેદારી અને બીજા અમલદારોની આફીસનાં ઝોરડા હલાયેલા છે. સઘલી ગોડવણ હેવી છે કે કોઈબી તરેહનો ગભરાટ ઉઠે નહી. પોસ્ટ આફીસમાં જે સહીયી સરસ દેખાવ જોવાનો છે, તે શુક્રવાને દીને શાંહાંજનાં ઉપલા હાલમાં થાય છે. પોસ્ટ આફીસ જોવા જનાંરે શુક્રવાર એટલા સાડાં લેવાં જોઈએ છે, કે લંડનમાં દર અઠવાડીએ પરગટ થનારા ઘણાખરા વરતમાન પતરો સનીવારની તારીખ ધરાવે છે, પણ શુક્રવારને દીને પાછલા પોહોરનાં છપાઈને પોસ્ટ આફીસમાં જાય છે, કે જેથી તેમનાં ઘરાકોને સનીવારને દીને મલી શકે. એ કારણ ઉપરથી શુક્રવારને દીને આ આફીસમાં સહીયી વધતી ભીડ થાય છે. આ હાલની ઉપર જે માર આવેલો છે, તાંહાં ઉભા રહાથી આ જગાએ બનતો દેખાવ ઘણેજ રમુજ નજર આવે છે. કાગલો તથા વરતમાન પતરો નાંખવાની જુદી જુદી હારેદોર બારીઓ છે. પાંચ અને છ વાગતાંનાં વખતની અંદર સઘળાં વરતમાન પતરોની આફીસમાંથી ગુણનાં મોટા કોથરા ભરાઈને આવે છે. એ કોથરાઓ શુધાં તે પતરો પેની બારીની અંદર નાંખીઆમાં આવે છે, અને જેમ એક જગાએ પેહલે જવાને વાસતે લોકો એક એ

કને આચકા મારેછે, તેમ આ હેલકરીઓ પોતાનાં માંધા ઉપરનાં વરતમાં પતરના કોથરાઓ નાંખવાને સા રૂ બારી આગલ આપવાની જાહેર કરેછે અને કોથરાની ઉપર કોથરા પડેછે, તે એટલા શુધી કે, તેમને ખી માડવાને સા રૂ બારીની અંદર કેટલાએક માણસો લાગેલાં રહેછે. પેલા કોથરાઓ ઉપર દરએકની આડીસનાં નાંખ હોએછે, તે નાંખ ઉપરથી બીજી દીને તેઓ તાંહાં જાઈને પોતાનાં કોથરા તપાસી લીએછે. એજ પરમા જે કાગલની બારીઓ ઉપર પણ ઘણેજ જોવા લાએક દેખાવ થાએછે. એ બારીઓમાં એટલાંતો જાહેરખાં કાગલો પડેછે કે, દર એક અથવા બે મીનીટે કાગલોનો મોટો જોડો થાએછે. તાંહાં એક આદમી ઉભેલું હો એછે, તે આપણા રસતાઓ ઉપર નેતરની જાહેરખાં કચરો સાફ કરીઆમાં આવેછે, તેવી મોટી જાહેરખાં લઈ ને જોવા રહેછે, અને દર મીનીટે કાગલોનો મોટો જોડો થયાથી તે જાહેરખાં તેમને એકડાં કરી નેતરનાં મોટા ટોપલાઓમાં નાંખેછે. એ પરમાણે આવીને પડતાં કાગલો તથા વરતમાં પતરોનો થોડા થોડા વારમાં બં નતો જોડો જોયાથી આપણને લંડનનાં લોકોનાં કાગલ પતરનાં વેહવાર વીરો ઘણો મોટો વીચાર ઉત્પન્ન થાએ છે. ખમીત એ વખતે હીઆ હોવાતો રમુજ દેખાવ થાએછે કે, જ્યો દર રોજ કાગલો તથા પતરો નાંખવા પોસ્ટ આડીસમાં જાએછે, તેઓ પણ હંમેસ થોડી મીનીટ આ તમાસો જોવાને સા રૂ લલચાઈને મોટી થાએછે. એ બારીઓ ઉપર હોવી ગોઠવણ કરેલીછે કે, જે વખતે પોસ્ટ બંધ થવાનો હોએ તે વખતે તાંહાં પરમા પડી પોતાની મેલે બંધ થાએછે, અને જે ઘણી મોટો આવે તે નાંસીપાસ થાઈ પાછો જાએછે.

સઘમાં કાગલો તથા પતરો એકડા થયાં કે તેમને ઘરે તે કાંણે મોકલવાની સઘળી ગોઠવણ કરવાની જુદી જુદી જગાએ ફીરીઆ થાએછે. દર એક માર જુદાં જુદાં કામને વાસતે રાખેલોછે. એ દર એક માર ઉપર જવાનું તથા કાગલો પોંચાયાડવાનું કાંમ ઈઆરીઓ કે જે સાંચાથી ઈંચકાએછે તથા નીચે ઉતરેછે, તે યોની મદદથી બનેછે. ભોંમેતલીએ જે હાલ છે તેની અંદર લોહોડાંની સડકે, તેથી કરીને એક ભાગમાંનો સામાં બીજા ભાગમાં તે સડકની મારફતે પોંચાયાડીઆમાં આવેછે. આ ઈમારતને મરમ રાખવાનો સાં મો પણ તે ભોંમેતલીઆમાંજો.

કાગલો તથા વરતમાં પતરો ઉપર જે સ્ટાંમ્પ અથવા ટીકીટ હોએછે, તે છેકવાનો ધારોછે, તેમ કરવા ને વાસતે સને ૧૮૫૮ નાં વરષા શુધી ૨૦, આદમીઓ કાંમ લાગતાં હતાં, અને તેઓનું કાંમ એજ હતું. એઓએ પોતાનાં કાંમમાં એટલી ઝડપ મેલવી હતી કે, દર એક જાણુ દર કલાકમાં ૩૫૦ કાગલ ઉપરની ટી કીટ છેકતા હતા, પણ હજાણુ એક સાંચો બનાવીઆમાં આવીએછે તેથી કરીને દર એક કાગલ ઉપરની ટી કીટ તેમાં છેકાએછે, અને તેથી કરીને હાથથી જાંહાં સેંહકડો કાગલ ઉપરનાં સ્ટાંમ્પ છેકાતા હતા, તાંહાં હજાણુ હજારો છેકાએછે, અને એથી કરીને પોસ્ટનાં બીજા કાંમમાં કેટલોએક વધતો વખત મલીઓછે. એ ફીરીઆ થયા પછી દર એક કાગલ કાંહાં જવાનું, તેની તપાસ થાએછે. લંડનથી ગાંમેગાંમનો પોસ્ટ જુદા જુદા રેલવેથી જાએછે, તેથી કરીને ગાંમે ઉપરથી જે જે રેલવેની મારફતે કાગલો રવાનાં કરવાનાં હોએ, તે પરમાણે જુદાં પાડીઆમાં આવેછે. રેલવેની મારફતે જતાં કાગલો થોડેઆથી, તે રેલવેથી જતાં જુદાં જુદાં શેરોનાં કાગલો છુટાં પાડીઆમાં આવેછે, અને તાંહાં વલી તે કાગલો ઉપર તેમનાં વજન મુજબ ઘરેલા સ્ટાંમ્પ પડે કે નહી, તે પણ તપાસીઆમાં આવેછે. એ કાગલ લેલનાંરોએ પોતાનાં હાથમાં એટલી અજાણસ આવીછે, કે સર સર કાગલ નાંખતાંજ તેઓ જાંણેછે, કે આ કાગલ ઉપર બરાબર ટીકીટ છે કે નહી, અને કો ધવાર તેને ચક્ર પડેછે તારે તરાણુ સાંહાંમને હોએછે તેની મદદ લીએછે.

એ પરમાણે દરએક શેરેનાં કાગલો જુદાં પાડીઆ પછી તેમને ઈનતાંનનાં મોટા કોથરાઓમાં બાધી આમાં આવેછે, અને તેની ઉપર શેરેનું નાંખ લખી સીવ કરીઆમાં આવેછે. એવા દર રોજ આસરે ૮૦૦ કોથરા થાએછે. એ કોથરાઓને દરએક માલ ઉપરથી રસતા ઉપર ઉભેલાં ગાડાંમાં મોકલવાનો અવાજ થ

છો સેહેલથી દીવેલોછે. દીવાલની અંદરથી ઘેરાવનાં આધારના એક ગોલ જગા બાંધી લીધેલીછે, તેમાંથી તે કોથરાઓ શેરવી નાંખીઆમાં આવેછે અને આ મોટી નલીનું મોઢું બરાબર ગાડું ઉભું રહી શકે તાંહાંછે, તેથી તે કોથરા આબાદ તાંહાં આવી પડેછે. તાહુર પછી ગાડાં દરએક રેલવેનાં મથક ઉપર જાયછે. એ પરમા છો દર રોજ લાખો કાગલો તથા વસ્ત્રતાંન પતરો પોસ્ટ આફીસમાં એકડાં થયા પછી બે અથવા ત્રણ કલાકની અંદર પોતાંને મારગે જતાં થાયછે, એથીનં લંડનની પોસ્ટ આફીસની ઝડપ વીથે વાંચનાંરને, સમજ પડશે. વડી પોસ્ટ આફીસ તથા લંડનનાં જુદા જુદા ભાગમાંની પોસ્ટ આફીસો મલી ૩૨૦૦ આદમીઓ લંડનનાં રેલવાસીઓની શેવા બજાવવાના ગુતેલાછે.

લંડનમાં કાગલોથી સંવેશ મળવવાનાં લોકોને આ પોસ્ટ આફીસની ગોડવણથી ઘણી સારી મદદ મલેછે. લંડનનાં એક ભાગમાંથી બીજા ભાગમાં મોકલવાનાં કાગલો પણ પોસ્ટ આફીસમાંનાં નાંખીઆમાં આવેછે, કાંએએ એ મારગથી કાગલો તેમનાં ઘણીને સઘથી વેહુલાં અને બરાબર પોહાયેછે. આપણા મુલકમાં આકરો તથા સીપાઈઓ પાસે આપણે કાગલો મોકલીએછે, તેવી માલ લંડનમાં ઘણીજ જાણ હશે. અથવા સુતલગ નથી. લંડનમાં કાગલો લેવાની જગને સાડ, ઉપર જણાવેલી પોસ્ટ આફીસ એખલીછે, એમ નહી સમજડું. એ મોટી પોસ્ટ આફીસનાં સેંદુકડો બચાં તથા કયાં લંડનનાં ભાગમાં વેહુચાયેલાંછે. લંડનનાં દરએક ભાગમાં નાંધલી પોસ્ટ આફીસછે, એટલુંજ નહી, પણ પોસ્ટનાં કાગલો નાંખવાનાં થાંમે થાં મ થાંબાછે, તથા બધે તરણ તરણ મોહકલાને આંતરે ફકાંનદારોને તાંહાં તેની ફકાંનનાં બાહરનાં ભાગ ઉપર પોસ્ટનાં આકસો રાખીઆમાં આવેછે, તાંહાં લોકો પોતાનાં કાગલો નાંખેછે. એ પરમાંજે આખાં લંડન શેહરનાં પ્રોસ્ટેનાં કાગલો લેવાને સાડ સઘળાં મલીને આસરે ૪૦૦ મકાંનછે. હાંઆંથી બધે અથવા તરણ તરણ કલાકે કાગલો લઈ જઈને, તેમની ઘટ્ટી જગએ પોહોચાડીઆમાં આવેછે. લંડનમાં વેંહુચવાનાં પોસ્ટ દીવસમાં દશ વખત કાહાડીઆમાં આવેછે. પેહલલી વેંહુચણી સવારનાં ૮ વાગતે થાયેછે, બીજી વેંહુચણી ૧૦ વાગતે અને તરોજી વેંહુચણી ૧૨ વાગતે, તાહુર પછી ૧, ૨, ૩, ૪, ૫, ૬ અને ૮ વાગતે થાયેછે. હાવી ગોડવણથી જે શખસે ઉપલી વેંહુચણીનાં વખતની થેહો વખત આગમજ લંડનનાં હરેક ભાગમાં રેહનાંરો પોતાનાં ઘેસત ઉપર પોહોચાડવાને કાગજ સુખીઅ અથવા વડી પોસ્ટ આફીસમાં મોકલીઓ હોએ, તે કાગલ એક અથવા બે કલાકની અંદર પેલા શખસને પોહોચેછે. સાખા પોસ્ટ આફીસ મનેનાં કાગલ એકડાં થાઈને વડી આફીસમાં જાયેછે, અને તાંહાંથી વેંહુચાવાને બાહર પડેછે, તેથી તેને જરાક વધતો વીલંબ લાગેછે. પણ જે વડી પોસ્ટ આફીસમાં કોઈ શખસે સવારનાં આઠ વાગતાંના કાગલ મોકલીઓ હોએ તો, દશ વાગતાંમાં તે કાગલ તેના મીતરને મલે, અને જે તે શખસ તેનેા ઉતર અગીઆર વાગતાંમાં મોકલે, તો તે જવાબ પેલા શખસને બાર વાગતાની અંદર પાહો મલે. લંડનનું શેહર ૮ માઈલ લાંબુ અને ૬ માઈલ પોહોજુંછે, તાંહાંનાં હરેક ભાગમાં લખેલાં કાગલને આ પરમાંજે જલદીથી જવાબ ફરી વડે તે અચરત શરીખુડે, અને એથી ફરીને એ શેહરમાં કાગલને સઘળો વેહવાર પોસ્ટ આફીસની મારફતે થાયેછે. કાગલો વેંહુચવામાં એક બીજી ગોડવણ ઘણી સારી રાખેલીછે વેંહુચનારાઓને થેહવી આપેલા દરએક લતા ઉપર જવાને સાડ ઉતાવલી માલનાં પોડાની હલદી ગાડીઓ હોએછે, તેમાં ૧૪ આદમીઓ પોતાનાં કાગલોનાં કોથરા સાથે બેશી ગડેછે. જેવી સેંદુકડો ગાડીઓ વડી આફીસ આગલથી ઉપર જણાવેલે વખતે નીકડેછે. ગાડીઓમાંથી ઉતરવાનું બારણુ પાછલી ગંમથી હોએછે, અને જેમ લતા પેહલલા આવતા હોએ, તે પરમાંજે તે વેંહુચનાંરઓ બેશેછે, કે જ્ઞથી ફરીને ઉતરતી નેલાએ કોઈને ખીમડું પડે નહી. એ ગાડીઓ ઘણી ઝડપમાં જાયેછે, અને ઉતરવાની જગએ એક કડું હોએછે, તે ક્યાંનથી એ આઈ શકાયેછે, તે ફરીને ઘેરની ગાડીએ જેના લતા આવીઓ હોએ તે ઉતરેછે. ઉપલાં કદાથી પેમે દોર

તી ગાડીએ ઉતરનાર પડતો નથી, કાંએજ તેને ઉતરતાં જ વખત થાએ તેમાં પેલુ કહું એંઆયાધી તેનાં હાથમાંજ રહેછે, અને તેણે તે છોડી દીધા પછી પાછું અંદર એંઆએછે.

ગરેટ બરીટનનાં બીજા શેઠેરો મધેથી લંડન ખાતે આવતાં કાગલોને તેમનાં ધણીએને તાંહાં વેહલાં પોઢામતાં કરવાની એક બીજી ગોઠવણ ધણી સારી કીધામાં આવીછે, તે એછે જ, જ શેઠેરથી તે કાગલો આવેછે, તેજ શેઠેરની પોસ્ટ આફિસનાં કારભારીએ લંડનનાં જુદા જુદા ભાગનાં કાગલો છુટા પાડી તેમની જગા પરમાંણે બંડલ બાંધેછે. જાંહાં એમ, નથી બંનતું તાંહાંનાં કાગલો આગની ગાડીમાં આવતાં વખત થાએછે તે વખતમાં પોસ્ટ આફિસનાં કારભારીએ આગની ગાડી ઉપર રાખેલા હોએછે, તેઓ કરેછે. લંડનમાં દર રોજ વેંહચવાને સાડી બીજા શેઠેરો ખાતેથી આવતાં મોટા જઠા મધેનાં હોહડ લાખ કાગલો એં પરમાંણે બાહારો બાહર છુટાં પાડીઆમાં આવેછે. એથી કરીને એમ સવલ પડેછે કે, લંડનમાં જવાં કાગલો આવી આં કે તે બંડલો લઈને પોસ્ટનાં માંણુશો વેંહચવા નીકલી પડેછે. એજ મીશાલે ગરેટ બરીટનનાં જુદાં જુદાં શેઠેરો ખાતે તેમનાં વ્યગતપણા સુખજ નરૂરની સારી ગોઠવણો રાખેલીછે. ગરેટ બરીટનમાં જાંહાં જાંહાં હો હોડાંની સડકે ફેલાવો કીધોછે, તાંહાં પોસ્ટ આફિસનાં સતાવાલાએએ પોતાનાં પાકીરો મોકલવાને સાડી તેની કંપનીએ સાથે બંદોબસત કીધેલાછે, અને એથી કરીને ગરેટ બરીટનને એક નાંકેથી બીજા નાંકે શુધી કાગલ પતરો ધણાજ દુક વખતમાં મોકલી શકાએછે. લંડન અને એડીનબરો વચે ૩૦૦, માઈલનો તફાવતછે, પણ લંડનથી સોમવારે સાંહાંજનાં લખેલાં કાગલનો જવાખ આપણને બુધવારે મલી શકે. જાંહાં જાંહાં રેલવે નથી તાંહાં ઘોડાની ગાડીએથી મેલ મોકલીઆમાં આવેછે. જાંહાં જાંહાં લોહોડાંની સડકથી મેલ જાએછે તે સઘળી સડકની એકંદ્રમ લંબાઈ ગણીએતો ૨૮૬૯૨ માઈલ થાએ, એટલે જ દર રોજ મેલ એટલા માઈલ હોડાંની સડક ઉપર સફર કરેછે. ઘોડાની ગાડીમાં જ મેલ જાએછે, તે દર રોજ જુમલે ૩૨૭૨૧ માઈલ સફર કરેછે.

સને ૧૮૫૭ નાં વરસનો પોસ્ટ આફિસનો જ હસાખ છપાએછે, તે ઉપરથી નીચે જણાવેલી જાણ વા જોગ લીગત મલેછે. એ વરસમાં ગરેટ બરીટન તથા આપરલંડ મલી જુમલે ૧૨૦૦૦ પોસ્ટ આફિસો હતી, અને તેઓ મધે સઘળા મલીને જુમલે (૫૦૪૪૨૧૦૦૦) પચાસ કરોડ, સુંઝાલીસ લાખ, એકવીસ હજાર કાગલો પશાર થયાં હતાં, તેમાંનાં ઈંગલંડ અને વેલસની પોસ્ટ આફિસમાં (૪૧૦૦૦૩૦૦૦) એકતાલીસ કરોડ, અને તરણુ હજાર, સ્કોટલંડની પોસ્ટ આફિસમાં (૫૧૬૧૨૦૦૦) પાંચ કરોડ, થોલ લાખ અને બાર હજાર અને આપરલંડની પોસ્ટ આફિસમાં (૪૨૮૦૬૦૦૦) ચાર કરોડ અડાવીસ લાખ અને છ હજાર. ગરેટ બરીટન અને આપરલંડની વસતી સાથે કાગલોની ઉપલી સંખીઆનો સુકાબલો કરતાં ઈંગલંડમાં દર એક આદમી દર રોજ ૨૧ કાગલ લખતો હોએ, સ્કોટલંડમાં ૧૬ અને આપરલંડમાં ૭ એવો અરસો આવેછે. ક્રકત લંડનની પોસ્ટ આફિસમાં જતાં કાગલોનો અરસો તો તાંહાંની વસતી સાથે શરકાવી એછ, તો લંડનમાં દરએક આદમી દર રોજ ૪૧ કાગલ લખતો હોએ તેવો અરસો મલેછે, તેથી સઘળી વા તો કાગલ પતરોનો વેહવાર લંડન સાથે હેવું હુંગાડું દીશેછે. હાંડિસધાંન અને ગરેટ બરીટન વચે કાગલો તથા વરતમાંન પતરોનો જ આવ જવ થાએછે તેની સંખીઆ આસરે (૨૫૦૦૦૦૦) પચીસ લાખની જણાવીઆમાં આવીછે. ઉપલી સઘળી પોસ્ટ આફિસમાં (૭૧૦૦૦૦૦૦) સાત કરોડ, દશ લાખ વરતમાંન પતરો અને (૬૦૦૦૦૦૦) સાહડ લાખ મોપડીએ પશાર થાઈ હતી. એ વરસમાં આખા સુલકની પોસ્ટ આફિસની આ એપત (૨૯૨૮૮૫૮૦) બે કરોડ, બાંનુ લાખ, ઈડીઆથી હજાર, પાંચશો હેંશી રૂપીઆની થઈ હતી અને ખરચ (૧૦૨૦૮૧૫૦) એક કરોડ, બેંતેર લાખ, આડ હજાર, પાંચશો દશ રૂપીઆનો થાપો હતો. સઘળી આજા વનનનો કાગલ, ણ ઉંસ, ગરેટ બરીટનનાં હરેક ભાગમાં એક પેની અથવા બે રૂપીઆનાં રદાંપ

થી, જાઈ શકે છે. આટલો ઓછો દર લેતાં પણ ઇંગલંડની સરકારને પોસ્ટ આફીસમાંથી (૧૩૨૨૨૩૭૦) એક કરોડ, બતરીસ લાખ, બાવીસ હજાર, તરણે સીતર રૂપિયાનો નફો નફો મળે છે. ઉપર જણાવેલા ખર્ચની વીગત નીચે જણાવી આપીએ. પગારનાં રૂપિયા ૯૪૮૫૭૩૦; ઇમારતોનાં ૨૯૩૬૭૦; લોહી ડાંની સફાઈને ખર્ચે મેલ મોકલવાનાં ૪૨૦૦૦૦૦; ધોડાની ડાકે મેલ મોકલવાના ૧૬૫૦૦૦૦; વેપારીનાં વાં હાથોમાં મેલ મોકલવાનાં ૧૨૨૯૮૦; પોસ્ટનાં રંધંપ બનાવવાનાં ૨૮૫૬૬૦, પરચુટન ૧૦૯૬૭૨૦ રૂપિયા.

ઇંગલંડની સરકારે પોસ્ટ આફીસની શાયે એક ધણીજ સારી ગોઠવણ કરીલી છે અને તેથી એ સુલક નાં ગરીબો તથા બીજાઓને ઘણુ શુખ થયું છે, એટલુંજ નહીં, પણ તેમાંથી આપેપતની રાહ સરકારને કાચે પણ થાય છે. એ ગોઠવણ હેવી છે કે હરેક શખસને એક ગાંઠથી બીજે ગાંઠ કાંઈ નાંછુ વાલવું હોય તો તે પોસ્ટ આફીસની ખર્ચે બની શકે છે, તે એ રીતે કે, પોસ્ટ આફીસમાં તે નાંછુ આપવું અને કાંઈ ધણીજ જીવ વશવ લઈને તાંહાંથી એક “નની આરડર” જેવી કે હું નડી, જે ગાંઠમાં નાંછુ લેવાનું હોય તાંહાંની પોસ્ટ આફીસ ઉપર આપીઆમાં આવે છે. એ હુંડી જેવી પોસ્ટ આફીસમાં દેખાડીઆમાં આવે છે, કે તેનું નાંછુ પેલા ધણીને આપીઆમાં આવે છે. હાવી ગોઠવણથી નાંધલી રકમનું નાંછુ ગાંઠે ગાંઠ ધણુ શેહલથી મોકલાઈ શકાય છે. સને ૧૮૫૭ નાં વરસમાં સઘલી પોસ્ટ આફીસની ખર્ચે જીવે ૬૩૮૯૭૦૨ હુંડી (૧૨૧૮૦૨૭૨૦) ખર્ચ કરોડ, અઘર લાખ, બે હજાર સાતશો વીશ રૂપિયાની કીમતની આપીઆમાં આવી હતી. આ કાંઠને લગતો સરકારનો ખર્ચ બાદ કરીઆ પછી (૨૪૧૭૫૦) બે લાખ, એકતાલીશ હજાર સાતશો પચાશ રૂપિયાનો નફો થયો હતો. આ ગોઠવણ અગત કરીને સરકારે ગરીબ લોકોનાં કાંઈ મેદાને આજ કાહાડેલી છે. કરીમીઆની લડાઈની વખતે એ ગોઠવણ બાલાકલાવા તથા રકુદારી અને કાંનરંધાં નદીનાપલમાં પણ ફીધી હતી તેથી કરીને ગરીબ સીપાઈઓને પોતાનાં પગારમાંથી પોતાનાં ફુંદોને વાસતે નાં છુ વાલવાને ઘણુ સવલ પડી છે. હુંડું-જણાવીઆમાં આવીઈ છે કે, તે વેલાએ સીપાઈઓએ આ ગોઠવણથી (૭૧૦૦૦૦) સાત લાખ દશ હજાર રૂપિયા શુધી નાંછુ વાલીઈ હતું, કે જે નાંછુ બે ઉપર જણાવી આપીએ પરખાંછુ જોગવાઈ નહીં થાતે તો, તેવો લડાઈનાં મેદાંનમાં આડી રીતે વાપરી રહે અને તેઓની બાએ ડીએ અને છાકરાંઓનાં હકમાં મોટી તુકસાંની તથા ગેરફાએ થાતે.

લંડન ટાઇમ્સ.

આ પતર જેમ કદખા જુલંદ છે, તેમ તેની આફીસ પણ ઘણી મોટી છે, અને તે જોવા જવાને વાસ તે લંડન ખાતે જનારાઓને હમેશાં ખાહેશ થયા વના રહેતી નથી. એ પતર કેવું હોશીઆરીથી અ ને હાંમતથી ચલાવીઆમાં આવે છે, તથા તેનો એખતીઆર કેટલો છે, તે સરવે કોઈ જાંછે છે. કદખા આટલું મોટું પતર અને તેની (૬૦૦૦૦) શાહાડ હજાર નક્કો દર રોજ સી રીતે છપાતી હો, તે અચરતી પુરી પાડવાને વાસતે, બીજાં જાહેર ખાતાઓની મેઆફિક ટાઇમ્સ આફીસ જોવાને સાજ પણ લોકો જાએ છે. † સામલ એકસમેનન મધે લાએડની આફીસમાં જેવી તકતી છે, તેવીજ આ આફીસમાં દાખલ થવાના દરવાજાના માથાં ઉપર લંડનના રેલવાસીઓની તરફથી સંગેરખરની એક તકતી ખારેલી છે, અને તેમાં લંડન ટાઇમ્સે સને ૧૮૪૨ ના સાલમાં જે મોટું કાવતરું હુંધાડું પાડીઈ હતું, અને જેથી કરીને વેપારીઓ ને તેઓને થાતાં મોટાં તુકસાંનમાંથી અંચાવીઆ હતા, તેથી કરીને લંડનના રેલવાસીઓ ઉપર એ પતરથી થાએ લા ઉપકારનું બપાંન કરેલું છે. એજ વખતે લંડન ટાઇમ્સને જે ભારી ખર્ચ થાયો હતો, તે બાબદમાં એક ઉ

† એ આફીસ તર જતા એક ગરીબ રોમન લોકો બરીડનમાં આવીઆ હતા તે વખતની અસળી ઇમારતનો ધોડીએક રીવાજ જાણીઈ, તે આપણાં જોવામાં આવે છે.

ધરાણુ કરી તેની રકમ એ પતરના માલિકોને તેઓના ખર્ચના બદલામાં આપવાને ફેરવેલું હતું, પણ તે ક જીલ રાખવાને તેઓએ ના પાડી, અને કહેલું કે વરતમાં પતરનાં બનાવનારે હંમેશાં પરજનાં લાભ તરફ નજર રાખવી જોઈએ, તેમ હોય એ હુમ્મારી ફરજ આદ્ય કીધી છે. એ ઉપરથી તે નાણા મધેથી ટાઇમ્સનું નામ કાઢેલા રાખવાને વાસ્તે આકસ્મિક તથા કેમબરીડનની મદદરેખાઓમા “સ્કાલરશીપો” સથાપીઆમા આવી છે. એટલું એ પતરનું જાન અને ખર્ચબોલે.

આ આફ્રિકામાં અંદર દાખલ થતાંનેવાર એક મોટા ઓરડામાં આપણે દાખલ થઈએ, તાંહાં સ હવારના પોહારમાં બહુ ભીડ થાએ. જમ સુંબઈમા વરતમાન પતર વાલાઓ પોતાના ધરાકોને ધર પત રો પોહાથતાં કરે, તેમ લંડનના વરતમાંન પતર વાલાઓ કરતા નથી. મોપડીઓ તથા કાગલ વેચનારાં આ ટાઇમ્સની ફેરવેલી કીમતમાં કાંઈ જીન તફાવતે ન્યાયપંથ પતરો પોતે ખરીદ કરે, અને પછે તેઓને તાંહાં જે કોઈ ધરાકોનાં નામ નોધાએલાં હોય, તેઓને તે પુસ્તક તથા કાગલ વેચનારાઓ તે પતરો પોહા થતા કરે. હેવા સેંહકડો તથા હજાર શખસો ટાઇમ્સની શેંકડો તથા હજારો નકલ લેવાને, દર રોજ આ ઓરડામા એકડા થાએ, તે વખતે તાંહાં એક જોવા લાએક તમારો બને. વલી દર રોજ રસતામાં હ જારો છુટક નકલો વેચાએ.

હીઆંથી નીકલીઆ પછી “કમપાચ્ટર” એટલે ડીખાં ભરનારાઓના ઓરડામાં આપણે નઈએ. એ ઓરડાઓમા ડીખાં ભરવાના સેંહકડો કેસો આપણા જોવામાં આવે, અને તાંહાં બેરેલા ડીખાં ભરના રાઓની ચાલાકી અચરત થવા જોગ. જમ અને તેમ ઓછાં માણસો રાખવાને વાસ્તે સહથી સરસ આદમીઓને રાખવામાં આવે, કે જોથી તરણ માંજીશનું કાંમ એક માણસ કરી શકે. ડીખાં ભરનારા ઓનાં જીદ જીદ ઓરડા, જેમકે જાહેર ખબર ભરવાના તથા પારલેમેન્ટની સભાના હેવાલના, તથા ખ બરોના તથા બાહરથી આવેલાં કાગલો ભરવાના જીદ જીદ ઓરડા, કે જોથી એક કાંમના ડીખાં ભરના રાઓ અને તેઓનું કાંમ સાથે લેલાઈ જાય નહી. રપેરટરો તથા ક્રેકટરોને વાસ્તે જીદ જીદ ઓરડા.

હીઆંથી નીકલીઆ પછી એક ઓરડામાં આપણને લઈ લવામાં આવે, કે જાંહાં દર રોજ છપા તાં ટાઇમ્સ પતરને સાડ “સ્ટીરીઓગ્રાફ” બનાવીઆમાં આવે. હુમાર કોટલાએક વાંચનારાઓને ખ બર હોય કે, જરે હરેક પુસ્તકની નકલો નકલો છાપવાની હોએ, તારે તેવું પુસ્તક “સ્ટીરીઓગ્રાફ” ઉપર છાપે, એટલેજ છાપવાના પાનાં પેહેલે ડીખાંમાં ભરીઆમા આવે, અને પછે તેની ઉપરથી ધાતુની પલેટો ઓડીઆમાં આવે, અને હેવી પલેટો ઉપરથી પુસ્તક છપાએ, તેવા છાપવાને સ્ટીરીઓગ્રાફ” કરીને કહેવામાં આવે. લંડન ટાઇમ્સની હજારો નકલ પણ એમજ છાપીઆમાં આવે. બીજે દીને પ તરમાં પરગટ થનારી સઘળી બાબતોને ડીખાંમાં ભરીઆ પછી “ફારમ” અથવા પતરના આકારમાં બાં ધીઆમા આવે, અને પછી તેની ઉપર એક જરડું કાગલ * કે જે તે કારણને વાસ્તેજ બનાવીઆમાં આવે, તેને મેલીને સાંચામાં દાખીઆમાં આવે, તેથી પેગ આપો ફારમ તે કાગલ ઉપર દબાએ. પ છી એ કાગલોને તાંહાંથી ઉચકી લઈને એક મોહોલમાં મેલીઆમા આવે, અને તેની ઉપર તવાએલું ધાતુ રેડીઆથી દસકલો સાથની જે પલેટ બને તેને “સ્ટીરીઓગ્રાફ” કરી કહે, અને પછે એ પલેટો ને છાપવાના પરેસોમા મેલીને કાગલો છાપીઆમાં આવે. ધાતુ ગને તેવું ગરમ થાએ, તોપણ પેવું કાગલ બળતું નથી, અને દરએક દમકત સાફ અને બારીક હો. છાપવાની આગમજ કાગલો ભીંગવીઆમા આ વે, તેથી કરીને દર રોજના ટાઇમ્સને જોડો ભીંગવવાને સાડ એક ધણીને મેહુલી ગોડવણ કરીઆમા આવી. એક સાંચો હેવો બનાવીઆમાં આવીએ કે, તેની એક બાજુએ ટાઇમ્સના પતરની ચોડ ન

* આ કાગળની બનાવક સુધરજરડના એક રેલવાશીએ શેલી કાઢાડી, અને તે લીજ તેને પેટના ખપીલો

ધરાણુ કરી તેની રકમ એ પતરના માર્ગેકોને તેઓના ખર્ચના બદલામાં આપવાને હેડવેઈ હું, પણ તે ક જીવ રાખવાને તેઓએ ના પાડી, અને કહેઈ કે વરતમાં પતરનાં બનાવનારે હંમેશાં પરજનાં લાભ તરફ નજર રાખવી જોઈએ, તેમ હુમેએ હુમારી ફરજ આદ્ય કીધીછે. એ ઉપરથી તે નાણા મધેથી ટાઇમ્સનું નામ દાખ્યેમ રાખવાને વાસતે આકસ્મિકરૂડ તથા કેમજરીડની મદદેસાઓમા “રફાલરશીયો” સથાપીઆમા આવીછે. એટલું એ પતરનું જાન અને ખર્ચતોછે.

આ આફ્રીસમાં અંદર દાખલ થતાંનેવાર એક મોટા મોરડામાં આપણે દાખલ થાઈએછે, તાંહાં સ હવારના પોહારમાં બહુ ભીડ થાએછે. જેમ મુંબઈમા વરતમાન પતર વાલાઓ પોતાના ધરાકોને ધર પત રો પોહાચતાં કરેછે, તેમ લંડનના વરતમાન પતર વાલાઓ કરતા નથી. ચોપડીઓ તથા કાગલ વેચનારાં આ ટાઇમ્સની ઠેરવેલી કીમતમાં કાંઈ જીન તફાવતે નથાબધ પતરો પોતે ખરીદ કરેછે, અને પછે તેઓને તાંહાં જે કોઈ ધરાકોનાં નામ નોધાએલાં હોએ, તેઓને તે પુસ્તક તથા કાગલ વેચનારાએ તે પતરો પોહા ચતાં કરેછે. હવા સેંહકડો તથા હજાર રાખસો ટાઇમ્સની થેંકડો તથા હજારો નકલ લેવાને, દર રોજ આ મોરડામા એકઠા થાએછે, તે વખતે તાંહાં એક જેવા લાએક તમારો બનેછે. વલી દર રોજ રસતામાં હ જારો છુટક નકલો વેચાએછે.

હીઆંથી નીકલીઆ પછી “કમપાણ્ટર” એટલે હીઆં ભરનારાઓના મોરડામાં આપણે નઈએછે. એ મોરડાઓમા હીઆં ભરવાના સેંહકડો કેસો આપણા જેવામાં આવેછે, અને તાંહાં એટલા હીઆં ભરના રાઓની આલાકી અચરત થવા જોછે. જેમ બને તેમ આંમાં માણસો રાખવાને વાસતે સહી સરસ આદમીઓનેજ રાખવામાં આવેછે, કે જીથી તરણ માંજીથનું કાંમ એક માંજીશ કરી શકે. હીઆં ભરનારા ઓનાં જીદા જીદા મોરડાછે, જેમકે જાહેર ખબર ભરવાના તથા પારલેમેન્ટની સભાના હવાલના, તથા ખ બરોના તથા બાહરથી આવેલાં કાગલો ભરવાના જીદા જીદા મોરડાછે, કે જીથી એક કાંમના હીઆં ભરના રાઓ અને તેઓનું કાંમ સાથે લેલાઈ જાએ નહી. રપેરરરે તથા કરેકરેને વાસતે જીદા જીદા મોરડાછે.

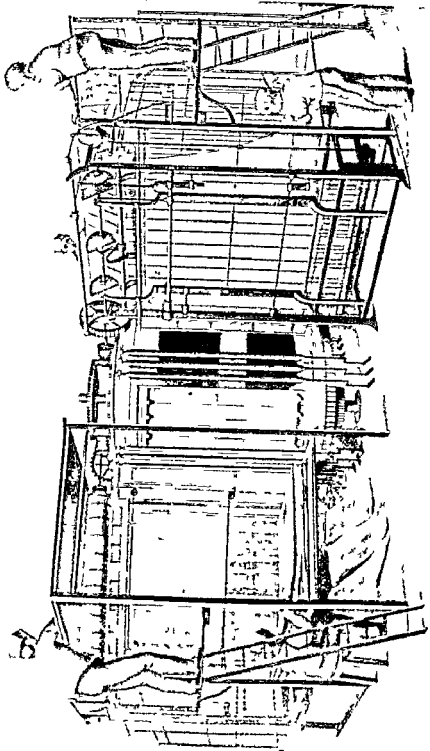
હીઆંથી નીકલીઆ પછી એક મોરડામાં આપણને લઈ જવામાં આવેછે, કે જાંહાં દર રોજ છપા તાં ટાઇમ્સ પતરને “સાડ રીટીરીઓટાઈપ” બનાવીઆમાં આવેછે. હુમારા કેટલાએક વાંચનારાઓને ખ બર હશે કે, જરે હરેક પુસ્તકની નકલો છાપવાની હોએછે, તારે તેવું પુસ્તક “રીટીરીઓટાઈપ” ઉપર છાપેછે, એટલેજ છાપવાના પાનાં પેટલે હીઆંમાં ભરીઆમા આવેછે, અને પછે તેની ઉપરથી ધાતુની પત્રોટા ઓટીઆમાં આવેછે, અને હેવી પત્રોટા ઉપરથી પુસ્તક છાપાએછે, તેવા છાપવાને રીટીરીઓટાઈપ” કરીને કેટલામાં આવેછે. લંડન ટાઇમ્સની હજારો નકલ પણ એમજ છાપીઆમાં આવેછે. બીજી દીને પ તરમાં પરગટ થનાંરી સઘળી બાબતોને હીઆંમાં ભરીઆ પછી “ફારમ” અથવા પતરના આધારમાં બાં ધીઆમા આવેછે, અને પછી તેની ઉપર એક જરડું કાગલ * કે જે તે ફારજને વાસતેજ બનાવીઆમાં આવેછે, તેને મેલીને સાંમાંમાં દાખીઆમાં આવેછે, તેથી પેસે આગો ફારમ તે કાગલ ઉપર દબાએછે. પ છી એ કાગલોને તાંહાંથી ઉંચકી લઈને એક મોટાલમાં મેલીઆમા આવેછે, અને તેની ઉપર તવાએલું ધાતુ રેડીઆધી દસકતો સાથની જે પત્ર બનેછે તેને “રીટીરીઓટાઈપ” કરી કેટલે, અને પછે એ પત્રોટા ને છાપવાના પરેમોમા મેલીને કાગલો છાપીઆમાં આવેછે. ધાતુ ગમે તેવું ગરમ થાએછે, તોપણ પેલું કાગલ બગડું નથી, અને દરએક દસકત સાં અને બારીક ઉંછે. છાપવાની આગમન કાગલો ભીંગવવાને આ વેછે, તેથી કરીને દર રોજના ટાઇમ્સને નહે ભીંગવવાને સાડ એક ઘણી સેરફો ઝાડવણ કરીઆમાં આવીછે. એક સંગે હેવી બનાવીઆમાં આવીઓછે કે, તેની એક બાજુએ ટાઇમ્સના પતરની મોડ બ

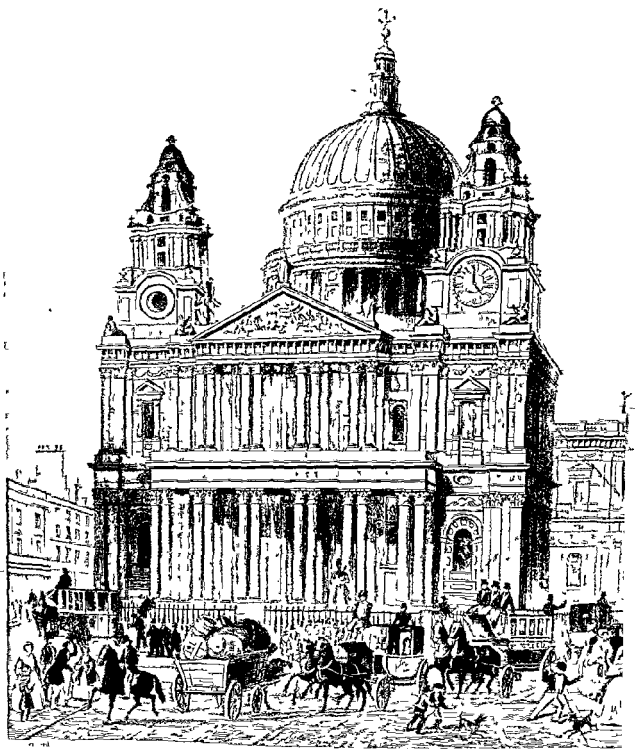
* આ કાગલની બનાવટ મુદ્રાગમનના એક મેકાઈએ રોડી કાઢાવીછે, અને તે ધીએ તેને પેરેન્ટ મળીગીટ

મીનની અંદર એક ભોમ્બેઈ કરીને તે સાંચાની સપાટી બરાબર લાવીને મેલેછે, પછે તેમાંથી એક એક અથવા બધે કુચ્ચાએ દાગલો પોતાની મેલે પેલાં સાંચામાં ખેંચાએછે. એ સાંચાની વચોવચમાં એક ગોલ “સીલિનડર” છે, તેની એક બાજુએથી બીજી બાજુએ જતાં પેલાં દાગલો પોતાની મેલે ભીંગાએછે, અને જમ જમ પેલાં ચોરો ચોછા થતો જાયછે, તેમ તેમ તે ઉપર ચડેછે, અને હમેશા સાંચાની સપાટી બરાબર રહેછે. એ પર ખેંચી સાહડ હજાર નકલ એક કલાકમાં ભીંગાએછે, જે કાંમ હાતકી આપે દીવસે બને નહીં.

એ પછે જે ચોરડામાં દાગલ છપાએછે, તાંહા આપણને લઈ જવામાં આવેછે. હીઆં એક મોટો પરેસ ઉભો કીધેલા છે, કે જે “રટીમ એનજીન” અથવા બાકુના સાંચાની મદદથી ચાલેછે. “એ સાંચાનું ચીતર આ સફા સાથે આપીઉંછે, તે ઉપરથી જોયામાં આવશે કે, એ સાંચો ફરતા ગેલના જેવોછે, અને તેમાં દાગલ (લું) અને ફરતું છપાએછે. એ પરેસની વચોવચમાં એક થાણું મોટો ગોલ “સીલિનડર” છે તેની ઉપર પેલી ધાતુથી એટલી પહેરો બેસારેલી હોએછે. પરેસની આસપાસ બીજા નવ નાંધલા “સીલિનડરો” છે કે જેઆ આગલ મેલેલાં કેરાં દાગલો પોતાના પંચમાં ખેંચેછે, અને તાંહાંથી મોટા સીલિનડર ઉપર મોઢલે છે, તાંહાં તેઓ તુરત છપાઈને બીજા ગમ પરેછે. આ પરમાંજી નાંધલા સીલિનડર ઉપરથી મોટા સીલિનડર ઉપર જઈને તે દાગલો એટલતો ઝડપમાં છપાએછે, કે તે ફરતા પરેસ ઉપર આપણી નજર ઠરતો નથી. આ મોટા પરેસ ઉપર એક કલાકમાં બારથી તે પંદર હજાર સુધી નકલ છપાએછે. આ પરેસમાં જે કાંઈ પણ હરકત નજર આવેતો તુરતજ કાંઈથી બીગાડ થાવાની આગમન તેનું ચાલવું અટકાવી સમ્રાએછે.

આ પતર વીગે નીચે જણાવેલી વીગત જાણવાનગેછે. તેની દરરોજ સાહડ હજાર નકલ ખપેછે, કે જેનું વજન નવ ટન થાયછે. એ સાહડ હજાર નકલને એક એકની ઉપર મેલી હોએતો ઉંચાઈમાં તરણ માલ ના ધરના જેટલી અથવા મુડતાલીસ ફૂટ થાયછે. એક અઠવાડીઆનો જયો દાગલની ઉપર દાગલ મેલીઉં હો એનો ઉંચાઈમાં આપણા મુંબઈના કોટનાં દેવલની તરણ ગણી ઉંચાઈ થાયે, અથવા એક અઠવાડીઆના કાશ્લિ પોહારાં કરીને હારેચેર મેલીઆમાં આવેતો લંડનથી ડોવર અથવા મુંબઈથી થાણે મુકી પોંદાયે. ૧૮૫૮ ના આખાં વરસમાં (૧૭૨૭૨૪૫) એક કંગોડ, બોતેર લાખ, બોતેર હજાર ચારશો ચોવીસ નકલો ખપી હતી. નામીએ ડીઉક આવ વેલોગટન મરણ પાંચીઆ, તેની પછી બીજા દીને તેના જનમનાના હેવાલ સાથે નું જે રાંધનસ પરગટ થાયું હતું, તે દીને એ પતરની (૭૦૦૦૦) સીતેર હજાર નકલ વેચાઈ હતી, તથા આ પછી નાંમદાર રાણીની વડી શાહજી પરણી તે કીરીઆના હેવાલનું રાંધનસ જે દીને પરગટ થાયું હતું, તે દીને એ પતરની (૬૯૫૦૦) એગજોતેર હજાર પાંચશો નકલ ખપી હતી. આ કારખાંનાં સવળા મલીને તરણગો ચાલીસ આઠમીઆ કાંને લાજેલાંછે સગળા મલીને નવ પરેસછે, તેમાં જે પરેસમાં એક કલાકમાં પાચથી છ હજાર નકલ છપાએછે; બીજા જે પરેસમાં એક કલાકમાં એઠામાં એઠાં દસ હજાર દાગલ છપાએછે; બીજા મેમાં એક કલાકમાં બાર હજાર; બીજા એકમાં એક કલાકમાં તેર હજાર પાંચસે; બીજા એકમાં પંદર હજાર, અને બીજા એકમાં એક કલાકમાં અઠાર હજાર દાગલ છપાએછે. જે પરેસોમાં એક કલાકમાં તેર હજાર પાચગો તથા પંદર હજાર દાગલો છપાએછે, તેંદરએક પરેસોની કીજત એક એક લાખ રૂપી આનીછે. દેશ દેશ અને શહેર શહેર આ પતરનાં આડતીઆએછે, અને સરકારી ખજોરો પણ સરકારનાં કર તાં વેહેને નેને મલેછે, હેવી તેની સારી જોડવજોછે. એ પતરની હુગરાણી ચહડતી રેહતીજ નથી, કાંએજે જાહેર ખજોરો જે પરગટ થાયેછે, તે રોકડાં નાંણા લીધા વગર થાતી નથી, તથા દાગલ અને પુસતક વેચનાંરો આ પાસેથી પણ દર અઠવાડીએ તથા મહીને નાંણા મુકવી લીધામાં આવેછે. હેણું કહેછે કે આ પતરની આએપત જરમનીનાં મુલક મેવેની એક રાજધાણીનાં જેટલીછે.

ST PAUL'S CATHEDRAL

મહરણ ૧૫ મું

દેવળો.

સે નટ પા ૧૪ કથીડર ન—ચાવણો—ખારડેનો દેખાવ—સોટાના કહેરાની દેવાલ—પુત ના—સહધી મોટ દીવાનખાતુ—પંચ
૨—પચતકખાતુ—ખાડે ન ક્રમ—વીસપરીંગ ગીઆલરા—જે ૧૬ ન ગીઆ રી—ખા ૧—કગસ—ધાટ—ધડીઆ—ભો
એક—એ ઇમારતને વીજનીથી બંધાવવાની ગોઠવણ—એ દેવળની ઠુક તવારીખ વેસ્ટમીનસ્ટર આખી—ખાડેરને
દેખાવ તથા અંદરની મરીગરી—મોટ દીવાનખાતુ અને તે અધિના સરુગાર—પાદશાહ અથવા રાહીને તાજ પહેરાવવા
ની કીરીઆ—પંચિર—ટરાનસેવટ—પાચિટસ કારનર—એક નસતી અને મીઠી ચીતાર—આપ તે આપ હેનરી કી
સેવથ—એકવરક કી કનસ્ટેસસ આંગે—નામીના શખસોની કબરો—ધતીઆરી

લડનની અસલી, મોટી ઉચી મરીગરીની અને વખાણવા તથા જેવા લાએક ઇમારતોમાં, એ શેહે
રના દેવળો કોઈથી રીતે ઉતરતી પદવી ધરાવતા નથી આ શેહેરમાં સેંદુખે દેવળોછે, તે સંધળા મોઢા અથ
વા ઘણા સારી બાંધણીના અને પરમેસવરની ભગતી કરવાના કામને લાએકનાછે એ અધિના કેટલાએક થ
પૂા પુરાનાછે, અને જે કે તેમાં જમાનો નતો ગયો તેમ ફેરફાર તથા શુધારો કરીઆમાં આવીએછે, તોપણ
તેમની ઘણીએક અસતી નીચાણે આજ દીને આપણા જોવામાં આવેછે અસલના વખતના દેવળોના જે
જે ભાગછે, તે જોઈને તે વખતના લોકોની કારીગરી અને હુતરતી નેટલી તારીફ કરીએ તેટલી થોડીછે લ
ડનના દેવળો અનેના એ સહધી મોઢા અને નામીના દેવળોનું બંધાન નીચે કરીઆમાં આવીડછે

સે નટ પાવસ કથીડરલ

કોઈથી મુખાફર લડન જાઈ પોતાના કોઈ ખીતરને પેટલને દીવસે પુછે કે, તે શેહેરમાં શું જોવાનુંછે,
તો કેટલીએક ઇમારતો તથા વસતુઓ જે ઘણી અગતની અને જેવા લાએક ગણાએછે, તેના નામ રેતી વે
લાએ તે શખસ 'સે નટ પાવસ કથીડરલ' નું દેવળ કથી જુલો નતાર નથી તરણ આર દીવસ મુધી રહે
આ પછી, જે કોઈ ખીતર આપણને જાને, અને તે જાણે કે આપણે એટલા દીવસ થયા લડનમાં છઈએ,
તો તે આપણને તરત સવાલ કરશે કે, "તનેાએ સે નટ પાવસ કથીડર ન જોયું ?" ગમેટ બરોડનના ખાદે
લા શેહેરોમાંથી ખાતર એક બે દીવસને વાસતે પોતાના કોઈ કામ કાજ માટે જ્યો લડન જાએછે,
તેઓ તે ઠુક વખતમાં પણ તે દેવળ જ્યા વગર પાછા નતા નથી વલી એ સાથે એ દેવળ પોતેજ તેના
મોઢા અને સોભાઈતા આકારથી પ્રસાફરને પોતાનું અગતપણુ દેખારેછે ઇમવી સને ૧૬૬૬ ના વરસ
ના લડન અધે મોટી આગ લાગી હતી અને જે વેલાએ તે શેહેરનો એક મોટો ભાગ બગી ગયો હતો તા
૧૨ પછી શેહેરને ફરીથી બાંધવાની જે ગોઠવણ થાઈ હતી તે વેલાએ શેહેરના જુદા જુદા ભાગ ઉપર જવા ન
ના ઘણા ખસ રસનાઓ આ દેવળની શેઠી કાઠાડીઆમાં આવીઆ હતા, તેથી હરકોઈ શખસ લડન
જાઈ એક બે દીવસ પોતાના કામને માટે ફરે, તોખી સે નટ પાવસ દેવળ તેના જોવામાં આવીઆ વગર,
તથા તે જોવાને તેડના દીવસ અતીમે ખાદેશ ઉત્પત થયા વગર રહેશે નહીં લડન શેહેરના દરેક ઉઆ

ભાગ ઉપર જાઇને તમે બા રહેાતો, તમને આ દેવળ પોતાનાં મોઠા અને દબદબા ભરેલા આકાર શાયે દેખાયા વગર રહેયો નહી. જેમ પાદરાહ પોતાની દરબારની મીનલસમાં અમલદારોની વચમાં દીપી ની કમેછે, તેમ આખા લંડન શેહેરમાં આ મોટું દેવળ સઘળી તરફથી ભારી દબદબા સાથે દેખાઈ આવેછે. દેમ સ નદી ઉપરથી એ દેવલનો દેખાવ ઘણેજ સારો માલંમ પડેછે. જેએ “ઇલસ્ટ્રેટેડ લંડન નીબન” વાંચતા હશે, તેએને હમો લલાંમણ કરીએછે કે, તે પતરનાં પેહલલા સફા ઉપર મથાલે જે ચીતારછે તે જુએ. એ ચીતાર દેમસ નદી ઉપરથી લંડન શેહેર કેહવું દેખાએછે તેનોછે, અને તે ચીતારની અંદર સેન્ટ પાલ સ કપીડરલ કેવું તરત પરખાઈ તથા દેખાઈ આવેછે, તે જોયામાં આવશે. જે વરણુન હમો નીચે કરીએ છે, તે વાંચીઆથી એ દેવળ કેવું જોવા લાએકછે, તેનો ખેઆલ કરવાને બની આવશે.

અસલનાં વખતમાં ગ્રેટ બરીટન મધે જે મોટાં દેવળો “ક્રાસ” નાં આકારમાં બાંધીઆમાં આ વતાં હતાં, તે મુજબ સેન્ટ પાલસનું દેવળ પણ તેહવા આકાર ઉપર બાંધીઆમાં આવીછે, એટલેજ, જાણે એક દેવળ ઘણુજ મોટું અને તેની આસપાસ ક્રાસનાં આકારમાં બે બીજાં નાંધલા દેવળો મેલીઆં હોએ તેવું લાગેછે. એ દેવળ આખું “પોરટલંડ” નાં પથરથી બાંધેલુંછે, અને તેનો બાહરનો દેખાવ કેટલો દબદબા ભરેલો તથા મોટો લાગતો હશે, તેનો કાંઈએક વીચાર આવવાને તેની બરત, લંબાઈ, પોહલાઈ, તથા ઉંચાઈની વીગત નીચે આપીએછે. દેવળની ઈમારતે રેકેલી જગા ૮૪૦૨૫ ફુટ—બાંધેલી ઈમારતનો ઘેરા વો ૨૨૯૨ ફુટ—રસતાની સપાટીથી ક્રાસ મુખીની ઉંચાઈ ૩૭૦ ફુટ—જોએરાંની સપાટીથી તે ક્રાસ મુખીની ઉંચાઈ ૪૦૪ ફુટ—ઉગમણથી તે પસચમ મુખી સહથી વધતી લંબાઈ ૫૧૦ ફુટ—એતરથી દબાણ મુખી સહથી વધતી પોહલાઈ ૨૮૨ ફુટ—બંને બાજુનાં દરએક ગુંબજની ઉંચાઈ ૨૨૦ ફુટ—કુકત મોટા ગુંબજની ઉંચાઈ ૬૦ ફુટ તથા મોટા ગુંબજનો ઘેરાવો ૪૨૦ ફુટછે. એ દેવળને બાંધતાં પાંતરીસ વરસ લાગ્યાં હતાં, અને તેની પછવાડે (૧૨૨૨૪૩૭૦) એક કરોડ, બાવીસ લાખ, ચોવીસ હજાર, તરણુઓને સીનેર રૂપીઆનો ખરચ થાએઆછે. †

ઉપલી વીગત ઉપરથી વાંચનારને કેટલેએક દરબજે વીચારવાને બની આવશે કે, એ દેવળનો આકાર કેવો જુલંદ હશે. શેહેર મધેનાં ઘરનાં મુખારીઆમાંથી નીકલતા મુખારાથી તથા તાંહાં પડતા કાલા મુખસ થી, એ દેવળનો બાહરનો દેખાવ સઘળો કાલો થાઈ ગયેછે, તેથી જાણે એ ઈમારત આખી કાલા સંગેમર મરથી બાંધી હોએ તેવી લાગેછે. વલી જારે ઘણો ખરફ પડેછે, અને તેથી તેની ઉપર ખરફનું સફેદ પર થા એછે, તાહરે આ માહાભારત ઈમારત જાણે આખી સફેદ સંગેમરમરથી, બાંધી હોએ તેવી લાગેછે, અને તે વખત તેનો દેખાવ જોવા લાએક થાયેછે.

હવે એ દેવળની અંદરનો કેટલેએક હેવાલ આપીએછે. ઈમારતની આસપાસ મોટો કંનપાઉનડછે, અને તે લોહાડાંનાં કટેરાની દેવાલથી ઘેરી લીજેલોછે. એ કટેરાની દેવાલને સાં ૨૦૦ ઇંચ અને ૮૧ ૨ તલ લોહડું ખપીઈ હતું, અને ખાતર આ કટેરા પછવાડે એક લાખ, બાર હજાર અને વીસ રૂપી આ તથા ચાર આનાંનો ખરચ થાયો હતો. એ દેવળની અંદર જવાને વાશતે માહરે દશાથી બારણાછે, અને આસપાસ કાલા સંગેમરમરનાં પથરની શીહડીએછે. શીહડી અને દેવાલની વચેનો સગળો ઝોટલો કાલા સંગેમરમરનોછે, તથા ઝોટલા ઉપર તથા ફૂટતી બાજુએ સંગેમરમરના મોટા દબદબા ભરેલા અને ઉંચી પ્રારીગરીથી સણુગારેલા થાંબાંછે. એ દેવલ ઇંગલંડની રાણી આનાંનાં વખતમાં બંધાઈ તઈઆર થાયુ હતું, તે

† ચેન્ટ પાલસ કરતા ઇલિસેપ્કા બીબ તરણુ દેવળન વખરે જાણે હેજ નજીવીઆમાં આવીછે આસી આ મુકમાં લીએના શેહેરના જે મોટું દેવળજે, તેની લાંબાઈ ૪૬૫ ફુટછે—સાટસજરગત દેવળ ૪૫૬ ફુટ જણે, રોમ મધેનું ચેન્ટ પીરસટ દેવળ ૪૩૭ ફુટ અને ૬ ૫ ચ જણે.

થી તેનાં પશ્યમ તરફનાં દરવાજા આગલ તે રાણીનું સંગેમરમરનું પુતલું મેલેલું છે. સુસાકરને હંમેશાં યોગ્ય ર તરફનાં દરવાજાથી પસાર કરીઆમાં આવે છે. અંદર ગયા પછી ઉગમણ તથા પશ્યમ તરફની બાજુએ સં ગેમરમરનાં પુતલાંની હાર આપણાં જોવામાં આવે છે. સઘળાં મલીને ૫૦ “ માંનીડમેનટ ” છે; તે મધે ૨૨ લશકરી—૨૦ વાંદાંણુ ખાતાનાં—૨ પાદરીનાં—એક સવદેશ હીતકારી ગરહસથ—૧ વીદીઆવાન—૧ ન ડગ—૨ ડાકટર અને ૧ સ્ત્રીતારાનું છે. આ દરમિયાન પુતલાં ઘણાં સોભઈતાં છે, અને જે મતલબથી બનાવી આં છે, તે મતલબ તેનાં બનાવનાર દારીગરોએ ઘણી સારી પઠે દેખાડી છે, તે સઘળાંનું બધાન આપી શકાતું નથી, તોપણ એ પુતલાં કેવી તરાંહનાં છે, તેની સમજ આપવાને એક અથવા બેતાં બધાંનું હાંઆં કરવાની ન રૂ દીશે છે, ઇંગલંડનાં દરીઆઈ ખાતાનાં આગલા સરદાર લારડ નેલસનનું નામ સઉ કોઈ સારી પઠે જાણે છે. એ નાંમદારની યાદગારીમાં હાંઆં એક “ માંનીડમેનટ ” છે. નાંઈલની લડાઈને વાસને ઇસ્કીનાં સુલતાને નેલસનને જે (રોય આવ હાંનર) જો આપીએ હોતો, તે પેડુરોને તેની દરીઆઈ ઓધાની તથા તેની દ રીઆઈ ક્તેતી નીશાંણુ દાખલ વાંદાંણુનાં લાંગરની સાથે અડીંગોને ઉભો રહેલો છે, અને તેનાં પગ આગલ દોરડાંની કલી છે. જે “ પીડેસટલ ” ટાક ઉપર નેલસન ઉભો રહેલો છે, તેની એક બાજુએ ઇંગલંડનાં તાજ ની નીશાંણુ દાખલ (બરીટીશ લાયન) શીંડે છે, અને બીજી બાજુએ બરીટાંનીઆ યોરતનાં આધારમાં બે જીવાં છોકરાઓને નેલસન તરફ હાથ બતાવી તેનો દાખલો લેવાને તથા તેની દેલાવરીની નકલ કરવાને શીખાંમણુ દીએ છે. નેલસને દરીઆઓમાં કીમેલી ક્તેહની યાદગારીમાં ટાપુની ઉપર નારંથ સી, જરમન આ સંન, મેડીટરેનીઅન સી, અને નાંઈલ નદીની નીશાંણુ છે. “ દારનીસ ” ની ઉપર કોર્પનહેગન, નાંઈ લ, અને ત્રાફલગરનાં નાંમ કોતરેલાં હતાં. એ સઘળું ધીઆંનમાં લઈ જોવાથી વીદીઆથીએ આગલ વાં ચેલી તવારીખ તેનાં દીલમાં તરત તાજ થાએ છે. બે છોકરાઓને બરીટાંનીઆ નેલસનનો દાખલો લેવાને જે બલામણુ કરે છે, તેથી એ પુતલું જોવા બનાંરાઓમાંનાં કેટલા જીવાં છોકરાઓ ઉપર સારી અસર કરતું હશે, તે આપણીથી કેહવાઈ શકાતું નથી. હેવાં દુત્રાઓ જેમ સાધારણ જોનારનાં રીચને મગત આપે છે તથા તવારી ખનાં અભીઆશીની ઈઆદ તાજ કરે છે, તેમ નીતીની રાહે તથા દેલાવરી, હુશીઆરી અને હીમતની ઉલટ આપવામાં પણ ઘણા ક્ષમેદા કરે છે. હાંફુસથાંનનાં આગલા ગવરનર બનારલ લારડ દારંતવાલીસનું એક પુત લું છે, તેની સાથે યુરોપ અને હાંફુસથાંનમાં ઇંગરેજોનો અમલ છે, તે પીછાંનીઆમાં આવે, તેવી તરાંહનાં કે ટલાએક આધાર આપીઆમાં આવીઆ છે. જમની બાજુએ યોરતનાં આધારમાં બરીટાંનીઆ બેઠેલી છે, અને ઘણી બાજુએ હાંફુસથાંનની ભાગીરથી નદીની નીશાંણુ દાખલ હાંફુ અસતરીઓનો એક આધાર પાડે લો છે. એ પરમાણુ ઘણાખરાં પુતલાંઓ સારી મતલબથી ઉભાં કરીઆમાં આવીઆ છે. એ સઘળાં બારીકી થી જોતાં તેમની ખુબી પીછાંનતાં ઓછાં બે ઓછાં તરણુ કલાક લાગે છે. ઉપલાં ૫૦ માંનીડમેનટ પછવાડે પં દર લાખ રૂપીઆનો ખરચ થાશે.

પુતલાંઓ જોઈ રહેઆ પછી આપણે સઘથી મોટા હાલમાં જઈએ છે. એ હાલ એટલોતો મોટો છે કે તે મધે કીમેલી ધીએટરની બેકમાં વીચા હજાર આદમી સમાઈ શકે છે. હાવી બારી કડ વરસમાં બે વખ તજ આ દેવળમાં મહે છે. પાદરીઓની લીધવા તથા તેઓનાં નાંવારેસ છોકરાંઓનાં લાભને માટે એક મોટું ફંડ છે, તે ફંડનાં ક્ષમેતાને વાસને દર વરસ મેએ મહીનામાં “ મીડલ્ડ મીટીંગ ” ગાએણુ સભા ભરાએ છે. તે વખતે હજારો લોકોની કડ તાંહાં મેએ, અને ગાએણુ સાંભલવા આવનાંરાઓને વેચાએલી રીટીટની રક મ ઉપલાં કંડમાં ભરાએ છે. બીજી કડ જે જીન મહીનાનાં પેડુલલા ભરેસપતવારને દીને મેએ, તે વધારે જો વા લાએક થાએ છે. હાંન રોડેરમાં નાંવારેસ છોકરાંઓને વાસને જટલી “ ચારીટી સ્કુલ ” ધરમની ની શાળા છે, તે સઘળાની વારશીક પરીખથા કરીઆ પડે, જે “ એકજીવીશાં ” થાએ છે તે રખાવનાં જોવા આ

ખાં ઇંગલંડમાં બીજી કોઈ દેખાવ યાતો નથી. દેવળનાં મોટા ગુંબજની નીચે થીએટરની માફક બેઠક ફરીઆમાં આવેછે, અને તાંહાં આસરે દશ હજાર બાલકોને તેમની નીશાલનાં જુદા જુદા ફેડવેલા પોશાક સાથે બે સાડીઆમાં આવેછે. તેઓની સાંહામણે આસરે દશ હજાર જેવા આવનારાઓને સાડી બીજી બેઠક ફરીઆમાં આવેછે. પાદરીએ બંદગી તથા એક ટુકું ભાશાંણુ ફરીઆ પછે, ઉપર જણાવેલાં દશ હજાર બાલકોની પાસે કેટલાંએક ગીત ગવારીઆમાં આવેછે. દશ હજાર બાલકો એકજ અને ધીરા અને મધુર અવાજથી ખોદાની બંદગીનું તથા બીજું ગાએણુ ગાએછે, તે સાંભલી દરએક આદમીનું દીલ ઘણુ ખુશ યાએછે. એ દેખાવ જોયાથી તથા તેઓને ગાતાં સાંભલી આપણા દીલમાં કોઈએક તરાંહનો હવેતો જોસ સો યાએછે, કે તેનું બપાંત કરવાને આ કલમ અશકતીવાંનછે. જે ઘણી હાવે દેખાવ પેહલ પેહલવાં જોએછે, તેનાં દીલમાં પગ થીતે માથા સુધી ઝબની ભરાઈ આવીઆ વગર રહેતી નથી. હેવું જણાવી આમાં આવીઈછે કે, રૂશીઆનો આગ્રો શાહનશાહ નીકોલાસ જરે ઇંગલંડ ગયો હતા, તારે ઉપરો દેખાવ તેણે પોતાની નજરે જોયો હતો, અને તેથી તેની આંખમાં આંસુ ભરાઈ આવીઆ હતાં.

આ મોટાં દીવાંતખાંનાંની ફરસબંદી ઘણીજ સોભઈતીછે. અવાર નવાર કાલા તથા સફેદ સંગેમરમરનાં પથરની લાડીઓથી તે બનાવેલીછે, અને તેની વચેવચમાંનો ભાગ “મેરીનરસ ટ્રેમપસ” ની માફક બનાવેલોછે, કે જેમાંથી કંમપસનાં બતરીસ ખુનાં બરાબર ખાલંમ પડે. જે ભાગ ગુંબજની બરાબર નીચે આવીઓછે તાંહાં પીતલની મોટી પવેટ જરેલીછે અને તે પવેટની નીચે બોએરમાં લારડ નેલસન તથા તેહનાં બે નામીઆ અમલદાર લારડ કાર્લીંગવુડ અને લારડ નારથેશકની કબર જોયામાં આવેછે. હેવું જણાવી આમાં આવીઈછે કે, લારડ નેલસનની કબરની સાથે તે નાંમદારનો વાવરો પણ મેલીઆમાં આવનાર હતો, પણ જે સેલરોએ નેલસનની કબર ઉઘડી હતી, તે સઘળાઓના દીલમાં એકાએક હવેતો જોસસો આવીઓ કે, તે વાવરો જરેલો નીચો કરીઆમાં આવીઓ તેહવો તેઓએ તેને તરત ફાડી નાંખીઓ, અને તે માંનો નાંધેલો નાંધેલો કટકો તે મોટા નાંમદારની પાદગારી દાખલ પોતાની પાસે રાખીઓ.

એ દેવળનો દખણનો ભાગ જેને “કોએર ફરી કેહેછે, તે ઘણોજ સુંદરછે. એ ભાગમાં જે કોતરકાંમછે તે પુરયવી ઉપર સઘી સાડીછે, હેવું જણાવીઆમાં આવેછે. પાદરીનું તખત તથા તેની સાધારણ બેઠક, તથા લારડ એચરની બેઠક, અને તેના હોધાની નીશાંણુ તથા નાંધેલા પાદરીઓની બેઠકની કોતરનીને વામ તેજ એક નાંમીઆ ફરીગરને ૧૪૦૦૦ રૂપીઆ આપીઆમાં આવીઆ હતા. મોટા પાદરીને વાસતે ઉભો રહી બંદગી કરવાને જે જગાછે, તેનાં માથા ઉપર પીતલની અંદર ગરૂડ પખરીનો આકાર કોતરેલોછે, અને તેની ઉપર મુનાનો ઘોર ચહડાવેલોછે તેથી તે પ્રખશી ઘણુજ સોભઈતું દેખાએછે. એ દેવળમાં જે “આરમન” વાંજની પેટીછે તેની કીમત વીશ હજાર રૂપીઆનીછે.

એ પરમાણે નીચેનો ભાગ જોઈ રહેઆ પછે, ઉપરનાં ભાગમાં લાઈબરેરી, માડેલ રૂમ, વીસપરીગ ગીઆલરી, ગોલડન ગીઆલરી, બાલ, ફરાસ તથા ઘંટ અને ઘડીઆલ જેવામાં આવેછે. વીસપરીગ ગીઆલરી ઉપર જવાનાં દાદરનાં ૨૬૦ ફાંડીઆછે. ગોલડન ગીઆલરી ઉપર જવાને જાંબી ૫૬૦ ફાંડીઆં પશાર કરવાં પડેછે, અને તારપછી બાલ ઉપર જવાને ૬૧૬ ફાંડીઆ ચહડવાં પડેછે. વીસપરીગ ગીઆલરી ઉપર જતાં હુધવચમાં એક ઓરો આવેછે, તાંહાં પુસતકખાનુછે. એ પુસતકખાંનું કાંઈ ઘણુ મોટું નથી, માત્ર ૭૦૦ કેતાઓછે, પણ તે સઘળી પુરાંણીછે. એ ઓરો અગત ફરીને મુસાફરને એટલા વાસતે દેખાડીઆમાં આવેછે કે, તે ઓરડાની પાટીઆની ભોંએ ઘણીજ અજબઅજ સરીખી રીતે બનાંવીઆમાં આવીછે. એ ભોંએ એક લાકડાંનાં પાટીઆનાં ૨૩૭૬ કટકાથી બનાંવીછે, પણ અચરત સરીખું એહેકે, આટલા બધા પાટીઆં એકબી સુક અથવા લાંકડાની ખીલીની મદદ વગર એક એક સાથે ઘણુજ મનજીત જડીઆમાં આ

વીઆંછે. એક બીજે ઓરડાં છે તેને “માડેલ રૂમ” એટલા વાસતે કહે છે કે “સર કરીસરોફર રેન” જનાં ઉપરીપણા હેઠલ આ મોટું દેવળ બાંધીઆમાં આવીઈ હતું, તેણે આ દેવળ કેવા પલાંન ઉપર બાંધવું, તે નો લાકડાંનો “માડેલ” નચુનો બતાવીઆ હતા, તે નચુનો આ ઓરડામાં છે. આ ટેકાંણે જણાવવું જોઈ એ છે કે, હમણા જ દેવલ છે તે ઉપલા નચુનાં પરમાણે નથી, કાંએજ તે નચુનો તે વખતે કમીટીને પસંદ પડીઆ નહી હતો, પણ હમણા જ કાબેલ શખસો તથા હુનરમંદ ધરીગરો એ નચુનો જોએ છે, તેવો વગર આમકો ખાવે હેવું મત આપે છે કે, જો તે નચુનાં પરમાણે આ દેવળ બાંધીઆમાં આવતે તો, ખચી ત તે ઇમારત હંમણાની કરતાં વધારે સોજાઈતી થાતે. એ બાબદનો વાંક તે વખતનાં ગ્રનુંની પાદરીઓને માથે લાગુ પડે છે, કાંએજ જ કમીટી સર કરીસરોફર રેનનો પલાંન તપાસવા બેઠી હતી, તે મથે ઘણાએક પાદરીઓ જોએ બાંધકાંમતનાં હુનરનાં કાંઈ શંકજ નહી તેવા હતા, તેઓએ પોતાની અનુમતમાં એન થેડવી ઉં” કે, એ દેવળ કરાસનાં આધારમાં બાંધવું જોઈએ. જો આ પાદરીઓએ “કરાસ” ની અનુન છોડી દીધી હોતેતો, સેન્ટ પાલસ કથીડરલ જ હંમણા છે, તેથી પણ સરસ થડતે, અને એ દેવળથી લંડન શેડર આ જ જ મગરૂરી ધરાવે છે, તેમાં ઓરબી વધારે થતે. ઉપલા ઓરડામાં બીજા ઇમારતોનાં પણ નચુનાં છે, તેનું અતરે બપાંન કરવાની જરૂર નથી. આ ઓરડા આગલથી આપણે એક ગોલ ચક્રનાં દાદર ઉપર બઈ એ છે, કે જેને “જીએમેટરીકલ સ્ટેરસ” કરીને કહે છે. એ દાદરની બાંધણીની ખુબી એ છે કે, તેનાં સઘળા મલીને ૯૯ ફાંટીઆં છે, તે સઘળા ફાંટીઆનો આધાર માતર સઘથી નીચેના એકજ ફાંટીઆ ઉપર છે, બાકી દરએક ફાંટીઆ માતર એક એકની સાથે જાંણે વરગાવી લીધાં હોએ તેવું લાગે છે. આપણે ચક્રી દાદરોને વ અમાંથી થાંબાનો ટેકાવ જોઈએ છે, તેવો ટેકાવ આ દાદરને મુતલગ નથી. જરે આ દેવળ બાંધીઈ હતું, તો રે પુસતકખાનાંમાં જવાને વાસતે તે ખાંતગી રસતો બનાંવીઆમાં આવીઆ હતા.

હીઆંથી નીકલીઆ પછે, આપણે “વીસપર્રીંગ ગીઆલરી” ઉપર જઈ પોંડાચીએ છે. એ ગીઆલરી ચંદરની બાજુથી દેવળનાં મેટાં ગુંબજની નીચે છે અને તેની આસપાસ ફરી વલવાને વાસતે સોહડાંનાં કદેરા સાથે ગોલ રસતો કીવેજો છે, એ ગીઆલરી ૫૨૦ ફુટ છે, અને તે હેવી રીતે બાંધીઆમાં આવી છે કે, જો તેની ફરતી દેવાલની એક બાજુએ મોહડું ફરી કોઈ શખસ ઘણજ હલુથી બી કાંઈ બોલે, તો તેજ ગીઆલરીમાં તેની બરાબર શાંહામણી બાજુનાં ભાગ ઉપર કોઈ પોતાંને કાંન દેવાલ આગલ ધરે તો તેને પેલા બોલ નાંરનાં સખુન સંભળાયા વગર રહે નહી અને એટલા માટે તેને “વીસપર્રીંગ ગીઆલરી” નુ નાંમ આપી આમાં આવીઈ છે. એજ ગીઆલરીની એક બાજુએ વલી એક બારણુ હેવું છે કે તે જો આપણે હું ગાડીએ તો પોતાની મેલે તરત બંધ ધાઈ જાએ છે, અને બંધ થાતાં એટલોતો મોટો ગોંધાટ કરે છે, કે તેમાંથી રોપના ગોલાનાં જેવો અવાજ નીકલે છે. આ બારણુ હુંગાડીને બંધ કરવાની ચાલ હમણા મોફૂફ કરી છે, કાં એજ ઇનજનીઅરોએ હેવું મત આપીઈ છે કે જો દરએક જોનારને વાસતે એજ બારણુ હુંધાડ થાંક કરીઆ માં આવથે તો, કોઈ દીને આ મોટી ઇમારતને નુકસાંન પોહાચથે. પણ ઇંગલંડના લોકો પારકા મુસાફર સાથે ઘણા ખાપાલુ રીતે ચાલે છે, તેથી જેવો દુર દેશથી મુસાફરી કરવા ગયા હોએ, તેઓની ઇછા પુરી પાડવાને વાસતે ઉપરું બારણુ હુંગાડીઆમાં આવે છે આ ગીઆલરી ઉપરથી ગુંબજનાં ચંદરનાં ભાગનો દે આવ ઘણોજ સારો લાગે છે. ગુંબજનાં આઠ ભાગ ફરી દરએક ભાગમાં સેન્ટ પાલના નંતમારાનો દેવાલ માલંમ પડે હેવાં ચીતારો રંગીઆમાં આવીઆં છે, એ ચીતારોનો શું આધાર કે શું રંગ, શું તેમની ખુબી અને મતલબ, એ સઘળું જોઈ આપણે અચરત થાયા વગર રહેતા નથી.

વીસપર્રીંગ ગીઆલરી ચંદરથી છે, તેમ તેજ જગાએ બાહરથી એક બીજા ગીઆલરી છે, તેને “સ્ટોન ગીઆલરી” ફરી કહે છે, કાંએજ તે સઘળી પથરથી બાંધેલી છે. એ ગીઆલરી રસતાની સંપાટીથી ૩૦૦ ફુટ ઉંચી

છે, તેથી એ જગાએથી લંડન શેડરનો દેખાવ સારો નજરે આવેછે. એથીબી ઉંચે જતાં “ગોલડન ગીઆ લરી” આવેછે, તેને આ નામ એટલા વાસતે આપીઉંછે કે, તે ગીઆલરીનાં લોહાડાંનાં કટરો ઉપર સુનાં નો ધાર ચહાડવેલોછે. એ ગીઆલરી ગુંબજની આસપાસ આવેલીછે, અને તેની ઉપર જવાને વાસતે અંધ ધારામાથી બીકટ દાદર ઉપર યાદ નહું પડેછે. આ જગા ઉપરથી લંડન શેડરનો દેખાવ ઘણેજ સારો લાગે છે. શેડરના મોટા અને ઘણા મારનાં ઘરો જુકરાં જવાં દેખાએછે—રસતામાં ચાલનારાં આલમીઆનાં મા તર માંથાં નજર આવેછે—મોટા રસતાઓ અને પુચો જાંજી લીટીઓ દોરી હોયે તેવા લાગેછે—નાંધલા ર સતાઓતો સુતલગ માલંમ પડતા નહી, અને બંધે બાજુનાં ઘેરો એક એક સાથે મલી ગયાં હોયે તેમ દેખા એછે—રસતા ઉપર ફરનારાં મોટાં આમનીબસો તથા ગાડીઓ જાંજી “બચ્ચા બાલેકા ખેલ” ની નાંધલી ગાડી ઓ હોયે તેમ દીશેછે. ઘરોની તથા કારખાંનાંઓની ઉપરનાં ધુમારીઆંઓ તથા દેવળનાં ગુંબજ એક એક ની શોર નાંધલા શોટા હોયે તેમ દેખાએછે—ટેમસ નદી જે આખાં લંડન શેડરમાં ફરી વળીછે, તે એક રે લાની માફક નજર આવેછે, અને તેની ઉપર ફરતી આગબોટો છોકરાઓ વરસાદનાં દાહાડાંમાં આપણા મે દાંનમાં કાગલનાં વાંદાંજી તરાવેછે તેટલા આકારની દેખાએછે—કેટલાએક માઈલ સુધીનાં ઘેરાવાનાં “પાર ક” બાગ જાંજી એણીગમ પેલીગમ નાંધલી લીલી સાદરીઓ પાંથરી હોયે તેવા લાગેછે. એ જગાએથી શેડર નો વીશ માઈલ શુધીનો ઘેરાવો આપણી નજરે પડેછે, અને જેમ આપણે એક “માપ” નકસો જમીન ઉપ ર પાંથરીને જોઈએ, તે પરમાણે ઉપલી ઉંચાઈથી લંડન શેડરનો દેખાવ આપણી નજર આગલ નીચે એક મો ઠો નકસો પાંથરીઓ હોયે તેવા લાગેછે.

ગોલડન ગીઆલરી ઉપરથી આપણે બાલ તથા કરાસ જે સઢથી ઉંચો ભાગછે તાંહાંશુધી જાઈ ગઈએ છે. એ જગા ઉપર ચહાડવાનું શેડરું નથી. ‘આગબોટો અથવા વાંદાંજીનાં રોલ ઉપર ચહાડવાને વાસતે રા રડાંનાં નાંધલા અને સાકરા દાદર કરીઆમાં આવેછે, તેમ જીસાલનાં લોહાડાંનાં સલીઆનાં દાદર હીઆંજી, અને આ જગેથી જો કોઈ નીચે પડીઓતો તેનાં સરીરનો લુકે લુકો થઈ જાયે, તોપણ યુસાફર પોતાનો શો ખ પુરો પારવાને હંમેસ હીંમત કરેછે. “શું હીંઆવેર આવીઓ, અને હવે હીંમત છોડો?” એમ દરએક જોવા જનાર વીઆર કરેછે. જ્યો સરીરે રોગા હોયે, તેઓને આ જગા ઉપર જવાને ભજામણ કરીઆ અં અસહ્ય નથી. જેમ વાંદાંજી ઉપર કપતાંન ઉંચો રહીને રોજ ઉપર જનારાં ખજાસીને ફીરે અને હીં મત આપેછે, તેમ ઉપલા બાલ ઉપર જનારાં શખમને આ દેવળનો એક રખેવાલ હીંમત આપેછે અને કે હેઠેકે “હજુર જાઓ—ગભરાતાના—કાઈ ચંતા નથી—હવે જરાકન બાકી રહુંછે—કશી ફર નથી.” આ પરમાણે હીંમતનાં સુખનો જેમ આપણે સાંભલતા જાઈએછે, તેમ ઉપર જવાને આપણને પણ શુર છુટે છે, અને જ્યારે બાલ ઉપર ચહાડી રહીએછે અને તાંહાની નાંધલી બારીઓમાંથી શેડરની બાહરનો ઘણું એક માઈલ સુધીનો દેખાવ જોઈએછે, તાહરે—હા ! સું સુંદર દેખાવ આપણી નજરે પડેછે—તેનું બયાંન કલમથી યાદ શકે નહી વાસતે જ્યોએ તે મજાહ જોવી હોયે તેઓએ ઈંગલંડ જાઈ તેનો ખરો સવાદ લે લે—એજ હમારી ભજામણ. આ બાલની અંદર માતર બાર આદમી સમાએ એટલીજ જગાછે, અને તેનું વચન ૫૬૦૦ રતલછે. બાલની તરીસ કુટની ઉંચાઈએ ખરીચટી ધરમની નીશાણ દાખલ કરાસછે. કરાસ નું વચન ૩૩૬૦ રતલછે, અને જોકે તે ૧૫ કુટ લાભોછે, તોપણ આપણને રમતામાંથી રોટલી કરવાનો તવા થો હોયે તેટલો દીશે.

આ દેવળનાં કદ પરમાણે તેનું ઘડીઆલ પણુ, અને દખણ પરમખ તરફનાં જીનાંરાની અથવા માં તે જોઈએ. દેવળની પરમખ તથા દખણ તરફ લોહોનો આવાજબ ઘણોછે, તેથી વખત દેખાડવા માટે એ બંધે બાજુ “શમેલ પલેટ” ધખાને ધડીઆલની તખતી જોડીછે. એ પલેટનો ઘેરાવો ૫૧ કુટ છે તથા

તેની ઉપર ઘડી ખાલંમ પડવાને વાસતે જે આંક પાડીઆમાં આવીઆછે તેની લંબાઈ બે ફુટ અને હુડી ઇંચ ચૃછે. પણ જણાવવાનો કાંટો ૯ ફુટ—૯ ઇંચ લાંબોછે અને તેનું વજન ૭૫ રતલછે. ઘડી જણાવવાનો કાંટો ૫ ફુટ—૯ ઇંચછે અને તેનું વજન ૪૪ રતલછે. તેની અંદરનું કાંમ જેમ સાદું તેમ ઘણું સરસછે. તેનાં ચક્ર ગાડીનાં આક્ર કરતાં મોટાંછે. “ધેનડીઉલંમ” અથવા લુલક ૧૬ ફુટ લાંબુછે અને તેની નીચેનાં ડુંગરાનું વજન ૧૮૦ રતલછે. એ ડુંગરો આટલો ભારીછે તોપણ જે તાર સાથે તેને લટકાવીઆમાં આવી આછે, તે તારની જાડાઈ અરધા રૂપીઆની જાડાઈ કરતાં વધારે નથી, જેમ શાધારણ ઘડીઆણોનાં લુલક એ ક બાજુથી બીજાં બાજુએ દરએક પળમાં એક વખત જતએછે, તેમ આ લુલક કરતું નથી—તેનો દર એક રૂં રાવો બે પળે થાએછે, ઇઆને દરએક મીનીટની અંદર ૬૦ ને બદલે ૩૦ વખત ટકારી ખારેછે. આ ઘડી આલ ઇસવી સને ૧૭૦૮ માં બનાવેલુંછે.

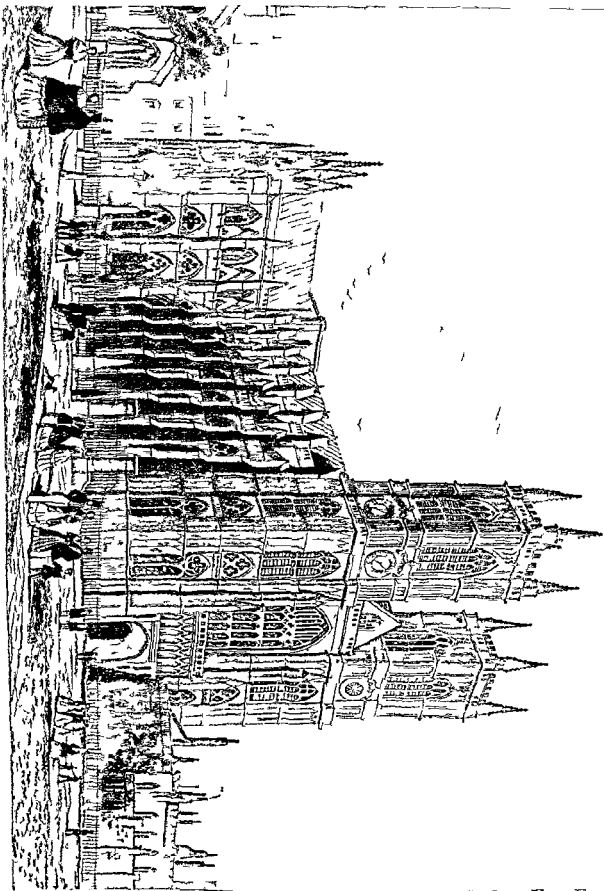
એ ઘડીઆલ ઉપરનો વખત શેહેરમાં જણાવવાને વાસતે દર ઘડી તથા ૦૧ ઘડી મોટા આવાજથી અ ને દુર સુધી સંભલાએ, તેવું કરવા માટે સારી ગોઠવણ કરીઆમાં આવીછે. એ કારણસર એક ઘણો મોટો ઘંટછે કે જે દેવળની જમીનની સપાટીથી ૪૦ ફુટ ઉંચાઈએ ટાંગેલોછે. ઘડીઆલનાં સાચાની સાથે એક જ જથ્થત તાર જોડીને આ ઘંટની હથોડી સાથે લાગુ પાડેલોછે. જાહેર ઘડી વજાડવાનો વખત થાએ, તારે પેલી હથોડી પેલા તારની મદદથી ઉંચકાઈને નેટલા વાગા હોએ તેટલી વાર ઘંટની ઉપર જોરથી પડેછે, તેથી મોટા આવાજ સાથે લોકોને વખત ખાલંમ પડેછે. આ ઘંટ દશ ઇંચ અથવા લગભગ એક ફુટ બરછે, અને તેનું કુલ વજન ૧૧૪૭૪ રતલછે. તે એટલો મોટોછે કે, જે તેને જમીન ઉપર મેલીઆ હોએ તો ૩૫ ફુટનો ઘેરા વો રોકે. જે હથોડી એ ઘાંટ ઉપર પડેછે, તેનું વજન ૧૪૫ રતલછે. અને જે ઘડી વાગેછે, તેનો અવાજ એટલો તો મોટો થાએછે કે, મધ રાતને વખતે આપણી અખતાવર રાંછીનો વીંનડસર મથેના મેહલ જે લં ઇંચની લગભગ ૨૧ માઈલ દુરછે તાંહાં સુધી સંભલાએ—ઇઆને જે તે ઘાંટ ઝુંબણલાવી આપણાં કોટમાં નાં દેવળમાં મેલીઆ હોએ, તો રાતને વખતે તે ઘાંટ ઉપર વજાડેલો વખત થાએ સંભલાએ. મોટા ઘંટની પાસે વલી બીજા બે નાંધલા ઘંટોછે તેની ઉપર ૦૧ ઘડી વાગેછે.

એ દેવળની ઉપરનો સઘજો ભાગ જેઈ રહેઆ પછે, આપણને તેનાં ભોંયેરામાં લઈ જયામાં આવે છે. એ ભોંયેરાનાં તરણ મોટા ભાગ કીચેલાછે. દર એક ભાગ ૪૦ ચોરસ ફુટછે અને તેની વચેવચમાં મો ટા અને સોભઈતા થાંબાછે. બાહેરની વરાંછુની દેવાલમાં જે બારીઓછે, તેની ખારકતે આ ભોંયેરામાં અ જવાળું પશાર કરીઆમાં આવેછે, પણ તેની વચે વચેના ભાગ દીવાની રોશનીની મદદ વગર જેઈ શકાતો નથી. એ ભોંયેરું ઘણુ ફરીને નાખીયાં શખસોની કબર કરવાને વાસતેછે. સર કરીસટોફર રેન જેને એ નાં મીતું દેવળ બાંધીઉછે, તેની કબર હીઆંછે. નેલમનની કબર પણ આ જગાએછે તે વીશે આગલ જણાવીઉછે.

હાવી મોટી ઇમારત ઉપર કોઈ વાર વીજ પડેતો તેથી મોટી ખરાબી થાએ, તેનો અટકાવ કરવા માં ટે કરેલી ગોઠવણ સારીછે. કેટલેએક અંચાવતો એ દેવળની બાંધણીથીજ યાદ સકેછે. લોહડું તથા શીગું અ થવા હરેક બીજા ધાતુ હંમેશાં વીજને ખેંચેછે, તે પરખાંતે દેવળનો કસાસ જે લોહાડાંનેછે તેની ઉપર વીજ આવેતો, તે દેવળનો સડથી ઉપનો ગોલ ભાગછે કે જેને “બાલ” ફરીને કહેઆમાં આવેછે, તેને ટેકો આ પવાને વાસતે અંદરથી જે લોહડાંનાં થાંબાછે તેની અંદર ઉતરે—પછી તાંહાંથી એક તાર મોટો ડુંબજ જે અંદરથી લાકડાનો પણ તેની બાહેરની બાજુ ઉપર શીયાંનું પાડેછે, તે શીયાં સાથે મેલવી લીધોછે—તાંહાંથી વલી વરસાદનું પાંછી કાહાડી નાંખવાને જે નલીઓછે, તાંહાંસુધી તાર લાગુ પાડીઓછે, અને તેહાર પછી દેવળમાં પાંછી પ્રક્ર પાડવાને વાખતે શીયાંની જે નલીઓછે, તે નલીઓની ખારકતે વીજ જમીનની અંદર જાઈ શકે. એ ઉપરથી જ્યામાં આવશે કે છેક ઉપરથી તે નીચે સુધી “ધંડર રાઈ” (વીજ અંચાવવાને વાખ

તે લોહારાનો સલીઓ) ગોઠવીઆને બદલે, એજ ઈમારત ખેલી વરસાદની તથા પાણી પેંહોચતું પાડવાની નલીઓથી તે ખતલજ પાર પારીઆમાં આવીછે.

આ નાંખીઆ દેવળની ટુક તવારીખ આપીને તેનું બયાન બંધ કરીએછે. હાલ જે જગાએ સે' નર પાલસ કથોડરલ છે, તેજ જગાએ આગલ ઘણા દેવળ બંધાયાં હતાં, પણ જમાનાની ગીરદસથી એક પછી એકના નાંસ થાયો હતો. જે જગાએ આ મોટું દેવળ હમણાં, તાંહાં પેહલ વેહલું દેવળ રોમન લોકોએ બાંધીઈ હતું, હવું સામેત થાયુંછે, કાંએજ હમણુની ઈમારતને વાસતે બારે સર કરીસંટોફર રેને પાયો ખો દીઓ હતો, તારે જમીનની અંદરથી ઘણીએક અસલી ઈમારતની નીશાંણ મલી હતી, તે અસલનાં રોમન લોકોનાં બાંધ કાંએને ખલતી આવતી હતી. આ દેવળનો પાછલથી ડાયોક્લીસન પાદશાહનાં વખતમાં નાંસ થાયો હતો. તાહર પછી એજ જગાએ ખરીસટીઆનોનાં દોશત પાદશાહ કાંનરંટનટાફને એક દેવળ બંધાવીઈ હતું, તેનો નાંસ ઈંગલંડનાં જીતપરશતી સાકરાંન પાદશાહના વખતમાં થાયો હતો. તાહર પછી ઈ સવી સને ૬૦૩ નાં સાલમાં સાકસનની ઓલાદના પેહલલા ખરીસટી પાદશાહ એથલબરટનાં વખતમાં ફરી થી એ જગા ઉપર દેવળ બાંધીઆમાં આવીઈ હતું. ઈસવી સને ૧૦૮૬ નાં સાલમાં લંડન ખે મોટી આ ગ લાગી હતી તેમાં એ દેવળનો ફરીથી નાંસ થાયો હતો. તાહરપછી વલી તેને બાધવાને વાસતે કેટલાએક પાદરીઓએ મેહનત લીધી હતી, તેહમાં ઈંગલંડનાં પાદશાહ પેહલલા હેનરીએ સારી મદદ કીધી હતી, અને ૧૨૨૧ નાં સાલમાં તે ફરીથી તઈઆર થાયું હતું. હમણુ જે દેવળછે તેનાં જરૂં આ દેવળ ઉંચું નહી હતું, તોપણ લંબાઈમાં ઘણુ વધતું હતું—તેની સઘથી વધતી લંબાઈ ૬૨૯ ફુટ હતી અને હાલના દેવળની લંબાઈ ૫૦૦, ડુટછે, એ દેવળની અંદર જે “આલટર” ઈઆને કુરબાનગાહ હતો, તે સોનાં તથા જહવેરાતથી સાણારેલો હતો, અને તે સીવાએ એ દેવળને અસલનાં પાદશાહથી ઘણી કીમતી ભેટ થાઈ હતી. ફરાંનસનો પાદશાહ જાંન જાહરે ઈંગલંડ ગયો હતો, તાહરે તેણે આ દેવળને સોનાનાં ચાર મોટાં વાસણો ભેટ આપીઆં હતાં. ઈસવી સને ૧૫૬૧ નાં વરસમાં એ ઈમારતની ઉપર વીજ પટીઆથી ઘણીએક ખરાબી થાઈ હતી, પણ તે સમારવાનું કામ લાંબી યુદત પછી સરૂ કીધામાં આ વીઈ હતું, તે ૧૬૩૩ માં પુરૂ થાયું હતું. તેહરપછી એ ઈમારત ૩૩, વરસ સુધી સલામત રહી. ૧૬૬૬ નાં વરસમાં લંડન ગેહરે ખે જે મોટી આગ લાગી હતી, તેમાં ફરીથી એ દેવળનો તમાંમ નાંસ થાયો હતો. એ આગ પછી જે દેવળ બાંધીઆમાં આવીઈછે તે હઈઆતછે અને હાલ આપણે જોઈએછે. તેનો પાયો ૧૬૭૫ નાં વરસમાં નાંખીઓ હતો અને ૧૭૧૦ માં તે બંધાઈને તમાંમ થયું હતું. એ ઈમારતનો પાયો નાંખતી વેલાએ એક ઘણોજ સારો સગન મલીઓ હતો, તે એજ સર કરીસંટોફર રેને પાયો ગોઠવ તી વેલાએ એક બેગારીને એક મોરસ પથર લાવવા કહેઈ, તે ઉપરથી જે પથર તે લાવીઓ, તે અખલનાં દેવળમાં કોઈની કબર ઉપરનો હતો, અને તેની ઉપર “રીજરગમ” લખેલું હતું. એ સખદ લાટીનછે અને તે નો અરથ “પાણું ઉઠો” એમ થાએછે. એ ઉપરથી તે વખતે સારો સગન એમ જાંણીઆમાં આવીઆ કે, તે બોલ “પાણું ઉઠો” કરીને હતો, તેથી આ દેવળ ખચીત પાણું ઉઠે, ઈઆને વલી એકવાર વધારે બંધાઈ ને તઈઆર થાગે. આ મોટું દેવળ બાંધતાં ૩૫ વરસ થાયાં હતાં, તોપણ પેહલેથી તે આખર શધીનું કાં મ એકજ બાંધનાર, એકજ પાદરી અને એકજ ઉપરીનાં હાથ તપે થાયું હતું. આગલ જણાવીઈછે કે, આ દેવળની પછવાડે એક કોરડ, બાવીસ લાખ, બોવીસ હજાર, તરણુશોને સીતેર રૂપીઆનો ખરચ થાયો હતો. આ મોટો ખરચ શેરૂરમાં જરૂલા કોલસા આવે તેની ઉપર જગાત ભેતી કરીને તેની ઉપજમાંથી તથા બાકી નો સરકારી ખર્ચનાંમાંથી પુરો કરીઆમાં આવીઓ હતો. આગલ કહુંછે કે એ દેવળની સઘથી વધતી લંબાઈ પાંચગો ફુટનીછે. આપણી યાપુ ખે સઘથી મોટી ઈમારત ટાંનહાલછે અને તેની કુવ લંબાઈ આસ

WILKINS (F) ABNEY

રે તરણસો કુટ છે—વાસતે જે આ ઠાંઠનહાલની ઈમારત જેવી પોણાએ ઘણી ઈમારત આપણાં ધીઆંતમાં લઈએતો એ દેવળનું કદ આપણા ધીઆંતમાં આવે. સેન્ટ પાલસની ઉંચાઈ ૪૦૪ ફુટ છે, આપણા કોટમાંનાં દેવળની ઉંચાઈ ૧૪૦ ફુટ છે—માટે જે લગભગ હેવાં તરણ દેવળ એક એક ઉપર ચડાવીઆં હે એ તો, સેન્ટ પાલસની બરાબર થાયે.

આખું દેવળ જેવા જનાંરને ચાર શીર્ડીંગ અને બે પેનસ આપવી પડે છે.

વેસ્ટમીનસ્ટર આખી.

આ દેવળ લંડનનાં વેસ્ટમીનસ્ટર લાગમાં છે, અને તેની કારીગરી અને પુરાણાપણાને વાસતે ઘણું વખણાયેલું છે. જે જગાએ આ દેવળ હુમણા છે, તે જગાએ ઈસવી સનેની સાતમી સદીમાં એક દેવળ બાંધીઆમા આવીડું હતું, પણ તેનો ડેનસ લોકોએ નાંસ કીધો હતો. ૧૦૫૦ નાં સાલમાં પાદશાહ એડવરડ ધી કનફેસરે તે જગાએ ફરીથી એક દેવળ બાંધીડું હતું, અને ઇંગલંડનાં પાદશાહોને તાજ પેહરાવવાની ફીરીઆ તાંહાં કરવાની ખતલખથી, તે દેવળનાં ખર્ચનાં ખાતે દીખતી પોશાક તથા મુંતાનું એક તાજ અને તેજ ધાતુની એક લાકડી, તથા બીજી છનસો બખશેસ દાખલ આપી હતી. આ પાદશાહે કીરોસે થેડાવ આજ દીન શુધી વ્યવસ્થામાં લાવીઆમાં આવીએ છે, કાએને ઇંગલંડનાં પાદશાહ હારલડ અને “વીલીઅમ ધી કાનફરર” થી તે આપણી હાલની નાંમદાર રાંણીને મંથે તાજ નેલવાની ફીરીઆ એજ દેવળ મથે ફરી આમા આવી છે. ૧૩ મી સદીની વ્યવસ્થામાં એ દેવળનો ઘણો ખરો ભાગ ખરી ગયો, પણ પાદશાહ પેહલા અને બીજા એડવરડનાં વખતમાં તેને પાછો બાંધીઆમાં આવીએ હતો. પાદશાહ તરીજ એડવરડ અને બીજા રીચરડનાં વખતમાં એ દેવળનાં ઘણાએક વધારો કરીઆમાં આવીએ હતો. પશ્ચિમ તરફનો ભાગ કે જે હીઆં આવેલા નકશામાં પાડ્યે છે, તે તરીજ રીચરડ તથા સાતમાં હેનરીનાં વખતમાં બંધાયો હતો. એ બાજુએ જે બે મોટા અને ખુબસુરત મીનારા જેવામાં આવે છે, તે સર કરોસટોફર રેનનાં નકશા ઉપરથી આવેલા છે. પેહલલા અને બીજા જાનનાં વખતમાં બારણા ઉપરની જે મોટી બારીએ દેખાએ છે, તે ફરીથી બાંધીઆમાં આવી હતી ૧૮૦૯ નાં માવ પછી પણ આ દેવળનાં દેખાવમાં વારેલડી એ ફેરફાર કીધામાં આવીએ છે. આને આપણે જે જોએ છે, તે એક પુરાતન ઈમારત વારેલડીએ થાયેલા ફેરફાર સાથે જોએ છે. પણ તેની અંદરની ઘણીખરી બાંધણી અને તેમાંની કારીગરી, જે જેવાથી એ દેવળ જેવા જનાંર ઘણાએક ખુશ થાયે છે, તે પુરાંનાં વખતની છે, અને તે ઘટતી તપાસથી જેવાથી આપણી ખાતરી થાયે છે, કે આગવા વખતમાં આ દેશમાં ઉંચી કારીગરીની કશી ખુટ હશે નહીં. એ દેવળનો સઘની તરફથી બાહરનો દેખાવ ખુબસુરત છે. તેની બારીએ ઘણીજ મોટી અને ઉંચી જાતનાં કોતરકાંમથી પુરે છે, અને કેટલીએકમા રંગીન કાએ નડેલા છે, તેથી તેમનો દેખાવ ઘણોજ મોઝે છે. ઘણાખરાં દેવળોની તરફ એ દેવળ પણ કરામતનાં આકારમાં બાંધીઆમાં આવીડું છે. ઉગમનથી પશ્ચિમ શુધી એ દેવળની લંબાઈ ૩૦૫ ફુટ, અને યોતરથી દેખણ શુધી ૨૦૦ ફુટ છે. બોએતરીએથી બાપરાં શુધીની ઉંચાઈ ૧૫૦ ફુટ છે, અને મીનારાએની ઉંચાઈ ૨૨૫ ફુટ છે.

ઇંગલંડનાં ઘણાખરા પાદશાહોની કબરો આ દેવળમાં છે. શાહાજાદા, ઉમરાઓ, અને લશકરી અગ્રણીઓ, નાનીઆ પરધાનો અને પાદરીએને પણ હીઆં દાદીઆમાં આવીઆ છે. કેટલુંએક થયું મેન્ટ પાલસનાં દેવળમાં મોટા મોટા લશકરી અગ્રણીઓને દાટવાનું ચર કીધામાં આવીડું છે, તેમ આ દેવળમાં હવે ઘણું કરીને જેઓ રાજદરબારી કાંમમાં તથા ધરમ ચાસતરમાં તથા ક્ષેત્ર દાખલ તથા વીહીઆ અને એ લંબની માહેતગારીમાં તથા તેનો ફેલાવો કરવામાં નાંમ મેલવીડું રાએ, તેઓની જગા ફરીઆમાં આવે છે. જે

વા શખસોની કબરો તથા તેઓની યાદગારી રાખવાને સાડ ઉભી કીધેલી નીશાંણો આ દેવળનાં દરમ્યેક ભાગમાં જોવામાં આવશે. હેવી કબરો અને નીશાંણો, કે જે દેખાવમાં ઘણી ખુબસુરત કીધેલી છે, તે જોવાથી શાધારણ જોનારને ખુશી ઉપજે છે તેનાં કરતાં તવારીખનાં અભીઆરીઓને આગલા બનાવોની દબ્બાદ આવીઆથી, તથા તેમને પોતાનાં મગજમાં તાજું કરીઆથી વધારે ખુશાલી લાગે છે.

વેસ્ટીનસ્ટર આમી ગોયા એક ઘણુજ મોટું દેવળ છે અને તેમાં બીજા ઘણાએક “ચાપેલ” અથવા નાંધવાં દેવળો છે તેમને જુદાં જુદાં નામ આપીઆં છે, તેથી તેઓ એવાં આપે છે. જે કોઈ અનર્જાણો શખસ ભોમીઆની મદદ વગરે વેસ્ટીનસ્ટર આમી પોતાનીજ મેલે જોવાની કોશિસ કરેતો, અંદર તે છુલો પડીઆ વળાં રહે નહી. જેવા જનારની સાથે ફરવાને તથા દેખાડવાને વાસતે ભોમીઆ રાખેલા છે, તેઓ થોડાં આદમીઓને જમાંવ થાતો જાયે, તેમ તેઓને ફેરવીને સઘળું દેખાડે છે, અને તે જોવાને સાડ દર એક આદમી દીક છ પેનસ અથવા પાવલો લીધામાં આવે છે. આ દેવળમાં જેવા જનારને સવલથી સઘળી બાજુએ ફરી વળવાને સાડ “પોએટસ કારનર” આગલનાં બારણાથી દાખલ કરીઆમાં આવે છે, અને સ ઉધી મોટું દેવળ જે સઉથી વધારે જેવા લામ્કે છે, તે છેલ્લે દેખાડીઆમાં આવે છે, પણ આ જગાએ બધાં ન કરતી વેલા હોમે તે મોટાં દેવળથી શરૂ કરીએ છે.

પશચ્ચનાં બારણુ આગલથી દાખલ થયા કે એ મોટાં દેવળમાં આપણે જાઈ શકીએ છે. તેમાં બે બાજુથી હારેદોર ઘણાજ મોટા અને સોબહતા થાંબાઓ બાંધેલા છે કે જેથી કરીને વચમાં એક મોટો હાલ નીકલીઆ છે જેને “નેવ” કરી કહે છે. થાંબાની બંને બાજુના ભાગ જે “નેવ” નાં જટલાન લાંબા છે તેને “એનલ” કરી કહે છે. આ નેવ તથા એનલ લંબાઈમાં ૧૬૬ ફુટ છે તથા તે બંને મ લી પોહાલાઈ ૭૧ ફુટ છે તથા ઉંચાઈ ૧૦૨ ફુટ છે તેથી આ દીવાનખાનાંને દેખાવ ઘણાજ છુલ્લ દીશે છે. હીઆની બારીઓ નસતરનાં જેવી કમાનનાં આકારની છે અને તેમની ઉપર રંગીન કાચનાં ચીતારો તથા બીજા કારીગરીની નકમી છે તેનાં બધાંમાં જટલી તારીક કરીએ તેટલી થોડી છે. સાંમને આપણને વળનતરની પેટી તથા દેવળની એક દેખાએ છે તથા જગાએ જગાએ નાંમીઆ શખસોની યાદગારીનાં પુતળાં તથા બીજા નીશાંણો જે આપણે જોઈએ છે, તેથી તાંહાં એક અનજ દેખાવ આપણી નજરે પડે છે. પશચ્ચ તરફનાં બારણુ આગલ ઇંગલંડને નાંમીઆ પરધાન, વીલીઅમ પીટ, જે ૧૮૦૬ નાં સાલમાં ખરણ પાંમીઆ હોતો તેની યાદગારીમાં પરજની તરફથી રૂપીઆ ૬૩૦૦૦ ને ખરચે સંગેમરખરનાં પથરમાં એક બાહાવલું ઉભું કીધેલું છે તેમાં મી૦ પીટને “આનસેલર આવ પી એકસએકર” ના પેશાકમાં ઉભો રાખેલો છે, તેની જમની બાજુએ તવારીખ તેના અમલનાં વખતમાં બનેલા બનાવોની નોધ લીએ છે, અને દાબી બાજુએ જ લખે સાંકલની અંદર બંધાઈને તેનાં પગ આગલ પડેલો છે. મી૦ કાકસ, જે મી૦ પીટનાં વખતમાં બીએ નાંમીઆ પરધાન ગણાતો હોતો તેનું બાહાવલું ઉપલાં બાહાવલાંની બાજુએ છે. એજ જગાએ પરજની તરફથી લારડ હાલંડની યાદગારી રાખવાને વાસતે એક ઘણુજ કીમતી પુતળું છે. હીઆં બેન જાનસનની કબર જોવામાં આવે છે. અર વીલીઅમ ટેમપલ, તેની બાએડી, અને છોકરાની યાદગારીમાં તથા રાણી આનનાં નાંમીઆ પરધાન સીડની અરલ આવ ગોડાલફીનની યાદગારીમાં ખુબસુરત પુતલાઓ ઉભાં કીધેલા છે. ફરીઆની તથા ખુશકી ઉપરની લડાઈઓમાં જે સુરા અમલદારોએ વખાંણ લેલી હતી તેઓની તથા નાંમીઆ પરધાંનેની યાદગારીની નીશાંણો જગે જગે આ હાલમાં જોવામાં આવે છે. દર એક જણનાં ગુણો પુતલાનાં અથવા તકતીનાં આકારમાં ઘણા સારી પડે જણાવીઆમાં આવીઆં છે, તે સઘળાંનું વીગતવાર બધાં આવવાની જે આ જગાએ કોશિસ કરીએ તો ઘણાએક સફા બરાએ.

ગરેટ બરીટનનાં વખત ઉપર જરે નવો પાદશાહ અથવા રાણી બેથનાંર હોએ છે, તારે આ જગા જે

જાતે ઘણીજ સોલહતીછે, તેનાં દેખાવમાં વધી અતીધણી શુધારો થાએછે, કાંએજ પાદશાહનાં ખરણ પછી તખ્ત ઉપર બેશનાંર બીજા પાદશાહને માંથે પેહલ વેહલે તાજ મેલવાની કીરીઆ, જે ઇંગલંડને વડો પાદરી આરમ બીરાપ આવ કાંનટરબરી કરેછે, તે હીઆં થાએછે. તે વેલાએ પરધાનો તથા બીજા અમલદારો તથા ઉમરાવો અને ઉમરાજદીઓ પોતાનાં દરબારી પોશાકો શાયે, તાંહા બીરાજે, તથા હાઉસ આવ કામનસનાં અધીકારીઓ અને બીજાઓની જે કક મહેલે, તથા તાંહાં જે મોટી કીરીઆ બનેછે, તે સઘળાનો દેખાવ ઘણાજ દબદબા ભરેલો લાગેછે, જેનું નજીવીઆમાં આવીડંછે. આપણી બખ્તાવાર અને નાંમદાર રાંણી વીક્ટોરીઆને માંથે તારીખ ૨૮ મી જુન ૧૮૩૮ ને દીને તાજ મેલવાની જે કીરીઆ યાદગીરતી તે હીઆં કીધામાં આવી હતી. એ વખતે નેવની અંદર થાંબાની શોરેથી તથા પરામનનાં દરવાજાને માંથેથી જે નાંરાઓને સાડી ગીઆલરી બનાંવીઆમાં આવી હતી. “ટરાંનસેપટ” નાં એાતરનાં ભાગમાં ઉમરાઓને વાસતે અને દખ્ખણનાં ભાગમાં ઉમરાજદીઓને વાસતે ગીઆલરી કીધામાં આવી હતી, કુરબાંન ગાહનાં માંથા ઉપર હાઉસ આવ કાંમનસનાં અધીકારીઓની નગા કીધી હતી, અને વચંનતરની પેટીની સાંહાંમને ૪૦૦ ગાંનાંરાઓને સાડી બેકક કીધામાં આવી હતી. કોએર અને ટરાંનસેપટની વચમાં નાંટકની બેકકનાં આધારમાં એક નગા બનાંવી હતી અને તેની વચોવચમાં કીમતી ગાલીયા તથા કસબી તાકા પાંથરેલા હતા અને તેની ઉપર “એર આવ હાંમેન” ની ખુરશી હતી. એ નગાની સાંહાંમને લગભગ એાતર તરફ વડા પાદરીને ઉભો રહી અંદગી તથા ભાશાંણ કરવાની નગા હતી. એ વેલાનાં દેખાવનું બધાંન જે કીધામાં આવીડંછે, તે ઉપરથી જેનું ધારવામાં આવેછે કે તે વખતે એક અનંબ દેખાવ થાયો હશે. તાજ પેહરવાની વખતે જે ખુરશી હાંમેસ વાપરીઆમાં આવેછે અને જે આપણી નાંમદાર રાંણીની વખતે પણ કાંમમાં આવી હતી, તેનું બધાંન ઘટ્ટી નજોએ વાંચીઆમાં આવશે.

આ મોટા હાલના ઉગમણનાં છેડા ઉપર જે ભાગ આવેલોછે, તેને કોએર કરી કેહેછે, એ નગાની ભોએ ઘણી ખુબસુરત દેખાએછે. કાંએજ અરધી ઇંચથી તે ચાર ઇંચ શુધીનાં જુદી જુદી જાતનાં અને તરેહ તરેહ રંગનાં સંગેમરમરનાં પથરનાં કટકાથી તરેહવાર નકશી દેખાએ તેવો આધાર કાઠાએલોછે. એ નગાએ ઘણીજ સુંદર વચંનતરની પેટી ઉભી કીવેલીછે, કે જે લકતીને વખતે વજડીઆમાં આવેછે. આ નગાએ સર આઠસાક નીઠંનનું એક ઘણુજ સોભદ્રતું પુતલુંછે. એ નાંમીયા ફીલસુફને અડીગીને બેઠેલો પાડીએછે અને તેનો અંમનો હાથ તેને રચેલાં કીમતી પુસતકોની ઉપર પડેલોછે. રીઅર આડમીરલ ટાઈરેલની યાદગારીમાં જે પુતલુંછે તે ઘણુજ ખુબસુરતછે. એ અમલદાર દરીઆમાં જરણ પાંખીએ હતો, તે બતાવવામાં તથા તેનાં પરાંણ બેઠેસત તરફ જતો દેખાડવાને વાસતે તેનાં પુતલાની શોડે ઘટતા આધાર પાડેલોછે. મેનર ન નરલ સર સ્ત્રીનર લારેનસ જેને ૧૭૪૬ થી ૧૭૫૬ નાં વરસ શુધી હીંડુસથાંનનાં કોરોમાંનડેલ કોસતા ઉપર ઘણી બાહાડરી બતાવી હતી, તેની યાદગારીમાં એક પુતલું મેલેલુંછે. એ ઉપરાંત હીંઆં બીજા ઘણી હેવી યાદગારીની નીશાંણોછે.

હીંઆંથી નીકલીઆ પછી જે નગાને “ ટરાંનસેપટ ” કરી કેહેછે તાંહાં આપણે જાઈએછે. હીંઆં પણ નાંમીયા રાખસોની યાદગારી કાએમ રાખવાનાં ઘણુએક કીમતી પુતલાંએછે. પેહલલા તથા બીજા પાદશાહ ચારલસનાં વખતનાં ડીકક તથા ડબેસ આવ નીકકાસટલની, તથા સર પીટર વારેન અને આડમીરલ વરનનની યાદગારીનાં પુતલાંછે. મોટા લારડ ચાટમની યાદગારીનું પુતલું જે પાદશાહ અને પારલામેન્ટનાં હોડંમથી ૬૦૦૦૦ રૂપીઆની કીમતે ઉભું કીધામાં આવીડંછે હવું, તે હીંઆંછે. તારીખ ૧૨ મી એપ્રિલ ૧૭૮૨ ને દીને રાડનીની મોટી ફ્નેહને વખતે દરીઆની લડાઈમાં તરણ શુરા અમલદારો મારીઆ ગયા હતા, તેમની યાદગારીમાં પાદશાહ અને પારલામેન્ટનાં હોડંમથી ૪૦૦૦૦ રૂપીઆને ખરચે ઉભી કીવેલી

નીશાંણુ પણ હીઆં જોયામાં આવેછે. મોટો લારડ ખાંતસકીલડ ઇનસાફને વાસતે ઘણો વખણુએલો હતો તેનું પણ એક પુતલું હીઆં દીકામાં આવેછે. એ ઉમરાવનું બાહાવલું બનાવેલું, તેની એક બાજુએ દાહાપણુ અને બીજી બાજુએ ઇનસાફ દેખાડેલો, અને એક શુનેહગાર છોકરાને વચમાં પાડેલો, તે એ મીશાલે કે, દાહાપણુ તેને પકડીને ઇનસાફને સપુરદ કરેછે. આ પુતલું એક ખાંતગી ગરહસયે પોતાંને ખરચે ૨૫૦૦૦ રૂપીઆ ને ખરચે મેલીડેછે. ફ્રાંતસીસ હારનર, જારજ કીઆંનીંગ, સર જોન ખાલકમ તથા જોનરલ કલક્ટનાં પુતલાં પણ હીઆં દીકામાં આવેછે. ઇંગલંડનાં બે નાંમીયા પરધાંન પીટ અને ફ્રાંકસ, જ્યોનાં પુતલાં બીજી જગ્યાએ છે, તેઓની કબર આ જગ્યાએ છે. પાદશાહ આડમાં હેનરીની સાત રાંણીમાંની એક રાંણી આંત આવવ કલીવસની કબર પણ હીઆં છે. ટ્રાંતસેપટનાં દખણનાં ભાગની આગલ જે જગ્યા છે તેને “ગ્રોએટસ કારનર” કરી નાંમ આપીઆમાં આવીડેછે કાંએજે તાંહા કવેતોની કબરો છે. હીઆંથી આગલ આદીઆ પછી ૧૪ ની સદીનાં વખતનું એક રંગીન ચીતાર કે જે આગલા વખતમાં “આલટર” આગલ મેલીઆમાં આ વતું હતું તે કાચની કબરમાં મેલેલું છે, તે દેખાડીઆમાં આવેછે. એ ચીતારમાં કરાઈસટને હાથમાં પુરથવીનો ગોલો આપીને આશીરવાદ દેતા પાડેલો, અને તેની બંધે બાજુએ ફ્રેસતાઓને નાંલીખરીનાં આડની દાખલી હાથમાં આપી લેલા રાખેલા છે. એ ઉપરાંત તાંહાં બીજા આકારો હોયે, તે હખણુ દેખાતા નથી. એ ચીતારનાં કેટલાંએક ભાગમાં તેને યુગસુરતી આપવાને સાડ રંગીન કાચો તથા હીરા પણ જડેલા હતા હેવું જણાવીઆમાં આવીડેછે.

આગલ જણાવીઆ યુગ વેસ્ટીનરટર આખીની ઇમારતમાં આ મોટાં દેવળ સીવાએ બીજા ઘણા એક આપેલ છે, તે સઘળાંની અંદરની બાંધણી તથા કારીગરી ઉંચી છે અને તેઓમાં પણ પાદશાહો તથા નાંમીયા શખસોની કબરો તથા પાદશાહી રાખવાને સાડ ઘટતા આકારનાં પુતલાંઓ તથા તકતીઓ ઉભી કીધેલી જોયામાં આવેછે. એ મધે સઉથી સોભાઈતું અને જોવા લાયક પાદશાહ સાતમાં હેનરીનું આપેલ છે. એ પાદશાહે પોતાંની તથા પોતાનાં કુટુંબની કબરને સાડ (૨૦૦૦૦૦) વીસ લાખ રૂપીઆ ખરચીને એ ભાગ બાંધીઆ હતા, અને પાદશાહ પેહલલા ચારલસનાં વખત શુધી હીઆં પાદશાહી ખાંતદાંતનાં શખસો સીવા એ બીજા કોઈને દાદીઆમાં આવીઆ નહી હતા. એ આપેલમાં દાખલ થવાનો દરવાજો એકનાં લાકડાં નો છે, અને તેની ઉપર તરેહવાર નકશી તથા તાજ પાડેલાં છે. એ દરવાજાને દરએક ભાગ પીતલનાં પતરાં ની પટ્ટીથી ઘાંકેલો છે. એ પીતલની ઉપર આગળ સુનેરી ઘેર ચહાડાવેલો હતો, તેની નીશાંણુ હજુર શુધી દેખાએ છે. સીલીંગની ઉપર તરેહવાર નકશી તથા ચીતારો છે, તે જોયાથી આપણને અચરતી ઉપજે છે. દીવાલની ઉપર પણ ઘણાએક ચીતારો છે, તથા ઘણેએક ઢેકાંણુ બાઈબલમાંથી ફક્ત ઉતારી સણગારનાં દસકતો થી લખીઆ છે. બારીઓ પણ ઘણી જ સોભાઈતી છે. અસલ તાંહાં રંગીન કાચોમાં ચીતારો હતાં, પણ હખણુ તે જોયામાં આવતાં નથી. એક જ બારીમાં સાતમાં હેનરીની સખી છે, તથા કેટલેએક ઢેકાંણુ પાદશાહી અલખતોનાં ચીતારો રહેલાં છે. એ જગ્યાએ ફ્રેસતાનાં રૂપનાં કેટલાંએક પુતલાં પણ છે. એ દેવળનો બાહરનો ભાગ ઘણેએક ખરાબ થાઈ ગયાથી. ૧૮૦૩ નાં સાલમાં (૪૨૦૦૦૦) ચાર લાખ વીસ હજાર રૂપીઆ ખરચીને સમારીઆમાં આવીઆ હતા. એ આપેલની વચે વચમાં સાતમાં હેનરી અને તેની રાંણીની કબર છે. એ કબરની ઉપર કારા સંગેઝરનરનાં પથરનું યુગસુરત તાકે છે; અને તેની ઉપર તે પાદશાહ તથા રાંણીનાં તરાંખામાં ચોટી દાહડેલાં બાહાવલાં છે. તેઓ બંદગી કરતાં હોએ તેમ ઉભેલાં છે. જરે એ પુતલાં મેલવામાં આવીઆં હતાં, તારે તેમની ઉપર સુનેરી ઘેર ચહાડાવેલો હતો, અને તેમને માંધે તાજ પણ હતાં, પણ તે તાજ હંજણું જોયામાં આવતાં નથી, તથા સુનેરી ઘેર હવે દેખાતો નથી. એ કબરની આસપાસ પીતલની નકશીદાર જાલી કીધેલી છે. એ જગ્યાએ દેવળની એક તથા વર્ગનરની પટ્ટી છે. “મીલીટારી

આરર આવ ધી બાથ " નાં ખેતાઓ આપવાની કીરીઆ આ ચાપેલમાં ફરીઆમાં આવતી હતી, તેથી હીઆં તે નાંઈટોની નીશાંજો તથા વાવટાઓ ટાંગેલા આપણા જોવામાં આવેછે. હીઆં પાદશાહ બીજા જ રજ તથા તેની રાંછીની કબરછે. એ પાદશાહ અને રાંછી બંને એક જ કબરમાંછે, કાંએજ તે પાદશાહ ત્રણ ની આગમન પોતાની રાંછી ને આગમનથી ત્રણ થાંભલી હતી તેની આથે દયાવાની આદેશ નજાવી હતી.

જે ભાગને " એડવરડ ધી ફાઈસરસ ચાપેલ " ફરીને કેલુવામાં આવેછે, તે ભાગ અગત ફરીને જોવા લાગેછે. એ પાદશાહ એડવરડ, ૧૩૦૭ નાં સાલમાં ત્રણ પાંખીઓ હતો, તેની કબર સંગેત્રત્રત્રની પેટીનાં આકારમાં પાદશાહ તરીજ હેનરીનાં હોદ્દાથી હીઆં મેલીઆમાં આવીછે, અને તેની ઉપર ઘણીજ સારી કારીગરીનું કાંમ કરીયુંછે. તેની ઉપર સુનેરી અને રૂપેરી પુતલાંઓ તથા અવેરાત મેલીઆમાં આવી હ હતું. એડવરડ પાદશાહનું શરીર ખુગથો ભરીને જાલવી રાખીડ' હતું તેથી તેનાં ત્રણ પછી ૪૬૭ વરસનો અંતર થયા પછી, સને ૧૭૭૪ નાં સાલમાં તેની કબર હુંગારીઆમાં આવી હતી, તારે તેનાં શરીર નાં જાહેરનાં દેખાવને કોઈબી રીતની નુકશાંતી થાએલી નવર નહીં આવી હતી. મોહાંડાનો આકાર જે વોનો તેવો હતો. એ પાદશાહનાં આંધાં ઉપર પતરોનું તાજ હતું કે જેની ઉપર સંનરી ધોર હતો. તેનાં જમનાં હાથમાં તરાબાની પણ સુનેરી ધોર સાધની રાજની લાકડી હતી, અને ડાહબા હાથમાંની તેવીજ પણ ખજુતરનાં પુતલાંનાં આંધાં સાથેની લાકડી હતી. આ કબર પાછી બંધ કરતી વેલાએ જે ન આગવ હતું તેમ સઘળું પાછું નેલીઆમાં આવીડ' હતું. પાદશાહ તરીજ હેનરીની કબર પણ આ ચાપેલમાંછે, અને તેની ઉપર તે પાદશાહનું કાંસામાં આટેલું પુતલુંછે. પાદશાહ તરીજ એડવરડની કબરની ઉપર તેનું પુતલુંછે અને તેની ઉપર છતરછે. એ પાદશાહ જરે ફ્રાંસ ગયો હતો તારે તેની હરોલમાં જે ધાવ તથા તલવાર ઉંચકાવતો હતો, તે આ છતર સાથે ટાંગેલીછે. એ તલવાર ૭ ફુટ લાંબીછે અને વજનમાં ૧૭ રતલછે. પાદશાહ બીજા રીચરડ તથા તેની રાંછીની કબર પણ હીઆંછે, તેની ઉપર લાકડાનું છતરછે અને તેની ઉપર ફાઈસર તથા તેની આં મેરીનાં ચીતારો પારેલા હતો તે હજુર દેખાએછે. આ જગાએ એક કબરની અંદર, ડીકડ આવ પાર્ડીગામ જે સને ૧૭૩૫ નાં સાલમાં ત્રણ પાંખીઓ હતો, તેનું ચીતમાં બનાવેલું પુતલું હજુર જોવામાં આવેછે. પાદશાહ પાંચમો હેનરી જેણે ફ્રેંચ લોકોની સાથે આજનકોરતની લડાઈમાં નોદું નાંમ મેલવીડ' હતું, તેની કબર પણ હીઆંછે. આગલ એ કબર ઉપર તે પાદશાહનું બાહાવલું હતું, તેનું માંજ રૂપાંતુ હતું અને બાકીનાં ભાગ ઉપર રૂપાનો ધોર હતો. આ માંજ ૧૬ મી સદીમાં ચોરીઆમાં આવીડ' હતું. એ પાદશાહની ટેલમેટ, ધાલ, અને ઘોડા ઉપર સવાર થવાનું જન હીઆં નેલેયુંછે.

હીઆં જે ખુરશીઓ આપણા જોવામાં આવશે કે જે પાદશાહની આગલ તાજ પેહરતી વખતે આ છતર આગલ મેલીઆમાં આવેછે અને જેની ઉપર પાદશાહ બેસેછે. પાદશાહ પેહલલો એડવરડ જેણે ૧૨૯૭ નાં સાલમાં સ્કાટલેંડનાં પાદશાહ મેલીઅલની ઉપર ઘણીએક ફેટલ મેવવી હતી, તેવારે તે ખુલકમાંથી તાંદાં નાં પાદશાહેને આથે તાજ મેલતી વખતે ખોલલા રગનો એક રેતીનો પથર જેની ઉપર તેઓ બેસતા હતા, તે કબર ફરી લાવીઓ હતો, તેને ગોડવવાને વામને જે ખુરશી તેનાં ટોડમથી બનાવીઆમાં આવી હતી, તે ઉપરથી જે ખુરશી ખેતી એકછે; અને તેની ઉપર સપા પાદશાહ તથા રાંછી તાજ પેહરતી વખતે બેસાંટે. ઉપરો પથર ૨૬ ઈંચ લાંબો, ૧૬ ઈંચ પોરોળો, અને ૧૧ ઈંચ જાડોછે. બીજા ખુરશી જે ઘણી પૂરાંજી નથી, તે પાદશાહ તરીજ વીલીઅમની રાંછી મેરીને તાજ પેહરાવવાની કીરીઆની વખતે બનાવીઆમાં આવી હતી. તાજ પેહરાવવાની કીરીઆની વખતે એ બંને ખુરશીઓની ઉપર સુનેરી વરખ ચોરોડાડીઆમાં આવેછે.

આ ઉપરાંત બીજાં નાંધલા દેવળોછે તે પણ ફરી જોવા લાગેકે, પણ તેઓનું જ્યાંન પણ ઉપર નહી.

વીઆ પરમાંણે કરવું પડેછે. સઘળી જગાએ કળરોં અને યાદગારીની નીશાંણુછે. એ દેવજોનાં નાંમ આ પેલ આવં સેનંટ બેનીડીકટ—ચાપેલ આવ સેનંટ એડમંડ—ચાપેલ આવ સેનંટ નીકાલાસ—ચાપેલ આ વ સેનંટ પાલ—ચાપેલ આવ સેનંટ ઇરાસમસ—અને ચાપેલ આવ સેનંટ જન ધી બાપટીસટ. એ સઘ જાં ફરી વલવા લાગેછે.

આ દેવજ પછવાડે અવલથી તે હંમણા શુધી પચાસ લાખ રૂપીઆથી વધતો ખરચ થયોછે અને ગરેટ બરીડનની સઘળી નાંમીચી ઇમારતો મથેની એક ઇમારત ગણાયેછે. એ દેવજ મથે જ ને પાદશાહો તથા ઉમરાઓ તથા નાંમીચા શખસોની કબરો તેઓનાં નાંમ પુરાતનપણુ પરનાણે એકદંત નીચે નણાવીએછે, કે જે થીતવારીખનાં અબીઆશીની યાદ પણ કેટલેએક દરજ્જે તાલ થયે. પાદશાહોનાં—સેબરડ; એડવરડ ધી કં નફેસર; તરીન્જે હેનરી; પેહલો એડવરડ અને તેની રાંણી ઇલીઓનોર; તરીન્જે એડવરડ અને તેની રાંણી ફ્રી લીપા; બીન્જે રીચરડ અને તેની રાંણી; પાંચમો હેનરી; પાંચમો એડવરડ; સાતમો હેનરી અને તેની રાંણી; આંન આવ કલીવસ; છઠો એડવરડ; મેરી; મેરી સ્કાટલંડની રાંણી, રાંણી એલીઝબેથ; પેહલો જન સ અને તેની રાંણી; પેહલા જનસની છોકરી બોહીમીઆની રાંણી; બીન્જે ચારલસ; તરીન્જે વીલીઅમ અને તેની રાંણી મેરી; રાંણી આંન; બીન્જે જનર અને તેની રાંણી કારોલાઈન. નાંમીચા પરધાનો—વારડ આંનસેલર કલારેનડન; વારડ હાલીફાક્સ; સર વીલીઅમ ટેમપલ; કરાગસ; ચરલ આવ બાય; મોટો વાર ડ ચાંટન; પીટ; ફાક્સ; કીઆંનાંગ અને કીઆસટફરી. નાંમીચો લશ્કરી અમલદારો—અરલ આવ પેમ બરોડ; સર ફ્રાંસીસ વીઅર; પરીનસ રૂપરડ; હીક આવ આલબીમારલ; વીલીઅમ ડીક આવ કંમબર લંડ, ક્લોડનની લડાઈનો પેહલવાંન; તથા મારશલ વેડ. નાંમીચા દરીઆઈ ફોનનાં સરદારો—આડમીરા લ ડીન; સર ડબલીડ સપરાગ; આંનટેગ, ચરલ આવ સાંનડવીચ; અને કલાઉડસે શાવેલ. નાંમીચા કવીઓ—ચાસર; સ્પેનસર, બોમનંટ; બેન જનસંન; મીકલ ડરેન; સર રાબરડ એડન; સર ડબલીડ હેવનાં નંટ; કાઉલી; હેનહાંમ; રાસકાંમંન; રાહડેન; પરામ્બેર; કાંનગરીવ; આડીસંન, રોએ; જેએ; માકફરસન; શે રીડન તથા ટાંમસ કેમપબેલ. નાંમીચા નાંટક કરનારાઓ—બાટરનં; મીસતરીસ બોલડ ફીલડ; મીસતરી સ બરેસગરડાલ; મીસતરીસ સીઅર, મીસતરીસ બારી; હેનડરશાંન તથા હેવીડ ગીઆરીક. નાંમીચા ગાયે છુ કરનારા—હેનરી લાન; પરસેલ; દાકતર બ્લો તથા હાંનડેલ. નાંમીચા પાદરીઓ—દાકતર બારો; દાકતર સાહ્ય. નાંમીચા અસલીશોધ કરનારાઓ કાંમટેન, સ્પેલમાંન; આરચ બીશપ અશર. બીજા નાંમીચા શખ સો તથા એરતો—માંડન્ટ જાએ ચરલ આવ હેવનશાએર; આરાબેલા રુટુઅરડ; સાતમાં હેનરીની માંએ; લેડી જન ગરેની માંએ; વારડ ડારનલીની માંએ; રાંણી મેરી તથા રાંણી આંનની માંએ; પરોટેક્ટર સાંમરસે ટની માંએ; મોટા વારડ બરગલીની બધરી; સર રાબરડ સીસીલની બધરી; વીલીઅરસ ડીક આવ બર્કી ગાંમનો બાપ તથા માંએ; પેહલો ડીક આવ બર્કીગાંમ અને તેનાં બે છોકરા; રુએસ આવ રીચમંડ; બી જો ડીક આવ આરમંડ; બીશપ આવ રાચેસટર; હાકલીઅત; સર આંધસાંક નીડનં, દાકતર બુગબી; દા કતર જનશંન; ટાંમ કીલીગર, એમ સેન્ટ એવરમાંટ તથા હેલ્લો ચરલ આવ આકસફરડ.

સેનંટ પાલસ કધીડલ તથા વેશ્વરભીનરૂપર આખી જિયાધી લંડન જોનાં દેવજો જોવાની ખાહે શ કદામ કરશે નહી, પણ જો તે પોતાનો વખત બીજાં દેવજો જોવામાં રોકશેતો તેથી તેને દલગીરો ઉપજવા ની નથી. હજુર બીજાં પુરાંના દેવજોછે, કે જે પોતાની ઘણીએક ખુબી ધરાવેછે, પણ તે સઘળાનું બ્યાંનં ક રવા પેસીએતો બીજા બાબજોની જગા રહે નહી, માંટે આ પ્રકરણ અંધ કરતી વેળાએ વાંચનારને ઉપર જ છાવેલો જવામણુ કરવાની હેમો અગત ધારીએ.

મકરણ ૧૬ મું.

બાગ બગીચા.

હાઈડ પારક—કેનશીગર્ટન ગારડનસ—સેન્ટ જોમસ પારક—વીક્ટોરીઆ પારક—ગરીન પારક—રીન્નિંગ પારક—બારસી પારક—રીચમન્ડ પારક—કીંગી ગારડનસ. કમ્પ્યુટાનના બાગો.

લંડનમાં ભારી વસતી અને ધીમોધીમ ઘેરો છતાં, એ શહેરનાં લોકોની તંદરોસતી બીજા શહેરોનાં લોકોની કરતાં સારી રહેછે, તેનાં ઘણાંએક કારણોમાં એક અગત્યનું કારણ એ પણ છે કે, એ શહેરનો કેટલો એક ભાગ ખુલ્લો બાગ તથા બગીચા બનાવવામાં રોકેલોછે. હેવી નગાઓ જે આ ભારે અને ધીમ વસતી નાં શહેરમાં નહીં હોય તો, પછી તાંહાંની હવા ખરાબ રહે, અને તેને શુધારવાને કશો ઉપાયે થાઈ શકે ન હો. હજારો બલકે લાખો લોકો આખો દીવસ પોતાનાં કાંમમાં રોકાયા પછી ખુલ્લી હવાનાં આ બાગ બગીચાઓમાં આસામેસ લેવાને તથા ફરવાને જાયછે, અને આખા દીવસની તેઓની થાક તાંહાં ઉતરી જાયછે. એક નાંબીયા પરધાને કહેઈ હતું કે, એ બાગ અને બગીચાઓ “લંગસ આવ લંડન” છે, એટલે લંડનનાં આંતરડાંછે, કે જની અંદરથી ડંમ લેવાને બની આવેછે. ખરેખર જો હેવી ખુલ્લી નગાઓ લંડનમાં નહીં હોય, અને તાંહાં પણ ઘેરો બાંધીઆમાં આવેતો, એ શહેરની હવા ખરાબ થયા વનાં રહે નહી, અને તેથી લોકોની તંદરોસતીમાં બીગાડ થાય. જે સરકારનાં અખતીઆરમાં હોય અને શેહેલથી બની આવતુ હોય, તો હજાર હેવી નગાઓ વધારે પણ ઘટાડે નહી, એટલી બધી અગત્ય લંડનને હવા બાગ બગીચાઓનીછે. વસતીનાં હીસાબ પરખાણે યુરોપખંડનાં બીજાં પ્રલોકોનાં પ્રખીઅ શહેરો કરતાં લંડન સઘથી વધતું તંદરોસતી વાલું ગણાયછે, તેનું કારણ એછે કે, હાવા તથા બીજા ઉપાયો લોકોની તંદરોસતીને સારુ એ શહેરમાં ઘણાંછે.

એ બાગો અને બગીચાઓ ઉપર આદમીની હીકમત અને પરમેસવરની અખશેસ એકડી મલીછે, અને એ બંધેની પીછાંન કરવાને તથા તેની ખરી મોંજ લોગવવાને વાસતે તે નગાએ જાળને ઉભું રહેલું તથા કરવું જોઈએ. લંડનનાં પથમત ભાગમાં તંહાં લંડનની વસતીનાં ઘણાં ખરો ઉપયોગ વરગ રહેછે, તાંહાં હાઈડપારક, કેનશીગર્ટન ગારડનસ, સેન્ટ જોમસ પારક અને ગરીન પારકછે. એાંતરે પથમત તરફનાં બાગમાં રીન્નિંગ પારક, એાંતરે ઉગમણ ભાગમાં વીક્ટોરીઆ પારક અને દખણ પથમત ભાગમાં બારસી પારકછે. પેહલયા માર બાગ એક એકની પડોસમાં આવેલાંછે, તે હેવી રીને કે એકમાં દાખવ થાઈએતો આ રીતી અંદર સદાખરૂ ફરી શકાય. હવે એઓનુ બધાંન ચરૂ કરીએ.

હાઈડ પારક.

આ મોટો બગીચો સપ્તમી મચીને ૪૦૦ એકર જમીન રોકેછે, અને તેમાં પગથી તથા ષેડા ઉપર સવાર થાઈને તથા ગાડીમાં મેશીને ફરવાનાં જુદા જુદા રસ્તા કાઢાંછેલાંછે. પથ ઉપર ફરવાનાં જે જે રસ્તાઓછે, તેઓની આસપાસ કુલેનાં ગ્રાંડો લગાડેલાંછે તથા હેવી રીને બીજાં ગ્રાંડો રોપેલાંછે કે, જોધી કરીને

બપોરને વખતે પણ તાંહાં ચાલનારને છાંચેડો મલી શકેછે. પગે ચાલનાર અને ઘોડા અને ગાડીમાં સવાર થાએલાંઓને એક એકથી અડચણ નહી થવાને વાસતે, ગાડી અને ઘોડાનાં રસતા જુદાંછે કે જેને “રાંડન રોચ્ચો” કહી કહેછે. હીંઆં હુનાંલાની મોહસમમા ઉમરાઓ તથા ગરહસથો તથા નાંમીમી લેડીઓની સવારીઓ નીકળેછે. ચાર અથવા પાંચ વાગતાંનાં વખતમાં એઓને નજાંવ ધણો થાએછે. એ વખતે એકદમ એક હજાર ગાડીઓ ફરતી હોએ, તેવી ગણતરી મલીછે. સહથી સોભઈતી ગાડીઓ અને સહથી તેજ ઘોડાઓ ને ઉમરાઓ તથા દરવાનો વાપરેછે, તે જોવા હોએતો પાછલા પોહારનાં એ નગાએ ગયાથી દખાશે. ઘોડા ઉપર તથા ગાડીમાં ફરવાનાં રસતાની હારેદોર, આપણા ચર આગલ લાકડાંનાં કટેશો, તેવા કટેશ બાંધેલાછે, તેથી પગે ફરવાનાં રસતા તથા મેદાં ઉપર ગાડી ઘોડા આવી શકે નહી. હાઈડ પારકને બગીચો પશચમી ઉગમણ તરફ જતાં એક મોટા ઘોરી રસતાની કોરેથી લાગેલાછે, તેથી ફરીને જોએ પગ રસતે સ હવાર અથવા બપોર અથવા સાંહાંજનાં પોતાનાં કાંમસર તે રસતેથી જવાનાં હોએ, તેઓ ઘણાખરા ઉપલા બાગ મધેનાં પગ રસતાનો લાલ લીએછે. હેવી નગાથી આલી જવામાં આપણને કસો વખત માર્બં પડતો નથી, તથા થાક લાગતી નથી. એ પગ રમતાઓ ઉપર વલી સાંહાંજને વખતે મેશીને આશાએસ લેવાને તથા જોએ ચાલતા થાકી જાએ તેઓને થાક લેવાને સાડ, થાંને થાંમ બાંકો ગોઠવેલાછે. જરે આપણી નાં મદાર રાંણી એ બાગમાં ફરવા જાએછે, તારે તેને જોવાને સાડ લોકોની મોટી ઠઠ મલેછે, અને “ગાડ સેવ ધી કુઈન” “પરવરદેગાર રાંણીને સલાંમત રાખે” હેવા સઘળી તરફથી અવાજે નીકળેછે. રાંણીની ઉપર પ રજનો પીઆર એટલો બધોછે, કે રાંણી તાંહાં ફરવા જવાની હોએ, તે વીશેની ખબર ને આગમનથી એક મોટો દરવાજો હુંધાડીઆથી ફેલાએછે, તારે હજારો લોકોની તાંહાં ઠઠ મલેછે. સઘળાઓ ખુશાલીથી પોતા ની રાંણીની તરફ જુએછે, અને રાંણી પણ પોતાની રઈએતની સલાંમો મોહબત અને પીઆરની રાહ ક ખુલ રાખેછે.

હાઈડ પારકની અંદર હીકમતથી એક નાંધલું નાંલું બનાંવીઆમાં આવીઈં, તેને “સરપેનટાઈન” કહી કહેછે, કાંએજ તે સરપની માફક આડું અવડુંછે. એ નાંલું આસરે ૫૦ એકર જમીન રોકેછે. એ નાંલાંની અંદર ઘણાએક ઝરા પછુએ, અને અસલ તેને લંડનનાં પશચમ તરફનાં ભાગમાંથી નદીની મદદ પણ મલતી હતી, પણ હાલમાં એ નાંલાંના મોરાકને સાડ “મેલસા વાટર વરકસ” માંથી કેટલુંએક પાંણી મલેછે. ઉગમણ તરફથી એ નદીમાથી ૧૮૧૭ નાં સાલમાં હીકમતથી એક ઘોત બનાંવીઆમાં આવીએછે, અને તે મધેનું પાંણી એક ઉંડા તલાવમાં પડેછે, અને પછી તે નાંલું ટેમસ નદી સાથે મલેછે. એ નાંલું હાઈડ પારકની અંદર ૧ થી ૪૦ ફુટ થુધી ઉડુંછે. “કેનર્સીગટ ગારડનસ” તરફ જવાને વાસતે આ નાંલાંનાં પગ મમ તરફનાં ભાગ ઉપર પથરો એક સોભઈતો પુલ બાંધેલાછે, તે નગાએ સરપેનટાઈન સહથી વધતી ઉંડીછે. એ પુલ બાંધવામાં (૩૬૫૦૦૦) તરણ લાખ, પાસટ હજાર રૂપીઆ થયા હતા. એ આખુ નાંલું ઉડું કરવા માં (૨૦૦૦૦૦) જે લાખ રૂપીઆનો ખરચ થાયો હતો. હુનાલામાં એ નાંલાંનાં લંડનનાં લોકોને નાંહવા મી છુટે, તેથી એક વરસમા આસરે જે લાખ આદમીઓ હીંઆં નાંહે. શીઆળાની રૂતમાં એ નાંલું બંધાઈ જાએછે, તારે તેની ઉપર “રફેલીંગ” લોહડાંનાં જોડા પેહરી સરી જવાની રમત કરીઆમાં આવેછે. એ નાંલાંમાં કેટલીએક મોટો રેહુછે, તેમાં પાવલો તથા અરથો રૂપીઆ આપીઆથી આપણને ચારથો કલાક અથવા કલાક ફેરવીઆમાં આવેછે. એ નાંલું પેહલ વેહલવા પાદશાહ બીજા જરજની રાંણી કારોલાઈ નનાં હોકંમથી કીધામાં આવીઈં હતું. એ નગાએ અસલ એક ખુદતી નાંલું હતું, પણ તે મુદાઈ ગયાથી તે ને પાંજુ તાજું કરવાને સાડ ઉપલો અલાન કરીઆમાં આવીઓ હતો.

હાઈડ પારકમાં એક મોડું ખુલ્લું મેદાંછે તાંહાં લશકરનાં સીપાઈઓની “પરેટ” કરીઆમાં આ

વેછે, તે વેલાએ યાંત્રા પુંજસુરત દેખાવ જોવાને હજારો લોકોની ઠડ મચેછે. એ પરેડ ઘણુકરોને હુનાલાની મોહસંભમાં અથવા જીન અને જીલાઈ માંસની વચમાં થાએછે.

હાઈડ પારકમાં ફરવા જનારને દખણ-ઉગમણ તરફનાં ભાગમાં ગરાંનીટનાં પથરનાં એક મોટા તાક ઉપર અઘાર છૂટાં એક પુતળું દેખાશે. રોમ મથેનાં એક પુતળાં ઉપરથી આ મોટાં અને કદાવર પુતળાં ની નકલ લીધીછે, અને નાંખીયા પેહલવાંન ડીકક આવ વેલીંગટન અને તેનાં બાહાદુર સોબતીઓની યાદ ગારી રાખવાને વાસતે ઇંગલંડની સ્ત્રીઓએ પોત પોતામાં (૧૦૦૦૦૦) એક લાખ રૂપીઆનું ઉચરાંણ કરી ને ઉભું કીધુંછે. તાકની ઉપર એમ કોતરેલુંછે કે “આરથર ડીકક આવ વેલીંગટન અને તેનાં લશકરનાં બીજા બાહાદુર સોબતીઓની યાદગારીમાં તેઓની દશી સ્ત્રીઓએ આ “આચીલીસ” નુ પુતળું કે જે સાલામાંનકા, વીંચેરીઆ, દુસોન અને વાટરજીની લડાઈમાં હાથ કીપેલી રોપોનાં ધાતુમાંથી ઓટીડાંછે, તે ઉભું કીધુંછે” તે ની નીચે એમ લખીડાંછે કે, “આ પુતળું તારીખ ૧૮ મી જીન ૧૮૨૨ ને દીને આ જગાએ પાદશાહ ચો યા જાનજનાં હોકમથી મેલીડાંછે.” આ બાગમાં એક કેકાંણુ સરકારનુ દારૂખાનુંછે તાંહાં દશ લાખ ગોલીઓ તથા ખાલી કારટરીડજાંછે, કે જે અગતને વખતે તુરત કાંમ આવી શકે.

ફનીઆનાં સઘળા ભાગો ઉપરની કારીગરી, હીકમત, હુંનર, અને ઉઠીઓગની જીનસોનું સને ૧૮૫૧ નાં વરસમાં લંડન મથે જે સંગરહસથાન હુંગાડીઆમાં આવીડાં હજુનાં તે આ પારકમાં હજુ, અને તેથી એ બગીચાની રચનામાં અતીથણો વધારો થાયો હોતો. તે સંગરહસથાનનો કાંઈએક હુવાવ હવડાંનાં બીચારી મેડેલ વીચેનાં પ્રકરણમાં જોવામાં આવશે.

આ પારક મથે દાખલ થવાનાં ઘણી તરફથી દરવાજાંછે, તેમાંનાં બે ખુખીઆછે. આકસફરડ સ્ટ્રીટ મથેથી દાખલ થવાનો મોટો દરવાજોછે, તેને “આરબલ આરમ” ફરીને નાંખ આપેલુંછે, કાંચેજ તેની સઘળી બાંધણી સંગેમરમરનાં પથરનીછે. એ દરવાજાં અસલ બર્ફીગાંમ પાસેસને લગતો હોતો, પણ જરે તે મે હેલનેા હાલનેા ઉગમણ તરફનો આગરો ભાગ બાંધીઆમાં આવીઓ હતાં, તારે તાંહાંથી તેને કાહાડીને આ જગાએ મેલીઓછે. એ દરવાજા પછવાડે અસલ ખરમ (૮૦૦૦૦૦) આક લાખ રૂપીઆનો થાયો હોતો, અને તેને ઉપલાં મેડેલ આગલથી લાવીને આ જગાએ મેલવાનો ખરમ (૧૧૦૦૦૦) એક લાખ દશ હજારનો થાયો હોતો. બીજા દરવાજા પીકાડીલીનાં રસતા ઉપરથીછે, તે પણ ધણેજ સોભઈતાછે. હીઆં ગાડી જવાને વાસતે હારેદોર તરણુ દરવાજાંછે, અને તેમની બંધે બાજુએ પડે જવાનાં દરવાજાંછે. આ તરણુ દરવાજાને ગાલે ગાલે ધણેજ સોભઈતા થાખાંછે, અને તે સઘળા દરવાજા મથે તે બાજુની લંબાઈ ૧૦૦ છૂટ થાએછે. એ ઉપરાંત એ પારકમાં દાખલ થવાનાં બીજા દરવાજાંછે, તેમાં વીકટોરીઆ ગ્રેટ પણ મોહડાંનાં કરેસોને ધણેજ સોભઈતા દરવાજોછે, અને એ પારકની દખણ તરફથી દાખલ થવાનો કેનસીંગટનનો નવો દરવાજો જે ૧૮૫૮ નાં સાલમાં મેલીઆમાં આવીઓછે તે પણ ધણેજ સોભઈતાછે. આ આખા પારકને તોહડાંનાં કરેસાથી ઘેરી લીધેલાછે.

કેનસીંગટન ગાર્ડન્સ.

હાઈડ પારકની બરાબર પડોશમાં આ બગીચો આવેલોછે, અને ભરતમાં તે આસરે ૩૦૫ એકરનાં ખીન રોકેછે. જેમ હાઈડ પારક મથે ગાડી તથા યોડા જવાની છુટછે, તેમ હીઆં નથી. પણ હાઈડ પારક કરતાં આ બગીચાનો રેખાવ વધારે સારોછે. હીઆં જંગલનાં જવાં મોટાં ઝાડોની વચમાંથી તથા ખુચ ખુચનાં બાગની અંદરથી ફરવાનાં રસતાઓ કાહાડેલાંછે. અપેરનાં જરે સુનર સારી પડે પરકાઇનેા રોમે, તારે પણ આ બાગ મથે ઉઠેતાં મોટાં ઝાડોથી આપડને કાંચેજો મળે. મોટાં ઝાડોની વચમાંથી ૫૦ છૂટ

પોહલાં રસતા કીચેલાછે. હુંનાલાની મોહાસંમતમાં આ બાગમાં આખો દીવસ લોકો આવ જવ કરેછે. રવી વારને દીને તાંહાં બંનતા દેખાવનુ બયાંન કરવામાં કવીઓએ પોતાની કલમ કાંમે લગાડેલીછે. સવારથી તે સાંહાંજ શુધી તાંહાં એક તમાથો યાદ રહેછે. નાંધલામાં નાંધલાં બાલકોથી તે ચહડતી ઉમરનાં બાલકો સો ભઈતા પોશાકો સાથે તેમની દાઈનાં રાંભાલમાં હસતાં, રંમતા, દોડતાં અને તરેહવાર મોજ ભોગવતાં દીશેછે. ખરદો તથા સ્ત્રીઓ દેવજમાં જવાની આગમન, અથવા તાંહાંથી ફારગ થયા પછી, સારા અને સુંદર પોશાકો સાથે તાંહાં ફરવા જાયેછે. ફરમે મેંહનડાંઓ લીલાં ઘાસ ઉપર ચરેછે, અને બટકો પાંછીનાં ચસમાંમાં ખુ શી સાથે તરેછે. પંખેરાંઓ આડોની ઉપર બેશી લીલા રંગનાં પાતરાંનો વચમાં પોતાનાં રંગ બેરંગ આકારથી આડોનાં દેખાવને વધારે ખુબસરત કરેછે, અને આસપાસની હવાને પોતાનાં અધુર રાગથી ખીટી કરેછે. આ ખુદરતી દેખાવ અને ખુબસુરતીનાં વચમાં સોભઈતા પોશાકો સાથે ફરવા આવનારાંઓ તેમાં અગત કરી બા લકો અને સ્ત્રીઓનાં મોહાડાંઓની ખુબસુરતી અને તરેહવાર રંગનાં પોશાકોથી, સઘળા દેખાવમાં એ ક અનબ હુમેરો યાયેછે. કોઈ રમેછે, કોઈ બેઠુંછે, કોઈ ચાલેછે, કોઈ દોડેછે, એ ખીસાલે સઘળી તરફ ખુ શાલી દેખાયેછે. કોઈ દલગીર હોએ, તો તેહની ગંજગીની પણ તાંહાં ગયાથી કેટલેએક દરજ્જે એાછી થયા વગર રહે નહી, હુવી એ જગાછે.

સરપેનટાઈન જે હાઈડ પારકમાંછે, તે હીંઆં પણ લાગુ પાડેલીછે, અને તેની ઉગમણ બાજુએ કેટ લાંબેક ઘણાન પુરાંણાં, અને મોટા સ્પાંનીશ બેસનટનાં આડોનાં છાંએડા તલેથી ફરવાનો એક ઘણોન ખુશનુમાં મારગ કીધેલાછે. એ નાંલાં ઉપર પથરોના જે પુલછે તેની ઉપર યાઈને હાઈડ પારકમાં આવજાવ કરી શકાયેછે. આ બાગ મધે જે મેહુલછે, તેનુ બયાંન આગલ કીધેલુંછે, તે મેહુલની સાંમને કુલોના એક ઘણોન ખુબસુર ત બાગ બનાવેલોછે અને તે બાગ અને મેહુલની વચમાંની જગામાં કેટલાંએક જુનાં એલમનાં આડોછે. આ બગીચાનાં દખાણનાં બાગ ઉપર નાંખીયા તથા નહી મલતાં કુલોનો એક બાગછે અને તેની શોરેથી ચા લવાંનો રસતો કાહાડેલોછે, તાંહાં ફરીઆથી નજર અને આડપાંછુની વીદીઆ, એ બંધેનાં શોખીને ઘણી ખુ શી ઉપજેછે. હીંઆં કીમતી તથા નવાઈનાં ફુલો તથા રોપાછે, તેમની ઉપર તેઓના ઈંગરેજમાં તથા લાટીન માં જે નાંખોછે, તેની ટીકીટો ખારેલીછે તથા તે રોપા અસલ કહા દેશનાંછે, તે પણ નણાવીઆમા આવી ઉંછે, તેથી આડ પાંછુની વીદીઆનાં શોખીને તેનાં અલીઆશમાં આ બાગથી કેટલીએક મદદ પણ યાઈ શ કેછે. આપણે એક શાધારણ જગામાં એકથી વધારેવાર જઈએ, તો તેથી આપણને કેટલાએક કંટાલો ઉપ ને, પણ આ બગીચામાં આપણે વરસનાં ૩૬૫ દાહાડા જઈએ, તો તેથી આપણને દરરોજ વધારે ખુશી ઉ પજશે પણ એાછી નહી. લંડનનાં પચાસ બાગનાં રેહનારાંઓને આ બાગમાં ફરવા જવાનુ ઘણુ સવલ પ હેછે, તેથી તે સઘળાઓ તેના લાભ લીએછે. મોટાં અને પુરાંનાં અને પાતરાઓથી પુર આડોના છાંએડા તલેથી એ બગીચામાં ઘણાએક રસતા કાહાડેલાછે, તેથી હજારો આદમીઓ તાંહાં ફરવા જાયેછે તોપણ તા હા કોઈ રીતની કડ માલંમ પડતી નથી જેમ આદમીને દર રોજ ખોરાક જરૂરછે, તેમ આ બગીચાની પ રોગમાં રેહનારાંઓને તાહાં દર રોજ જઈ તાંહાંની હવાનો દંમ લેવાની અગત યાઈ પડીછે. જેઓ દુર રે રહે અને જેઓ કોઈવાર હીંઆં ફરવા આવે, તેઓને મંનશે કે તાંહાં જવાને દીને તેહવારછે, એટલો બધો એ બગીચો બેકોને ગંમતોછે. આ બાગ મધે અડવાડીઆમાં બે વાર જા વાગતાં થીતે દા વાગતાં શુધી વા જુ વજડીઆમાં આવેછે, તે વખતે તાહાં જેવા લાએક રચના બનેછે. જેઓ આપણા પાલવાના મેદાન ઉપર વાજુ વાગજુ સાંભળેછે, તાંહાંના દેખાવ પોતાની નજરે જુએછે, તેઓ કેનસર્ગિયન મધેનાં વાજુની ગ મત તથા તાંહાં બનતા દેખાવ વીશે સપનાંમાં પણ અચરારો નહી કરી શકશે. વાજુ વજડનારાંઓ જેઓની રાંખીઆ આસરે પચાસ આદમીઓની હોએછે, તેઓ પોતાનાં લાભ અને સઘળા પોશાક સાથે

તનાં આરોધી ઘણાં એક કરીઆમાં આવીઆછે. નાંહવાને સાડ તથા બોટમાં ફરવાને સાડ સોબઈતા હું આરા સાથે તાંહાં પાંછીનો એક ખુશનુંમાં ચસમોછે, તેની વચે વચમાં એક ટાપુ બનાવી તાંહાં બે બાલનુ એક ચીનાંઈ દેહડું બાંધેલુછે. હીઆં એક કશરતશાલા ઉભી કીચેલીછે તથા કરીકેટ અંને તીરકાંમહાંની રમતને સાડ ખુદલી જગા રાખેલીછે. ખજુતર, તથા કનેરી પંખેરાં તથા તરેહવાર કુલોનો દેખાવ પણ હી આં થાએછે. એ બાગ આસરે પાંચ લાખ, પચાસ હજાર આદમીઓની વસતીની વચમાંછે અને દર રોજ તાંહાં તરીશ હજાર આદમીઓ જાઈને ગમત કરેછે. ખુધવારને દીને પાછલા પોહારનાં તાંહાં બાલકો શીવા એ બીજાં કોઈને દાખલ કરીઆમાં આવતાં નથી, તે દીને આ બાગ વધારે લેહનત ભરેલો દેખાએછે.

રીજીન્ટર પારક.

આ બગીચો જે ભરતમાં ૪૭૨ એકરછે, તે પાદગાહ ચોથો જારન, જારે “પરીનસ રીજીન્ટ” હતો તારે ૧૮૧૨ નાં સાલમાં બનાવીઆમાં આવીઓ હતો, તે ઉપરથી તેને એ નાંમ આપીઆમાં આવીઈછે. એ બગીચો ઘણાં ખુબસુરતછે, અને તેનો દેખાવ શુધારવામાં મેહનત તથા પઈસાની કેસી કશુર કીધામાં આવી નથી. તેનો આકાર ગોલછે અને તેની આસપાસ ગાડીમાં બેશી ફરવાસાડ બે માઈલનો ફરતો રસતો કીધેલોછે. પશચમ—દખલનાં ભાગમાં પાંછીનું ખુબસુરત નાંહુંછે, અને તેની અંદર લીલોતરીથી પુર અને ખુબસુરત વેલા સાથનાં નાંધલા ટાપુ બનાવીઆમાં આવીઆંછે. પાંછીનાં નાંલાંઓની આરપાર નાંધલા પ છુ લોહાંડાંનાં તારનાં ઘણાં ખુબસુરત પુત્રો બાંધેલાછે. એ પુત્રો ઝૂલતા (સસપેનશન બરીડન) છે, અને તેની ઉપર આપણે ગમે તેટલા ધીરે ચાલી જઈએ તોપણ તે ઝૂલેછે. આ બગીચાનાં દખલ ભાગમાં આડ પાં નની વીદીઆનો બાગ બનાવેલોછે તે ખરેખર જોવા લાએકછે, પણ તેમાં દાખલ થવાને સાડ “બોટાંનીક સો સાઈટી” નાં કોઈબી અધીકારીની પરવાંનગી જોઈએછે. દર એક રોપાં તથા આરોની ઉપર તેમનાં નાંમ લેવાં હોટાંલેલાંછે, અને દર એક જાતનાં અને આશીઆતનાં રોપાં ગોઠવવામાં જે કાએકે અને ખુબસુરતી ધી આંનમાં રાખીઆમાં આવીછે, તે ખરેખર તારીફ લાએકછે. હીઆં ફરીઆથી આપણા જાંહીઆમાં આ વેછે, કે ફલાજો રોપાં મુંછે, તેની આશીઆત કેવોછે, તેમાં શુણ મુંછે, તે મધેથી કહી દવા નીકળેછે, તે દવા કહા મરન ઉપર લાગુ પડેછે, એ સઘળાનો કોઈ અભીઆસ કરવા આહેતો આ બાગમાં યાઈ શકેછે. જે આડ પાંનની વીદીઆનો શોકી નહી હોએ, અથવા જેને ઉપર જણાવીઆ પરમાણે અભીઆસ કરવાની અગત નહી હોએ, તેને પણ તે બાગમાં ફરીઆથી અને તાંહાં લેહનતદાર રીતે ઉગેલા રોપા તથા કુલો જોયાથી ઘણી એક ખુશી ઉતપંત થારો. એ બાગમાં મોટા તંબુ મારી વસત રૂપ તથા હુનાલાની મોહસમમાં “ફલાવર પો” કુ લોનો દેખાવ કરીઆમાં આવેછે, પણ તે જોવાને સાડ જોએને આગમનથી પરવાંનગી મલી હોએછે તેઓ નેન અંદર દાખલ કરીઆમાં આવેછે. તે વખતે હીઆં એક મેહનતનાં બાગનો દેખાવ યાઈ રહેછે. દર એક જાતનાં કુલોનાં કુડાં ઘણી સોબઈતી રીતે ગોઠવીઆમાં આવેછે. “બોટાંનીક સોસાઈટી” ની તરફથી આ સંગરહ દેખાડીઆમાં આવેછે, અને સઘળા માલીઓ તથા બાગનાં શોકીઓ પોતપોતાની વાડીમાંથી જે સડથી સરસ કુલો થયાં હોએ તેમનાં કુડાં તાંહાં દેખાડવાને વાસતે મોકલેછે. જે માલીઓએ પોતાની વાડીમાં સડથી સાડ ધીઆંન આપીઈ હોએ, અને જોએનાં નમુના સડથી સરસ થડીઆ હોએ, તેઓને મહડતાં ઉતરતા ઈનાંમ આપીઆમાં આવેછે, તેથી માલીઓને પોતાનાં બાગો તથા તે મધેનાં આરો તથા કુલો અને કુલો શુધારવાને ઘણીએક ઉલટ થાએછે. જેમ સારાં કુલો ઉગાડવાનું ઈનાંમ આપીઆમાં આવેછે, તે જ સારા કુલો પાકવવાનું પણ ઈનાંમ મળેછે, અને તે કુલોનો દેખાવ પણ ઉપલીન વેલાએ કરીઆમાં આવેછે. યુરોપખંડ અને આપણા હીંદુસથાનનાં મુલકમાં, ઉગતાં કુલોમાં ઘણીએક ફરકછે. આપણા મુલકનાં મોધરાં

અને ચંપેલી જવાં ખુશાબોદાર કુવ ઇંગલંડનાં મલતાં નથી તથા આપણા શુલાબની ખુશાબોની અમરધા અમરધ ખુશાબો ઇંગલંડનાં ગોશાબની નથી, તોપણ એ સુલકનાં બીજાં કુસા ખુબસુરતીમાં તથા તેમનાં તરેહવાર રંગનાં આપણા કુલો દરતાં કોઈબી રીતે ઉતરતાં નથી. એ કુલોની ખુબસુરતી વલી જે રીતે તેમને ઉપલા દેખાવની વેલાએ ગોઠવીઆમાં આવેછે તેથી અતીધણી વધી પડેછે. તરેહ તરેહની જાતનાં કુલનાં ૨૦૦ અથવા ૩૦૦ કુડાં એકઠાં કરવાં અને સોભી નીકસે હેવી રીતે તેમને ગોઠવવાં, તેમાં કાંઈ થોડી હીકમત અને હાશીઆરી જોઈતી નથી. દરએક કુડાંની ઉપર તેનાં ઘણી અથવા ત્રાલી અને કુલનાં નાંમની ટીકીટો મારીઆમાં આ વેછે, તે સાથે તેને વાસતે પેલુલલા અથવા બીજા અથવા તરીજા વરગનું જે ઇનામ આપીઆમાં આવીઈ હે એ, તે પણ જણાવીઆમાં આવેછે. જે નમુનાંને સાડ ઇનાંમ નહી આપીઆમાં આવીઈ હેએ, પણ તે ૫ શંદ પડતા થાયો હોએ તેને વીશે પસંદગીની ટીકીટ મારીઆમાં આવેછે. હેવા દેખાવને વાસતે લંડનનાં તથા ઇંગલંડનાં બીજા ગેહરોનાં બાગોમાંથી કુલોનાં હજારો કુડાં આવેછે, તેમાંનાં સઘથી સરસજ હીઆં દેખાડી આમાં આવેછે. આ દેખાવની વેલાએ એક લશકરી વાજું પણ તાંહાં ગાએણને સાડ હાજર થાએછે, અ ને કુલોનાં બાગની વએ ગાએણને મધુર રાગ ફેલાયાથી, તે વખતે જ્યો તાંહાં હાજર હાએછે, તેઓને એ ક અનજ તરેહની ખુશાલી ઉપજે.

આ બગીચાનાં એાતર પશચમ ભાગ ઉપર “બુઓલાજકલ ગારડનસ” અથવા કુનીઆનાં સઘળા બાગો ઉપરનાં જાંનવરોનો સંગરહ કીધામાં આવીએછે. જે કોઈ શખસને હેવોન શોક હોએ કે, કુનીઆ માં પેલા થાએલાં સઘળા જાંનવરોને જોવાં, અને તે વાસતે તે આખી કુનીઆમાં સફર કરવા નીકસે, તે નાં દરતાં લંડનના જાઈ આ શંગરસયાંત જોયાથી તેની ઘણી ખરી મતલબ પાર પડીઆ વનાં રેહ નહી મોટામાં મોટાં પરાંણી હાથી તથા જનડાથી, ઝીનાંમાં ઝીના જાંનવર તથા પખશીનો નજાંવ આ શંગરહ સયાંતના જોયામાં આવશે. દરએક જાતનાં જાંનવરોનો સંગરહ જુદો જુદો કીધામાં આવીએછે, અને દરએકને તેનાં ઘટતા વરગમાં મેલવાને ઘણીએક ચોક્કશી રાખીઆમાં આવીછે. કડઅતવાલાં તથા ફાડી ખાંનાંરાં જાંનવરોને લોહડાંનાં કદેશનાં મજબુત પીંજરાઓમાં રાખીઆમાં આવેછે. જે જાંનવરોથી કોઈને દુખ થવાની ધામતી નહી હોએ, તેઓને ફક્ત એક હુદની અંદર રાખીઆમાં આવેછે. જાત જાતનાં પંખે રાએ જ્યો સાથે રહાથી એક એકને દુખ નહી કરે, તેઓને લોહડાંનાં તારનાં સલીઆએના મોટા અને લાખા પીંજરામાં સાથે રાખેલાંછે. એ પીંજરાઓમાં ઝાડની દાંખલીએ ઉભી કીવેલીછે, તેની ઉપર તેઓ રમેછે તથા ઉડેછે. પીંજરાંની સપાટી ઉપર તેઓનાં ખોરાકને વાસતે દાનાં નાંખીઆમાં આવેછે, તથા રા તની વેલાએ બેસવાને સાડ ઘાસ તથા તેવી બીજી હુંફ આપવાની જાતસો રાખીઆમાં આવેછે. જે ન ગાએ પખેરાંઓ રાખેલાછે તે જગાએ તેઓનાં અવાજથી આપણા કાન, અને તેઓનાં ખુબસુરત આકાર અને રંગથી આપણી આખને ઘણીએક મજાહ લાગેછે. એ સંગરહઅધાનના થોડા વખતના કુનીઆ ઉપર પેલા થતાં ઘણાખરા જાંનવરો એક નજરે આપણે જોઈ શકીએછે, તેથી આપણને ઘણીએક ખુશી ઉપજે છે, અને હેવા સંગરહસથાનોથી આદમીનાં ગનેઆનમાં, તેની અકલમાં અને વાકેફગારીમાં કૃત્તેલો વધારો થાએછે, તેનો આપણને તરત વીચાર આવેછે. જે કાંમ આપણે મોટી સફરથી નહી કરી શકીએ, તે હા હું એક સંગરહસથાન જોયાથી થાએ, એ કાંઈ થોડો ફાએલો નથી. મોટા ચોપગાં જાંનવરથી તે નાંખલાંમાં નાંખલાં જાંનવર તથા પખશી શુધી જે જે આપણાં દીકામાં હીઆં આવેછે, તેની ગણતરી કરવા મેશીએનો, હજારોની થાએ અને તે દરએકનું બયાંન આ પુસતકના થાઈ શકવું માહાલછે. તોપણ આ સંગરહસથાં નમાં મું મું છે, તેનો કાંઈએક વીચાર આપવાને સાડ થોડીએક વીગત નીચે આપીછે. આંમેરીકાનાં એ તર ભાગમાં કારોલાઈનાંમાં પકડેલા બે સોસવાટ હીઆંછે, અને તેઓને રાખવાને સાડ એક નાંખેલો તલા

વ ક્રીધામાં આવીએ. હીપોપાટેમસ નાંખનાં મોટાં દરીઆઈ જાનવરનો એક જોરો ત્રીસનાં પાદશાહ આ સંગરહસ્થાનને ભેટ આપીએ હતા, તે એક મોટા તલાવની અંદર જોયામાં આવે. એ જાનવર ઘણું મોટું અને ભારી આવે, અને જમીન ઉપર તથા પાંછીમાંથી તે રહી શકે. ઘણાએક સુરગ પણ હીંઆમાં જોયામાં આવે. ઝરનાંર અરલ આવ ડરખીએ ઈલાંડસ નાંખનાં ખુબસુરત જાનવરો, સને ૧૮૫૧ માં ભેટ કીધાં હતાં, તે હજુર થુધી તાંહાં. આપણે સઘળાએક કીડી ખાનાંર જાનવરની વાત સાંભલી, તે જાનવર હીંઆં જોયાથી આપણને કેટલીએક ગમત ઉપજે. એ જાનવર પોતાની જામ બાહર દાહાડીને બેશે, અને તે ઘણી ચીકણી અને મીઠી, તેથી સઘળી કીડીએ તેની જામ ઉપર આવીને બેશે, અને જારે મોટો જોડે એકદા થાએ, તારે તે પોતાની જામ અંદર ખેંચી લઈને, સઘળી કીડી ખાઈ જાએ. એ જાનવર ૨૦૦૦ રૂપીએ ખરીદ કીધામાં આવીઈ. એક હાથી તથા તેનું બચું. હાથીની પાસે તેને ખોરાક આપનાંર વગર ધાસતીથી જાઈ શકે. જોવા જનાંરએ તેને પાંડનાં નાખવા કટકા નાંખે, તેને તે ઘણી રચુર રીતે પોતાની યુંનથી ઉંચકીને ખાઈ જાએ. રીંછાનું એક મોટું રોહું. સને ૧૮૩૬ નાં વરસમાં ૨૩૦૦૦ રૂપીઆની કીમતે જરાક નાંખનાં ચાર ઉંચા અને ઉંચી રોકનાં જાનવરો વેચાતા લેઈને હીંઆં રાખીઆમાં આવીઆં હતાં. એ મધેની માંદાએ અગીઆર વરસની અંદર જ નર જણીઆ હતા. આસરે એક ડાન સીંહ, તેમાં એક નર અને એક માંદા જુનરાતનાં જંગલમાંથી પકડેલી, આ સીંહની જોરને આપણી યંપુનાં આગલા વડા નેઆએકીસ સર એરસકીન પેરીએ તે સંગરહસ્થાનને ભેટ કીધી હતી, અને તે અતરેથી ગઈ હતી, તારે ઘણાએક જણનાં જોયામાં પણ આવી હતી. એક જોર એજ ખાગમાં જાનવી હતી, અને એક બીજા જોર આફ્રીકાનાં જંગલ મધેથી પકડેલી ઘણી જોડી. કાબરમીતરા અને ખુબસુરત વાંધે પણ હરેદોર જાનવર પીંજરામાં. તેમાં એક જોર સને ૧૮૫૧ ના વરસમાં વરોદનાં ગાએકવાડે અતરેથી મોકલેલી આપણા દીકામાં આવે. એક સીંગડાને એક મોટો મેનડોખી હીંઆં જોયામાં આવે. હરણ, બકરાં, અને બીજા ઘણાએક ચોપગાં જાનવરો. જ જગાએ વાંદરાએ રાખેલા, તાંહાં ઘણી જાહ પડે. વાંદરાએની ખાશીઅત સરવે કોઈ સારી પડે જાં, તેથી જાંએ જાનાંવરોનું એક મોટું રોહું જા અને તેમ થોડી જગામાં એકું કરીઆમાં આવીઈ, તાંહાં કેવો દેખાવ થાતો હશે, તે વીંધે વાંચનારને સેહલથી સમજ પડશે. એ વાંદરાએને તેમની ચાલ પર ખાણે તારનાં મોટા ઘેરમાં બંધ રાખેલા, અને તેમાં જાહડનાં દાખલાં તથા થાંબા ઉભા કીધેલા, તેની ઉપર તેએ આખો દીવસ કુરે, તથા નાંખે. હીંઆં હંમેસાં જોનાંરએનું મોટું રોહું થાએ. ઉંચાંમાં ગની જાતનાં માંજુસનાં આકારને કાંઈએક મલતા કેટલાએક વાંદરાએ પણ હીંઆંએ તેમાંને એક ચાલાક તથા ઘણા જ ગરીબ, અને સારી પડે પાલીઆમાં આવીએ, તેને જોરનીએનાં યાખાંથી મેલવીઆમાં આવીએ. ગણતરી વગરનાં પંખેરાં. હરેદોર પીંજરામાં લગભગ દરએક જાતનાં પોનેસો ચોપડે. કાકાટઆ, નુરી, હીરામલ, અને તરેહવાર પંખેરાંએ. ફાડી ખાનાંર પંખીએમાં ખલીલ, ગરૂડ પખશી અતીઘણ, અને તેટલી સંખીઆ બીજા કોઈ સંગરહસ્થાનમાં નથી. નીંહ ઝીલંડ મધે કીવી નાંખનું કોઈ જ વખતે મલતું પખશી એક હીંઆંએ, તેને ઘણી બરદાસતથી રાખીઆમાં આવીઈ. દરીઆઈ પેદાશ દેખાડવાને સાડ એક મોટો તલાવ કીધો અને તેની અંદર સઘળી જાતની માછલીએ નાંખેલી. મોટી માંછલી અને નાંખલી માછલી સઘળી સાથે. જ દરીઆઆ એ વસતી રેરે છે તથા તે નો વધારો થાએ, તેમ હીંઆં પણ થાએ. મોટી માંછલી નાંખલી માંછલીએને ખાએ, અને વલી ખુદરતી કાએદા પરખાણે તેએની વરધી પણ થાએ. એ પરખાણે જવતી માંછલીએને એક નાખવા દરીઆ આદમીની હીકમતથી બનાવીઆમાં આવીએ, તે જોયાથી બહુ આનંદ ઉપજે. ઝીના જાનવરો

જેવાં કે ઉદર, ઘણી, દડકા અને બીજાં જેટલાં આલનાં જાનવરોનો પણ મોટો સંગરહ છે. સરખોનો મોટો જાનવરો, અને જીવતા સરખોનો જરૂરો સંગરહ હોવામાં કીધામાં આવીએ, તેટલો બીજો કોઈ ફેંકાંજી નથી હોયું જણાવીઆમાં આવીડ છે. હોવામાં રાખેલા એક નાંજે આ બાગમાં એક રખેવાલને દંખ દીધો હતો તેથી થોડા કલાકમાં તે અરજી પાંખીએ હતો. કેટલાએક અનુદા પણ છે તેમાંનાં એકે એક વખત એક મોટી ધાબરી આપી ગયો હતો. એ અનુદા આપું બંધ ગલી જવામાં વાર લગાડતો નહીં હતો. સાત કુટ, આઠ ઈંચ ઘેરાવાનો ૧૮૦ વરસની વયેનો એક કાચો છે તે જોયાથી આપણને ઘણી અચરતી ઉપજે.

એ સંગરહમાં જોવા જવાને સાડી લોકો પાછલા પોહારનાં ચાર વાગતાં વખત પગલ કહે, કાચેને તે વખતે સીંહ અને વાઘ અને બીજાં ફાડી ખાનાં જાનવરોને ખોરાક આપીઆમાં આવે. એ વખતે તે જાનવરો ભુખા હોયે, અને આવના વખત ધાંચે તેથી ઘણાં દોશીઆરીમાં તથા જોમનામાં આવી ધબરાઈ કરે, અને ભુખો પાડે. વાઘ અને સીંહને આસરે છ રતલનાં ખાંમનાં કેટલા નાંખી આમાં આવે, તે તેઓ એક પલમાં ખાઈ જાયે, અને પછી બીજો દીવશે તેજ વખત આંખે તાંહાંશુખી તેજને કાઈ મલતું નથી.

દર વરસે એ સંગરહમાં નવો વધારો થાયે, અને જાનવરોને રાખવાનો ખરચ દર વરસે ચોખ્ખા લીસથી પચાસ હજાર રૂપીઆ થાયે. આમાં વરસમાં જોવા જનાં આંખીનાં રાંખીઆ પાંચથી છ લાખ આદમીની થાયે.

ખાટરસી પારક.

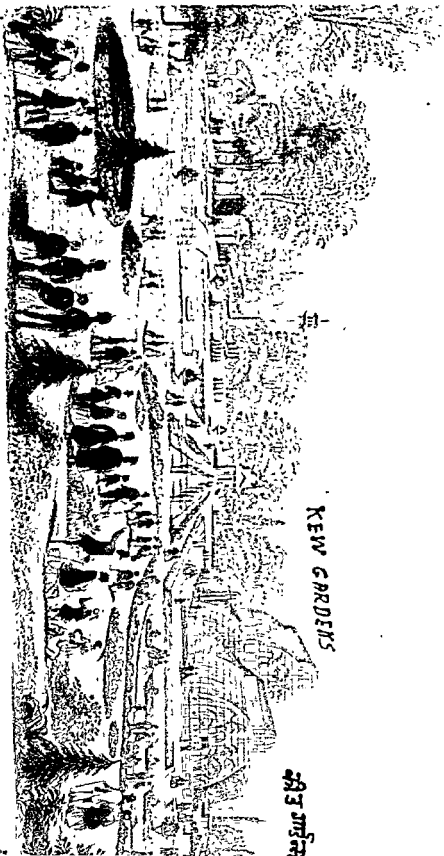
આ બગીચો થોડુંક ધણું તદ્દખાર થયો, અને તેને બનાવવામાં (૩૦૦૦૦૦૦) તરીસ લાખથી વધારે રૂપીઆનો ખરચ થયો.

રીચમંડ પારક.

લંડનથી નવ માઈલ દુર આ મોટો બગીચો છે. એક બારણેથી તેમાં દાખલ થયા તો બરાબર સીધા ના સીધા આસરે તરણ માઈલ થી ચાલીઆ પછી બોહર નીકળવાનો દરવાજો આવે. એ બગીચામાં તેલુવારને અથવા ફરસુદને દીવશે ઘણાં લોકો ફરવાને જાયે. હોવામાં ઘણાએક પુરાનાં અને મોટાં છાંયેલાં આડો છે તથા એકનાં મોટાં આડો હોવામાં ઘણાં દીકાના આવે. મોટાં આડોનાં જંગલમાં આપણે દોઈ એ તેવા દેખાવ આ જગાએ આપણને લાગે. આ બગીચાની જગા લંડનની જમીનની સપાટી કરતાં ઉંચી છે, તેથી તાહાની કેટલીએક તેકરીએ ઉપરથી કેટલાએક માઈલ થી ઘણાં સરસ દેખાવ આપણી નજરે પડે. એક ફેંકાંજી દેખસ નહીં અને તેની આસપાસનો દેખાવ નજર આવે, તે દેખાવની હદથી તારીફ યાદ શકતી નથી પેલી ગંભ દેખસ નહીંના બાગ ચલકે, અને તેની અદર ફરતાં બારકસો આપણી નજરે નાથલા પડે, અને એ નહીંની પડોસમાં આવેલી લંડનની મોટી ઇમારતોના અને દેવળોનાં મીનારા દેખાયે. સાંહામણે નાથલા અને લીલા ડુંગરો આકાશની સાથે મલી ગયેલા દેખાયે, અને બીજી તરફ રીચમંડો વીનડસરના પાદશાહી મેહલનાં મીનારાં આપણી નજરે પડે. રીચમંડું ગામડું જે સરેના પરગણામાં આવેડ છે, તે પરગણાના કલવંત ખેતરો આ જગાએ આપણને સારી પડે દેખાયે. લંડન જે વા બારી વસતીનાં શહેરની થોડીજ વેગવાઈએ હાવા ખુબસુરત દેખાવનો અને દેખાવ આપનારો બાગ આ વીઆથી હજારો લોકો આગમોટ, અથવા રેલવે, અથવા આમનીબસથી તાંહાં જાયે, લંડનના રેલવાસીએ એક દીવસ રીચમંડમાં કાહાડીએ હોયે, તો તેણે પોતાનો વખત ખોચેલો કેલવાતો નથી, હુલી તે જગાની તારીફ. આ બગીચો ઘેરાવામાં આઠ માઈલ છે, અને સઘળી મલીને રૂપ૩ એક જમીન રોકે. હાલ

Kew Gardens

कीट शालिका

માં એ બાગમાં એક મેટલ “પરીનસ આવ વેલસ” રાંછીનાં વડા છોકરાને સાંચે, તથા લારડ જાન રશલ નો રેહવાનો મેટલ પણ તાંહાં છે. અસલનાં વખતમાં તાંહાં એક પાદશાહી મેટલ હતો. પાદશાહ પેહલ લો તથા બીજી અને તરીકે એડવરડ, એઓ સથળા તેમાં રહ્યા હતા. બીજી રીમરડ પણ હીઆં રહે તો હતો અને તેની રાંછી આન કે જેણે રીઆને સાચ પોરા ઉપર એકજ આજુબી સવાર થવાની રીત તથા તે કસાણસર જનની બનાવત પેહલી કાહાડી હતી, તે આ મેટલમાં ખરણ પાંખી હતી. ૧૪૯૯ નાં સાલમાં તે મેટલ આગથી બલી ગયો, તે પાદશાહ સાતમાં હેનરીનાં વખતમાં ફરીથી આગમનાં કરતાં વધારે મોટો બાંધી આમાં આવીઓ હતો. પાદશાહ આડમે હેનરી પણ થોડું શુધી તાંહાં રહ્યો હતો, રાંછી એલીનરબેચ ૧૬૦૩ નાં સાલમાં તે મેટલમાં ખરણ પાંખી હતી. પાછલથી એ મેટલમાં કોઈ પાદશાહ રેહવાનું નહી કીધાથી આ સતે આસતે તેનો નાંસ યાઈ ગયો. હજણા ઉપર જણાવેલા એ મેટલ જે તાંહાં છે તે હાલ જમાં નાં છે.

કીલિ ગારડનર.

આ બાગ લંડનથી છ માઈલ દુર છે, અને કીલિનાં ગાંમડાંમાં આવેલો છે. યુરોપનાં સઠથી સરસ બા જોની સાથે આ બાગનો યુકાબયો ફરીઆમાં આવેતો તે ઉતરતો નીકલે નહી. તાંહાં એટલીતો સફાઈ ત થા તકેદારી રાખીઆમાં આવેલે, કે જોવા જનારાઓની સાથે કાંઈની સાંભાન તથા ખોરાક લઈ જવા દીધા માં આવતો નથી. એ બાગનાં વડા ઉપરીને વચ્ચ દાહાડે ૮૦૦૦ રૂપીઆનો પગાર મલે છે, અને એ રાખ સ હંમેશાં ઝાડ પાંતની લીલીઆનો કોઈ કામેલ શીખરાશુર હોએ છે. આ બાગમાં આપણે દાખલ થયા કે, જાંણે આપણે એક લીલી સાદરી ઉપર જ ચાલીએ છઈએ. આખા બાગની સપાટી લીલાં ઘાસની હોએ છે, અને આખી સપાટી ઉપરનું ઘાસ ઈઆંતરની મદદથી એક સરકુ કપાએલું હોએ છે. ઘાસ કાપવાનો એક સાંચો આવેલે તેનાં નીચેનાં બાગમાં એક લાંબી છરી આવેલે, તેની મદદથી તે ઈઆંતર ચાલવું જાએ, તેમ એક સરકુ ઘાસ કપાવું જાએ, અને એ રીતે કાપેલાં એક સરકાં ઘાસની કીલિનાં બાગમાં ઘણીજ સરસ એક ખુદરતી લીલી સાદરી બને છે, તેની ઉપર મેસવાને તથા તે જગા ઉપરથી ચાલવાને આપણને અતીથણી આનંદ ઉપજાવ્યા વનાં રહેતો નથી. સથળી હવા અને સથળા દેશનાં સુલકનાં ઝાડો તથા રોપા હીઆં ઉ ગાડવામાં આવેલે, અને તે ઉગાડવાની કળા અને ઝોઢવણ ઘણીજ તારીક લાએક છે. ખુદરતી આકાર અ ને ખુદરતી ખુબસુરતી કાગલ ઉપર કધી ઉતરતી નથી, તોપણ આ સફા સાથે એ બાગનો જે નકશા આપે લો છે, તે ઉપરથી કેટલેએક દરજ્જે એ બાગની ખુબસુરતી વીશે વાંચનારને વીચાર આવશે. આ નકશા માં જે ઉંચી ઈમારત દેખાએ છે તે આખી કાચની બાંધણીની છે અને તેમાં ગરમ દેશનાં રોપા તથા ઝાડો રોપેલાં છે. એ પ્રથે નાંલીઅરી તથા ખજુરી અને કેલનાં તથા ગરમ દેશનાં બીજાં ઝાડો જે યુરોપમાં થતાં નથી, તે ઉગાડીઆમાં આવીઆં છે. એ ઝાડો ઇંગલંડમાં ખુલ્લી અને થંડી હવામાં ઉગે નહી, તેથી કાચની ઈમારત બાંધી તેમાં અગતની ગરમી દાખલ કીધાથી ઉગે છે. તેમાં આપણે દાખલ થઈએ તારે આપણને ગ રમ વચાર મારે છે. નાંલીઅરી અને કેરનાં ઝાડો જે સુલકના ખુદરતી ઉગે છે, તાંહાં તેમને આપણે જોતા પ લુ નથી, પણ આ સુલકમાં તે નવાઈ સરીખાં છે, અને હીંદુસ્થાનનો રેહવાસી પણ પોતાનાં સુલકનાં આ ઝાડોને આટલે મોટું તકાવતે અને નવાઈની રાહે અને મેહનતથી ઉગાડેલું જોઈને, ખુશી થાએ છે. આ કાચની ઈમારત ૩૨૬ ફૂટ લાંબી, ૧૦૦ ફૂટ પોહોલી અને ૬૬ ફૂટ ઉંચી છે. તેને બાંધવાનાં કાંમમાં આ સરે પચાસ હજાર ચોરસ ફૂટ કાચ કાંમના આવેલો છે, અને આખાં બાંધકામ પછવાડે (૩૦૦૦૦૦) તરણ લાખ રૂપીઆનો ખરચ થયો છે. બીલોરી મેટલ બાંધીઓ તેની આગમન લંડનમાં સઠથી મોટી કાચની ઈ મારત આ ગણાતી હતી. આ બાગમાં દશ મારનાં ચીનાઈ રેહાડોને એક નખુનો બાંધીઓ છે, અને તેની

કુલ ઉંચાઈ ૧૬૩ ફુટ છે. હીંચ્યાં પોણીનાં ખુસનુમાં ચસમાં પણ કાહાડેલા છે, કે જ્યો એ બાગ પુરો લેહજ તદ્દાર બનીચો છે. આ બાગ આગલ પાદશાહનાં ખાંનગી વાપરવાસ તથા મોજને સાડ હોતો, પણ ૧૮૪૦ નાં સાલમાં આપણી પરજાહેતુ રાણીએ સઘળી રકબેતની મોજને વાસતે તે વરસથી હુંગાડો મેલીચો છે, અને રવીવાર તથા તેહવાર અથવા ફરસુદને દીને તાંહાં મોટી ઠઠ મલે છે. ખરેખર હેવા બાગમાં ફરવાળ યાથી આદમીની તંદરોસતીમાં વધારો થયા વનાં રહે નહીં.

એ બાગને લગતું એક સંગરહસથાન છે તેમાં કુતીઆમાં ઉગતા સઘળા ફળો અને બીના ઘણેજ તા રીફ લાએક સંગરહ કીધામાં આવીચો છે. જે ફળો ખુલ્લી હવામાં બીગડી જાયે, તેમને ઘટતા અરકોમાં રા ખીઆમાં આવીચો છે. હીંચ્યાં ગરમ દેશનાં ગાંધીની કુકાંનમાંની સઘળી જનસોના પુરે પુરો સંગરહ આ પછી નજરે પડે છે.

બાગો વીશે બોલતાં આટલું કેહવાની અગત છે કે, સુરદાં દાતવાની જે જે નગા કીધેલી છે, તે નગા ઉપર પણ આરા બાગો બનોવેલા છે. હેવી એક નગા ઉપર ફરવા જવું અને બાગમાં જવું બરાબર છે, તેમાં અગત કરીને જે દાતવાની નગાને “કેનસાલ ગરીન સીમેટરી” ફરી કેહે છે તે ખરેખર એકવાર જાઈને જો વા લાએક છે. તાંહાં ઘણાએક નાંખીયા શખસોની પણ કબર છે, અને તેઓનાં ખરજુની યાદગારી ની તખતીચો છે. હીંદુસથાંન ખાતે નાંખ મેલવેલા એક અખલદારની કબરની ઉપર એક છતર છે, તે આ ર બંગાલીઓનાં પુતલાં પાડી તેઓનાં માંથા ઉપર આપીઈ છે. દેવળોમાં સુરદા દાતવાની ચાલ જમ બને તે મ હવે લંડનમાંથી કાહાડી નાંખીઆમાં આવી છે. ઉપલી નગા એક કંપનીએ બાંધી છે અને તેમાં દાતવા નો લવાનમો લીધામાં આવે છે. એ કંપનીનાં ભાગીદારોને સારી વેંહંચણી થાય છે, હેવું જાણાવીઆમાં આ વીઈ છે. હીંચ્યાં સુરદાંઓ બાગની અંદર સુતેલાં છે, કાંચેને તે નગાને સઘણુ બાગનુ રૂપ આપેવું છે. હીંચ્યાં આપણે એક બાગમાં ફરીએ છે એટલુંજ નહીં, પણ બાગની અંદર ફરતાં આસપાસ સુતેલાઓને જોઈ ને આપણા દીલમાં ઘણીએક ગંભીરાઈ ઉતપન થાય છે. આપણને આદમીની ટુંકી હાઈઆતી વીશે વીચાર આવે છે. આપણે પણ એમજ સુઈશું, કોણ જાણે કે આ પત્રે અથવા ઘડીએ, કે આજ દિને, કે આવતી કા લે, વાસતે તે સાહેબને આપણા કાંમો વીશે જવાબ આપવા જવાને વાસતે હમેશાં તઈઆર રહેવું જોઈએ. એ જવાબ આપવાની ધાસતીથી આપણે જે માંડા કરમ કીધા હોએ તેની દલગીરી લાગે અને સાચાં કરમો ફરવાની અગત વીશે આ બાગમાં જોવી આપણને જેવી નશીહત થાય છે, તેવી બીજા બાગોમાં થતી નથી.

મકરણ ૧૭ મું.

સંગરહસથાનો—તસવીરખાંનો.

બરીડીય મીઠિજીઅમ—ફેનશાંઘન મીઠિજીઅમ—ઈરહ ઇનીઆ કંપનીસ મીઠિજીઅમ—ચુનાંઈડેક સરવીસ ઇનરટીડી ઊયત મીઠિજીઅમ—સંચારી, પેહવારી, બુસતર વીરીઆતુ સંગરહસથાંન—રાએલ કાલેજ આવ રીજીયીઅનસતુ સંગરહસથાંન—રાએલ કાલેજ આવ સરજનસતુ સંગરહસથાંન—ચોન મીઠિજીઅમ—રૂએલ ઐશીઆડીક સોસાઈટીસ મીઠિજીઅમ—નેવન મીઠિજીઅમ—રાએલ સોસાઈટીસ મીઠિજીઅમ. નાંચનલ ગીઆવરી—મારલખરો હાલિ સ ખેની ટરનર તથા વરનનં ગીઆવરી—કચીચ ગીઆવરી—રાએલ આકાડેમી આવ આરહસતુ તસવીરખાંતુ—સોસાઈટી આવ બરીડીય આરટીસહસતુ તસવીરખાંતુ—બરીડીય ઇનરટીડીઅનતુ તસવીરખાંતુ—વાર પેનરહસતુ તસવીરખાંતુ—હાંદુસથાંનને લગતી બાબતેતુ તસવીરખાંતુ—રેટોગ્રાફીતુ તસવીરખાંતુ—આદમીઆનાં બીનખાં બનપિ લાં કુતખાંનો સંગરહ.

શુધરેલા દેશોમાં સઘળી બાબદમાં સમપુરણ હાલત લાવવાની ભારે કોશેસ, કરીઆમાં આવેછે, તે મીશાલે લંડન શેહેર અથે હેવી કોઈબી બાબદ નથી, કે જેને પેહલલે દરજજે તથા ફુનીઆમાં સઘેથી સરસ, અથવા ફુનીઆમાં જે સઘેથી સરસ હોએ, તેમાંની એક, કરવાને અતીશે કોશેસ કરીઆમાં આવતી નહી હોએ. જાંહાં જાંહાં આપણી નજર પોંટાચાડશું, તાંહાં આપણે હંમેસાં પેહલલે વાંધેનીજ વસતુ જોઈએ. જે જે કામ પરજાતાં લાભતું હોએ, અથવા જે કાંમ ઉડાવીઆથી દેશની મોતેબરી નાણાંતી હોએ, અથવા જે માં હવડાંની તથા હવે પછીની ઓલાદનો ફાયદો હોએ, તે કાંમ પહવાડે સરકાર તથા પરજાની તરફથી જે હનત કરવામાં તથા ગણતરી વગરનો દરવ ખરચવામાં કશી કશુર રાખીઆમાં આવતી નથી. કોઈબી બાબદ ઉડાવવી હોએ તો, તે ઈંગરેજનાં મોટાં અને કહ્યતવાલા રાજ અને લંડન શેહેરનાં નાંખને લાએકની થવી જોઈએ, એવી ખતલબ હંમેસાં ધીઆંનમાં રાખી કાંમ કરીઆમાં આવેછે, અને તેનાં ફળ ઈંગલંડ દેશ અથે યુસાફરી કરનાર પોતાની નજરે જોએછે. દરએક ચીજ આપણે જોઈએછે, તે કાંઈજ નહી, પણ તારીફ કરવા લાએકછે. જેમ મેહલો પાદશાહી દબદબાને લાએકનાંછે, જેમ પારલામેન્ટનો મેહલ ફુનીઆ અથેની સઘેથી મોટી રાજદરબારી સભાનાં નાંખને લાએકનોછે, જેમ સરકારી આફીસો તથા બીજાં ખાતાં ઈંગલંડનાં રાજને લાએકનાંછે, જેમ દેવજો તાંહાંનાં ધરમ પાલનાંરાઓની હોલત અને હીમત પરખાણે મોટાં તથા ખુ બસુરતછે, અને તાંહાંનાં બાગો આખી ફુનીઆનાં પાએતખતનાં લાએકનાંછે, તેમ એ શેહેરનાં ગમત અ ને ગનેઆંન આપનાંરો સંગરહસથાંનો ફુનીઆનાં બીજ કોઈ ભાગ ઉપરનાં તેવાં કારખાંનાંથી ઉતરતો દરજજે ધરાવતાં નથી, બલકે સઘેથી સરસ ગણાઈ શકે તેવાંછે. એટલુંજ કહીને સુખીઅ સંગરહસથાંનોતુ બપાંન કરવાતુ શરૂ કરીએ.

બરીડીય મીઠિજીઅમ.

ઈંગલંડ દેશ ખાતે યુસાફરી કરવા આવનારે નવાઈ સરખી, અચરત ઉપજવનાંરી, અને તે સાથે ગનેઆંન આપનારી બીનાઓ જોવાની ઇઆદદાસતમાં બરીડીય મીઠિજીઅમને સઘેથી પેહલલે નોખવું જોઈ

એ છે. એ સંગરસથાનને જે “ધી વરલડસ મીઠિલઅમ્ર” એટલે જે આખી ફુનીઆનું સંગરસથાન કરીને નાંખ આપીઆમાં આવીઈ હોયે તો, તે કોઈખી રીતે ખોટું નહીં કેહવાયે, કાએજ એ સંગરસથાન આખી ફુનીઆની ગોપા અસલની તથા હમણાની તવારીખ છે. સું અસલનાં, કે સું હમણાનાં વખતમાં ફુનીઆની સપાટી ઉપર સઘળા ભાગોમાં જે હુનર, ઉદીઓગ અને કારીગરી હતી, અને હમણા છે, તે સઘળાનાં નમુનાં આ સંગરસથાનમાં છે. આ પુરથવી ઉપર જે આગલાં દેશો અથવા રાજે થાઈ ગયાં છે, તેઓની અસલી અથવા જાંબુવાળેગ નીશાને તમોને જેવી હોયે તે અરીટીસ મીઠિલઅમ્રમાં ગયાથી તમારી ઇછા પુરી પડશે. કલાંણી ચીન ફુનીઆનાં કહેઆ ભાગમાં અને કેવી રીતે થાયે, તે તમારે જાંબુ હોયે તો, જાવો અરીટીશ મીઠિલઅમ્રમાં, તાંહાં તમોને તે પોતાની મેલે દેખાશે. આખી ફુનીઆમાં અસલનાં અને હમણાનાં વખતમાં જમીન, પાંણી અને હવા અથવા આકાશમાં વસનાં રહેવાં અને કેટલી કીસમનાં પરાંણીઓ હતાં તથા હમણા છે, તે વીશે તમારે ગનેઆન મેલવવું હોયે તો, જાવો અરીટીશ મીઠિલઅમ્રમાં, તાંહાં તે વીશે તમોને પુરતી માહિતગારી મળશે. જે તમારે હેતું પુસતકખાનું જેવું હોયે કે જાંહાં સઉથી પુરાંણી, સઘળા ધરંમની, સઘળી ભાશાની, સઘળા રાજીની, અને સઘળી વીગતની કેતામે હોયે તો, તે તમારી આદેશ અરીટીશ મીઠિલઅમ્રમાં સારી પહે પુરી પડશે. હાવી રીતનું નાંખીયું અને ખોહલું સંગરસથાન કાંઈ આજ કાલ નું બનેલું નથી, પણ તેની હમણાની હાલતમાં લાવતાં એક અરીટીશ વધારે સુદત થાઈય. એ સંગરસથાનનાં જુદા જુદા ભાગોનું કેટલુંએક અગતનું અયાંત નીચે આપીઈ છે, પણ તેમ કરેઆની આગમન તેની ઉપખંતની તવારીખ ઘણીજ અગતની અને જાંબુવાળેગ છે, તે વાંચનારને પેહલેજ જણાવવાની જરૂર છે.

એ સંગરસથાનની ઉત્પત્તી.—ઈસવી સને ૧૭૫૩ નાં વરસમાં સર એચ રોલેન નાંખેના એક નાંખીએ વીદીઆવાંત ગરહસથ મરણ પાંખીએ, તેનું પોતાની ગીરેતુ એક ઘણું નાંખીયું સંગરસથાન હું, અને તે સંગરસથાન એકદું કરવામાં તેને (૫૦૦૦૦૦) પાંચ લાખ રૂપીઆ બેઠા હતા. એ ગરહસથે પોતાનાં વશીઅતમાં હેતું લખીઈ હતું કે, જે ઇંગલંડની સરકાર પોતાને ખરચે એક કોશાદી ઇમારત ખરીદ કરી, તાંહાં તેનું સંગરસથાન પરજનાં કાએદાને વાસતે રાખે તો, તે સઘળું સંગરસથાન ૫૦૦૦૦૦ રૂપીઆનું હતું પણ ૨૦૦૦૦૦ રૂપીએ તેનાં વારેસોએ સરકારને હવાલે કરવું. આ દરખાસત તે વખતની પારલામેન્ટે ઘણી ખુશીથી કબુલ રાખી, અને અરલ આવ હાલકાકસની એક નાંખીએ ઇમારત “માનટેગ હાઉસ” (૧૦૨૫૦૦) એક લાખ, જે હજાર પાંચશે રૂપીએ ખરીદ કીધું. એજ વખતે ઇંગલંડની સરકારે હાથનાં લખેલાં ઘણાએક કીમતી પુસતકો (૧૦૦૦૦૦) એક લાખ રૂપીએ ખરીદ કીધાં. માનટેગહાઉસને સંગરસથાનને લાએક કરવામાં તથા સમારવાને ખરચ મલી, તે ઘર ઉપર જોમલે (૨૩૦૦૦૦) જે લાખ, તરીસ હજાર રૂપીઆ બેઠા. એ પરમાણે સરકારને સઘળો મલીને (૫૩૦૦૦૦) પાંચ લાખ, તરીસ હજાર રૂપીઆનો જે ખરચ લાગે, તે રકમ સોરતીથી ઉપજવીઆમાં આવી હતી. એ પરમાણે જોડવણ થાયા પછી ૧૫ મી જાનેવારી ૧૭૫૬ નાં વરસમાં “અરીટીશ મીઠિલઅમ્ર” નાં નાંખીએ સંગરસથાન આલખને વાસતે હુંગાડીઆમાં આવીઈ હતું. એ દીતથી આજ શુધી અખશેસ અને અરીટીશ તેમાં દર રોજ વધારો થાતો આવીઓ છે, અને તેમાં હમણા કે તાએને તથા હુનર, ઉદીઓગ અને કારીગરીનાં નમુનાં તથા નવાઈની ચીજોને જે જોડે થાયો છે, તે ખરે ખર ઇંગલંડનાં મોટાં નાંખ અને રાજને લાએકનો છે.

નવું ઘેર.—જેમ એ સંગરસથાનની અંદર જુદા જુદા પદારથો વધતા ગયા, તેમ પેહલવું ઘેર નાંખવું પડતું ગયું, અને પેહલેજ જે ઘેર જોઈએ તે કરતાં વધારે મોટું હતું, તે પાછલથી બીલકુલ નાંખવું પડીઈ, તેથી એ સંગરસથાનને લાએકવું એક મોટું ઘેર બાંધવાનું સને ૧૮૨૩ નાં વરસમાં શરૂ કીધું હતું, તે થોડાં વરસમાં પુરું થયાથી આખું સંગરસથાન તાંહાં લઈ જવામાં આવીઈ હતું. એ ઘેર અસલનાં ગરીક અથવા ઇંજના

ની લોકોની નાંખીયા ઇમારતોની લઠન ઉપર બાંધેલું છે. તેના આગલો ભાગ પોહોલાઈમાં ૩૭૦ ફુટ છે. એ ઇમારત પછવાડે આજ દીન થુધી (૮૦૦૦૦૦૦) હેન્ડી લાખ રૂપીઆ થાય છે, એટલું જ બહુઆ ઉપરથી તે ઇમારતનું કદ, તેની ખુબસુરતી અને માહાભારતપણ વાંચનારનાં ધીઆનમાં આવશે. એ ઇમારતની અંદર મોટા દરવાજામાંથી પેસતાં ઘણા મોટા અને ખુબસુરત વસાણ છે, કે જેની ઉપર ઉગાડું લીધું ઘાસ ફેંડું દેખાડે એ જાણે હીઆં એક ખુદરતી સાદરી પાંથરેલી છે. એ વસાણ પશાર કરીઆ પછી પથરની ઘણીજ પોહલી બાર પાચેરીની એક સોહીડીથી, તે નાંખીયા ઇમારતની અંદર દાખલ થવાએ. સંગરસથાનની અંદર જવાનો રસતો ઇમારતની વચે વચમાંથી છે, અને અંદર દાખલ થવાનું બારણુ એકનાં લાકડાંનું નકસી દાર બનાવેલું છે. એ બારણુ નવ ફુટ, ૬ ઇંચ પોહોલું, અને ૨૪ ફુટ ઉંચું છે. અંદર જતાં તરતનો મોટો હાલ ૬૨ ફુટ લાંબો, ૫૧ ફુટ પોહોલો, અને ૩૦ ફુટ ઉંચો છે, અને એ હાલમાં સંગેરમરના તરણ નાં ખીયાં બાહાવલાં છે તથા મીસતર લેખરડની નીમરાડથી લાવેલી કેટલીએક તખતીઓ છે. એ સંગરસથાનનો નીચેનો, એટલે જો એ તલીએનો ભાગ એક હાથ ઉપર અસલી નીચાંણોથી, અને બીજા હાથ ઉપર પુસતક ખાંનાંથી શેકાએલો છે. તેનાં પેહલા ખાલ ઉપર ઉદીઆગ, હુંનર અને કારીગરીનાં નમુનાં તથા જાંવરોનું સંગરસથાન છે, તે સંખ્યાનું એક પછી એક હવે વરણન કરીએ.

ગરકી રોમન ગીઆલરી.†—આ ગીઆલરીનાં આરડાઓમાં અસલનાં ગરકી તથા રોમન લોકોનાં વખતની કારીગરી તથા હુંનરનાં સંગેરમર તથા બીજાં પથરનાં બનાવેલાં બાણસનાં પુતલાંનાં નમુનાં મેલેલાં છે, તે ઇલાલીમાં રોમન લોકો પોતાની ભર પાદશાહીમાં હતા તે વખતનાં છે, હેંડું ધારીઆમાં આવે છે. અસલનાં રોમન તથા ગરકી લોકો ૧૨, “ઓલીમ્પીઅન ડીઈડીસ” યોદાએને જાંનતા હતા, તેઓનાં તે વખત નાં ઇલનાંની કારીગરોને હાથનાં બનાવેલાં પુતલાં આ આરડામાં મેલેલાં છે. એ ઉપરાંત એ વખતનાં બીજા ધણા નાંખીયા શખસોનાં પુતલાંની હીઆં છે, કે જે જોયાથી તે વખતનાં બાહાવલાં બનાવવાનાં હુંનરની આપ હીથી તારીફ કરીઆ વગર રહેવાનું નથી.

નીનીવી ગીઆલરી.—બરીદીશ મીડિયમનો આ ભાગ ખરેખર જોવા લાએક છે. ઉગાણુ પરાંત જો નાંખીયા યુસાફર મીડ લેખરડ, જેનું નાંખ હીંડુસથાનનાં ઘણાખરા લોકોએ આગલ સાંભલીઈ હશે, અને જે ગરહસથ આર વરસની વાત ઉપર હીંડુસથાન અથે થાએલા બજવાનાં કારણો તપાસવા સાર હીંડુસથાન તરફ આવી ગયો હોતો, તેણે ઇરાંન તથા સીરીઆ, ટરકી, અને બીજાં દેશોમાં ઘણી યુસાફરી કરી છે. તે વેલાએ તેણે અસલની ઘણી એક નીચાંનો એકડી કરી હતી, તે સઘળી તેણે બરીદીશ મીડિયમને ભેટ કરી છે. મીસતર લેખરડની એકડી કીધેલી ઘણી ખરી જનસો, મોટાં અને કદાવર પુતલાં, તથા પાહોલો અને મેલેલો ઉપર કોતરેલી તખતીઓ છે. આ ગીઆલરીમાં જે જોવા લાએક પુતલાં મોડવીઆમાં આવીઆં છે, તે ઠાઈગરસ નદીનાં કીનારા ઉપર મોસલ નાંખનાં શેહેરથી પચીસ માઈલની વેગલાઈએ એક મોટી ઇમારતમાંથી મોટી કાહાડેલાં છે. જે જગાએથી એ ચીન્નિ મોટી કાહુડીઆમાં આવી છે, તાંહાં અસલનાં વખતમાં મોડું શેહેર હશે, હેંડું ધારીઆમાં આવે છે. મીસતર લેખરડે જે નાંખીયા મેલેલો બધાન દીધું છે તથા તેને તાંહાં અગ્રેલાં માહાભારત પુતલાં તથા તખતીઓની જે વીગત જણાવી છે, તે ઉપરથી આપણે કહી શકીએ છે કે તે પુતલાં તથા તખતી સીરીઆની પાદશાહીનાં સઢી આગલા વખતની હશે. આટલી વાતનો ખાતરી થી કહી શકાએ કે, એ નાંખીયા કારીગરીની અને માહાભારત તખતીઓ આસીરીઆ દેશનો સેનાંચરીમ

† જુદી જુદી વસ્તુને આર જે આરડાએ છુટા પાડેલા છે તેને “ગીઆલરી” તથા “ગ્રુન” તથા “રૂમ” કી નામ જોડેલા છે તે નામે સ્વયં વડાને આર હવે પછી હીઆ વાપરીઆ છે.

પાદશાહ, કે જે આસરે ૨૫૬૩ વરસ ઉપર થાઈ ગયો હતો, તેની આગમનની હોં, કાંચેજ તેની પછી એક સદીએ આસીરીઆની પાદશાહી પડી ભાગી, તે યુદ્ધતની અંદરથી હાવા માહાભારત કાંમો બની શકે તેવું લાગતું નથી. નીમરાડનાં મેહુલની દેવાલો કે જેની ઉપરથી એ તખ્તીએ ખોદી કાઢાડેલી છે, તે દેવાલો મ ટોડીની હતી, પણ તેની અંદર જે તખ્તીએ હતી, તે સંગેમરમરના આઠ ઇંચ નાટા અને સાત અથવા આઠ ફુટ પોટોલા પથરે ઉપર કોતરીઆમાં આવી હતી. જેવી તખ્તીએ થોડી નહી હતી, પણ મે હેલની દેવાલોની સળળી બાજુએ ઉપર હતી, અને તેઓની ઉપર દર એક પાદશાહ શેકારમાં અથવા લ ાઈમાં બતલાવેલી દેલાવરીના નકશો તથા ખીલારોકી હરફમાં તેનું બપાંન કોતરીઆમાં આવીઈ હતું. મી સતર લેઅરડે મેલવેલી તખ્તીએ તથા પુતલાંએને જેમ જેમ આપણે બારીદીશી તપાસીએ, તેમ તેમ તે વખતનાં કારીગરોની કામેલીઅત ઉપર આફ્રીન કરીઆ વગર આપણીથી રેહવાતું નથી. આદમીઓનાં ત થા જનનવરોનાં જે બાહાલમાં બનાવેલીઆમાં આવીઆં છે, તેમાં જે રીતે બદનનાં જુદા જુદા ભાગો તથા નેસો દેખાડીઆમાં આવી છે, તે ઉપરથી આપણીથી ખાતરી થી કહી શકાએ, કે તે વખતનાં કારીગરોની કામેલીઅત જેવી ઉંચી હશે, તેમ પરમાણુ તે વખતમાં “આનાટમી” એટલે શરીરની વીદીઆનો સારો ફેલાવો થા એવો હશે. દર એક પુતલાં તથા તખ્તીનું બપાંન કરતાં આ નજાએ ઘણું લંબાણુ થાએ, વાસતે તેમ કરવાને પરવડતું નથી, તોપણ એક મોટો “પીલર” થાએ કે જે ઉપર નજાવેલા એક મેહુલમાંથી મેલવીઆમાં આવીઆં છે અને જે બરીદીશ મીઠિલઅમ્મનાં જે ચોરડામાં મીઠ લેઅરડે એકડી કીરેલી નવાઈની વસતુએ મેલેલી છે, તેની વચોવચમાં ગોઠવીઆમાં આવીઆં છે, તેનું ટુક બપાંન હીઆં આપીએ. એ થાંમે આદરમાં મોખુન છે. તેની દ રએક બાજુની પોહલાઈ પાંચ ફુટ છે અને ઉંચાઈ આસરે ૨૦ ફુટ છે. એ આખો થાંમે કાલા સંગેમરમરના છે અને તેની દરએક બાજુએ ચીતાર તથા ખીલારોકી હરફો છે. ચીતારો સંખળા મલીને વીશ છે, અને હરફોની ૨૧૦ એલ છે. એ હરફો અને ચીતાર આખા દીન શુધી જેવી હાલતમાં રહેલા છે, કે જાંણે આજે કોતરી કાઢાડીઆ રાએ. એક મુખીઅ ચીતારની અંદર પાદશાહ કોતરેલો છે, તેની બાજુએ તેનાં બે ખીદમતગાર ઉભેલા છે, તેનાં પગ આગલ એક બંધેલો છે, અને તેનાં વજર અને બીજા હાથેદારો, કેટલાંએક માણુશો, જેઓ પાદશા હને સાડ જનનવરો તથા બીજા નજરાંણની ચીજો લાવીઆં છે, તેઓને પાદશાહની હજુરમાં હાજર કરે છે. જનનવરો પાદશાહને નજર કરીઆમાં આવીઆં છે, તેમાં હાથી, ગેનદો, બે ખુતનું ઉંઠ, નંગલી ગોધો, સીંહ, સાંબર અને જાત જાતનાં વાંદરા દેખાડીઆમાં આવીઆં છે. પાદશાહને નજરાંણની વસતુઓમાં હાથીદાંત, શાલ, દીમતી ધાતુઓનાં વાશણુ, મેવો, તથા નવાઈ જેવા અને નહી મલતાં લાકડાંનાં ભારા જેવામાં આ વે છે. આ તથા એ થાંબા ઉપર જે બીજા ચીતારો છે, તે ઉપરથી મીઠ લેઅરડ હેવું ત્રત બાંધે છે કે, આ “માંનીકેમેનટ” આસીરીઆનાં રાજે હીંદુસથાન ઉપર અથવા આસીરીઆની ઉગમણુ તરફનાં કોઈબી દેશ ઉપર કંતેહ મેલવી હશે, તેની નોંધ દાખલ હતું કરીઆમાં આવીઈ હશે. એજ પરમાણુ બીજા ચીતારો, ત થા પુતલાંએ તથા તખ્તીએ છે, તે ઉપલા વખતનાં આસીરીઆ દેશનું બલ તથા તવારીખ નજાવે છે. જે મેહુલમાંથી મીઠ લેઅરડે ઉપલી તખ્તીએ અને પુતલાં મેલવીઆં છે, તેમાંથીજ તેને તરાંબાનાં તથા બીજાં ધાતુનાં વાશણુ કે જે તે વખત તે દેશનાં વાપરવાસમાં હશે, તે જડીઆં છે, અને તેથી આ સંગરસથાનમાં મેલીઆં છે. તે વખતનાં લોકો ધાતુનાં તથા હાથીદાંતનાં બીજા સજાગરો પેહરતાં હશે, તેનાં પણ કિટલાએક નમુનાં છે. બરીદીશ મીઠિલઅમ્મને મીઠ લેઅરડે આ પરમાણુ દીમતી કીધું છે, અને તેણે પોતાની યુસાફરી અને મેહુનતથી જે અચરત સરીખી વસતુએ મેલવી છે, તેથી તેણે અસલની વસતુએ તથા તવારીખ જાંણુ વાનાં શેખીએને મોટા આભારમાં નાંખીઆં છે. જાંહાં શુધી બરીદીશ મીઠિલઅમ્મ રહેશે, તાંહાં શુધી આ વસતુએ તેનો એક મોટો અગતનો ભાગ ગણાયે, અને મીસતર લેઅરડનું નાંમ કાએમ રહેશે.

એલગીન સહુત.—જે યોરડાઓમાં આ જોવા લાગ્યેક પુતલાંઓ મેલીઆમાં આવીઆંછે, તે ભાગ ને એલગીન સહુત કરીને એટલા દાસતે નાંત આપીઆમાં આવીઉંછે કે, તે પુતલાં અરલ આપ એલગીને એકાં કીધાં હતાં. સને ૧૮૦૪ નાં સાલમાં એ ઉમરાવ ટરકી ખાતે એલચી હતો, તે વખતે તેણે આથેનસનાં એક દેવળમાંથી પારથેનાંનસનાં ખરચે (૩૫૦૦૦૦) તરણુ લાખ પચાસ હજાર રૂપીઆ ખરચી ને અસલનાં વખતમાં પારથેનાંનસનાં દેવળનાં સઘળાં પુતલાંઓ ખરીદ કીધાં હતાં. પારથેનાંનસનું દેવળ ઘણુ પુરાણુ ગણાતું હતું, કાંમિજે ઇસવી સનેની ૪૫૦, વરસ આગમન તે બાંધીઆમાં આવીઉં હતું, અને તે મથેનાં પુતલાંઓ તે વખતનાં સહુથી નાંમીયા કારીગર કાંઈડાસનાં ઉપરીપણુ હેડલ બનાવીઆમાં આવી આં હતાં. એ પુતલાંઓ, જે તે વખતનાં ઇઝનાંનીઓના ખોદા તથા પેહલવાંનોનાંછે, તેઓને આપણે સારી પઠે તપાસીએછો, તે વખતે કોતરવાનાં હુંનરની અતીથે તારીક કરીઆ વગર આપણીથી રેહવાતું નથી, અને તે અસલના વખતની કારીગરીનાં ઘણુ સુંદર નચુનાં ગણીઆમાં આવેછે. એ યોરડામાં પારથેનાંન સનાં દેહડાંને એક “મોરેલ” નચુને પણુછે.

લાઈશીઅન સહુત.—એલગીન સહુતની અંદર જે નાંમીયા પુતલાંછે તેનાં કરતાં આ યોરડામાંનાં પુતલાં કોઈબી રીતે ઉતરતાં નથી. એ પુતલાંઓ સર સી ફેલોન નાંમનાં એક નાંમીયા વીદીઆવાંને “એ શીઆ મોઈનર” નાં દખણુ પશચમ તરફનાં લીશીઆ નાંમનાં પરગણાનાં અસલ પામ્તેતખત જનતમ શે હેરમાંથી સને ૧૮૪૧ ના સાલમાં શોધી કાઢાડીઆં હતાં. ઇસવી સને શરૂ થાપાની ૫૪૫ વરસ આગમન અસલનાં ઇરાનીઓએ આ મુલક પોતાને હાથ કીધો હતો, તાહરથી તે કાંનસ્ટનમોઈન ધી ગરેટનાં વખ ત થુધીમાં બનેલાં પુતલાં તે શેહરમાંથી ઉપલા શખસને હાથ લાગ્યાં હતાં, તે ઇંગલંડની સરકારને ખરચે મંગા વીને આ સંગરહસથાનમાં મેલીઆમાં આવીઆંછે. આથેનસના પારથેનાંનસ મથેનાં દેહડાંનાં પુતલાં કર તાં આ પુતલાં તરણુશો વરમ વધારે પુરાંનાંછે. હુંનર અને કારીગરીનાં નચુના દાખલ તે સરસછે, એટલું જ નહી, પણ એ પુતલાંઓ તથા તે ઉપર કોતરેલી બીનાંઓ વાંચીઆથી લીશીઆ પરગણાની અસલની કે ટલીએક તવારીખ કે જ્યોથી આપણે અંનનંતણુ હતા, તે પણ માલંમ પડી આવીછે.

ઈજપ્તીઅન સહુત.—ઈજપ્ત કે જેને આપણા લોકો ખીસરને નાંમે જાણેછે, તે મુલક મથેથી અ સલનાં વખતનાં પુતલાંઓ તથા બીજાં જાંણુવા અને જોવા જોગ વસતુઓ, આ યોરડામાં મેલીઆમાં આ વીછે. એ મથેનાં કેટલાંએક પુતલાંઓ એટલાંતો પુરાંનાંછે, કે ઇસવી સને શરૂ થાયો, તેની લગભગ પંદરશો વરસ આગમનનાંછે, અને તેથી સાફ માલંમ પડેછે કે, ઇઝનાંની લોકોમાં શુધરાઈ શરૂ થાઈ તેની ૫૦૦, વર સ આગમન ખીસર દેશમાં એલંબ અને હુંનરને ફેલાવો થાયો હશે. એ યોરડામાં જે જે વસતુઓ મેલે લીછે, તે ઘણીજ બારીકીથી તપાસવા લાગ્યેકછે, કાંમિજે તેથી ખીસર દેશનાં ઘણુ પુરાનાં વખતની આપણુ ને તવારીખ મેલેછે. ઘણુ ખરાં પુતલાંઓ ખીસરનાં ઓતર ભાગમાંનાં થીગરા શેહરમાંથી મેલેલાંછે. સઘ ણાં પુતલાંઓ એક જતનાં નથી, પણ કેટલાએક રૂપાંનાં, કેટલાંએક તરાંબાનાં તથા મોડી તથા મીન તથા લાકડાંનાં બનાવેલાંછે અને તેમાં કેટલાંએક પુતલાંઓનાં આકાર એટલાંતો મોટાછે કે, દરએક પુતલું ઓછાં માં ઓછું ૧૫ ફુટ જગા રોકેછે. તે વખતે ખીસરનાં લોકોના વાપરવાસમાં આવતા ઘેર સણુગારનાં સામાન તથા પેશાક તથા સંધવાનાં વાશરો તથા બીજાં ઘણીએક વસતુનાં જોવા લાગ્યેક નચુનાં જે ઉપલાં પુતલાં ઓતી સાથેજ હાથ લાગાંછે, તે પણ આપણુને અચરતી ઉપજવેછે. અસલનાં વખતમાં ખીસર દેશનાં લો કો પોતાનાં મરણુ પાંમેશા લોકોને દાટતા નહી હતા, પણ તેઓનાં પેટમાં ખુરામો ભરી “મમી” કરીને હ નેશાં ઘરમાં રાખતા હતા. તે મથેની છેક પુરાનાં વખતની મેલેલી “મમી” આ હાંઆં મેલેલીછે. જે બંન વરોને ખીસરનાં લોકો પવીતર ગણતા હતા, તેમને પણ તેઓ દાટતા નહી હતા, અને “મમી” કરતા હતા,

તેનાં પણ ઘણાં નમુનાં છે. કુતરાં, બીલાડાં, ઘોષા, મેહનડાં, બકરાં, સાંક્ર, કામબા અને બીજાં જાનવરોની “મમી” હાંઆં આપણે જોઈએ, અને એ લાગ ખરેખર જોવા લાગે છે.

બરાંતજ રૂમ.—આ ઓરડામાં અસલનાં રોમન તથા ઇજીપ્તનાં લોકોનાં તરાંબાનાં પુતલાં, તથા સોજાં ઇર્તાં વાશજો છે. ખુબસુરતી અને હુંતરમાં તે ઘણાં સરસ છે.

ફીગાલીઅન સહુન.—આ ઓરડામાં સંગ્રહરમરનાં જે નાંખીયાં પુતલાં છે, તે આરકેડીઆનાં પરગણાં માં ફીગાલીઆ ગેઝેરની નજદીકના હુંગર ઉપર આપાલોનું દેવળ હતું, તેમાંથી મળીઆ છે. એ પુતલાં પણ ઘણાં ખુબસુરત છે.

બરીદીયા રૂમ.—આ ઓરડામાં મેસેલી વસતુઓ ઇંગરેજ લોકો ઘણાં ધીઆંતથી જુએ છે, કાએને તે તેઓનાં દેશને લગતી છે. રોમન લોકોએ બરીદન ઉપર હોમરો કરીએ, તેની આગમનનાં વખતથી તે વીલીઅમ ધી કાંતકરે ઇંગલંડ ફેરે દીધું, તે સુદતની વચમાંનાં હથીઆર, પોશાક, છરી, કાંઠાં તથા બીજાં વસતુઓ આ ઓરડામાં છે. રોમન લોકોએ ઇંગલંડ ફેરે દીધું, તેની આગમનની જે કાંઈ વસતુઓ હાથ લાગેલી છે, તેથી ઉડ કબર બરેલી છે. બીજાં ઉડ કબરોમાં રોમન લોકોએ ઇંગલંડમાં રાજ કરીધું તે વખતની વસતુઓ છે. પાચ કબરોમાં ઘોડાનો સાજ તથા પીતલનો સાજુગાર છે. બે કબરોમાં શાકસન લોકોનાં વખતનાં હથીઆરો તથા બીજાં સાંભાન છે. બાકીની ઘોડીએ કબરોમાં ૧૧ મી તથા ૧૨ મી સહીનાં તથા તે પછે ના વખતનાં પેટરવાનાં જરીઆંન તથા લઘાઈનાં હથીઆરો છે.

એથેનાગરાફીલ રૂમ.—ગરીક ભાશામાં એથેનાંસ એલેનો અરથ પરજ અથવા ગનેઆત કરીને થાએ છે, તે ઉપરથી પરજ અથવા ગનેઆત પીછાંનવાની વીલીઆને ઇંગરેજમાં “એથેનાલોઅ” કરી કહે છે. આ ઓરડાઓમાં જે કાંઈ મેલીઆમાં આવી છે, તે હુંડું કે તે ઉપરથી આપણે કહી શકીએ કે, આ વસતુ કહેઆ લોકોને લગતી છે, તથા આદમીઆના જે કાંઈ આધાર છે, તે ઉપરથી તેમની જાત પીછાંની શકાએ છે, ખાંટે મીઠાચમ્પાનાં આ ભાગને “એથેનાગરાફીલ રૂમ” કરી નાંખ આપીઆમાં આવી છે. દર એક જુદી જુદી પરજની માલ ચલણ, હુંતર તથા કારીગરી બતાવનાંરી ચીજો હાંઆં ગોડવીઆમાં આવી છે. એ ભાગ ઘણાં જોવા લાગે અને કીમતી છે, કાએને તેમાં આપણી નાંખદાર રાંણી તથા લારડ ડડલી અને બીજા નાખીયા શખસોએ ઘણીએ અખગેસ કીધી છે. એ ઓરડાઓમાં મેસેલી વસતુઓની યોગીએક વીગત હાંઆં આપી છે, તેથી બરાબર સમજ પડે. હાંઆંસથાંનનાં ઠગ અથવા ફાંસીગર લોકો ના આધારનાં નમુનાં છે, કરનાંરીક મધે એક દેહડું હતું, જે જાંહાં જોઈએ તાંહા લઈ જવાએ તેડું હતું, તે નો એક નમુના છે. નીંગમે આગલ ચીનાંનાં એક દેહડાં મધેનો ધાંડે. હાંઆંસથાંનના રાજાની દરબારનો એક નમુના છે. બરમી લોકોનાં દેવ “ગાડમાં” નો લાકડાંનો બતાવેલો એક મોટો આધાર છે, તેની ઉપર મુનાંનો ઘોર ચડાવેલો છે. પટની દેવીનું એક મોટું પુતલું છે. સાઈબીલીનાં દેહડાંનો જુમખા બતાવેલો નમુના છે. એસકુધમાં લોકોનો તરેહવાર પોશાક તથા આમેરીકાનાં ઓતર તરફ દેહનાશ લોકોનાં વાપરવાસની ઘણીએક વસતુઓ, આ ઓરડામાં મેસેલી છે, તે સાથે હાંઆંસથાંનાં તથા ચીનાંઓનાં અને જુદાં લોકોનાં દેવો તથા બીજાં આધારો કે જેથી જુદી જુદી જાત પરખાએ તેવા ઘણાંએક પુતલાં છે. જુદી જુદી કોરમાં વપરાતા વાશણ તથા હથીઆરો પણ હાંઆં છે.

નાંચરલ હાંઆંસરી ગોઆલરી.—બરીદીયા મીઠાચમ્પાનાં આ ભાગ જેમ વીલીઆવાંનો અને શોષક રનાશોને અભીઆસ કરવા જોઈએ, તેમ શાધારણ જોનાંરને પણ ઘણાં જાત આપનાંરો છે. આદમી વગરે દુનીઆંની સપાટી ઉપર સધળી જાતનાં જીવજંતોનો હાંઆં માહાબારત સંગરહ છે. મોટાંમાં મોટાં મોપમાં જાંનવરથી તે તે વગરનું નાંખલાંમાં નાંખલું જાંનવર હાંઆં છે. માંહાંમાં અગરથી તે નાંખલાંમાં નાં

[illegible]

પછી કોઈ બનાવથી અથવા બોદીઆથી નીકળી આવે, અને તેહરે તેનો આકાર જે કદ નરોડી અથવા પથરનાં જેવો બની ગયો હોય, તેને “ફાસીલસ” કહી કહે છે. આ ઝોરડાઓમાં અસલનાં જમાનાનાં મોટા તથા નાંખલાં જાનવરો તથા ખાછલી, ફળ અને બીજી વસ્તુઓનાં અને આદમીઓનાં ફાસીલસ છે, તે જોયાથી આપણને ઘણુંએક અચરતી ઉપજે. જાનવરોનાં જે ફાસીલસ છે, તે જાતનાં જાનવરો હમણાનાં જ માતામાં પેદા થાતાં નથી, અને તે કહેવા જમાનામાં પેદા થાયાં હશે, તે કહેવાને બીક પડે છે, પણ હવે ધારીઆમાં આવે છે કે, કુનીઆની શરૂઆતનાં વખતમાં તે હવે આવત હશે.

ધાતુઓનો સંગ્રહ.—આ વસ્તુઓથી તરણ મોટા ઝોરડા રોકાયા છે. રથાએણુ શાસતરનાં વીઠી આરથીની હીઆં એક નીશાલ છે. સુનનું, રૂંડું, લોહડું, તરાંબુ, શીસું, પારો અને બીજાં ધાતુઓ, તથા ર શાંએણી પદારથો ખાંડ મધેથી કેવી કેવી હાલતમાં મળે છે, તેનાં તરેહવાર નમુનાં હીઆં છે. જેમકે તે ધાતુ યો જુદી જુદી વસ્તુઓ સાથે ભેલાએલાં હોય, તાહરે કેવી હાલતમાં હોય છે, તથા ખાંડમાંથી ચોખી હાલતમાં નીકળે છે, તાહરે કેવાં હોય છે, તે સમજું આપણને હીઆં મેલેલા નમુનાં જિવાથી માલમ પડે છે. જે વસ્તુમાંથી હીરા, માંછુક, પાંનાં, છતીઆદી બને છે, તેની અસલ તથા જુદી જુદી હાલત પણ હીઆં આપણે જોઈ શકીએ છે. કેટલાએક નમુના ઘણા કીમતી સોલઈતા અને મોટા છે. આ બાબદને લગતા એક કેસમાં હાલનાં જમાનામાં જે નાંખીયા હીરા જણાએ છે તેમની સફેદ કાચથી બનાવેલી નકલો છે. કોહીનુરનો નાંખીયા હીરો જે ૨૮૯ રતીને છે, તેનો આબેહુબ કાપેલા નમુનો હીઆં છે તથા યુરોપખંડનાં સુલકાનાં જે પાદ શાહોનાં હસતકમાં લગલગ ૨૦૦ રતી શુધીનાં નાંખીયા હીરા છે, તેનાં નમુનાં પણ હીઆં છે. આ બીનાં વાંચનારાઓમાંનાં કેટલાએકને ખબર હશે કે, જહરે કોહીનુરનો નાંખીયા હીરો આપણી નાંમદાર અને બખતાવર શંખી વીકટોરીઆનાં સવાધીનમાં આવીએ હતા, તાહરે તેને આકાર ફેરવીને તેને વધારે ખુબ સુરત કરવાને ધારીઆમાં આવીકે હવે, પણ તેમ કરતાં રતીમાં ચોટા થાય, વાસને તે વીચાર પડતા મેલીઆમાં આવીએ હતા. પણ કોહીનુર કે જે હમણા અરધાં ઈંડાનાં આકારનો છે, તેને કાપીને ખુબસુરત કેમ કરીઆમાં આવે, તેના નમુનો હીઆં મેળેએ છે.

લોહાંચુંમળકનાં પથરો આસખાંડ ઉપરથી પડે, તે વીશે અલબત્તાં ઘણા જણાએ સાંભલી છે. હવે પથરોનાં આ ઝોરડામાં કેટલાએક નાંખીયા નમુનાં છે. લોહાંચુંમળકનો એક મોટો પથર કે જે વળનમાં ૧૪૦૦ ચઉંચો રતલ છે, તે “બીઉનો એરેશ” માં આકાસ ઉપરથી પડીએ હતા, તે આ મીઠાઈઅમને વાસતે “સર વુડબાઈન પારીશો” મોકલીએ હતા. એ પથર સરવે કોઈ ભારી અચરતી સાથે જુએ છે. બીજા પથરો એ કરતાં કાંઈએક નાંખલા છે, તેમાં એક પોનાંતરણ હંડરવેટનો છે. એ પથર ૧૪૯૨ નાં સાલમાં જે વખતે શાંહાંનશાહ મેક્સીમીલીઅન ફ્રેંચનાં લશ્કર સાથે લડાઈ કરવાની તઈઆરીમાં હતા, તે વખતે આલ્સેસનાં પરગણામાં “એનસીસમ” શેઠેરમાં પડીએ હતા. મોહીમીઆ, ગાસકની તથા બીજા રથોમાં પડેલા પથરો પણ હીઆં છે. એક પથર ૫૬ રતલનો ઈસવી સને ૧૭૯૫ નાં સાલમાં ઈઆરકાશાએરમાં પડીએ હતા.

આંન તથા સીકા.—સર હાંનસ સ્ટોન તથા સર ચાચર કાટન એઓએ આ મીઠાઈઅમને પેહલ લે આંન તથા સીકાની ભેટ કીધી હતી, તે ઉપરથી આ ઝોરડાઓનો પાથો નખાવો હતો. ઈંગલંડનાં પાદ શાહ ચોથા જરજે તેહમાં ઘણુંએક વધારો કીધો હતા. એ ઝોરડાઓમાં પુરાનાં તથા હમણાનાં વખતનાં સીકા તથા આંનો ગોડવીઆમાં આવીઆ છે. ઈજાંનીઓમાં જે સીકાઓનું ચાણુ હતું, તે સમય તેમનાં પુરાતત્ત્વપણા પરમાણે ગોડવીઆમાં આવીઆ છે, તે સાથે રોમન સરકારથી જે પાદશાહો, પરગણા તથા શેઠેરો અસલના વખતમાં આપઅખતીઆર હતા, અને જેઓએ પેતાનાં સીકા ઈજાંની હરો સાથે

પછી કોઈ બનાવથી અથવા ખોરીઆથી નીકળી આવે, અને તેહારે તેના આકાર ને ક્રકટ ત્રોડી અથવા, પથરનાં જેવા બની ગયો હોય, તેને “ફાસીલસ” કહી કહે છે. આ ઝોરડાઓમાં અસલનાં જમાનાનાં મોટા તથા નાંપલાં જાનવરો તથા ખાણી, ફળ અને બીજા વસ્તુઓનાં અને આદમીઓનાં ફાસીલસ છે, તે જોવાથી આપણને ઘણીએક અચરતી ઉપજે છે. જાનવરોનાં ને ફાસીલસ છે, તે જાતનાં જાનવરો હજારોનાં જ જમાનામાં પેદા થતાં નથી, અને તે કહેવા જમાનામાં પેદા થયાં હશે, તે કહેવાને બીજા કહે છે, પણ હજુ ફાસીઆમાં આવે છે કે, કુનીઆની શરૂઆતનાં વખતમાં તે હજીઆત હશે.

ધાતુઓનો સંગ્રહ.—આ વસ્તુઓથી તરણ મોટા ઝોરડા રોકાયા છે. રશાએજી શાસ્તરનાં વીધી આરથીની હીઆં એક નીશાલ છે. સુનનું, રૂપું, લોહનું, તારાંજી, શીશું, પારો અને બીજાં ધાતુઓ, તથા રશાએજી પદારથો ખાંત મથેથી કેવી કેવી હાલતમાં મળે છે, તેનાં તરેહવાર નમુનાં હીઆં છે. જેમકે તે ધાતુઓ જુદી જુદી વસ્તુઓ સાથે ભેલાએલાં હોય, તાહરે કેવી હાલતમાં હોય, તથા ખાંતમાંથી જોખી હાલતમાં નીકળે, તાહરે કેવાં હોય, તે સમજી આપણને હીઆં મેલેલા નમુનાં જોવાથી ખાલમ પડે છે. જે વસ્તુમાંથી હીરા, માંજીક, પાંનાં, ઇતીઆદી બને છે, તેની અસલ તથા જુદી જુદી હાલત પણ હીઆં આપણે જોઈ શકીએ. કેટલાએક નમુના ઘણા કીમતી સોભાઈતા અને નોટા છે. આ બાબદને લગતા એક ફેસમાં હાલનાં જમાનામાં જે નાંખીયા હીરા જણાએ છે, તેમની સફેદ કાચથી બનાવેલી નકલ છે. કોહીનુરનો નાંખીયો હીરો જે ૨૮૯ રતીના છે, તેનો આબેહુલ કાપેનો નમુનો હીઆં છે તથા યુરોપખંડનાં મુલકોનાં જે પાદ શાહોનાં હસતકમાં લગભગ ૨૦૦ રતી શુધીનાં નાંખીયા હીરા છે, તેનાં નમુનાં પણ હીઆં છે. આ બીનાં વાંચનારાઓમાંનાં કેટલાએકોને ખબર હશે કે, જાહરે કોહીનુરનો નાંખીયો હીરો આપણી નાંખદાર અને બખતાવાર રાણી વીક્ટોરીઆનાં સવાધીનમાં આવીઓ હતા, તાહરે તેનો આકાર ફેરવીને તેને વધારે ખુબ સુરત કરવાને ફાસીઆમાં આવીઈ હતું, પણ તેમ કરતાં રતીમાં એકો થાય, વાસતે તે વીચાર પડતો મેલીઆમાં આવીઓ હતા. પણ કોહીનુર કે જે હજારો અરધાં ઇંડાનાં આકારનો છે, તેને કાપીને ખુબસુરત કેમ કરીઆમાં આવે, તેનો નમુનો હીઆં મેલે છે.

લોહાંમુંમળકનાં પથરો આસમાં ઉપરથી પડે, તે વીધે અલબત્તાં ઘણા જણાએજી સાંભલીઈ હશે. હવા પથરોનાં આ ઝોરડામાં કેટલાએક નાંખીયા નમુનાં છે. લોહાંમુંમળકનો એક મોટો પથર કે જે વજનમાં ૧૪૦૦ ચઉંદરો રતલ છે, તે “બીડો ઝેરેશ” માં આકાસ ઉપરથી પડીઓ હતા, તે આ બીજીઅમને વાસતે “સર ગુડબાઈન પારીશી” મોકલીઓ હતા. એ પથર સરવે કોઈ ભારી અચરતી સાથે જુએ છે. બીજા પથરો એ કરતાં કાંઈએક નાંખલા છે, તેમાં એક પોનાંતરણ હંડરવેટનો છે. એ પથર ૧૪૯૨ નાં સાલમાં જે વખતે શાહાનશાહ મેક્સીમીલીઅન કરેઅનાં લશકર સાથે લડાઈ કરવાની તઈઆરીમાં હતા, તે વખતે આલ્સેસનાં પરગણામાં “એનસીસંમ” શેહેરમાં પડીઓ હતા. મોહીમીઆ, ગાસકની તથા બીજા રેશોમાં પડેલા પથરો પણ હીઆં છે. એક પથર ૫૬ રતલનો ઇસવી સને ૧૭૯૫ નાં સાલમાં ઇઆરકશાએરમાં પડીઓ હતા.

માંત તથા સીકા.—સર હાંસ સ્પેન તથા સર રાબરટ કાટન એએએ આ બીજીઅમને મેહલ લે માંત તથા સીકાની બેટ કીધી હતી, તે ઉપરથી આ ઝોરડાઓનો પ્રાયો નખાયો હતા. ઇંગલંડનાં પાદ શાહ મોથા જરજે તેહમાં ઘણીએક વધારો કીધો હતા. એ ઝોરડાઓમાં પુરાનાં તથા હજારોના વખતનાં સીકા તથા માંતો ગોડવીઆમાં આવીઆ છે. ઇંગનાંનીઓમાં ને સીકાઓનું મળણ હતું, તે સમજા તેમનાં પુરાતત્ત્વપણા પરમાણે ગોડવીઆમાં આવીઆ છે, તે સાથે રોમન સરકારથી ને પાદશાહો, પરગણા તથા શેહરો અસલના વખતમાં આપખખતીઆર હતા, અને એએએ પોતાનાં સીકા ઇંગનાંની હરે સાથે

અથવા ચોપાંનીઆ છપાયાં હતાં, તે તરીજા જરજે આ પુસતકખાંનાંને બખશીઆં હતાં, એક પાદરી નાં મે રેવરંડ ક્રાકરોડે (૧૦૦૦૦૦૦) દશ લાખ રૂપીઆનું પોતાનું નાંમીયુ પુસતકખાંનું બરીદીશ મીઠિલચમન ને આપી દીધું હતું. ઇંગલંડનાં પાદશાહ તરીજા જરજે પોતાનાં મેહેલમાં કીમતી અને નાંમીયાં પુસતકોનો સારો સંગરહ કરેલો હતો, તે સઘળાં પુસતકો ચોથા જરજે બરીદીશ મીઠિલચમનને બખશેસ કીધાં. ઇસવી સને ૧૮૪૬ નાં સાલમાં રાઈટ હાંનરેબલ ટાંમસ ગરેનવીલે એ પુસતકખાંનાંને વીસ હજાર કેતાબો બખશે સ કીધી હતી, કે જેની ઉપર તેને (૫૪૦૦૦૦) પાંચ લાખ ચીઆલીસ હજાર રૂપીઆ લાગા હતા. એ ઉપરાંત એ પુસતકખાંનાંને બીજી મોટી તથા નાંધલી ઘણી બખશેસ થાઈછે, તથા વલી તેનાં પોતાનાં ખરચે દર રોજ ઘણીએક કેતાબો વેચાતી લીધામાં આવેછે. હાથ દસકતથી લખેલાં અસલનાં નાંમીયા પુસતકો મેલવવામાં બરીદીશ મીઠિલચમનને (૨૧૦૦૦૦) બે લાખ દશ હજાર રૂપીઆ ખરચ લાગેછે. એ પુસતકખાંનાંમાં જુદી જુદી જાતની સઘળી કેતાબો મલી આઠ લાખ પુસતકોછે—તે સાથે તરણ હજાર રોલછે—નકશા તથા ચારટ, દશ હજારછે—હાથ દસકતથી લખેલાં પુસતકો, ઓર્ગનતીશ હજાર—લાકડાંની છાલ તથા બરૂની ચીપ પર હાથ દસકતનાં દસતાવેળે, અશો—તથા અસલનાં જમાનાંની નાંમીચી મોહરો આઠશોને પચાશછે. હુકામાં કહીલએછે કે, એ પુસતકખાંનાં મથેની સઘળી કેતાબોને જે એક કબટની હારમાં ભરીઆમાં આવેતો તે કબટ સોલ ત્રાઈલ અથવા ચુંબઈથી લાંકુપ, શુધી પોંડેંચે. હેવો એ પુસતકખાંનાંનાં ટરસટીઓએ હીચાલ કાહડીએછે. વલી આ મોટા સંગરહની ઉપર દર વરસે વીશ હજાર કેતાબોનો વધારો થાતો જાએછે. જેઓ ઇંગલંડમાં કેતાબ છાપે અને “કાપી રાઈટ” નો હક મેલવે તેઓએ એક કેતાબ આ પુસતકખાંનાંમાં ચુકત મોકલવી હેવો પારલેમેન્ટ સભાએ ધારો બાંધીએછે. આ પરમાણે દર રોજ વધતાં પુસતકખાંનાંને વાસતે હેવી જગા કરવી કે જેમાં કંધી પુટ પડે નહી, તે વીશે ટરસટીઓનું ધીઆંત ઘણાએક વરસ શુધી લાઈું હતું, અને હમણા એ કારણને વાસતે જે જગા થાએલીછે, તે બીજાં પચાસ વરસ શુધી પુરી પડે હેવીછે. પુસતકખાંનાંમાં વાંચવા જનારાઓને વાસતે જે હાલ અથવા દીવાંનખાંનું બાંધીઆમાં આવીઈંછે તેજ કંકત જોયાથી આપણી નજર હેરાંન રેહેછે, કાંએજો તેનું માહાભારતપણું, તેની ખુબસુરતી, તેમાં ચોપરી ઓની ગોડવણ, વાંચનારાઓને સાડ મેકક, એ સઘળું હેલુંતો નાંમીચી રીતથી કરીઆમાં આવીઈંછે કે, તે સઘળાંની ગોડવણ કરનારની અકલવીશે તારીફ કરીઆ વગર આપણીથી રેહવાતું નથી. વાંચવાનાં ઓરડાનો આકાર ગોલછે, અને તેનો લીઆસ ૧૪૦ ફુટછે. એ ઓરડાની ઉંચાઈ ૧૦૬ ફુટછે અને તેનું છાપડું ચુંબળનાં આકારમાંછે. બરાબર અબવાલુ પડવાને વાસતે ઝંબજ ઉપર ૪૦ ફુટની “રફાઈ લાઈટ” એટલે કાચનું છાપડુંછે, અને વલી તેની આસપાસ વીસ મોટી અને સોલછતી બારીઓ કીધેલીછે. ઝંબજનો બાકીનો ભાગ નાંમીયા અને સોલછતા રંગનાં ચીતારોથી સણગારીઆમાં આવીએછે. પુમતકો મેલવાને વાસતે કાંઈ લાકડાંની કબરો નથી, પણ લોહાડાંનાં સલીઆનાં “શેલવસ” સઘળી તરફ જડી લીધાંછે. ઉપલા ગોલ ઓરડાની દેવાલ સાથે જેમ પુસતકો ગોડવીઆમાં આવીઆંછે, તેમજ તે દેવાલની બાહરની બાજુએ પણ પુસતકો ગોડવેલાંછે, અને વલી તેની આસપાસ તેજ પરમાણે ખાતર લોહાડાંનાં સલીઆનાંજ “શેલવસ” થી બીજ દેવાલો કરતી કરી તાંહાં પણ પુસતકો ગોડવીઆમાં આવીઆંછે, તેથી જાણે પુસતકોથીજ કરતી વાલ બાંધી લીધામાં આવી હોએ, હેવો દેખાવ આપણી નજરે પડેછે. આ પરમાણેની ગોડવણ ૧૮૫૦ વરસથી થાએલીછે અને એ પરમાણે કરવામાં તથા વાંચનારાઓને વાસતે ઉપર કહેલું દીવાંનખાંનું બવામાં (૧૦૦૦૦૦૦) દશ લાખ રૂપીઆનો ખરચ થાયોછે. એ ઉપરાંત પણ અસલ હતું તેમ બીજા ઓરડામાં હજારો કેતાબો ગોડવેલીછે, પણ તાંહાંબી જેમ અને તેમ થોડી જગામાં ઘણા પુસતકો સખાએ હે ગોડવણ કીધેલીછે.

વાંચવાનાં ઝોરડામાં બેઠેલા ગરહસથાને જે પુસતક જોઈએ, તે સેહલથી મલી આવવાને વાસતે ધ જોલ વખાણવા લાગેક બંદોબસતછે. ઝોરડાની વચોવચમાં એક ઉપરી બેશેછે અને વાંચનારને જે કેતાબ જોઈએ તેની ધ્યાદદાસત તે ગરહસથાને આપીઆપી, હાવાં બોહાવાં પુસતકખાંનાંમાંથી એક અથવા બે મી નીટની અંદર તે કેતાબ મલી શકેછે. દરએક બાબદનાં સઘળાં પુસતકો જુદા જુદા ભાગમાં ગોઠવીઆમાં આવીઆંછે, જેમકે તવારીખનાં સઘળાં પુસતકો સાથે, અરથ વીઠીઆ ઉપર લખાએલાં સઘળાં પુસતકો સાથે, ગણીત શાસતર ઉપર પરગટ થાએલાં સઘળાં પુસતકો સાથે, રસાએણુ શાસતર વીશેનાં સઘળાં પુસતકો સાથે, ધરમને લગતાં તથા ઇતીઆદી પુસતકો સાથે. વલી એ પરમાણુ દરએક બાબદનાં ભાગોની દર એક કબટ ઉપર મુલ અખશરોની નીશાંણુછે. જેમકે તવારીખનો ભાગછે તેમાંની પેહલલી કબટ ઉપર એ, બીજી ઉપર બી, તરીજી ઉપર સી, ઇતીઆદી. એ પરમાણુની નીશાંણુની કબટો મધેની કેતાબો ઉપર જુદાં નંબરોછે તેથી હરેક ચોપડી સેહલથી મલી શકેછે. પુસતકખાંનાં મધેની સઘળી કેતાબોનો તેમનાં ભાગ પ રમાંજી “આલફબેટીકલ કાટલગ” છે તેથી જને કોઈ કેતાબ જોઈએ, તે પેસા કાટલગ હુંગારેછે. તવારીખ ની કેતાબ જોઈએતે તે ભાગ હુંગાડી, તરત પોતાની ચોપડી શોધી કાઢેછે, અને તે ચોપડીનાં નાંમ ની સાંહાંમને તે કહા દસકતવાલી કબટમાંછે, અને તેની ઉપર નંબર કહેઆંછે, તે નોંધેજુંછે, તે જોઈને તુ રત તેની ધ્યાદદાસત કાગળ ઉપર ટપકાવીને પેલા ઉપરીને આપેછે, તે ગરહસથ તરત તે ધ્યાદદાસત જે ખાતાંની કેતાબ હોએછે, તેનાં ઉપરીને આપેછે, તે શખસ એક મીનીટની અંદર તમોને જોઈતી કેતાબ લા વી તમારી નજર આગલ હાનર કરેછે. આ ગ્રંથ ખચીત અચરત થવાં જોગછે.

વાંચવાનાં મોટા ઝોરડામાં સેહલકો ગરહસથો અમીઆસમાં યુંતેલા જોયાથી આપણી નજરને એક ધજોલ સારો દેખાવ મહેછે. ઘણી વખત ઝોરડામાં શોધી વધારે ગરહસથો હોએછે, પણ તાંહાં એક મલી આનાં સાહાડ જટશે આવાજ થાતો નથી. દરએક જણ પોતાનાં કાંમ અને અમીઆસમાં એવોતો મશગુલ રેહુછે કે, બીજી કોઈ બાબદ ઉપર તેઓનું ધીઆન દોડતું નથી. આવતા જતા લોકોનાં પગનાં આવાજથી જેવો વાંચવા બેઠેલા હોએ, તેઓને હરકત નહી થાએ તેને વાસતે તે ઝોરડાની ભોંએ (ગટાપરચા) રચરનાં જેવી એક વસતુની ખનાંવેલીછે, તેથી આલી જનારનાં પગને કશે આવાજ નીકલતો નથી. એ ઝોરડામાં એકદમ ઘણા શખસો જમાંવ થાએછે, તેથી તંનદરોસતીના બગાડ થાએ, હેડુંબી નથી, કાંએજ ગરમી હોએ તા રે એ ઝોરડામાં હવા દાખલ કરવાની તથા સરદી હોએ તારે ગરમી લાવવાની સારી ગોઠવણુછે. એ ઝોર ડામાં બાર લાખ પચાસ હજાર કીંગ્મીક કુટ હવા રેહુછે, હેવો હીશાખ કાહાડેહોછે. દરએક આદમી ચાર કુટ જગા રોકે તો તેમાં ૩૩૬ ગરહસથો સેહલથી પોતાનો અમીઆસ કરી શકે.

જરતોસતી ધરમનાં પુસતકો.—પારસીઓને હેવો વીચારછે કે, તેઓની પાદશાહી ગયા પછી તેઓ નાં ધરમનાં કેટલાંએક પુસતકો, જે હાલ તેઓની પાસે રહાં નથી, તેમાંનાં કોઈબી યુરોપખંડનાં નાંમીયાં શે હોરોનાં વખણુએલાં પુસતકખાંનાંઓમાંથી મલી આવશે. એ વીચાર ભુલ ભરેલોછે, હેડું બરીદીશ મીઠિલચમ્પ તથા પારીસ, મીઠીનક, બરલીન અને કોપનહેગનનાં નાંમીયાં પુસતકખાંનાંઓ મધે કરેલી તપાસ ઉપરથી ખા લખ પડેછે.

બરીદીશ મીઠિલચમ્પમાં જરતોસતીઓનાં ધરમને લગતાં પુસતકો કેટલાંછે, તેની વીગત નીચે જણ વીઆ પરમાણુછે. એ પુસતકખાંનાંમાં ધરમની હેવી કોઈ કેતાબ નથી કે જે જરતોસતીઓ પાસે હીક સથાનમાં નહી હોએ. આ બાબદ જાંણીઆથી પારસીઓને કાંઈએક દલગીરી ઉપજશે, પણ ખરેખરી વીગ ત જાણીઆથી જે ખોટો ભરમછે તે નીકલી જયાથી કાંએક થાશે. આ પુસતકખાંનાંમાં જે કેતાબોછે તેની વીગત.

૧—વંદીદાદ નંદ ભાસામાં—એ પુસતક હાથથી લખેલું છે, અને ઇસવી સને ૧૬૫૦ અને ૧૬૭૫ ની વચમાં લખાએલું દીશે છે. ડાકટર ફારબસ હેતું મત આપે છે કે, ઇસવી સનેની સતરમી સદીના પાછલા ભાગમાં એ પુસતક લખેલું છે.

૨—ઈબ્નશતી નંદમાં—એ પુસતક ઈબ્નનદનરદી ૧૧૦૫ અથવા ઇસવી સને ૧૭૩૭ માં લખાએલું છે.

૩—ઈબ્નશતી નંદમાં—એ કેતાબનાં બે વાલંમ પારીસમાં એમ બરનુરે છાપી પરગટ કરીઆ છે.

૪—ખોરદે અવસતાનો કેટલાએક ભાગ, ઈબ્નનદનરદી ૧૦૪૨ અથવા ઇસવી ૧૬૭૩ નાં સાલમાં લખેલા છે.

૫—હોરમનદ ઈબ્નશત, ફારસીમાં, ઇસવી સને ૧૮૦૯ માં લખેલી છે.

૬—અમરદીએલસત ઈબ્નશત, ફારસીમાં—ઓગનીસમી સદીની શરૂઆતમાં લખેલી છે.

૭—પતેત ઇરાની, ફારસીમાં—ઇસવી સને ૧૮૦૮ માં લખેલી છે.

૮—એક કેતાબ નંદમાં—તેમાં આફરંગાંન, ફરવરદીન ઈબ્નશત, ગંદુંબારનું આફરંગાંન, ગાથા આફરંગા ન તથા ઈબ્નશતીનો થોડોએક ભાગ છે.

૯—વીસપરદ નંદમાં—તારીખ ખાલંમ પડતી નથી.

૧૦—નંદ—સંનમકરૂત તથા ફારસી (વાકાબીઉલરી) ફરંગ.

૧૧—પેહલવી—નંદ—તથા ફારસી (વાકાબીઉલરી) ફરંગ.

૧૨—નંદ—ફારસી તથા પેહલવી ફરંગ—એ કેતાબનાં દીબાચા ઉપરથી હેતું ખાલંમ પડે છે કે, હીંદુસથાન નાં પાદશાહ સુલતાન શેકંદરનાં વખતમાં શેક મહમદ ઇબને જુઆબીદીન નાંમનાં એક કાબેલ ગખસે હીનરી ૯૧૯ નાં સાલમાં બનાવેલી છે.

૧૩—સદદરે નર્મન—એ કેતાબ ઇસવી સને ૧૬૪૦ અથવા હીનરી ૧૦૫૦ માં લખેલી છે.

૧૪—કેતાબે સદદર—ઇસવી સનેની ૧૮ મી સદીનાં છેલ્લા ભાગમાં લખાઈ હોએ, હેતું લાગે છે.

પારીસનું પુસતકખાંનું.—પારીસની પાદશાહી લાઈબ્રેરીમાં આપણા ધરમને લગતાં પુસતકો વીશે પુછપરછ કરી આ લખનારે જે તપાસ કીધી છે, તે ઉપરથી ખાલંમ પડે છે કે, તે પુસતકખાંનાંમાં આપણા ધરમને લગતું, હેતું કોઈ પુસતક નથી, કે જે પારસીઓ પાશે નથી. નંદમાં વંદીદાદની તરણ નકલો તાંહા છે, અને તે તરણ નકલો જુદા જુદા વખતમાં લખાએલી છે, અને તે તરણ કેતાબોમાં ફેર છે. એ ત્રણેની બે કે તાબ આનકુટીલ કુ પેરો સુરતથી લઈ ગયો હતો. બીજી એક ઈબ્નશતીની કેતાબ છે, તથા જુદી જુદી બાબ ઉપર થોડાએક જુબ આપણી રાપુના શેક માંજીકજી ખરશેદજી શરાફે એ પુસતકખાંનાંને બેટ કરેલા છે. એ વતરોએ હીંઆં બીજું કંઈ નથી, આ જગ્યાએ બાંજીવાને અગતનું છે કે, બહારે આ લખનાર પારીસની પાદશાહી લાઈબ્રેરીમાં ગયો હતો, તાહારે તાંહાં એક ફરેનચમન જરતોસતીઓના વંદીદાદનું પુસતક થોડાએક છાપેલા જુબ સાથે તપાસતો હતો, તે જોવાથી અલબત્ત આ લખનારને અચરતી ઉપજ, અને આ લખનારને ફરેનચ આવડતી નહી હતી, તેથી તેણે દોભાશીઆની ખારકતે પુછી કે, આ વંદીદાદને તે શું કરે છે. તે ફરેનચે ઘણી ખુશી અને સાલેસાહીથી જવાબ આપીઓ કે, જરતોસતીઓના ધરમ પુસતકો તપાસવાના તેને ઘણા શોક છે, ખારે તે ઘણી મેહનતથી નંદ તથા પેહલવી પોતાની મેલે શીખીઓ છે. તેના ઇરાદા ફરેનચમાં વંદીદાદ પરગટ કરવાનો છે, તેથી પેરોસેસર સ્વીગલના છાપેલા વંદીદાદની સાથે તે ઉપલા વંદીદાદ મેલવી ફરક કાઢાડતો હતો. એજ ફરેનચમને કહેલું કે ઉપલી લાઈબ્રેરીમાં વંદીદાદની જુદી જુદી તરણ ન

કેલોછે, તે ઘણે થેડાંણે એક એક સાથે ફરક પરાવેછે, પણ જાંહાં તેને જે વાત શાધારણુ વ્યકલ સાથે મલતી દીશેછે તે, કમુલ રાખેછે. †

યુરોપખંડમાં છપાએલાં વ્યસલી પુસ્તકો.—પુસ્તકખાતાંને લગતા બીજા તરણુ ઓરડાછે, તે મથે જે મીલેછે, તે પણ હરેક વીદીઆરથીને વ્યલીવ્યાસ કરવા નેગછે, વાસતે તે વીશે હીઆં લખવાની વ્યગતછે. હીઆંથી છાપવાના હુંતર શરૂ થયો તેની વ્યાગમન લાકડાંનાં લીમરાની ઉપર દસકતો કોતરીને કેતાબો છાપી વ્યામાં વ્યાવતી હતી, તે વીશે ઘણા નણુને સારી પકે ખબરછે. હેવી રીતે વ્યસલનાં વખતમાં છાપેલી કે તાબોનાં ઘણાએક નમુનાં ઉપલા તરણુ મથેનાં એક ઓરડામાંછે. હેવી રીતે છાપેલી કેતાબોમાં સઘથી પુરા નીમાં એક કેતાબ જે પંદરમી સદીનાં પેહલા ભાગમાં છપાઈ હતી તે છે. એ કેતાબ મથે ચીતારોબી છા પેલાછે, પણ તેમા રંગ હાથથી પુરેલોછે. એ કેતાબ તે વખત ખરીસટી લોકોને વાસતે પટવાની બાઈબલ હતી વ્યને તે નરમનીમાં છાપેલી હોએ, હેવું ધારીઆમાં વ્યાવેછે. વલી હીઆંથી છાપવાના હુંતર શરૂ થયો તે વખતમાં છપાએલી કેટલીએક કેતાબો હીઆંજ જુદી બતાવીઆમાં વ્યાવેછે. એ કેતાબો મથે સઘથી પુરાં ની કેતાબ એનટજ શેરેરમાં ૧૪૪૫ નાં વરસમાં ગટેનબરગ તથા ફસ્ટ નાંમનાં શખસોએ છાપેલી બા ઇબલછે. એ બાઈબલ કારડીનલ માનરીન નાંમનાં પાદરીનાં પુસ્તકખાતાંમાંથી મલી હતી, તેથી તેને મા નરીન બાઈબલ કરીને કેહેછે. ઇંગલંડનાં પાદશાહ તરીજા નરમનું પુસ્તકખાતું જે બરીદીશ મીઠિચમ્મનને ભેટ દીધામાં વ્યાવીઠં હતું, તેમાંથી એ પુસ્તક મલીઠેછે. એ ઉપરાંત બીજાં તરેહુવાર પુસ્તકો કે જેનું બ યાંન કરતાં લંબાંણુ થાએ, તે ૧૪૫૫, ૧૪૫૬, ૧૪૫૭, ૧૪૫૮, ૧૪૬૨, ૧૪૬૫, ૧૪૬૮, ૧૪૭૧, નાં વર સમાં છાપેલાંછે. એ પુરાંની કેતાબો નેયાથી વ્યાપણુને ઘણા હરખ ઉપજેછે, વ્યને તેએને બારીકોથી તપા સીઆથી છાપવાના હુંતર વ્યાસતે વ્યાસતે કેમ વધીઓ તથા શુધરીઓ હશે, તેનો વીચાર કરવાને વ્યાપણુ ને બની વ્યાવેછે. આ વ્યસલી કેતાબો દેખાડવાની ગોઠવણુ ઘણી સારીછે. નરમનીમાં જેટલી ચોપડીઓ છપાઈ હોએ, તે સઘળી સાથે મેલીઆમાં વ્યાવીછે, તેજ પરમાણે ઇટાલી, ફ્રાંસ તથા ઇંગલંડમાં છપાએ લી કેતાબો જુદી જુદી ગોઠવેલીછે. ઇંગલંડ મથે છપાએલી કેતાબો મથેનો સઘથી પુરાંનો નમુનો સેતરનનની રમત વીશે છપાએલી ચોપડીછે. એ કેતાબ કીઆકસટને ૧૮૭૪ નાં વરસમાં વેસ્ટમીનસ્ટર વ્યાબી મથે છાપી હતી.

એ ઉપરાંત વ્યસલનાં વખતમા કાગલ તથા ચાંમરા ઉપર છપાએલી સોભઈતી કેતાબોના તથા લાકડાં તથા તરાંબાની પખેટ ઉપર છાપેલાં ચીતારોનાં પણ ઘણા સારા નમુનાંછે. વલી વ્યસલનાં વખતમાં કેતાબો ની સોભઈતી નલદનાં પણ ઘણાએક નમુનાંછે.

ઉગમણુ પરાંતનાં પુસ્તકો.—ઉગમણુ પરાંત તથા હીંદુસથાંનમાં હાથથી લખાએલી નાંમીચી તથા સોભઈતી કેતાબો વ્યથવા દસતાવેજેનો પણ હીંઆ એક સારો સંગરહછે. તેમાંની થોડીએકનું ટુક વરણુન બાંધુવા નેગછે લાકડાંની છાલ ઉપર ઘણાજ બારીક દસકતથી સંસકરૂત ભાશામાં ભગવત ગીતાનાં તરણુ રેલછે. એ રેલ ઉપરનાં દસકતો એટલાતો ઝીનાંછે કે, ભગવત ગીતાની વ્યાખી કેતાબ વ્યા તરણુ નાખ

† મીઠીનિક, બરબીન, કોપ નહેગન તથા વીએના શેહેરના પુસ્તકખાતા આ લખનારના નેયામા વ્યાવીઆ નથી, પણ પેહલા તરણુ શેહેરો ખાતે મુસાફરી કરતી વેખાએ એક મીતરે તાજા હાપવી બામદમા ઘટતી તપાસ કરી હતી, વ્યને તે તપાસ હાપથી તેણે હેડ મત વ્યાપીછે કે, એ પુસ્તકખાતાઓમા પણ નરેતોસતી વરમને લાગુ હેગ કોઈ પુત્ર તક નથી કે જે હીંદુસથાનમા પારસીઓ પાથે નહી હોએ. ઇઅનજનરી ૧૯૨ વ્યથવા ઇસવી ૧૯૨૯ ના સાંખમા લખા એના વદીરાદ તથા ઇઅસનીના પુસ્તકો પરાંરેસર ઇસામખ રાસ્ટક જે ૧૮૨૦ નાં સાલમા અતરે તથા ઇશન ખાતે રમી ગયો હતો, તેણે કોપનહેગનના પાદશાહી પુસ્તકખાતામા ચેવીઆછે

લા રોલમાં સમાવીઆમાં આવીછે, અને તે દસકતો જે ધણીની આંખ નરાકબી ખરાબ થાઈ હોએ, તે વાંચી શકે નહીં એટલા ઝીનાંછે. સીનગાલી દસકતમાં છુદ્દી ભાશાનુ “શાતીપતાંન ચુક” નું પુસતક સુનાં નાં ધોર સાધનાં તરાંબાનાં પતરાંની ૫૩, ચીપ ઉપર લખેલુંછે. વલી એક બીજું પુસતક સીનગાલી દસકત થી રૂપાંનાં પતરાંની ૨૫, ચીપની ઉપર લખેલુંછે. પલમાઈરાનાં પાતરાં ઉપર સુનાંનાં ધોર ચઢુડાવી તે ઉપર છુદ્દી ભાશામાં “કાંમાં વીકા” નું પુસતક લખેલુંછે. એજ પુસતક વલી હાધીદાંતની ચીપો ઉપર ધણાજ બારીક દસકતથી લખેલુંછે. “શીવ કાવચ” નાંમનુ સંસ્કૃત ભાશામાં કવીતાનુ પુસતક રૂપાંનાં ઝીનાં દસકતથી લખેલુંછે. હીંદુઓની દેવી દુરગાની વખાંણમાં “દેવી માહાતમા” નાંમનું કવીતાનું પુસતક ધણુજ સો ભઈતુંછે. એ પુસતક ધણાજ ઝીનાં દસકતથી આસમાંની રંગી ભેંએ ઉપર સુનાંનાં દસકતથી લખેલુંછે. ચીનાં લોકોનાં અંનત્તરનાં પવીતર ગ્રાહની છાલ ઉપર છુદ્દી ભાશામાં “કવાંનટલ” નાંમનું એક સુંદર પુસતકછે. એ પુસતકમાં ચીનાંઓનાં ખોદાંચોની તસવીરો આપેલીછે, અને તેની સમજણ સુનાંનાં દસકતોની એબારતથી આપેલીછે. આઉદનાં છેલલા પદલશટ થાએલા પાદશાહ ૧૮૫૫ નાં સાલમાં “એશક” ઉપર કવીતાનાં આકારમાં ૧૩૦, સકાનુ એક પુસતક બનાવીક હોય તે હીંઆં મેલેલુંછે. એ પુસતક રંગીન કાગલ ઉપર સુનેરી રંગનાં ધણાજ ચોભઈતા દસકતથી હીંદુસયાંનીમાં લખેલુંછે. શાહનાંચુ, તથા બીજા નાંચી ચી ફારસી કેતાબો જેનાં દસકતો ધણાજ ચોભઈતા તથા ચીતારો સુનેરી રંગનાંછે, તેવાં એકથી વધારે પુસતકોછે, પણ તેનાં બધાંતથી જગા રોકવાની અગત નથી.

આરોગરાફ, એટલે નાંમીયા શખસોનાં હાથનાં દસકતો.—ઉપલા આરોગરાફમાંથી નીકળીને પછી આપણે જે આરોગમાં જાઈએ, તાહાં જે જોવાનુછે તેથી જોનાંરનાં દીલમાં કેટલોએક જોસસો ઉપજ્યા વનાં રહેતો નહીં. અસલનાં વખતનાં કાબેલ અથવા બીજા રીતે નાંમીયા થાઈ ગએલા શખસોની આપણે તવારીખ વાંચીએ, તેવારે આપણા જનમાં તેઓનાં આકાર તથા બીજા ખાસીઅત વીશે તરેહવાર વીચાર ઉતપન થાએ, અને જે તે શખસો જવતા આપણા જોયામાં આવેતો આપણે તેઓને ધણા હરખ તથા અચરતીથી જોઈએ. પણ તેમ બનતું નથી, તેથી આપણે તેઓની સખી જોઈને કેટલેએક દરજ્જે ધરાઈએ, તેજ મીસાલે મોઠાં માણ્યોના “આરોગરાફ” હાથ દસકતો જોવાને ધણાએક આદમીઓ અતીથે ખાહેશમંદ થાએ, વાસતે જે આરોગમાં સું ઈંગલંડનાં કે સું બીજા દેશોનાં નાંમીયા શખસોનાં “આરોગરાફ” હાથ દસકતછે, તે આરોહો હમેશાં જોનાંરાઓની ભીડથી ભરાએલો રહેછે. એ આરોગમાં સેંહકડો આરોગરાફછે, પણ સાધનાઓનુ બધાંનું હીંઆં થાઈ શકતું નથી. પુરાંનાં જનાંનાં પાદશાહ તથા શખસોનાં કેટલા દસકતો હીંઆં રાખેલાછે, તે નીચે જણાવેલી વીગત ઉપરથી દેખાશે. ઈંગલંડનાં પાદશાહ વીલીઅમ ડક્સે સેંનટ આંનડરૂનાં દેવળને એક બખ્શોસ કીધી હતી, તેનું અસલ ખત તે પાદશાહની સહી સાધતુંછે. એ ખતની તારીખ ઇસવી સને ૧૧૦૮ ની છે. એજ પરખાણે ૧૧૨૨—૩૫ ના સાલની વચે ઈંગલંડનાં પાદશાહ પેટ્રલા હેનરીએ બીજાં એક દેવળને બખ્શોસ કીધી હતી, તેનાં દસતાબેજ તે પાદશાહની સહી સાધનાં છે. ઈંગલંડનાં રાજની તવારીખનાં અબીઆશીને સારી પઠે માલુમછે કે, એ રાજનાં છુટાપણાને પેટ્રલસો પાપો પાદશાહ જનનાં વખતમાં ૧૨૧૫ નાં સાલમાં “મેગનાં ચારટા” થી નખાણો હતો. એ અસલ “મેગનાં ચારટા” આ આરોગમાં આસીમાં જોલોછે, તે જોયાથી હરેક વીલીઆશીને તથા ઈંગલંડનાં રાજ કારભારના છુટાપણાને સમજનાર અને પીછાંનનારને થોડી ખુશી નથી ઉપજતી. ઇસવી સને ૧૨૧૪ નાં સાલમાં રોમનાં પોપ ઇનોસેંનટ થી થરડે ઈંગલંડનાં દેવળો તથા ધરમ સંબંધી બાબદો ઉપર પોતે અખતીઆર લીધો હતો, તે વીશે તેણે લખેલું હાકમનાંચુ જેહની ઉપર પાદશાહ જનનું સીલ હતું, તે અસલ હાકમનાંચું ઉપલા આરોગમાં આપણા જોયામાં આવે. ઈંગલંડનાં પાદશાહ આડમાં હેનરીને રોમનાં પોપ લીઓપોલ

[illegible]

બીજા સેક્ટરો નાંબીયા શખ્સોની અસલ સહી હાથમાં આપણી ન્યાયાભા આવશે.
 મોહરો.—જ્યારે મોહરોમાં સહીઓ છે, તે જ્યારે મોહરોમાં એક કાચના ફેસમાં ઇંગલંડના પાદશાહ વી
 લીઅમ ધી ક્રાંતકરથી તે હાથાનાં વખત શુધીનાં દરએક પાદશાહનાં સીલ અથવા મોહરોરો છે. એ મો
 હરો તપાસીને જોવા લાએક છે. દરએક પાદશાહની મોહર જુદી જુદી તરેહની છે. સઘળી મોહરો પડતી
 મેલી આપણી નાંમદાર રાંણી વીક્ટોરીઆનાં સીલની વીગત તપાસી જોવા લાએક છે. આગલી મોહરો કર
 તાં એ મોહર દેખાવનાં ઘણી ખુબચુરત છે.

તાં એ મોહર દેખાવમાં ઘણી ખુબસુરત છે. ઉપરો હેવાલ વાંચીઆથી આ નાંભીમાં સંગરહસ્થાનનાં માહાભારતપણા વીશે ધણે નહીતો થોડો પણ અટકેલો કરવાને સરવેને બની આવશે. એ કાંમ દાંઈ આજ કાલનું બનેલું નથી, પણ એક સદી ઉપરની મુદતની મેહનતનું કલ છે. સર એચ સ્તોન જેની પેહલવી બખ્શોસથી એ સંગરહસ્થાનનો પાયો નખાશે હતા, તેણે પોતાની પછીની ઓલાદને મોટા આભારમાં નાખી છે. વધતાં વધતાં એ સંગરહસ્થાન એટલુંતો વધી ગયું છે, કે તે આખું જીવાને વાસતે થોડા કલાકનો સું, પણ થોડા દાહડાખો બસ નથી થતા.

કેનસી'ગટન મીઠીજ્યામ.

એ સંગરહસધાનની મુલ મતલબ વીદીઆ તથા હુંતરને લગતી નીસાણોના વીદીઆરથીઆને તેમના વ્યભીઆસમાં મદદ કરવાની છે. હરેક ચીજનો વ્યભીઆસ કરનાર જ્યારે પોતાની સાંહાંખને તે ચીજ જો જો છે, તથા તેને સઘલી રીતે તે તપાસે છે, તારે તેનો વ્યભીઆસ ધણેાન પકો વ્યને ઉતાવલો થાએ છે, વ્ય ને તે ચીજ પછી તેની નબરમાંથી કોઈ કાચે ખીસતી નથી. એ કારણુતર ઉપરું સંગરહમયાંન ખાતર લોક ની ગમતને સાઈન નથી હુંગાકું નેલીઈ, પણ તે ખાંહેલી ધણીએક ચીજને ઇંગલંડના જુદાં જુદા પરગણાઓ ની નીસાણોના વારા ફરતી ફેરવીઆમાં વ્યાવે છે, તથા હરેક વીદીઆરથી જો તાંહાં જઈને હરેક ખાખદમા

પોતાનું ગનેઆંન પકું કરવા ઈચ્છા વધારવા ચાહેતો તેમ તે સેહેલધી ફરી શકે. એ સંગરહસ્યાંન એટલું મોટું તથા તાંહાં એટલી બધી ચીજો જોવાની છે કે, સાત ઈચ્છા આઠ કલાકમાં તાંહાંની સઘળી ચીજો ફક્ત ચાલતાં ચાલતાં ફરીને જોવાઈ નહીં શક્યમે, તેવારે તે ચીજોને અલીઆસ કરનાર શખસોનેતો તાંહાં કે ટલા બધા ઝાંસ જીરવા જોઈએ. આ સંગરહસ્યાંનના બે મોટા ભાગ કીધામાં આવીઆછે. એક ભાગમાં હુંનરને લગતી સઘળી ચીજો, અને બીજામાં વીઠીઆને લગતી સઘળી ચીજોને જમાંવ કીરેલોછે. પેહેલા ભાગની અંદર એક એરડામાં હુંનરની બાબદ ઉપર લખેલી ૭૦૦૦, ચોપડીઓનું પુસતકખાંનુંછે. બાંધકાંમત અને બીજા ઘેર સાણગારને લગતા કાપર પલેટથી છાપેલા તથા ફોટોગ્રાફીથી લીધેલા તથા હાથના પાડેલા ધણા વખાણવા જોગ ચીતારો પણ તાંહાં ટાંગેલાછે. એ પુસતકખાંનાંમાં હુંનરને લગતા કેટલાએક હેવાં પુસતકો છે કે જે ઇંગલંડના કોઈબી બીજા ભાગમાં મલી નથી આવતાં, અને એ પુસતકો કેટલીએક મદરેસાઓમાં ફેરવીઆમા આવેછે.

એક ભાગમાં હુંનરને લગતી નમદીક સાત હજાર તરેહવાર જત જતના સાણગારોની ચીજોને સંધરહ કીરેલોછે, અને તે ચીજો ઈરેશખંડને તથા હાંફુસ્યાંન, ચીન, જાપાંન, અને સાએજને લગતીછે. એક જગો ઉપર રેખના મોટાં સેન્ટ ધીટર દેવજોના તથા ઇંગલંડના મોટાં સેન્ટ પાલના નચુના દીડામાં આવેછે. સેન્ટ પાલનાં દેવજીનું બ્યાંન કરતી વેલાએ હુમોએ કહેડુંછે, કે એ દેવજ હમણાછે તેનાં કરતાં વધારે સરસ બાંધવાને સાર કરીસોઢર રેને જલામણ કીધી હતી, તે પાદરીઓની અનુત આગલ ચાલી નહી, તે સર કરીસોઢરને લાકડાંનો નચુના હાંચ્યાં જોવામાં આવેછે. ગરક ગમેલાં પાંખપીઆઈ શેરેરને પાછું ખોદતાં તાંહાંથી જે હુંનર તથા સાણગારની ચીજો મલી આવીછે, તેમનાં ચીતાર પણ આ ફેકાંજી દેવાસે ઉપર ટાંગેલાછે. એ ફેકાંજી વધી કેટલુંએક અજબજેબ જેવું કોતર કાંમ તથા અસલી રોમશેરેરની કાચની સેંકડો ચીજો મેલીછે. વધી એ જગાએ ઈટાલી તથા સીસીલીના કેટલાંએક નાંસ પાંખેલાં દેવજોના બુચના બનાવેલા નચુનાં ઝોડવીઆછે. એ સીવાએ બીજા સેંકડો ચીજો તથા વખાણવા લાએક કોતર કાંમ તથા સુનેરી તથા રૂપેરી ધાર તાંહાં જોવા આવેછે. જેમ બરીદીશ મીઠાચમ્પમા ખીસર દેશનાં મુરહંઓની “મખી” છે તેમ આ જગાએ પણછે.

જે ફેકાંજી બાંધ કાંમનો સંગરહ કીરેલોછે, તાંહાં કેટલીએક હાલની ઇંગલંડની નીસાજો તથા મદરેસાઓનાં નચુનાં મેલેલાછે કે જ્યાં વીઠીઆરથી ઈચ્છા તમાસગીરને તે નીસાજોની કૃતી ઝોડવણીછે તે એકદમ માલુમ પડી આવે. દેવાસે ઉપર ફાંનસ અને જરમનીની કેટલીએક નીસાજોનાં ચીતારો ટાંગેલાછે. એ ફેકાંજી દયા હજાર કેતાઓનું એક બીજું પુસતકખાંનુંછે. એ પુસતકખાંનાંથી ટાવી બાજુએ જતાં ૩, રેયામ, અને ધાતુની કેટલીએક ચીજો તથા તેમને બનાવવાનાં જુદાં જુદાં ઈઅંતરોનાં નચુનાં જોવામાં આવેછે. માનએસટરની “કાટન સપલાઈ આયોગીએશન” નાંમની મંડલીએ ૩નાં કપાસ, તથા તેનું તેલ તથા તે કપાસનો ખેલ, (જે દોરને ખવાડીઆમા આવેછે) ટુનીઆનાં અથળા ભાગનો ૩, જંગલી ૩નાં ઝાડનાં ફળ અને કાચા ૩થી તે છેક તેના ઝીણાં દોરા શુધી મું મું ચીજો બનેછે. તેમનાં નચુનાં ઈતીઆરી જે એ સંગરહસ્યાંનને ભેટ કીધાછે, તે એક કાચની કબજમાં જોવામાં આવેછે. તેની પાછે જત જતની કારીગરીથી તથા તરેહવાર મનવબને લાએક બનાવેલાં રમકડાંઓનો જમાંવ કીરેલોછે. આગલ ચાલતાં પ્રગાં તથા મેરેશાં અને આપવાં ખાંજીરોને કેલવણી આપવાનાં હાંધીઆરો તથા ચોપડીએ જોવામાં આવેછે. આપવાંઓને સી ખવવાની આઠ જુદી ખનાંવટની અને ઉપશાએનાં હરફની ચોપડીએ તાંહાં. તારબાદ ઘર સાણગારની, જેનો કે રાધવાના વામજો, જાગ જાગની સપટી તથા ચુલા, ઈતીઆરી, તથા ઘણા ખુબસુરત રાગના હાંધી આરો જોવામા આવેછે. એ ફેકાંજી અને સંગરહસ્યાંનનાં હરફ જોગ ભાગમાં દેવાસે ઉપર જત જતનાં વીઠીઆ હોનરને લગતાં ઘણાં સરસ ચીતારો ટાંગેલોછે. દાદર ઉપર ચહુડતાં પણ જોનારની નજર

તેમને જોઈને કદીબી કોઈ હેતુ વીચાર નહીં કરે કે, એ કપડાં ફોટો લાવવાના માટેનાં પાસપોર્ટમાં
એ સંગરહની પાસે ખાંણસ, ઘોડા, ઉઠ અને બીજાં જાનવરોનાં ખાલનાં નમુનાં, તથા ખાલમાંથી કુટ
લી સણસારને ઉપીએગી તરેહવાર ચીજો બની શકેછે, તે ચીજોના નમુનાં ગોઠવેલાછે, તેમાં એક વર્ણદ એક
તની એસરે ખાલથી યુથેલું કપડું બનાવીદેછે, તે ખચીત તારીફ લાગેકેછે, તથા એક બીજી નમુનો ઉઠના
ખાલમાંથી બનાવેલી મખમલનોછે તે જોયાથી તેનાં બનાવનારની કારીગરી ઉપર આપણથી આકરીને કસીઆ
વીનાં રેહવાનું નથી.

આપણને નરાક ખીસવા ગમતું નથી કાચાં બાવણાં નીચે તળે નીચે પડતાં પડતાં નાં
હાથીદાંત, સોંગડાં, હાડકાં, “બેલબોન,” (એટલે મગરમજનું હાડકું) કચકડું, કાચબાનું હાડકું તથા ખડી
એ ચીજોમાંથી બનાવેલી જાત જાતની બારીક કારીગરીની બને ખુબસુરત ઉપચોગી વસ્તુઓના પણ આ
સંગરહસ્થાનમાં જામાંવે છે. એ દેશી ગેન્ડાના સોંગડાંમાંથી બનાવેલાં પેચ્ચાલાં તથા એક બેએ બીજી તેવી
જ ચીજો પણ જોયામાં આવે છે. ઉપલી વસ્તુઓમાંથી જ પેચ્ચાલાં, પંખા, લાકડીઓ તથા બીજી ચીજો બ
નાવીને હાથમાં મેલેલી છે, તે સઘળી સાધારણ ચીજો હશે હેતું સમજવું નહીં. તે ચીજોને એવોતા સારો ધા
ટ તથા આકાર આપેલા હોય છે કે, તેઓ ખચીત હાવાં સંગરહસ્થાનમાં મેલવા લાયકનાં આપણને જોતા
નાં વારમાં જાણુ પડી આવે છે.

નાં વારમાં જાણુમ પડી આવેછે. વલ્લી એજ એરડાઓમાં એક બાજુથી ત્રીજી તથા ત્રીજીની તથા માણુની બનાવેલી મીઝીનો સંગર હ જ્યાંમાં આવેછે. મગરમજમાંથી કાઢાડેલી ચરખીમાંથી બનાવેલી ઘણીજ સફાઈદાર અને સફેદ ત્રીજીજ

તમ્મિ, સાયુની બનાવેલી બરણી, ખીજુના કુલ, ફલ, પાતરાં તરેહવાર જાતનું ખીજુ અને તે શીવાએ નીચ તથા સાયુની બીજ મીંજે હેવોત કલાથી બનાવેલીછે, કે જાંજી આપણનેતો તે ખરેખરી કુદરતીજ નજર આ વે. સીપની તથા ખીજ ખાજલીઓનાં કોટલાંની બનાવેલી ખુબસુરત મીંજોના પજુ હેની પાથેજ નજાંવ કીમે લોછે તેમા પેટી, કુલ, શાંકડી, જોડા, ટોપલીમ્મિ અને એ વગેરે ખીજું ઘણુ કોતરકાંમ જોઈ આપણા જીવને આનંદ થાએછે.

એ ભાગ છોડીઆ પછી આપણે ખોરાકીના સંગરહસ્થાન આગલ આવીએછે. એ દેકાંજી જોસના કટકા, જાત જાતની તરકારીના પકવાંનો, ફુલ, તરેહવાર જાતનો દારૂ અને અરકો, જુદી જુદી જાતના ફળો, સુકો મેવો, જુદાં જુદાં દેશની મીઠાઈ, અને એ શીવાએ ખીજ ઘણી જાતનાં ખોરાકનો નજાંવ કીમેજાછે. એ મીંજે માંતરે તાંહાં તમાસગીર લોકને જોવાને સાડૂ મેલી નથી, પણ વીદીઆનાં અખીઆસીઓને વાસતે મે લેડીછે. રશાએજી શાસતરથી એ ખાહેલી એકકી મીંજને તપાસતાં તે કીઆં કીઆં તતવોથી બનેલીછે, તથા તેમાં તે તતવોને વનન કેટલોછે, તે સઘળું તેમનાં તોલ અને વનન શુધાં આપણી નજર આગલ ખોલજું કરીને મેલેજુંછે, તે સાથે વલી એ ખોરાકની મીંજે કેમ અને ઢાંહાધી મરેછે, તથા જે દેશની તે મીંજે હો એછે, તે દેશનાં લોક તેમને કેમ વાપરેછે, તેનો સઘળો હેવાલ પણ ઘણે દેકાંજી લખી ઇઆ છાપીને પાઠીઓ ઉપર ચોંટાડેલોછે. ઝેરી પદારથોના પણ એક દેકાંજી સંગરહ કીમેજોછે અને તેમને ખવાસ તથા ઉતારનો હેવાલ પણ આપીએછે. એ ખોરાકના સંગરહમાં લોહીથી બનાવેલી કેટલીએક મીઠાઈ આપણા જોવામાં આવેછે, અને તે ઉપર જે લોહીની મીઠાઈ કરીને લખીક નહી હામેતો, કોઈને પણ જીવ તે ખાવાને લ લયાયા વીનાં રહે નહી. કહી કહી ખોરાકની મીંજેમાં કાવતરાં કરીઆમા આવેછે તથા તે કાવતરાંની મીંજે મુંછે, તે પણ સઘળું આ દેકાંજી આપણી નજર આગલ ખોલજું કરીને મેલેજુંછે. જે ખોરાક ખરાંજ થાઈને વાસ મારી આવે તેવા હોએછે, તેમને એ દેકાંજી હેવી ખાહાવનતથી રાખેછે કે, તે જલદીથી બીગડી જા એ નહી અને જે બીગડેછે તેને કાહાડીને તેજ જગો ઉપર બીંજે તાંજે મેલીઆમાં આવેછે. ઇંગરેજ, ફરેં મ, તથા વલંદા લશકરી શીપાઈઓને કેવી જાતનો ખોરાક આપીઆમાં આવેછે, તે ખોરાક તથા તેમાથી બદન ને કેટલું કુવત મરેછે, તેનાં હીસાબને કોઠો પણ એક જગો ઉપર રાખેલોછે.

એ દેકાંજીથી નીચે ઉતરીઆ પછી આપણે એક ખોરડામાં દાખલ થાઈએછે કે જાંહાં સઘળી જાતની બાંધકાંમતી હાલની તથા અસલનાં જમાનાંની મીંજે જીવીકે ઇતરડી, ફરસબંદી કરવાના પથરો, રંગ બે રંગી તથા કોતરકાંમતી સણગારેલા કાચ, જાત જાતના નલીઆં, કોટી કાંમનાં બનાવેલા હોએ તેવાં પણ ખરેખર રાં મટોડીનાં નમુના, સંજેમરમરનાં પથરો, તરેહવાર જાતના લાકડાં તથા લોહારાં કાંમ અને હેવીજ બી જી મીંજે તાંહાંછે. હીઆં ફરસનમાં એક મોટા દેવળના કાંસાનાં દરવાજા ખાહેથી ઓતી કાટોલો લોહારાં નો નમુનો, જોવા લાએકછે. કેટલીએક ફરેંનચ તથા અસલી રોજ શેઢેરમાં વપરાતી ષોકલ ઇતરડીઓનાં ને મુનાંછે, તેને સાડૂ કેહેછે કે, એ ઇતરડીઓ આગમાં ફાટતી નથી, તથા જે નીચેનો ભાગ તાતી જાએછેનો ઉપલો ભાગ તાતતો નથી. હવે જે હેવી ઇતરડીથી જમીનની ફરસબંદી કીધી હોએતો આગની વેલાએ તે ઘણીજ ઉપીઓગી થાઈ પડે.

આ સંગરહસ્થાનનાં એક હલાએલા ભાગમાં તરેહવાર યંતરો તથા માંચાએ જોવામાં આવેછે. જે એએ કોઈ નવી શોધ કીધી હોએ અને તે વીશે તેઓને સરકારની તરફથી “ પટેન્ટ ” મલીક હોએ, તે શોધનાં નમુનાં હીઆં તેમનાં બધાં સાથે મેલેલાછે, તેથી આ ભાગ સાચા તથા યંતર બનાવનારાઓને ઘણે અગતનોછે.

હાજું કીમતી સંગરહસ્થાન જોવા જવાને ફકત એક પાવનો આપવો પડેછે.

ઈસ્ત ઈનડીઆ કંપનીના મીઝિલયામ.

તારીખ ૧ લી નવેમ્બર ૧૮૫૮ ને દીને હીંદુસ્થાનનું રાજ નામદાર રાંછીનાં તરત તાંબામાં ગયું, તે ની આગમન તે ઈસ્ત ઈનડીઆ કંપનીનાં હાથમાં હું, તે કંપનીની લંડન ખાતેની મુખીય આફીસની ઈમારત નેને “ઈસ્ત ઈનડીઆ હાઉસ” કરીને કેહવામાં આવેલે, તે ઘરનાં એક ભાગમાં એક ઘણુજ કીમતી સંગરહસ્થાન છે. એ સંગરહસ્થાનનું બંધન કરીઆની આગમન તે ઈમારતનું ટુક બંધન કરવું નરૂં, કાં એને હીંદુસ્થાનને રાજકારભાર સંભળે ઈસ્ત ઈનડીઆ કંપનીનાં વખતમાં તાંહાં ચાલતા હતા. આ ઘર લંડનનાં એક ભારી ઠકનાં રસતા ઉપર છે, અને બાહરથી તેનો દેખાવ ઘણોજ દબદબા ભરેલો છે. રસતાની બાજુ ઉપરનાં ભાગ આગલ એક ઘણોજ સોભાઈતા ઓટલો કાઢાયેલો છે, અને તેની ઉપર મોટા અને ઉંચી કાચી રીંગરીનાં થાંભા ઉભા કીધેલા છે. થાંભાની ઉપરની દેવાલ ઉપર કેટલાએક ચીતારો કોતરેલા છે, તેની મતલબ ઈસ્ત ઈનડીઆ કંપનીના લાભ પાદશાહ તરીજા ભરજે ભલવીએ હતા તે દેખાડવાની છે. બરીઠાંનીઆ અને છુટાપણને એક એકની સાથે જોડેલાં છે. એક બાજુએ “મરકરી” (ચુધ) દરીઆ ખેડવાનાં હુનરની સાથે જોડાયેને એશીઆખંડ દેખાડે છે, અને બીજી બાજુએ સુલેહ, ધરમ, અને ઈનસાફ, ઈમાનદારી અને હદીઓગની સાથે જોડાયેલાં પાડેલાં છે. પુનાંનાં ભાગમાં ગંગા નદી તથા ટેમસ નદીની નીસાંણો દેખાડીઆમાં આવી છે. ઓટલાને મથાલે બરીઠાંનીઆનું પુતલું પાડેલું છે, તેની જમની બાજુએ એશીઆખંડને એક ઉંઠની ઉપર બેસાડેલો છે, અને દાબી બાજુએ યુરોપખંડને ઘોડા ઉપર પાડેલો છે. આ ઈમારતનાં અંદરનાં ભાગમાં એકશોધી વધારે ઓરડા છે. જે દીવાનખાનાંમાં ઈસ્ત ઈનડીઆ કંપનીનાં ભાગીદારોની સભા મેલે છે તાંહાં ઘણો સારો સજુગાર છે.

એટલું કહેઆ પછી હીંઆનાં સંગરહસ્થાન વીશે થોડીએ છંદ્યે. આ સંગરહસ્થાનમાં હીંદુસ્થાનમાં ઉત્પન્ન થાતી વસતુઓનો જોડો સઘી વધતો છે, કાએને અગત કરીને આપણા મુલકની ધણીએક વસતુઓ સંગરહવા પછવાડે વધારે ધીઆંન આપીઆમાં આવીડે છે. આ સંગરહસ્થાન જોયાથી આપણને એક રીતે ખુશાલી ઉપજે, અને બીજી રીતે દલગીરી ઉપજે. ખુશાલી એટલા વાસતે કે આપણા મુલકની પેદાશ તથા ઉત્પન્નતીની જનસેનો સંગરહ ઘણેએક ખરચે અને મેહનતે હીંઆ કરીઆમાં આવીએ છે તે આપણે તાંહાં જોઈએ. દલગીરી એટલા વાસતે કે આપણા પોતાનાં મુલકની પેદાશ તથા ઉત્પન્નતી ગું છે, તે દેખાડવાને વાસતે આપણા પોતાનાં મુલકમાં હેવું એક સંગરહસ્થાન નથી અને તેથી આપણને શરમાવું જોઈએ. હીંદુસ્થાનનાં રેહવાસીને આ સંગરહસ્થાન ઘણુજ અચરતી સાથે જોતાં જોઈને, તાંહાં ઉમેલા ઈંગરેજને કેટલીએક અચરતી ઉપજે, કે પોતાનાં મુલકની વસતુઓને એટલા ધીઆંનથી જુએ છે, તેનું કારણ શું હશે. એ કારણ ઉપર જણાવીડે છે. હીંઆ કામની કબરમાં હીંદુસ્થાનની જુદી જુદી ગને આતનાં તેમનાં પોશાક સાથે પુતલાં ગોઠવેલાં છે, તથા જુદી જુદી કીસમનાં ધંધાદારીઓનાં તેમનાં ધંધાનાં કાંમમાં શુલેહા હાએ તેવા આદારો છે. આ પુતલાં ઘણુ કરીને આપણે પુનાંમાં જોઈએ તેવાં છે; તોપણ જુદા જુદા પોશાક અને ધંધાની રીત જોયાથી જ ઈંગરેજે હીંદુસ્થાનમાં નહીં આવી ગયા હાએ, તેઓને ગમત મલે છે. ગાંમડી રાજાઓની દરબારો પણ એક નમુનો હીંઆ પાડેલો છે. રાજાને પલાંઠી વાલીને કસબી પોશાક સાથે પાડેલો છે, તેની આસપાસ તેના વજરો તથા ઉમરાઓ અને સરદારો છે, અને તેઓની સાહામ ને ગાએણુ કરનારા અને રાંમસગરો ગાવામાં તથા નાંચવામાં શુલેલી છે. એ જોવાથી ઈંગરેજને ગાંમડી રાજાની મેકકનો વીચાર આવે છે. બાબીલોન મધે પથરોની ઉપર અસલી જુનાંનમાં કોતરેલી કેટલીએક તખતીઓ આ જગાએ છે, તેમની ઉપરનું કોતરકામ હેવુંતો સાફ રહેલું છે કે જોએ આજે કીધું હાએ. એ તખતીઓ સર

હારફરડ જોનસે બગડાડ અધેથી ચેલવી હતી. જસપરનાં કીમતી પથરનાં બે કુટ લાંબા એક તકતા ઉપર પણ કાંઈ અસલી દશકતોમાં કોતરેલું છે. આફગાનીસથાન અધેથી ઇંગરેજને મલેલી કેટલીએક અસલી વસતુઓ પણ હીંઆં છે. મીનાંઓનાં બાગ તથા રેહવાનાં બંગલાનાં પણ કેટલાએક નમુનાં છે. હીંઆં, મલાકા, જાવા, અને આબીસીનીઆનાં રેહવાસીઓનાં પેશાકો તથા તેઓનાં સણગારની જનસો અને હથીઆરોના એક સારો સંગરહ છે. એશીઆખંડનાં જુદાં જુદાં મુલકોમાં બાંધીઆમાં આવતાં બારડોનાં નમુનાં છે. લાહોર શેરેનો એક જોવા લાએક નકશો છે. દીપુ સુલતાનની સાથેની લડાઈમાં ઇંગરેજોએ જીતની વેલાએ તેની વસતુઓ જે હાથ કીધી હતી, તેમાંની કેટલીએક આ સંગરહસથાનમાં જોવામાં આવે છે, તેમાં વાવટા, હથીઆરો, અને બખતરો છે. દીપુ સુલતાનના તખતની આગલ પગ ચેલવાને સાડ જે સુનાં નુ દુલ હતું તે હીંઆં ચેલીઆમાં આવીઈ છે. તેની ધાલ જે મક્કાનાં કુઆમાં ઘોરી કાહારેલી છે, તે પણ હીંઆં છે. દીપુ સુલતાનને ઇંગરેજોની ઉપર ઘણી ચીહડ હતી, તે તેણે પોતાની ગમતને સાડ બનાવેલાં એક મોટાં રમકડાં ઉપરથી માલુમ પડે છે. એક મોટો વાઘ બનાવેલો છે, તેનાં પંજમાં એક ઇંગરેજ સીપાઈ આવી ગયો છે, તેને તે ઘણે ગોસસાધી ફાટી નાંખે છે. વાઘનાં સરીરની અંદર એક સાંચો ગોડવેલો છે, તે ફેરવીઆથી તેમાંથી વાઘનો ગોસસા ભરેલો અવાજ અને માંજસતુ મોટી રડીને પોકાર મારતું નીકલે છે. જરે આ રમકડું દીપુ સુલતાને પોતાની ગમતને સાડ બનાવીઈ હશે, તારે તેણે થોડો વીચાર કીધો હશે, કે તે પોતે અને તે પુતલું બંધે ઇંગરેજોનાં હસતકમાં જશે. દીપુનાં હાથીની ઉપરની અંઝારી તથા તેની ઉપરનું પંખોનાં આકારનુ છતર પણ હીંઆં છે. પંખોનાં આંખમાં હીરા ભેડેલા છે. “આર્મનટા પાસ” આગલનાં ખડકમાં કોતરી કાહારેલાં રેહડાંની રેવાલ તથા સીલીંગ ઉપર આસરે ૨૦૦૦ વરસની વાત ઉપર હીંડ તથા જુદા ધરમ અતલાવનારા ચીતારો હતાં, તે અધેની કેટલીએક તખતીઓ હીંઆં છે. એક મોટો આરોડો ઉગમણ પરાંતોમાં થાતાં પંખો તથા બીજાં જનવરોનાં સંગરહથી ભરીઆમાં આવીઆ છે.

હીંઆંની યુનવાની ઘણીએક યુરતીઓ છે તેમાં કેટલીએક સુનાં તથા રૂપાંની પણ છે, તથા તેઓનાં ધરમનાં હાથનાં લખેલાં પુસતકો પણ છે. હીંડ તથા ધુરકા સીપાઈઓની તલવારોનાં નમુનાં છે. સીલોનનાં આગલા રાજાનાં પાદશાહનાં મેહલ સાથે જે જલાહ રેહતો હતો, તેની એક તલવાર હીંઆં દીકામાં આવે છે. ફારફરસં નાંખનાં વાંહાંજમાં તરાંબાનાં પતરાંમાં થાઈને એક મોટી ખાહી જેનું, ઇંગરેજમાં “આર્મોર્ડ” કહેવાય તેનાં નાંખે, તેનું મોટું સીંગડું અંદર જોડાયું હતું, તેટલો તે વાંહાંજનો ભાગ હીંઆં છે, તે સરવે કોઈ અચર તીથી જોએ છે. ભરતપુરનું રાજ જીનવી લેનાર ફરગનશાહની પાદશાહી અચારી પણ હીંઆં છે. નાંદરશાહની એક સખી પણ હીંઆં મેલેલી છે.

આ સંગરહસથાનમાં હીંઆંનાં જુદા જુદા ભાગમાં ઉત્પન્ન થતી વસતુઓ તથા ફારીગરી અને ઉદીઓગથી બનેલી જનસોના ઘણાં સારો સંગરહ છે. હાથથી વજવાનું કાંચ હીંઆંનાં મુલકમાં ઘણું વખણાએલું છે, તેની સામેતોમાં આ સંગરહસથાનમાં ઘણાએક નમુનાં જોવામાં આવે છે. એ નમુનાં ઉપરથી આપણા દેશ વીશે આપણને કેટલીએક અગતની ખબર મળે છે. કહો ભાગ શું પેદા કરે છે, તે આપણા જાણીઆમાં આવે છે. મદરાસ ઈલાકામાં વજવાનો હુંદર ઘણાં સારો છે જેનું માલુમ પડે છે, કાંચને રેશમ તથા મુતરમાં તોંહાંનાં વજેલા ઘણાએક કીમતી નમુનાં છે. ડાકાની મસલીન જેની તારીફ આપણે ઘણી સાં જાણી છે તેનાં ખુબસુરત તાકા હીંઆં મેલેલા છે. હીંઆંનાં લાકડાંની ફારીગરીનાં નમુનાં અતાવવાને સાડ પણ કેટલાએક સામાન હીંઆં છે. અંમદાવાદની કસબી તથા સુરતી અને મીનાંઈ રેશમી ખીનખાનો તથા ચીફનની સારીઓ હીંઆં જોવામાં આવે છે. એ ઉપરાંત બીજા ઘણીએક વસતુઓ છે, કે જેનું વીગતવાર બખાન થાઈ શકતું નથી. હીંઆંનાં તથા ઉગમણ પરાંતનાં બીજાં મુલકોનાં આગલા મગલનાં સીકાનો પ

છુ એક સારો સંગરહ હિંમ્માં જોયામાં આવેછે. હિંમ્માંનાં આતર ભાગમાં હીમાલીઆ પરવત આં ગલથી જોલાં “ ફાસીલસ ” નો એક સારો અને ખુદરતી તવારીખનાં અલીઆસીને તપાસવા લાગ્યેક જોછે. અસલનાં જાનાંમાં એક જેનડો યાતો હંશે, કે જે હમણા નથી, તેનું તથા એક મોટા ફાસલાનું ફાસીલછે. હિંમ્માંનાં તરફ ચલતી માહીઆનો પણ સંગરહ હિંમ્માંછે. હાલમાં હિંમ્માંનાં ગાંમઠી સી પાછાંમાં જાંન લાગ્યેક પાંચ જાતનાં જે “ મેડલ ” આંન આપીઆમાં આવેછે, તે કેહવાછે તે જાણવાને સાડ તેનાં નયુનાં હિંમ્માં સરવેને દેખાડીઆમાં આવેછે.

ઈસ્ટ ઈન્ડીઆ કંપનીની આકરીમાં જે અમલદારોએ હિંમ્માંનાંમાં માંન મેલવીછે, તેઓની યાદ ગારી કાંચેમ રાખવાને તેઓનાં પુતલાં તથા સખીઓ આ દેખાંછે ઉભી કીધેલીછે. વારડ કલાઈવ, જેને હિંમ્માંનાંમાં કંપનીનાં રાજનો પાથો મેહલલાં નાંખીઓ હતા, તેની તથા મેજર લારેનસની યાદગારીમાં પુતલાંછે. વારેન હેસટીંગસ, મારકુઈસ આવ વેલેસલી, ડીકેક આવ વેલીંગટન, તથા મીઝ કોલબરકનાં આ હાવલાંછે.

આ કંપનીનું પુસતકખાનું જે સંગરહસ્થાન જોવા જનાંરને દેખાડીઆમાં આવેછે, તેમાં ઘણીએક પુ રાંની કેતાઓછે, તથા હિંમ્માંનાંની આજોદોષી છપાએલાં પુસતકો ઘણાંછે. આ પુસતકખાંનાંની દેવાલ ઉપર એક આરસીની અંદર હાથનું લખેલું એક કાગલછે. મીસરમાં નાંઈલ નદીની લડાઈમાં ઈંગલંડનાં અમર થાએલા દરીઆઈ સરદાર નેલસને ફરેનચની ફોજ ઉપર જે ક્રોધ મેલવી હતી, અને જ્યો હિંમ્માંનાં ઉપર ફરેનચ લોકોની તરફથી હોમલો યાવાની ધાસતીને અંત આવીઓ હતા, તે માંટે કંપની સરકારે નેલસનને એક લાખ રૂપીઆની અપશેસ કીધી હતી, તેનાં જવાબમાં નેલસને જે ઉપકાર માંનીઓછે, તે ઉપર જણાવેલી આરસીમાં મેલેલોછે.

યુનાઈટેડ સરવીસ ઈનસ્ટીટીયુશન મીઝિગમ્મ.

વીદીઆ, હુંનર, અનેખુદરતી તવારીખને લગતી વસતુઓ તથા તેમને લગતાં પુસતકો તથા દસતાવેજો રાખવાને વાસતે અને તે આજો ઉપર ઘટ્ટાસખડો આપવાને કીજ સને ૧૮૩૦ નાં સાલમાં આ સંગરહસ્થાન સથાપીઆમાં આવીઈ હતું. હિંમ્માં અસલનાં વખતમાં વપરાતાં અખતરોનો એક ઘણોજ સારો સંગરહછે. મીનાંઓનાં હાથની તથા દેશે દેશની કારીગરીની ઘણીએક જનસેછે. કુનીઆનાં સઘળા ભાગોમાં અસલનાં વખતમાં જે હુધીઆર વાપરીઆમાં આવતાં હતાં તથા હમણા વાપરીઆમાં આવેછે, તેનો ઘણો સારો જોહો હિંમ્માં દીકામાં આવેછે. અસલનાં વખતની કેટલીએક તલવારોછે. ૧૬૪૯ નાં સાલમાં ડ રાયેડાની લડાઈને વખતે આલીવર ફ્રાંચેલે ટોપલીનાં આકારનાં હાથાની તલવાર વાપરી હતી, તે હિંમ્માં આપણા દીકામાં આવેછે. જનરલ ગુલ્ડે ૧૭૫૯ નાં વરસમાં કુમ્મેએકની લડાઈમાં જે તલવાર વાપરી હતી, તે પણ હિંમ્માંછે. ઝોવાહી મહે કપતાંનું કુક જે યથા ઉપર પડી જરણ પાંખીઓ હતા, તે હિંમ્માં આપણે જોઈએ છઈએ. “ વીક્ટરી ” નાંખનાં વાંહાંછુ ઉપર નેલસનને ગોળી લાગી હતી, અને તુતક ઉપર જે જગાએ તે પડીઓ હતા, તે તુતકનો ભાગ આ સંગરહસ્થાનમાં મેલેલોછે. નેપોલીઅન યોનાંપારટનો હજાં જત દરવાનો આકસ તથા વાટરહુની લડાઈનાં મેદાંમાંથી મેલેલી બીજી ઘણીએક જનસે હિંમ્માંછે. ઈંગલંડનાં પાદશાહ બીજા જમસાધી યોથા વીલીઅમનાં વખત શુધીનાં દારૂગોલાનાં હુધીઆરો તેમનાં પુરાતનપણા ત્રાકક ગોઠવેલાંછે, તે જોવા લાગ્યેકછે. વાટરહુ મહે જે યોડા ઉપર નેપોલીઅન યોનાંપારટ સવાર થયો હતો, તે યોડાનું આખું પાંજર હિંમ્માં ઉલું કીધેલુંછે. આતર દર ઉપરનું એક વરૂ તથા રીજ જે સર જનરલ મેકે ગોલીથી ત્રારીઆં હતાં, તે હિંમ્માં જોઈએજ. મીનાંઓ કુદીઓને લાકડાંનાં પાંજરામાં બંધ કરેછે, તેમાંનું એક હિંમ્માંછે. બરીટીયની વાંહાંજુખાતાંની ફોજનાં સીપાઈઓને વાસતે જે મેહલવેહલલાં પોશાક કરીઆમાં

આવીઆ હતા, તેના તે વખતનો એક નચુનો આ નગાએ દીડામાં આવેછે. ફનીઆં ઉપર વસનારી સઘળી કોમનાં વાંદાંણાનાં નંચુનાં હરેદોર ગોઠવેલાછે તે ધીઆંનથી જોવા લાએકછે. લારડ નેલસનની રોપી— તરેહવાર દેખાવોની ચીનાંઈ આરસી તથા બીજી તેવી ઘણી જોવા લાએક વસતુએાછે. મોટી લડાઈએાનાં કે ટલાંએક ચીતરેાછે. રીપુ સાએબની એક પીસરોલ તથા તે ઇંગરેએને હાથે ખરણુ, પાંખીએા તે વખતે તેનાં સરીરમાં જે પોશાક હતા તે, તથા સર જાંત ફરાંતકલીન વાલા વાંદાંણુ ધરીખસ તથા રેસર મથેથી જે જીન મો વારેવાર શોષ કરીઆથી ખલી હતી, તેમાંની કેટલીએક હીઆંછે. આ સંગરહસંધાનમાં કેટલીએક મોટી લડાઈએા અને છાવનીએાનાં નચુનાંછે. લીનજની મોટી છાવણીના તથા વાટરહુની લડાઈનો પથર ઉપર મો રો નકસો પાડેલાછે. છેલ્લો નકસો દરએક માઈલનાં ત્રણ કુટનાં અડસટા ઉપર પાડીઆછે અને એ નકસો ૪૪૦ ચોરસ કુટછે. જેણે વાટરહુની લડાઈ નજરે નહીં જોઈ હાએ તેને આ નકસાથી તેની સારી પઠે સમજ પડીઆ વનાં રેહ નહી. બરીદીસ તથા ફ્રેંનચ અને પ્રશીઅન લશકર એક એકથી કેવી બાજુએ હતા તે સારી પઠે દેખાડીઆમાં આવીઈછે, એટલુંજ નહી, પણ તાંહાંનાં ગામડાં, ઘરો, ખેતરો અને આડો પણ દેખાએછે અને એ સઘળું બતાવવાને સાડ (૧૯૦૦૦૦) એક લાખ, નેડું હજાર ધાતુનાં દીમાં ગોઠવીઆમાં આવીઆંછે. આ નકસો કપતાંન સીબોરન નાંખનાં એક અખલદાર બનાંવીઆ હતા તેને (૪૦૦૦૦) ચી આલીસ હજાર રૂપીઆ ખરચ થયો હતો. તેની પાસેથી વેચાતો લઈને આ સંગરહસંધાનમાં મેલીઆમાં આવીઆછે, તે સઘળાએા ઘણા ધીઆંનથી જુએછે. સભાસરોપોલનાં દીલ્લાનો પણ એક મોટો નકસો હી આં મેલેાછે. ઇંગલંડનાં કીનારા ઉપર કોઈ વાંદાંણુ માંડી અવસથામાં આવેછે તેમાંનાં પરાંણીએાનાં અંચા વ કરવાને જે યુક્તી ધાંમે લગાડીઆમાં આવેછે તેના એક નચુનો હીઆંછે.

ભુસતર વીદીઆનું સંસારી, વેહવારી સંગરહસંધાન.

સંસાર વેહવારમાં ભુસતર વીદીઆ કેટલી ઉપીઆગીછે, તે જણાવવા સાડ આ સંગરહસંધાન બનાંવી આમાં આવીઈછે. સને ૧૮૩૫ નાં સાલમાં તે સથાપીઆમાં આવીઈ હતું, અને તેની ઈમારત પછવાડે તરણુ લાખ રૂપીઆનો ખરચ થયો હતો. જુદી જુદી ખાંનો મથેથી નીકલતી વસતુએાનો અભીઆસ કરવાને આ એક નીશાલછે. એ સંગરહસંધાન મથેનો સઘળો મોટો આરડો જે ૯૫ કુટ લાંબો અને ૫૫ કુટ પોહોલાછે, તેનું છાપડું લોહાંડાંનુંછે અને તેની ઉપર જડા પથેટનાં કાચ જડેલાછે. હીઆં ગરેટ બરીટન અને ફનીઆનાં બીજા ભાગો મથેની ખાંનો મથેથી નીકલતાં લોહાંડાં, તરાંબા, કલ્લાઈ, શીશું, સુરમો, માનગની સા, કોબાલટ ઇતીઆદીનાં નચુનાં ગોઠવેલાછે. આ ધાતુએાને તેમની ખાંનો મથેથી સી રીતે અને કેવાં હુધીઆરો અને ઈર્ષ્યતરોની મદદથી કાહાડીઆમાં આવેછે, તેનાં નચુનાં તથા તે ધાતુએાને બજારમાં લાવી આની આગમન કેવી રીતે રૂપ આપીઆમાં આવેછે, તે વીશેનાં ઘટતા નકસા તથા ચીતારો, તથા એ વસતુએા આપણા સંસારી તથા વેહવારી કાંમમાં કેવી અને કેટલી રીતે આવેછે, તે સઘળું આપણે આ નગા એ જોઈ શકીએછે. છેક ખાંનની અંદરથી ધાતુ કાહાડવાનાં ઈર્ષ્યતરનાં જે નચુનાં હીઆંછે તેએાની ગોઠવણુ તથા તેએા કેમ આવેછે તે પણ આપણને હીઆં દીખાડીઆમાં આવેછે. ઇંગલંડ, જરમની, રૂશીઆ અને મેક્સીકો મથેની ખાંનોમાં જુદી જુદી તરેહનાં હુધીઆરો વાપરીઆમાં આવેછે, તેમનાં નચુનાં પણ છે. એ નગાએ સુનાં, રૂપાં, પીતલ અને કાંસામાં બનાવેલા ઘરેણા તથા સાજુગારોછે, તે ઉપરથી એ ધાતુએા અસલનાં વખતથી કેવાં કેવાં ઘરેણાના વાપરીઆમાં આવતાં હતાં તે વીશે ગનેઆન મેલવવાને પણ આપણને બની આવેછે. ધાતુએાને કેમ એટીઆમાં આવેછે, તથા લોહાંડાં તીખું કેવી રીતે બનેછે તેનાં તથા જુદા જુદા ધોર અહાડવાનાં દાખલા તથા ધાતુનાં પુતલાંએા આપણે આ નગાએ જોઈએછે. હીઆં અસ

લતાં વખતનાં કાચો અને તેમાં બનાવેલી વસ્તુઓને એક ઘણાં સારો સંગરહ છે. એક ચોરડાની અંદર રોશે દેશનાં અને અસલનાં અને હમણાંનાં વખતનાં મોટાં તથા ચીની કાંમતનાં વાશણો ગોઠવીઆમાં આ વીઆં છે, તેથી એ હુંતરની તવારીખથી આપણે વાકેફ થઈ શકીએ છઈએ. મોટા ચોરડાની આસપાસ બે ગીઆલરીઓ કીધેલી છે તેમાં ગરેટ બરીટન મથે અસલી વસ્તુઓનાં મલેલાં ફાસીલસને એક મોટો અ ને કીમતી સંગરહ કીધેલો છે. આ સંગરહસ્થાનનાં ભોમ્બેતલીઆનાં ચોરડામાં ગરેટ બરીટન મથે ધમારતો બાંધવાનાં તથા સણગારનાં કાંમતનાં વાપરીઆમાં આવતા પથરોનાં નમુનાં છે. હીંઆં દાખલ થવાનાં દરવાજાની હારમાં ડરબીશામ્બેરનાં પરગણામાં આલાબાસટરનાં સફેદ પથર દીકામાં આવેલે, અને એ દીવાંતખાં નાંમાં જે થોમો જોયામાં આવેલે, તે સ્કાટલંડનાં ગરાંનીટ, આમ્બેરલંડનાં સરપેનટાઈન, અને ડરબીશામ્બેર અને ડેવનશામ્બેર પરગણાનાં સફેદ પથરનાં છે. આમ્બરડીનનાં ગરાંનીટ પથરમાં કોતરેલું એક ઘણું સો બર્જનું વાશણ તથા બીજા તરેહવાર વાશણો તથા પુતલાંઓ આ જગ્યાએ જોયામાં આવેલે.

આ સંગરહસ્થાનને લગતો એક ચોરડો છે તોહું હાલમાં વપરાતી ખાંતો તથા આગલા વખતની ર દ થાએલી ખાંતોનાં નકસા પાડેલા છે. એ સંગરહસ્થાનની સાથે, તેમાં જમાંવ કીધેલી વસ્તુઓની બાબદ ને મલતું એક કીમતી પુસ્તકખાંતુ છે તથા જુસતર વીદીઆં અને તેનું ગનેઆંત સંસારી તથા વેહવારી કાં મમાં કેવું અગતનું છે, તે વીશે વારેવાર ભાશાંણુ કરવાને વાસતે એક ચોરડો છે, તોહું ૫૦૦ થી વધારે આદમીઓ ભેશી શકે છે. અડવાડીઆનાં તરણુ દાહડા આ સંગરહસ્થાન લોકોને વાસતે જાહેરમાં અને બીજા તરણુ દીવસ ફેટ વીદીઆરીઓને વાસતે જ હુંગારું રાખીઆમાં આવેલે.

રામ્બેલ કાલેજ ઓફ ફીજીશીઅનસનું સંગરહસ્થાન.

વર્ષદાને લગતાં લંડન મથેનાં બે અગતનાં ખાતાં, રામ્બેલ કાલેજ ઓફ સરજનસ અને રામ્બેલ કાલેજ ઓફ ફીજીશીઅનસ વીશે અલબતાં ઘણાં જણાં બંણીતા છે. એ ખાંતાઓની સાથે વર્ષદક શાસતરને લગતી બાબદોનાં કીમતી સંગરહસ્થાનો છે. ફીજીશીઅનસ કાલેજનાં સંગરહસ્થાનમાં સઘી અગતની જોવા લાએક વસ્તુ છે મોટી તેબલ ઉપર પાંથરેલી છે. જેમ એક સાંચો ગોઠવીને એક ધમ્બંતર આપણે બરાબર અ લાવીએ છ, તે મીશાલે આદમીનાં શરીરમાં રંગો તથા લોહોની બીજા નલીઓની મારફતે લોહીનું ફરવું થા એ છે, અને જો આપણે પરાંણુ સલાંમત રેહે છે, તે બીનાં જે દીનેથી માર્બં પડી છે, તે દીનેથી વર્ષદક શા સતરમાં એક અગતનો શુધારો થયો છે. એ તેબલ ઉપર આદમીનાં શરીર અધેથી દરએક રંગો તથા લોહીની નલીઓ કાહાડીને જેમ આપણા શરીરમાં છે તેમ પાંથરી છે, તે સારી પદે ધીઆંતથી તપાસીઆથી આપણા દીલમાં લોહી કેવી રીતે ફરે છે, તે આપણને બરાબર માર્બં પડે છે. એ લોહીનું ફરવું નાંમીઆ દાકતર હાર વીએ સને ૧૬૧૬ નાં વરસમાં શોધી કાહાડી છે. તે બાબદમાં એ કામલ દાકતરે આ કાલેજમાં જે ભાશાંણુ કીધાં હતાં તેની તેનાં હાપની લખેલી અસલ નકલ હાલમાં બરીટીશ મીડીઅમનાં સંગરહસ્થાનમાં મોજુદ છે. એક બીજા નાંમીઆ દાકતર બેલીએ આદમીનાં શરીરનાં સઘળા ભાગોને હીંઆં ગોઠવીઆ છે, તે જોયાથી આપણા શરીરની અંદરની હાલત આપણે જોઈ શકીએ છઈએ.

રામ્બેલ કાલેજ ઓફ સરજનસનું સંગરહસ્થાન.

ઉપલાં સંગરહસ્થાનનાં કરતાં આ વધારે મોટું છે. એમાં પણ ઉપર જણાવીઆ પરમાણુ લોહીનું ફરવું બતાવનારા નમુનાં છે. એ સંગરહસ્થાનમાં ખુદરતી તવારીખ, વાહાડ કાપની વીદીઆ, તથા જુદા જુદા રોગને લગતી જનસો છે. જન હંનટર નાંમનો એક નાંમીઆ દાકતર જે ૧૭૯૬ નાં સાલમાં મરણ પા મીઆ હતા તેનું ખેતાનું એ બાબદને લગતું ઘણું નાંમીયું સંગરહસ્થાન હતું, અને તેમાં સઘળા મલીને ૯

શ હજાર નસુનાં હતા. એ સંગરહસથાન પારલામેન્ટનાં હોકમથી (૧૫૦૦૦૦) એક લાખ પચાસ હજાર રૂ પીએ વેચાતુ લઈને આ કાસેજની સાથે જોડીઆમાં આવીઈ હતું, અને પછવાડેથી તેમા બીજો ઘણોએક વ ધારો થયો હતો, અને હાજુ સધળા મલીને તેમાં ૨૫૦૦૦ નસુનાંછે. આ સંગરહસથાનને બે ભાગમાં ગોઠવીઆમાં આવીઈછે. એક ભાગમાં શરીરનાં તંદરોસત ભાગોછે, અને બીજા ભાગમાં તે ભાગો ઉપર થા એલાં દરદો દેખાડીઆમાં આવીઆંછે. આદમીના શરીરનાં જુદા જુદા ભાગનાં કીમતી નસુનાં શીવાએ બીજા ઘણોએક જોવા લાએક વસતુએા હીઆંછે. આરમીલા નાંમનુ જે જાનવર હમણા થાએછે, તે જાત નું એક ઘણુજ મોટુ જાનવર જે હાલ જાનાંનામાં નથી થાતું, તેનુ તથા માઈલોકાંજ નામનુ અસલ એક મોટું “રલાથ” જાનવર થાતું હતું, તેનાં ફાસીલ હીઆં જોયામાં આવેછે. હીપોપાટેમસ અથવા દરીઆઈ ઘોડાનાં તથા મારલસ એ બરીએન નાંમનો એક આએરલડનો રાખશ રેહવાસી જે વીસ વરશની વએમાં મરણ પાંખીઓ તારે આડ કુટ ઉંચો હતો, તેનાં પાંજરા ઉભાં કીવેલા હીઆં આપણા જોયામાં આવેછે. એક બીજો આઈરીશ રાખશ, કે જે આડ કુટ, સાત ઈંચ ઉંચો હતો તેનો પલાસટરમાં એાટેલા હાથછે. એ બરીએનનાં હાથમાં પેહરવાનાં મોજા જે એક નાંધલા કોથરા જેવાં લાએછે તે પાણુ હીઆંછે. સીસીલી મરે એક વેંહીઈ છોકરી જે દશ વરશની ઉમરે રૂકત ૨૦ ઈંચ હતી, તેનાં શરીરનુ પાંજરૂંછે. નીક્રીલંડ મરે ઇઈનારનીસ ગાઈગાંનટીઈસ નાંમનુ અસલ જે મોટું પંખેરૂ થાતું હતું, તેના હાડકાંનાં પલાસટરમાં એા ટેલા આકારછે. અસલ એક મોટું હરણુ થાતું હયે તેનુ પાંજરૂ આએરલંડ મરે એક મોટી ખાહી ખોદતાં મલીઈ હતું એ હરણુ સાત કુટ, છ ઈંચ હયે. એક મોટાં જરાફનુ તથા હાથીનુ પાંજરૂ પલુછે. એ હાથી અમલ ૯૪૫૦ રૂપીઆની કીમતે “કેવેનટ ગારડન થીએટર” વાલાએએ, નાટક કરતી વેળાએ હાનર કરવા સા રૂ વેચાતો લીધો હતો. તાહર પછી તે હાથીને રીજીનટસ પારક મધે જીવતાં જાનવરોનાં સંગરહમાં રાખીઆ મા આવીઆ હતો. આ જગાએ તેણે ઘણી મસતી કરવાનુ શરૂ કીધું, અને તેનું કારણ હેતું માર્લમ પડી ઉં કે, તેના આગલા બેંદાંતની અંદર તેને કાંઈ દરદ થાયું હતું, તેનાં કુખથી તેને ઘણે ગોસસો આવતો હતો. જરે નહી રખાઈ શકાયો, તારે તેને ગોલીથી મારવાનો યેશવ થયો હતો, અને આસરે ૧૦૦ ગોલી વાગી તાહાં શુધી તે મરણ પાંખીઓ નહી. તે હાથી આગલ ઘણાજ ગરીબ હતો, અને હેતું જણાવીઆમાં આવી ઉંછે કે, ગોલીનો વરસાદ તેની ઉપર પડતો હતો, તાહરે તેને ગોલી બરાબર વાગવાને સાર તેનો રખેવાલ તેને શુડન મરડીને ઉમે રહી માંધ આગલ ધરવાને કેહતો હતો, તે હોકમ પરમાંણે તે ઉમે રેહતો હતો. એ હાથી હીંદુસથાનથી ગયો હતો, અને તેનું નાંમ સુની કરીને હતું મારી નાખીઆમાં આવીઆ પછી તેનુ પુરક આ સંગરહસથાનને સાર ૧૦૫૦ રૂપીએ વેચાતું લીધામાં આવીઈ હતું. તેનાં શરીરમાંનુ સધળું મામ કાહાડી નાંખીને વરજેલાં હાડકા શુધાંનુ પાંજરૂં હીઆં ઉતું કીવેલુછે. તેનાં સધળા હાડકાંનુ વજન ૮૦૬ રતમ, અને તેના આખા માંમડાંનુ વજન ૧૭ હંદરવેટ થાયું હતું. એક જીવાંન શીધીનું પપાસટર માં એાટેલું ખાહાવણું, તથા એક આદમી જેનાં ભેજાંમાં પાંજી થયાથી મરણ પાંખીઈ હતું, તેનું પાંજરૂ હીઆં દીડામાં આવેછે. એ આદમીનાં માથાનો ઘેરવો ૪ કુટ હતો. બંગાલ મરે બે માંધાનુ એક બાજકે જાનમીઈ હતું, તે માર વરશની વએમાં સાંકનાં દંખથી મરણ પાંખીઈ હતું તેનુ માંધુછે. આ બાજકને માર આખ હતી, તે એકજ વખતે જુદી જુદી બાજુએ ફરતી હતી. કેટલીએક મરી પણ હીઆંછે તેમાંની એક પીર નાં એક અમીરનીછે, હેતુ ધારીઆમાં આવેછે. એક જાતની માંછલીનાં મીનમાં બતાવેલા આકારછે. આ ગવ નીક્રીલંડ મરે પાંખ વગરનુ એક મોટું પંખેરૂ થાતું હતું, તેનાં હાડકાંનાં ફાસીલછે. મારાગાસકારનાં મુલકમા આગલ એક મોટું પંખેરૂ થાતું હતું, તેનાં મેરાંનાં મોટી કાહાટેલા નસુનાંછે. એ મેરૂ ઘણુજ મોટુંછે કાંએજ તે એક મેરાં મધે સીપુરગનાં ૧૨ અથવા મરધીનાં ૧૪૦ અથવા “હર્મિગ મરડ” નાંમનાં પંખેરાં

નાં ૧૦૦૦૦ બેડાં મધેની વસતુ માંદ શકે. એ ઉપરાંત બીજાં ઘણાંએક જાનવરો તથા પખ્શીઓનાં પાંચરાં છે. જીંદો જીંદો જાતનાં જાનવરોનાં હાથથી બનાવેલા કેટલાંએક મેહુરા હીંચાં મેલેલા છે. આ સંગરહસથાનને સા રી પદે ધીઆંનથી જોવાથી તથા તપાસીઆથી આદમી તથા પુરથવી ઉપર થાતાં ઘણાંએક જાનવરોનાં શરીરોની અદરની બાંધણી વીગે આપણને આહીતગારી મળે છે.

સોન મીઠિજીઅમ.

આ સંગરહસથાનનું નામ તેનાં અસલ ધણી ઉપરથી રાખીઆમાં આવીઈ છે. ઘર તથા ઇમારતો બાંધવાનાં કામમાં સર જાન સોન નાંમનો એક પુરવીન કારીગર હોતા. તે એક કડીઆનો છોકરો હોતા પણ પોતાનાં હુંતરમાં તેણે અતી ઘણી માહેતગારી મેલવી હતી, અને હજણા લંડન શહેરની ખુબસુરતીમાં હુમેરો કરનારી ઘણીએક ઇમારતો એ ગરહસથે બનાવેલા નક્કા ઉપરથી બાંધીઆમાં આવી છે. એ શખ્સે ઘણી મે હનતથી અને (૫૦૦૦૦૦) પાંચ લાખ રૂપીઆ ખર્ચીને એક કીમતી સંગરહસથાન બનાવીઈ હતું. તેનાં ખર્ચ પછી પારલામેન્ટની સભાએ થેડવેલા તરસડીઓનાં હસતકમાં તે ગયું હતું, અને એ તરસડીઓનો હુકમ મેલવી આથી વગર ખર્ચે તે જોવાને સરવે કોઈને છુટ્ટે. આ સંગરહસથાન ૨૪ ચોરડા રોકે છે. સર જાન સોને જે ટલી ઇમારતો બાંધી છે, તે સઘળીનાં ચીતારો એક ચોરડાની અંદર મેલેલા છે. અસલનાં વખતની રોમ ત થા ગરીસ મધેની ઇમારતો જે હાલમાં તે દેશમાં સખારીઆમાં આવી છે, તેનાં સફેદ મટોડીનાં નમુનાં બનાવીઆમાં આવીઆ છે. પાંખપીઆઈ શહેરનો બુચમાં નમુનો બનાવેલો છે. હામર, રોકસપીઅર, મેન જાનસન અને બીજા નાંમીયા શખ્સોનાં પુતલાં છે. ઇજાની તથા બીજાં સોબઈતા વાશાણોનો સારો સંગર હ છે. સર જોશુઆ રેનલડશે ધાસની અંદર પડેલા સરપનો પાડેલો ચીતાર, સર જાન સોને ૫૫૦૦ રૂપીએ વેચાતો લીચો હોતા તે હીંચાં છે. વેનીસનાં બારાંતુ એક ઘણું ખુબસુરત ચીતાર છે. પારલામેન્ટનાં અધીકારીઓ ઝુંડી કાઢીઆમાં આવે છે, તે બનાવનાં ચાર ચીતારો છે, તે સતર હજાર રૂપીએ સર જાન સોને ખ રીદ કીધાં હતાં. બીજાં ઘણાંએક કીમતી ચીતારો છે, તે અસલ મોટી કીમતે ખરીદ કીધામાં આવીઆં હતાં. એક ભાગમાં જીંદાં જીંદાં દેશોની ઇમારતનાં નમુનાં છે. આલાબાસતર અથવા એક જાતનાં સફેદ સંગેમરમ રનાં પથરની ૯ ફુટ, ૪ ઇંચ લાંબી, ૩ ફુટ, ૮ ઇંચ પોહાલી, અને ૨ ફુટ, ૮ ઇંચ ડંડી એક પેટી છે. તે ની અંદર તથા બાહર, નહીં વાંચી શકાએ તેવા દસકતો કોતરેલા છે. જે કે આ પેટીનો પથર હડી ઇંચ જા રો છે, તોપણ તે પેટીની અંદર રોશની મેલી બંધ કીધી હોએ તો, તેમાંથી અનવાલું પડે છે. એ પેટીનાં તલી આમાં એક આકાર પાડેલો છે તે ખીસરનાં લોકો એક ખોદને ખાનતા હતા, કે જે ખર્ચ પાંચેલાઓની ઉપ ર નગેહબાની રાખતો હોતા, તેનો છે. એ પેટી વીશ હજાર રૂપીઆની કીમતે સર જાન સોને વેચાતી લીધી હતી. એક કબરની અંદર અસલનાં વખતનાં કેટલાંએક હીરા છે. સર કરીસટોફર રેન કે જેણે સેન્ટ પાલસ તથા બીજાં દેવજો તથા ઇમારતો બાંધી હતી તેનું ઘડીઆળ તથા માંપની લાકડી તથા કંપસ છે. સી રીંગાપટામ મધે ટીપુ સાહેબનાં મેહુલમાં હાથીદાંતની એક ટેબલ તથા ચાર પુરશી હતી, તે પણ હીંચાં છે. એક કીમતી પીસટોલ આપણા જોયામાં આવે છે, તે આજકાલ આગલ દુરકી લશકરનાં એક સરદાર પાસેથી રી શીઆનાં આગલા શાહાંનશાહ પીટર ધી ગરેટ લીધી હતી. એ પીસટોલ આલેકઝાંનડર શાહાંનશાહે નેપો લીઅન બોનાંપારને આપી હતી, તે તે શાહાંનશાહ સેન્ટ હેલીનાં ખાતે પોતાની સાથે લઈ ગયો હોતા, તાં હાંથી એક ફરેનચ અલમદારને મળી હતી, તે હજણા હીંચાં છે. એ પરખાંણે નાંમીમી વસતુએ મેલવવામાં ઉપલા ગરહસથે ઘણાંએક ખર્ચ કીધો હોતા. આ ઘરનાં બોઅરોનાં ચોરડાની અંદર અસલનાં વખતની ક બરોનાં બુચમાં બનાવેલા નમુનાં છે.

રામ્પેલ એશીઆટીક સોસાયટીસ મીઝીજઅમ.

ઉગમણ પરાંતની વીઠીઆ તથા એલમની ખોલ કરવાને સાત્ર ૧૮૨૩ નાં સાલમાં રામ્પેલ એશીઆટીક સોસાયટી નાંમની એક મંડળી સ્થાપીઆમાં આવી હતી. એ મંડળી મહીનામાં એક અથવા બે વાર મળેછે, અને તાંહાં અગતની બાબતો ઉપર ભાષાંણ થાયછે. એ મંડળીનું સંગરહસ્થાનછે તેમાં અગત ક રીને નીચે જણાવેલી વસ્તુઓ જોવા લાગેછે. મલાહી ભાલા જેની ઉપર સુનેરી નકસીછે, ઇરાંની બખ તર કે જેની અંદરનો સઘળો ભાગ સુનાંનેછે, એક બંગાલી ખંજર, સીસાન મધે બંગાલી દુકરોનો ચોકાર કર વાનાં ભાલા, લાહોરનાં લોકોનાં તીરકાંમદા, લાહોર મધેનાં એક દેહડાં મધેનો ખુબસુરત થાંબ જેની ઉપર નકસી કોતરેલીછે તથા દુરગ, શુરગા અને છુધનાં પુતલાંઓછે.

નેવલ મીઝીજઅમ.

આ સંગરહસ્થાન સાંમરસેટ હાઉસ નાંમની એક મોટી ઇમારત જે સરકારી વ્યાપ્તીસોનાં કાંમમાં રોકાયેલીછે, તેનાં એક ભાગમાંછે. એ ભાગને “મોડેલ રૂમ” કરીને પણ કહેછે. ગરેટ બરીટનમાં જે કાંઈ મોટાં લડાઈનાં બારકસો બંધાયાછે, તે સઘળાનાં લાકડાંમાં બંનાંવેલા નમુનાં હાંઆં મેલીઆમાં આવીઆછે અને તેટલા ઉપરથી ઉપલાં નામો એ સંગરહસ્થાનને આપીઆમાં આવીઆંછે. આસરે ૨૦૦ વરસની વાત ઉપર જે વાંહાંણો બાંધીઆમાં આવીઆં હતાં, તેમાંનાં કેટલાંએક નાંમીઆ બારકસોનાં નમુનાં પણ હ ખજા આ જગ્યાએ આપણે જોઈએછે. એ ઉપરાંત કુરાંનસ તથા ચીન અને બીજાં દેશોનાં લડાઈનાં બારક સોનાં પણ કેટલાંએક નમુનાંછે. આપણી નાંમદાર રાંછીને બેશી ફરવાની કઠરનો એક ધણો મુંદર નમુનોછે. એ કઠર કલાક એકમાં દસ માઈલ જઈ શકેછે, હેવી તેની બાંધણીછે. વાઠીઆઓને અગતકરી આ સંગરહસ્થાન ધણુ કીમતીછે.

જે ઘરમાં આ સંગરહસ્થાન તથા સરકારી વ્યાપ્તીસોછે, તે આગલ એક મેહેલ હતો. હવડાં એ ઇમારતમાં ૩૬૦૦ બારીઓછે અને તે સઘળી ગણવામાં એક શખસને તરણ દીવસ લાગા હતા. ઉપલાં સંગરહસ્થાન વીગરે આ ઇમારત પણ જોવા લાગેછે.

રામ્પેલ સોસાયટીસ મીઝીજઅમ.

૧૬૬૩ નાં સાલમાં પાદશાહી સતદથી રામ્પેલ સોસાયટીની મંડળી સ્થાપીઆમાં આવી હતી. પાદશાહ બીજી આરલસ, તથા પાદશાહ બીજી જેમસ તે મંડળીમાં અધીકારી દાખલ સાંમેલ થયા હતા. નીડેટન, રેન, હાલી, હરશેલ, ડેવી અને વાટ જેવા અંબલ ફીલસુફો તથા નાંમીઆ શખસો પણ તેનાં અધીકારી હતા. હાલમાં એ મંડળીમાં આસરે ૮૦૦ ગરહસ્થો સાંમેલછે, અને તેઓ પોતાના નામને છેડે “એક આર એસ” કરી લખેછે. એ મંડળીમાં જેઓએ વીઠીઆ તથા હુનરમાં કોઈબી રીતે નાંમ મેલવીડાં હાંએ, તેઓને અગત કરીને દાખલ કરીઆમાં આવેછે, અને એ મંડળીની તતલબ વીઠીઆ અને હુનરની શોધ તથા ફેલાવો કરવાનીછે. એ મંડળીનું એક સંગરહસ્થાનછે, તાંહાં એક ધણીજ મુંદર રૂપાંની મેસ અથવા લા કડી, જે આપણા જોયામાં આવેછે, તે પાદશાહ બીજી જેમસે આ સભાને બેઠ આપી હતી. નીડેટન જરે છોકરો હતો, તારે તેણે પોતાને હાંએ એક “સોલર ટાંએલ” બનાંવીડાં હતું તે, તથા ૧૬૯૧ નાં વરસમાં એક ફરબીન બનાંવી હતી તે હાંઆં આપણે જોઈએછે. આ નાંમીઆ ફીલસુફનાં સરેક રૂપેરી બાલનું એક ઝલકું જે માણુ સંભાલીને રાખીઆમાં આવેલીડાંછે તે તથા તેનાં બેહરાનો મટોડીમાં લીંગે આકાર હાંઆંછે. જે માણુ આવેલ તે વાપરતો હતો, તે પણ છે. સર હંમફ્રી ડેવીએ “સેફ્ટી લાંપ” અથવા કોલસાની ખાંનમાં વગર

ધાસનીએ લઈ જવાનું રોશનીનું ફાંતસ બનાવીઈ હતું, તેનો તે ફીલમુકનાં હાથનો બનાવેલો અસલ નમુનો હીઆં છે. એ ઉપરાંત હીઆં કેટલીએક પુરાંની તથા કીમતી વસ્તુઓ છે. સર આઈસાક નીહિટન તથા સર હંમફ્રી રૂવી અને બીજા તેવા નાંખીયા શખસોની રંગીન તસવીરો પણ આ સંગ્રહસ્થાનમાં ટંગેલી છે.

ઉપર જટલાં સંગ્રહસ્થાનોનાં બધાંનું કીકું છે તે મુખીઅ ગણાએ છે, પણ તેઓ ઉપરાંત લંડન શહેરમાં બીજાં ઘણાએક નાંધલા સંગ્રહસ્થાનો છે, તથા કેટલાંએક ખાંનગી છે તેનાં માલિકો પણ જોઈ જોવા જતે છે તેમને સખાવતની રાહ દેખાડે છે. હવે તસવીરખાંન્યાંનું બધાંનું શરૂ કરીએ છીએ.

નાશનલ ગીઆલરી.

આ તસવીરખાંનું લંડનનાં એક સઉથી સરસ ભાગમાં અને ઘણી સોભાઈતી ઈમારતમાં છે. એ ઈમારત “ત્રફાલગર સ્કુઅર” નાંખનાં ખુબસુરત ચોકની એક બાજુએ છે. પારીસમાં પલાસ ડી લા ફાંતકારડ નો ચોક છે, તેમ આ લંડનનો ચોક છે, તોપણ આટલું કેહવું જોઈએ કે, ખુબસુરતીમાં પારીસનાં ચોકની આગલ તે કસરા હીસાબના નથી, તોપણ લંડનમાં તે સઉથી સરસ છે. એ ચોકની અંદર બે ઝુંબારા છે તથા ઈંગલંડનાં સુરા પેહલવાંનું નેલસનની યાદગારી રાખવાને સાડી એક મોટો ખીનારો છે, અને તેની ઉપર તેજ પેહલવાંનું ૧૮ ફૂટ ઊંચું પુતલું છે. આ ખીનારો ૧૮૪૩ નાં વરસમાં ઉભો કીધામાં આવીઓ હતો. પુતલાં શુધાં તેની કુલ ઉંચાઈ ૧૬૨ ફૂટ છે. આ ખીનારાનાં તાકની ચાર બાજુએ નેલસનની ચાર મોટી લડાઈ બતાવનારા ચીતાર કોતરેલાં છે. જે ભાગ નાશનલ ગીઆલરીની સાંખને આવેલો છે, તેની ઉપર નાઈલ નદી ઉપરની લડાઈનો ચીતાર છે. એ લડાઈમાં નેલસનને બાંધામાં ગોલી લાગી હતી તે દેખાવ તાંહાં યાદે લો છે. એક ડાકતર તે વખતે એક જખમી થાએલા ખલાસીનાં જખમ સાફ કરતો હતો, પણ તેને પડતો મેલીને નેલસનને મદદ કરવા ગયો, તેવામાં તેને તે સુરા પેહલવાંને કહેઈ કે, “નદી મારી વારણ આવે તાહરે પેહલે પેલા ખલાસીને તપાસ.” બીજી બાજુએ ત્રફાલગરની લડાઈના નેલસનનું મોહાટ થયું તેનો ચીતાર છે. એ ચીતારની નીચે નેલસનનાં નાંખીયા સખરો કોતરેલા છે કે “ઈંગલંડ રૂવી ઉમેદ રાખે છે કે દરએક આદમીએ પોતાની ફરજ અદા કરવી.” તરીજી બાજુએ કોપનહોર્ગન અને ચોથી બાજુએ સેનટ વીનસેનટની લડાઈનાં ચીતારો છે. એ ખીનારો ઈંગલંડની પરજની તરફથી હુગરાંણ કરી બાંધીઆમાં આવીઓ છે. તેનો સધજો ખરચ આસરે (૩૩૦૦૦૦) તરણ લાખ તરીસ હજાર રૂપીઆનો થયો છે, તેમાં એક લાખ વીશ હજાર રૂપીઆ સરકારે આપીઆ હતા. પાંચ હજાર રૂપીઆ રૂશીઆનાં શાંહાંનશાહે ભરીઆ હતા આ ચોકની એક બાજુએ યાદશાહ ચોથા જાનનું થોડસવાર પુતલું છે. એજ ચોકમાં સર ચારલસ નેપીઅર તથા જર્નિંગસનાં પુતલાં છે.

નાશનલ ગીઆલરીની ઈમારતનો બાહરનો દેખાવ ઘણોજ સારો છે. આઠ સોભાઈતા થાંબા સાથેનો એક મોટો આંટલો છે, તેની ઉપર ચહુડીઆ પછી આપણે અંદર દાખલ થઈ શકીએ છીએ. અંદર જતાં ચહુડવાનાં મોટા દાદરની બાજુએ નાંખીચી અને ખુબસુરત રંગીન તસવીરો તથા પુતલાંઓ આપણાં જોવામાં આવે છે. લંડનમાં હાલું એક જાણક તસવીરખાંનું સથાપવાનો પારલામેન્ટની સભાની તરફથી ૧૮૨૪ નાં સાલમાં હોકમ થયો હતો. એજ વરસમાં મીઠો આનગરરટેન નાંખનાં એક ગરહસથનાં ૩૮ રંગીન ચીતરો (૫૦૦૦૦) પાંચ લાખ સીતેર હજાર રૂપીએ વેચાતા લીધામાં આવીઆ હતાં. ૧૮૨૬ નાં સાલમાં સર જાન જોમંનટે (૭૮૦૫૦૦) સાત લાખ, સીતીઆસી હજાર, પાંચશો રૂપીઆની કીમતનાં ૧૬ ચીતરો આ તસવીરખાંનું નેટ આપીઆ હતાં. હાલમાં આ જગ્યાએ આસરે તરણશો ચીતરો છે તેમાં કેટલાંએક નેટ ત્રેલો છે, અને બાકીના મોટી કીમત અપીને ખરીદ કરેલાં છે. આ તસવીરખાંનું ખરીદી ધરં ખરીદીમાં લખેલા બનાવોનાં ઘણાએક ચીતરો છે.

વેનીસનાં પાઈનનાં મેડેલ મધે ઇરાંનનાં દારાં પાદશાહનાં તંત્રનું એક ચીતર હતુ, તે ૧૮૫૭ નાં સાલમાં (૧૪૦૦૦૦) એક લાખ, ચીઆલીસ હજાર રૂપીઆની કીમતે વેચાતું લઈ હીઆં મેલીઆમાં આ વીઉંછે. વાંચનાર પોતાનાં મનમાં હવે સવાલ કરશે કે, શું એક ચીતરની કીમત એક લાખ ચીઆલીસ હજાર રૂપીઆ ! હવેનાં ચીતરોનું બધાંનું કલમથી કરવું મહાલ છે. તેની મોટી કીમત ઉપરથીજ તેનો અટક લેા થાઈ શકશે, અને નજરે જોવાવનાં તેની ખુબી માલમ પડવાની નથી. બીજા જે ચીતરોછે, તેમાંનાં જે મોટી કીમતનાંછે, તે હવે હીઆં જાણવીએછે અને તેમની ખુબી વીશે કીમત ઉપરથીજ વીચાર કરવાની જલામણુ કરીએછે. લાજરસને ક્રાઈસ્ટે સારો કીધો હતો, તેથી તેને અચરતી ઉપજી હતી, તે દેખાવનાં ચીતરનાં ૩૫૦૦૦ રૂપીઆ; આલેક્ઝાંડરીઆ વાલી સેન્ટ કાયેરાઈનની તસવીર ૫૦૦૦૦ રૂપીઆ; ક્રાઈસ્ટ, તેની માં અને બે ફ્રેસતા, ૪૦૦૦૦ રૂપીઆ; ક્રાઈસ્ટનાં માંથા ઉપર ક્રાંટાંનું તાજ પેહરાવીને તેનાં કુ સમેનો એક નેઆએધીસ પાસે લઈ ગયા તે બનાવનાં ચીતરનાં ૧૦૫૦૦૦ રૂપીઆ; ક્રાઈસ્ટની માં અ ને એક ટોપલી પાડેલીછે તેનાં ૩૯૦૦૦ રૂપીઆ; એક બંદરનું ચીતર, ૪૦૦૦૦ રૂપીઆ; લડાઈ અને સુલેહનું ચીતર, ૩૦૦૦૦ રૂપીઆ, ફરથી એક જગાનાં દેખાવનાં, ૧૫૦૦૦ રૂપીઆ; બીલાંન મધે શાંહાંનશાહ થીઓ કોશીઅસને સેન્ટ આંબ્રોસીઅસ નાંમનાં એક પાદરીએ દેવળમાં દાખલ થવા દીધો નહી હતો, તેનું ચીતર, ૧૬૦૦૦ રૂપીઆ; છીનાંલુ ક્રતાં પકડાએલી સ્ત્રી, ૫૨૫૦૦ રૂપીઆ; રુપેનનો પાદશાહ ચોથો ફ્રીલીપ નંગલી દુકરનો શેકાર કરેછે, ૨૨૦૦૦ રૂપીઆ; " હોલી ફેમેલી " ૩૦૦૦૦ રૂપીઆ; સેન્ટ જાંન અને મેહુનકું, ૨૧૦૦૦ રૂપીઆ; પારીસ ઉપર ઉતરેલો ઇનસાફ, ૪૨૦૦૦ રૂપીઆ. એ ઉપરાંત બીજા ઘણાએક મોટી કી મતનાં ચીતરોછે. કોઈબી ચીતર એક હજાર રૂપીઆની અંદરનું નથી. આ પરમાણુ મોટા ખરચે હાવા ચીતરો એકડા કરીઆમાં આવેછે, તેથી ચીતરો રંગવાનો હુનર ઇંગલંડમાં કેટલો પસંદછે, તથા તેને વધેલો જોવાને કેટલી ખાહેશછે તેનો અડસટો ઉપલી વીગત ઉપરથી જલશે. આ તસવીરખાંનાંનાં દીવાંનખાંનાંમાં રંગેમરમરનું એક મોટું વાશજીછે, તે અચીત જોવા લાએકછે. એ વાશજીને "વાટરલુ વાજ" કરી નાંમ આ પેલુંછે. તેની ઉંચાઈ ૧૬ ફુટ, વીઆસ ૧૦ ફુટ અને વજનમાં ૨૦ ટનછે. આ વાશજી રંગેમરમરનાં તર જી મોટા કટકાંનું બનાવીઆમાં આવીઉંછે. તે કટકા પેહલજે નેપોલીઅન બોનાંપારટે પોતાની લડાઈએની યાદગારીમાં એક વીશજી બનાવવાને વાસતે મેલવીઆ હતા, પણ તે પોતાની ઉનેદમાં પાર પડીઆ નહી હતો. એ પથરો ટસકનીનાં કીઉકે પાદશાહ ચોથા જરજને ભેટ આપીઆ હતા, તે ઉપરથી આ મોટું વાશ જી નેપોલીઅન બોનાંપારટનાં પડી લાગવાની યાદગારી રાખવાને બનાવીઆમાં આવીઉં હતું.

આ તસવીરખાંનું સપટેમ્બર મહીનાનાં બે અડવાડીઆં તથા આખા અક્ટોબર મહીનાં વગરે આ ખું વરસ હુંબાંડું રહેછે. ચીતરો ખરીદ કરવાનો ખરચ જુરો ગણતાં તેની પછવાડે દર વરશે દસ હજાર રૂપી આ ખરચછે. એક વરસમાં માંચ લાખ આદમીઓ એ તસવીરખાંનાની ભેટ લીએછે.

ટરનર તથા વરનન ગીઆલરી.

નાંશનલ ગીઆલરી મરેનાં કેટલાંએક ચીતરો જે જગાની કોતાઇને લીધે તાંહાં સમાઈ શકી આં નથી, તે આ તસવીરખાંનાંમાં મેલીઆમાં આવીઆંછે. જે ઘરમાં આ તસવીરખાંનુંછે તેને " મારલ બ્રો હાઉસ " કહેછે, કમિએ આંગલ તે કીઉકે આવ મારલબરોનો રેહવાનો મેડેલ હતો. ૧૮૧૭ નાં સા વમાં એ મેડેલ પાદશાહની તરફથી પરીનસેસ મારજોટ તથા પરીનસ લીઓપોલડને વાસતે વેચાતો લીધામાં આવીઆ હતો. પાદશાહ ચોથા વીલીઅમની રાંણી હીઆં છેલી રહી હતી. હાલમાં એ મેડેલ પરીનસ આવ વેલસને વાસતેછે, પણ તેમાં હાલ તરત રાંણીનાં હોડમથી તસવીરો મેલીઆમાં આવીઉ. બીઠ વરનન

તથા મી૦ ટરનર નાંખનાં બે ગરહસયોએ પોતાની પાસની સઘળી તસવીરી જાહેરમાં હુંગાડી મેલવાને વા સતે સરકારને બખશી હતી, તે સુખ્ય તે સઘળી હીઆં મેલીઆમાં આવીછે. વરતને ૧૬૨ તસવીરી આ પી હતી. ટરનર પોતે ઘણે કાબેલ તસવીર પાડનાર હતો, અને તેની પાસે જેટલી હતી તે સઘળી તેનાં ખરણ પછી પરજને આપીઆમાં આવી હતી. તેનાં પોતાનાં હાથનાં ચીતરો ઘણાજ વખાણવા લાગ્યેક અને કીમતીછે, અને ટરનર અને વરનનની બંનેની ભેટની લાખો રૂપીઆથી વધારે કીમત થાયછે.

હલવીચ ગીઆલરી.

હુંનનાં “વાટરલુ બરીડન” નાંખનાં પુલથી પાંચ માઈલ દુર હલવીચ ગ્રે “ગ્રાડ ગીફ્ટ કાલેન” નાં ખની એક ગદરેસાછે, તેને ફ્રાંસસીસ બરગ્નેઈસ નાંખનાં એક કાબેલ અને વીહીઆવાંન શખસે મોટી કીમ તનાં ૩૫૪ ચીતરો બખશેસ કીધાં હતાં, તે સરવેને જોવાને વાસતે એ ગદરેસાને લગતી ઇમારતમાં હુંગાડાં મેલીઆમાં આવીઆંછે. એ ચીતરો મેલવાની ઇમારત બાંધવાને વાસતે એક લાખ રૂપીઆ, અને ચીતરોને તથા ઇમારતને સારી હાલતમાં રાખવાને સાડી બીજ વીસ હજાર રૂપીઆ પણ તે ગરહસયે આ પીઆ હતા. આ ચીતરોની પણ ઘણી તારીફ થાયછે. એ પરખાંજો ખાંનગી ગરહસયોએ લાખો રૂપીઆ નો પોતાનાં ખાલ પરજનાં કામ્યેદા અને ગખતને સાડી ભેટ કીધાછે, તેજ ઉપરથી તેઓની સખાવત અને પોતાનાં દેશ ઉપરનાં હેતની નીસાંજુ માલંમ પડેછે. હજારો લોકો દર રોજ હેવાં તસવીરખાંનાંઓ જોવા જાયછે, તે ઉપરથી હેવા હુંનર ઉપર લોકોને ભારી શોક તથા ઉલટછે, તેની સાથેતી ગમેછે.

રામ્યેલ આકાડમી આવ આરટસનુ તસવીરખાનું.

ઉપર જણાવેલાં બધુક હુંગાડા તસવીરખાંનાં સીવાએ, વરસનાં કેટલાએક ભાગમાં થોડી મુદત શુધી તસવીરખાંનાં દેખાડીઆમાં આવેછે, તે પણ ઘણા જોવા લાગ્યેકછે. ચીતરો પાડવાનાં હુંનરમાં શુધારો તથા વધારો કરવાની, તથા એ હુંનરનો શોક વધારવાની ખતલબથી “રામ્યેલ આકાડમી આવ આરટસ” નાં ખની એક મંડળીછે, તેમાં ૬૬ અધીકારીઓછે. એ અધીકારીઓ રાંછીનાં હોકમ સીવાએ થડતા નથી, અને તેઓની ઉપર રાંછીનોજ હોકમ ચાલેછે. એ મંડળીનાં હસતકમાં ચીતરો પાડવા સીખવવાની એક ગદરેસાછે, તેમાં દાખલ કરવાનો કામ્યેદો ઘણો સકતછે. જે શખસે રામ્યેલ આકાડમીમાં વીહીઆરથી માફક દાખલ થયું હોએ, તેણે પેહલ વેહલાં પોતાનાં હાથનુ એક ચીતર અથવા નખુનો અધીકારીઓની મંડળી ઉપર મોકલવો જોઈએ, તે સાથે સારી આખર વીધે ખાતરી કરવી જોઈએ, અને તેઓને તે ઉપરથી હેવું માલંમ પડે કે, તે ઘણી ચીતર પાડવાનાં કાંમમાં સારો માહાવરો ધરાવશે, તે એ મંડળીનાં હસતકમાં જે ચીતરો રોછે, તેની ઉપરથી નકલ કરવાને તેને છુટ આપીઆમાં આવેછે. હીઆં જે ચીતર તે પાડેછે, તે ફરીથી તે મંડળીને રજુ કરીઆમાં આવેછે, અને જો તે પસંદ પડે, તે તે શખસને એ મંડળીનાં વીહીઆરથી દાખલ ગણીઆમાં આવેછે, અને પછી તેને તાંહાં જવાને હુંનેસાં છુટ ગમેછે. જો ઉપરું ચીતર પસંદ નહી પડે, તે ફરીથી તેને તાંહાં દાખલ કરીઆમાં આવવો નથી. એ પરખાંજો જોએ આ મંડળીનાં વીહીઆરથી દાખલ નાંખ ધરાવેછે તેઓને ઘણુ ખાંન ગમેલું ગણીઆમાં આવેછે. એજ પરખાંજોને કામ્યેદો બાહાવલાં બનાવનાંસાઓ તથા પાતુની પહેટ ઉપર તસવીર કોતરનાંસાઓને લાગુ પાડેલોછે.

એ સભાની તરફથી દર વરશે હુંનાંલાની મોહાસમમાં એક મોટું તસવીરખાંનું હુંગાડીઆમાં આવે છે, તાંહાં ગયાં વરસમાં જે ચીતરો પાડીઆમાં આવીઆં હોએ, તે ગોડવીઆમાં આવેછે. ગાંમમાં જેટલા તસવીર પાડનારા હોએ, અને તેઓએ મેચવાને વાસતે જેટલાં ચીતર પાડીઆં હોએ, તેમજ જાહેરમાં દેખાડવાને તેઓ હીઆં મોકલેછે. પણ ઉપલી મંડળીનાં અધીકારીઓએ હેવો ધારો રાખેલોછે કે, જે ચીતર

સાડું હોય તેજ તાંહાં મેલવું. કોઈ સાધારણ ચીતર મોકલેતા તે લીધામાં આવવું નથી. જેટલાં ચીતરો મોકલીઆમાં આવેછે, તેમાંની તરીકે હીસસો પસંદ રાખીઆમાં આવેછે. જે ચીતર એક વખત બાહર દેખાડીઆમાં આવીકે હોય, તેને દાખલ કરીઆમાં આવવું નથી. દરએક કારીગરને આઠ ચીતર દેખાડવાની છુટ્ટે. આ ગોઠવણથી ચીતર પાડનારાઓને અને ખરીદ કરનારાઓને બંને ફાયદો થાયછે. જે એથી જીવાઈ મહીનાં શુધી ઉપર જણાવીઆ પરમાણે તે ચીતરો દેખાડીઆમાં આવેછે, અને તેમની દરએકની કીમત તસવીર પાડનારે ઉપલી મંડળીનાં સફરેદારીને આપેલી હોયછે, તેને પછીઆથી ગ્રાહક પડેછે. સઉથી સરસ ચીતરોજ તાંહાં હોયછે, જેવી લેનારની ખાતરી થાયછે, તથા હાવા તસવીરખાંતામાં ગયાથી તેને એટલાંતા ચીતરો જીવાને અને પોતાને પસંદ પડું ખરીદવાને બની આવેછે, કે તેવી જોગવાઈ બીજા કોંકાંજી મળતી નથી. જરે એ તસવીરખાંતું બંધ થાયછે, તારે ખરીદ કરનારાઓ પોતાનાં ચીતરો લઈ જાયછે, અને જે નહીં વેચાયાં હોય, તે તેમનાં માલેકોને તાંહાં મોકલીઆમાં આવેછે, પણ ઘણું કરીને દર વરસ તાંહાં ગમેલાં ઘણા ખરાં ચીતરો વેચાયા વગર રહેતાં નથી. ચીતર વેચવાનું આ એક સાડું બજારછે, એમ સમજવું, અને આ તસવીરખાંતાંને હુંગોઠવાનો વખત આવેછે તેની આગમન જે અંચલ કારીગરોછે, તે તાંહાં વેચવાને વાસતે કીમતી ચીતરો બનાવવામાં હુંતેલા રહેછે, કાંએ સારા નમુનાં વેચવાની જગા એ જછે. આ તસવીરખાંતું નાંશનલ ગીઆલરીનાં એક ગાલામાંછે અને જે દરવાજેથી તેમાં ગાઈ શકાયછે, તે જ દરવાજેથી હીઆં પણ જવાયછે. જેટલી તમવીરો હીઆં દર વરસે દેખાડીઆમાં આવેછે, તેની જીમ લે કીમત ગણીએતા લાખે રૂપીઆની થાય. આ તસવીરખાંતાં અંધે જે જે ચીતરો દેખાડીઆમાં આવેછે, તે દર વરસે જુદાં જુદાં હોયછે, તેથી તેમાંનાં કોઈ એકસનુ વરણન કરવાની આ જગાએ જરૂર નથી. ૧૮૫૮ નાં વરસમાં જરે આ લખનાર તાંહાં હતો, તારે તાંહાં સઘળાં મહીને ૧૧૬૦ ચીતરો અને સંજોર મર તથા બીજા પથરનાં ૧૬૦ પ્રતલાં દેખાડીઆમાં આવીઆં હતાં.

આ મંડળીનો સઘળો ખરચ આ તસવીરખાંતાંમાંથીજ નીકલેછે. જોવા જનારાઓ પાસેથી દર આ દમી દીક અરથો રૂપીઆ લીધામાં આવેછે, તથા જેટલી તસવીર તાંહાં હોયછે, તેની દીપનુ ચોપાનીક છાપી દર એક નકલનાં અરથો રૂપીઆને ભાવે વેચેછે, તે બંને મહી દર વરસે ૬૦૦૦૦ રૂપીઆની આવેપત થાયછે.

ઉપલી મંડળીનું જે જાણક તસવીરખાંતુંછે તે સફરેદારીનાં હોકમ વગર દેખાડીઆમાં આવવું નથી. તેને લગતું એક પુસતકખાંતુંછે, તાંહાં કોઈ કોઈ વાર ચીતરો રંગવાનાં હુંર ઉપર ભાષાંજી પણ કરીઆમાં આવેછે, તે વખતે જે તસવીર પાડનારાઓનાં ચીતરો આ તસવીરખાંતાંમાં દાખલ થયાં હોય, તેઓને તાંહાં જવાને છુટ્ટે.

સોસાઈટી આવ બરીદીશ આરટીસટસનુ તસવીરખાંતું.

ઉપલીજ મતલબને લગતી બીજી ઘણીએક મંડળીઓછે. “સોસાઈટી આવ બરીદીશ આરટીસટસ” નાંમની મંડળી પણ પોતાનુ તસવીરખાંતું દર વરસે “સરોક સ્ટ્રીટ પાલ માલ” નાંમનાં મોટાલવામાં એક ઘરમાં હુંગારેછે. હીઆં પણ ઘણાજ કીમતી ચીતરો દેખાડીઆમાં આવેછે, અને જોવા જનારાઓ પાસેથી તથા ચીતરોની દીપનાં ચોપાનીઆનો જીજ ભાવ લીધામાં આવેછે. સને ૧૮૫૮ નાં વરસમાં હીઆં ૯૧૬ ચીતરો દેખાડીઆમાં આવીઆં હતાં.

બરીદીશ ઇનસ્ટીટ્યુશનનુ તસવીરખાંતું.

આ તસવીરખાંતાંમાં ફક્ત અસલનાં વખતનાં કારીગરોનાં અને ખરણ પાંચેલા ઈંગરેજ કારીગરોનાં

ચેલાતી લેવાનો હાકમ સફરદારીની સાથે નોંધાયેલો હતો. હાંઆં ને નકલ મેલેલી હોય છે, તે વેચીઆ પેં આપતી નથી, પણ તેમનાં ધણીને ખબર કરીઆથી બીજા જેટલી જોઈએ તેટલી નકલો છાપી આપી શકાયાં આવે છે, કાંચે ને કાચો ઉપર અસલ “નેગટીવ” તસવીર લીધી હોય છે, તેમને તેઓ હંમેસાં સં લેવીને રાખે છે.

આદમીઓનાં મીનમાં બનાવેલા પુતલાં-

પથરમાં કોતરેલાં પુતલાં અને રંગમાં ઉતારેલી તસવીરો આપણે જોઈ, પણ હરેક આદમીના ખરેખરો અથવા આપણા ધીઆંનમાં ઉતારવાને સારૂ મીનનાં પુતલાંના ને નાંમીઆ સંગરહ માડેન દુશ્માનાં દીવાં નખાંમાં કરીઆમાં આવીએ છે, તે ખરેખર જેવા લાગે છે. જે કોઈ અંતઃક્રમ શખસને આ દીવાંન ખાંમાં એકાએક લઈ જઈને ઉભો રાખીઆમાં આવે તો, તે ખચીત ગભરાઈને એક પુછે કે, આ મોટી મી નલઆંને વાસંતે એકઠી મલી છે. હાંઆં દરએક નાંમીઆ શખસો તથા મોટી સ્ત્રીઓનાં પુતલાં છે. નાં મદારગી તથા યુરોપનાં બીજા મુલકનાં પાદશાહોથી તે ને કોઈ ઉમરાવ અથવા ઉમરાજદી અથવા શખ સ અ સી, જેને કોઈથી રીતે નાંમ મેલવીડે હોય, તેનાં પુતલાં છે. એ પુતલાંઓ છવતાં આદમીનાં કદનાં ૧ દરએકનાં આબેહુબ આકારનાં છે. તે પુતલાંઓને ને પોલાક પેહરાવીઆમાં આવીઆ છે, તે ક પડાંનાંધને ઘણુ દરીને ને ઘણી ને જાતનાં અને નેવી રીતનાં કપડાં પેહરતો હોય, તેવાં કપડાં તે પુ તલાંને પેહરાવીઆમાં આવીઆં છે. એ પુતલાંઓની તારીફ અગત કરીને એક ઘણી યાએ છે કે, જેતુ ને પુતલાં તેનાં આકારને બરાબર મલતું આવે છે, અને તેની માફકનોજ પોશાક તે પુતલાં ઉપર આવી આથી, જેવ મુકવાનું બાકી હોય તેવું લાગે છે. એ સંગરહ રાતનાં આડથી દશ વાગા થઈ હુંગા ડો રાખી આવે છે, અને ગીઆસની રોશનીથી સઘળો દેખાવ સોબી નીકરે છે. દીવસનાં વખતના ક રતાં રાતનેતે એ પુતલાં વધારે સારાં દેખાયે છે. મુંબઈમાં થોડાંએક વરસની વાંત ઉપર કેટલાંએક હે વા પુતલાં પાડીઆમાં આવીઆં હતાં, તે ઉપરથી આ પુસતક વાંચનારાઓને સમજ પડશે કે, હમે કે વાં પુતલાંઓ લખીએ છે, પણ આટલું કેહવાની નરર છે કે, માડેન દુશ્માનો સંગરહ કેવો કીમતી છે, અ ને તે નોંધાયેલ પુતલાંને કેટલી ખુશી અને ગમત ઉપજે છે, તેના અટકળો થોડાં પુતલાં ને આ યાપુમાં દે ખાડીઆમાં આં હતાં, તે ઉપરથી યાદ શકવાને નથી.

એ પે. મોટા એરડાઓમાં સોલઈતી રીતે, અને બરાબર જેવાઈ શકાય, તેવી રીતે ગોડવી આમાં આવી સઘળી મોટો એરડો ૨૪૦ ફુટ લાંબો અને ૪૯ ફુટ પોહોલો છે. હાંઆં આપણે દા ખલ થયા કે ૫, રાણી, નાંમીઆ ઉમરાવો તથા ગરહસથોનાં પુતલાં આપણી નજરે પડે છે, અને બાંહે કોઈ ઘણીજ મેને નાંમીઆ મંડળી અથવા બેકમાં આપણે હોઈએ તેવું લાગે છે. ને પુતલાંઓ હાં આં છે, તે જેવા નજીવો શુતેલા હોય છે, અને એ પુતલાંઓનાં આકાર તથા તેઓનાં પેશાકની એ ટલીત તારીફ, નાંકે જેવા ઉભેલા શખસો બીજા નાંકે ઉભેલા શખસોના અને તે તરફ ગોડવેલાં પુતલાંનાં છવતાં ૧ કોણે અને પુતલાં કહેઆં છે, તે વીચે એકદંબ કહી શકતા નથી. એટલા ઉપરથીજ તે પુતલાંઓની ખરવી. ને પુતલાંઓ ગયા વખતનાં નાંમીઆ શખસોનાં છે, તેઓની ઉપરનો પોશા ક તેમનાં વખતને અને એ પરમાણે સઘળી રીતે ખરો આકાર બતાવવાની કોયેસ કરીઆમાં આવી છે, તેથી આ પુતલાં સંગરહસથાં ઘણી કીમતી તથા લંડનનાં લોકોને ઘણી પસંદ પડતું થાયું, અને દરરોજ હજારો લોકો વાને જાયે છે. પાદશાહોનાં પુતલાં ઉપર ખરેખરા કીમતી પાદશાહી પોશાકજ છે. પાદશાહ મોથા બરે તાજ મેલીઆમાં આવીઈ હું, તે વખતે તેણે ને મોટો નભો પેહરીઓ હ

માતી લેવાનો હાકમ સફરદારીની સાથે નોંધાયેલો હતો. હાંઆં ને નફા મેલેલી હોય્છે, તે વેચીઆ ને આવતી નથી, પણ તેમનાં ધણીને ખબર કરીઆથી બીજા જટલી જોઈએ તેટલી નફો છાપી આપી તામાં આવેછે, કાંએજ ને કાચો ઉપર અસલ “નેગેટીવ” તસવીર લીધી હોય્છે, તેમને તેઓ હંમેસાં સં લીને રાખેછે.

આદમીઓનાં મીનમાં યનાંવેલા પુતલાં-

પથરમાં કોતરેલાં પુતલાં અને રંગમાં ઉતારેલી તસવીરો આપણે જોઈ, પણ હુરેક આદમીના ખરેખરે અથ આપણા ધીઆંનમાં ઉતારવાને સારૂ મીનનાં પુતલાંના નેનાંમીઓ સંગરહ માર્ડન દુસાનાં દીવાં નખમાં ફરીઆમાં આવીઓછે, તે ખરેખર જોવા લાયકછે. જે કોઈ અંતર્ગત શખસને આ દીવાંન ખાંનાં એકાએક લઈ જઈને ઉત્તરાખીઆમાં આવે તો, તે ખચીત ગભરાઈને એમ પુછેકે, આ મોટી મી નલઆંને વાસંતે એકડી તરીછે. હાંઆં દરએક નાંમીયા શખસો તથા મોટી સ્ત્રીઓનાં પુતલાંછે. નાં મદારગી તથા યુરોપનાં બીજા સુલકનાં પાદશાહોથી તે ને કોઈ ઉમરાવ અથવા ઉમરાવની અથવા શખ સ અ સ્ત્રી, જેને કોઈમી રીતે નાંમ મેલવીડં હોય્છે, તેનાં પુતલાંછે. એ પુતલાંઓ છવતાં આદમીનાં કદનાં ૧ દરએકનાં આબેહુબ આકારનાંછે. તે પુતલાંઓને ને પોશાક પેહરાવીઆમાં આવીઆછે, તે ક પડાંનાંધને ઘણુ કરીને ને ધણી ને જાતનાં અને જોવી રીતનાં કપડાં પેહરતો હોય્છે, તેવાંન કપડાં તે પુ તલાંને પેહરાવીઆમાં આવીઆંછે. એ પુતલાંઓની તારીફ અગત કરીને એમ ધણી ધાએછે કે, જેનુ ને પુતજી, તેનાં આકારને બરાબર જલતું આવેછે, અને તેની માફકનેાન પોશાક તે પુતલાં ઉપર આવી આથી, જેવુ સુકવાનું બાકી હોય્છે તેવું લાગેછે. એ સંગરહ રાતનાં આડથી દશ વાગા શુધી હુંગા હો રાખી આવેછે, અને ગીઆસની રોશનીથી સઘળો દેખાવ સોબી નીકળેછે. દીવસનાં વખતનાં ક રતાં રાતનેતે એ પુતલાં વધારે સારાં દેખાએછે. મુંબઈમાં થોડાંએક વરસની વાંત ઉપર કેટલાંએક હે વાં પુતલાંઓ પાડીઆમાં આવીઆં હતાં, તે ઉપરથી આ પુસતક વાંચનારાઓને સમજ પડશે કે, હોમો કે વાં પુતલાંઓ લખીએછે, પણ આટલું કહેવાની નરૂરછે કે, માર્ડન દુશાનો સંગરહ કેવો કીમતીછે, અ ને તે બિચારાપણને કેટલી ખુશી અને ગમત ઉપજેછે, તેનો અટકળો થોડાં પુતલાં ને આ ટાપુમાં દે ખાડીઆમાં આં હતાં, તે ઉપરથી ધાઈ શકવાનો નથી.

એ પુ. મોટા ઓરડાઓમાં સોભઈતી રીતે, અને બરાબર જોવાઈ શકાયે, તેવી રીતે ગોડવી આમાં આવી: સઘળી મોટી ઓરડો ૨૪૦ ફુટ લાંબો અને ૪૮ ફુટ પેહોલોછે. હાંઆં આપણે દા ખલ થયા કે ૫, રાંણી, નાંમીયા ઉમરાવો તથા ગરહસથોનાં પુતલાં આપણી નજરે પડેછે, અને જાંણે કોઈ ધણીને ને નાંમીઓ મંડળી અથવા બેડકમાં આપણે હોઈએ તેવું લાગેછે. ને પુતલાંઓ હાં આંછે, તે જોવા નજીવો ગુતેલા હોય્છે, અને એ પુતલાંઓનાં આકાર તથા તેઓનાં પોશાકની એ ટલીતા તારીફછે, નાંકે જોવા ઉત્તેલા શખસો બીજા નાંકે ઉત્તેલા શખસોમાં અને તે તરફ ઝાડેલાં પુતલાંમાં છવતાં ૧ કોણે અને પુતલાં કહેઆંછે, તે વીશે એકદમ કહી શકતા નથી. એટલા ઉપરથી ને પુતલાંઓની અંનવી. ને પુતલાંઓ ગયા વખતનાં નાંમીયા શખસોનાંછે, તેઓની ઉપરનાં પોશા ક તેમનાં વખતને અને એ પરખાંણે સઘળી રીતે ખરો આકાર બતાવવાની કોયેસ કરીઆમાં આવી છે, તેથી આ પુત સંગરહસથાન ઘણુન કીમતી તથા લંડનનાં લોકોને ઘણુન પસંદ પડતું ધાયુંછે, અને દરરોન હજારો લોકો વાને જાયેછે. પાદશાહોનાં પુતલાં ઉપર ખરેખરા કીમતી પાદશાહી પોશાકનછે. પાદશાહ મોઘા નરે તાન મેલીઆમાં આવીડં હતું, તે વખતે તેણે ને મોટો જોમો પેહરીઓ હ

સર ચારલસ જેમસ નેપીયર અને લારડ ગ્રફ; આમેરીકાનાં ઇંગ્લાંડિટ રેટેસનો વડો; હંગરીના આગ્રો ગવર્નર હુઈ કાસથ જેણે પોતાનાં દેશનાં છુટાપણને સાડ પોતાનાં જાન અને ખાલ ઉપર તરેહવાર જોખ મ ખેંચીઓછે, ફ્રાંસની નાંખીચી જેઓન આપ આરક જેણે ફ્રાંસનાં લસકરની તરફથી ઇંગરેજ લસકર સાથે આહાદુરીથી લડાઈ કીધી હતી; લારડ બરોહાંમ; આમેરિકાનાં છુટાપણને વાસતે લડનાર દેનીઅ ઓ કોનેલ; શેક્સપીયર; વાલટેર; ઇંગલંડની દરીઆઈ ફોનનો મુરો સરદાર નેલશન; અમર થાએલાં મનો દીઉક આવ વેર્લીગટન, ઇંગલંડનાં આગલા નાંખીચા પરધાનો—ચારલસ જેમસ ફ્રાંકસ, વીલીઅમ પે, તથા સર ચારલસ પીલ; નાંખીચો ગાનાંર પીગાનીની; નાંટક કરનાંર બરુક તથા ચારલસ કીન ન; સર વાંટર સ્કાટ, કારડીનલ લુલરી; કારડીનલ વાઈનખેન; આફ્રીકા અથે આલજીઅરસનાં મુલકનો પેહલવાંત અફુલ કાદર; વખણાએલી ગાનાંરી જેની લાંડ; કારસનો પેહલવાંત નનરલ વીલીઅમસ; પારલામેંનટનો વખણાએલો અધીકારી રીચરડ કાબેન; લારડ લીનડરસટ; હાંફુસથાંનો આગો ગવર્નર નનરલ માર્કુઈસ આલેવેઅલી; પારલામેંનટનો આગ્રો હીમતવાંત અધીકારી જેસેફ હીલમ; એક મામલુખ જેણે નેપોલીઅં બોનાંપારટનો મીસરમાં જીવ અંચાવીઓ હતો; વાંત બલુચર; જાન નાંકસ; માર્ટીન લુથર જેણે પરાટેસન ધરંમનો પાથો નાંખીઓ હતો; વખણાએલો ચીનો વેપારી હાંફુઆ જે ઇંગરેજોનો ઘણો દાસત ગણાતોહોતો, પંતજીઅનો લફ્ટેનનંટ ગવર્નર સર જાન લારેસસ; આડ કુટ પાંચ ઇંચ હંચો એક રૂશીઅં ન રાખ . એ શખસનાં એક હાથમાં એક શાધારણ કદનુ બચું આપીહં, તેને હંચકીને તે રમાડેછે, તેથી તેનું કદ તીલણુ વધતું દેખાએછે. આ સંગરહમાં બીજાં બે પુતલાંછે, તેથી જેવા જનાંરાઓને ઘણીએક ગમત ઉત્ત થાએછે. એક છુટા આદમીનુ પુતલું એક ખુરશી ઉપર બેસાડીહં, તેને મસમો પેહુરવેશો છે, અને ની રોકમાં હેલી હીકમત કીધેલીછે કે, જેમ જીવતું આદમી પોતાની રોક એણીગંમ પેલીગંમ ફેરવી શકે, તે તેની રોક ફેરવે. એ પુતલું હેલી જગાએ મેલીહં કે તેની આગલથી ચાલી જનાંર શખસ જે શાહુએતી નો રાખેતો જરાક અધડીઆ વગર રહે નહી. એમ ઘણુ લોકો તેને અથડે પછુ છે, અને કેટલા એકો પેહું રો ફરતું જોવાથી એમ સમજેછે કે, હાંઆં કોઈ જુદો મરદ થાકી ગયો હશે તે બેહોછે, અને તેને અથડવાનાં રાખ ઉપરથી તેની પાસે માંક માંગેછે! એક બીજું પુતલું એક હુંગાએલી અસતરીનુંછે. જારે આદમી હુંગાંછે, તારે તેની છાતી દંમ લેતી માલુંમ પડેછે, તેમ આ પુતલાંમાં આપણને દેખાએછે. બીજાં બે પુતલાંછે, તે સરવે કોઈ ઘણુજ ધીઆંતથી જુએછે. ડીઉક આવ વેર્લીગટનને તેનાં સઘળા માંનનાં પોશાક અને ખેંચોતી નીશાણુ સાથે એક છતરની નીચે સુવારીઓછે. એ નાંખીચા પેહલવાંતને મરણ પછી જે રીતે નખીઓ હતો, તેની આ નકલછે. એક બીજું પુતલુંછે તેમાં નેપોલીઅન બોનાંપારટને મરણ પામેલો સુવાર. પાડેલોછે, અને તેની આગલ ડીઉક આવ વેર્લીગટન ઘણો ધીઆંતથી ઉભો રહી તેને જોતો હોએ તેમ જોલોછે. કેહોછે કે હાંઆં ડીઉકનુ પુતલું પાછલથી મેલીઆમાં આવીહં, કાંએજ ન મી શાયે હમણાં તેને પડેલોછે, તે મીશાયે તે દર મહીને એક વખત પછુ તાંહાં જાઈને બોનાંપારટને જોતો હોતો. માડમ દુશાનુ તાનુ પુતલું પછુ હાંઆંછે.

માડમ દુશાનુ સંગરહસથાંનમાં જેમ વખણાએલા શખસોનાં પુતલાંછે તેમ જોઆનું નાંમ ખરાબ કાંમથી ઘણુ જાણીતું થાયહં, તેઓનાં પુતલાં પછુ એક જુદાં ચોરડામાં ગોડવેલોછે. એ ચોરડાને વાજબીની રાહે “એમઅર આવ હારસ” નુ નાંમ આપેહં. હાંઆં નીચે જાણવેલાં પુતલાંછે. વીલીઅમ પાંમર નાંમનો એક દાકતર જેણે મશીકનીઆ” નાં જહેરથી ઘણુ જાણુઓને મારી નાંખીઆં હતાં, અને જેની ત

† આ શખસનાં જીવનકાલે ઉપર “પરીનસેન્ટ મીઅર” ઘણુ નામ મેળવીહં, તે કીધેનાં હવાખ ગમતનાં કારણ નાનાં પ્રકરણમાં જોવામાં આવેછે

કેલવણી ખાતાં.

દેવળીની બાબદમા સુકાર તથા પરખની કોચેસ—દર વગર એ કામ પછવાડે ખરચ—ભાગીદારોએ ગ્યારેવી નીચાએ—
 સુવરગીરી કાચેસ તથા રકુવ—કોંગસ કાચેસ તથા રકુવ—સેનક પાવસ રકુવ—વેનક મીનસર રકુવ—ચારસ
 કોંગસ—ખરચ નક રેંગરસ રકુવ—ગીરી આપ લડન રકુવ, ઇતીઆરી. કથરતથાના—ચીખચકો તગઆર કરવાની ખરેસ
 લ મ, આકસરસ, કેમચીડન, એડીનચરો, સેનક આનકરસ અને કચીન ખાતેની યુનીવરસીરી તથા મદરેસાએ.

ગરેસ સરકાર પોતાનાં દેશનાં લોકોની કેવણી પછવાડે અતીધણી ધીઆન આપેછે, તે સમિત ક
 રવાને પસતે આ યુગતકમાં લંબાણથી લખવાની અગત દીસતી નથી, કાંએજ તે વાતથી કોઈ નાવાકેક ન
 થી. એ પરકાર પોતાનાં તાબાનાં રવસથાનોમાં કેલવણીના ફેલાવો કરવાને ઘણી ઈછા બતાવેછે, તે પોતાનાં
 જ યુલકર તેનો વધારો કરવાને કેટલી આદેશમંદ હશે, તેના સેહેલથી વીચાર કરી શકાએછે. આ પ્રકરણ
 માં લંડન મેની ફરએક નીમાગ તથા મદરેસાનું બપાન કરવાને ધારીડં નથી, કારણકે તેવાં ખાતાં ઘણાંછે,
 અને તે નંનાજો તથા મદરેસામાં કેવી રીતે કેલવણી આપીઆમાં આવેછે, તેથી વાકેક ઘણું હાએતે તે આ
 તા સર્ધને મેગ વગર ઘટતી વાકેકકારી મલતી નથી. આરે આ મફતઓમાં જે વીગત તજાવવાને દુરમત
 ધારીડંછે, તે પરથી વાંચનારના જિયામાં આવશે, ઇંગલંડની સરકાર અને ઇંગરેસ લોકો પોતાનાં દેશની
 કેલવણીને વાનકે કેટલું કરેછે. ગરેટ બરીટન તથા આએરલંડના કેલવણીના ફેલાવો કરવાને વામને સરકાર
 ર પોતાથી બનતો મદન કહેછે ખરી, પણ તે ઉપરાંત તે દેશના લોકો પોતે જોખ બીનં ધરખનાં અને રૂડાં છાં
 મો ઉઠાવેછે, તે આ કાંમમાં મદન કરવાને પછાત પડીઆ નથી. એ કાંમને સાડ તરેલવાર મંડલીએ ઉ
 બી યાઈછે, આ કેલવણીનાં કામને સાડ તેઓએ જલુર ઉપરાંણથી લંબો રૂપીઆ એકપ કીયાછે. સરકાર
 રી તથા ખાનગી નીસાગ તથા મદરેસાએ મલીને ગરેટ બરીટન અને આએરલંડમાં દર રોજ ચાલતી
 (૫૦૦૦૦) પચાસ દુલ્લર નીમાગછે, તથા દર રવોવારે ચાલતી આસરે (૩૦૦૦૦) તરીસ દુલ્લર નીમાગછે,
 અને તેમના ખરચને વામને સરકારના લવાનમાં અને લોકોનું ઉપરાંણ મલી દર વરસે (૧૧૫૦૦૦૦૦) એ
 ક દશેડ પંદર લાખ રૂપીઆ ઉપર જમાવ યાએછે. વલી કેલવાએક તર્વાર લોકો પોતાનાં ખાગકોને મોટા પ
 ગારના શીખમાયુર. રાખી ધરમાં કેલવણી આપેછે.

લંડન ખે ખતીવાલા હોકશાએને કેલવણી આપવા સાડ કેલવાએક ભાગીદારોએ મલીને યુનીવર
 સીરી કાચેસ તથા રકુવ તથા કોંગસ કાચેસ તથા રકુવ જેવી નીસાગો તથા મદરેસાએ અપાવીછે. એ ભા
 ગીદારો તે કેલવણી ખાતામાં જનારા હોકશાએના આખાપે ન રાએછે. વલી સરકારની તરફથી તથા ધરખન
 ગખમેની તરફથી કેલવાએક નીસાગો જે અપાવીઆમાં આવીછે, તેમાં પણ પગાર લઈને રકતીવાલા દોર
 ર આને લીધામ આવેછે, અને તેવી નીમાગોની સંખીઆ આસરે (૨૫) પચીમછે.

લંડન ખે યુનીવરસીરી કાચેસ તથા રકુવ અને કોંગસ કાચેસ તથા રકુવ ભાગીદારોએ સથાવેનાં ખાનગે
 મેની તથા જોખ અને મદરેસા એ મે શીમેછે, તેવી મે તરણ નીચાએની રૂક વીગત રૂપીઆ આપીએ છાંએ

ગીદારને એક વખતે મદરેસામાં અથવા નીસાળમાં એ છોકરાઓ સાથે, અથવા એક મદરેસામાં અને એક નીસાળમાં મોકલવાનો હક છે. નીસાળમાં ઘટતી ખાદ્યતગારી મેલવળી આ પછી મદરેસામાં દાખલ કરીઆમાં આવે છે.

સેન્ટ પાલસ રજીસ્ટ્રી.

આ નીસાળ ધણી પુરાંણી છે. સને ૧૫૧૨ નાં સાલમાં સેન્ટ પાલના દેવળનાં એક પાદરીએ ૧૫૪ છોકરાઓની કેલવણીને સાડ સધાપી હતી. હાલમાં એ નીસાળ ધણી વખણાયે છે. ઇંગ્લેન્ડ લોકોનો અત્રે ધાઈ ગયે એ કવી જનન મીલટન એ નીસાળમાં સીખીએ હતો. મોટો ડીક્ટ આવ ખારલખરો અને વીઠાકરણ બનાવનાર લીલી પણ હીઆં વીદીઆરથી હતા.

વેસ્ટ મીનસ્ટર રજીસ્ટ્રી.

આ નીસાળ પેહલસે ૧૫૬૦ નાં વરસમાં રાંણી એલીઝબેથે મીઆલીસ છોકરાઓની કેલવણીને સાડ સધાપી હતી, પણ હમણા તેનો કાએલો વધના લોકોને આપીઆમાં આવે છે. બીજા જે કોઈ પ ગાર પીને તાહા સીખવા જવાને આહતા હોએ, તેઓને તેમ કરવામાં અડચણ નથી. જે રાંણીએ આ નીસાળ સધાપી હતી તેની મતલબ પરમાણુ જે મીઆલીસ છોકરા કેલવણી લીએ છે, તેઓને “કુઈનસ રકાલ રસ” થ કહે છે અને દર વરસ જે પરીખસા થાયે છે, તેમાંથી સઘી સરસ આઠ વીદીઆરથીએને સુંદી કાહાલી આર જણને ટરીનીટી કાલેન કેમબરીડન અને ચાર જણને કરાઈસ્ટ ચરચ આકસફરડની મદરેસામાં વરે એતમ કેલવણી આપવા સાડ મોકલીઆમાં આવે છે. આ નીસાળમાં વીઆકરણ, કવીના, અને લાઈ તથા ગરીક ભાસા સીખવવામાં આવે છે. બેન જનસન, ફ્રેડરિક, કાઉલી ડરાઈડન, ચરચી લ, કાઉપરસાઉથી તથા બીજા નાંમીયા કવીઓ આ નીસાળમાં વીદીઆરથી હતા. સર ફરીસટોફરેન જે ને સેન્ટ નસ કધીડરલ તથા બીજા નામીયા ઇમારતો બાંધી છે તે, તથા બીજા શખસો જેઓએ પાઠવથી સારા નામ લવીઆં છે તેઓએ અસલ હીઆં કેલવણી લીધી હતી.

ચાર્ટર હાઇકોર્ટ.

આ નીસાળમાં મીઆલીસ છોકરાઓને સુકત કેલવણી આપીઆમાં આવે છે, અને ટાંમસ સર્ટન નાં મના એક ગરખની સખાવતથી ઇસવી સને ૧૬૧૧ ના વરખમાં એ કેલવણી ખાતું સધાપીઆમાં આ વોક હતું. મીસાળમાં પણ સકતીવાલા છોકરાઓને લીકામાં આવે છે, અને એ કેલવણી ખાતાં મધેથી ઇંગલડને આ વોકે નેઆએધીમ લારડ એલેનજરો તથા આંગલો વોકે પરધાન લારડ લીવરપુલ તથા નામીયા ગરથકાકરે તથા ઇડિનાનની નામીયા તવારીખ લખનારા થરવાલ તથા ગરોટ જેવા વીદીઆર થીએ નીકલીઆ હતા. સર હેનરી હેવેલાક જેણે સને ૧૮૫૦ નાં વરસમાં હીંદુમથાનમાં થાએલા બલ વામા મોહું નામ લવીક હતું, તે પણ હીઆં નીસાળીએ હતો.

“મરચનલર રજીસ્ટ્રી” ધણી પુરાંણી છે. એ નીસાળમાં શીખવા જનાર છોકરાઓ પાસેથી દર વરસે ૧૦૦ રૂપીઆ લીધાં આવે છે. “સીટી આવ લંડન રજીસ્ટ્રી” જે આગરુદાર લોકો વેપારમાં તથા ધનધાન મુનેલા હોએ, તેઓ છોકરાઓને કેલવણી આપવાને વાસતે છે. “ક્રાઈસ્ટ હાસપીટલ” ની નીસાળમાં ગરીબ નાવારેસ છોકરાઓને ધરખ ખાતે કેલવણી આપીઆમાં આવે છે. એ નીસાળ પેહલ વેલી પાદશાહ છઠા એડવરડે ૧૫૫૩ નાં સાલમાં સધાપી હતી.

એ સધની નજીક તથા મદરેસામાં જે કેલવણી આપીઆમાં આવે છે, તે સુકત વાંચવા લખવા તથા વીદીઆ એલમની હેતુગારી મેલવવાની નથી, પણ વીદીઆરથીઓનું મન અને સરીર એ બધે સ

વાંન છોકરાઓને આપણે જોઈએ છે, તેમાંનાં કેટલાએક દુનીઆનાં રાનકારભારમાં પાછલથી મોટો ભાગ લે નાશ નીકલે છે. હીંઆં સીખનાંરા વીદીઆરથીઓ બીજાઓની મ'કક શાધારણ પોસાક પેહેરતા નથી, પણ રાદરીનાં જેવા જભા અને એક ટોપી જેનુ મથાણુ લખવાની રંગેટનાં જેવું હોએ છે, તે પેહેરે છે, શીખમકો ન્હુ તેવોજ પોશાક પેહેરે છે, અને શીખસકોનાં તથા દરએક મદરેસાનાં વીદીઆરથીઓનાં પોશાકો જુદી જુદી નીશાંણુથી ઓલખાએ છે. ચાંનસેલર તથા વાઈસ ચાંનસેલરનાં પોશાકો ઘણાજ દબદબા ભરેલા હોએ છે આ સઘળી મદરેસાઓની ઈમારત ઘણીજ ખુબસુરત છે. આકસકરડ અને કેમબરીડજ શેહેરોને એઈમારતથીજ સોભા છે. દરએક મદરેસાની સાથે નાંધણું દેવળ હોએ છે અને વીદીઆરથીઓ હંમેશાં સાથે રહે છે તેટલા સાથે પણ એક મોટું દીવાંનખાનું હોએ છે. દરએક મદરેસાને લગતાં કીમતી પુસ્તકખાનાં છે. ઈમારતની વચે વચમાં હંમેશાં ખુલલા બોઝ હોએ છે અને તાંહાં ખુશનુમાં બાજો કરેલા છે. એ બાજો ખુબજ ખુબસુરત છે. અને સંકત વખતીઆસ કરીઆ પછી વીદીઆરથીઓની આશાએસને વાસતે ઘણા તરૂરનાં છે. સઘળા વીદીઆરથીઓ એ મદરેસાઓમાં સાથે રહે છે, સાથે ખાએ છે અને સાથે રમત તથા ખતમાં ફરે છે, તેથી દરએકને ક્ષએદો થાએ છે અને તેઓની મીતરાચારીમા પણ અતીધણી વધારો થાએ છે.

ઉપલી મદરેસાઓમાં કેલવણી આપવાનાં કાંખને સાથે દરએક બાબદના જુદા જુદા પુરવીન શીખ સાચુરે છે, તેઓ તેમને લગતી બાબદો ઉપર સબકો આપે છે, અને દરએક વખતનાં સબકનો જ લવાજમ તે મજસાથી ઘરેલો હોએ, તે તેઓને વીદીઆરથીઓ ખાસેથી મહેલે.

મકરણ ૧૯ મું.

ધરમખાતાં.

ઈંગ્લેન્ડના લોકોની સંખ્યાત—જુદા જુદા ધરમખાતાઓની સંખ્યા, તેઓની જાણ અને ભાષાઓ—ગરીબ, લાચાર અને નાંવારેસ છોકરાઓને કેવળથી આપવાની નીચાણી—હાસપીટાલો તથા દવાઈદારના ધરમખાતા—નાંવારેસ બાળકોને શુદ્ધરવા તથા ધણી સંખ્યાવાળા ધરમખાતા—મેડીસ તથા યુગા તથા હાંપાઓની પરવરશીને સાડ ધરમખાતા—દવાનાઓને સાડ ધરમખાતા—ગાંભીર હાસપીટાલ—એલ્બા હાસપીટાલ—ચેનલરસ હોમ ઇતીઆદી

લંડન શેહેરમાં જમ મોંઝ, ગમત, હુંનર, હદીઓગ તથા કેલવણીનાં અને બીજાં તરેહવાર ખાતાંઓ ઉપર મુસાફરનું ધણુએક ચીત રોક્ષાએ, તેજ ત્રીશાને તાંહાંનાં તરેહવાર ધરમખાતાંની તપાસ ઉપરબી અગત કરી ધીઆંન આપવું જોઈએ, કાંએજ તેમ કરીઆથી ઇંગરેજ લોકોની સંખ્યાત, તથા ગરીબ, લાચાર અને દરદીઓનાં કાંએદાને ફીજ તેઓએ પોતાની અકલ અને રોલત થી કેવી ઇફકતી અને ઇલાજે કાંએલગાડીઆ છે, તે વીશે આપણને સમજ પડે. ઇંગલેન્ડના લોકો સંખ્યાતમાં પેહલે દરજ્જેના ભરતથો ધરાવે, હેવું જ હોના કહીએ, તે વીશે નીચે મરગટ કરેલી વીગત જાંણીઆથી વાંચનારની ખાતરી થશે. એખલાં લંડન શેહેરમાં લગભગ ૫૫૦, ધરમખાતાંજે તેમાં સઘળા દરદોની દવાઈદાર કરવાને વાસતે ૧૨, મોટી હાસપીટાલ છે તથા ૪૬, હાસપીટાલ જુદાં જુદાં અને એકસ દરદોની દવાઈદારને વાસતે, જમકે તાવના રોગવાલાઓને વાસતે હાસપીટાલ જુદી, ખહીના રોગવાલાઓને વાસતે હાસપીટાલ જુદી, દીવાનાં લોકોને વાસતે જુદી, બાળકોને વાસતે જુદી, ઇતીઆદી. એ બધે જાતની હાસપીટાલોમા દરદીઓને રાખીઆમાં પણ આ વે. એ ઉપરાંત લંડનમાં ૩૪, “ડીસપેનસરી” એથલે જાંહું દરદોજ દવાઈદાર લેવાને વાસતે લોકો જાએ, તેવા દવાખાનાંજે આ તરણુ જાતનાં દવાઈદાર ધરમખાતાને સાડ જાહેર હુગરાંણામાં લોકો દર વરસે (૨૬૬૯૨૫૦) છવીસ લાખ, ઓગનોતર હજાર, બશે પચાસ રૂપીઆ ભરે. લોકોના જીવ બંચાવવાને સાડ તથા તંદરોસ તી અને નીતીમાં વધારો કરવાને વાસતે બાર મંડળીઓ ઉભી થાઈ, અને એ ખાતાની દર વરસે (૩૫૭૧૭૦) તરણુ લાખ, સતાવન હજાર, એકશો સીતેર રૂપીઆની આવક થાએ. જ્યોએ એકવાર ઘણા પાપી તથા ગુનાહ ભરેલા મારગ પકડીએ હાએ, તેવા લોકોને સુધારવાને સાડ ૧૭, મંડળી ઉભી થાઈ છે. એ મરેની એક મંડળીએ એક “ફાઉન્ટલેંગ” એથલેજ હુરાં ઇલતના છોકરાંઓની પરવરશી કરવાને વાસતે ધરમખાતું સથાપીડે, તેમાં દર વરસે ૫૧૦ છોકરાંઓની પરવરશી થાએ. છોકરીઓને સુધારવાને વાસતે ૧૧, ધરમખાતાંજે તે સઘળાંમાં ૧૦૦૦ ઉપર છોકરીઓને આસરો મ લે. છુરેલા ગુનેહગારોને મદદ કરવાને વાસતે તથા બંધવાઓને બંદીખાનાંમાં બંધને સુધારવાને તથા તેઓને નાંણાને કાંઈએક આસરો આપવાને તરણુ ખાતાંજે, તથા હેવીન ક્રીસમની મદદ કરવાને બીજાં કેટલાંએક ધરમખાતાંજે, તેમની વરસ દોહાડાની આવક (૩૯૪૮૬૦) તરણુ લાખ, ચોરાણુ હજાર, આડસો સાહસ રૂપીઆ થાએ. ગરીબ લાચાર અને નાંવારેસ લોકો જ્યો ધરબાર વગરના કુખથી રમતામાં ભરકે, તેઓની મદદને સાડ ૧૩ મંડળીઓ ઉભી થાઈ. તેઓ ગરીબ લોકોને નાંણાની મદદ કરે, તથા શીઆ

બાના દીવસમાં રાતની વેલાએ રેહેવાને ઘર આવેછે, તથા કોલસા તથા પટેલ અને ખોરાકની બીજી વ્યગત ની ચીજો આવેછે. એ મંડળીઓની વસ દાહડે (૧૮૩૨૬૦) એક લાખ, તેઓની હજાર, બસો સાહસ રૂપી આની આવક થાયછે. એ પરમાણેના ધરમ કરવાના ખરચ લાગતી રકમ દર વરસે ફરકાર થાયછે, અને જેમ બને તેમ હવે બસોનો વરસે વધતો આપીઆમાં આવેછે. બીજી ૧૪, મંડળીઓએ, તેઓ દેડે લી બાબતોના ધરમ કરવાને વાસતે ઉભી થાયછે. જેમકે જેઓ એકાએક કાંઈ નુકસાન થાયથી કુખમાં આવી પડીઆ હોય, તેઓને મદદ કરવાને વાસતે ધરમખાતાંએ; બે ધરમખાતાં વીધવાઓની મદદને વાસતે છે; બે ધરમખાતાં નાંધલા કરજદારોને વાસતેછે; તરણ ધરમખાતાં લાચાર ખલાસીઓને વાસતેછે; એક ધરમખાતાં ગરીબ રક્ષાચ લોકોને વાસતેછે; એક ધરમખાતાં દુર દેશથી આવેલા ગરીબ લોકોને સાચે. બે ફરેચ લોકોને સાચે; એક જરમત લોકોને સાચે; અને એક દરના લોકોને સાચે. એ ધરમખાતાંઓની વસ દાહડાની આવક (૨૭૩૮૭૦) બે લાખ, તોહાતર હજાર, આડસો સીતર રૂપીઆની થાયછે. જે ગરીબ લોકો ઉદ્યોગમાં હોય, અને જેઓને નાંધાની કાંઈએક મદત જોઈએ, તેવા લોકોને વગર વેચાણ નાંધા ધીરવાને વાસતે, તથા કેટલીએક મદદ કરવાને સાચે ૧૬, ધરમખાતાંએ, તેનાં ખરચને સાચે દર વરસે લગલગ (૧૦૦૦૦૦) એક લાખ રૂપીઆની આવક થાયછે. લાચાર લોકોને ઘેર બેઠાં મુશારે પોહોંચાડવાને ૧૨, ધરમખાતાંએ તેમાં દર વરસે (૨૪૦૦૦૦) બે લાખ ચીઆલીસ હજાર રૂપીઆ ભરાયછે. 'ગરીબ ધાંદીઓની મદદને વાસતે ૧૫, ધરમખાતાંએ, તેમાં દર વરસે (૩૫૦૦૦૦) તરણ લાખ, પચાસ હજાર રૂપીઆ ભરાયછે; ધંધા તથા ઉદ્યોગમાં રોકાયેલા ગરીબ લોકોને મદદ કરવાને વાસતે ૧૨, ધરમખાતાંએ, તેમાં દર વરસે (૮૦૦૦૦૦) આડ લાખ રૂપીઆ ભરાયછે. ઉમરે પોહોંચેલા ઘરડાં આદમીઓને ઘર મથે આસરે તથા ખોરાકી પોશાકી આપવાને વાસતે ૧૨૬, ધરમખાતાંએ, તેમાં વસ દાહડે આસરે (૧૦૦૦૦૦૦) દસ લાખ રૂપીઆ ભરાયછે. આંધલા, બેટરાં અને મુંગાઓની મદદને સાચે ૯, ધરમખાતાંએ, તેમાં વસ દાહડે (૨૫૦૦૦૦) બે લાખ, પચાસ હજાર રૂપીઆ ભરાયછે. આ બાપ વગરના બાળકોની પરવરશીને વાસતે ૧૩, ધરમખાતાંએ, તેમાં દર વરસે આસરે (૫૦૦૦૦૦) પાંચ લાખ રૂપીઆ ભરાયછે. જે આ બાપો ગરીબ હોય પછી પોતાના બચાંઓની પરવરશી નહીં કરી શકતાં હોય, તેવાં બાળકોની પરવરશીને વાસતે ૧૬, ધરમખાતાંએ, તેમાં દર વરસે આસરે (૧૦૦૦૦૦૦) દસ લાખ રૂપીઆ ભરાયછે. એ ઉપરાંત લંડન શેહેરના દરએક જીલ્લાના ગરીબ લોકોની મદદને વાસતે તાંહાંનાં તવંગર રહેવાસીઓએ કેટલાંએક ધરમખાતાંઓ ઉભાં કીધાંછે, તથા બીજાં ઘણાંએક મુરચુટણ ધરમખાતાંએ, તેઓની વીગત આપી અતરે લંબાણ કરવાની વ્યગત દીસતી નથી. પોતાના મુલકમાં ખરોસદી ધરમની સહમત આપવાને વાસતે તથા દુર દેશમાં એ ધરમને ફેલાવે કરવાને વાસતે ૬૨, ધરમખાતાંએ તેમાં દર વરસે (૮૦૦૦૦૦૦) હેંસી લાખ રૂપીઆ ભરાયછે. એ પરમાણે પાંચશોધી વધારે ધરમખાતાં લંડન શેહેર મથે છે, તેઓની મારફતે લાખ રૂપીઆ ભરાયછે. બે કરોડ રૂપીઆનો ધરમ થાયછે. ઉપલી વીગત લંડનનાં ધરમખાતાંઓનાં એક દર વરસે (૨૦૦૦૦૦૦૦) બે કરોડ રૂપીઆનો ધરમ થાયછે. ઉપલી વીગત લંડનનાં ધરમખાતાંઓનાં એક વાલનાં ૧૮૫૪ નાં વસમાં છપાએલાં એક પુસ્તક ઉપરથી લીધીએ, પણ તારપછી દરએક ખાતાનું વ્યગતપણ વધારે માંલુમ પડીઆથી તેનું કાંઈ મોહોંચું થાયથી આજના વખતમાં દરએક ખાતાનો ધરમ વધીઆ હશે, અને આજે દર વરસે સઘળાં ધરમખાતાંઓમાં (૩૦૦૦૦૦૦૦) તરણ કરોડ રૂપીઆ ભરાતા હશે તેમાં કશો શક નથી.

ગરીબ, લાચાર અને નાંધારેસ છોકરાંઓને લંડનનાં તવંગર અને સખી તમેના લોકો કેલવ છી આપીઆ વગર રહેવા દેતા નથી. એઓને વાસતે લંડન મથે આસરે ૪૦, નીસાળોએ, તેઓની ઘણીએકમાં તે બાળકોને ખોરાકી પોશાકી પણ પોહોંચાડીઆમાં આવેછે. એ ઉપરાંત પણ લંડનના દરએક

પારીશ તથા જીલ્લાના ભાગમાં તાંદુલાનાં રેહેવાશીઓની તરફથી નાંછુ ઉપરાવીને તે ભાગમાં રેહેનારા ગરીબો નાં છોકરાંઓને કેલવણી આપવા સારૂ નીસાળો સ્થાપેલી છે. એ પરમની નીસાળોની મતલબ કેવી છે તથા તેઓ કોણને કામ્યે કરે છે, તે નીચે નજાવેલી દુંડ વીગત ઉપરથી જાણું પડશે. પાદરીઓના નાંવારેસ છોકરા તથા છોકરીઓને કેલવણી આપવાને વાસતે નીસાળો છે. નાંવારેસ તથા નાંદાસત છોકરીઓને વાસતે ની સાળો છે. નાંવારેસ છોકરીઓને હદીઓગ સીખવવાને વાસતે નીસાળો છે. આજવાણાં માખાપોના નાંવારેસ છોકરાંઓને ઓતમ કેલવણી આપવાને વાસતે નીસાળો છે. પાદરીઓ તથા લશકરી અને દરીઆઈસ રદારોની નાંવારેસ છોકરીઓને મોઢાં કુટિયાના ગવરનેસનું કાંમ ચલાવવાને લાએક ઓતમ કેલવણી આપવાને વાસતે નીસાળો છે. કેટલીએક નીસાળોમાં બાળપણથી તે અડદ વરસની ઉંમર મુખીના મેંદુકરો છોકરાંઓને કેલવણી તથા બોરાકી પોશાકી ખેલે છે. એક નીસાળ ને છોકરાંઓના માખાપો કોગલીઆના રોગથી મરણ પાંખીઆં હોએ તેઓને વાસતે છે. કેટલીએક નીસાળો સીપાઈ તથા ખલાસીઓના નાંવારેસ છોકરાંઓને કેલવણી તથા બોરાકી પોશાકી આપવાને વાસતે છે. એક વાર નેઓ દોલતમંદ હોએ, પણ પછવાડેથી માઠાં લાએગને લીધે ગરીબી હાલતમાં આવીઆં હોએ, તેઓનાં બાળકોને કેલવણી આપવાને વાસતે પણ એક નીસાળ છે. કેટલીએક નીસાળમાં ગરીબ લોકોની છોકરીઓને ધરગતુ તથા સીવવાનું તથા રંધવાનું અને કપડાં ધોવાનું તથા વાંચવા લખવાનું કાંમ સીખવીઆમાં આવે છે. " ફરીમેસનો " નાં નાંવારેસ છોકરાંઓને બોરાકી પોશાકી સાથે કેલવણી આપવાને એક જુદી નીસાળ છે. એ ઉપરાંત ઘણીએક નીસાળોમાં ગરીબોનાં છોકરા તથા છોકરીઓને સુક્ત કેલવણી આપીઆમાં આવે છે; અને છોકરા તથા છોકરીઓની નીસાળો હમેશાં એલાહેદી હોએ છે. ઉપર નજાવેલી નીસાળો મધેની ઘણીએકમાં નાંવારેસ છોકરાંઓને વાંચવા લખવા સાથે અગત કરીને હદીઓગ તથા હુંનર સીખવવામાં આવે છે, નથી તેઓને પાછલથી માંન અને આખરૂ સાથે પોતાનું જીનસાંન ચલાવવાને બની આવે, અને હવે હદીઓગશાળાએ ઈંગલંડ ખાતે યુસાફરી કરનારે અગત કરીને જોવી જોઈએ છે. આંધળા, મુંગા તથા બેહુરાઓને કેલવણી આપવાને વાસતે પણ નીસાળો છે, તાંહું તેઓને હવે તરબીઅતથી કેલવણી આપીઆમાં આવે છે કે તે જોવાથી આપણને ખચીત અચરતી ઉપજે છે. હવે કેટલાંએક અગતના ધરમખાતાંઓના એહવાલ આપવાને શરૂ કરીએ.

હાસપીટાલો.

દરદીઓને હાસપીટાલમાં રાખવાને તથા બાહેરના આજરીઓને દવા આપવાને વાસતે સેન્ટ બરથા લોનીંગ હાસપીટાલ છે. હીઆં ૫૮૦ દરદીઓ રહી શકે એટલી જગો છે, અને દર વરસે (૭૦૦૦૦) સીતર હજાર આદમીઓને આ દવાખાનાંથી કામ્યે દાખાએ છે. ફક્ત જીલાબની દવાના કારણસર વરસ દાહોડે ૨૬૦૦૦, છવીસ હજાર રૂપીઆનો ખર્ચ થાએ છે, તથા આસરે તરણ હજાર રૂપીઆ રેહેનારા દરદીઓને પાવાના " પોરટ વાંદન " નાં થાએ છે. એ હાસપીટાલમાં દરદીઓની સઘળી રીતની જાહવનત થાએ છે. સેન્ટ ડાં મસ હાસપીટાલ પણ ઘણી મોટી છે, અને તાંહું પણ આપવામાં આવતી દવા દારૂથી લોકોને ઘણે કામ્યે દાખાએ છે. ઇસવી સેનેની અદારમી સદીની શરૂઆતમાં ટાંમસ ગાઈ નાંમના એક શખસે પોતાનાં કથામાં અતીઘણી કમાઈ મેલવીઆથી " લંડન બરીડન " આગલ આસરે (૧૯૦૦૦૦) એક લાખ નેહું હજાર રૂપી એ એક હાસપીટાલ બાધી હતી, અને તેના ખર્ચને સારૂ લગભગ (૨૨૦૦૦૦૦) બાવીસ લાખ રૂપીઆ આપીઆ હતા એ ઉપરથી એ હાસપીટાલનું નાંમ ગાઈસ હાસપીટાલ કરીને રાખીઆમાં આવીકે છે. હીઆં પણ દરદીઓને રાખીઆમાં આવે છે. એ પરમાણેની બીજી હાસપીટાલોના નાંમ નીચે નજાવીઆ પ રખાએ છે. વેસ્ટમીનસ્ટર હાસપીટાલ, સેન્ટ જર્જ હાસપીટાલ, લંડન હાસપીટાલ, મીડલસેક્સ હાસપી

ટાલ, ચેરીંગ કરાસ હાસપીટાલ, રાએલ ફરી હાસપીટાલ, કીંગસ કાલેજ હાસપીટાલ, યુનીવરસીટી કાલેજ હાસપીટાલ, સેન્ટ મેરીસ હાસપીટાલ, લંડન ફીવર હાસપીટાલ, ઇતિવાદી.

નાંવારેસ બાળકોને શુધારવા તથા ધંધે સીખવવાનાં ધરમખાતાં.

જે બાળકો નાંહુની વયેમાં કાંઈ શુનાંહુ કરતાં પદ્ધતિ હોએ, અને જ્યોની ઉપર શુનાંહુ કરવાને અનીઆ સાથેત થાયો હોએ, તેઓને માલસટરેટ બંદીખાતાંમાં મોકલતા નથી, પણ “રેફરમેટરી” હવે નાંમ નાં કેટલાંએક ધરમખાતાંએ, તે હાવા છોકરાઓને શુધારવાને સાડ ઉભાં કીધેલાંએ. નાંહુની વયેનાં છોકરાઓ બંદીખાતાંના મોટી ઉમરનાં અને પક્કા ચોરોની સંગતમાં આવીઆથી શુધરીઆને બદલે બીગડે, તે ઉપરથી તેઓને સાડ હાવા ખાતાં સથાપવાની અગત પડીએ. વળી કેટલાંએક ધરમખાતાંએ, તાંહાં શુનાંહુ કરેલાં છોકરાં નહી, પણ રસતામાં રખડતાં રઝડતાં જે છોકરાઓ મલે તેઓને વાસતેએ. એ બરે ખાતાંને કારભાર એકજ રીતનાંએ, તથા તાંહાં કેલવણી પણ ઘણી ખરી એક સરકીજ આપીઆમાં આવેએ. ફક્ત એ બંધે માં તફાવત એટલોજએ કે, પેહલવે જણુવેલાં ધરમખાતાંમાંથી છોકરાંઓથી પોતાની મેલે નીકરી જવાએ નહી, અને બીજાંમાં છોકરાંઓને તેમની જરજની વીરૂધ રખાએ નહી. એ બંધે તરોહનાં ખાતાંએ આ લખતારનાં તપાસીઆમાં આવીઆએ, અને તાંહાં એ માઠાં લાએગનાં છોકરાંઓને જે માપાનુ રીતે રાખીઆમાં આવેએ, તથા તેઓને શુધારવાને સાડ જે અનેક પરકારનાં ઉપાયે કાંમે લગાડીઆમાં આવેએ, તે જોઈને આપણને અચરતી ઉપજઆ વનાં રેહતી નથી. જે ધરમખાતાંમાં રસતામાં રઝડતાં રખડતાં છોકરાં જાએએ, તેવાં લંડન મથેનાં એક ખાતાંને “હાઉસ આવ આકુપેશન” કરી કેહવામાં આવેએ, હીઆં ૧૨૦ છોકરા અને ૧૨૦ છોકરી રહી શકે એટલી જગાએ. એ ખાતાંનાં ખરમને સાડ નવ લાખ રૂપીઆની ખુંજએ અને દર વરશે લોકો તેમાં ઘણુએક નાંણુ બરેએ. પેહલવે વેહલવે છોકરાઓને પકડીને હીઆં લાવેએ, તારે તેમને લખવા તથા વાંચવાનુ સીખવેએ, અને તેહાર પછી, જને જોવા ધંધે પસંદ પડે, તેવો દરજો ના, અથવા મોમીને અથવા મુધારનો, અથવા સાદરી બનાવનાંરનો ધંધો સીખવવામાં આવેએ. જે છોકરાઓને દરીઆઈ જનમરો પસંદ આવવો હોએ, તેઓને “રાએલ નેવી” નાં વાંહાંણુ ઉપર ચાકરી રાખી આમાં આવેએ. આ જગાએ હોલ તથા સડ સાથતી એક મોટ મેલેલીએ, તેની ઉપર છોકરાઓ મહુડેએ અને વાંહાંણુ ઉપર ચાકરી જપાની આગમજ ખલાસીનાં કાંમની કેટલીએક માહેનગારી મેલવેએ. છોકરીઓને પણ વાંચવા લખવા સાથે તેમને લાએક દરજનનાં અથવા બીજા ધંધા સીખવવામાં આવેએ. એ છોકરાંઓને મોરારી પોશાકી પણ હીઆંજ પોહિંઆડીઆમાં આવેએ. રાતને સમે સઘળાઓને એક મોટા ચોરડામાં હારેદોર સુવાડીઆમાં આવેએ, અને દરએક જણુને જીંડ બીજાંનુ હોએએ, તે તેઓ પોતાને હાથે દર રોજ પાંથરેએ. જે છોકરાંઓ આ ખાતાંમાં રહેઆં હોએ, તારે સારી ચાલ બતાવી હોએ, તેઓને તાંહાંથી જતી વેલાએ સારી ચાકરી મેલવવામાં તાંહાંનાં કારોબારીઓથી ઘટતી મદદ મળેએ, એટલુંજ નહી, પણ તેઓને એક જોડી પોશાકની મળેએ. આ ખાતાંમાં રહેઆ પછી જ્યો ધંધે અથવા ચાકરીએ લાગાં હોએ, તેઓ જ પોતાનાં ઘણીએ પાસેથી સારી ચાલની “સરડીફીક્ટ” લાવે તો, તરજુ વરસ શુધી તેઓને આ ધરમખાતાંમાંથી દર વરશે એક પાઉડ અથવા દજ રૂપીઆનું ઇનાંમ આપીઆમાં આવેએ. એ પરમાંણુ આ તથા બીજાં હવા ખાતાંથી ગરીબ બાળકોનાં હકમાં મેહુદ કાએએ થાએએ.

મેહુરા, મુગા તથા હાંધણાઓની પરવરશીને સાડ ધરમખાતાં.

આપણા દેશમાં જોવા માંઠા લાએએ મુગા તથા મેહુરાં હોએએ, તેઓ હંમેસાં અગનીઆંન તથા હેવાંન ના જોવી હાલતમાં રેહેએ. પણ ઇંગલંડ અને યુરોપખંડના બીજાં શુધરેલાં દેશોના તેઓને તેવી માંડી અ

વંસથામાંથી કેટલેએક દરબજે ટાલવાને અતીલણી કોથેસ કરીઆમાં આવેછે. હુંબું બણાવીઆમાં આવીકે છે કે, જ્યો લનમથી બેહરાં હાંએછે, તેઓ લનમથી મુંગા પણ હાંએછે, અને જ્યોમાં આ બંને દુખ એકઠાં હાં એછે, તેઓને કેલવણી આપવાનું કાંમ માણુ બીકર પડેછે. એ કાંમ ગમે તેટલું બીકરછે, તેપણુ તેઓને ગમે આંત આપવાને તથા કેલવણી આપવાને જમ અને તેમ કોથેસ કરીઆમાં આવેછે. બેહરાં તથા મુંગા છો કરા અને છોકરીઓને સારૂ કેટલીએક નીસાળોછે, અને આ માંડા દુખમાં કુસેલા જ્યો ગરીબ અથવા નાં વારેસછે, તેઓનીતા તે નીસાળમાં બોરાકી બોરાકી સાથે પરવરશી પણ થાયેછે. એ છોકરાંઓને અગત દરીને નીસાણુ તથા અસારતથી બધું સીખવવામાં આવેછે. એઓને કેલવણી આપવાને સારૂ પેટલી નીસાળ વાંદન મુઝે ૧૭૭૨ નાં સાલમાં હુંગાડીઆમાં આવી હતી. "એલડ કેન્ટ રોડ" નાંમનાં રસતા ઉપર દુખણુ જે મોટી નીસાળછે, તે ૧૮૦૯ નાં સાલમાં જાહેર હુંગરાંણુથી બાંધીઆમાં આવી હતી. હીઆં ૩૦૦ મુંગાં તથા બેહરાં બાળકો કેલવણી લીએછે. તવંગરનાં મુંગાં તથા બેહરાં બધાંઓ પણ હીઆં કેલવણી લીએછે, પણ શતનાં તેઓ પોતાને ઘેર જાયેછે, અને ગરીબ તથા નાંવારેસ બાળકો હીઆં રહેછે. પે હવે વેહલાં એ બાળકોને અખશરો પારખવા તથા તે અખશરો બોલની વખતે કેવો અવાજ નીકરેછે, તે હાથની તથા મોહડાંની નીસાંણુથી સંમજવીઆમાં તથા સીખવવામાં આવેછે. હંગરેજ ભાશાનાં ૨૬ મુલ અખશરોછે, તે દરએક અખસર બતાવાને તથા સમજવાને હાથનાં આગલાંથી નીસાંણુ બેટવેલીછે, તે ની સાંણુ વારેઈએ બતાવીઆથી તથા તે નીસાંણુ દરતી વેલાએ તે અખશર રસેટ ઉપર લખીને તથા મોહાં રાંથી બોલી હાટ ક્રેવી રીતે હીએછે તે બતાવીને પેલાં બાળકોને અખશરોનું ગનેઆંત આપીઆમાં આ વેછે. એ પરમાણુ અખશરોનું ગનેઆંત આવીકે છે, પછી તેઓને નાંધલા નાંધલા શબ્દો સીખવવામાં આવેછે. એ શબ્દોમાં આવતા દરએક અખશરની વોરાફરતી હાથનાં આંગલાંથી નીસાંણુ કરીઆથી, તે શબ્દો તે બાળકો ધીઆંતમાં લીએછે, તથા તે શબ્દોનો મું અરથ થાયેછે, તે અસારતથી અથવા વસતુઓ જોયાથી તેઓને સમજ પડેછે. જેમકે "ઈટ" એટલે ખાવું, તારે મોહડાંમાં કાંઈ ખાવાનું મેલી ખાઈ જાઈ ને બતાવે કે આ બોલનો અરથ ખાવાનો થાયેછે; અથવા "થ્રક" એટલે કેતાબ, તે એક કેતાબ દેખાડીને સમજવે કે તે શબ્દનો આંગેનો કેતાબ થાયેછે. વલી એવી સમજ આપવાને સારૂ કેતાબો પણ છાપીને પરગટ કરીઆમાં આવીછે, તેમાં આપણા સંસારી તથા વેહવારી તથા બીજા કાંમદાનમાં આવતી સધળી જનસોનાં તથા દુનીઆ ઉપરનાં સધળાં પરાંણુઓનાં આકાર છાપીઆછે, અને તેમની નીચે તેનાં નાં મો છાપીઆછે, તે નાંમે જોઈને આ માંડાં લાએગનાં બાળકો સમજેછે કે ક્યાંણુ ચીજ ક્યાંણુ ચીજને કે હેછે. એ મીશાલે માણુ અબીઆસ થાયથી જરે શબ્દોનાં અરથ તેઓનાં ધીઆંતમાં ઉતરેછે, તારે તેઓ વાકીઅ સમજવાનું, તથા લખવાનું તથા વાંચવાનું શરૂ કરેછે, અને એમ કરતાં કરતાં તેઓને અબીઆસ વધેછે. પેહલવેહલવું માંડાં સધળું હાથની નીસાંણુ ઉપરછે. એકવાર તેઓ દસકતો પારખી મનમાં વાંચવા સીખી આ, કે પછી બીજું કાંમ સેહલું થાયેછે. જે મોપડીએ તેઓ વાંચે, અને તેમાં તેઓ સું સમજઆ તે તેઓ પણ પોતાનાં હાથનાં આંગલાંની નીસાંણુથી પોતાનાં શીખશકને જણાવેછે, તથા તેઓને જે કાંઈ સવાલ શીખશક પુછેછે, તેને જવાબ પણ તેજ રીતે આપેછે. કેટલીએક બાળકો ઉપર એ છોકરાઓ પાસે નાંધલા ૨ શાલા પણ લખાવીઆમાં આવેછે અને પછી તેઓનાં શીખશકો તે શુધારેછે, તેથી તેઓમાં કેટલેએક દરબજે વીમાર કરવાની શકતી વધેછે, અને ભાશા લખવાનો કામેદો પણ સીપેછે. એ મુંગાં તથા બેહરાં છોકરાંઓ પોત પોતા વચે વાતો કરેછે, તે પણ હાથનાં આગલાંઓની નીસાંણુથી અને તે વલી એટલી ઝડપથી કે આપણે વાત કરતાં હાંએ તેથી વધતો વખત લાગે નહીં. એ મુજબ આસતે આસતે તે બાળકોને લખવા તથા હીસાળો તથા ધરમ શાસતર તથા જુજ તવારીખ તથા લુગોલ પણ સીખવવામાં આવેછે. એ

પરમાણુ તેઓને કેલવણી આપીઆ પછે, કોઈ ધંધાદારીને તાંહું તેઓને રાખીઆમાં આવેછે, તાંહું તેઓ ઉદ્ધમ સીખેછે, અને પછી તે ઉદ્ધમથી પોતાનુ ગુનરાંણુ કરી શકે. આ છોકરાંઓને હીંઆં જે સીખવીઆમાં આવેછે, તે નજરે દેખાડીને અથવા જે સમજ આવપવી હોએ, તે તેને લખીને નજીવાવીઆથી બનેછે. આ પરમાણુ જે એ બાળકોને કેલવણી આપીઆમાં નહીં આવી હોએ તો, તેઓ કાંહું જનમીઆછે અને આ દમી શું ચીજછે અને ખોદા કોણુછે, તે પણ સમજઆ વગર જેમ જનમે તેમ મરણુ પામે, અને કુનીઆ મા કોઈજ કાંમને લાએકાંનાં થાએ નહીં, વાસતે આ ધરમખાતુ કાંઈ થોડા પુનનું કામ નથી. એજ ખાતા માં છોકરીઓની પણ નીસાળાછે, તાંહા સઘળી કેલવણી જેમ છોકરાઓને આપીઆમાં આવેછે, તેમ તેઓને બી આપીઆમાં આવેછે, તે વતરોજે તેઓને ભરવાનું, તથા શુંયવાનુ તથા સીવવાનું સીખવીઆમાં આવેછે.

વલી જેઓ જનમથી આંધળાંછે, તેવાં બાળકોને કેલવણી આપવા તથા તેઓની પરવગી કરવાને સાડ, તથા જે ગરીબ મરદ તથા સ્ત્રીઓ આધળા થયા હોએ, તેઓની પરવરશીને વાસતે જે ધરમખાતા સ યાપીઆમાં આવીઆંછે, તાંહું જાઈ તે જોયાથી ગમે તેવું સખત દીલ હોએ, તેપણુ પીગલી જાએ. જેઓ આંખે આધળા, તેઓ આ કુનીઆનું કોઈ શુભ હાશલ કરી શક્તા નથી, તેઓની હાલત જેમ બને તેમ સુખી કરવાની કોશિસ કરવી, એ મોટું પુનનું કામછે. આ માડા ભાએગના લોકોને પેહલવાં કેલવણી આપીઆ મા આવેછે. તેઓને સાડ લાકડાંનાં દીબાંનાં દસકતો કરીઆમાં આવીઆંછે, તેની ઉપર હાથ ફેરવી તે દસકતો પારખવાને તેઓને સીખવીઆમાં આવેછે, અને એ પરમાણુ દસકતો તથા શખસે વાચવા સીખી આધી તેઓની કેલવણીનું કાંમ આગલ વધેછે. હવડા ઇંગવંડ મને તેઓને સાડ કાગલ ઉપર ઉઢેલા દમક તોના પુસતકો છાપીઆમાં આવીઆંછે અને તે પુસતકની લીટીઓ ઉપર આધલાઓ હાથ ફેરવતા જાળને વાંચે છે એઓને સાડ હેવા દસકતોથી આખી બાઈબલ છાપીઆમાં આવી. આધળાઓને અગત કરીને તેમ નો વખત વગર કંટાલે આવવે રોકવાને બની આવવાને સાડ, તેઓને ગાએણુ ગાવાને તથા “આરગન” વાજાંની પેટી વજાડવાને સીખવીઆમાં આવેછે. હેવી પેટીઓ એકથી વધારે હોએછે, તેથી ઘણા નજીઆને વારા કરતી તે ગમતમાં રોકવાને બની આવેછે. આ શખસોને કેટલીએક તરબીઅતથી કેટલાએક હુંનાર, જે મકે સદરી બનાવવાનું, તથા સાધારણ સુધારનું, તથા હોયે કાપડ બનાવવાનું કાંમ સીખવીઆમાં આવેછે અને તેમા તેઓ ખુશીથી પોતાનો વખત કાહાડે. કેટલાએક આંધળાઓને મોચીનું કાંમ પણ સીખવીઆમાં આવેછે અને જે કે આ મોચીઓના બનાવેલા જોડા બજારમાં નહીં ખપે, તોપણુ તે ખાતાંમાં કામ લાંગી શકે તેવા બનેછે. જેઓ મેહનત કરેછે, તેઓ સારી તંદરોબતી ભોગવેછે, તેથી ઘણા નજી કાંઈથી મેહનત કરવાને આલશી કરતા નથી. આધળી અસતરીઓને ઇસટાકોન તથા રોપી તથા બીજું શુધવાનું કામ સીખવીઆ માં આવેછે, અને તેઓને વાસતે પણ સઘળી રીતની સારી ગોડવણુછે. એઓની માહવજતને વાસતે તેઓ ને લગતા ખતામાં અસતરીઓનેજ ચાકરી રાખેલીછે.

બેથેલમ હાસપીટાલ † દેવાતાંઓને સાડ ધરમખાતુ.

એ હાસપીટાલમાં દેવાતાંઓને શુધારવાં સાડ ઘણા શુણ્ગારા ઉપાયે કરીઆમાં આવેછે, તેથી તે ધરમખાતુ જેવા લાએક યાયુછે, અને તેમા અગત કરીને પારકા દેશનાં મુખાફરને તે જોવાથી ઘણીજ અચર

† ખરીસ્ટીઆન લોકોના પેગમખર છત્રાઈ કરાઈએને જનમ બેથેલમ હાસપીટાલમાં થાયે અને મરદ કમળા આરવ પીટાનું તે જગ્યાએ આવેજ રોમન કથેલીક પાર્ટીઓના દસકતમાં એક ધરમખાતુ હતુ, અને તે ધરમખાતુ અધી જેઓની પરમ્પરી થાતી હતી તેઓ મેગખ ખતો “આર” અથવા નીસાણુ પેહરતા હતા, તે ટીપ્પણી પાછલથી જુદે એ જગ્યા ટીપ્પર આ હાસપીટાલ ખાસીઆમાં આવી, તારે તેને બેથેલમ હાસપીટાલનું નામ આપીઆમાં આવીગે હતુ.

તી તથા ખુશી ઉપજે. જે દેશમાં તાંહાંનાં દેવાનથી પારકા પોશાક સાથનાં બીજા દેશાવરનાં લોકોને આવ વાવ યોડે હોય, તે દેશમાં અલખતાં કોઈ કોઈ વાર પારકા લોકો દેખાય, તારે તેઓને જોવાને રસતામાં લોકોની કડ મલે, અથવા મસખેરીની ધામે તેમાં નવાઈ નેવું નથી, તે મીશાલે જરે આપણા પારસીઓ લંડન નાં રસતામાં દેખાયે, તારે આપણી (તાંહાંનાં લોકોને મનસે અમરત સરીખી) પાથરી જોવાને લોકો એ કડા યાયે, અને ઘણી વેલા મસખેરીની રાહ “હુ ઈજ ઈયાર હાટર” એટલેજ તમારી પાથરી બતાવનાર કોણુ, એ પરમાંહોના સવાલ સાથનાં પેકાર પણ મારે. આ રીતનાં કડાનાં મુખુને સાંભલવાની જે પારકા મુસાફરને આડત પડી હોય, તે તાંહાંનાં દેવાનાંઓની હાસપીઠાલ જોવા જવાને હોય, તેની આગમ ન ખચીત હોવા વીચાર કરે કે, તેની પાથરી તથા બીજા પોશાક જોઈને તે દેવાનાંઓ ઘણાજ હસશે, તથા ગ બરાટ કરી નાંખશે, તથા સેંહકડે વખત “હુ ઈજ ઈયાર હાટર” કરી પુછશે. જે શખસ આ પરમાણુ વી ચાર કરે તેનો આપણીથી કસો વાંક કહડાય નહી, પણ ઉપલી હાસપીઠાલ મથેની ગોડવણ હોવીતા મારી, તથા દરદીઓને તાંહાં દાખલ કરીઆ પછી તેઓની હાલત અને માલ મલણમાં એટલોતા ફેરફાર થાયે, કે તે ખાતું જોવા જનાર શખસ પોતાનાં આગલા વીચારની તરત લુલ જુએ; અને જે તે આગમનથી જાણેતા નહી હોય કે, તે દેવાનાંઓની વચમાં, અને વગર જાણે તેને તાંહાં લઈ જઈ મેલીઆમાં આવી ઓ હોયેતા, તે શખસ કપી હોવા વીચાર નહી કરશે કે, તે દેવાનાંઓની હાસપીઠાલમાં, પણ હેવું ધારશે કે લંડન શેરે મથે ગનેઆન અને ગમત આપનારા સેંહકડે ખાતાં, તેમાં આ પણ એક હશે. કેટલાએક લોક જાણે પોતાનાં સાધારણ કાંમમાં ગુતેલા હોયે તે મીશાલને દેખાવ અંદર દાખલ થતાં વાર આ પછી નજરે પડે. જોવા જનારની તરફ કોઈની દરદી પોતાનું ધોઆંન દોડાવતા નથી, વખતે સલામ કરી પોતાને મારગે ચાલતા થાયે. રસતામાં ફરનારા લોકો હજુર પારકા લોકોને તીકે, તેઓની તરફ જોઈ ને હશે, અથવા મસખેરી કરે, પણ આ દેવાનાંઓને એટલુંબી નથી કરતા. આ પરમાણુનાં માંહો જોઈ ઘણાએક મુસાફરો હેવું બોલી ગયાં કે, શેરેમા ફરતા મીલાવલા શખસો કરતાં આ દેવાનાંઓ વધારે શેઆંણુપણ ધરાવતા ખાલુંમ પડે.

આ હાસપીઠાલમાં ભોંયે તલીઆં સાથે બે માલ, અને મહુડતા ઉતરતા મરજ પરમાણુ દરદીઓ ને ગોડવીને તેમને દરએક માલ ઉપર સમાવ કરીઆમાં આવીઓ. એક માલ ઉપરનાં દરદીઓને બીજા માલ ઉપર જવાની છુટ નથી, કાંએજ જમ અને તેમ એક સરખાં મગજની હાલતનાં શખસોને સાથે રાખ વાને કાંએકે ખાલુંમ પડીઓ. જો આ ઘણાજ દેવાની હાલતમાં હોય, તેઓને ભોંયે તલીએ રાખીઆમાં આવે, જો કાંએક શુધરીઆ હોયે અથવા જોએના. મરજ વચલે દરજોને હોય, તેઓને પેહલે તા લે રાખીઆએ અને જોએ દેવાનાંપણની અંદર ખુન કીધાં હોય, અથવા તેવું કરમ કરવાની કોશિસમાં પકડાય હોય, તેઓને બીજા માલ ઉપર રાખેલા. એ સથળ દરદીઓ પોત પોતાનાં માલ ઉપર છુટા કરે છે, કોઈનેબી બેડી અથવા કશી રીતની બંદી નથી. જમ જોના શોખ હોય, તેમ કોઈ વાંચે, કોઈ લખે છે, કોઈ ગાયેણુ કરે, કોઈ ઉદીઓગમાં રોકાયે. આ બીનાં જોયાથી આપણને અલખતા અમરતી ઉપ જો કે, જો પોતાનાં કાંમને વાસતે જિખમ ધરાવતા નથી, તેઓને આ પરમાણુ સી રીતે છુટા રાખી આમાં આવે. પણ એ વીશે બોલાસો એટલે, આગલા વખતમાં દેવાનાં આદમીઓને બાધી રાખતા હ તા, પરજ કરતા તથા માર મારતા હતા, તેથી તે શીખશાની ધાસતી અથવા તેથી ઉપજતા ગોમસાથી દર દીઓનાં મગજ ઉપર વધારે ખરાબ અગર પાતી હતી, અને તેઓની હાલતમાં શુધારો થાવાને બદલે એ ર વધારે ખરાબી થાતી હતી. અન્યાયોસાથી હમણા હેવું ખાલુંમ પડીએ કે, દેવાનાં શખસને જમ જે મ તેનાં મારગસર રેહવા દઈએ અથવા તેનાં જાતી અથવા પુદરતી શોખની મીજ આગવ તેને મેલી

તેને ગમે તેમ તેનું ધીઆંન રોકવાની જોગવાઈ આપીએ, તેમ તેમ તેની સુધ દેકાંણે આવતી જાયે, અને તેનાંમાં સુધારો થાતો જાયે. જો કોઈ શખસ તોફાન કરે, તો તેને કોઈની રીતના ખારની શીખસા થાતી નથી, પણ તેને ખાતર એક ઓરડામાં એક અથવા બે કલાક સુધી એખસો રાખીઆમાં આવે. એ ઓરડાની જમીન તથા ચાહેર બાજુ ઉપર નરમ બીયાંનાં જડી લીવેલાં, તેથી પેસો શખસ દેવાલ અથવા જમીન સાથે ગમે તેટલો અથડે, તોખી તેનાં શરીરને કશું નુકશાન થાયે નહી. એ વગરે બીજો કોઈ વધારે સખત ઈલાજ તાંહાં કરીઆમાં આવતો નથી, અને હંમેસાં હેલું બનેછે કે, પેસા ઓરડામાં એક અથવા બે કલાક રહેઆ પછી પેસો દરદી પોતાની મેલે સુધમાં આવી બાહેર નીકલવાને વાસતે કાલાવાલા કરે છે. ઉપર જણાવીએ છે કે દેવાનાં શખસનું ધીઆંન તેનાં ખુદરતી શોખ ઉપર લાગાથી શુધરે, માટે તે વીશે થટા ઉપાયે એ આતાંમાં કરીઆમાં આવીઆએ. વરતખાનં પતરો તથા કેતાઓ વાંચવાનાં શોખીઓને સાડ દરએક ખાલ ઉપર પુસતકખાંનાં; ગાએણનાં શોખીઓને સાડ “પીએનોશરટ” વાળની પેટીએ છે; પંખેરાનાં શોખીઓને વાસતે મોઢાં પીજરાંઓમાં તરેહવાર જવતાં પંખેરાંઓનો જખાંવે; આડ પાંણનાં શોખીને વાસતે કુલનાં તથા બીજાં તરેહવાર આડનાં રોપાનાં કુંડાંની હાર મેલેલીછે; લુસતર વીલીઆનાં શોખીને સાડ તાંહાં એક સંગરહુસખાં છે; લડાઈનાં શોખીને સાડ મોટી અને નાંખીની લડાઈઓનાં સીતાર તથા લડાએક પેહલવાંનાંની સખીઓછે; ધરખી અને કુટંબના શોખીઓને સાડ બંદગી અને એઆદતમાં શુતેલાં ટેલાંનાં તથા બીજાં સારાં સીતારોછે; રખતનાં શોખીને સાડ રંખવાનાં પાંનાં તથા બીજરડ તેજલ તથા બીજાં તરેહવાર રખત દાવનાં હુધીઆરોછે. એ પરખાણેની ગોઠવણુથી કેટલાએકો કેતાખ વાંચવાનાં શુતે, કેટલાએકો વરતખાનં પતરો વાંચે, કેટલાએકો વળંનતર વળડે, કેટલાએકો પંખેરાંઓ સાથે ગખત કરે, કેટલાએકો કુલ અને આડ પાંણ સાથે વખત કાહારે, કેટલાએકો રખતમાં શુતેલા હોએ. વલી એ ઉપરાંત આ હાસપીઠાલની સાથે સુધારનું તથા હુહારનું તથા કાપડ વનવાનું એક નાંખલું કારખાંનું જોડુંછે, તેથી જોનાં ધીઆંનમાં મેહનત તથા ઉદીઓગ કરવાનું આવે, તે તાંહાં જાઈને પોતાનો વખત રોકી શકે. જાહેરે આપણે આ સધળું એક વખતે એક નજરે જોઈએ, તારે ઉપલું ખાનું દેવાનાંઓને સાડ એ અથવા તે ધરમાંનાં રેહવાશીઓ દેવાનાંછે, હેલું સુતલગ લાગનું નથી, પણ એક મોટો મેહલ માલુખ પડે, કે જોનાં દરએક ગરહુસખ પોતાનાં શોખ પરખાંણે રોકાએલો દીશે. ઈખારતની આસપાસ એક મોટો વરાણું અને તેમાં સારો બાગ બનાંવેલોછે તાંહાંપણ જોઓની ખુશીમાં આવે તે રેડવેલે વખતે જાઈને ફરી શકે. હાવી રીતે દેવાનાં આદખીઓનું મન રોકાયથી ખસતી તથા તોફાન કરવાનું તેમને સુખ પડતું નથી, અને તેમજ મગજ દેકાંણે રહી આસતે આસતે શુધરે. આપણા લોકોમાં હોવા વીચારછે કે દેવાનાં આદખીને ઘણો ખોરાક નહી આપવો જોઈએ, અને એ વીચાર આગલ ઈગરેજોમાં પણ હોતો, તે વીચાર હખણાની અનખાએસથી ખોટો હતો. આ હાસપીઠાલમાં જોને જોઈએ તેટલો ખોરાક આપીઆમાં આવે, પણ તે ખોરાક સારો અને સુતરો હોએ. એ આતાંની સાથે હંમેસાં એકથી વધારે ડાકટરો રહે, તેઓ દરરોજ દરદીઓને તપાસે અને જો કોઈ બીજો ખરખ નહી હોએ તો, દરએક દરદીને એક પેટ બીર આપવાનોખી તે ડાકટરોનો હોઈખ. એક મોટી ટેબલ ઉપર સગળા દેવાનાંઓ સાથે ખાએ, અને સોજાં આદખીની આફ પેહલમાં બંદગી કરે અને પછી ખાએ. તેઓની આગલ જ છરી કાંટા મેલીઆમાં આવે, તે ધાત્રનાં નહી પણ હાડકાંનાં બનાંવેલા હોએ, અને એ ગોઠવણુ સાહુચેતીથી દાખલ કરીઆમાં આવી.

આ ઈખારતને લગતો એક બીજો લાગછે તાંહાં દેવાંની ઓરતોને રાખીઆમાં આવી. ઓરતોનાં આતાંમાં ડાકટર સીવાએ એકબી નરદ ચાકરી નથી. ઉપરી તથા સગળા ખોદખતગારો ઓરતજ. ખરેજનું ધીઆંન રોકવાને સાડ જોવી ગોઠવણુ તેઓનાં આતાંમાં, તેવીજ ગોઠવણુ આ આતાંમાં, અને તેનાં કાએ

છાની જીવી સારી અસર મરદો ઉપર થાયેછે, તેવીજ ઓરતો ઉપર પણ થાયેછે. હરીઓગી મરદોને વાસતે કારખાંનાંછે તેમ ઓરતોને સીવવાની તથા ચીકન ભરવાની તથા રટાકીન ગુંઠવાની જોગવાઈ આપીઆમાં આવેછે. આ જગ્યાએ એક મોટું દીવાનખાંનુંછે તે નાંચ તથા ગાએણનાં કાંમમાં વાપરીઆમાં આવેછે. એ ઓરડામાં અથવાડીઆમાં એક અથવા બે વાર નાંચ કરીઆમાં આવેછે. જે મરદો તથા ઓરતોને નાંચવાના શોખ હોએ, તેઓને એ ઓરડામાં જવાની પરવાનગી મલેછે, અને તાંહાં તેઓ પોત પોતા વચે નાંચેછે, અને તાંહાંનાં ઉપરીએનું એવું મતછે કે, જોએ તે નાંચમાં ઘણા ખુશી અને ઉલ્લસી સાંમેલ થાયે છે તેઓ બીજી દીને સારી સુખાકારી પામતા ખાલમ પડેછે. દર સંનવારે સારંગી સાથનું ગાએણ થાયેછે, તેમાં પણ મરદ ઓરતોને સાંમેલ કરીઆમાં આવેછે, અને એ બે વખત વતરોગે મરદ અને અસતરીઓને તેઓની હલાએદી જગ્યાએ રાખીઆમાં આવેછે.

ઉપર જણાવેલી વીગત ઉપરથી આ હાસપીટાલની ગોઠવણુ તથા તે મહે દરદીઓની માહુબત કેવી કરીઆમાં આવતી હશે, તે વીશે વીચાર કરવાને વાંચનારને બની આવશે. હવે એ હાસપીટાલની કાંઈએ ક તવારીખ ટુકમાં જણાવવાની જરૂરછે. ઇસવી સને ૧૪૦૨ નાં સાલમાં આ હાસપીટાલ દેવાંનાંઓને વાસતે હતી હેવું વાંચીઆમાં આવેછે. મેહુલલાં પાદરીઓ જે ઇમારત વાપરતા હતા, તે ભાગી ટુટી હાલતમાં આવી પડીઆથી ૧૬૭૫ નાં સાલમાં (૧૭૦૦૦૦) એક લાખ સીતેર હજાર રૂપીઆનાં ખર્ચથી બાંધી આમાં આવી હતી. પાછલથી એ હાસપીટાલ દેવાંનાંઓનાં કાંમને લાએકની નહી જાણીઆમાં આવીઆથી ૧૮૧૫ નાં સાલમાં ફરીથી બાંધીઆમાં આવી હતી, અને એ નવી ઇમારત જે લંબાઈમાં ૮૯૭ ફુટછે તેની ઉપર (૧૨૨૫૦૨૪) બાર લાખ, પચીસ હજાર, સાતશેને ચોવીસ રૂપીઆ ખર્ચ થયો હતો. એ મોટી રકમ સરકારની તથા લોકોની બખશેસધી જમાવ થાઈ હતી. સને ૧૮૪૫ નાં સાલમાં જે ઇમારતની વચે વચમાં એક ગુંબજ બાંધીઆમાં આવીઓ હતો તે ગુંબજની જમીનથી ડંચાઈ ૧૫૦ ફુટછે.

આ હાસપીટાલમાં હમણા જીવી સારી ગોઠવણુ છે તેહવી અસલથીજ હશે, હેવું કોઈએ સમજવું નહી. ઇસવી સને ૧૪૦૩ નાં સાલમાં એ ખાતાંનાં હસાય જોઈએછે, તો તેમાં લોહાડાંની યેડી તથા સાક લો અને તેવાજ બીજા સામાનના મોટો ખર્ચ થાયેલો જોયામાં આવેછે. ૧૫૯૮ નાં સાલમાં એ ખાતાંની હાલત હેવીતો ખરાબ હતી કે, તાંહાંનાં દરદીઓને બંદીવાન કેહતા હતા, એ વખતમાં જે શખસ તે ખાનું જોવા જાયે તેની પાસેથી એક પેની અથવા બે ફીઆં લીધામાં આવતાં હતાં, અને એ પરખાણુની ઉપજનાં દર વરશે ચાર હજાર રૂપીઆ થાતા હતા. આ ચાલ હમણા કાહોડી નાંખી જોએ સારા આ દમી હોએ તેઓને સુકત જોવા દીધામાં આવેછે, અને આગલી ચાલ જોઈ એક પેની ખર્ચી હરકોઈ શખસ તાંહાં જતા હતા અને તેથી દરદીઓને ઘણુ હીનું લાગતું હતું તે મોકુફ કરીઆમાં આવીછે. સને ૧૮૧૪ નાં સાલમાં પણ એ હાસપીટાલની હાલત ઘણી ખરાબ હતી. તાંહાંનાં ઓરડાઓ કુતરાં બાંધવાનાં તથેલા જોવા લાગતા હતા. દેવાલની અંદર જોડેલી સાંકલોની સાથે ઓરતોના એક પગ અથવા હાથ બાધીઆમાં આવતો હતો તથા તેઓનાં આંગ ઉપર વસતર દાખલ ધાલરીના એક જોએ મેહરાવીઆમાં આવતો હતો અને જમીન ઉપર માતર પેનડાનું ઘાસ પાંથરીઆમાં આવતું હતું. મરદોનાં હાથમાં તથા પગમાં યેડી અને કંમરમાં સાંકલ નાંખી તેઓને દેવાલ સાથે બાધીઆમાં આવતા હતા. એ હાસપીટાલમાં “નારીશ” નાં મનો કોઈએક મસતોખોર શખસ હતો તેને ગલાંમાંથી સાંકલ સાથે બાંધી તે આંકલ દેવાલમાં જડીઆમાં આવી હતી તથા તેનાં હાથે અને પગે યેડી હતી અને તેની કંમરેની સાંકલ એવી રીતે બાંધી હતી કે દેવાલ થી ફકત બાર ઈંચ શુધી તે હીલી સમે. હાવી હાલતમાં તે બાર વરસ શુધી રહેઓ હતો, તોપણ તે દરરોજ પરતમાં પતરો વાંચતો હતો, તથા અકલથી વાત કરતો હતો. તેની આ હાલતમાં તસવીર જોારીઆમાં

આવી હતી અને પારલામેન્ટની સભાનાં ઘણાં એક અધીકારીઓ તેને જોઈ ગયા હતા, અને તે ઉપરથી શેહેરમાં જે ઘોંઘાટ થાયો, અને પારલામેન્ટમાં ચક્રચાર ચાલી, અને તે સઘળાંનું ફલ એ નીપજઈ કે હુમણા એ ખાતામાં જે ઉત્તમ શુધારો તથા શુષ્કોતે શરૂ થાયું. દરદીઓની ઉપર ઘણી બંધી રાખવાનાં નુકસાંનમાં હેવો એક દાખલો બતાવીઆમાં આવીઓ કે તાંહાં એક અસતરી હતી તેને પણ ઉપલા શખસની માફક આડ વરણ શુધી બાંધી રાખી હતી, કાંચેને હેડું ધારતા હતા કે, જે તેને છુટી કરીઆમાં આવેતો કાઢીને ખારી નાખશે, પણ જેમ જેમ તેની ઉપર બંધી થાતી હતી તેમ તેમ તે ધવારે ચીરડાતી હતી. જરથી તેને છોડીઆમાં આવી તારથી તેની હાલત શુધરી અને આખી હાસપીટાલમાં ઓરડાનું બારણું બંધ કરીઆ વગર શુધારી પરવાનગી તેનેજ હતી, કાંચેને તેનાં દીલમાં કદાચ હેવો વીચાર આવે કે મહેને કેદ કીધીજતા તે વીશેનાં જોગસાથી તેની તંદરોસતી પાછી બીગડે. અંતે એ અસતરી એટલીતો શુધરીગઈ કે પાછલથી તે કાંઈ કરતી નહી હતી, પણ આખો દાહડો એ “ડાલ” પુતલાંની સાથે રમીઆ કરતી હતી, અને એમ સમજતી હતી કે તે તેનાં છોકરાં છે. એ ઉપરથી માલુંમ પડે છે કે, દેવાંનાંઓની હાલત સુધારવાને કેહવા ઈલાજ કરવા જોઈએ.

શુનાંહ કરીઆ પછી સરકારની તરફથી જે દરદીઓને આ ખાતામાં મોકલીઆમાં આવે છે તેઓને માંથે દર વરશે ચીઆલીસ હજાર રૂપીઆનો ખરચ થાએ છે. દરએક દરદીને માંથે દર વરશે ૩૫૦, રૂપીઆ થાએ છે હેવો અરશરો કાહાડેલો છે. શકતીવાલા દરદીઓનો ખરચ તેમનાં સગા વાહાલાં પુરો પાડે છે. વલી ગરીબ નાંચાર દરદીઓને વાસતે હેવીજ એક બીજી હાસપીટાલ છે તેનો ખરચ સરકાર તથા લોકોનાં હુગરાં છાત્રાંથી પુરો થાએ છે. એનું નામ હાંનવેલ હાસપીટાલ કરીને છે અને તાંહાં ઘણુ કરીને ૮૦૦ થી ૧૦૦૦ દર દીઓ હાએ છે. ઇંગલંડ અને ઇસક્રાટલંડનાં બીજાં મોટાં શેહેરોમાં પણ દેવાંનાંઓને સાડી હાસપીટાલો છે, તે ઉપરથીજ વીચાર કરવાને બની આવશે કે, આ વાંચેનાં કમનસીબોને સાડી ઇંગલંડનાં લોકો કેટલી મદદ તથા મેહનત કરે છે.

ગ્રીનીચ હાસપીટાલ.

જેઓની ઉપર ઇંગલંડનાં મોટાં નાંમનો આધાર છે, જેઓ ઇંગલંડની ઉપર આવતી હુગરાઈને વખ તે પોતાની દેવાવરી બતાવવામાં પોતાનાં જાનને ભારી જોખમમાં નાંખે છે, તથા ફુનીઆનાં સઘળા ભાગો ઉપર ઇંગલંડની સત્તાને સાડી જાંન મેલવે છે, તેઓ જાહરે અશકત અથવા છુટા થાએ, તારે તેઓની જાંન ભરેલી રીતે પરવરશી કરવાને ઇંગલંડની સરકારે એક મોટું ધરખખાતું સધાપીડે છે. પાદશાહની દરીઆઈ દેશનાં લ ગકરનાં સીપાઈઓ તથા “શાયેલ નેવી” નાં ખલાસીઓએ અગત જોગ વરણ ચાકરી કીધા પછે, અથવા અશકત થયાથી વધારે ચાકરી નહી કરી શકે, તારે તેઓને સુખ અને આદરમાંથી રેહવાને બની આવવાને સાડી ઉપલું ધરખખાતું ઉલું કરીઆમાં આવોડે છે. એ સીપાઈઓને દરરોજ એક શીર્ડીગની પેનશન મહે છે, પણ જેઓ આ ખાતાંનો લાભ લીએ છે, તેઓને ઉપલી રકમ છોડવી પડે છે, કાંચેને તેઓની ઓરાફી પોશાકી ઉપર હુઆં વધારે ખરચ થાએ છે. આ ધરખખાતાંની ઈમારત લંડનથી છ માઈલ દુર ગ્રીનીચ ખે બાંધેલી છે, અને તેની આસપાસ એક મોટો બાગ કીયેલો છે. રેમસ નદી તેની જીજ વેગલાઈએ વેહે છે, અને આ ઘરડા પેહલવાંને જમ અને તેમ સારી અને ખુશનુંમાં હવામાં રાખીઆમાં આવે છે. આ ઈમારત માં આસરે તરણુ હજાર આદમીઓ સમાઈ શકે છે. તેમાં કેટલાંએક મોટાં દીવાંખખાનાં કરી પછે તેમાં હા રેશર નાંખળા ઓરડા કરીઆમાં આવીઆ છે, અને દરએક ઓરડામાં એક નજી રેહે છે, અને તાંહાં એક દબલ અથવા પેટી અને એક નાંખળા ઘોલીઓ રહી શકે તેટલીજ જગા હાએ છે, પણ પેલા રેહનારને કોઈ રીતે અડચણ પડે તેવું નથી. તેઓનાં થોડા સામાનની જોડવણ અને સફાઈ જોવાથીજ આપણને ખુશી ઉપજે છે. દરએક નજીનાં ઓરડામાં લડાઈનાં અથવા વાંહાંજીનાં નાંખલા ચીતરો હતાં. જે વખતે હમો આ

ખાતું નેપા ગયા હતા, તે વેલાએ તાંહાં ઘણાએક ધરડા સીપાઈએ હતા, તેમાંના એક ૧૧૦ વરસનો હતો, પણ તે ઘણો આઝારી હતો. બીજા બે ૭૯ વરસની વયેનાં હતા, તેમાંનાં એક ત્રણલગરની લડાઈમાં જે વાંહાંણ ઉપર લારડ કાર્લીગબરોક સરદાર હતો, તે વાંહાંણમાં આકરી કીધી હતી, તેની સાથે કેટલીએક વાત ચીત કીધા ઉપરથી હેવું મારુંમ પડીઈ કે, આ લાંબી ઉમરે પણ તેને પોતાનાં આગલા જનમારાની સઘળી વીગત યાદ હતી. જે જે લડાઈઓમાં તે ગુંતો હતો, તેનું વીગતવાર બધાંન તેણે કીધું, અને સરકારની આ કરી તેણે સારી પઠે બજાવી હતી, તે વીચારથી તે ઘણો હરખમંદ દેખાતો હતો. એ શખસને હમેએ પુછીઈ કે, હવે લડાઈમાં જવાને તે ખુશીછે ? તારે તેણે જવાબ આપીએ કે નહી, હવે મારી વયે ઘણી પોં હોયી, અને હવે જીવાંન શખસોનુ એ કાંમછે. પણ હમેએ તેને ફરીથી પુછીઈ કે, કુર દેશની લડાઈતા નહી, પણ કદાપી ઈંગલંડની ઉપર, કરેંનમ અથવા બીજે કોઈ રાજવાલો હુમલો કરે, અને ઈંગલંડની સરકારની તર ફરી હવો હોકમ થાયે, કે દરએક આદમી જેનાંમાં કાંઈની શક્તી હોએ, તેણે આકરીમાં આવવડું તો તે સું કરે ? એ ઉપરથી તે ભારે જોસસામાં આવીએ, અને મોલીએ જ સું ? ઈંગલંડની ઉપર હોમલો ? જો એ મજ હોએતો આ ઘડીએ હું તઈઆર થાઈ અને બુધો છેઈ તોપણ ઘણાએક જીવાંનેનાં કરતાં સારી આકરી કરે, અને જે માહુરીથી વધતું નહી બનેતો, આ ઝોરડાનાં કરતાં હેવી લડાઈમાં મરવું બેહતર સમજુંછ. આ વીગત ઉપરથી વાંચનાંરનાં જોયામાં આવશે કે, ઈંગલંડનાં લોકોના પોતાનાં દેશ ઉપર કેટલો પીઆરછે. આ ઉમરે પણ, પોતાનાં દેશને માટે લડવાને સાડ પેલો સીપાઈ તઈઆર થયો. હેવા દેલાવર શખસોનાં પા છલા દાહડા સુખ અને નીરાંતમાં કાહાડવાને આ ધરખખાતું સથાપીઆમાં આવીઈછે તેથી સરકાર અને તે સરકારની આકરીમાં રેહનાંરએ, એ બંધેને માંનછે. એજ ખાતાંમાં ૭૯ વરસનો બીજો શખસ હતો, તે લારડ નેલસનનો આકર હતો, અને તે કેહતો હતો કે, જારે નેલસનને વાંહાંણ ઉપર ગોલી લાગી, તારે તે તેની પાસે હતો, અને નેલસનને છેલ્લુ કાકીનુ કપ તેણે પાચું હતું. જે જે લડાઈમાં નેલસન ગુતેલો હતો, તેના સીલ્લા છાપા ઉપર છાપેલાં ચીતારો તેનાં ઝોરડામાં રાંચેલાં હતાં, અને એ સઘળા ચીતારો મથેનાં બ નાંવનુ વીગતવાર બધાંન તેણે હમારી અરજ ઉપરથી કીધું હતું.

આ સીપાઈએને દર રવીવારે બંદગી કરવાને કુર નહી જવાને વાસતે તેજ ઈમારતને લગતું એક દેવળ બાંધીઆમાં આવીઈછે. તેએને કુરસુદનો વખત ગુજારવાને કંટાલો નહી આવે, તેવું કરવાને સાડ તાહાં એક ખુસતકખાંતું પણ બનાવીઆમાં આવીઈછે, તાંહાં સારાં ખુસતકો તથા દરરોજનાં વરતમાંન પતરો ચેલીઆમાં આવેછે. આ ઈમારતમાં એક મોટું દીવાનખાંનુછે તેને “પેનટીંગ હાલ” કરી કેહેછે, તેનાં તરણ લાગ કીધેલાછે. એ મથેનો સઢથી મોટો લાગ જેને “ગ્રાંનડ હાલ” કરી કેહેછે તે ૧૦૬ ફુટ લાંબો અને ૫૬ ફુટ પેહુલોછે, તેમાં નાંમીયા દરીઆઈ સરદારોની તસવીરો તથા સમુદરોમાં થાએલી મોટી લડાઈઓનાં ચીતારોછે. સઢથી નાંમીયા દરીઆઈ સરદાર નેલસન જાહેર પંદર વરસની વયેનો હતો, તાહુરે બરકથી બંધાઈ ગીએલા દરીઆમાં એક રીછની ઉપર હોમલો કરવાને દોડીએ હતો તાહુરથી તેની દેલાવરી મારુંમ પડી હતી, તે બનાંવ પછી જેટલી લડાઈઓમાં તે ગુતેલો હતો તે દર એક લડાઈઓનાં ચીતારો આ દીવાન ખાનાંમાં ચેલીઆમાં આવીઆંછે, તેજ ઉપરથી જે કોઈ શખસ નેલસનની તવારીખ લખવા માહેતો, આ ચીતારો જોયાથી કેટલેએક દરજે બની શકે. ૧૭૯૮ નાં વરસમાં નાઈલ નદીની લડાઈની વેલાએ જે પોશા ક નેલસને પેહરીએ હતો, તે આ દીવાંનખાંનાંમાં જલવી રાખીએછે. ત્રણલગરની લડાઈની વેલાએ જે ડગલો નેલસને પેહરીએ હતો, અને જેની અંદર થાઈને તેને ગોલી લાગી હતી, તે ડગલો પણ આ જગાએછે. તેની અંદર પેહરેલાં વાસકુટ ઉપર લોહીનાં દાગ હજુર દેખાએછે.

સર ક્રાંનસીસ ડરેક નાંમનો નાંમીયા દરીઆઈ સરદાર, જેણે આખી પુરથવીની આસપાસ દરી

આઈ સફર કીધીછે તેણે ને “આયુષ્ય” એટલે દરીઆમાં શુરજ તથા સેતારાઓની ઉંચાઈ તપાસવાનું ચંતર વાપરીઈ હતું તે હીંઆં વ્યાપણ દીકામાં આવેછે. સર જાન ક્રાંતકલીનની શોધ કરતી વેલાએ, તે સુરા અમલદારની કેટલીએક જનસો નેમકે છરી, કાંટા, એક નાંધલી ચોપરી, તથા ઇંગરેજ સીકા વીઝરે બીજી જનસો ઠાકર રેએને મલી હતી તે હીંઆં જોયામાં આવેછે.

આ ઇમારતમાં રેહનારા સીપાઈઓની સંખ્યા ઘણી મોટીછે, તેથી તેઓને સાડ ખાંણ પકાવવાનું બગરચીખાંનું જોવા લાગેછે. સઘણ ખાંણ બાફની ગરમીથી પકાવીઆમાં આવેછે. વ્યાપણ લોકોનાં ની આવતાનાં જમણને સાડ વાશણ વાપરેછે, તેનાં કરતાં પણ મોટા વાશણોમાં ઉપલા શર્ખસોને સાડ સેરવો તથા પુડીંગ બનાવીઆમાં આવેછે. તેઓને ખાંણ સાડ અને સુતરૂં મહેલે અને તે સાથે બીર તથા પોરટર પણ વ્યાપીઆમાં આવેછે. એ પરમાણેની સઘળી માવજતથી દરએક જણ સરકારની લાંબી ચાકરી કીધા પછી પોતાનાં બાકીનાં દીવશ શુખ અને સંતોશમાં ગુજરતા હતા. ને સેવરોની બધરીઓ હોએ, તેઓને તાંહાં રેહવા દીધામાં આવતી નથી, પણ તાંહાં આવીને તેઓને મલવાને પુરતી છુટછે.

ને ઇમારતમાં આ ધરમખાતુંછે, તે પેહલવાં એક પાદશાહી મેહેલ બનાવવાને ધારેલી હતી. એ ઇમારત ઘણી ખુબસુરતછે અને ચાર બાજુથી ચાર લાંબી હાર કરી વચમાં એક મોટો ચોક ફાહરેલોછે. એ ઇમારતને એક બાગ પેહલાં સરકારનાં ખરચથી (૩૬૦૦૦૦) તરણ લાખ શાહાડ હજાર રૂપીએ બંધાયેલો, તાહર પછી જરે હીંઆં ઉપરું ધરમખાતું સધાપવાને થડીઈ, તારે લોકોએ તે કાંમની મદદમાં (૬૦૦૦૦૦) છ લાખ રૂપીઆ ભરીઆ હતા. આ ધરમખાતાનાં ખરચને સાડ દર વરસે (૧૪૦૦૦૦૦) ચઢેલ લાખ રૂપીઆની આવકછે, તેમાં બે લાખ રૂપીઆ દર વરસે પારલામેન્ટનાં હોકમથી સરકારની તરફથી મહેલે, તથા દાંનચોરીથી જોવા માલ પથાર કરેછે તેઓને યાતા દંડ એ ખાતામાં જાયછે. કાપતાં કીડ નાંમ નાં એક મોટા દરીઆઈ ચોરની મતા ને સરકારે જપત કીધી હતી તેનાં ૬૪૦૦૦ રૂપીઆ તથા ૧૭૧૦ નાં શાલમાં સરકારે કોલસા ઉપર ને જઘાત લીધી હતી, તેનાં ૬૦૦૦૦ રૂપીઆ તથા અરબ આવ ડરવેનટવાટર નાંમનાં ઉમરાવે પાદશાહની સાંમને બલવો ઉઠાવીઓ હતો, તેને ગરદન ત્રારીઆ પછી તેની વરસ દાહડે ૬૦૦૦૦ રૂપીઆ ઉપજ, તેટલી અસકીઆંમત આ ધરમ ખાતાની થાપણમાં વ્યાપીઆમાં આવીછે. રાગરઠ આસબલસઈન નાંમના એક શંખસે આ ખાતાને (૨૦૦૦૦૦) બે લાખ રૂપીઆની બખશેસ કીધી હતી, તે પણ અસલ થાપણમાં દાખલ કીધીછે. આ હાસપીટાલની પડોસમાં ખલાસીઓનાં આસરે ૧૦૦૦ નાવારેસ છોકરા તથા છોકરીઓની પરવરસીને સાડ એક ધરમખાતુંછે.

ચેલસા હાસપીટાલ.

જેમ વાંહાંણ ખાતાનાં ખલાસીઓ અથવા સીપાઈઓને વાસતે ઉપર જણાવેલું ધરમખાતુંછે, તેમ લશકર મા ચાકરી કીધા પછી નાંકડઅત તથા અશકત થાયેલા સીપાઈઓની પરવરસીને સાડ ચેલસા હાસપીટાલછે. આ ધરમખાતાની ઇમારત બાંધવામાં (૧૫૦૦૦૦૦) પંદર લાખ રૂપીઆનો ખરચ થાયોછે. તે મથેની સઘળી જોડવણ ઘીનીય હાસપીટાલનાં જોવીછે. આસરે ૪૦૦ સીપાઈઓ તાંહા રહી શકેછે, પણ આસરે ૭૬૦૦૦ જુઠા સીપાઈઓને એ ખાતાંમાથી દરરોજ પાવલો, છ આનાં તથા અરધા રૂપીઆને હસાવે મદદ મથેછે, તેથી તેઓ બાહરે રહી પોતાનું ગુજરાણ કરેછે. જ્યો ધરમખાતામાં રેહેછે તેઓને સાડ માથા દીડ દર મહીને ૩૦ રૂપીઆ થાયેછે.

જેનજરગ હોમ.

આ ખાતા વીશે હીંડુસથાંનનાં લોકોએ અગત કરીને જાણવું જોઈએછે. હીંડુસથાંન, આરબસથાંન, આફરીકા, ચીન, મલાકા, મોજાંમબીક તથા પસીફીક સમુદ્રનાં દખણ બાગના રાષ્ટ્રનાં ગરીબ લોકો જ્યો

હંડનમાં જાએ, તેઓનાં ઉતારને સાડે "ચેતનચરણ હોમ" એટલે "પારકા લોકોને સાડે ઘર" એવે નાંમનું એક ખાતું સથાપીઆમાં આવીઈંછે. ઉપલા રેશો ખાતેથી વાંદાંજોમાં જે ખલાસીઓ જતા હતા, તેઓ ને પાછી ચાકરી નહી મળીઆથી તાંદાંજ રખડતા ફરતા હતા, અને તેઓની પાશે કાંઈ જુજ નાંજુ હોએ તેના તેઓ સંભાલ પણ કરી શકતા નહી હતા, તેથી કરીને તેઓની અવસથા ઘણી ખાંડી થાતી હતી, અને તે તેજાથી ઇંગરેજોના દીલમાં દયા ઉતપન થાઈ અને આસરે એક લાખ "રૂપીઓ ખરચીને "વેસ્ટ ઇન ડીઆ ડાક રોડ" નાંમનાં રસતા ઉપર એક મોટી અને સોભાઈતી ઇમારત બાંધીછે. એ ખાતું સને ૧૮૫૦ નાં વરસમાં હુંગાડીઆમાં આવીઈં હજું. જો કે એ ખાતામાં જોએ જાઈને રહેછે, તેઓ ધરમ ખાતે રહે છે હેજું કેહવામાં આવે નહી, કાંએજ તેઓ પાસેથી જુજ લવાજમો લીધામાં આવેછે, તોપણ જે લવાજમો તાંદા લીધામાં આવેછે, તે હેવોછે, કે તે ભાવે કોઈબી દેકાંજો તેઓને રહેવાનું તથા ખાવાનું મહે નહી દર એક આદમી દીક દર અઠવાડીએ ૪ રૂપીઆ લીધામાં આવેછે. અને તેટલા ભાવમાં દર રોજ તરણ વખત ખાણુ મહેજે. ડાકટરનો તથા ઘોભી તથા નાંદવાનો ખરચ પણ ઉપલબ્ધ રકમમાં આવીઓ. આ ખાતાંનો લાભ વાંદાંજનાં ઘણાખરા ખલાસીઓ લીએછે અને આખાં વરસનો હીસાબ કાઢાડતાં તાંદાં દર રોજ ૫૫ થી ૬૦, આદમી રહેછે હેજું માર્જમ પરછે. તારીખ ૧ બી જુન ૧૮૫૭ થીતે તારીખ ૩૧ મી મેએ ૧૮૫૮ શુધીનાં વરસમાં સઘળા મર્જાને ૪૯૫ આદમીઓએ આ ખાતાંનો લાભ લીધો હતો. આ ગરીબ માંજુસો પાસે જે કાંઈ હોએ, તે જાલવવાને પણ એ ખાતાંના કારોબારીઓ મેહનત કરેછે, તથા તેમને દેશ મોકલવા સાડે વાહાજોમાં ચાકરી મેલવવાને પણ ઘટતી કોશેસ કરેછે. આ ગરીબ લોકોની આ પરમાણુ આદાવનત થપાથી તેઓ ઇંગરેજ લોકોના ઘણો ઉપકાર માનેછે, અને જોએ એ ખાતું જોવા જાએછે તેઓ ની આગળ તે ઉપકાર ઘટતા રાખરોમાં કહી સંભલાવેછે.

અકરણ ૨૦ મું.

ગમત અને મોંઝનાં કારખાનાં.

ગમતનાં કારખાનાં જોવાનો સરતો ભાવ—નાંટક તથા ગામ્પેલુ અને નાંચનાં કારખાનાં. રામ્પેલ ઇટાલીઅન એપેરા તથા હર માન્જેસ્ટ્રીસ-થીએટર. એ બંધે ખાતાં મધે થાતી જોયી રમતો તથા ગામ્પેલુ—ઇમારત તથા એકઠાની પુન્યસુરતી—એ ખાતાંનો એક મોહોસખનો ખરચ, ઇતીઆરી, પરીનસેસ થીએટર—એ જગાએ “સીઇનરી” નો ભારી ખરચ—ખીળ થીએટરો. “ક્રાનસરચ” એટલે શક્ય ગામ્પેલુનાં કારખાનાં—સીરિનેકરસ—સોંગ તથા “ટોગની રમતો—ઘોડાની તથા આદમીઆની કસરતનાં ખેલ—કરીમારન ગારકનસખા મલતી તરેફવાર ગમત—નાંચવાનો. એટલે—પુતલાઓનો નાંચ તથા નાંટક—કસરતનો તમાસો—નાંટકનો ખેલ—ખાવકોનો નાંચ—“કાસમારાખીકવીજીસ” નાં ચીતરો—ખાગની પુન્યસુરતી અને તેમાં રમત સાથે કીધેલી તરેફવાર જગા—આતશ ખાલ ઇતીઆરી વાકસાહલ ગારકનસ કાસેપીઅ ન—લંડન શેહેરનો દેખાવ તથા તરેફવાર ખીલ ગમત ગયોખ—પાલીટ્રેકનીક ઇનસ્ટીટીજીશન—એપેસખ તથા આ સકાટ ખાતે થાતી ઘોડાની સરતો રસતે રસતે થાતા તમાચા.

હરેક શેહેરમાં જાઇએ, તાંહનાં ગમત અને મોંઝનાં કારખાનાં જોવાને આપણને ઘણી ઉલટ થાએ છે, અને અગત કરીને પારીસ તથા લંડન જોવાં શેહેરમાં તેવી ઇછા વધારે છુટે છે. જટલી ગમત અને મોંઝ પારીસમાં મલે છે, તેટલી લંડનમાં મલતી નથી, તોપણ આ શેહેર ખાતે સારી ગમત અને મોંઝ પુરી પાડવાનાં પુરતાં ખાતાં છે. વળી એ ગમતનાં કારખાનાં હેવી રીતે બનાવીઆમાં આવીઆં છે કે, તેમાંથી આપણને પુણી અને અકલ એ બંધે મલે છે. એ મોંઝ અને ગમતનાં કારખાનાંઓ જોવા જવાને આપણને જ દર આપવો પડે છે, તે કાંઈ ઘણું મોંઝ પડતો નથી. જમ એાછી કોમત કરીઆમાં આવે છે, તેમ વધતા લોકો જોવાને જાએ છે, તેથી ખેલ કરનારને વધારે નફો થાએ છે, તે ઉપરથી જમ અને તેમ સઘળી જગાએ એાછા ભાવ કરીઆમાં આવે છે, અને તેથી તવંગર અને ગરીબ, સઘળાઓને તે મોંઝ અને ગમત નો લાભ લેવાને બની આવે છે. આપણી ટાપુમાં ઉંચે દરજ્જેની ગમતની કેટલી ખુટ છે, અને જોવારે કોઈ સારી ગમત મેલવવાની જોગવાઈ બને છે, તેવારે તેનો લાભ લેવાને કેટલું મોંઝ પડે છે, તે આપણે સારી પડે જાણીએ છે. અતરે થાતા સારા નાંટકો જોવા નવું હોએતો તરણથી વધારે રૂપીઆ આપીઆ વગર છુટકો નહી. યોડા ઉપરની કસરત જોવાં જાએ તો તેમજ વધારે નાંચ કાઢાડું પડે. કોઈ હાથ ચાલાકીનો ખેલ કર નાર આવીએ તો તેની તીકેટનો ભાવ આપણને પરવડે નહી. વધી તે સાથે આપણને હાંઆં જ ગમત મલે છે તે ઇંગલંડની સસતામાં સસતી ગમત આગલ કરા હીસાબમાં ગણીઆમાં આવી શકે નહી. જો ઇંગલંડમાં આપણે અરથા રૂપીઆમાં જોઈ શકીએ છઈએ, તે મુંબઈમાં દશ રૂપીઆ આપવાને આપણે ઘણા સમજીએ નહી એટલેતો ગમતની અંદરજ ફેરે છે. ખીસારી મેટલ જીવી આખી પુરખવીમાં નાંખીએ ઇમારત એક અરથા રૂપીઆમાં જોવાઈ શકાએ છે. ગામ્પેલુ તથા નાંચ અને નાંટકનાં મોટાં કારખાનાંઓમાં એકક પરમાંજો ચઢડતા ઉતરતા ભાવે છે, તેમાંનાં કેટલાએક મોંઝા છે તો પણ એસવાની જગાની પુન્યસુરતી તથા ઉંચી ગમત તરફ નેગાહ કરતાં તે મોંઝા ગણાતા નથી. આકી બીજાં ઘણા ખરાં ખાતાંઓનો અરથા રૂપીઆ મોંઝ જોઈ શકાએ છે.

નાંટક તથા ગામ્પેલુ અને નાંચનાં કારખાનાં.

“કોલેન્ટ ગારડન થીએટર” અથવા, “રામ્પેલ હાલીઅન એપેરા” તથા “હર મોન્ટેસરીસ થીએટર” નામનાં નાંટકનાં જે બે મોટાં ખાતાં છે, તે ખરેખર મેટ્રેલ જવાં છે. એઓની અંદરની બાંધણી તથા રમત કરનારાઓની અંદર તમાસગીરીની બેઠકની નગાને સણુગાર નિધનના આપણે ઠક થાઈ જાઈએ. તરેહ વાર રંગ અંદર સુનેરી ધોર સાધનાં સણુગારે સધળી બાજુએ આપણી નજરે પડે. આપણી ટાપુનાં નાંટકનું જે ઘર છે, તે આ નાંટકનાં મેટ્રેલોની આગલ ઝૂકી બરાબર છે. ઉપલા બે થીએટરોમાં પાંચ માર છે અને દરેકની ઉપર “બાકસ” એટલે નાંધલા નાંધલા એરડાઓની હાર બનાવી છે, અને હેવા દર એક “બાકસ” ની અંદર છ જણને દાખલ કરી આમાં આવે છે. એ નાંધલા એરડાઓની બાજુએ રેશમી સાદીનની આવરો હોય છે, તથા બીજાં સણુગાર પણ ઘણાં સારાં હોય છે. ઉપર જણાવેલા બે થીએટરમાં જે રમત તથા ગામ્પેલુ કરી આમાં આવે છે, તે હાલીઅન નાશામાં થાય છે તેથી જ એ તે બોલી સમજતા નહીં હોય, તેઓ તે રમતને બરાબર સમજ શકે નહીં, તેથી દરરોજ હજારો લોકો તાંહાં જાય છે. જે નાંટક હોવામાં થાય છે, તે ગામ્પેલુનાં રાગમાં થાય છે, અને જ એ નાંટક કરે છે તેઓ હંમેસાં સઘી સરસ ગાણુરા હોય છે, તેથી ફક્ત ગામ્પેલુથી જ આપણાં હવ ખુશી થાય છે, અને જ એ રમત નથી સમજતા તેઓ પણ તાંહાંથી ખુશ થાઈને જાય છે. જ એ હોવામાં રમત કરે છે, તેઓને એક એક રાતની મેહનતને મોટો લવાજમો મળે છે. હાલમાં રામ્પેલ હાલીઅન એપેરા એ જાતનું સઘી મોડું ઘર છે, અને તેના અલેક તેમાંથી મોટો ફોલતમંદ શખસ થાય છે. ઘણી વખતે સાંહાંજનાં મોડેથી ગયા હોય એ તો તીકીટ મે મળી, વાસતે હેવા ખાતાં જેવા નવાની તીકીટ એક દાહડો આગમનથી મંગાવવી જોઈએ. આ ઈમારત બાંધવામાં ચાર લાખ રૂપિયાથી વધારે ખર્ચ થાય છે. આથી ઉતરતો હર મોન્ટેસરીસ થીએટર ગણી આમાં આવે છે, તાંહાં પણ સધળી રમત તથા ગામ્પેલુ “હાલીઅન” માં થાય છે. એ જગ્યાએ માટે મોઈનલ પીકેટોની નીનાં ગામ્પેલુની અતીથે તારીફ થાતી હતી, અને હરેક રમતમાં તેનું નાંચ જણાવી આમાં આવી કે હજારો લોકોની ઠક તે દીને તાંહાં ખેંચાલી જાય છે. આ ગાણુરીનાં ગીતની કીમત તથા ખુબીમાં આ એક જ દાખલો જણાવવાને બસ છે કે, એક વેલા ડબલીન શેહેરનાં એક થીએટરની રમતમાં તે સાંમેલ થાઈ હતી, તારે તેનાં ગાવાંથી લોકો એટલાં ખુશ થયા હતા કે રમત ખલાસ થયા પછે, તેની ગાડીનાં ઘોડા છોડી નાંખીને પોને ખેંચતા ખેંચતા તેને ઘર લઈ જઈ ખેંચી લીધી હતી. એ જ થીએટરમાં આગલ જની લીડ ગાતી હતી, તે વેલાએ તાંહાં ચલતી ઠકનો પાર નહીં હતા. એ થીએટરો હંમેસાં આમાં ભરાઈ જાય છે. સઘી સરસ જગા મેહનતના માર ઉપરનાં બાકસોની ગણી આમાં આવે છે, પછી ઉપરનાં મારોની અને પછી આંતરથી થીએટર અને ગી બાલારોની. ગી બાલારોનાં ભાવ સઘી એ છે હોય છે. રમત કરનારાઓની સપાટીને લગતી “સ્ટાલ” ની જે બેઠક છે, તાંહાં ખુશીએ ગોડવી આમાં આવે છે, તે જગા પણ ઘણી જ સરસ અને તાંહાં બેસનારાઓ પાસેથી આદમી દીક એક ગીની લીધામાં આવે છે. કોઈ વાર એ ભાવ અરધો કરી આમાં આવે છે. એક એક બાકસ જેમાં છ છ જણ બેસી શકે તેનાં માર પરમાં જી તરીકથી હેંશી રૂપિયા લીધામાં આવે છે. વખતે કેટલા એક લોકો આગમનથી હેવા બાકસો માંડી રાખે છે, અને પછી રમતને દીને વધારે ભાવે જોને ગરબ હોય તેને આપે છે, એટલી લીડ એ જગ્યાએ થાય છે. આંતરથી થીએટરમાં જગા પરમાં જી હોડીથી પાંચ રૂપિયા અને ગી બાલારોમાં તેથી ઉતરતો ભાવ છે. એ પરમાં જી તવંગર અને ગરીબ સધળાઓ આ ઉંચે દરજ્જાની મંમત નો લાભ લઈ શકે છે. હર મોન્ટેસરીસ થીએટરમાં આસરે ૧૮૦ બાકસ છે અને રામ્પેલ હાલીઅન એપેરા માં ૨૦૦ થી વધારે છે અને દર એકમાં તરણ હજારથી વધારે આદમીઓ શમાઈ શકે છે. હાવા એક ખાતાંનાં એક મોહસમને ખર્ચ નીચે જણાવી આ પરમાં જી, ગામ્પેલુ સાધનાં નાંચનાં ૧૦૦૦૦ રૂપિયા; આસેટનાં

નાંચનાં ૧૦ ૦૦૦૦ રૂપીઆ; ગાણારામોનાં ૩૫૦૦૦ રૂપીઆ; જે રમત હોય તેનાં બનાંવે પદદા ઉપર રંગવ નાં તથા તે પરમાંજી રમત કરનાંરામોનાં પોશાકનાં ૬૦૦૦૦ રૂપીઆ; રોશનીનાં ૧૩૦૦૦ રૂપીઆ; પગાર તથા માંણસોનાં ૩૦૦૦૦ રૂપીઆ; ખારણા આગલ લશકરી સીપાઈઓ રેહુછે તેનાં ૧૫૦૦ રૂપીઆ; જીનલે એક મોટાસામનો ખરચ ઉપર જણાવીઆ પરમાંજી આસરે (૨૫૦૦૦૦) બે લાખ પચાસ હજાર રૂપીઆનો થાયછે.

બીજા ધીએટરો નીચે જણાવીઆ પરમાંજીછે; પરીનસેસ ધીએટર, ડરરીસેન ધીએટર; હે ગ્રારકેટ ધીએટર, આલેફી ધીએટર; લાઇથીઅમ ધીએટર; વીક્ટોરીઆ ધીએટર; સરે ધીએટર; સેન્ટ જમસ ધીએટર; સોહો ધીએટર; ઓલીમ્પીક ધીએટર; સીટી ધીએટર, ઇતીઆદી. આ સપળા ધીએટરો અડવાડી આનાં ઘણાખરા દીવસ ચાલુ રેહુછે. પરીનસેસ ધીએટર દર રોજ ચાલુ રેહુછે અને જે ધીએટરોનું કાંમ ઇંગરેજ જીળાંનમાં માલેછે, તેમાં આ સહી સરસ ગણાયછે. નાંમદાર રાંછીની વડી છોકરી પરીનમેસ રામ્બલ ઉપરથી એ ધીએટરને ઉપજું નાંમ આપીઆમાં આવીઉંછે. 'એ નાંદકશાખાનો વડો કારભારી મીઠો મારલસ ક્રીન કરીને હોતો તેણે તેને સાડ મોટું નાંમ મેલવીઈ' હતું. એ ધીએટરમાં ઘણુ કરીને શેકસપીઅર ની રમતો કરીઆમાં આવેછે, અને રમત કરનાંરામો હંમેસાં ઉંમી શક્તીનાં શખસો હોયછે. મીસતર તથા મીસતરીસ ક્રીન પોતે ઘણાજ સરસ રમત કરનાંરાંછે, અને નાંદકનાં કાંમમાં તેઓની શક્તી મેલવેલે દરજે નીછે. મીસતર ક્રીનનાં વખતમાં એ ધીએટરમાં જે જે રમત થાતી હતી, તે રમત કરવામાં હોશીઆર શખસો કાંમે લાગતા હતા એટલુંજ નહીં, પણ જે જે રમત થાયે તેને લગતા બનાંવોની "સીઈનરી" દેખાવો આખેહુબ અને ઘણાજ સોભાઈતી રીતે દેખાડીઆમાં આવતા હતા. મીસતર ક્રીન પોતે જાતે એક મોટો વીદીઆ અભીઆસીછે, અને જે જે રમત તે લાવતો હતો, તે બાબદમાં ઘટતી ખેલ તથા તપાસ કરી તે વખતની જગા તથા તે વખતનાં પોશાકો વીધે ખાતરી કરી, તેજ પરમાંજીનાં પોશાક તથા બનાંવો સાથે લેકોની આગલ સઘળી રમતો મેલતો હતો. જેમ કે એક બનાંવ બજારમાં બનીઓ હોયે તો તે વખતે આપણે ખરેખર "ફ્ટેજ" રમત કરવાની જગા ઉપર બજાર માંહેજું જોઈજું—જે કોઈ બનાંવ રાતની વેલાએ તોફાંનમાં બનીઓ હોયે, તો તે ભાગ આવે તાહરે તાંહાં ખરેખર મોટું તોફાંન અને ગાજ અને વીજનાં અવાજે થાયેછે અને આપણે ખરેખર એક મોટાં તોફાંનનીજ વચમાં હોઈએ તેણે લાગેછે—પાહાડ ઉપર ચઢી જવાની તથા નદીમાં મેશી જવાની વાત આવી હોયે તો તે સઘળા બનાંવો આખેહુબ આપણી નજરે પડેછે. જે કોઈ બનાંવ લડાઈનો થાયો હોયે, તો તેનો બરાબર ખીઆલ આપવાને સાડ તેજ પરમાંજી હુધીઆરબંધ લશકરો અને ફીલ્લાઓ આપણાં જોયામાં આવેછે. જે કોઈ બનાંવમાં ફરેસતાઓ દેખાડવા હોયેતો તે પણ આખેહુબ નકલ કરીઆમાં આવેછે. પાંખો સાથની પરીઓ આપણે જોઈએછે અને એક ગમથી બીજા ગમ તેઓ ઉડે પણુછે. એ પરમાંજી આંખ, મન અને કાંન એ સઘળાને ખુશી કરવામાં મીઠો ક્રીન હ જારો રૂપીઆનો ખરચ કરતો હતો, તેમ હજારો તમાંસગીરો તાંહાં ગપાથી હજારો રૂપીઆ તે પેદા કરતો હતો, શેકસપીઅરની રમતો આપણે ગમે તેટલી વાર વાંચીએ, પણ તે રમતોની-ખરેખરી સમજ આપણા મનમાં મેસતી નથી, પણ જે એક વાર તેવી રમત હીંઆં જોઈ હોયેતો, તે આપણા મગજમાંથી કધી ખીસવાની નથી, અને એ રમતો એ પરમાંજી કીધેલી જોયા વગર શેકસપીઅરની અકલ અને તેની બનાંવેલી રમતોની ખુબી બરાબર આપણે પીછાંની શક્તા નથી. આ ધીએટરમાં દાખલ થવાનો ભાવ ઘણો નથી. બાકસોનો ભાવ' બેથી તરણુ ગીનીછે, ફટાલમાં એક ખુરશીનો પાંચ શીર્લાંગછે અને પીટનો બે શીર્લાંગછે અને ગીઆલ રીનો ભાવ તેથીબી ઉતરતોછે. બીજા ધીએટરોછે તે પણ સારાછે અને તેમાં દાખલ થવાનો ભાવ ઉપર કરતાં પણુ ઓછોછે. ઘણા ખરા ધીએટરોમાં નાંમદાર રાંછીને સાડ બાકસ જીદા હોયેછે અને તેઓનો સણગાર ઘણોજ કારસ હોયેછે.

ધીમ્પેટરો વગરે લંડનમાં ગમત અને ખોજની બીજી ઘણી જગ્યાએ. ફક્ત ગામ્પેલનાં શોકીઓને સાફ ઘણા ખાતાં છે તેને “કાંનસરટસ” કહી કેહે છે. હેવા ઘણા ખર્ચા “કાંનસરટસ” અરધા રૂપિયામાં જોઈ શકાએ છે. “સીરિનેરેસ” એનાં ગામ્પેલ તથા સોંગ જોવા જનંતરાઓ તાંહાં હરખમંદ થયા વગર પાછા ફરતા નથી. મીસતર તથા મીસતરીસ હાવરડ પાલ, તથા મીસતર અને મીસતરીસ જરખન રીડ તથા એ વા બીજા ચાલાક શખસો નાંધલી નાંધલી રમતો કરે છે, અને તેમાં ઘણીએક તરાંહનાં સોંગ લાવે છે, તથા ચાલુ રવાન અને લોકોની આંખો તથા સારી માંડી ચાલતાં હસવા સરીખા ટોંગો સાથે ફેંકી કરે છે, તેવી જગ્યાએ પણ દર રોજ તમાસગીરોની ભારી ઠડ ગરે છે. “આસટલીસ આખડી થીએટર” માં આદમીની તથા ઘોડાની કસરતનેાં અન્યએમ જેલ દેખાડીઆમાં આવે છે, કે જેવો આપણે દુનીઆનાં કોઈ બીજા ભાગ માં જોઈ શકીએ નહી. ઘોડાઓ હેવા ફેરવેલા હોએ છે કે બચાંને તાએમે રહી શકે, અને આદમીઓની કસરત જોઈએ તો જાણે તેઓનાં દીલમાં હાડકાં નથી. રખરતાં બનાવેલા રમકડાંને જેમ આપણે ગમે તેમ ખરડી તથા ફેરવી શકીએ તેમ વલીને તેઓ કસરત કરે છે. સાત ઘોડાઓને એક એકને સાથે ઉભા રાખી તે ઉપરથી કુદી જવું તે કાંમ તેઓને મનશે જેમ આપણે દાદર ઉપર મહડીએ છે તેવું સેંહલું છે. એ સઘળી રમતો તથા કસરતો બરાબર પીછાંનવાને સાફ નજરે જોવી જોઈએ છે.

કરીયારન ગારડનર.

ખોજનાં શોકીને આ ભાગમાં જોવી ખુશી ઉપજે છે, તેવી કોઈ બીજી ફેંકાંણે ઉપજતી નથી. આદમીની મેહેનત અને ખુદરતી દેખાવથી આ ભાગ હેવાતો રળીઆમનો બનીઓ છે, કે લંડનના કોઈબી રેહવાસી એક વેલા તાંહાં જ્યા વગર રહેઓ નહી હશે. હીઆં ઘણીએક રમતો થાએ છે, તે સઘળી જોવા લાએક છે. અરધા રૂપિયાની કીમતે આપણે તાંહાં દાખલ થાઈ શકીએ છઈએ, અને ખુલલી હવામાં જઈ લી રમત થાએ છે, તે સઘળી તે ભાવમાં આપણે જોઈ શકીએ છે, આઘી બીજી જે કાઈ રમત તથા નાંચ થાએ છે, તેના જીન છુટો દર આપવો પડે છે. એ ભાગમાં એક ધણેજ સોભઈતા જોલ એટલેા બાંધેયો છે, તેની ઉપર એ ભાગમાં આવનારા ખરડો તથા એરતોને નાંચવાને છુટ છે. વચ્ચે વાથે કરતાં ઉતરતા લોકો તથા ગરીબોને નાંચવાના ગોઠ ધણે હોએ તેઓને તે શોધ તાંહાં પુરો પાડવાને બની આવે છે. હીઆં ખરડો તથા એરતો એક એકને એલખીઆ વગર સાથે નાંચે છે. એ ભાગમાં એક થીએટર છે, તાંહાં નાંટક તથા ગામ્પેલની રમત કરીઆમાં આવે છે. હીઆં “મેરીઓનેટ” અથવા પુતલાંઓને નાંચ કરીઆમાં આવે છે, તે જોયા થી આપણને ઘણી ખુશાલી ઉપજે છે. એ રમતમાં જેમ આદમીઓ નાંટક કરે છે, તેમ પુતલાંઓ ભોલે છે, હી લે છે, ચાલે છે તથા હશે છે અને બોલતાં તથા ચાલતાં સઘળી એસારતો આદમીની આક્ર કરે છે. જે ધણી ધણે દર હોય તેતો એમજ સમજ કે, આદમીઓ પેયો નાંટક કરે છે. જેવી ગોડવણ કરેલી છે કે “સ્ટેનની” ઉપર મેલેલાં પુતલાંઓને તેઓની ઉપરનાં માલ ઉપર ઉભેલાં આદમીઓ, તરેહવાર દોરીઓથી બેંચીઆથી જોવી રીતે ચાલવું તથા હીલવું હોએ, તેમ તેઓને ચલાવી તથા ફેરવી શકે છે, અને પેલાં પુતલાંઓનાં હોત અમસથા હીલે છે, પણ જે અવાજ તેઓનાં મોઝાડાંમાંથી નીકળે છે, હેવું આપણે સાંભલીએ છે, તે પેલા દોરી બેંચનાંર અથવા બેંચનાંરાઓનાં અવાજ છે. તેઓ આપણી નજરે પડતા નથી. એ પુતલાંઓ જારે નાંટક કરે છે, તારે તેમાં હવ મેલવાનું જાકી છે એવું લાગે છે. એ તમાસો જોયા પછે કાંનસરટસ અથવા ગામ્પેલ જોઈએ છે, તાહેર પછી “બાલેટ” એટલે નાંધલા બાળકોને ખુબસુરત અને ફેનસી પોશાકો સાંધેના નાંચ થાએ છે. પછી કેટલીએક કસરતનેાં જેલ થાએ છે. પછી એક સરકસ કીવેલો છે, તાંહાં ઘોડાની ઉપર કસરત કરીઆમાં આવે છે. એ ભાગમાં એક જગ્યાએ “કાસમોરામીક લીઉસ” નાં કેટલાએક ચીતરો આપણે

જેમ “શરીરોએસકોપ” ની મારફતે આપણે નાંધણી ચીતરો જેઈ શકીએ, તેમ આ મોટાં ચીતરો જેઈ શકીએ. જ્યોત્સના દેખાવ હોય તો રાત અથવા દીવસ, તોફાન અથવા બરફ પડતો હોય, તે પરમાણુ આપણે આપણને સઘળા દેખાવો નજરે આવે. એ દેખાવો મોટાં શેરો તથા મેડુસાની અંદરનાં નાંધો તથા દેવળોની અંદર ધાતી મીસનો તથા આપણા અંતરનાં પાંખો શેરોના હોય. † વેનીસ અથવા સરસી મોટી નેહરો તેના તથા પારોસનાં કાંતરેખા મેડુસાનાં જે નાંધ ધારે હોય, તેના દેખાવ ઘણો જ સરસ. વેલુમીએને આ આગમાં ખેંચવાને વાસતે તાંદાં એક નસીબ જોનાર રહે, તે જ્યોત્સના સવાલ પુછે તેનાં જવાબ આપે. પુછનાર અને સવાલ કરનાર એક એકને જોતા નથી. એ જ વાતો દાંઈ ખરા પડતા નથી, પણ પેટા ઠગારો તે જવાબો લખવામાં ઘણા ખરા સાધારણ બનાવો બધાં કરે, તેમાં દરેક આદમીને દાંઈથી પોતા વીશે ખરું લાગે, તેથી વેલુમીએ ઠગારો. આ ઠગારો નાંધ મીસતર ધાલાયા કરીને હવે પણ કેલવાને ખુશાલી ઉપજે કે આ ઠગાર એક બે વરસ થયાં મેલસતરેનાં હાકમથી કાહાડી નાંખીઆમાં આવી.

આ આગમાં તમાસગીરોને તો દાંધાની રમત કરવાને વાસતે તથા બીજા કસરતો કરવાને સાથ હોવાથી જગ્યા કીચેલી. હીઆં તમાસગીરોની મરજમાં આવે કે તેમનું તોલ કેટલું તો એક કીડાં આપીઆથી તે માલુમ પડે, દાંધે એક જુલતી ખુરશી ઉપર બેસીઆથી તેની સાથે જોડેલું એક તરાણ આપણે વળત કેટલું તે જાણીએ. હીઆં એક સાંધો, અને તેની ઉપર પોથી ગાદી બેસેલી, તેની ઉપર આપણે જોઈ એક મુઠી મારી હોય, તે મુઠીને જો વળતમાં કેટલા રતલ થયું, તે ઉપર સાંધાની સાથે જાણીએ માંડેલા આંકડા ફરીઆથી તુરત માલુમ પડે. થોડું એક શુધી એક આદમીએ આગમાં બારી બંધતાં આવી જવાની ખબર આપી હતી તે જોવાને હજારો લોકો જતા હતા. આવલીની સાંધાની ગલી ફરીને તેને આગથી સલામી નાંખીઆમાં આવતી હતી અને પેટો આદમી તે આગની વચેવચમાં ફરી આ કરતો હોય. એ શખસે પોતાનાં આંગળે નહીં બંધે હોવી વસતુથી લપેટી નાંખી હવે. રાતનાં બાર અથવા એક વાગે તાંદાં આતસખાલ થાય, અને બહુ હવાની ઉપર જાય. એ પરમાણુ આ આગની અંદર તરેહવાર ગતત મેલે, તે સઘળાં વીસતારીને આ જગ્યાએ બધાં કરવાની જરૂર નથી. આ સઘળો તમાસો રાતની વેળાએ થાયે અને તાંદાં કીચેલી રોશની આગના રલીઆમના દેખાવમાં જોવાથી તે જગ્યા ઘણી ખુશ બને. આગમાં જુદે જુદે દેખેલાં મોટાં “પાંચોરામીક” ચીતરો મેલેલાં. હીઆં ખાવાની તથા પીવાની સઘળી વસતુઓ તુરત મળી આવે. કુંઆરા તથા નાંધણી કુંગારોનાં જવા આકારો કાહાડી આગને ઘણા ખુશાનમાં કીચે. કુંકામાં કહીલ્યે કે એક રાત ફરીમારનાં કાહાડેલી નકામની નહીં કેલવાયે. દર રોજ હજારો લોકોની તાંદાં ઠક મેલે.

વાકસાહાસ ગારડનરો.

ઉપલા આગની મતલબને મલતો આ આગ, અને તાંદાં પણ નાંધવાને વાસતે એક મોટો અને સોલજોતો ઓટલો. જોઈ રમતો ફરીમારનાં થાયે, તેવી ઘણીખરી હીઆં પંજુ થાયે, ખાટો આ જગ્યાએ વધારે લખવાની અગત નથી. તોપણ જો ફરીમારને જોઈ હોય, તેજે આ આગ અને તે મલતો રમત જોવા જવાને જુલવું નહીં.

કાલોશીઆમ.

હોયે આગલ કહેલું કે, લંડનમાં જે જે તમાસનાં કારખાંનાં, તે સઘળાં અમસી મળતું અને ખુશીન મેલે હવે નથી, પણ તેમાંથી આદમીનું ઘણું એક ગનીઆન વરે. હોવી રીતની મળતું આ

† એ પરખિના દેખાતો લંડનમાં ઘણેક દેખે ન અથવા આ રીતીએ જોવા દેખાતો આ પે

ગત કરીને “ કોસોશીઅન, ગરેટ ગસોઅ અને પાલીટેકનીક ઈનસ્ટીટીયુશન નાંમનાં ખાતાંઓમાંથી મળે, તેઓનો શોરોએક હેવાલ આ પ્રકરણમાં આપવાને નર નાંજીએ. કોસોશીઅનમાં દીવસને વખતે બપોર થી શાંદાન થુધી તરેહવાર રીતે આપણને ગમત મળે, અને તેન પરમાણુ રાતની વેલાએ પણ ગમત મળે. બપોરનાં તમાસો નીચે નાણાવીઆ પરમાણુ. અંદર દાખલ થતાંને વાર ડુંગરોનો ચહુડતો ઉતરતો દેખાવ અને તેમાંથી પડતા પાંજીનાં ઘાત આપણા જોવામાં આવે. એ ડુંગરનો અને તેમાંથી પડતા ઘાતનો દેખાવ હેવાતો ખુદતને મલતો આવે છે કે, જે કોઈ આદમી આ ઘેરમાં છે તે લુધી જાય, અને એ સમયે કે હું નંગલમાં ડુંગર આગલ ઉભેલો છું” અને આ ઘાત છેક ઉંચેથી આવે, તે તેને આપણે કપડો આપી શકીએ નહી. જે ડુંગર દેખાડીઆમાં આવે છે તે શીશાનાં પતરાંનો કીધામાં આવીએ, અને બીજ તર ક્ષી સાંચાની ખારકતે તે પાહાડ ઉપરથી ઘાત ચલાવીઆમાં આવે. એ ઘાત દર કલાકે ૯૦ ટન પાંજી આ પે. હીઆંથી નીકળીઆ પછી આમાં લંડન શેરનો દેખાવ “પાંનારાંમાં” દેખાડીઆમાં આવે. એ દેખાવ (૪૮૦૦૦) ઉતારાવીરા હજાર ચોરસ ફુટ નગા રોકે છે અને ફરતી દેવાલ ઉપર કંનનાંનુ કપડુ નડી તેની ઉપર ચીતારેલો. તરણ ખાર ચહુડીઆ પછી, વચે વચમાં એક ગીઆલરી કીધામાં આવી, તાંદાં હું રહીને એ દેખાવ જોવાનાં. ને એક આદમી જો “પાંનારાંમાં” નાં દેખાવો આગલ નહી જાય હાએ, તેને આંખે પાટા બાંધીને, એકાએક બીજ દેશથી આ શેરમાં લાવી, ઉપલી જગાએ ઉભા રાખી પુછી “હાએ કે, તુંને હીઆં સું દેખાએ, તે તે ખરેખર કહેશે કે, આ એક મોટું શેર દેખાએ. તે એ સમયે નહી સમજશે કે માહારી સાંહાંજો ચીતારે, તે એ સમયે નહી સમજશે કે હું ઉંચી જગાએથી આ એક ખરું શેર જોઈ. જો હેવા દેખાવો જોવા નહી હાએ, તથા જને બારીકીથી જોવાની રેવ નહી હાએ, તે આ મીશાલે છેતરાએ તેમાં નવાઈ નથી, કાએ જ તે દેખાવ ઘણાજ આમેલુજ. લંડનની વચે વચમાં સહી ઉંચી જગાએ જાઈને ઉભા રહીને આપણે તે શેરનો દેખાવ જોઈએ, તેન મીશાલનો દેખાવ હીઆં આ પછી નજરે પડે. મોટા મોહલવા જુદી જુદી ગલીઓમાં કેવી રીતે વેહેવાએલા, તે હીઆં ખુબી રીતે આપણને દેખાએ—વલી આપણે જોઈએ કે જાંજી આ ઘેરોની હાર ખરી બાંધેલી—રસતા ઉપર ગાડીઓ તથા આંમનીઓ સાંજુસોથી જરાઈને જોરના દોડતી હાએ હેવું ખચીત આપણી આંખે દેખાએ. જુદી જુદી જગાનાં બાજો તથા લીલાં ખેતરો આપણને હેવાંતો દેખાએ કે જાંજી આપણે ખરાં ખેતરોથી દુર નહી હોઈએ. લંડન શેરમાં રેમસ નદી દોડે, તે જાંજી તમારી આગલથી વેહે—તમે જુએ છે કે જાંજી નદીમાંથી આગળોરો ઉતારએ સાથે સર સર ચાલી જાય, અને વલી નદીની ઉપર બાંધેલા ખુબ સુરત ખુસા ઉપરથી આદમીઓ અને ગાડીઓ ચાલતી જાય. જે ધણી લંડન શેરથી પુરી રીતે વાકે હાએ તે આ ચીતાર ઉપરથી અણજાણને ધણીએક રીતની સમજ આપી શકે. એક જગાએથી બીજ જગાએ જવું હાએ તો કીએ કીએ રસતે જવું તે પેલા સાંમણનાં ચીતાર ઉપરથી સેહલથી સમજવી શકાએ. કલાંજુ ઘેર કોણું—ફલાંજાની કુકાં કાંહાં—ફલાંજુ દેવળ કાંહાં—ફલાંજુ મેહલ કીઓ—તે સંઘનાંની જગા કાંહાં, તેન આપણે જોઈ શકીએ, એટલું નહી, પણ તે ઈમારતો પોતે તાંદાં ઉભેલી હાએ એ મીશાલે આપણને દેખાએ, અને શેરનો જ ભોમીઓ હાએ તે એક તરાકામાં એ સઘળું પારખી શકે. વલી એ ચીતારની ખુબી હેવી છે કે, દરએક મીન બાંધેલી હાએ તે મીશાલે દેખાએ. જાંજી હમણાજ તમે આ નદી આગલની શીહડીમાં ઉતરી શકો—જાંજી હમણાજ તમે આ ગલીમાં જાઈ શકો—જાંજી હમણાજ તમે આ ગાડીમાં બેશી ચાલતા થાએ—જાંજી હમણાજ તમે આ ઘરનું બારણું ઉઘડે તેમા દાખલ થશો—નદી ઓની ઉપર બાંધેલા પુલનાં આરકાંની અંદરથી જાંજી હમણાજ આ આગળોટ પસાર થાઈ જશે. એ પરમાણુ આપણી નજર આગલ એક તલેસમાંથી દેખાવ લાગે. સેન્ટ પાલસનાં મોટા દેવળનાં સહી ઉંચા બા

ગ ઉપરથી જ દેખાવ દેખાએ છે તે આ ચીતારમાં આપેગા છે. એ દેખાવની ખુબીમાં આ જગાએ જોઈવું લખીએ તેટલું થોડું છે. જ જગાએ તે ચીતારેલો છે તેની ઉપર એક મોટો ગુંગન બતાવેલો છે અને તે ગુંગનને અંદરથી હેવી રીતે રંગીઓ છે કે, ઉપર ચીતાર જ શેઠેરનાં જોવા છે તેની ઉપરનાં આકાશને મલતો આવે. જંતું આપણે ગુંગન જોતા નથી, પણ આકાશ જોઈએ છે તેવું લાગે છે. આ દેખાવ પુરો થયા પછી વલી એક દીવાંનખાનામાં આપણને લઈ જયામાં આવે છે, તાહાં એક ફરેશમન યાચ સાલાકીના કેટલાએક ઘણા ન અચરત ધવા જોગ અખતરા કરી બતાવેલો છે, તે કામ ા અથવા અરથા કલાકની અંદર ૨૩ કરીઆમાં આવે છે. પછી તાહાંથી નીકલીને તમાસગીરિને બીજા ઓરડામાં જવું પડે છે, તાહાં વલી એક નવીન રીત ની ગમત મે છે. હીઆં ચીનાં લોકોની ચાલચલણ, તેઓનાં ધરમ અને હુંતર સર્વથી કેટલાએક તાહાંભ રત “ડીસાવવીંગ વીડમ” ચીતારો દેખાડીઆમાં આવે છે, એટલું નહી, પણ આપણી આહામણે જ દેખાવ આવે છે, તેવું કુક બયાંન મરવેને સમજ પડે, તેવી રીતે કરીઆમાં આવે છે. વલી એ પુરું થયા પછે, એક બીજા ઓરડામાં સઘળાઓ જાય છે, તાહાં “મેસનેરોનમ” અથવા “કમેરેવાએનસ” નાં કેટલાએક અખતરા કરી બતાવીઆમાં આવે છે. એથી અણ-જંતુઓને ઘણી અચરતી ઉપજે છે, અને જ યુક્તીથી સવાલોનાં જવાબો હીઆં આપીઆમાં આવે છે, તેથી જ્યો નાંવાકેફે, તેઓ “કમેરેવાએનસ” ખરું જાને છે. તારપછી જોતીયા શાસતર ઉપર એક નાધલું પણ ઘણું શાઈ ભાશાંજુ કરીઆમાં આવે છે, અને તેના સુરજ ત થા અંદરમાં તથા શેતારાઓ એક એકની કહી બાજુએ છે તથા કેટલી વેગલાઈએ છે તે તથા બીજા કેટલીએક જાણવા જોગ વીગત કહી સંભલાવોઆમાં આવે છે. તાહારપછી વલી એક શખમ આવીને અમલના ઈંગરે ન લોકોની કેટલીએક ચાલ ચલણ તથા યેર રાખવાની રીત તથા તેવો પોતાનો વખત કેમ કાહુતા હતા તે વીશે એક નાધલું ભાશાંજુ કરે છે, કે જ્યો આપણને ખચીત કેટલીએક જાણવા જોગ બીનાં ભાલમ પડે છે તે થાઈરેઆ પછી વલી એક ઘણાન અચરત શરીઓ દેખાવ આપણા જોયામાં આવે છે. ઈફરેપખંડની ત વારીખનાં અભેઆસીને સારી પટે ખબર છે કે ૧૮૨૦ નાં સાલમાં પેરદુગાલના પાએતખત લીસબન મે ધરવીકોપ તથા મોટું તોફાન થાઈ તે શેઠેરના ઘણેએક ભાગ બલી ગયો હતો. તવારીખને લગતો એ બના વ જમ બનીઓ હતો તેમ ખુદરતને નુકલ કરીને હીઆં બતાવીઆમાં આવે છે. જમ મેહલને લઈન શેઠેરના ચીતાર જોયો તેમ હવે લીસબનનો ચીતાર આપણી નજરે પડે છે. પાદશાહનાં મેહલો અને બી જા ઈમારતો તથા દરીઓ અને બારાનાં વાહાંજો એ સંઘળા આજેહુબ પાડેલાં હતા. એ દેખાવ પણ ૪૮૦૦૦ ચોરસ ફુટ કાનવમ ઉપર ચીતારીઆમાં આવીઓ છે અને તે એટલોતો બરાબર છે કે જ ઘણીએ લીમ બન શેઠેર જોયું હોએ તે તરત કહી શકે કે, એ તે શેઠેરજ છે. સઘળા મેહલો તથા રસતાઓ તથા દેકાણા અને ધરો આ નકશા ઉપરથી તે પારખી શકીઆ વનાં રહે નહી, હેવી તે ચીતારની ખુબી છે. એ આખું શેઠેર જ તે ચીતારમાં ઘણું રોનકદાર અને મોભઈતું દેખાતું હતું તે આપણે જોઈ ખલાસ થાઈએ છે તેટ લામાં જરાક વીનલીના ચમકાટ આપણા જોયામાં આવે છે. એકાએક વાદ્ય થાઈ આવી વીનલી અને ગગરાટ વધી જાય છે. એ દેખાવ જોઈને તથા ગગરાટ સાંભલીને કોઈ હેવું નહી કહી શકે કે, આતો આદ ચીતુ કામ છે. પેનાં શેઠેરની ઉપર જ વીનલી પડે છે તે ખરી વીનલી પડતી હોએ તેવું લાગે છે. વાદલનેા અવાજ જ આપણે સાંભલીએ છે તેમાં અને જ અવાજ હીઆ સાંભલીઆમાં આવે છે તેમાં કસો ફરક લા ગતો નથી. વલી એકાએક આગ લાગી આવી, તે જંતું આપણી નજર આગવ બલતાન બજેચ. વલી આપણી નજર આગવ લીસબનનું ખાઈ દેખાએ છે તેમાં મોટું તોફાન થાઈએલું છે, અને તેની અંદર વાંદાણો મોટા જોંહકા સાથે એક એકની સાથે ભારે જોરથી અથરે છે, તેના તથા ભારી ઉછલતા મોભજોનેા સાહાદ પણ આપણે કાને સંભલાએ છે. એ પછે આસતે આસતે તોફાન નરમ પડવા લાગે છે, આગ હાલવાઈ જ

એછે અને પછી તે નાંસ પાંમેલાં શેઠરનો દેખાવ જ નોંધ્યેછે તે ઘણાન દરાંમણ લાગેછે. આગમાં બળી ગયેલા આપ્પા મોહલ્લાએ આતસના જેવા લાલ દેખાએછે અને આપણે એક તરફ આગથી બળેલા મોહલ્લા આગલ ઉભા હોઈએ, અને ભીંતો તથા બારી બારણા આતસના રંગનાં જેવા લાગે તેન ખીશાલે હાંઆં આપણી તરફ આગલ સઘળું દેખાએછે. ફરીઆની અંદર કુબેલા માણશે તથા વાંદાંણના કટકે કટકા એણીગમ પેલીગમ ઘસડાએલાં આપણા દીકામાં આવેછે. એ દેખાવ એટલેતો ખુદરતને મલતો કીધામાં આવીએછે, કે તે સઘળું જોતી વેલાએ જાંણે આપણે પોતે હમણા એક શેઠર કે જાંણું આગ, તોફાન અને ધરથીકોપ યાતો હોએ, તાંહાં ઉભા હોઈએ. ધરથીકોપ આગ અને તોફાનથી કેટલી ખરાબી થાએછે તેનો ખરો વીચાર આ દેખાવ નિયાધી આપણા મનમાં કેટલેએક દરજ્જે ઉતરેછે.

આ પરમાણે બપોરના બાર વાગતા થીતે પાછલા પોહારનાં પાંચ વાગતા શુધી જીવને તથા મનને તરેહવાર ગમત હાંઆં મલેછે અને વલી એક દેખાવ ઉપરથી બીજા દેખાવ જેવા જીવને થોડી થોડી ખીની ટનો અંતર હોએ તાહુરે ગાયેણનાં અધુર સગથી આપણને ખુશી ફરીઆમાં આવેછે. એ પરમાણે એક શીર્ષાંગીની દીકીટની અંદર આપણે કેટલી ખુશી અને ગનીઆન મેલવી શકીએછે તેનો વીચાર હવે વાંચ નારે કરવો.

આ પરમાણે કોસાશીઅમ મધે દર રોજ રમુજ ચાણુ રહેછે. થોડે થોડે મહીને કેટલીએક ગમતમાં ફેરફાર ફરીઆમાં આવેછે, અને ઉપર જ એક દીવસની ગમત જણાવીછે, તે જમ આ લખનારે એક દીવસે જોઈ હતી તેમછે. રાતને વેલાએ પણ એજ રીતે કાંઈ કાંઈ ફેરફાર સાથે રમત ફરીઆમાં આવેછે. જમ દીવસમાં લંડનનો ચીતાર દેખાડીઆમાં આવેછે, તેમ રાતની વેલાએ પારીસ શેઠરનો દેખાવ દેખાડીઆમાં આવેછે, તે પણ ઘણાન ખુબસુરત તથા આએહુમછે. એ જગા જેવા નનાંરા પાસેથી ચરશે રૂપીઆ લીધામાં આવેછે. રાતે નનાંરાએ પાસેથી પણ તેજ ભાવ લીધામાં આવેછે. આ ખાણું ઉભું કરવામાં તેનાં અમલ માલકને મોટો ખરચ થાયો હતો. પાછલથી તે ચાર લાખ રૂપીઆની કીમતે વેચાઈ હતું, તે હમણા ના માલકે બે લાખ, પચાસ હજાર રૂપીએ લીધું.

ગરેટ ગલોબ.

કોલોશીઅમનાં જીવીન મતલબનુ એક બીજું ખાણું તેને ધી ગરેટ ગલોબ કરીને કેહવામાં આવેછે. આ જગાએ પણ કેટલાએક દેખાવો આપણે જોઈએછે તથા ગમત અને ગનીઆન આપનાંરા ભાશાંણ સાંભલીએછે. આપણી પુરથવીનાં ગોલ આકારનો એક મોટો નમુનો હાંઆં દેખાએછે. ૧૦ ફુટ અને ૪ ફીટ વીઆસનો એક મોટો ગોલ ચોરો આપણે હાંઆં જોઈએછે, અને તેની ફરતી દેવાલમાં એકબી બારી નથી, પણ તેની ઉપર બાંધેલા ગુંબજની અંદરથી દીવસને વખતે રોશની દાખલ થાએછે, અને રાતની વેલાએ ગીઆસની રોશનીથી તાંહાં ઉઘરકું ફરીઆમાં આવેછે. પુરથવીને આપણે જ ગોલ “ગોબા” જોઈએછે તેની ઉપર બાહરની બાજુથી નકમો હોએછે, પણ હાંઆં ઉપલા ગોલ ચોરોની અંદરની બાજુથી સઘળું પારકુંછે. અંદરનો ગોલ ઘેરાવો આસરે ૨૦૦, ફુટ અને તેની સપાટીની ઉપર આપણે એક નાંધલી પુરથવી જોઈએછે. સમુદ્રો, પાણી, નદીઓ દેશો અને શેઠરો સઘળા ખુબી રીતે દેખાડીઆમાં આવીઆંછે એટલુંજ નહી, પણ તે દેશોમાં જંગલ કાંહાંછે, ફલપંત જગા કહીછે, ફલાણા દેશની ઉતપંતી કેહવી હશે તે સઘળું સેહલથી, આપણાં નિયામાં આવેછે. આ ગલોબને સઘળી તરફથી બરાબર જોઈ શકવાને તેની આસપાસ ફરતો દાદરછે. આ ખાતાંમાં જુદી જુદી ગનેઆતનાં લોકોનાં મટોડીનાં તથા લાકડાંનાં પુતલાંછે અને તેમની ઉપર ખરેખરા પોચાકો પેહરાવેલાછે તે નિયાધી પણ આપણને ઘણીએક ગમત ઉપજેછે. આ ખાતાંમાં પણ રીસાલવીંગ વીડસનાં

ઘણીએ 'ડરબીની સરત નહીં જોઈ હોય, તેણે ઇંગલંડ જોયું એમ કહેવાયે નહીં' અને એ વીચાર ખાટેલાં બરતનો એખલાનો હોતો એવું નથી. સરવે કોઈનો વીચાર એવોજ છે. વાંચનારને અચરતી ઉપજશે કે, એ અરતમાં આટલું બધું સુંદર કે જોણે એ સરત નહીં જોયે તેણે ઇંગલંડ નહીં જોયા બરાબર છે, પણ એ અચરતી ના ખોલાસો એક કાગલ ઉપર શાહી અને કલમથી કીધેલા બયાનથી કંઈ થનાર નથી. આખજ તેના ખોલાસો કરે છે. વધારે કહી શકાતું નથી, આસકાટમાં જ સરત થાય છે તે પણ સારી થાય છે અને તે જોવા પણ હજારો લોકો જાય છે.

લંડનનાં રસતાઓમાં ચાલતા હાલતાં પણ આપણને ઘણી ગમત ખરે છે. રેહવાનાં મોહલ્લાઓમાં લોકો વાજાંની પેટીઓ વજાડે છે તથા ગાએણુ ગાયે છે. કસરત કરનારાઓ પોતાનાં ખેલો રસતામાં કરે છે. સી રેનેડરસો મોહલ્લે મોહલ્લે પોતાનાં ટોગ કરે છે. આઠ દશ આદમીઓ પોતા વચે ટોલી કરીને સીમોડી તથા પરધમ અને વાજાં સાથનું વાજું વજાડે છે. એ સઘળાઓ રસતામાં જ રમત કરે છે તેનાં બદલામાં તે મોહલ્લાનાં રેહવાસીઓ પોતાની ખુશી સુખ પાવલો અથવા અરધે રૂપીઓ તેઓને આપે છે, અને મોહલ્લામાં જાં જરે વાજું વાગે છે તાહરે તાંહાં ઘરમાં રેહનારાઓને ઘણી ખુશી ઉપજે છે.

પણ આદમીને ગમત આપનારાં ખાતાંઓમાં સઢી સરદાર બીલારી મેહલ ગણાયે છે તેનું બયાન આ પછેનાં સફાઓમાં જોવામાં આવશે.

બીસેરી મેડેલ.

૧૮૧૨ નાં મેડેલની ડિનરની અને ફેટપીએક હકીકત. નવો બીસેરી મેડેલ, તેનું કદ, બાંધવાનો ખર્ચ, ઇતીઆદી એ મેડેલમાં ગરમી દાખવ કરવાની યુક્તિ એ મેડેલનો બાહરનો દેખાવ—લંડનથી પોર્ટુગલની રીત—તેમાં દાખવ કરાવે આવ. અંદર જાતે વાર નવરે પડેલો દેખાવ. પુરતી તવારીખનો ખાગ—ઇ ગાંડનાં પાદશાહનો સખી—નેવ તથા તર્ગનસેર—ઇલ્યપરીઅન કોર—ગરીક કોર—રોમન કોર—આલાહાંખરા કોર—આઝીરીઅન કોર—બીઅન ટાઇન કોર—નરમન, ઇંગલીશ અને શરેનમ મેડીવવ કોર—એસ્કાં કોર—ઇલીઅનેયન કોર—ઇશાનીઅન કોર—રોઇયનરી કોર—હારકરેર કોર—કોર આવ નીચી ઇનરેન્યાંનસ—બર્મીંગામ કોર—ચેરીપડ કોર—પાખીઅન કોર—ક્રાવ તથા મીનીકાંમ, ઇતીઆદી—ફેનેડીઅન કોર—પુચકતખાંતુ—સાંજીતુ રીવાંતખાંતુ—તસવીરખાંતુ—પેચવાની તથા ભાવાની વસ્તુઓ—પુરતી વસ્તુઓ અને તેમાંથી આદમીનાં ઠીકીએગથી પેદા માની ટનસે—ઇન ડીઅન કોર—સાંચા—આવાની જગા. જુરી જુરી મેડેલને એ મેડેલમાં થતા દેખાવ તથા કાચેલ એ મેડેલની આદ્યાસનો ખાગ—ફુઆરા—પાંડીનાં ચક્રમાં—રખવાની જગા—આગળ જમ નાનાં બંનવરેનાં આકારો ઇતીઆદી. એ મેડેલની આવક તથા ખર્ચ.

“આરેબીઅન નાઇટસ” ની વારતામાં આલાહીનનાં કાંતસતી વાત સરવે કોઇએ વાંચી હશે. એ કાંતમનાં ચત્રકારથી ને મોરો મેડેલ નીકળીએ હતા, અને જેનું બધાંન આદમીએ પોતાની અપલનાં બ લધી પોતાનાં ગમગમાંન ઉત્તું કીધું હતું, તે મેડેલનું બધાંન ઇંગલંડના ખરેખરા અને હસતી પાંમેલા બીસેરી મેડેલ આગલ કસા હીસાબમાં નથી. ફરેસતાઓનાં મેડેલો અને પરીઓનાં રેલ્થાંનિનાં બધાંન આ ને પણ વાંચતી વેલાએ આપણે સમજાવે છે કે, તે સધળા લખનારનાં બીઆલછે અને તેનું બનવું ડુકડેલ છે, પણ તે બીઆસાબી આ ખરેખરી ઇમારત ને બીતં ધરોની ગ્રાફ જમીન ઉપર ઉમેરેલ છે, તેની આગલ કસા હીસાબમાં આવતા નથી. અસલનાં તથા હાલનાં વખતનાં મોરો મેડેલોને મોતી ખાગ અને હીસાબ અને તેવાં મોરો નાંમે આપીઆંછે, પણ તેઓ કાંઈ મોતી અને હીસાનાં બનાવેલાં નહીં હતા, પણ હાલમાં લંડનમાં ને બીસેરી મેડેલ કહેવામાં આવે છે, તે ખરેખર આપો બીસેરનોજ બનાવેલ છે. એવા મેડેલ કુનીઆનાં બીજ કોઈ ખાગ ઉપર નથી. ને ધણી એ મેડેલ પેટલ પેટલે મેલા જામે છે, તે એકાદ એકસોનાં અચરતીમાં ગરક થામે છે, કે તે અચરતીનું બધાંન કાઈ ચકતું નથી. હાલમાં ને બીસેરી મેડેલ લંડનથી જુન વેગલાઈમે સીરેનહાંમનાં ગાંધાંમંછે, અને ને મેડેલ ૧૮૫૧ ના વારમમાં હાઈડ પારકનાં ખ ગીયામાં ઉભા ફોરો હતા, તે મે જુદા છે. હાલ ને મેડેલ છે તે જાણકારો અને તે ૧૮૫૧ નાં મેડેલ ઉપરથી બાંધીએ છે, અને આગળ મેડેલ હવેનાં તવારીખમાંન છેવે છે. હાલનો મેડેલ કે ને આગળ મેડેલ ઉપરથી જનમ પાંચીએ છે, તેનું બધાંન કરવાનું થઈ કરીઆની આગમન ૧૮૫૧ નો મેડેલ કેવ ઉભા રહ્યો, તે તોડી દુકમાં લખી નવું કરવાની આગળ રીડે.

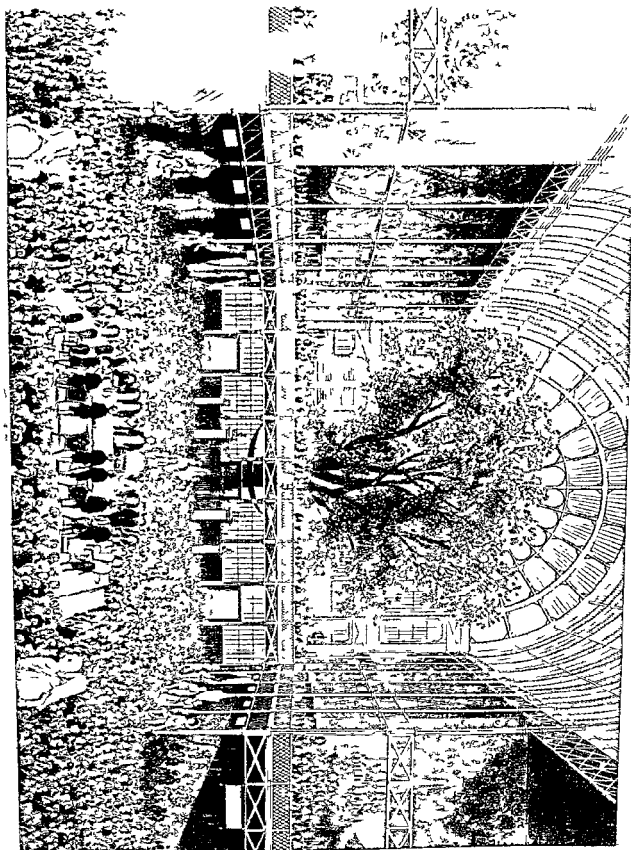
પ્રોપર્ટીમાં દરેક તરીકે દેખ કરવાનાં ફરેનમ લેવો બીજા કાંમ કરના વખતે વખતે મેલા છે, પણ કોઈ તરીકેનાં કે તેની ઉપર હાલ કોઈ કરવાનું કાંમ નથી, ને તોડી તોડી દેવામાં નથી.

આમાં જગા મેલવી. ૧ લી જાનવારી ૧૮૫૧ ને દીને એ ઇમારતનું કાંઠે એટલુંતો પુરું થાવા આવીઈ' હું કે બાંધનારાઓએ તેને કમીશનરોનાં હસતકમાં આપી હતી. આ ઇમારત બાંધવામાં ચુનાં અથવા પથર અથવા ઇટરડી સુતલગ કાંઠે લગાડી હતી નહીં. લાકડું, લોહડું અને કાચ સીવાએ તેમાં બીજું કશું હતું નહીં. દેવાસે સઘળી કાચની હતી અને એ કારણસર (૯૦૦૦૦૦) નવ લાખ છુટ કાચ અપીઆ હતો. એ ઉપરથી આ ઇમારતને બીચારી મેહેલનું નામ આપીઆમાં આવીઈ' હતું, અને તે ખરેખર બીચારી મેહેલ જ બનીઆ હતો.

આખી ફનીઆનું સંગરહસથાન, આખી ફનીઆમાં આ સહથી સરસ અને નવાઈ સરીખી ઇમારત ખરે હુંગાડવાનો દીવસ ૧ લી એએ ૧૮૫૧ નો થેડવીઆ હતો, તે સુખ્ય આરામ્યર તે દીને નામદાર રાંણીએ પોતે હાજર થાઈને તે વીથેની કીરીઆ કરી હતી. એ કીરીઆ ઘણીજ દખ્ખા ભરેલી થાઈ હતી, અને તેના દેખાવ ઘણેજ રલીઆમનો લાગતો હતો, હેતુ તે વખતનાં લખનારાઓ જણાવેછે. આ સંગરહસથાનના નીચે જણાવીઆ પરમાણે ચાર ભાગ કરીઆમાં આવીઆ હતા. ૧, ખુદરતી પેદાશની વસતુઓ; ૨, સાંચા, ૩, કારીગરીની વસતુઓ; ૪, પુતલાં તથા બીજા હુનરનાં નમુનાં. વલી કેટલાએક ભાગે જુદાં જુદાં દેશ પરમાણે થેડવીઆ હતા, તાંહાં દરએક દેશના નમુનાં સાથે હતા. હાંઆં સઘળી વસતુઓ હારેદાર હેવી રીતે ગોઠવી હતી કે, તે સઘળી તપાસવાને સારૂ સઘળી હાર ફરીએતો દશ માઈલની ઝુસાફરી થાએ. તાંહાં મેહેલી જનસોમાંથી જે વસતુઓ સરસ નીકળે તેમના બનાવનારાઓને ઘટનાં ઇનામ આપવાને સારૂ એક કમીટી થેડવીઆમાં આવી હતી, અને તેઓએ અપખસપાતીથી સઘળા ચુકાદા કીધા હતા. જે દીને નામદાર રાંણીએ આ સંગરહસથાન હુંગાડીઈ' હતું, તે દીવસ ઇંગલંડની તવારીખમાં સહથી નાંખીએ નોધાયેછે. એ દીને ઇંગલંડની ખરેખરી મોટાઈ માલુમ પડી હતી, અને ઇંગરેજોજ હેવાં કાંઠે ઉડાવી શકે, તે સાબિત થયું હતું. જે ટુક મુલતમાં સઘળી ગોઠવણ થાઈ અને ઇમારત ઉભી થાઈ, જે રીતે ફનીઆનાં સઘળા ભાગે ઉપરની કારીગરી તથા હુનરની વસતુઓ તાંહાં ઉતાવલેથી આવી મોહોચી હતી, તથા તાંહાં ગોઠવીઆમાં આવી હતી, જે રીતે તે મેહેલ હુંગાડીઆમાં આવીઆ હતો, અને લાખો લોકો તેની ઉપર ઈતેજરીથી જિતા હતા, તથા હજારો લોકો મેહેલે દીવસે તાંહાં એકઠા થાયા હતા, તે કાંઈજ નહીં, પણ ઇંગલંડની એક મોટી ફોતહ થાઈ હતી. સંગરહસથાન હુંગાડતી વેળાએ રાએલ કમીશનરોની તરફને હેવાલ જે નામદાર રાંણીની હજુરમાં વાચી સંભલાવીઆમાં આવીઆ હતો, તેમાં આ પરમાણે લખીઈ' હતું કે “આ કાંઠે જે ઉડાવી આમા આવીઈ'છે, અને જેની મતલબ હેવીછે કે, આદમી જાતનાં સઘળી તરેહનાં ઉદીઓગમાં વધારો થાએ, અને ફનીઆ ઉપર વસનારી જુદી જુદી કાંઠે વચે સુમેહ અને ખીતરાચારીનાં ગાંઠ બંધાએ, તે કાંઠથી ખોદાની મેહરબાનીથી તમે નામદારની પરજાનાં સુખમાં વધારો થાએ, અને તમે નામદારનાં સુમેહ ભરેલાં અને શુખી રાજમા સહથી નાંખીએ બનાવ દાખલ એ બીનાં બનેલાં શુધી ઇઆદ રહે, હેવી હમારી દીસા જાંઠથી ફઆછે.” આ સંગરહસથાનનું કલ હેવુંજ નીખજો તેમાં કયો સંભે નથી.

હાલુ મોટું સંગરહસથાન જેવા જવાને કેટલો મોટો લવાજમો લેતો કરીઆ હશે, તે વીથે ઘણા જણાએ જાણવા માંગશે. તેઓ હેવું ધારશે કે અલબત્ત હાલુ અગતનું અને મોટું ખાતું નાંધલી રકમ આપીઆ થી જ્યામાં આવે નહીં, પણ તેઓને જાણવાથી અચરતી ઉપજશે કે, આખી ફનીઆ મથેનાં હુનર અને કારીગરીનું બીચારી મેહેલમાં કીમેલું આ સંગરહસથાન તવંગર અને ગરીબાને સઘળાને જવાને બની આવે તેવી રીતે બાવ થેડવીઆમાં આવીઆ હતો. જે મરદોએ એકદમ તરણ પાંડનડ અને તરણ શીર્ડીંગ એટને ૩૧૧ રૂપીઆ આપીઆ હતા, તેઓને જાંહાં શુધી તે સંગરહસથાન હુંગાડુ રહેઈ' હતું, તાંહાં શુધી દર રોજ જવાની છુટ હતી, અને સીઓને એવોજ હક ૨૧ રૂપીઆ લેતા કરીને આપીઆ હતો. એ સંગરહસથાન

લે ૧૮૫૧ નાં વરસમાં લંડન ગયે બીજારી મેહુલમાં આખી પુરવઠીનું જે સંગરહસ્થાન હુંગારીઆમાં આવીકું હતું, તે વીચે કેટલાઈ શકાએ. ૧૭૮૮ નાં વરસમાં ફ્રાંસમાં એક મોટું સંગરહસ્થાન હુંગારીઆમાં આવીકું હતું, અને તેહારપછી થોડે થોડે વરસને આંતરે તે જારી કરીઆમાં આવીકું હતું. ૧૮૪૪ નાં સાલમાં ફ્રાંસમાં હુંગારીઆ સંગરહસ્થાને ઘણું ખાન અને મોટું નામ મેલવીઆધી, ગરેટ બરીટનનાં લોકોનાં દીવમાં તેણું એક સંગરહસ્થાન પોતાનાં રેશમાં હુંગારીઆને બારી ઉઘટ આવી. ઈંગ્લેન્ડ લોકો જારે ઉલટમાં આવેલે, તારે કેવાં મોટાં કાંમે ઉઠાવેલે, તે આપણે સારી પઠે જાણીએ, તે સાથે વહી હરેક બીનાં ઉપર શુધારો કરવામાં ઈંગ્લેન્ડે ઘણા વખણાએ, તે મીથાએ એ લોકોએ પોતાની રાલન, અને અકલનુ બસ એકદમ આ બીજારી મેહુલ ઉઘો કરી 'તાંહાં આખી કુનીઆં ઉપરનાં હુંનર અને ઉદીઆગ અને કારીગરી થી ઉતપન થાતી જનસોનું સંગરહસ્થાન સધાપવામાં કાંમે લગાડીકું'. વહી ઈંગ્લેન્ડ લોકોની તારીફમાં આ બીનાં પણ જાણવા જિગણે કે, યુરોપખંડમાં જમ ફ્રાંસ અને બીનાં યુલકોમાં સરકારની મદદ વગર કોઈ મોટું કાંમ ઉઘુ થાઈ શકતું નથી, તેમ ઈંગ્લંડમાં નથી. ઈંગ્લંડનાં લોકોને એક કાંમ દરસત લાગું અથવા પસંદ પડીકું કે, પછી તે પાર પાડવામાં ખાનગી લોકો પોતાનાં દરવ સાથે બાજુ પડવાને કસો વીંચળ લગાડતા નથી. ૧૮૫૧ નાં જે મોટું સંગરહસ્થાન હુંગારીઆમાં આવીકું હતું, તેમાં સરકારની તરફથી નાંજાની મદદ કાંઈ થાઈ નહી હતી. લંડનમાં જે મંડલી "સોસાઈટી આવ અ્યારટસ" ને નાંમે આલખાએ, તેની તરફથી આ આહાભારત કાંમ ઉઠાવીઆમાં આવીકું હતું, અને આપણી નાંમદાર રાંણી વીક્ટોરીઆને જાર થાર જે તે મંડલીને સરનશીન હતો, તેણે તે કાંમને પોતાથી બનતી મદદ દીધી હતી. આ બાબદ નાંમદાર રાંણીનાં ધીઆંન ઉપર લાવી, તે કાંમ શરૂ કરવાને તે નાંમદારની પરવાનગી માંગી, તે તેણે મોટી ખુશીથી આપી અને તે કાંમ ઘટતી રીતે પાર પાડવા સાથે "રાએલ કમીશનરો" યેડવીઆ. તાહરપછી લોકોમાં ઉઘ રાંણુ કરવાનું શરૂ કરીઆમાં આવીકું, અને થોડી યુદતની અંદર (૭૫૦૦૦૦) સાત લાખ, પચાસ હજાર રૂપીઆ એકકા થયા, તેમાંનાં (૨૦૦૦૦૦) ચાર લાખ રૂપીઆ એખલાં લંડન મેહુરમાં જરાયા હતા. એ ઉપરાંત "રાએલ કમીશનરોએ" તથા આ કાંમનાં બીજા રાસતોએ પોત પોતામાં (૨૩૦૦૦૦૦) તેવસ લાખ રૂપીઆનું એક જાંમીનગીરી ખાતું ઉઘું દીધું અને એ જાંમીનગીરી ઉપર મેંક આવ ઈંગલંડે વખતે વખત જેટલું નાંણુ જિંદગી, તેટલું નાંણુ આપવાને કજીલ દીધું. (૨૦૦૦૦૦) જે લાખ રૂપીઆ ધનાંમે આપવાને છુટા પાડીઆ હતા. આ કામ ઉઠાવવામાં અને તેને પાર પાડવામાં, જે ઝડપ બતાવીઆમાં આવી હતી, તે અરેખર વખાણવા જિગણે. ૩ જ જુન ૧૮૫૦ ને દીને નાંમદાર રાંણીએ "રાએલ કમીશનરો" યેડવીઆ, તાહરપછી નાંજાની બાબદ વીચે ટુક યુદતમાં ઉપર જણાવીઆ મુજબ મોડવણ થાઈ, અને જે આહાભારત ઈમારત ઉઠાવીઆમાં આવનાર હતી તેનાં નકસા જાહેર ખબરથી કમીશનરોએ તાકીદથી માંગીઆ. એ ઉપરથી કમીશનરો ઉપર ૨૮૫ નકસા ગયા, પણ તેમાંનાં એક પસંદ આવીઆ નહી. અંતે બીજો પાકસટન નાંમનાં એક ગરહસથે જે નકસા પાછલથી મોકલીઆ તે પસંદ પડીઆ. એ ઈમારત ૧૮૫૧ કુટ લાંગી હતી અને તેને સડધી મોહુલો ભાગ ૪૫૬ કુટ હતો. એ ઈમારતનાં તરણ ચાર હતા અને દરએક ખાલની ઉંચાઈ ૨૪ કુટ હતી. નકસો તજ્યાર થયા પછી તે ઈમારતનું બાંધકામ બરખીઆન વાલા મેસરસ કાકસ તથા હેનરસનને સોડીઆમાં આવીકું હતું. આ ગરહસથોએ હેવી લોલી કીધી હતી કે, સંગરહસ્થાનની યુદત પુરી થયા પછી તે ઈમારત બાંધવામાં રોકાએલો સથળો સાંમાન તેઓને પાછો હસતક કીધામાં આવે તે, તેઓ તે ઈમારત (૭૮૮૦૦૦) સાત લાખ અડાંતું હજાર રૂપીએ બાંધી આપે, અને અગરતે તે સાંમાન તેઓને નહી મનેતો, તે બાધવાના (૧૫૦૦૦૦૦) પંદર લાખ રૂપીઆ પડશે. આ લોલી કમીશનરોએ ૨૬ મી જુલાઈ ૧૮૫૦ ને દીને કજીલ રાખી અને ચાર દીવસની અંદર તેઓએ એ કારણસર હાઈડ પારકનાં બગી

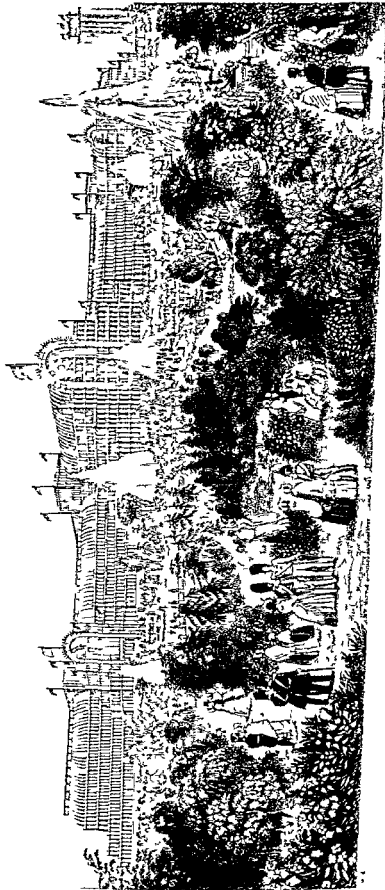

જે દીને હુગડીડ, તે દીને આ દીકીટ ધરાવનારાઓનેજ દાખલ થવાની છુટ હતી. બીજી અને ત્રીજી દીને દરએક આદમી દીડ રૂપીઆ ૯૧ લીધામા આવીઆ હતા, ચોથે દીને ૨૨ રૂપીઆનો લાવ થયો હતો. તે ૨૬ મી નેએ શુધી ચાલીઆ પછી, અડવાડીઆના ચાર દીવસ એટલે જ સોમ, મંગલ, શુક્ર અને ભગેસપન વારને દીને દર એક આદમી દીડ અરધો રૂપીઆ, અને સુક્રવારને દીને ૧૧ રૂપીઆ અને સનીવારને દીને ૨૨ રૂપીઆ લીધામા આવતા હતા એ ઉપરથી વાચનારાનાં જોવામા આવશે કે, આ નામીઓ મેહુ ૧, તેમા ની કીમતી વસ્તુઓ શુધા, જોવાને સરવે વાધેના લોકોને જોગવાઈ મળી હશે તેએ મહીનામા આ અગરહ સધાન હુગડીડ, તે મહીનામા સળળા મલીને ૭૩૪૭૮૨ લોકો તાહા ગયા હતા, જુનમા ૧૧૩૩૧૧૬, જુલાઈમા ૧૩૧૪૧૭૬, આગસ્ટમા ૧૦૨૩૪૩૫, સપ્ટેમ્બરમા ૧૧૫૫૨૪૦, અને અક્ટોબર મહીનામા ૧૧ દી વસમા ૮૪૧૧૦૭ મળી જુમને (૬૨૦૧૮૫૬) જાગત લાખ, એક હજાર, આડશો છપન આદમીઓએ આ સંગરહસ્થાન જોયું હતું એક દીવસે સઘથી વધતી સખીઆ તારીખ ૭ મી અક્ટોબરને દીને થાઈ હતી એ દીને (૧૦૯૯૧૫) એક લાખ, નવ હજાર, નવશો પંદર આદમી આ બીજોરી મેહુલ જોવા ગયા હતા આ સંગરહસ્થાનની કુલ આજોપતને જ હીસાબ છાપીઆમા આવીઓ હતો, તે ઉપરથી જોવામા આવેલે કે, “ સી-ન દીકીટ, ” એટલે જાણક દીકીટના (૬૭૦૦૦૦) છ લાખ, સીતર હજાર રૂપીઆ, ગારણુ આગ ૧ છુટક લઈને દાખલ કરવાના (૩૫૬૭૫૭૬) પાતરીસ લાખ, શડસટ હજાર, પાચશો છોતર રૂપીઆ, આ મા હાભારત કામની મદદને સાફ મેહુલને ઉપરાણું કરીઆમા આવીડ હતું તેના (૬૭૨૬૮૬) છ લાખ, બોતર હજાર, નવશો છીઆશી રૂપીઆ, “ રીફરેગનેનટ, ” આવા પીવાના ઈન્તરાના (૫૫૦૦૦) પચાવન હજાર રૂપીઆ, કાટ ૧૫ વેચવાના ઈન્તરાના (૩૨૦૦૦) બતરીસ હજાર રૂપીઆ, થાકને વાસતે બેઠવાની ભગા ઈતી આદીના (૩૩૫૦૬) તેતરીસ હજાર પાચશો છ રૂપીઆ, “ એક્સચેન્જ બીડ ” ના વીઆજના (૨૦૫૬૭૦) બે લાખ પાચ હજાર છશો બોતર રૂપીઆ મલી જુમને (૫૨૩૬૭૪૦) બાવન લાખ, છતરીસ હજાર, સાતશો ચીઆરીસ રૂપીઆ ઉપજાઆ હતા પરંપર ઈગવડના લોકો હાવા ખાતાઓની કીમત પીછાનેછે અને તેના લાભ કેમ લેવો તે સમજેછે એ સમજી ઉપલી વીગત ઉપરથીજ દેખાએછે, તે વીશે વધારે લખવાના અગત નથી તારીખ ૧૧ મી અક્ટોબરને દીને આ સંગરહસ્થાન બધ કરીઆમા આવીડ હતું તેની અદરનો સામાન જોએએ વેચાતો લીધો હતો તેઓને તાહા, તથા જે માલ મહી વેચાશે હોતો તે તેઓના મા લોકોને તાહા નોકલવાનો હોકમ થાયો હતો, અને બીજોરી મેહુલના બાધ કામનો સામાન ઉચ્છી લઈ જવાની પરવાનગી આપીઆમા આવી હતી આ પરમાણુ ફુનીઆમા સઘથી મોટી અને નામીઓ ઈન્તરત એક વખત જનમી ગઈ, તે ઉવડા નથી, તોપણ તવારીખમા હમેસા અમર રહેશે

ઉપરો મેહુલ બાધવામા મીસતર ઈફબીટ, મીડ ફાક્સ અને મીસતર પામ્સટને ઘણી ચાલાકી બતાવી હતી, ખાટે તેમને નામદાર શહીએ “ નાઈટ હુડ ” નો ખેતાબ આપીઓ હતો

નવો બીજોરી મેહુલ.

જે મેહુલનું ઉપર બધાન કીહુડે, તે મેહુલ મેશરસ ફાક્સ તથા હેનકરમને હની મોલીથી બાધીઓ હતો કે, સંગરહસ્થાનની મુદત પુરી થયા પછી, તે ઈન્તરત બાધવામા રોકાએનો સમજો સામાન તેઓને પાછો હસતક કીધામા અવેતો તેઓ તે ઈન્તરત ૭૬૮૦૦૦ રૂપીઆ બાપો, અને જો સરખાર અથવા કોર્બી પો તાના હસતકમા તે લીએતો તેઓને ૧૫૦૦૦૦૦ રૂપીઆ આપવા જરૂર ઉપર જાણવેલું સંગરહસ્થાન બધ કીધામા આવીડ, તારે તે બીજોરી મેહુલનું સુ થાશે, એવો સમજા લોકો વીચાર કરવા લાગ્યા સઘથી તરફ થી હેવી ખાહુગ થાઈ કે, એ મેહુલ જાણક મેહુલા હોવા અથવા એ મેહુલ સામાન ઉપરી બીજી ગમ કરીધી

THE NEW CRYSTAL PALACE IN SYDENHAM.

બાંધવો. ઇંગલંડની સરકારે એ બાબદમાં વચે પડવાને દરૂસત ધારીઈ' નહી, અને પેહલસો મેડેલ જમ લોકોની જ ઉલટ અને મદદથી ઉત્તો થાયો હતો, તેમજ બહુકનો મેડેલ બાંધવાનું પણ લોકો ઉપરજ રાખવાને દરૂસત ધારી ઈ'. જે મજાહુ અને ગમત લોકોને હાઈડપારકનાં બીલારી મેડેલથી મલી હતી, તે તેઓ કપી વીસરીઆ નહી, અને હેવી મજાહુ અને ગમત બહુક મલે તેવું કરવાને વાસતે તરેહવાર વીચારો ચાલવા લાગા. અને ત્રીઠ લીચ નાંમનાં એક શખસને હેવું સુઝઈ' કે, એક દંપતી કરીને આ મેડેલ વેચાતો લઈને કોઈ લાએક જગા ઉપર ઉત્તો કરવો. ત્રીઠ લીચનો આ વીચાર કેટલાએકોને પસંદ પડીઓ, અને નવ ગરહસથોએ એ કડા થઈને તે ઈમારત મેથરસ ફાકસ અને હેનડરસન પાશેથી વેચાતી લીધી. તેહારપછી તેઓએ એક "ફં પતી" ઉભી કરવાની મદદ નજર પરગટ કીધી, અને તેને "કરીસટલ પાલેસ દંપતી" કરીને નાંમ આપીઈ' અને તેની થાપંછ (૫૦૦૦૦૦૦) † પચાસ લાખ રૂપીઆની કીધી તેમાં દરએક શેર અથવા ભાગની કીમત ૫૦ રૂપીઆ કીધી હતી. થોડા દીવસની અંદર ઘણાખરા શેરો ભરાઈ ગયા, અને જ્યોએ વ્યાગમે મેડેલ બાંધવાનાં ઘણીખરી મદદ કીધી હતી, તેઓનેજ આ મેડેલ ઉત્તો કરવાનું કાંમ સોંકીઆમાં આવીઈ' હતું. વધી એ મેડેલ મથે મેલવાની વસતુએ ચુંટી કાહાડવાને વાસતે વીઠીઆ, એલમ અને હુંનરમાં પેહેને વાયે નાં નાંમ ધરાવનાંરા કામેલ શખસોને ચેડવીઆમાં આવીઆ હતા. 'કેટલાએક ગરહસથોને એ કાંમને સાડુ યુરોપખંડનાં બીજાં યુલકોમાં અસલની અને નવાઈની વસતુએ મેલવવાને મોકલીઆમાં આવીઆ હતા. એ પરમાણે નવો બીલારી મેડેલ ઉત્તો કરવાને વાસતે સધળી તરફથી તારીફ લાએક ઉતાવલ કરીઆમાં આ વી હતી.

આ નવી ઈમારત ઉભી કરવાની જગા શોધતી વેલાએ આ વાત ધીઆંમનાં રાખીઆમાં આવી હ તી કે, જેમ બને તેમ એ મેડેલ જાંહાં ખુદરતી દેખાવ સારો હોએ, જાંહાં હવા હંમેસાં સારી અને તાજ હોએ, અને જાંહાં જવાને સાડુ લોહાડાંની સાડકની મદદ મલે, તેવી જગા ચુંટી કાહાડવી. આ સધળી મ તલબ લંડનથી પંદર માઈલ દુર સીડિનહાંમ નાંમનાં ગાંમડામાં પાર પડે હેવું લાગું, અને તેથી તુરત તાં હાં આ મેડેલ બાંધવાનો થેડાવ થાયો, અને એ મેડેલને હવડાં "સીડિનહાંમ કરીસટલ પાલેસ" કરી કેહેછે. હાઈડ પારક વાલા તેનાં આગલા ભાઈ કરતાં, આ મેડેલની બાંધણીનો બાહેરનો તથા અંદરનો દેખાવ કોઈ બી રીતે ઉતરતો નથી, બલકે વધારે સરસછે. આ મેડેલ બાંધવામાંબી મોટો ભાગ લાકડાં, લોહાડાં તથા કા ચનોછે. આગલા મેડેલને ઉખેડતી વેલાએ મલેયો સધળો સાંભાંન પાછો હીઆં કામે લગાડયોછે. તેમાં કાંમે લાગેલાં કુલ સાંભાંનની વીગત નીચે જાણવીઆ પરમાણેછે. લોહાડું ૯૬૪૨ ટન; ૨૫ એકર, અથવા ૫૦૦ ટન કામ; એ કામનાં તકતા હારેદાર મેલીઆમાં આવેતો તેઓની લંબાઈ ૨૪૨ માઈલ થાએ. બારણુઓની કલ અને ત્રીજાંગણ સધળાં એકાં કરીએ તે તેઓનું વર્ગન ૧૭૫ હંદરવેટ થાએ; ફકત એ ઈમારતમાં તારેલા ખીલાનું વર્ગન ૧૦૩ ટન અને ૬ હંદરવેટ થાએછે. એ ઈમારતની કુલ લંબાઈ ૧૬૦૮ ફુટછે, તથા તે ઈ તારતની બે "લોંગ" અથવા બાજુ કીધીછે તેની લંબાઈ સાથે મેલવીએતો કુલ લંબાઈ ૨૭૫૬ ફુટ થાએ, અને સઢથી વધતી પોહોલાઈ ૩૮૮ ફુટછે તથા ઉંચાઈ ૧૭૪ ફુટછે. આખા મેડેલનો જુદી જુદી ગીઆલ રીએ શુધાં ક્ષત્રફલ (૮૬૪૬૪૦) આડ લાખ ચોશટ હજાર, છશો ચાલીસ ફુટ થાએછે, અથવા મેડેલ અને તેને લગતો ભાગ ૨૦૦ એકર જમીન રોકેછે, આ સડા સાથે આપેલા નકસા ઉપરથી જોયામાં આવશે કે તેનો બાહેરનો દેખાવ કેવો ખુબસુરતછે. હરેક નહું કાંમ એક વખત પૂર્ક કરીઆ પછી તેમાં શુધારો કરવા નું ઘણુએક સુખ પડેછે, તે પરમાણે હાઈડ પારકનો મેડેલ ગમે તેવો સારો હતા, તોપણ તે મથે જ જ આ

† આ થાણુ પાછળથી ખુરી પડી નહી અને આ નવા બીલારી મેડેલને તેની સધળી સાંખા સાથે ઉત્તો કરતાં (૧૪૧૦૦૦૦) એક કરોડ, વીસનાંવીસ લાખ રૂપીઆનો ખર્ચ થાયોછે

મીએ હતી તે આ મેડેલ બાંધતી વેલાએ સમારીઆમાં આવી છે. આ મેડેલ જાણે તરણુ ખારનો હોએ તેવા લાગે છે. એ મેડેલનો સઉથી નીચેનો ઈઆને ભોંએ તપીએનો લાગ લાંબોનો લાંબો બાંધેલો છે. પેહલસો ખાર આ ઈખારતનો સઉથી સરસ લાગે છે અને એ મેડેલની સઉથી વધતી ગમત તાંહું મેલે છે. આ ખાર મેલીઆ પછી ધરોની માફક સઘલા ખાર આવતા નથી પણ બાજુએથી એક એકની ઉપર ગીઆલરીઓ કીવેલી છે, એ ટકે બીજા ખારો ગીઆલરીનાંજ છે એમ સમજવું. એ ગીઆલરીઓ પોકલ થાંખા અને ભારવતીઆઓની ઉપરજ આધાર રાખે છે અને અમલ મેડેલનાં જે નક્કસ આગલ આપીઆ છે તે ઉપરથી એ ગીઆલરીઓની બાંધણીની સમજ પડે છે. એ ગોડવણથી પેહલસો ખાર ધણેજ ખુબસુરત લાગે છે, કાંએજ સઉથી ઉંચુ કામનું છા પડું તાંહુંથી બરાબર આપું દેખાએ છે, અને પેહલલા ખારની ઉભરણી ઉંચી દેખાયથી તે જગાની, ખુબસુરતીમાં અતીધણે વધારો થાએ છે.

ઈંગલંડ જેવાં થંડી હવાનાં ખુલકમાં હાવી ઈખારતમાં થંડી ઘણી લાગે તથા શીઆલાની રૂતમાં તાંહું ઉંચું રેહવાએજ નહી, તે ઉપરથી તાંહું ગરમી દાખલ કરવાને સાડ પખાંણવા જોગ ગોડવણ કરીઆમાં આવી છે. આ ઈખારતનાં ભોંએરાંની અંદર હારેદોર બાવીસ “બાઈલર” મેલીઆમાં આવીઆ છે, તેમાં એક લાખ એકવીસ હજાર ગીઆલેન પાંણી માઈ શકે છે. એ બાઈલરોની સાથે લોહડાંની ચાર પોકલ નલીઓ જોડેલી છે, તેમાંથી બે નલીઓની ખારકતે તે બાઈલરોમાં થાતું ગરમ પાંણી દર એક ચાલની જમીનની નીચે મેલેલી નલીઓમાં ફરી વહે છે, અને બીજી બે નલીઓની ખારકતે પાણું તે બાઈલરમાં આવીને ગરમ થાએ છે. એ પરમાણે કુદત ગરમીનાં જોરથી આખા મેડેલમાં પાંધરેલી નલીઓમાં ગરમ પાંણી ફરી વહે છે, તથા પાણું તાંહું આવી પડે છે, અને એમ વારા ફરતી થયાજ કરે છે, અને મેડેલની હવાને શુધારીને ખડીરાનાં ટાપુનાં જેવી બતાવે છે, હેવું જણાવીઆમાં આવીડ છે. આ મેડેલનાં જે ભાગમાં ગરમ દેશનાં ઝાડ તથા ફુલના રોપા છે, તાંહું વધારે ગરમી લાવવાને સાડ વધતા બાઈલર મેલી, વધારે નલીઓથી ગરમ પાંણી વધતું ફેરવી, જટલી જોઈએ તેટલી ગરમી તાંહું લાવીઆમાં આવે છે. એ કારણને સાડ આખા મેડેલમાં મેલેલી નલીઓની હારેદોર લંબાઈ ગણીએ તો પચાસ માઈલ થાઈ, અને તેમાં ફરી વલવાને સાડ પાંણીને પોણાબે માઈલ સફર કરવી પડે છે.

આગલ જણાવીઉં છે કે સીડેનહાંમ લંડનથી પંદર માઈલ દુર છે. એ થેકાંણે ચાર થોડા જોડેલી આંખ નીખસ અથવા આગની ગાડીની ખારકતે જવાઈ શકાએ છે. લંડન બરીડન સ્ટેશન આગલ ગયા કે બા રૂપીઓ આપીઆથી મેડેલ પોહોચવાની પેહલલા વરગની ગાડીની ટીકેટ મેલે છે. એ મેડેલમાં શાધારણ દી વસે અંદર જવાનો ભાવ દર આદમી દીડ અરથો રૂપીઓ છે, અને જે કોઈ જાતનો તેહવાર હોએ અને એ મેડેલમાં દર રોજ મલતી ગમતમાં વધારો કીધામાં આવીઓ હોએ તો, તે દીનેનો ભાવ જેમ વધતી ગમત હોએ તેમ, ૧, ૨, ૩ અથવા ૫, રૂપીઆ કરીઆમાં આવે છે. એથી વધતો ભાવ થાતો નથી. લંડનથી ની કસેલી આગની ગાડી દશ મીનીટમાં આ મેડેલની નજદીક જાઈ પોહોએ છે. શાધારણ દીવસે દર બે કલાકે એ તરફ જવાને ગાડી નીકળે છે, પણ જે દીવસે તે મેડેલમાં વધતી ગમત હોએ છે, તાહરે તાંહું તરીસ અને ચીઆલીસ હજાર આદમીઓ જાએ છે, તે દીને દર પાંચ મીનીટે ગાડીઓ જાએ છે તથા આવે છે. એ ગોડવણથી હજારો લોકોને પોતાને ગમે તે વખતે જવાને બની આવે છે. આગની ગાડીઓ આગલ ભારી રોલાં થાએ છે, અને આખી ટરેન ભરાઈ જતાં જાએ વહે છે, તેઓ વલી પાંચ મીનીટ પછી જનાંરી ટરેનમાં જાએ છે. લંડનનું મધક છોડીને જરાક આગલ માલીઆ કે, આપણને દુરથી બીસેરી મેડેલ દેખાએ છે અને જે હવા ખુલલી અને શુરજ પરકારતો હોએ તો, તે ઈખારતનો ભારો ચલકાર આપણી આંખને દીપાવે છે. જમહી રો રોશનીની આગલ ચલકે, તેમ આ બીસેરી મેડેલ સુરજનાં તડકાંથી મલકી રેહે છે. એ મેડેલની બંને બા

જુએ ને મોટા બીચેરી ખીંચારા ડુંગ્રાસાઓમાં પાંણી પોંડાવતું કરવાને સારું ઉભા કીધાં, તથા તે મેહુલનાં છાપરાં ગેલ વ્યાધારમાં, તેથી દુરથી એ મેહુલનાં ખુબસરત દેખાવમાં ઘણુંએક વધારો થાયે, અને જો મેહુલ વેહલા તાંહાં જવાનાં હોયે તેઓને તાંહાં પોંડાવવાની ઇનતેજરીનું બધાંનું ધાઈ શકતું નથી. ને બીચેરી મેહુલ વીશે વ્યાટલું બધું સાંભળીડું હતું, અને જો આ નખાંનાં નહીં માંની શક્યે તેવો બનાવરો વીઠીઆ અને હુતરથી થાયે, હવે વ્યાપણી ખાતરી નહીં હોતે, તો હાવા મેહુલ વીશે વ્યાપણે કાંહાંણી સમજતે, તેવો મેહુલ જોવાને દીવસતો મું પણ ને પલ જાયે તેમાં તે જોવાશે, હવે ઉમેદથી તાંહાં નનાંર ધણીનાં દીલમાં કેટલી ખુશી ઉપજે, તે ખુશીનું બધાંનું આ નગાએ ધાઈ શકતું નથી. અતે વ્યાપણે બીચેરી મેહુલમાં પસાર થાયા. વ્યાપણે વ્યાપાસની દેવાડો બીચેરની, વ્યાપણે માંમાં ઉપરનું છાપડું બીચેરનું. સવળી તરફથી દેખાવ બીચેરનો છે. વ્યાપણી અચરતીના પાર નથી. પણ એ મેહુલની અંદર વ્યાપણે દાખલ થયું અને તેના મેહુલના ત્રાર ઉપર જઈને ઉભા રહેઆ, તો તાંહાં શું જોઈયે? તાંહાંનાં દેખાવથી થોડીએક ખીનીટ શુધીતો વ્યાપણી અકસ અને ન નર હેરાંન રહે. આદમી પણ કેટલું કરી શકે, તે વ્યાપણે હીંઆં સમજ પડે. બીચેરી ઇમારતની અંદર એ ક ખુશનુંમાં બાગની અંદર વ્યાપણે ઉભેલા છઈએ, કે જાંહાં ઇંગલંડનાં નહીં, પણ જુદા જુદા દેશ અને જુદી જુદી હવામાં ઉગતાં ઝાડ તથા રોપા ઉગેલા. સરવેમાં સરદાર દાખલ બીચેરી ડુંગ્રારો દેખાયે તેમાંથી તરેહવાર રીને પાંણીની ધારો ઉડે અને તેની વ્યાપાસ જાંહું એક નાંધણ તથાવજે તેમાં સળગ પાંણી પડે. એ તથાવમાં વીકટરીઆ રીજાઆ નાંખનાં ઝાડનાં મોટાં પાતરાં અને પાંણીમાં ઉગતાં બીજાં ઝાડો જાંહું મોતાનું ખરેખર વર્તન હોયે તેમ તાંહાં ઉગેલા. નરા વ્યાપાસ નજર કરીએ તો અસલ અને હા લના નખાંનાં નાખીયા શખસેનાં પુતળાંઓની નકલો સોભઈતી રીતે બાગમાં ગોડવેલી હોયે તેમ દીગે, કાં એજ તેમની વચનાના ગાલા સોભઈતા ઝાડો અને રોપાથી સળગારેલા. તેથીની વધારે વ્યાપણી નજર પોંડાયાડીએતો વ્યાપણી બંને બાજુએ તરેહવાર સળગાર અને બાંધણીનાં ઘોરડાએ દેખાયે અને તેમાં હુંનર અને કારીગરીની તરેહવાર કીમતી વસતુઓના સંગરહ કીધેગે. નરાક આગલ ચાલીઆ તો આ મેહુલના ગાએણેનો અધુર રાગ ફેલાવાને વાસતે ઉભી કીધેલી વજનતરની એક રાખથી પેટી દેખાયે અને તેની નીચે થોડી નગામાં હજારો આદમીઓ મેશી શકે તેવી ચઢતી ઉતરતી મેકક કીધામાં આવી. ખાણે ઉંચકી નરાક ઉચી નજર કરીએ તો બીચેરી છાપડું વ્યાપણી નજરે પડે, અને તેની વ્યાપાસ સોભાઈ તો રંગોથી રંગેલી પુરેહોર ગીઆલરીઓ તેમાં ગોડવેલી ખુબસરત ડુકાનો સાથે વ્યાપણી નજરે પડે. ટૂંમાં મા બોલીએતો, ફલવંત અને લીલા બાગની અંદર હેકાને વામતે, આ એક કીમતી મેહુલ, તાંહાં તેઓને ગમત અને ગતિઆંન બધે મળે, વ્યાપે જોઈને તેઓ કેટલાએક કલવણી લાંબે, ખુબસરત મીંને જોયા થી અને પારખીઆથી તેઓના સવારધમાં શુધારો થાયે. હીંઆ તેઓને સધળી હવા અને સધળા દે શનાં ઝાડ પાંન અને ફુલોનાં બાગની અંદર મેલીઆ, તાંહાં તેઓને ખુદરતી વીઠીઆ સીંપવાને આરી જોગવાઈ મળે, તથા હાલ નખાંનાં વીઠીઆ, હુંનર અને એલખનાં બગીચી અને કારીગરીથી મું સુ બનેડે તે જોવાને તથા તપાસવાને તથા તે વીચેની ઘટતી મહિતગારી મેવવાને બની આવે. ખરેખર હવે દે ખાવ વ્યાપણે ડુનીઆનાં બીજા કોઈ બાગ ઉપર જઈ શકતા નથી.

ખુદરતી તવારીખના ભાગ — આ બીચેરી મેહુલમાં પગ મેલતાંને વાર વ્યાપણે મેહુલ વેહલું થીઆંન “નીડ વરલડ” એટલે આમેરીકાની ખુદરતી તવારીખનાં ભાગ ઉપર પોંડાયે. એ નગાએ મેકમીકાનાં ગામ હીંએ શેકાર કરતા પાડેલા. એ નગાએ અજાનતા વ્યાસવરીય તથા કીડી ખાનાંર જાંનવરો તથા વ્યાપ પાંકા નાંખનાં જાંનવરો, જાંનાં બાલનાં કપડાં થાયે, તેઓનાં આબેહુબ વ્યાધારે. એ જોયા પછી આમેરીકાનાં દખનું ભાગમાં જે સડીયો નગમી જાત રહે, તેનાં કેટલાએક વ્યાધારે. તે જોડેની માંખરી પી

રીછે, બાલ લાંબળા અને કરમલી વસેલાછે, આંખ નાંધલી અને ગાલની હાડકીઓ મોટીછે. કાંતમાં તથા હાટમાં તેઓ લાકડાંનાં મોટા કટકા મોરોછે અને તેથી તેઓને મોહરો ધણાજ દાંતમણ લાગેછે. તાહુરપછી આપણે આમેરીકાનાં ઓતર ભાગનાં ગાંઝીઓનું એક નાંચતું રોડું જોઈએ, તે ઉપરથી તે નંગલીઓ લ ડાઈમાંથી પાછા ફરીઆ બાદ કેવી રીતે ખુશાદી કરેછે તે આપણાં જોયામાં આવેછે. તાહુરપછી આમેરીકાનાં વચલા ભાગનાં રેલુવાસીઓનાં કેટલાંએક આકાર આપણે જોઈએ. ઉપર જણાવેલા સઘળા આકારો આમેલુખ તાંહાંનાં દેશીઓને મલતાછે અને તેમની ઉપર જે રંગ આપીઆમાં આવીઓછે, તે તેઓનાં ખુદરતી રંગનાં જવોજછે. આ આકારો ગોડવતાં વચમાં જે જે ખાલી જગા રહીછે, તેમાં આમેરીકામાં યાતાં જન વરો તથા પંખેરાંઓ તથા રોપાઓ અને ઝાડો ગોડવીઆમાં આવીઓછે તેથી કરીને આમેરીકાની ખુદરતી તવારીખનો સારો અભીઆસ એ જગાએ યાઈ શકેછે. આરકટીક સમુદ્ર આગલ યાતાં પંખેરાંઓનાં આકાર જે હીઆં મેલીઆમાં આવીઓછે, તે ધણાજ મુંદરછે. આ ભાગની બીજા બાજુએ “એલડ વરલડ” એટલે યુરોપ, એશીઆ અને આફ્રીકાની ખુદરતી તવારીખ જણાવનાંરી વસતુઓછે. હીઆં આફ્રીકાનાં જીજી કાફેરો તથા એ ખંડનાં ઉગમણ ભાગ ઉપર વસનાંરા ડાંનાંકીલ નાંજની ભટકતી જાતનાં લોકોનાં, તથા એ ખંડનાં પશ્ચિમ ભાગ ઉપર રેલનાંરા ગોલાંઓનાં આકારો આપણાં જોયામાં આવેછે. એ આકારો જો કવેલાછે તેમની વચમાંની જગામાં ઉપલા ભાગે ઉપર વસતાં જનવરો તથા ઉગતાં ઝાડોનાં નયુનાં ગોડવેલાછે. મહાગાસકાર અથે યાતાં કેટલાંએક જનવરો, તથા એક હીપોપાટમસ જોયામાં આવેછે. તાહુરપછી એશીઆ ખંડનાં વાઘનાં ચોકારનો એક આકાર આપીઓછે તથા હીંદુસ્થાનમાં વસનાંરી જાતનાં કેટલાંએક આકારોછે. હીમાલીઆ પરવતમાં વસનાંરા લોકોનાં એ પ્રતલોછે, તથા તે તરફ યાતાં પંખેરાંઓને એક સારો જમાવ આ જગાએછે. આસતરેલીઆનાં ગાંઝીઓ તથા તાંહાં યાતાં જનવરોનાં આકારો પણ હીઆંછે. ચીન, જે પાંત, નીપાલ, સાઈબીરીઆ અને બીજાં સુલકોમાં યાતાં જીવજંતોનાં કેટલાંએક નમુનાંછે. એ સઘળા બાદ બીઓ તથા જનવરોનાં આકારો, તથા ઝાડો કેવી રીતે ગોડવીઆમાં આવીઓછે કે, દરએક ભાગની વસતી જુદી જુદી માલમ પડેછે તથા જોનાંરને દરએક ભાગની ખુદરતી તવારીખ સેહેલથી સમજ પડી શકેછે.

ઇંગલંડનાં પાદશાહોની સખી.—ઉપલી જગાએથી દખણ તરફ નજર કરતાં એક દેવાલની ઉપર એક એકની નીચે એ હારમાં તેમનાં જનનમાં વખત પરમાંછે ઇંગલંડનાં મેહલલેથી તે હમણાં શુધીનાં પાદશાહ તથા રાંણીની સખીઓ પાડીછે. એ સખીઓમાં જેમ અને તેમ ખરો આકાર આપવામાં અતીયહી કોરોસ કરવામાં આવીછે. આ સખીઓ જોયા પછી આ મેહલનાં વચમાંનો ભાગ જેને નેવ તથા તરાંનસેપટ કરી કેહવા માં આવેછે, તેમાંની વસતુઓ ઘણી જોવા લાએકછે.

બીહારી કુંઆરો.—ઉપલી તસવીરો જોયા પછી આપણે એક બીહારી કુંઆરો પાસે જઈએ. એ કુંઆરો તેનાં નાંખ સુખ્ય આખો બીહારનાં કાચનો બનાવેલોછે. તે અસલ ૧૮૫૧ નાં સંગ્રહસ્થાનને સાંચ બનાવી તાંહાં મેલેલા હતા, તે જગાએ તેની ઘણી વખાણ થયાથી, હાંજા તેને આ જગાએ જાણક મે લીઓછે. એ કુંઆરો બનાવવામાં ૩૨૦ મણ કાચ કાંમે લાગેછે. ઉંચાઈમાં તે ૨૭ ફુટછે, અને એ ઉંચાઈ થી પાંછીની જે ખુશનુમાં ધાર સઘળી તરફથી પડેછે, તે વચમાં બનાવેલી કાચની ખુબસુરત અને સોભાઈતી થારીઓ ઉપર પશાર અઈ નીચે બનાવેલાં એક નાંધલા તલાવમાં પડેછે, કાંચેજ તે કુંઆરાની આસપાસ પાંછીનું ડુંગાડું ટાંકું કીધેલુંછે. એ ટાંકાંમાં પછીમાં ઉગતા રોપાઓ પણ રોપેલાછે, તેથી આ કુંઆરો ધણાજ ખુશનુમાં દેખાવની અંદર ઉભેલો દીશેછે. હાઈડ પારકનો મેહલ હુગાડની વેલાએ થાએલા દેખાવોને જે નકસો આગલ આપીઓછે, તેને એક છેડે જે મોટો કુંઆરો દેખાએછે, તેજ આ કુંઆરોછે.

નેવ તથા તરાંનસેપટ.—આ મેહલનો ધણો ખરો વચલો ભાગ જે ઉપલાં નાંખોથી ઓલખાએછે,

તાંહું તરેહવાર અસલનાં તથા હુમજાનાં વખતનાં પુતલાંઓ. હુમજાનાં તથા અસલનાં વખતનાં જ શખોએ શાઝ નાંમ મેલવીઝે તેઓનાં ગાહાવલાં, તથા અસલનાં અને હુમજાનાં વખતની ઉમી કારીગરી બતાવવાની મતલબથી ઘણાંએ પુતલાંઓ હાંઆં આપીઆં. એ પુતલાંઓ ગોઠવવામાં તથા તેમની આસપાસ બાગો બનાવવામાં ઘણી દોરીઆરી બતાવીઆમાં આવી. દરએક પુતલાં છુટાં છુટાં જોવા લાગે છે. હાંઆં ફરીઆથી અસલનાં તથા હુમજાનાં ઘણાંએ નાંમીયા રાખસોની આપણને ઈઆદ આપે છે, એટલું નહીં, પણ તેઓનાં ચેહરોની ખીઆલ કરવાને બની આવે છે. એ સઘળાં પુતલાંઓનાં ક્રૂત નાંમ આપીએ, તો એક મોટી ટીપ થાએ, ખાંડે એ બાબદમાં ઉપલી વીગતન અતરે બસ છે. ગરેટ તરાંનસે પટનાં મુશ્કેલ તરફનાં ભાગમાં મેશરસ ગરે અને રેવીસનની બનાવેલી એક મોટી વાળની પેટી છે, તે વાગે છે તાહરે તેના અવાજ આ મેહલનાં એક છેડેથી બીજા છેડે શુધી સંભલાએ. આ પેટીની નીચે “આરવેસટસ” નાંમની ચહુડતી ઉતરતી નગાની એક કીધી છે, તેમાં તરણ હજાર ગાણા રેથી શકે તેવી ગોઠવણ છે. તરાંનસે પટનાં આતર તરફનાં ભાગમાં ગરમ દેશનાં સુલકોનાં ગ્રાહો ઉગાડીઆમાં આવીઆં. હાંઆં આપણે ખુશી અને તાડ જોઈએ. આ નગાએ તે ગ્રાહોને જીવતાં રાખવાને શાઝ તેમનાં અસલ દેશ પરખાણેની ગરમી દાખલ કરીઆમાં આવી. એ પરખાણે દાખલ દોધેલી હવા તે ગ્રાહોને ઘણી આકર્ષ આપે છે, કાંએને કેટલાંએક ગ્રાહો જરે રોપીઆં હતાં તાહરે ડુબલાં હતાં, તે પાછલથી ઘણાં મન્યુ તથાં છે અને તેઓની ઉપર જ લીલા ગાહાર આવીએ છે તે અચરત થવા જોગ છે. આ મેહલનાં જુદા જુદા ભાગમાં મોટાં ગ્રાહો ઉગાડીઆમાં આવીઆં. ઘરોની અંદર મોટાં ગ્રાહો ઉગે એ બીનાં અચરત સરીખી છે, પણ એમ આ મેહલમાં છે. નીઉઝીલંડ અથે ઉગતાં મોટાં તીમબરનું એક ઝાડ અતરે ઉગાડેલું છે તથા ચીન, જાપાન, આસ્ટરેલીઆ અને બીજા સુલકોમાં ઉગતાં મોટાં ગ્રાહો હાંઆં ઉગાડીઆમાં આવી આં. ઝાડપાંજુ નેપા પછી જાંહાં લોહોડાંનાં તારથી ઘેરી લીધેલી નગામાં જીવતાં પંખેરાંઓનાં નખાંવ કીધે છે, તાંહું જ દેખાવ આપણી નજરે પડે છે તેથી ખરેખર ખુશી ઉપજે છે. હાંઆં ઘણા ખરાં ગરમ સુલકમાં રેહનાં પંખેરાંઓ. એ નગાએ આપણે મધુર રાગ વાલું નાંઈડીંગલ અથવા બુંલબુંલ પણ આપણે જોઈએ, અને એકે સે હકરે આદમીએ તેને જોવાને તાંહું એકડાં મેલે, તોપણ ગભરાયા વગર એ ખુબસુરત પંખેર પોતાના રાગ કાહારે છે અને આસપાસ ઉભેલાઓને ખુશી કરે છે. એ નગાએ પંખેરાંઓ પોતાનાં માલા બાંધે છે તે જોયાથી આપણને ઘણી અચરતી ઉપજે છે. દર રોજ હજારો આદમી તેઓની આગળ આવી જાય છે તેથી એ જાનવરોને તે દેખાવ હંમેસને થાય છે અને કાંઈથી ધાસતી ખાતાં નથી, તેથી જોનાંઓની હજારમાં એ પંખેરાંઓ પોતાનાં માલા બાંધે છે, તે કાંમ જોયાથી આપણને ઘણી ગમત ઉપજે છે, અને આ પંખેરાંઓની માલાંકી, ઝડપ અને હીકમત જ તે વખતે આપણે નજરે જોઈએ, તેથી બહુ આનંદ થાય છે. એ પંખેરાંઓનાં ધરની એક બાજુએ કાચનો એક મોટો તલાવ બનાવી તેમાં નવા ઈ જવી માંછલીઓને જીવતી રાખીઆમાં આવી છે.

આ પરખાણે એ મેહલના વચ્ચે ભાગ તપાસીઆ પછી તેની સઘળી બાજુએ જ જોરડાઓ કીધામાં આવીઆ છે, તેઓની બાંધણી અને તેમાં મેલેલી વસ્તુઓ જોયાંથી ઘણાંએ ગમત તથા ખુશી ઉપજે છે. એ ભાગો તથા જોરડાઓને “કોરટ” કરી નાંમ આપીઆમાં આવીઆં અને દરએક ભાગ કેવી બાંધણીના છે તથા તેમાં શું છે તે તેને જોડેલાં નાંમે ઉપરથી બાજુમ પડે.

ઈજીપ્શીઅન કોરટ. — એ ભાગની બાંધણી મીસર દેશનાં અસલનાં વખતની કેટલીએક નાંમીથી ઈમારતો ઉપરથી લીધી છે, અને તાંહું જ કાંઈ વસ્તુઓ જોવાની છે, તથા જ કાંઈ યાંબા ઉભા કીધા છે, તથા દેવાલ અને યાંબાઓ ઉપર રંગ અને નહીં વંચાએ હેવા દસકતો પાડેલા છે, તે અથળું મીસરનાં અસલનાં વખતની

એક વાચણ ગમે તેણું મોઢું હોય, પણ તેનો બરાબર નમુનો લાકડાંમાં ગમે તેટલો નાંધણો બતાંવીએ હોય, તે જોવાથી આપણને તે મોઢાં વાચણનો બરાબર વીચાર આવે, તેજ ખીચાણે ઉપનો નમુનો જોવાથી ઉપર જણાવેલી નાંખીચી ઇમારત કેવી હોય, તેનો ખીચાલ બરાબર આપણા મનમાં ઉતરી શકે. રોમ મરેનાં પારથેનાંનસનાં હેલુશાંનો પણ આ જગ્યાએ એક નમુનો છે. આ જગ્યા મધેની કેટલીએક દેવાંલ રોમની નાં ખીચી દેવાણો પારફરી, ખાલાચાઈટ, અને ઉંચી જાતનાં સંજોમરખરની બાંધીઆમાં આવતી હતી, તેવી બાંધીઆમાં આવી છે. ટુકમાં કહીજીએ છે કે, આ જગ્યાએ અમલના નાંખીચાં અને વખણાએલાં રોમ મેટરની ઇઆદ તાજ કરવાની સમગ્રી તરેહની કોશિસ કરીઆમાં આવી છે.

બારેલા મેરુએની ને કાંઈ નીસાંણો મલીછે, તે પણ હાથ કરીઆમાં આવીડે. ઉપર નજીવેલી સઘળી નગા
એ ઉપરથી મેરેલી વસતુએ ઉપરથી તે રશોમાં અસલનાં વખતનાં મેરુએની બાંધણી કેવી હશે, તે જાણી
આમાં આવીડે, અને તે ઉપરથી નકલ કરી બીજારી મેરુએનો આ ભાગ બાંધીઆમાં આવીએ. મીઠ
લેઅરડને જાળીલાંન, નીનીવી અને પરસેપોલીસ મધેથી ને ને અસલની વસતુએ મલીછે, તે અસલ વસતુએ
બરીરીગ મીડેલઅનનાં સંગરહસ્થાનમાંછે, તથા મેશીએ બોરાની શોધની વસતુએ ને પારીસ મધે હુવર
નાં મેશાં સંગરહસ્થાનમાંછે, તે સઘળું ધીઆનમાં લઈ આ નગાની બાંધણી કરીઆમાં આવીછે. ઉપલા મે
રુએની જેવી દેવાલ તથા બીજી બાંધણી હતી તેવી હીઆં કરીઆમાં આવીછે. નીનીવી કોરટની અંદર ન
વાનાં દરવાજા આગલ રાખશી યોધાઓનાં પુતલાં જેમ અસલી મેરુએમાં હશે, તેમ બનાવીઆંછે. આ ભાગ
મીઠ લેઅરડનાં ઉપરીપણા ફેડલ બાંધીઆમાં આવીએછે અને તાંહાં કરીઆથી આપણે જાણે બાળીલાંન
અને નીનીવીનાં અસલી મેરુએમાં ફરતા હોઈએ તેવું લાગે.

બીજાંનંદાંન કોરટ.—કાંનસ્ટાંનદીનોપલ અથવા બીજાંનસીઅંનનાં મેરુએને, કાંનસ્ટાંનદાંન ધી ગરે
ટ પાદશાહે પોતાની રાજ બાંધણીનું સુખીઅ મથક કીધું હતું, તાહરપછી એ મેરુએમાં દેવજો તથા બીજી મોટી
જહર ઈમારતોમાં ને બાંધણી કીધામાં આવી હતી, તે બાંધણીની ઇસવી સનેની ૬ થી, ૧૧ મી સદી
શુધી યુરોપખંડનાં ઘણાખરાં સુલકોમાં નકલ કરીઆમાં આવી હતી. માટે આ ભાગમાં યુરોપખંડનાં ને ને
સુલકોમાં બીજાંનસીઅંન મેરુએની બાંધણી દાખલ થાઈ હતી તેનાં ને વખાંજુલા લાએક નસુનાં હતા, તે હી
આ બતાવીઆમાં આવીઆછે. ઉપલા વખતની બાંધણીમાં આરકાં અને કોતરકાંમ ઘણુજ સાડ કરીઆ
માં આવતું હતું તથા દેવાલો ઉપર તરેહવાર રંગ અને મેસાઈક કાંમની નકસી કરીઆમાં આવતી હતી
તેનાં ઘણાએક ખુબસુરત નસુનાં હીઆંનાં આરકાંઓમાં કાહાડીઆમાં આવીઆછે. આ નગાનાં આરકાં
ઓનાં ને આરકાં કરીઆમાં આવીઆંછે, તે ઉપલા વખતનાં યુરોપ અને ક્રેલાંએક નાંમીઆ દેવજોનાં
ખાણાની નકલોછે.

નરમન મેડીવલ કોરટ; ઈંગર્લીશ મેડીવલ કોરટ; અને ફરેનચ તથા ઇટાલીઅંન મેડીવલ કોરટ.—
આ તરણ કોરટો ને એક એકથી જુદીછે, તેમાં નરમની, ઈંગલંડ, ફ્રાંસ અને ઇટાલી મધે, રોમની પાદશા
હી ભાગી પડીઆ પછી પંદરમી સદી શુધી, કે ને વખતને તવારીખ લખનારાએ “મીડલ એજસ” કરીને કહેછે,
તે વખતનાં ને ને રીતની બાંધણીએ હતી, તે દેખાડીઆમાં આવીછે. ઉપર નજીવેલા વખતનાં ઉપલાં રેશો મધે
ને નાંમીચી અને સારી કારીગરીની બાંધણી હતી, તે આ તરણ કોરટોમાં દાખલ કીધામાં આવીછે, તેમાં અગત
કરીને કેટલાંએક પુરાણા દેવજોનાં આરકાં અને તે મધેની બીજી બાંધણી વધારે જિયામાં આવેછે. આ તરણકે
સુનાં પણ હીઆં આપણાં જિયાઓ આવેછે. આ દરએક કોરટ છુટી છુટી કેટલીએક વાર જેવી જોઈએછે.
રેનેસાં કોરટ.—કેટલુએક શુધી બાંધકાંમની ખુબસુરતીમાં બીગારો થયા પછી પંદરમી સદીમાં ઇટા
લીમાં એ હુંનર ઉપર પાછું ધીઆંન આપવાનું શરૂ થયું, અને તાંહાંથી તે હુંનર પાછો યુરોપખંડનાં દેવાલો
તેવાર પછી ને નાંમીચી બાંધણીએ તાજ થાઈ હતી, તેનાં નસુનાં આ કોરટની બાંધણીમાં જિયામાં આવેછે.
એ નગાએ જુદી જુદી બાજુએ કીવેલી નકમી જોઈ આપણી આંખ હેરાંન રહેછે.

ઈલીબ્રેથેન કોરટ.—ઈંગલંડની રાંણી ઈલીબ્રેથેનનાં વખતની નરાક આગમજ અને તેનાં પછી બાં
ધકાંમમાં ને હુંનર અને કારીગરી વાપરીઆમાં આવતી હતી તે હીઆં દેખાડીઆમાં આવીછે. એ વખત
માં ઘણીખરી ઈમારતો ખુબસુરત પથર અને ભારી કોતરકાંમ સાથે બાંધીઆમાં આવતી હતી, તેનાં નસુ
નાં હીઆં દેખાડીઆમાં આવીઆછે. ઇસવી સને ૧૬૦૦ નાં વરખનાં હાલંડ હાઉસ નામનું એક મોટુંગેર,

લંડનમાં હાઈડ પારકનાં બાગથી એ માઈલ દુર બાંધીઆમાં આવીઈ હતું, તે ઉપરથી આ કોરટની બાંધણીમાં ઘણીએક નકલ કરીઆમાં આવીછે. આ પુરાણુ ઘર હજુર શુધી આપણુ જોવામાં આવેછે. હીંઆં ઉપલા વખતનાં કેટલાએક નાંખીયા શખસોની કબરો તથા પુતલાંઓનાં નમુનાં પણ છે.

ઈટાલીઅન કોરટ.—ઈટાલીનાં લોકો હુંદર અને ફારીગરીને ખરે સારી પદે વખણાવેલાછે, તે વાત જાણે જાણે, તેઓ આ કોરટ જે તે દેશની ઈમારતોની બાંધણી ઉપરથી બાંધીછે, તે જોઈને નાંઈમેદ નહી થાયે. “ફારનેસ પાલેસ” નાંખના રોમ મધે જે સઉથી સરસ મેહેલ ગણાતો હોતા, તેનાં ઉપરથી આ કોરટ બાંધીઆમાં આવીછે. આ કોરટનાં વચે વચમાંનાં ભાગમાં તે મેહેલ મધેનાં એક ડુંઆરાની આબેહુબ ન કલછે. એ ડુંઆરો કાચબાનાં આકારમાંછે. ફારનેસ મધેનાં એક દેવળમાં કરાઈસટ અને તેની માંતુ જે પુતલુંછે તેવું પુતળું હીંઆં ઉભું કરીઈછે. રોમ મધેનાં “વાટીકન પાલેસ” નાંખનાં મેહેલમાં દેવાલ ઉપર કેટલાંએક ચીતારોછે, તેવાં હીંઆં પણ એક ચીતારામાં પાડેલાંછે. આ કોરટમાં ઘણુએક નાંખીયાં પુતલાં પણ છે. આ ભાગની ગીઆલરીમાં બતાં સીર્લિંગ ઉપર જે ખુબસુરત ચીતાર પાડીઆમાં આવીઆંછે, તે વે નીસ મધેની “એલડ લાઈબ્રેરી” મધેનાં ચીતાર ઉપરથી પાડીઆંછે. એ જગાએ તુસા પેર્ગમબરતુ એક ઘણુખ ખુબસુરત પુતલુંછે. આ જગાએથી નીકલતાં દેવાલ ઉપર ઘણીએક સારી તસવીરો આપણે જોઈએછે.

સ્વેડેનની કોરટ.—આ ભાગમાં આપણે સઘળી કાગલની જનસો જોઈએછે. દેવાલની ઉપર કાગલ બનાંવવાનાં હુંદરનાં તથા બીજાં તરેહવાર ચીતારો જોવામાં આવેછે, એ જગાએ તરેહ તરેહ અને ભાંત ભાંતનાં કાગલો કે જે એક દેખાવે આપણે બીજગમ જોઈ શકતા નથી, તે દેખાએછે. હીંઆં બેંક નોટ બનાં વવાનાં તથા ચાંન કોતરવાનાં હુંદરનાં ઘણુએક કીમતી નમુનાંછે. “ક્રીસ્ટલ પાલેસ મેડલ પરેસ” નો સાં ચો, જે એ મેહેલની તરફથી આપવામાં આવતા ચાંન બનાંવવાનાં કાંમમાં આવેછે તે આપણે હીંઆં જોઈ એ છઈએ. કીતાબ બાંધવાનાં તથા સણુગારથી છાપેલા કાગલોનાં નમુનાં તથા સ્ટીરીઓસકોપમાં જોવાનાં ચીતારોનાં કાગલો હીંઆં ઘણાંછે.

હારડવેર કોરટ.—એ જગાએ ઘરનાં વાપરવાસમાં આવતાં ધાતુઓનાં તરેહવાર વાશણુ તથા બીજો ઘર સણુગારનો ધાતુઓનો આખાં જોવામાં આવેછે.

કોરટ આવ નીઈ ઈનવેનશનસ.—હુંદર તથા બનાંવટમાં જે જે નવી શોધો થાઈછે, તેનાં કીમતી નમુનાં હીંઆં જોવામાં આવેછે. હીંઆંથી નીકલીઆ પછી જે ચીતારાઓ આવેછે, તાંહાં ઘર સણુગારનાં લાકડાંની તથા કોતરકાંમતી તથા બીજા સામાનની ઘણીએક વસતુઓછે, તે સરવે જોવા લાએકછે.

બરમીંગામ કોરટ.—ઈંગલંડ મધે બરમીંગામનું શેડર તેનાં તરેહ તરેહનાં કારખાંનાંઓને સાડુ ઘણુ વખણાવેલુંછે, અને તે કારખાંનાંઓમાં બંનતા સઉથી સરસ ચાલોનાં નમુનાં આ જગાએ મેલીઆમાં આવી આછે, તેથી બરમીંગામમાં સું સું બનેછે, તેટલું જાણવાતેજ નહી, પણ તેનાં સઉથી સરસ નમુનાં જોવાને પણ આ જગાએ આપણને જોગવાઈ મલેછે.

શેફીલડ કોરટ.—તલવાર, છરી, કાંટા, ચંચા તથા ધાતુની બીજા તરેહવાર વસતુઓ તથા હુધીઆરો શેફીલડ શેડર મધે બનેછે, તેનાં સઉથી સરસ નમુનાં આ કોરટ મધે આપણે જોઈએછે.

પાંખપીઅન કોરટ.—નેપલસની ખાડીના કીનારા ઉપર હેરફીડેનીઅન અને પાંખપીઆઈ નાંખનાં જે શેડરો હતાં, તે આસરે ૧૮૦૦ વરસની વાત ઉપર ધરથીકોપથી તખાંમ ગરક ગયાં હતાં. એ નાસ એટ હોતો જલદીથી થાયો હોતા કે, કોઈને નાંહાસવાને લીધાર કરવાને પણ વખત મલીઓ નહી હોતા. યોગવાર માં જમીન ઉપર પાંખી અને રાખ સોવાએ બીજું કાંઈ દેખાવા નહી લાગું. આ હાલત ૧૬૦૦ વરસ શુધી રહેઆ પછે, તે શેડરની જમીન ખોદીને અંદરથી આગલો વખતનાં શેડરની કાંઈબી નીચાણ મેલવવાની કો

સેસ કરવાનો વીચાર આવીઓ. એ વીચાર અમલમાં લાવતાં ફતે મલી અને આગલા શેહેરનાં ઘરો અને આદમીઓનાં સુરદાં વટીક અંદરથી મલીઆં. હવે આ શોધ કીધાથી ઉપલાં નાંમીયા શેહેરોની ઇમારતની બાંધણી જે માલુમ પડી, તે ઉપરથી આ ભાગ બનાવીઆમાં આવીઓછે, અને તે માટે તેને પાંચપીચન કોરટનું નાંમ આપીઆમાં આવીડેછે. હીઆં તે શેહેર મધેથી મલેલી ઘણીએક વસતુઓની આબેહુબ નકલ જોયામાં આવેછે. જે વાત આપણે તવારીખમાં વાંચીએય, તે હીઆં મેધએ છધમે.

કાચ તથા મીની કાંચ, ઇતીઆદી.—ઉપલી જગાએથી નીકલીઆ પછી કેટલાએક સોભઈતા ઓરડાએ આપણા જોયામાં આવેછે, તાંહાં ઇંગલંડ, બોહીમીઆ અને બેરોમીઆનાં સુલકમાં બનાવેલી તરેહવાર બીસો રો વમતુઓ ગોડવીઆમાં આવીછે. એજ જગાએ કોરી તથા મીની અને મેડોડી કાંચના જાત જાતનાં અને તરેહ તરેહનાં વાશણુછે, તે સાથે બીજી ઘણીએક “ફેનસી” સોભઈતી વસતુઓ સારી રોનકથી ગોઠવેલીછે જે સમજી વેચવાને વાસ્તે હીઆં મેલેલીછે.

કેનેડીઅન કોરટ.—કેનેડાનું સવસાથાંન ઇંગલંડનાં રાજને તાએમેછે, તે દેશ મધે ઉતપન થાતી વસંતુ ઓનું એક સંગરહસથાંન હીઆં બનાવીઆમાં આવીડેછે. આ સંગરહસથાંન સથાપવાનો તથા તેને ચાલુ રાખવાનો ખર્ચ કેનેડાની સરકારે પોતાંને માંથે રાખીએછે અને તેમ કરવાની મતલબ હેવીછે કે, કેનેડાની ઉપનીની વસતુઓ ઇંગલંડમાં જાહેર ધાયાથી કેનેડાનાં વેપારમાં વધારો થાએ. જો આ દેશ જવાનાં હા એછે તેઓને આ સંગરહસથાંનથી ઘણીએક વાતની ખબર આગમનથી મલેછે.

પુસતકખાંનું.—હાવા મોઠા મેહલમાં એક પુસતકખાંનું નહી હાએ, હેવું વાંચનાર કપી વીચારશે નહી. ઇાપનારાઓએ તથા પુસતક બનાવનારાઓએ પોતાનાં પુસતકોની નકલો ભેટ આપવાને શરૂ કીધુંછે તેથી એ જગાએ આસતે આસતે એક મોટું પુસતકખાંનું યારો. નવાં પુસતકોની જાહેર ખબરો તથા ટીપા હીઆં વેચનારાઓ મેલેછે તેથી તેઓની ખબરનો ફેલાવો પણ વધતો થાએછે. એ જગાએ ઘણાખરાં વસતમાં પત રો પણ મેલીઆમાં આવેછે.

રાંણીનું દીવાંનખાંનું.—રાંણી જારે આ મેહલમાં જાએ, તારે તે નાંમદારને આશાએસ તથા ખાંન બી મેકકને સાડ એક ઘણુજ સોભઈતું દીવાંનખાંનું બનાવીઆમાં આવીડેછે તે જોવા લાએકછે.

તસવીર-ખાંનું.—આસરે ૩૬૦ ફુટ લાંબી એક ગીઆલરીમાં હાલનાં તથા અસલનાં વખતનાં કીમ તી ચીતરો તથા તસવીરો જોયામાં આવેછે.

વેચવાની તથા જોવાની વસતુઓ.—પેહલા મારની કોરટો જોવા પછે, આપણે ગીઆલરીએ ઉપર જાધએય. તરાંનમેપટનાં વધે વચમાંનાં ભાગનાં માંથા ઉપર જે ગીઆલરી આવીછે તેનાં બે ભાગ કીવેલાછે. એક ભાગમાં વેચવાની વસતુઓની ફકાંનેછે, અને બીજા ભાગમાં વેચવાની નહી, પણ ફકત જોવાને સાડ વસતુઓ મેલેલીછે. પેહલલા ભાગમાં તરેહ તરેહની ખુશબો, રમકડાં, “ફેનસી” તથા તરેહવાર રંગની અને સોભઈતી જનસો વેચવાને સાડ મેલેલી હાએછે, તે જગાએ એક ખુશ જાતરા હાએ, તેવું લાગેછે. એ જગા એ પીસટોલ, બંદુક તથા હુંનર તથા વાહાડ કાપને લગતાં જાત જાતના હુધીઆરો પણછે. બીજા ભાગમાં ઘેર સજાગરના તથા પેહરવાનાં કપડાંનાં નચુનાંછે, તથા રથાએણી તથા બોરાકની વસતુઓનો સંગરહછે, તે જો યાથી આપણને ઘણીએક ખબર મલેછે.

ખુદરતી વસતુઓ અને તેમાંથી આદમીનાં ઉદીઓગથી પેદ થાતી જનસો.—તરાંનમેપટને માંથે આ વેલી બીજી ગીઆલરી ઉપર ગરેટ બરીટનનાં પરગણાએ ઉદીઓગથી ઉતપન થાતી વસતુઓનો જમાવ ક રીઆમાં આવીઓછે. એ સંગરહસથાંનની મતલબ એછે કે, જરે દેખાડીને આદમીને સમજી વાત સીખા હવી; તેને દેખાડવું કે ક્યાણી મીન કેવીછે, તે કાંહાં મલેછે, તે કેમ બનાવીઆમાં આવેછે અને આપણને

સું કાંમ લાગેછે. એ તતલબથી સઘળી જાતની ભુખીનાં નચુના તથા તે ભુખી ઉપર પેદા થાતી કાચી વસતુ એા હીંઆં મેલેલીછે અને તે વસતુઓમાંથી કેવી કેવી જાનસો બનેછે, તે પણ તાંહાંજ જોયામાં આવેછે.

ફોટોગ્રાફ — “મેડીવલ કોરરો” ની એાતર ઉગમણ તરફ જે મુખીઆ ગીઆલરી આવીછે, તાંહાં આસરે ૪૦૦ ફેરે નચ તથા ઈટાલીઆન ફોટોગ્રાફછે. હીંઆ તસવીરખાનાંને લગતાં ઘણાંએક પુતલાં પણ ગોઠવેલાછે.

દરીઆઈ બારકસો તથા પુતોનાં નચુનાં.—ઉપલી જગાની પાસેની ગીઆલરીઓમાં અસલનાં વખ તથો તે હુમણાનાં વખત શુધી જેવાં જેવાં દરીઆઈ બારકસો બાંધીઆમાં આવીઆછે, તેમનાં લાકડાંનાં બ નાવેલા નચુનાંછે. ગરેટ ઈસ્ટરન નાંખની રાખશી આગમોટ જેને વીશે આખી ફુનીઆમાં ખબર ફેલાઈછે, તેનો પણ એક નચુનો હીંઆંછે. એ જગાની પાશે કેટલાંએક મોટા ઝુલતા પુતોનાં નચુનાં પણ છે. ડનાં ઈપર નદી ઉપર ચારચો માઈલ લાંબો ઝુલતો પુલછે, તેનો નચુનો ઘણેજ ખુબસુરતછે. મીમતર કરગીઈસંન નાંખનાં નામીઆ શખસે દીલ્લા બનાવવાની જે ગોઠવણ બતાવીછે, તેનાં નચુનાં પણ આ જગાએ ઘણીએક અમરતી સાથે જોઈએછે. હાઈટ પારક મને જે બીતારી મેડેલ બાધીઆમાં આવીઆ હોતો, તેના કાચમાં બનાવેલા બે નચુનાં હીંઆં આપણે જોઈએછે, તેમાં એક, એક ફુટની અમરથી ઈંબને માપે બનાવીઆછે તે ઘ ણેજ ખુબસુરત અને મોટો લાગેછે.

ઈનડીઆન કોરટ.—એક ગીઆલરીમાં આ કોરટ બનાવીઆમાં આવીછે, તે જોવાથી હીંડુસથાન નાં રેહવાસીને ઘણીએક ખુશી ઉપજેછે. હીંડુસથાનનાં હુધીઆરો તથા બખતરો તથા બીજા વગરુઓ ઘ ણેજ સોભાઈતી રીતે ગોઠવેલીછે તે ઉપર આ લાગમાં જતાંનેવાર આપણી નજર પડેછે. ઈસ્ટ ઈનડીઆ કં પતીની તરફથી મેલેલાં હીંડુસથાનને લગતાં ઘણાંએક ચીતરો હીંઆં દેવાલ ઉપર જોયામાં આવેછે. હીંડુસ થાનના લોકોની પુંજવાની ચુરતીઓ પણ હીંઆંછે. ગાએણ તથા વજડવાનાં ઈંબંતરો તેમાં ફેલ તારાા, ઈ. તીઆદીછે. કોતરેલાં લાકડ કાંમનાં ઘણાંએક નચુનાં તથા પોંડાનો કીમતી સાજ તથા બીજા ઘણીએક કીમ તી વસતુછે, તેમાં એક રૂપાંનો હુકો, રૂપાંનું ખંજર, રૂપાંની ધાલ અને મોતીની સપાટ જે ઈંદાંથી મેલવો આમાં આવીછે તે છે. ચીનાઓનાં હુંતર તથા કારીગરીની પણ ઘણીએક વસતુઓ હીંઆંછે અને દેવાલની ઉપર તે તતલબને લગતાં ચીતરોછે. ચોરડાની વચેવચમાં દબલ્યા ભરેલા પોશાક સાથે એક મંદરીન પુતું છે. આ ચોરડામાંથી નીકલતાં આપણી બધે બાણુએ હીંડુસથાનનાં દેહડાં તથા અસજરોના નચુનાં જો યામાં આવેછે એ નચુનાંઓ ઉપરથી તેમની અસલ કારીગરીની ખુબી આપણને માહુંમ પડેછે. ગામડી રા જાની છાવણીનો એક નચુનો પણ આ જગાએછે, અને તેની પાસે જાવા દેશમાં વપરાતાં કેટલાંએક હુધી આરોછે તેમાંનાં કેટલાંએક શુનાં તથા રૂપાંનાંછે. સોખનાંપનાં નાંખીઆ દેહડાના દરવાજાનો નચુનો પણ આ જગાએછે.

સાંચા.—આ પરખાં ગીઆલરીઓ તપાસીઆ પછે, આપણે આ મેડેલને ભોંંએતવીએ તાઈએ છ ઈએ, તાંહાં તરેહ તરેહનાં સાંચા આપણા જોયામાં આવેછે. એ સખજા હીંઆં વેચવાને સાડ મેજાછે અને ખરીદ કરનારને એટલો સતોચ રાખેછે, કે તે જાનસો ખરાખ નથી. હીંઆં ખેડવાનાં હુંતરનાં તથા કાપડ વણવાનાં અને બીજા ઉદીઓગનાં સાચાઓ આપણે જોઈ શકીએછે.

આ મેડેલનાં દરરોજ જનારાં હજારો તખાસગીરોને આડે, કાફી, દાડ આઈસક્રીમ તથા ખાવાનો ખોરાક તલવાને સાડ તાંહાં અધની તરેહની ગોઠવણછે. કેટલીએક જગાએ એ કારણને સાડ કીયેલીછે. આ અગત પુરી પાડવાનું કાંમ “ફરીસ્ટલ પોસ્ટ ઈમપની” એ ઉલાએદા શખસોને સોંપીડછે, તેઓ પોતાનાં કાંમ મા સારી કમાઈ કરેછે કાએજ જે ખોરાક તેઓ હીંઆં તખાસગીરોને આપે તેનો ભાવ સારો રીએછે.

કેટલાંક લોકો સહવારથી આખો દીવસ બીલોરી મેડેલમાં રોકવાને યેડવેછે, તાહારે તેઓ પોતાનાં કુટુંબો સાથે તાંહાં જાયેછે, અને આખા દીવસનાં બે તરણ ખાંનાં તાંહાંજ ખાયેછે. જ્યો હવો રીતે તાં હાં જાયેછે, તેઓને કોઈની તરેહની હરકત થાતી નથી તથા કોઈની રીતે દલગીર થાવું પડતું નથી. જ્યો સુતરો ખોરાક ઘરમાં જાયેછે, તેવોજ તાંહાં જાયેછે, અને હવો ગોઠવણથી આ મેડેલ જોવા જનારાઓનાં હ કામાં થણો કામેદો થાયેછે.

આ મેડેલ એક સંગરહસથાન દાખલન કામ આવેછે, હવું નથી. બીજી ધણીએક રીતે તેને ઉપીઓગી કરીઆમાં આવેછે. દર વરશે જુદી જુદી મોહાસનનાં કુલ તથા કુળો હીંઆં દેખાડીઆમાં આવેછે. રીજ નટસ પારકમાં “ફવાવર શો” થાયેછે, તેજ પરખણે હીંઆં પણ થાયેછે. આદમીનાં હુંતર અને ઉદોઓગથી બનેલી આ અમરત સરોખી ઈમારતમાં ખુદરતથી ઉતપન થાયેલી સોલઈતી અને લાંત લાંત તથા તરેહ વાર રંગ અને આકારો અને લેહનતી ખુશઓ સાથની વસતુઓ ગોઠવીઆમાં આવેછે, તાહરે આપણે અતીત હવું ધારીએક કે ખેહસતનાં બાગમાં આપણે છઈએ. એ કરતાં કોઈની રીતે ઉતરતો વીચાર આપણથી થાઈ શકતો નથી. ગરેટ બરીટનનાં મુલકમાં કેટલી જતનાં અને કેહવાં કુલો થાયેછે, તે હીંઆં જોવાને આપણ ને બની આવેછે. તે સાથે એ કુલોનાં કુંડાંને હેવાંતો સોલઈતી રીતે ગોઠવીઆમાં આવેછે કે, તેથી આખા દેખાવની ખુબસુરતીમાં અતીથણો વધારો થાયેછે. આપણી બંરે બાજુએ કુલોની હાર લાગેલીછે. કુલોનાં બા ગતી અંદરજ આપણે ચાલીએ છઈએ અને આપણી આસપાસ ખુબસુરત અસતરીઓ અને બાલકો સો ભઈતા પોશાકો સાથે ફરેછે, તે સઘળાંથી એ દેખાવની વખતે એ મેડેલનો એક તલેસાગાતી દેખાવ બની રે હેછે. એજ વેલાએ તરેહવાર કુળોનો પણ દેખાવ હીંઆં થાયેછે, તેથી ગરેટ બરીટનમાં થાતાં કુળોનાં સઘથી સરસ નમુનાં આપણે આ જગાએ જોઈએછે. જેમ રીજનટસ પારક અધનાં દેખાવમાં સઘથી સરસ ન મુનાં બતાવનાંઓને ઈનાંમ આપીઆમાં આવેછે, તેમ આ જગાએ પણ જ્યોએ સારી મેહનત લઈ સારાં કુલ ત થા કુળ ઉગાડીઆં હોએ તેઓને ઈનાંમ જાયેછે. એ જગાએ વળી ગાએ, દોર, મેહનડાં, બકરાં તથા બીજાં મોપગાં જાં નવરોનો પણ દેખાવ થાયેછે અને તે વેળાએ જ જાંનવરો ઘણીજ આમુઠાં નીકળેછે, તેમનાં ધણીઓને ઈનાંમ જ લેછે. એજ પરખણે પંખેરાંઓનો દેખાવ થાયેછે, તાહરેતો ખરેખર આ મેડેલમાં ઘણીજ ભીડ થાયેછે, કાં એજ હીંઆં તરેહ તરેહનાં પંખેરાંઓ આપણા જોખામાં આવેછે. શેકારનાં પખશીઓનો દેખાવ પણ હીંઆં થાયેછે. આ સળા દેખાવો જ યેડવેલે વખતે થાયેછે, તારે જ જ વસતુઓ તાંહાં મેલેલી હોએછે, તે વેચવાને તેમનાં ધણીઓને ફરજ પાડીઆમાં આવેછે. જ્યોને જ બીજ નહી વેચવી હોએ તેની ઉપર તેઓ હેતી કીમત મેચેછે, કે તેને કોઈ ખરીદી શકે નહી. આ લખનારે ૧૮૫૮ નાં વરસમાં જાહરે પંખેરાંઓનો દેખાવ જોયા હોતો, તારે તરણ મરથીની કીમત દષ હજાર રૂપીઆની માંડેલી જોઈ હતી. એ ઉપરથી એજ સમજવું કે તે મરથીઓને તેનો ધણી વેચવા જાંગતો નથી, પણ જ વસતુ તાંહાં મેલીઆમાં આવે તેની ઉપર કીમત માંડવાને બીલોરી મેડેલની કમીટી ફરજ પાડેછે. એ ચાલથી આ મેડેલ ગમત તથા ગનેઆન અખશનાં એક કારખાંનું બનેછે, એટલુંજ નહી, પણ સઘથી શાસ માલનુ બજાર પણ થાયેછે.

વળી આ મેડેલની હંસેસતી ગમતમાં તેહવારને દીને અતી ઘણો વધારો કરીઆમાં આવેછે. ધણી વખત તાંહાં મોઠાં ગાયેછો થાયેછે. મોઠા બનાંવેનાં વારશીક દીવસને દીને હીંઆંની ગમતમાં તરેહવાર વ ધારો થાયેછે. હાલનાં સમેમાં ઈંગલંડનાં ધણીએક રીતે જેમ અને તેમ વધનાં આદમીઓનું જમાવ કરી, હ રેક રીતની ગમત તથા તમાશો કરવાની ચાલ ધણી નીકળીછે, તેમાં વધતી સંખીઆનાં ગાણાઓથી ગાયે છ કરવાની ચાલમાં ધણી ફેબેમંદી મેલવીઆમાં આવીછે. હજારો આદમીઓએ એક અવાજથી ગાવું તથા વજાડવું એ કાંઈ સેહલું કામ નથી, અને જાંહાંમુખી ગાણારાઓ ચાલક નહી હોએ, તાંહાંમુખી તે કાંમ બંન

તું મુશકેલ છે. હાંનહેલ નામનો નાંખીએ ગાનાંરો મરણ પાંખીએ હતો, તેની શો વરણની વારશીક પાદ આ મેહેલમાં ફરીઆમાં આવી હતી, તે દાહડે ૫૦૦૦, ગાનાંરોએ એક અવાજ સાથે ગાયું હતું. ઉપલા દેખાવો તથા હાવાં ગાયેલુને વખતે ૨૦ થી ૫૦ હજાર આદમીએ એ મેહેલમાં જાએ, અને તેવી વેલાએ આપણી નાંમદાર રાંણી પણ તાંહાં બીરાજે.

આ મેહેલને ભોએ તલીએ આવીઆ પછી સોભદતી સીહડીએને રસતે બાગમાં ઉતરી શકાએ. એ બાગ લંડનનાં બીજા બાગો કરતાં કોઈબી રીતે ઉતરતો નથી, બલકે હીઆં કેટલીએક ગમતોની તથા બીજા ગોડવણ ફરીઆમાં આવીએ, તેથી તે બાગો કરતાં આ બાગને લોકો વધારે પસંદ કરે. એક દીવસ બીચારી મેહેલ ખાતે કાહાડવો હોએ, તો મેહેલની અંદરની અને બાગની મજાહ, એ બંને સાથે ભોગવો શકાતો નથી, તેથી ને એએ એક બે વાર મેહેલ જોયો હોએ, તેઓ બીજા વખતે પોતાનો ઘણો ખર્ચ વખત બાગમાં કાહારે. એ બાગ મા ઉતરવાની સીહડીએની બંધે બાજુએ સોભદતાં પુતલાંએ ગોડવેલાંએ તથા ઝારો ગેપેવાએ. સીહડી ઉપરથી નનર કરતાં આપણી સાહાંમણે હેવોતો રલીઆમનો અને મુશનુમાં દેખાવ નનર પડે, કે જંજે તે દેખાવ જોયા કરવાને વાસતે તાંહાંન આપણે ઉભા રહીએ. આ એક બાગ નથી, પણ ગોયા ઘણા બાગોએ. જુદી જુદી જાતનાં ફુલો અને ઝાડોનાં જુદા જુદા બાગોએ અને તેમની વચમાં ચાલવાને સાડ પોહારા રસતાએ કીધે લાએ. એક ઠેકાંણે “રોન્” એટલે ગોલાબની વાર કીધીએ, તાંહાં ભાંત ભાંતનાં ગોલાબો ઉગે, તે જગા છોડીને આપણને નવા ગમતુ નથી. આ બાગની અંદર ને લીલું ધાંસ ઉગે, તેને ઇઅંનરથી હેવોતો સરકું અને સાફ કાપીઆમાં આવેડે કે, જંજે તાંહાં લીલી સાદરી બીજાવી હોએ. એ ઇઅંનર ગાડીનાં આકારનું આવે, અને નમીનથી બે અથવા તરણ ઇંચની ઉંચાઈએ તેની સાથે એક ઘણી દારદાર લાંબી છરી નહેલી હોએ, તેથી તે ગાડી ધાસ ઉપર ફેરવતાં પેવી છરીથી સઘળું ધાંસ એક સરકી રીતે કપાએ. એ બાગની અંદર ઘણાન મુમસુરત ફુંઆરાએ અને તે મધેથી ઉડતી ધારો હેવીતો તરેહવાર આકારોમાં પડે, કે આ પછી આંખ અચરતોમાં પડે. આ ફુંઆરાએ મેની ને સઉથી ઉંચી ધાર ઉડે, તે ૮૦ ફુટ શુધી ઉંચી જાએ. જેટલા ફુંઆરા હીઆએ તે સઘળા ફરોન ઉડાડીઆમાં આવતા નથી, પણ અઠવાડીઆમાં એક અથવા બે વાર ચેડવેલે દીવસે ઉડાડીઆમાં આવે, અને તેટલા દારણ ઉપરથી શાધારણ દીવસો કરતાં તે દીને તે મેહેલ ખાતે વધારે લોકો એ આવે. જોએને બોટમાં બેથી પોતાને હાથે હાથેનાં મારી નાંલાંમાં ફેરવા નો શોક હોએ, તેઓની મુશી પુરી પાડવાને સાડ એ બાગમાં એક નાંધલું નાલુ બનાવેલું, તેમાં ઉપલી ગમત મેલવવાને પણ બની આવે. ફરિકેટ મવાની તથા “આચર” એટલે તીર મારવાની તથા બીજા કસરત કરવાની જુદી જુદી જગાએ. પાછલા પોહારનાં એ મેહેલને લગતુ વાજું બાગમાં વાગે, તારે ગાયેલુને મધુર રાગ મુદરતી મુમસુરતીની અંદર ફેલાયાથી એ જગા મેહસતખાંનાં જવી બને. બાગની અંદર ઠેકાંણે ઠેકાંણે મુમસુરત પુતલાંએ. નોહાનાં વખતમાં આખી ફુનીઆમાં રેલ આવી હતી, તેની આ ગમત પુરધવી ઉપર મોટાં જંતવરો ઘાતાં હતા, તેમનાં ને કામીય નહેઆએ, તે ઉપરથી તે જંતવરોનાં ધાતુનાં આકારનાં એટલાં પુતલાં આ બાગને છેડે મેલેલાં. આ જંતનાં ને જંતવરો આપણે જોએ તેનાં કરતાં આ જુદી જાતનાં દીધે. એ આકારો સરવે કોઈ ઘણી અચરતી સાથે જુએ, કાંએ તે જંતવરોનાં કદ ઘણા મોટાં અને રાખથી. લંડનથી બીચારી મેહેલ આગળ આગની ગાડીમાં આવતાં પેહલી નનર આપણી એ જંતવરો ઉપર પડે. ઉપર કહું કે બાગમાં ઘણાંક મુમસુરત ફુંઆરાએ. એ ફુંઆરાએનાં પાંજી પોહાયતું કરવાને વાસતે બીચારી મેહેલની બંધે બાજુએ મેહેલની આંધણીની ત્રાફ કાચની આંધણીનાં મીનાંરાએ બાધેવાએ, તે મીનાંરાએ મેહેલની બંધે બાજુએ આવીઆથી મેહેલનાં બાહરનાં દેખાવની મુમસુરતીમા વધારો થાએ. એ મીનાંરાને મધાલે એક ગોલ દારથી નવાઈ શકાએ અને પછી તાંહાંથી

ઘણાંએક માઇલ શુધી લીલાં, ફલવંત અને ખુબસુરત પેતરોનો જે દેખાવ આપણી નજરે પડે છે, તે ખરેખર રલીઆંમનો લાગે છે.

ઉપલાં બાંધાં ઉપરથી વાંચનાં રાખેલાં નેપામાં આવશે કે, આ બીલોરી મેડેલ ખરેખર આ નજાંનાંની એક અચરતી છે. એ ઇમારત એકે ઇંગલંડમાં છે, તોપણ તેની અંદર સું હાલની કે સું અસલનાં નજાંનાંની અને સઘળા દેશોની ઇમારતનાં નમુનાં છે, અને તરેહ તરેહની અને જુદે જુદે દેશની કારીગરીની વસતુઓ છે. આ મેડેલ જોઈએ, તે એક નાંધલી કુનીઆ છે. એ નાંધલી કુનીઆમાં આપણે તરેહવાર ચીજો જોઈએ, એક ઘોરડામાંથી બીજા ઘોરડામાં ગયા કે એક મુલકથી બીજા મુલક ગયા બરાબર છે. હેલું કેલવામાં આવી છે કે, જે કોઈ શખસ મેડેલમાંની દર એક ચીજ તપાસીને તે વીશે ઘટતું ગનેઆન મેલવે, તો તેવી કેલવણી ગમે તેટલા પછાસા ખરચે તોયે બીજા કેકાંણે તેને મલે નહી. પણ જે કોઈ શખસ એટલું કાંમ કરવાને આલશ્ય હોય, તથા દરએક ચીજ તપાસી ઘટતી માહેતગારી મેલવવાને તેનાંમાં શકતી નહી હોય, તોપણ જે એ મેડેલ ખાતે તે જાએ, તો તેની અકલમાં કાંઈબી વધારો થયા વના રેહ નહી. કોઈ મુરખને પણ એ મેડેલમાં થોડી વાર ફેરવીએ હોય તો તેનાં મગજમાં કાંઈ શારીજ અસર થાયો. હરેક ખુબસુરતી ધરંદ કરવી અને તેના શુણ સમજવો, એ આદમીનાં હકમાં થોડું ક્ષમેદા બરેલું કાંમ નથી. એથી આદમી પોતે શુધરે છે અને કુનીઆમાં ઘણાંએક શુધારો કરી શકે છે અને તેથી પરજાને મોટો ફાયદો થાયે છે, અને એ મતલબ બીલોરી મેડેલથી ઘણેએક દરજ્જે પાર પડે છે.

એ મેડેલ લંડનમાં બંધાયથી લોકોને ગમત મલે છે, એટલુંજ નહી, પણ આખી કોમને મોટો ફાયદો થાયો છે. યુરોપ ખંડમાંતો શું પણ આખી કુનીઆમાં હવે કોઈ ઇમારત નથી, અને તેથી ઇંગરેજ લોકોનાં નાંમને ઘણી મોટાઈ મલે છે. યુરોપનાં બીજા રાજની કોઈબી પરજા લંડનમાં જાએતો પેલલે બીજો રી મેડેલ જોવાની તે ઇછા બતલાવશે, એ કાંઈ ઇંગરેજનાં નાંમને થોડું ખાન આપનાંરી વાત નથી. તેઓ જ રે પાછા પોતાનાં દેશમાં જાએ છે, તારે લંડનની સઘથી સરસ યાદ એ મેડેલથી રાખે છે, અને જે આખા લંડનમાં એ મેડેલ સીવાયે બીજું કાંઈબી જોવાનું નહી હોય, અને આ મેડેલ જોવાને મલીએ કે, પછી તે લંડન જાયથી દલગીર થનાંર નથી. આજ દીન શુધી જટલા ગરહસયો હીંકુસાંનથી ઇંગલંડ જાઈ આવીઆ છે, તે સઘળાએ એ મેડેલની બેહદ તારીફ કરે છે, એટલુંજ નહી, પણ તે મેડેલ વીશે બારે પીઆરથી વાત કરે છે, એટલી બધી તે ઇમારતે તેઓનાં દીલ ઉપર અસર કીધી છે. તેઓ જારે પોતાને વતન આવવો ઇંગલંડ હોડે છે, તારે સઘથી વધતા દલગીર એમ થાયે છે કે, હવે બીલોરી મેડેલ ફરીથી કાહારે અને કાહાં જે વાને તેઓને મલશે. હવે વીમારથી તેઓની આખમાં આંસુ પણ આવે છે. એ મેડેલથી આ લખનાંરની ઉપર કેટલી અસર થાઈ હતી, તેહનાં દાખલામાં આ એકજ વાત હીંઆં જણવીઆમાં આવે છે કે, જે કે એ મેડેલ ઘણી વાર જોયા હતા તોયે ઇંગલંડના કીનારો છોડીઆની એક દીવસ આગમજ આખો દીવસ એ મેડેલમાં તેણે કાહાડીએ હતા, જાંણે તે મેડેલ છોડવા ગમે નહી, અને અંતે સાંહાંજને વખત થાયે અને થીડાએક ઘડે 'કે હવે તારે નીકલવું જોઈએ, તાહારે આંખમાંથી આંસુ આવીઆં અને મેડેલ છોડીઆ પછી આગની ગાડીમાંથી જાંહાં શુધી તેહને બાહરેના દેખાવ દેખાએ તાંહાં શુધી તે તરફ નજર રાખી.

એ મેડેલમાં આવનાંરા તમાસગીરોને સાફ તેજ મેડેલમાં એક વરતખાન પતર દરોજ છપાયે છે. તાંહાં વીજલીના તારની આડીસ પણ છે, કે જ્યો કોઈને અગતતા કાંમ સર લંડન સંધેસે મોકલવો હોયેતો તેમ કરવાને પણ બની આવે.

ઉપર લખેલી હકીકત ઉપરથી વાંચનાંર પોતાની મેલે સમજશે કે, આ મેડેલ આખો એક દીવસના જે વાઈ શકાયે નહી. લાગત દરોજ એક અડવાડીક શુધી જાઈએ, અને તાંહાંની દરએક વસતુ જોવામાં અ

ગત જોગ ધીઆંન આપીએતો, તે મુદત પણ બશ નથી. આ સફાઓમાં જે બપોંન કીધું, તે કાંઈજ નહીં, પણ અધુરું. આ કીતાબનાં કદ તરફ નેગાહ રાખતાં એ કરતાં વધારે લખાઈ શકાયું નથી. આ મેહેલનાં દરએક વસતુનું બપોંન કરવા બેસીએ તો આ જેવા તરણ પુસતકો બરાએ તેમાં કશો શક નથી, પણ ઉપર જે કાંઈ લખીઆમાં આવીહો, તેથી આ પ્રકરણનાં દર એક વાંચનાંરનાં દીલમાં બીચારી મેહેલ જોવાની ઈછાનો આતશ સલગીઆ વના રેહેશે નહીં, હેવી ઉમેદ છે.

તારીખ ૩૦ મી એપ્રિલ ૧૮૫૮ ની આબેરીનાં વરસનો આ મેહેલનાં કારબારનો જે હીસાબ છ પાથોછે, તે ઉપરથી હેતું જોવામાં આવેછે કે, એ ખાતાને હસાબે તે વરશમાં (૧૨૨૬૬૨૦) બાર લાખ, છવીશ હજાર, છશો વીશ રૂપીઆની આવક થાઈ હતી. એજ વરશમાં કુલ ખર્ચ (૮૭૫૮૮૦) આઠ લાખ, પંચોતેર હજાર, આઠશો હેંશીનો થાથો હતો, તેથી નફાની બાકી (૩૫૦૭૪૦) તરણ લાખ, પચાશ હજાર, સાતશો ચીઆલીસ રૂપીઆની રહી હતી.

મકરણ ૨૨ મું.

ગરેટ બરીટનનાં માહેલાં શેહેરો ખાતે સપ્તર.

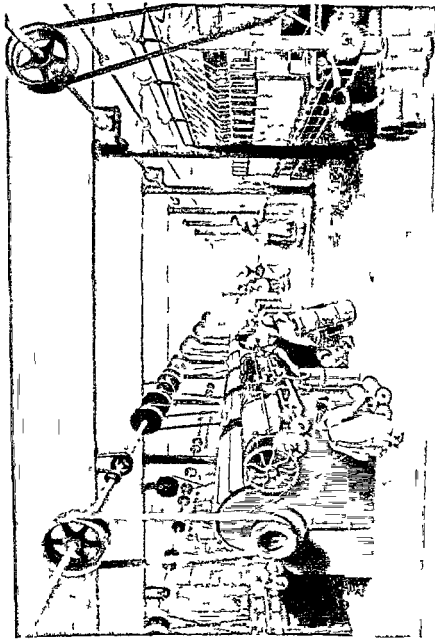
નેનચેસ્ટર—રૂઢી અને કાપડનો વેપાર—કાપડ બનાવવાનાં કારખાનાં—પરચરન મધ્ય હારક ખીલરતું નાંખીયું કારખાનું—મખમલ તુ કાપડ બનાવવાનાં કારખાનાં ઇતીઆદી—કાપડની વખારો—માલ પેક કરવાની રીત—લોહાડાંનાં કારખાનાં—બહુર ઇમારતો. લીવરપુલ—એ શેહેરનાં બે દરનો વેપાર—રૂઢીની અધ્યાપત—સેન્ટ બરથોમ હાલ, ટાંબિન હાલ અને બીજા બહુર ઇમારતો. લીડસ—બનાંતતું કાપડ બનાવવાનાં કારખાનાં—ટાંબિન હાલ—એ શેહેરના ઊદ્યોગથી ઊત્પન્ન થાતી જનસંખ્યા સંગ્રહ દ્વારા. બરાડફર્ડ—ગુરૂ કાપડ બનાવવાનાં કારખાનાં—સાલેટર મથિતુ મોટું કારખાનું—તાંહાંતુ દુવલ અને સર પીટ ર સાલટની સ્થાપત—હાલીફાક્સ—ગાલીઆ બનાવવાનાં કારખાનાં. નાંટીગાંમ અને તાંહાંતુ “ હોપીઆરી ” તું કા પડ બનાવવાનાં કારખાનાં. શેરીપડ—છરી, કાંટા, તલવાર અને તેના બીજા કાલરીનો સાંભાન બનાવવાનાં કારખાનાં. કોપેનહારી—રીબ અને ઘડીઆલ બનાવવાનાં કારખાનાં. સ્ટાર્ડ—પીઆથા, રકાખી અને ચીની કાંમનો આખાં બનાવવાનાં કારખાનાં. બરમીંગામ—લોહાડાં કામનાં કારખાનાં—દારૂ ગોળાનાં હથોધાર બનાવવાના કારખાનાં—પરેડેડ તથા નકસી કાંમનાં કારખાનાં—બટન—સોએ—ટાંચની—સ્ટીલ પેન બનાવવાનાં કારખાનાં—પેપર માંસ અથવા કાગળ થી બનતા સામાનનાં કારખાનાં—ઇતીઆદી. કોલસાની ખાન. વારીક—કીલ્ડો—આકસ્મિક. વેલસ્ટુ પરગણ. ત્રી નાંઈ સેસપેનશન બરીડમને જલતો પુલ—રેલનેનો ગાડી પથાર થવાને સાડ આખડ બંદ કીધેલો “ ટીબીબીજીઅર બરી ડન ”. ઇંગલીશ લોકસ અને તાંહાંનો ખુબસુરત દેખાવ.

આગલ પરગટ થાએલા સફાએ ઉપરથી આ પુસ્તક વાંચનાંરોએને કેટલેએક દરબજે સમજ પ ડી હશે કે લંડન કેહતું શેહેરછે, અને તેમાં મું મું જોવાનુંછે. નજરે જોવાથી એ શેહેરની મોટાઈ એકદમ ખાલુંમ પડેછે, તેમ ઉપલુ બ્યાંન ગમે તેટલું ઉધુઈછે, તોપણ તેની મોટાઈનો કાંઈબી ખીઆલ એ સફાએ વાં ચીઆથી વાંચનાંરનાં મંત્રમાં આવશે, હેવું નમનતાઈથી કેહવાને હોમને આમકે લાગતો નથી. લંડન શે હેર ઇંગલંડનાં રાજની મોટાઈ બતાવેછે ખરું, પણ એ રાજની ખરી મોટાઈ, એ દેશની અતીશે હોલત, અ ને એ દેશનાં લોકોની ભારી હીમત અને તરેહવાર હીકમત કે જ્યો તેને આખી પુરથવીની તરફથી માંન મહેછે, તે સમથું પીછાંનવાને વાસતે, ઇંગલંડનાં બીજા મોટાં શેહેરો જે તેમનાં તરેહવાર કારખાનાંએને વા સતે વખણાએલાછે, તે શેહેરો ખાતે જવું જોઈએ, અને ઇંગરેજ લોકોની હીકમત અને હીમત અને તે એનાં દરવે એ દેશની પેદાએરાખાં કેટલો વધારો કીધોછે, તે તપાસવું જોઈએ. નેનચેસ્ટર, લીવરપુલ, બરમીંગામ, શેફીલડ, લીડસ, હાલીફાક્સ, બરાડફર્ડ, સ્ટાર્ડ, નાંટીગાંમ અને હેવાં બીજાં શેહેરો ખાતે જઈ તાંહાંનાં મોટાં કારખાનાં જોવાથી આપણે ઇંગલંડ વીશે ખરાબર વીચાર કરી શકું, એટલુંમ નહી, પણ આદમી જાતનાં કાંમ અને ક્ષએદાને સાડ એલમ અને હુનરથી કેટલું બની શકીઈછે, અને આપ ણે વાસતે તરેહવાર જનસો બનાવવામાં કેવી કેવી કળા અને યુક્તીઓ કાંમ લગાડીઆમાં આવીછે તે આપણા જોવામાં આવશે, અને તેથી આપણને ઘણીએક વાતની અગત જોગ ખબર પડશે. એલમ અને હુનરથી આદમી જાતની પોતાની મેહનત કેટલી એાછી થાઈછે, અને સંચાએાની મારફતે આપણે લાખો આદમીએનાં જરૂં કાંમ કરીએ, તેની પુર સમજણ ઉપલાં શેહેરોનાં કારખાનાંમાં આપણને મલી શકે.

હીંદુસથાનનાં વેપારીઓ ઇંગલંડ ખાતે રૂઢ, રેશમ, ઉન કાતીઆદી મોકલેછે, તેનાં તરેહવાર કાપડ બનીને અતરે પાછાં આવેછે. આપણા દેશની વસતુને ફેરવીને પેહરવાનાં કપડાં કેમ બનાવીઆમાં આવેછે, તથા આપણા અપની બીજા તરેહવાર ચીજો કેમ બનેછે, તે જોવાને ઘણું અચરત શરીખુંછે. વાસતે હવાં કે રતાંએક શેહેરો ખાતે ફરવાની ઘણી અગતછે.

મેનચેસ્ટર.

ગરેટ બરીટન મધે લંડન કસતાં વસતીમાં બીજું અને કારખાંનાંઓમાં પેહલું આ શેહેર ગણીઆમાં આવેછે, અને તે લંડનથી ૧૮૬ માઈલ દુરછે. એ શેહેર તાંહાંનાં લોકોનાં ઉદીઓગને સાડ અસલધી વ આણાએલુંછે. ૧૬૫૦ નાં વરસમાં એક લખનાંર હેલું કહી ગયો હતો કે “ગરેટ બરીટનનાં એતર ભાગમાં મેનચેસ્ટરનાં લોકો સઉથી ઉદીઓગીછે.” ૧૮ મી સદીની શરૂઆતમાં એ શેહેર મધે દર વરશે (૬૦૦૦૦૦૦) શાહાડ લાખ રૂપીઆનો માલ બનાવીઆમાં આવતો હતો. પણ તારપછી તેમાં જલુદ વધારો થાતો ગ યોછે અને આજે મેનચેસ્ટરનાં કારખાંનાં જોઈએતો આપણે હેરત થયા વનાં રેહતા નથી. લાંનકાશાએ રતુ પરગણુ કે જોમાં મેનચેસ્ટર શેહેર સઉથી અગતનુછે, તે રૂઢનું કાપડ બનાવવાનાં કારખાંનાંને સા રૂ નાંમીયું થયુંછે, અને એ જનસનું કાપડ બનાવવાનું કાંમ તાંહાં આસતે આસતે કેટલું વધીઈછે, તે વ ખતે વખતે થાએલી રૂઢની આઈઆતની નીચે જણાવેલી વીગત ઉપરથી ખાલુંમ પડશે, ૧૭૫૧ નાં વરસ માં ઉપલાં પરગણાઓનાં કારખાંનાંનાં અપને સાડ જુદે જુદે દેશથી મલી રહૅ૬૬૧૦, રતલ રૂઢ ગયો હતો; ૧૭૮૦ માં ૬૦૦૦૦૦૦, રતલ; ૧૭૯૦ માં ૩૧૫૦૦૦૦૦, રતલ; ૧૮૦૦ માં ૫૬૦૦૦૦૦૦ રતલ; અને ૧૮૫૬ માં (૧૦૦૦૦૨૧૦૨૧૦૦૦) એક માહાપદમ, બે કરોડ અને એકવીશ હજાર રતલ. વળી આ તર ણુ વરસની અંદર ઉપલી મોટી સંખીઆમાં પણ કેટલેએક વધારો થાયોછે. ૧૮૫૬ નાં વરસમાં મેનચેસ્ટ ર ખાતે ગએલા રૂઢની કીમત (રહૅ૫૮૦૦૦૦) તેવીસ કરોડ, પંચાનુ લાખ, હેંશી હજાર રૂપીઆ થાઈ હ તી તેમાંથી (૮૬૫૨૦૦૦૦) આઠ કરોડ, પાંસટ લાખ, વીશ હજાર રૂપીઆનો દોરો તથા સુતર બનાવીઈ હતું; (રહૅ૬૩૨૦૦૦૦) એાગંનતીસ કરોડ, તેંસટ લાખ, વીશ હજાર રૂપીઆનું કાપડ બનાવી દેશાવરો ખા તે મોકલીઈ હતું અને (રહૅ૨૦૦૦૦૦૦) તેવીસ કરોડ, વીસ લાખ રૂપીઆનું કાપડ ગાંમમાં અપીઈ હતું એ પરમાણે રહૅ૫૮૦૦૦૦, રૂપીઆની કીમતનાં રૂઢમાંથી મેનચેસ્ટરનાં લોકોએ (૬૧૪૮૪૦૦૦૦) એકસટ કરોડ, ઉરતાલીસ લાખ, ચીઆલીસ હજાર રૂપીઆનો માલ બનાવીઓ હતો. આ પરમાણેનાં માલનો મોટો જોહો પેદા કરવાને વાસતે મેનચેસ્ટરમાં કેવાં મોટાં કારખાંનાંઓ માલતાં હયો તેનો અટકકેસો ધારવા ને વાંચનાંરને બની આવશે. મેનચેસ્ટર અને નેની આસપાસનાં ગાંમડાં મલી કાપડ બનાવવાને સાડ ૧૫૦ કારખાંનાંછે, તે ચલાવવાને સાડ જુમલે ૭૦૦૦ યોડાનાં બળનાં ૨૦૦ “સ્ટીમ એનજીન” બાફનાં સાંચાછે, અને સઘળાં મલીને પચાસ હજાર આદમીઓ તે કારખાંનાંમાં કાંમે લાગેછે. આખાં લાંનકાશા એરનાં પરગણામાં સુતર તથા કાપડ બનાવવાનાં કારખાંનાંઓની સંખીઆ ૫૭૫, થી વધારે થાએછે અને જુમલે ૨૦૫૦૦ યોડાનાં બળનાં મલી તે કારખાંનાંઓ ચલાવવાને સાડ ૭૨૫ બાફનાં સાંચાછે અને તેમાં (૩૦૦૦૦૦૦૦) તરણુ કરોડ “સ્પીનડલસ” કાંમ કરેછે તથા હોહડ લાખથી વધારે આદમીઓ કાંમે લાગેછે. ઉપલી મોટી સંખીઆ પરમાણે એ કારખાંનાંમાં “ફકરટચરસ” — “કારડીંગ એનજીનસ” — “બાબીન” અને “ફલાઈ ફેરમસ” તથા બીજા તરેહવાર ભાગોની સંખીઆની ગણતરી કરવી મુશકેલછે, હાથથી ત થા સાંચાનાં બળથી માલતા સાર બેહુદછે, અને વહી એ ઉપરાંત કાપડ બનાવીઆ પછી તેમને થો વાને તથા રંગવાને તથા છાપવાને વાસતે બીજાં બેહુદ કારખાંનાંઓછે તેઓ વહી પોત પોતાનાં કારખાંનાં

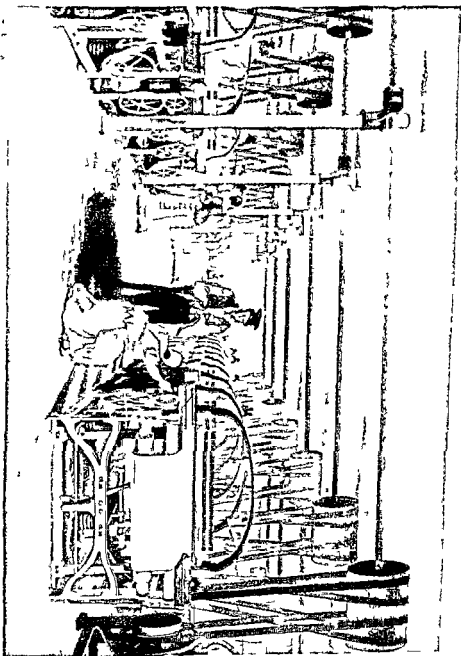
ફેબ્રુઆરી ૧૯૧૧

(૧૫૧)

માં તરેહવાર સાંચાઓ કાંમે લગાડે, આ કારખાંનાંઓનાં ખપને સાડ છનસો લાવવાને સાડ તથા ખાલ બનીઆ પછી બાહર લઈ જવા સાડ નોલનો તથા એ કારખાંનાંઓનાં બાકનાં સાંચાને સાડ કોલસાની ખાં નોખોલવાનો ખપને તે બાળદમાં થાતો બીજો સમયો ખરચ ગણીએતો કાપડનાં આ કારખાંનાંઓને ચાલતાં રાખવાની (૧૦૦૦૦૦૦૦૦) એક અળખ રૂપીઆની યાપણ પારીએતો તે વધતી નહી કહેવાયો.

પણ હાલનાં વખતમાં નૈનચેસ્ટરમાં રેશમ અને ઉંનનાં કાપડ બનાવવાનાં પણ ઘણાએક કારખાં નાં નીકલીઆંછે. હાલનાં સમેમાં નૈનચેસ્ટર કાપડ બનાવવાનાં કારખાંનાંઓને વાસતે આખી પુરથવીમાં સહથી પેહલવું શેહેર ગણાએછે, અને આ પદવી કાંઈ ખોટી નથી, તે ઉપર નણાવેલી વીગત ઉપરથી ખોલણ દીશેછે. સુતરાઉ કાપડ બનાવવાનાં મેહદ કારખાંનાંઓમાંનાં યોગ્યએક અગત કરી એ શેહેર ખાતે ગમેલા રાખસે જિવાં જોઈએછે.

આપણુ લોકો હારકનાં લાંગકલાયની ઘણી તારીફ કરેછે, તેમાં કાંઈ ખોટું નથી. નૈનચેસ્ટરથી આ ગતી ગાડીએ એક કલાકમાં પરેસટન નાંખનાં ગાંમડાંમાં જઈ શકાએછે તાહાં હારક ખીલરનું કાપડ બનાવવાનું ખોટું અને નાંખીયું કારખાંનુંછે. એ કારખાંનાંનાં પાંચથી વધારે ખારછે અને દર એક ખાર ઉપર એક એક જાતનું કાંમ થાએછે. સફાઈમાં આ કારખાંનાં જવું બીજું કોઈ નથી. હીઆં રૂઠનું કાપડ કેમ બનેછે તે હમે દુકમાં સં જાનવીએચ. સાંચાઓ આપણી નજર આગલ આવીઆ વગર તેમાંની દરએક વીગતની સમજ પડે નહી, માં દે વીગતવાર દેવાલ આખી શકાતો નથી, પણ જે કાંઈ નીચે લખીઉંચ અને સુખીઅ નકસા હીઆં જોડીઆ ચ તેથી શાધારણ રીતે સમજ પડશે કે, રૂઠનું કાપડ કેમ બનેછે. કારખાંનાંમાં જે રૂઠ આવેછે તે અલબતાં કચરાથી ભરેલો હાએછે, તેમાંથી સુતર બનાવીઆની આગમજ તેને સાફ કરવો જોઈએ, અને એ કારણને સાડ સારી દર્શાવ કીધેલીછે. એક પેટી હાએછે તેની અંદર દાંતાં સાથનું લોહોડાંનું ચકર વીનલીની ખા કદ કરેછે અને તે પેટીમાં જે રૂઠ નાંખીએ હાએછે, તે પેલાં ચકરની ત્રારફતે પીંજાએછે. એ પરખાણે ઉપલી પેટીમાં સાફ થાએલો રૂઠ એક બાજુએ પોતાની મેલે પડેછે અને બીજી બાજુએ કચરો જુદો પડેછે. એવી ગોડવણની પેટીઓમાં તે રૂઠને વારા ફરતી પથાર કરીઆમાં આવેછે, જાંહાં શુધી તે બરાબર સાફ થાએછે તાં હાં શુધી. જેવી ટેવલી પેટીમાં સાફ થાતી વેલાએ તેની સાથે એક બીજો સાંચો ગોડવેલો હાએછે, તેમાં તે રૂઠ પોતાની મેલે પોહોરો યાઇને જાંછે એક ગોદરી લોહોડાંનાં સલીઆની આસપાસ વીતરાતી હાએછે તેમ વી તરાએછે. એ પરખાણે થાએલો રોલ વલી એક બીજા સાંચામાં પથાર થાએછે અને તાહાં તે રૂઠમાં જે કાંઈ છેલલો કચરો હાએછે, તે નીકલીને આગલની ખાફ કરીથી રોલ બનેછે. એ પરખાણે બનેલા રોલ ને દાંતાં સાથનાં એક સાંચાને છેડે જોડીઆમાં આવેછે, તે સાંચાને નકસો હીઆં આપેનાંછે, જેને કારડીંગ એનજન ફરીને કહેછે, અને જે દાળા હાત ઉપર પાડેલોછે. એ સાંચો એક મોટા પીપ જેવો દેખાએછે તે છે. એને છેડે પેચો રોલ મુકીઆમાં આવેછે અને જે મોટો ગોલ આકાર દેખાએછે તેની નીચે રૂઠ દેખાઈ ને તેની આગલનાં દાંતાંના નાંખલા ગોલ આકાર ઉપર આવેછે, અને તે દાંતાંની ગઢથી રૂઠનાં તાર છુટા પડેછે, તે તાર તેની આગલનાં એક નાંકામાં એકકા યાઇને પતરાંનાં વાશાંખમાં જાડી દીવેત યાઇને પડેછે, અ ને એ પરખાણે હારિદોર ઘણાએક સાચા ગોડવેલો હાએછે આ પરખાણે બનેલી રૂઠની દીવેતનાં તારને હ જુર બરાબર કરવાને વાસતે જે અથવા વધતા ગોલ સીલેનડરોની વચમાંથી પથાર કરીઆમાં આવેછે તે વખતે તેનાં તાર બરાબર બનેછે અને જેવી જાતનું સુતર બનાવણ હાએ તે પરખાણે તેટલી વખત તેને તેવા સાંચામાં પથાર કરીઆમાં આવેછે. એ દીવેતોને પછી (બાબીન) ચાતરડાં ઉપર મહુડાવીને વલ આપીઆમાં આવેછે જેને ઈંગરેજમાં “રોવીંગ” કહેછે અને એ પરખાણે મહુડતાં ઉતરતા ચાતરડાંઓમાં કરીઆ પછી સુતર બનેછે. એ પરખાણે સુતર વણાએછે તેના ચીતાર કારડીંગ એનજનની સાંખને પાડેલોછે.

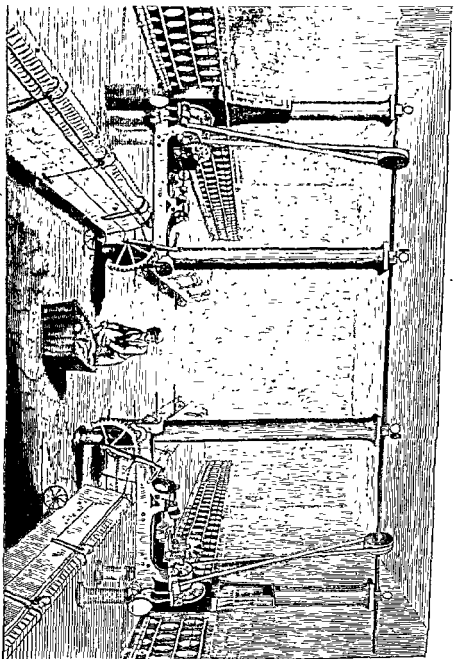
કાપડ વણવાનો યંત્ર—(૨૪૨)

પછી જે આતરડાં ઉપર સુતર વીતરાયેછે, તે સુતરને વધારે વલ દેવા સાડ તથા જુદા જુદા નંબરનું સુતર બનાવવા સાડ પાસે દેખાડવેલા નકસામાં “મીઠલ” નાંમનાં સાંચા ગોડવેલાછે, તાંહાં લઈ જવામાં આવે છે. એ સાંચામાં બંનગમતી રીતનાં નંબરનું સુતર કાઢાડી શકાયેછે. એ સાંચા ગાડી રોકાછે અને તે પેા તાની મેને વ્યાગલ અને પાછલ ફરતા રહેછે. “રોવીંગ ફ્રેમ” માંથી નીકળેલાં આતરડાં આ સાંચાની સાં હાંમણે લાવીને મેલેછે, જેમાંથી નીકળેલા દોરા ગાડી સાથનાં પાચથોથી વધારે (સ્પીનડો) નાંધલાં આતરડાં સાથે જેડીઆમાં આવેછે, અને જેમ ગાડી દુર જતી જાયેછે, તેમ તે સુતરને વધારે વલ આવેછે અને ગા ડીનાં પાછા હટવાથી વણાયેલું સુતર પેા નાંહાંનાં આતરડાં ઉપર વીતરાઈ તઈઆર થાયેછે. પછી એ સુતરને ચરખાએ ઉપર મહુડાવી બજારમા જેવી ગોડીઆંની આંટીએ વેચાયેછે તેવી આંટીએ બનાવીઆમાં આવેછે.

હવે જે કાપડ વણવું હાયે તે, ગોડીઆંના જેવી આંટીએ બનાવવાને કેઢાંણે ઉપર જણાવેલા નાહાનાં આતરડાંને એક ચોકસ રીતે ગોડવીઆમાં આવેછે, તે હેવી રીતે કે દરએક નો તાર બરાબર એક ગોલ સીપેનડર ઉપર આવેછે અને સાચાની ખારફતે પેલા આતરડાં ફરતા જાયેછે, અને તેની ઉપરનાં સુતરનાં દોરા પોરોરાં કપડાની માફક હારેહાર વીતરાયેછે. એ પર ખાણે લપેટાયેલા દોરાનાં રોલરને વલી એક બીજા સાંચામાં જેડીઆમાં આવેછે, તાંહાંથી વચમાંથી તે દોરા પચાર થાતી વેળાએ કાંજનુ પાંણી પીએછે અને બીજા બાજુએ ફરીથી વ્યાગમજની માફક ગોલ રોલર ઉપર લપેટાયેછે. એ રોલરોને પછી વણવાના સારની સાથે જેડીઆમાં આવેછે. એ સારનો એક નકસો આ જગ્યાએ આપીએછે તેની અંદર જોધાથી ખાલંમ પડશે કે તે સારમાં મજબુત સુતરનાં ઉભા દોરા સાથનાં ગાલાએ તેમણી કાપડનાં તાંણા પચાર થાઈ તેવાજ પીતલનાં દાંતાનાં ગાલામાં પચાર થાયેછે અને જેમ વાણે અને તાણે લેવો હાયે તેમ તે દાંતામા સુતર ઉઝું અને નીચું થાયેછે અને પછી શટલ અથવા ચાતરીની ખારફતે વાણે ભરીઆમાં આવેછે અને એ પરખાણે કાપડ વણાયેછે. જહરે એ સાંચો ચારેછે તારે તેની ઝડપ ઉપર આપણી નજર બીલકુલ થરતી નથી. આ સઘળા સાંચાએ ખાફતુ એક મોટા સાંચાના બજાથી ચારેછે, આદમીએ જે ઉભા રહેછે તે ખાતર કાંઈ લુલ થાયે અથવા દોરો ટુટી જાયે તે જોવાને તથા અટકાવવાને વાસતે રહેછે. બાકી આદમીને બીજા મેહનત હીઆં કાંઈ પડતી નથી. આ પરખાણે કાપડ વણાઆ પછી તેની ધરી વાલવાની રીત પણ ઘણી શોહલીછે. એ કાંમ પણ સાંચાથી બની શકેછે.

જેએ એ પરખાણે કાપડ બનાવેછે તેએ તે કાપડ પોતાનાંજ કારખાંનાંમાં ધોતા નથી, પણ એ કારણને સાડ વલી બીજા કારખાંનાં વાલાએ હોએછે. મેનચેસ્ટરની પાસે મોલટન અથે હેવાં કેટલાએક કારખાંનાંછે તેમાનુ એક જોધાથી કાપડ કેમ ધોવાયેછે તેની આપણને સમજ પડશે. હીઆ એક ઘણીજ અથ રત શરીખી ઢળા આપણા જોધામાં આવેછે. કોરા કાપડની ઉપર જે રૂઆં હોએછે તે બાલી નાંખવાને વાસ તે તે કાપડને આતસ જેવા લાલ રંગનાં અને ગરમ લોહાડાંનાં રોલર ઉપરથી પચાર કરેઆમાં આવેછે. પેા આતસ જેવા લોહાડાંના રોલર ઘણાજ ઉતાવલમાં ફરેછે અને તેની ઉપરથી પેાં કાપડનો તાકો એટલો તો ઉતાવલમાં ફરી જાયેછે કે તે કપડાને ઢસી નુકસાંની થતી નથી, ફક્ત તેની ઉપરનાં રૂઆંજ બલી જાયેછે. આ સાચો જોધાથી આપણને ઘણીજ અચરતી લાગેછે કે હાવા ગરમ લોહાડા ઉપરથી કપડાં જેવી ચીજ ફરી જાયેછે, તેખી તે બયતી નથી, પણ એનો ખોલાસો એટલોજ, કે કપડું અને પેા રોલર એ બંધ એક એક ઉપરથી એટલાતે ઝડપમાં ફરી જાયેછે કે, કપડાને બલવાને જોગવાઈ અવતી નથી. એ પરખાંને જે રૂઆં બારેઆ પછી તે કાપડને સુનાં અને પાંણીની ટાંકીમાં નાંખી સારી પકે ધોવામાં આવેછે અને પછી તેને ઝુકવીને સાંચાની ખારફતે ઘડી કરેછે. એ પરખાણે કાપડ તઈઆર થાયેછે.

હારક બીલરનાં કારખાંનાંમાં સઘળા મહીને ૨૦૦૦ ચારે અને તેમાં દર અડવાડીએ ૧૧૦૦૦ તા

Cotton Spinning

श्री १२ वल्लभाजी श्री १२ (२५२)

કા વણાએ છે. એ સઘળા સારોને તથા સુતર વણવાનાં સાંચાએને ૫૦૦ ધોડાનાં બજાનાં બાકનાં સાંચાની મારફતે મલાવીઆમાં આવે છે. દરએક સારમાં બે દાહાડે એક તાકા વણાઈ રહે છે હેતું બજાવીઆમાં આવે છે. જે એરડામાં વણવાનાં સાર છે તે દરએક સારની આગલ એક અસતરી ડબી રહે છે તેથી તે એરડા માં જતું અસતરીઓની એક મોટી ફેલ હામે હેતું દીશે છે. આ કારખાનાંના મલેક આગલ ત્રીં હારક ક રીને હતા, તે હમણા હવતા નથી. હાલમાં તેના એખો મલેક મોસતર મીલર કરીને છે અને એ શખસ ધણેન આગલદાર અને દોલત વાગે છે. પોતાનું કારખાનું પાકા સુસાફરોને મોટી ઉલટથી દેખાડે છે અને જે કાંઈ આપણે પુછપરછ કરીએ તેના ધણા ખોલામા બરેલી રીતે જવાબ આપે છે. પરેસટનમાં એ શખસ નું રહેવાનું ઘર છે તે ધણુ સોબાઈનું છે, અને તે જવેનો સજાગાર ધણા કીમતી છે અને તે જવા જવાને વાસ તે તેણે પોને હોમને લકામાણ કીધી હતી. એ ગરહસધનાં રીવાજખાનાંમાં જે તસવીરખાનું છે તેની કીમત (૨૦૦૦૦૦) બે લાખ રૂપીઆની જણાવીઆમાં આવે છે. તેની બાએડી મોસતરીસ મીલર ધણુ ધણુ જા પાણુ અસતરી છે અને તેણે ઈંગરેન લોકોનાં મેરગારની રીતથી હોમને વાકે કરવાને સાડ પોતાનાં ઘરની સંપણી તથા દરએક એરડા દેખાડીઆ હતા. બખરમીખાનાંમાં કેટલુંએક ખાનું બાકની ગરમીથી પકાવી આમાં આવતું હતું.

મખમલનુ કાપડ ધણુ ધણુ ખર્ચ આ શેરમાં બને છે. એ કાપડની ઉપર પેટુજે રૂઆં આવતાં નથી, પણ હેવી રીતે વણીઆમાં આવે છે કે તેની ઉપરના ભાગનાં વાંણ તથા તાંણા છરીઓથી કાપી શકાય. એ કારણને સાડ જે છરીઓ આવે છે, તે આપણી સાધારણ છરીઓનાં જેવી નથી. એ છરી કલમ ઘડવાની છરીનાં જે વી પાતડી પણ આસરે એક ગજ લાંબી, અને અતીરો ધારદાર આવે છે, તે એક નાકેથી ખોશોને સીધી ચ લાવી દીધામાં આવે છે તેથી એક નાકેથી તે બીજા નાકે થી પી તે કાપડની ઉપરનો વાંણ તથા તાંણા કપાય છે. એ છરીની બુકી બાજુ નીચે રાખીને એ પરખાંણે તે કાપડનો દરએક વાંણ તથા તાંણા કાપીઆમાં આવે છે અને તેથી કાપડની સપાટી ઉપર દોરા દેખાય છે. આ પરખાંણે કપડું કાપવાનું કામ કાંઈ સેહલું નથી, જેઓને અનખાંએસ હામે છે, તેઓની એ કાંમ બની શકે છે, અને તેવાં જાણસોને ઘેર તે કારણસર કાપડનાં તાકા મોટલીઆમાં આવે છે. એ શખસોના હાથ હેવાતો હલકા થયા હામે છે, તથા તેઓએ પોતા નાં કાંમમાં એટલીતા માલાકી મેલવેલી હામે છે, કે વગર અડચણ અને કાપડ બગાડવે સેહકડો તાકા તેઓ બરાબર કાપી શકે છે. એ રીતે કાપડની ઉપર ઉભા દોરા કાઢાડીઆ પછી તે તાકાઓને એક ફરતા સાંચા માં પસાર કરીઆમા આવે છે અને તે વેળાએ તે કાપડ કડણ દાંતાનાં બરસોની સાથે સારી પડે ઘસાય છે તેથી પેલી છરીઓની મદદથી કપાયેલા ઉભા દોરા કપડાંની સપાટી ઉપર રૂઆં જવા બની જાય છે. તાહર પછી તે કાપડને વળી એક બીજા સાંચામાં પસાર કરીઆમાં આવે છે, તાહાં જે સીલેનડરની ઉપરથી કાપડ ફરે છે, તે સીલેનડરની ઉપર લાખી અને ધણેન ધારદાર છરી રાખીઆમાં આવે છે. એ સીલેનડર અને છરી ની વચેથી કાપડ જવાનો મારગ છે, તે એટલોતો બારીક હામે છે કે તે કાપડની ઉપરનાં રૂઆં તાંણાથી પસાર થાતી લેલાએ બરાબર અને સજાઈથી કપાયે છે અને મખમલની ઉપર આપણે જે સાફ અને સુંમારા રૂ આંની સપાટી જોઈએ તે આ સાંચામાં નીકળે છે. તાહર પછી તે કાપડને ધોઈને અને રંગીને બાકની ગરમીથી કુકવીઆમા આવે છે અને પછી પતરાના પડમા પરેસોની અંદર દાખીઆમાં આવે છે તાહાં તે મખમલની ઉપર વધારે સજાઈ તથા મલક નીકળે છે.

નેનચેસ્ટરમાં ભરતનું કાપડબી વણીઆમાં આવે છે. એ કાપડ વણવાનો સાચો અચરત સરીખો છે તેના નકસો હીઆં આપેલો છે. એ કાપડના સઘળા તાણા સાચામાં ઉભા રહે છે તે તાંણાં એક મોકસ જોડ, વણથી જેમ ભરત લાવવું હામે છે તેમ ઉપર તથા નીચે ઉમકાયે છે. જેમ ભરત લેતું હામે, તેમ તાણા અને

વાંણા ઉંચકાએ, તે એક અચરત સરીખી રીતે બને છે. એ સાંચામાં ઉભા દોરાની પાસે દાબી બાણુએ વલાંણુમાં બે પટ્ટા દેખાએ છે તે કાગલનાં બનાવેલા છે અને જેમ ભરત લેવું હોએ તેમ તે કાગલમાં આંધરાં પાડેલાં છે, તેથી કાગલ જેમ જેમ ફરે છે, અને તેમાંનાં આંધરાં સાંચાનાં ઉપરનાં ભાગમાં જેમ જેમ દાંતામાં પથાર થાએ છે, તેમ તેમ પેલા દોરા ઉભા અને નીચા થાએ છે અને કાપડ ઉપર જોઈતું ભરત આવે છે.

ઉપલા સફાએ ઉપરથી ન વાંચનાર સમજશે કે મૈનચેસ્ટર કાપડનું એક મોટું બજાર છે. હાલમાં કાપડની વખારો જોઈને આપણે ઠઠ થઈ જઈએ. મેશરસ એસ એનડ જે વાટસની જે વખાર છે, તેની ઉપર જે પાટીડું નહીં મારેલું હોએતો, બાહરથી જોતાં આપણે એમ સમજીએ કે આ કોઈનો માહુભારત મે હો છે. જેમ બીજા ખાતાં તથા બહાર ઈમારતો સુસાફરો જેવા જાએ છે, તેમ આ મોટી વખાર પણ લોકો જેવા જાએ છે. કેહે છે કે જે આ વખાર લંડનમાં હોતો તો, તાંહાં પણ તેની અતીશિ તારીફ થાતે અને પેહલે વાંચેની ગણતો. આ ઈમારતનાં તરણુ માર છે, અને એક એક માર ઉપર જુદી જુદી જાતનો સાંમાંન ગોઠવેલો છે. હાલમાં જે માલ વેચાએ છે, તે પરચુટન વેચીઆમાં આવતો નથી, પણ કુકાનદારોને જડાબંદ વેચીઆમાં આવે છે. અંદર દાખલ થયા કે દરએક માલ ઉપર મોટાં દીવાંનખાંનાં દેખાએ છે, અને મેહોનાં દીવાંનખાંનાંએને આરસીએ અને નવાઈની અને કીમતી વસતુએ સણુગાર આપે છે, તેમ આ દીવાંનખાંનાંએને તેમાં વેચવાને સાડ સોભાઈતી રીતે ગોઠવેલા માલથી સણુગાર મલતો હોતો. એક માર ઉપરથી બીજા માર ઉપર જવાના દાદરો મેહોનાં દાદર જેવાં સોભાઈતા છે. એક માર ઉપરથી બીજા માર માલ પોં હોવાડવાની ગોઠવણુ ઈઆરીની મારફતે કીમેલી છે અને દીવાંનખાંનાંએ એક નોકી બીજા નોકી સાંમાંન મેહોલવાને સાડ ગોષા નાંધલી લોહોડાંની સડકો છે, જેની ઉપરથી પછડાં સાધનાં બાકસો સેરવી દીધામાં આવે છે. આ વખારમાં કેટલો માલ છે તેનો અટકલો આપવાને વાસતે આટલું કેહવામાં આવે છે કે મરદ એ રત અને બાળકો મલી આખી મૈનચેસ્ટરની વસતીનાં પેહરવાનાં એકદમ કપડાં કરવાં હોએ, તો તેટલું અને સઘળી જરૂરનું કાપડ હાલમાં એકદમ મલી આવશે. કોઈની વસતુ બાહર લેવા જવી પડે નહીં. વલી કાપડ જાતની એકબી વસતુ હાલમાં નહીં હોએ તેવું નથી. આ વખાર હુંગાડીઆને આસરે પાંચ વરસ થયાં છે, અને જે દીને તે પેહલે હુંગાડીઆમાં આવી તે દીવસથી છ અઠવાડીઆની સુદતમાં તાંહાં (૧૫૦૦૦૦૦) પંદર લાખ રૂપીઆનો સાંમાંન વેચાયો હોતો. આ મોટી ઈમારત બાંધવામાં (૧૦૦૦૦૦૦) દસ લાખ રૂપીઆનો ખર્ચ થાયો હોતો અને તેમાં ગરમી તથા હવા દાખલ કરવાની ગોઠવણુ ધણીજ સારી છે.

જાંહાં આટલો બધો માલ ઉતપન થાએ છે તાંહાં માલની ગાંસડીએ બાંધવાની તથા પેટીએ બનાવવાની ગોઠવણુ આદમીનાં હાથ ઉપર રાખીઆમાં આવી હોએતો ભારે અડમણ પડીઆ વગર રહે નહીં, તેથી માલની ગાંસડીએ હંમેસાં સાંચાની મારફતે બાંધીઆમાં આવે છે અને જાંહાં એ પરમાંણુ માલ બંધાતો હોએ તાંહાં એકવાર જાઈ તે જોવું જોઈએ. જાણુ ચાહે શાકરનાં પડીકાં બંધાતાં હોએ તે મીશાલે કાપડનાં ખાંડીબંદ તાકાઆની જહડપમાં ગાંસડીએ બંધાએ છે તે જોયાથી આપણને ફેટલીએક રચુન અને અચરતી ઉપજે છે.

મૈનચેસ્ટર મે શારપ સ્ટુઅરટ તથા મીઠો ફેબરનનાં “આપરન ફાઉન્ડરી” એટલે લોહોડાંનાં સાંમાંને બનાવવાનાં ધારખાંનો છે, તે ખચીત જેવા લાએક છે. આ ધારખાંનીએ ધણુ મોટાં છે અને લોહોડાં કાંમતી મોટી જનસો જે રીતથી તાંહાં બને છે તે જોયાથી આપણને ધણીએક અચરતી ઉપજે છે. મોટી ભડીએની અંદર લોહોડુ તવાઈને લાલ અથવા સરદ રંગનું બને છે, તેવાં તાવેલાં લોહોડાંથી ભરેલી ડેનો સાંચાની મારફતે ઉંચકાએ, તેમાંથી પછી જે જનસો બનાવવાની હોએ છે તે મોટી કાહોડે, તથા બીજા તરેહવાર મોટી જનસો બનાવવામાં જે તરેહ તરેહનાં સાંચા બનાવેલા છે, તે સઘળાને પોત પોતાનું કાંમ કર

માં બનાવ તથા આટો, તથા ઉન પણ મોટી જનસો ગણાયે છે. લીવરપુલ ખાતે જનારો શખસ તાંહાંની મોટી તરતી ગોદીઓ નેહનેજ તાંહાંના વેપાર વીગે પોતાના વીચાર બાંધશે. એ ગોદીઓ ગોથા વાંહાંણીની વખારો છે. જેમ લાકડાંની વખારમા સીચેલા લાંકડાં નેહાયેજ તેમ આ શેહેરની મોટી ગોદીઓમાં વાંહાંણી મીચેલાં આપણને દેખાયે છે. જે શખસ લીવરપુલ જાયે છે તેને તાંહાંની ગોદીઓ જોવાની પેહલલે જ લાણુ કરીઆમાં આવે છે. એ ગોદીઓની પાસે જે મોટી વખારો છે તે જોયાથીજ આપણને અચરતી ઉપજે છે, અને કોઈમી રીતની સંખીઆ જાંણીઆ વગર લીવરપુલનું બંદર, તાંહાંની ગોદીઓ અને તેની આસપાસની મોટી વખારો અને તાંહાં મેલેલા માલનાં જગા જોયાથીજ એ શેહેરમાં ભારી વેપારનો ખીઆલ તરત આપણને આવે છે. લીવરપુલની માડવીની ઇમારત બાંધવામાં (૨૮૩૮૦૪૦) અઠાવીસ લાખ, આરતીસ હજાર અને ચીઆલીસ રૂપીઆ લાગા હતા. આ શેહેરમાં થોડાંએક કારખાંનાં છે, પણ તે માંએસટરનાં જેવાં વખણાયેલાં નથી.

લીવરપુલમાં ઘણીએક સારી ઇમારતો છે. લંડનમાં “ રાએલ એક્સચેનજ ” છે તેમ એ શેહેરમાં “ લીવરપુલ એક્સચેનજ ” છે તાંહાં દરરોજ વેપારીઓનો મોટો જમાવ થાયે છે. એ ઇમારતની આસપાસ વેપારીઓની મોટી આફ્રીસો છે. લારડ સ્ટ્રીટ, ચરમ સ્ટ્રીટ અને બેલડ સ્ટ્રીટ ખે ઘણી સોલહતી દુકાનો છે. જરજસહાલની ઇમારત ખરેખર જોવા લાયક છે અને પુરથવી ઉપરની સુઢથી સારી ઇમારતોમાંની એ પણ એક ગણાયે છે. આ ઇમારત અને તેને લગતી જગા ડા. એકર જમીન રોકે છે, અને તેને બાધવામાં ચાર લાખ કીલ્બીક ફુટ પથર ખપીઆ છે. તેની ચારે બાજુએ સોલહતા દરવાજા છે, દખણ તરફનાં દરવાજા નો “ મોરટીકો ” ઘણોજ સોલહતા છે અને તેનાં થાથા ઉપર કેટલાએક ચીતારો પાડેલાં છે તેની જત લખ ઇંગલંડની મોટાઈ અને લીવરપુલનો વેપાર બતાવાની છે. એ ચીતારો પથવાડે ૩૫૦૦૦ રૂપીઆ ખર મ થયો હો. સેનટ જરજસહાલની સુઢથી વધતી લંબાઈ ૫૦૦, ફુટ છે, પોહાલાઈ ૧૭૫ ફુટ છે અને ઉંચાઈ ૧૧૨ ફુટ છે. એ ઇમારતનો બાહેરનો દેખાવ ઘણોજ દખલખા ભરેલો લાગે છે, પણ અંદર ગથાથી આપણે જે નેહાયેજ તેથી આપણી અચરતી ઘણી વધે છે. બીડનાં લોહાડાંનાં બનાવેલા ઘણા જ નકસીદાર દરવાજાની અંદરથી આપણે તાંહાં દાખલ થાઈ શકીએજ. ઘણીજ સોલહતી સીહડીઓ પશાર કરીઆ પછે, લોહાડાંનાં સોલહતા બારણામાં થાઈ દખણ તરફનાં દીવાંખાંનાં જવાયે છે. એ દીવાંખાંનાંમાં ઘણોજ સોલહતા થાયે છે અને તેની દેવાલ રાતા અને સફેદ ગરંતીટનાં પથરની નકલ કરી રંગેલી છે. એ ચોરડાની સીલ્ડીંગ સારી રંગેલી છે અને તેની ઉપરથી એક ઘણોજ સાડ જુમર છે. હીઆંથી આગલ ચાલીઆ પછી આ શેહેરની ઇનસાફની અદાલતનાં કેટલાએક ચોરડા આવે છે. આ ઇમારતનો ખુખીઅ હાલ ઘણોજ ખુબસુરત છે અને લંબાઈમાં ૧૬૬ ફુટ અને પોહાલાઈમાં ૭૪ ફુટ છે. હીઆંની ભોંએ જુદા જુદા રંગીન પથરોથી તથા “ રાએલ અરમસ ” તથા તરેહવાર ખીજ નકસીદોથી ઘણીજ સોલહતી કીલેલી છે. હીઆં ૮૪ ફુટ ઉંચાઈનું એક મોટું ચારફું નેહાયે છે, તેની બાધણીજ કેટલીએક અચરતી આપણામાં ઉતપન કરે છે. એજ પરનાં સી લીંગ પણ ઘણી સોલહતી કીલેલી છે અને તેની ઉપરથી ગીઆસની રોશનીનાં દશ જુમરો લટકાવીઆમાં આ વીઆં છે. આ દીવાંખાંનાંમાં ચોતર તરફનાં લાગમાં જે વાજંતી પેટી જડીઆમાં આવી છે, તેવી મોટી પેટી કોઈબીજ દેકાંણે નથી હેડું જણાવીઆમા આવી ઉ છે તેમાં ૧૦૮ “ રથપસ ” તથા ૮૦૦૦, “ પાઈપ ” એટલે નહીઆં છે, તે એક ઇમથી ખતરીસ ફુટ સુધી લાંબીઆં છે. તેમાં પવન દાખલ કરવાને વાસતે જે મોટી અને છ નાંધલી ધખંતો છે કે જેને ફુકવાને સાડ છ થોડાના બલનો એક રટીઅ એનજીન દ્વાને લગાડ વો પડે છે. દર અઠવાડીઆમાં તરણ વાર એ વાંજંતી પેટી જાહેરમાં વળીઆમાં આવે છે, તારે જુન કીમ ત લઈ લોકોને અંદર દાખલ કરીઆમાં આવે છે. આસરે ૩૦૦૦ આદમીઓ તાંહાં શેહલથી સમાઈ શકે છે.

આ ઈમારતમાં ૮૬ ફુટ લાંબો, ૭૦ ફુટ પોહાયો અને ૪૨ ફુટ ઉંચો બીજો હાલ છે તેને “ક્રાંતસરસ હાલ” કહી કહે છે. હીંઆં વારેવાર ગાએજીનો તમાશો થાએ છે તાહરે હજારો લોકો તાંહાં જાએ છે. આ ઈમારતમાં ગરમી દાખલ કરવાને સાડ ત્રેતાં બેએસમાં થણી સારી ગોઠવણ છે અને તે કારણસર ગરમ પાંણીની જે નલીઆં છે તેની કુલ લંબાઈ સાત માઈલ થાએ. આખી ઈમારત બાંધવામાં (૨૩૦૦૦૦૦) તેવી સંલાખ રૂપીઆ ખર્ચ થાશે હોતો.

આ શેડરનો ટાંકન હાલ પણ થણાજ સોભાઈતો છે. તાંહાંની બીજી જાહેર ઈમારતો પણ થણીજ સારી આં થણીની છે. હીંઆં કેટલાંએક સંગ્રહસ્થાંન તથા પ્રસ્તકખાંનાં તથા ઉદ્યોગશાળા છે. બાંધવાએને વાંચવા લખવા સીખવવાને સાડ નીચાળ છે તથા તેએને બંદગી કરવાને સાડ દેવળ છે. એક પ્રસ્તકખાંનું છે તાંહાં લોકોને પ્રફુલ્લ વાંચવા દીધામાં આંવે છે. એ શેડર ખાતે કેટલાંએક સારા બાગો પણ છે અને “ઝૂઓ લાઇફલ ગાર્ડનસ” એટલે જીવતાં વનવરોનો સંગ્રહ તથા એક જાસ્યેત બાગ પણ છે. યુરોપીય ઇતવાની જ ગાં છે તે પણ બાગનાં જીવી કરવા લાએક છે. જે ઈમારતને ફીલહારમાંનીકહાલ કરી કહે છે તે આસરે (૪૦૦૦૦૦) ચાર લાખ રૂપીઆને ખર્ચે બાંધી છે અને તે ખચીત જોવા લાએક છે. હીંઆં વરસમાં પંદર અથવા વીસ વખત ગાએજીનો મોટો તમાશો થાએ છે, તે વેશએ આખાં ઇંગલંડ અથેથી નાંખીયા ગાણાસાએ તાંહાંની રમતમાં સાંમેજ થાએ છે અને તે વેશએ તાંહાંનું ગાએજી સાંભવવાને સાડ તરણથી ચાર હજાર આદમીઓ ભેગાં થાએ છે. આ મોટાં રીવાંનખાંનાંમાં રાતની વેલાએ આપણે એકબી રોશની જોતા નથી, પણ સીર્જાંગની અને છાપરાંની વએનાં ભાગમાં રોશની કરીઆમાં આંવે છે, તે રોશની સીર્જાંગની અંદરથી ચોરસમાં અજવાણું આપે છે.

આ શેડર ખાતે ડુનીઆનાં સવળા ભાગો ઉપરાં વાંહાંણો જાએ છે, તે વીશે આગમન નણવીડ છે. એ બારકસો અથે નતા આવતા હજારો ખલાસીએને રેહવાને આસરો આપવાને વાસતે લીવરપુલ અથે જે “સેનર હોમ” બાંધેલું છે તેવી ઈમારતો ડુનીઆમાં થોડી હશે. જ્યો અંદર રહે છે તેઓનાં હંમેસનાં પંથા તરફ નેગાહ કરીને આ ઈમારત વાંહાંણનાં આકારમાં બાંધી છે. તેનાં ચાર અથવા પાંચ ખાસ છે, તેમાં દરએકની બંને બાજુએ વાંહાંણની કેબીનોની ખાફક નાંધલા ચોરસએની હાર ફીરેલી છે, અને વએવચમાં ખોલલો ચોક રાખેલો છે કે જે વાંહાંણનાં ત્રુતકની ખાફક દીશે અને વગી તેથી આખી ઈમારતમાં તાજ હવા સેહલાઈથી દાખલ થઈ શકે છે. જુન ખર્ચે ખલાસીઓ હીંઆં રહી શકે છે અને એક હજાર આદમી તાંહાં સેહેલથી સમાઈ શકે છે.

ઇંગલંડનાં ધરમખાતાંઓમાં “વરક હાઉસ” એક અગતનું ખાતું ગણીઆમાં આંવે છે. જ્યો ઉદ્યોગથી થોતાનું યુનરાંણ કરવાને શક્તીવાન હોએ, પણ તેએને કેએ ચાકરી નહીં મલતી હોએ, તેવા શખ મો તથા છોકરા અને છોકરીએને સાડ ગરેટ બરીટનાં દરએક શેડર ખાતે “વરક હાઉસ” છે કે જાંહાં તેએને ઉદ્યોગ સીખાડીને કાંમ કરાવીઆમાં આંવે છે અને તેનાં બદલામાં તેએને ખાવાનું તથા પેહરવાનાં લુગડાં આપીઆમાં આંવે છે, તથા જ્યોને વાંચતાં લખતાં નહીં આવડતું હોએ તેએને તે પણ સીખાડીઆમાં આંવે છે. લીવરપુલ અથે જે વરક હાઉસ છે, તે આખાં ઇંગલંડમાં સઢી મોટું છે, હેવું નણાવીઆમાં આવીડ છે. તાંહાં ૨૦૦૦, આદમીઓનું યુનરાંણ થાઈ શકે છે, અને તાંહાંનાં શખસોને સીખવવામાં તથા ઉદ્યોગ કરાવવામાં જે રીત તથા ગોઠવણ ચાલુ છે તે કાંઈજ નહીં પણ તારીફ લાએક છે. હેવા ખાતાં ચોથી ગરીબનાં હકમાં અતી થણા ફાએંદો થાએ છે.

લીવરપુલથી છ માઈલની વેગલાઈએ આસરે એ હજાર યુનેહગારો રહી શકે તેવી એક “જેલ” અથવા કેદખાંનું છે તે લીવરપુલ ખાતે ગએલા યુસાફરે ખચીત જોવું જોઈએ. હીંઆં બંધીવાંને હેવી રીતે રાખી

આમાં આવેલે તથા કાંમ કરાવીઆમાં આવેલે કે, તેઓ પાછલથી શુધરીઆ વનાં રહે નહી, આખું કેદખાં નુ હેયું. સાફ અને સોલછડુલે કે ગરહસેનાનાં રેલુવાનાં મકાનો તેથી વધારે સાફ નહી હશે. બંધોવાંને પાથે સઘળી રીતનાં ઉદીએએ કરાવીઆમાં આવેલે અને કેટલાએકો જ્યો આગમન ચોરીથી પોતાનુ શુન્નરો છુ કરતા હતા, તેઓ જરે આ બંદીખાનુ છેડેછે, તારે આગર અને ઉદીએગથી પોતાનુ શુન્નરો છુ કરી શકેછે.

લીવરપુલની પડોશમાં દરીઆનાં કીનારા ઉપર નીઉ બરાઈટન કરીને એક નાંધવું ગામડુલે તાંહાંની હવા ઘણી સારીછે. લંડનનાં લોકો બરાઈટન ખાતે હવા ફેરબદલ કરવા જાયેછે, તેમ લીવરપુલનાં લોકો ની ઉ બરાઈટન ખાતે જાયેછે. હીઆ થોડા તથા ઘણાં ઉપર સવાર થાઇને દરીએ કીનારે ફરવાની એક ઘણી ની સારી ગમત જાણીઆમાં આવેલે.

લીડસ.

સકલાત અને ઉનનાં કાપડનાં કારખાંનાં આ શેઠેર મથે ઘણાછે. જેમ રૂઢિમાંથી સુતર વણીઆમાં આવેલે તેમ હીઆં ઉનમાંથી સુતર બનાવીઆ પછે તેનુ કાપડ વણીઆમાં આવેલે. પછી તે કાપડને સારી પકે ભીનવીઆમાં આવેલે અને તેવીજ હાલતમાં તે કાપડની સારી પકે સાંચાંથી પડતી મોટી હોયે ડીથી કુનદી કરીઆમાં આવેલે, તે એટલા સુધી કે, પેયું વણવું કાપડ દેખાએ નહી અને તેના દોરા એક એક સાથે મળી જાયે. તાહારપછી તે કાપડને બહોમ જટલા કાંટાની એક વસતુ જેને ઇંગ્લેન્ડમાં કીનલ ક રી કહેછે, તેનાં શેલરની ઉપર સારી પકે ફેરવીને ઘનીઆમાં આવેલે, તેથી તે કપડાની ઉપર આપણને જો ઇએ તેવાં રૂઆં નીકલી આવેલે. તાહાર પછે તે સકલાત અથવાં બનાત ઉપર જે રૂઆં ઉદીઆ હોએ તેને બરાબર કાપવાને સાફ જેમ અખમલને એક પારદાર હાથીઆરની નીમિથી પ્રસાર દેવાયેલે આવેલે, તેમ આ કાપડને પછુ કરેછે, તેથી કરીને સકલાતની ઉપરનાં રૂઆં કપાઈને ઘણાજ બારીક થાયેછે. એમ કરીઆ પછી તે કાપડના તાંકાને દરએક ગળનાં એક એક પરે ગરમ લોહાડાંના પતરાં રાખે પડેસાંમાં દબાવીઆમાં આવેલે, અને એનીયાને ગરમ લોહાડાં સાથે દબાયાથી, સકલાત ઉપર આપણે જોત્યલકાત જોઈએ, તે નીકલી આવેલે.

બરનુસો બનાવવાનાં કારખાંનાં પછુ ઘણાખરાં એન શેઠેરમાછે. એ કાપડ બનાવવાનું કામ ઘણુ જ શેઠેરુલે. એ કાપડ કાઈ વણવામાં આવવું નથી, પણ ઉનને સારી પકે હુંડીને આપે, જેયું બનાવીઆમાં આવેલે અને પછી તેને એક સરદી રીતે પાથરીને એક પોહોરા સામાંની અદરથી પસાર કરીઆમાં આવેલે અને તેમાં તે એક સારકુ દબાઈને બરનુસ થાયેછે. એ વગરે બરનુમ બનાવવામાં કરી મેદનત પડતી નથી, જરેર ઇમારતોમાં લીડસમાં આજ ચાર વરસ ઘણાં જ ટાઉનહાલ બધાયોછે તે ઘણાજ ખુબસુરતછે. વચમાંનાં હાલમાં નાંમદાર રાંછીનું સંગેમરમરનું બાહાવડુંછે, તે તાંહાંનાં લારડ જેમ્સર સર પીકર ફેરબરન નાં ખરમથી મેયેડુલે. આ શેઠેરમાં દર વરશે તાંહા ઉત્પન થાતાં કાપડનું એક સંગરહસથાન બનાવી જો ફેરમા હુંગાડું મેલીઆમાં આવેલે તે વેલાએ આ શેઠેરમાં અને તેની પડોસનાં ગાંઝાએની ઉનના કાપડ બનાવવાના ઉદીએગની બરાબર પીછાંન ફરવાને બની આવેલે.

લીડસ મથે કાચનાં અને કોરીનાં વાશણુ બનાવવાનાં તથા ઝીનાં સાંચા બનાવવાનાં કેટલાંએક કારખાંનાંછે તેઓ વીધે આ જગાએ લખવાની અગત નથી.

બરાડપ્રુરડઃ

આ શેઠેરમાં ઘણુ કરીને સુકેલા કાપડ વણવાનાં કારખાંનાંછે તે રૂથેનાં સાંચા જરૂરનાં તથાવન વગરે ની કામન ઉપર સમન પડે નહી, બીજાં કાપડ વણવાનાં જવાનછે, મારે હીઆં વધારે મોડવાની અગત નથી.

આ શેઠેથી દશ માઈલની વેગલાઈએ સાલટેર નાંમનાં ગાંમડાં મધે હેવાં કાપડનું એક ઘણુ મોટું કારખાનું છે, તાંહાં એક એક બ્યારડામાં, પાંચથો સાર છે. આ ગાંમડાંનું નાંમ આ કારખાનાંનાં માલિકનાં નાંમ ઉપરથી પડેલું છે અને તાંહાં તેનાં કારખાનાંનાં માંહુમો સીવાએ બીજા જુન લોકો રહે છે. એ કારખાનાંનાં માલિકે પોતાનાં માંહુસોને જગતી કરવાને બની આવવા સાડ એક લાખ રૂપીઆ ખર્ચી એક દેવલ બાંધી ઉંછે તથા તેઓનાં છોકરાઓને અગત જંગ કેલવણી આપવાને વાસતે નીશાળો સાથાપી છે. બરાડકરડથી નીકલીઆ પછે આપણે

હાલીપ્રકર

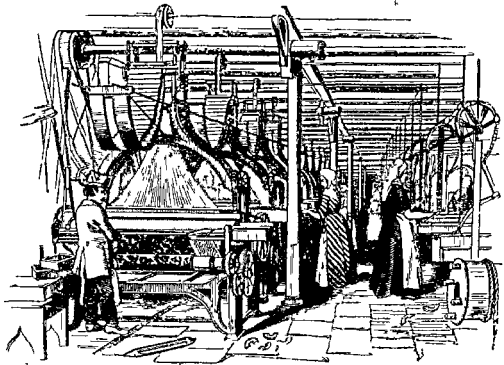
ખાતે જઈએ તાંહાં ગાલીઆ બનાવવાનાં ઘણા કીમતી કારખાનાં છે. એ કાપડ કેવા સાંચામાં બનાવીઆમાં આવે છે તેના નકસો મેનએસ્ટરનાં ભાગમાં ભરતનુ કાપડ વણવાનાં સાંચાના નકસાની નીચે આપીએ છે. હીંઆં સઘળા દોરા રંગ પરમાણુ એક એકની ઉપર હારેદોર ગોઠવીઆમાં આવે છે અને જમ ગાલીઆ ઉપર જુદા જુદા રંગ લેવા હોએ તેમ તે દોરા, (જમ ભરતનું કાપડ સાંચામાં પેલાં આંધરાં, સાથનાં કાગલની મદદથી બને છે.) ભર પરમાણુ ગાલીઆનાં આકારમાં વણાએ છે.

નાંદીગાંમ.

જે પેઠેરવાનાં કપડાને “હોશીઅરી” કરી કહે છે, જમ કે ખમીસ, રદાકીન, વાસકુટ અને તેવી બીજી જનસો, તે આ શેઠેર મધે બને છે. મીશીઅરસ હાઈન અને મંનડેલાનું કારખાનું ઘણુ મોટું છે. હીંઆં રદાકીન ઘણી અમરત સરીખી રીતે વણીઆમાં આવે છે. આપણી દગલીની ગોલ બેંએ છે, તે મીશાલે લાંબા રદાકીનનાં તાકા વણીઆમાં આવે છે. જે સાંચા ઉપર રદાકીન વણાએ છે તે ગોલ ફરે છે અને તે ની ઉપર ફરતી શુકંણ થાએ છે. એ પરમાણુ ગોલ બેંએનાં આકારમાં લાંબા તાકા વણીઆ પછી તે આથી પગનાં ખરખાનાં માફક રદાકીન કાપીઆમાં આવે છે, પછી તેમને સીવીને લાકડાનાં પગો ઉપર મહડાવે છે તાંહાં તેઓ બરાબર પગનો આકાર લીએ છે અને પછી ગરંમ લોહાડાંનાં પતરાના પ્રેમમાં મેલીને દાબીઆમાં આવે છે એટલે રદાકીન બરાબર બને છે. ખમીમ બનાવે છે તે પણ એમજ. પેઠેલાં પોહોરા તાકા વણીને પછી વેતરીને તે પરમાણુ સીવે છે અને પછી તેમને દાબીને ધરી વાલે છે. નેટનુ લાં પોહોરા તાકા વણીને પછી વેતરીને તે પરમાણુ સીવે છે અને પછી તેમને દાબીને ધરી વાલે છે. નેટનુ કાપડ પણ ઘણુ ખર્ચુ આ શેઠેરખાંલ બને છે. સાંચાઓની મારફતે મોટા તાકા વણાએ છે તે ૨૦૦ વા ૨ લાંબા અને ૧૦૦ વાર પોહોરા હોએ છે અને જાંહાં તે તાકાઓને ઘોઈ કાંજ પાઈને સફવીઆમાં આવે છે તાંહાં ઘણુ મોટા બ્યારડા કરવા પડે છે અને તેટલો મોટો તાકો જમાથી આપણને ઘણી અમરતી ઉપજે છે. પછી તે કાપડને કાપીને તાકા કરીઆમાં આવે છે.

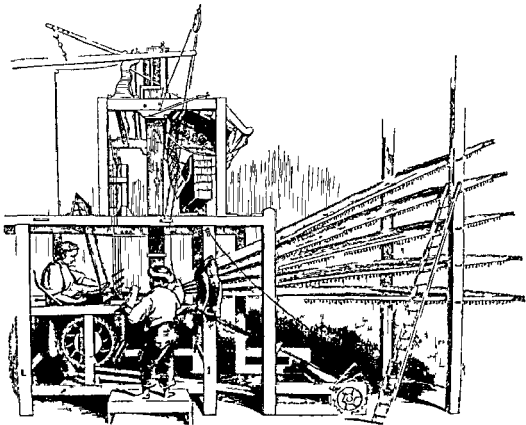
શેરીનંડ.

આ શેઠેર કટલરીનાં કારખાનાંઓને સાડ સારી પડે બાંણીતું થાએલું છે. હીંઆં રાજરસનું મોટું કારખાનું છે, તાંહાં છરી, કાંટા, કાતર, તલવાર અને એવી બીજી જનસો બને છે. આ જનસો બનાવવામાં જાહાજ સાંચાઓ કાંમ લાગતા નથી. એ નાધરી વસતુઓ ઘણી ખરી હાથથી બનાવીઆમાં આવે છે અને તેથી તે કારખાનાંમાં સુંદરકો માંહુસો ખપે છે. એ જગાએ “ડીવીનંત આવ લેખર” નો કાએલો આપણે સારી પડે જોઈએ. પેટલવાં દેટલાએક આદમીઓ ભડીમાં કાંઈ નહીં પણ લોહાડાનાં સલીઆ બરાકણે પોહોરા કરે છે. તાંહાંથી તે સલીઆઓને બીજાં ખાતાંમાં મોકલીઆમાં આવે છે, તાંહાં તેમનાં ભર હોએ તેટલા કટકા પાડીઆમાં આવે છે—તરીખાં ખાતાંમાં હમોડીથી તેમની ધાર કાહાડીઆમાં આવે છે—આમાં

La quarillow r o 4 5 uff manufac re

બરતન કાપક વાસુવાનો ઝાનિ—શુઓ ઝઈ (૨૫૪)

Uru m s Corpse wra ng

ગમ્મિયા બનાવવાનો ઝાનિ—શુઓ ઝઈ (૨૫૬)

ખાતાંમાં બનાવનારનો છાપ ત્રારીઆમાં આવેછે—પાંચમાં ખાતાંમાં તેની વધારે ધાર કાઢાડીઆમાં આવે છે—છઠ્ઠાં ખાતાંમાં પાલીસ થાયછે—સાતમાં ખાતાંમાં તેમાં દસતા બેસાડીઆમાં આવેછે. એ પર માંજી એ દરએક વસતુ ઘણાએક હાથમાં જઈને તઈઆર થાયછે. રાજસનાં કારખાંતામાં દર વર સે વરસ પરમાંજી તેટલા પાંતાંની એક છરી બનાવીઆમાં આવેછે. ૧૮૫૮ નાં વરસમાં ૧૮૫૮ પાંતાં ની એક છરી બનાવેલી હતી તે એ બંધ કરીઆમાં આવેતા અરથા કુટ લાંબી અને બેથી તરફ ઈંચ મેરાવાથી વધારે જાડી થાયે નહી. એ છરીને તેનું દરએક પાંતુ ટુંગાકું દેખાતું મેલીને એક કાચનાં કેસમાં મેલીઆમાં આવેછે, તે જોયાથી આ કારખાંતામાં સરવે જતા આવતાને અચરતી ઉપજેછે. શેફીલડ મથે કાંતસ તથા કરવતી બનાવવાનું સાંમીડલ નીડમેલડનું એક મોટું કારખાંતુંછે. કરવતીનાં અને કાંતસનાં જે દાંતા આપજી જોઈએય તે પણ હાથથી પાડીઆમાં આવેછે અને એ કેવા સરકા અને બરાબર બનેછે, અને તે આદમીનાં હાથથી બનાવીઆમાં આવેછે હેવું જારે હમે જણાવીએ છઈએ, તારે તે કારીગરોની ચાલાકી વીંશે અલબતાં સમજ પડીઆ વનાં રેહશે નહી. એ શેહર ખાતે પીતલની ઘણીખરી નાંધલી વસતુએ બનાવવાનાં તથા સીલવર પલેટ તથા પલેટનાં કાંમનાં પણ કેટલાંએક કારખાંતાંછે. જહેર ઈમાર તોમાં એ શેહરમાં, આસેમજલી રૂમસ—ધીએટર—મીડિજીક હાલ—નીડસ રૂમસ—તથા શરૂઅરી હાસપીટલછે.

કોવેનટરી.

રેસમની ફીટ અને ઘડીઆળ બનાવવાનાં કારખાંતાં કોવેનટરી મથે જોયામાં આવેછે. ઘડીઆળો નાં સઘળા ભાગ કાંઈ સાંચાથી બનતા નથી, પણ જુદા જુદા ભાગો જુદા જુદા કારીગરો પોતાને ઘેર બનાવે છે અને પછી ઘડીઆળીએ તે સઘળા એકઠા કરીને ઘડીઆળ બનાવેછે. ઘડીઆળનાં કોટલાં ઉપર જે ગોલ ચકરીની નકસી આપજી જોઈએય તે એક ઘણાજ સુનદર અને બારીક ઈંચતરની મદદથી પાડીઆ માં આવેછે. રેશમની રીંગત જે વણાએછે તે શાધારણ રેશમી કાપડની માફક વણાએછે.

રેટાપ્રેરડ.

આ શેહરમાં પીઆલાં રકાબી, તથા કોરી અને ચીની કાંમનો સઘળો સાંમાં બનાવીઆમાં આવે છે. જે વસતુએ આપજી દર રોજ હાથમાં ધરીએછે, જેમાં આપજી ચાહે પીંજીએ અને જેમાં આપજી આઈએ, તે વસતુ કેમ બનેછે તે જોયાથી અલબતાં આપજીને પુશી ઉપજેછે. એ સાંમાં બનાવવાની મટોડી કરીઆ પછે પીઆલાં રકાબી મોલની અંદર ઓટીને અથવા ચકરી ઉપર ફેરવીને હાથથી પણ બનાં વીઆમાં આવેછે અને તે બંધે રીતે એટલુંતાં ઝડપથી કાંમ થાયેછે કે એક આદમી દર રોજ સે'હકેટો પીઆ લાં રકાબી બનાવી શકેછે. એ પરમાંજી તે વસતુએ બનાવીઆ પછી તેમને ભડીઆમાં શુકવીઆમાં આ વેછે. શુકાયા પછી તેમની ઉપર ચીતાર પાડવાનું કાંમ ચાલેછે. કોરી કાંમનાં વાસણો ઉપર એક જાતનાં રંગનાં જે ચીતાર જોઈએ, તે ઘણાજ સેહેલથી બનેછે. એક જાતનું ઘણુ પાતડું કાગલ આવેછે, તેની ઉપર જે તરફ પાડવાની હોએ તે છાપેલી હોએ, અને પછી તે કાગલ તે વસતુએની ઉપર લગાડીઆમાં આવેછે, અને જરાકવાર રહીને તે કાગલને નુછી નાખીઆમાં આવેછે અને પેલી તરફ પેલી વસતુ ઉપર મોટી ગમેલી આપણા દીકામાં આવેછે. કોરીના વાશણો ઉપર તરફવાર રંગનાં ફુલો અને બીજાં પુણસુરત ચીતારો જે આપજી જોઈએ, તેમાં તઈઆર થાયેલાં વાશણો ઉપર હાથથી અસતરીએ રંગેછે. આ પરમાં જી હાથથી રંગવાની ઝડપ જોઈને આપજીને ભારી અચરતી ઉપજેછે. એ અસતરીએની પાશે બીનાં બર સો અને રંગો હોએછે અને જાણે તેઓ રમત કરતાં હોએ તે મીશાલે ઝડપ અને ઉતાવળમાં તે ચીતારો

પાડેછે, તે વહી હેવાં એક સરકાં, કે સેંહકડો પીઆલાં ઉપર જ તરેહ પાડી હાએ તેમાં કશે ફરક દીશે નહીં, જાણે સઘળી તરેહ સાંચાથી એક શરકી પાડી હાએ. પછી તે જનસો ઉપર ચલકાટ આપવાને વા સતે તેમને ફરીથી બહીમાં મેલીઆમાં આવેછે.

બરમીગાંમ.

ઇંગલંડમાં કારખાનાંને લગતાં જટલાં શેહેરો જોઈએ, તે સઘળામાં બરમીગાંમમાં આપણને સઘળી વધતી ખુશી ઉપજેછે. એ શેહેર ફક્ત પોતાનાં તરેહવાર કારખાનાંઓને સાજી વખણાવેલુંછે. એખલાં એક શેહેરમાં સઘળી વધતી જતનાં કારખાનાંનો સુખાર કાહાડશુંતે બરમીગાંમનાં કારખાનાંઓની ગણતરી વધારે નીકલશે, કાંએજ આપ્પા રેશની પરચુટન અને નાંધલી વસત્રો તથા જનસો જોએતો ભારે મોટો ખપછે તે સઘળી હાંઆં બનેછે. અગત કરીને મોટાં કારખાનાં ત્રીખાં અને બીજાં લોહાડામાંથી બનતી જનસો નાંછે અને એ બાબદનાં કારખાનાં જેવાં બરમીગાંમમાંછે તેવાં અને તેટલાં બીજે કોઈ ક્રેકાંજો નથી. એ શે હેરથી આસરે આઠ માઈલ દુર વેડનેસબરી નાંખની જગાએ “વેટેન્ટ શાફ્ટ એનડ આકસલ ટરી કંપની” નાં લોહાડા કાંમતુ ઘણુજ મોટું કારખાનુંછે તે બરમીગાંમ ખાતે જનાર કોઈબી સુસાકર નિપા વગર જતો ન થી. હાંઆં બાકનાં સાંચાને સઘળો સાખાંત, લોહાડાની સડકનાં પાટા તથા ગાડીનાં પઈડાં બનાવીઆમાં આવેછે અને દરએક જનસ બનાવવામાં સાંચાઓને જ મંચલાઈથી કામે લગાડીઆછે, તે આપણા હીલમાં ખખીત અચરતી ઉતપણુ કરેછે. હેવાં કારખાનાંઓમાં યાતા સઘળા કામતુ કોઈબી રીતે ચોક્કસ બયાંત કર વું માહાજછે. લડાઈનાં ઘણાખરાં હુધીઆરો આ શેહેરમાં બનેછે. અંકુક, રાઈફલ, પીસટોલ અને દારૂ ગો લાનાં બીજા સઘળાં હુધીઆરોનાં કારખાનાં આ શેહેરમાંછે, તે દરએક જોવા લાએકછે. નાંધલા હુધીઆરોછે, તેસે ઘણાખરાં હાથથી બનાવીઆમાં આવેછે અને તે કાંમમાં હજારો માંજુશો રોકાએલાંછે. અંકુક તથા પી સરોલ અને તેવાં બીજાં હુધીઆરો બનાવીઆ પછે એક જગાએ તેમની તપાસ કરેઆમાં આવેછે અને તે વેલાએ જ હુધીઆર બરાબર કુટે નહીં તે રદ કરીઆમાં આવેછે. ઇંગલંડમાં “પવેટેડર” એટલે ઘોર મહુડાવેલી ધાતુની વસત્રો તથા ત્રીખાં લોહાડાની સાણગારની જનસો બનેછે તે ઘણીખરી આ શેહેરમાં બ નેછે. ધરેણા, પેપરમાંશ, કાચના વાશાંજો તથા સણગારો, રટીલ પેત, બકલ, બટન, સોએ, ટાંચની, હેરપીનસ, અંગોડી અને તેવી તરેહવાર બીજા નાંધલી જનસોના અતીધણા કારખાનાંછે. જોકે આ સઘળી ચીજો આપણા વાપરવાસમાં આવેછે અને તેમાંની ઘણીએકને આપણે નજવી ગણીએ છઈએ, તોપણુ તેવી જનસો ઉતપન કરવામાં કેવી કેવી કળાઓ લગાડેલીછે, અને તેથી થોડા વખતમાં અને થોડી મેહનતે અ ને થોડે ખરએ તે વસત્રોએ કેટલી જઠાબંધ બનાવીઆમાં આવેછે તે સઘળું આપણે નજરે જોઈએ, તારે આ પછે હેરત થયા વનાં રેહતા નથી. એ પરમાંજો થોડી મેહનતે વધતી સંખીઆ બનેછે, તેથી આપણને તે જ નસો સસતી પડેછે, અને કીમતમાં નજવી લાગેછે અને હજુરખી તેમાં શુધારો કરવામાં તાંહાનાં લોડાનું મં ન હંમેસાં શુતેલુ રેહેછે. ઇંગરેજ લોકો હરેક કામ કરેછે તે જિમ અને તેમ જુદા જુદા ભાગમાં વેહેએ અને દરએક જગ્યાને તે જુદુ જુદુ કામ સોપેછે તેથી તે કાંમ ઉતાવળે થાએછે. જરે સાંચાઓને બદલે આદમી કાંમ કરતાં હતાં, તારે ઉપલી રીતે વધવું કાંમ થવું હતું અને વળી તેમ પરમાંજો હજાણાનાં વખ તમાંની દરએક સાંચો પોતાનું કાંમ કરેછે. એક વસત્રનાં જુદા જુદા ભાગ જુદા જુદા સાંચામાં બને છે અને પછી તે સઘળા એકડા થાઈને એક જનસ બનેછે. એક નાંધણુ બટન, ટાંચની તથા સોએ જે આ પણા શાધારણ વાપરવાસમાં આપણે કથી અચરતી સાથે જોતા નથી, તેને બનાવવાને સાજ તરેહવાર સાં ચાછે. જુવો એક બટનને સાજ કેટલું કાંમ કરવું પડેછે. પીતલનાં પોટારા કટકા વધને ગોલ સાંચાની અંદર

બે ફરતાં “સીલિનડર” ની વચમાં મેલી તેનાં પાતરાં પતરાં બનાવીઆમાં આવેછે. પતરાં થાપાં કે પછી તે માંથી બેઆની તથા પાવલી અથવા જટલાં મોટાં બટન નેઈએ તેટલા કટકા કાપી કાઢાડીઆમાં આવેછે. પેલાં પતરાંને એક ગોલ ધારદાર હુયોરી જે સાંચાનાં જોરથી પડેછે તેની નીચે સુક્રીઆથી વારાફરતી પેલા કટકા પડેછે અને એ પરમાંછે એક મીનીટમાં સેંદુકરો કટકા થાયછે. પછી બીજા ગંઠ વલી બીજા સાંચાએ ની મારફતે તેની ઉપર છાપ પડેછે, તીજ ગંઠ તેને વાલીને તેમાં કડી બેશારેછે અને પછી ઘેવાઈને સાફ થાયછે. એ પરમાંછે દર રોજ હેવાં લાગે બટન તઈઆર થાયછે. આગલ જોરે હેવું નાણાવીઆમાં આવવું હેવું કે એક ટાંચની બનાવવામાં જુદા જુદા અદાર ભાગ કરવા પડતા હતા અને દરએક ભાગ જુદું જુદું માંજુથ બનાવતો હતો, તારે તે વાત અચરત શરીખી લાગતી હતી. પણ હંમણુ વલી વધારે અચરતી આ વાત સાંલલીઆથી લાગસે કે એક ટાંચની પેહલેથી તે છેલ્લે શુધી એક સાંચામાં બનેછે. અલબત્તાં તાર આ ગમનથી બનાવીઆમાં આવેછે અને પછીનું સઘળું કાંમ એકજ સાંચામાં બનેછે, પેલો તાર સાંચામાં ગયો કે તેમાં ટાંચની જટલો કટકો કપાયેછે. એ કટકો કપાયો કે તેજ સાંચામાં એક બાજુથી તેનું માંજુ બનેછે અને બીજા બાજુથી અણી ઘસાયેછે અને એ પરમાંછે એક યોલ યોલતાંમાં એક આખી ટાંચની બનેછે. જે કારખાનાંના ઉમોએ આ બીતા નેઈ હતી તાંહાં એક દીવસમાં તરજુ દંત અથવા ૨૪૦, માણ ટાંચની તઈઆર થાતી હતી. વલી આપણે ટાંચનીઓને હારેદાર સોલઈતી રીતે કાગલમાં ખોરોલી નેઈએ, તે કાંમ પણ સાંચાથીજ બનેછે. જે મીશાલે એકજ સાંચામાં ટાંચની બનેછે, તેમજ સોએ પણ થાયછે. સોએનાં જટલો તાર કપાયો કે એક બાજુથી નાંકુ અને બીજા બાજુથી અણી થાયછે. હેર પીનસ જે ઈંગરેજની અસતરી આ માંથાનાં બાલ ગોઠવવાનાં કાંમમાં વાપરેછે તેતો ઘણીજ સેહલથી બનેછે. એક સાંચામાં તાર કપાયો કે તેજ ઘડી વલીને પછી એકે પડેછે અને એ પરમાંછે દર રોજ ૧૫ થી ૨૦ હજાર હેર પીનસ ઉપલા કારખાં નાંમાં બનતી હતી.

હીઆં સ્ટીલપેન બનાવવાનાં કેટલાંએક કારખાંનાંછે તેમાંનું એક જેવા નવાની હુમો મજબુત ભલા મણુ કરીએ. સ્ટીલનાં પતરાના પેહલે કટકા કરી, પછી તેને પેનનાં આકારમાં કાપી, વચમાં ચીરો પાડી, ટાંચ મારીને વાલીઆમાં આવેછે, તે સઘળું હેવુંતો ઝડપમાં બનેછે કે તે જોયાથી આપણને કેટલીએક રસુજ પેલા થાયછે. એક અઠવાડીઆમાં એ પરમાંછે ૩૦૦૦૦ ગરોસ પેન બનાવીઆમાં આવેછે.

બરમીગાંઠ ખાતે મેશરશ એલક્ટ્રીકલ અને મેસનનું ઇલેક્ટ્રીકલેટીંગ અનેડ ગીલડીંગ, એટલે પલેટ અને ઘેર અહડાવવાનું જે કારખાનુછે, તે પાદશાહી વટીક જેવા જાયેછે, એટલું તે મોડું અને વખણાયેલું છે, અને તેખાને સાંખાંન સરસછે. એ કારખાંનામાં બનેલો સાંખાંન વેચવાને સાફ જે “શોઆ રૂમ” એટલે દેખાડવાનાં જોરહોછે તાંહાં તરેહવાર નક્કીની અને પચેટની વસતુઓ હેવીતો કીમતીછે અને સોલઈતી રીતે ગોઠવેલીછે કે તે જોરહોમાંની દરએક વસતુ વેચાતી લેવાને અથવા તાંહાંન ઉભા રહીને તેઓને જોયા દરવાને ઇલા થાયેછે. એ કારખાંનામાં જોતવાની તથા છાપવાની નક્કીઓનાં એક મોટો સંગરહછે. ઘેરનું, પલેટનું તથા જોતવાનું કાંમ આપણને બરાબર સમજ પાડવાને સાફ એ કારખાંનાંના એક માહેતગાર શખ સ હમેસાં સુસાફરની સાથે ફરેછે અને તે કારખાંનાંના કાંમના દરએક વરગ આપણને ધીરજથી સંમજાવેછે.

હુમારા કેટલાંએક વાંચનારાઓ કદાચ અણજાણુ હશે કે, આપણે સાફ સુવાના ઘેલીઓ, બેસવાને સાફ ખુરસી, લખવાને સાફ ટેબલ, કપડાં સુકવાને કબટ, ખડીઆને સાફ રકાબી, મારસીને સાફ ફરેમો અને બીજા તરેહવાર વસતુઓ જેમ લાકડાંની બનેછે તેમ કાગલની પણ બનેછે, અને આપણે તે નેઈએ તો રે તેનાં કદ અને મજબુતી ઉપરથી એમન ધારીએ કે તે લાકડાંની હશે. ચીનાઈ કબટો તથા ખુરસીઓ, તથા ઘેલીઓ અને ટેબલ અને ઇસટાંન આપણે નેઈએ, તેવોજ સઘળો સાંખાંન હાલમાં ઇંગલંડમાં કાગલ

ના બનાવીઆમાં આવેછે અને ટકવામાં તથા વાપરવાસમાં તે કોઈબી રીતે નબળો ઉતરતો નથી; હવાં કાંબને “બેપર માંશ” કરીને કહેછે, અને તેવાં કાંબનાં બરખીંગાંમમાં કેટલાંએક કારખાંતાછે, તેમાં સહથી સરસ મેશ રસ મેકાલંમ અને હાડસંગુંછે અને તેઓ મુસાફરને પોતાનું સઘળું કારખાંતું ઘણીજ લલમણશાધથી દેખા દેછે. હીંઆં બનતી વસતુઓ જોઈવી જાડી કરવી હોયછે તે મુનબ કાગળોની ઉપર કાગલો મોંહોટાડીને લા કડાંની માફક તે કાગળોને જાડાં કરીને સુકવીઆમાં આવેછે અને પછી તેના સાંમાંન બનાવવાને સાડ તેને લાકડાંની માફક જોમ જોઈએ તેમ વેહુરીઆમાં આવેછે. વસતુઓ બનાવીઆ પછી તેમની ઉપર રંગ લગાડી આમાં આવેછે, અને તરેહવાર કુલો તથા ચીતરો પાડેઆમાં આવેછે. એ ચીતરો હાથથી પાડેઆમાં આ વેછે અને તે કાંબને સાડ રાખેલા શખસોની માળાકી અને કારીગરી જોઈ આપણને ઘણી ખુશી ઉપજેછે.

એજ શેઠેરમાં તાર બનાવવાનું મેશરસ પાલ મુરની કંપનીનું કારખાનું છે તાંહાં લોહાડાંના તથા પીતલના તરેહવાર જાતનાં તાર બનાવીઆમાં આપેછે. હીઆં ઝીનાંમાં ઝીને તાર રેશમના રોરા કરતાં પાતરો બનાવતાં ગોયાધી હમોને ઘણીએક અચરતી ઉપજ હતી, અને એ તાર જે નાકાંમાંથી પથાર થતો હતો તે એટલુંતો નાંધલું હતું કે તે કાંહાં છે તેથી દેખાએ નહી. આમેરીકા અને ઇંગલંડ વચે ઇલેક્ટ્રીક ટેલીગ્રાફ નો તાર પણ એજ કારખાનામાં બનાવીઆે હતો.

આ શેઠેરમાં પહેરેના કાચ તથા કાચનાં વાશણુ બનાવવાનાં ઘણુએક કારખાનાં છે. પહેરેના કાચ થ
છેાન સેહલાઈથી બનાવીઆમાં આવેછે. કાચને તાવીને પછી તેને સંગેમરમરની સપાટ ટેબલ ને તે કારણ
ને વાસતે બનાવીઆમાં આવેછે તેની ઉપર રેડીને તેને એક ગોલ રોલરથી બધી બાજુએ એક સરકો
પાંચરી નાખીઆમાં આવેછે. પછી તેની ઉપર પારાનું પર આપીઆમાં આવેછે અને તે પર સાથે તેને કેટલાએ
ક ઠાણડા થુધી દબી રાખીઆમાં આવેછે. ગલાસ, ઈબલર, ડીકાનટર અને હેવી બીજ વસતુઓ બનાવીઆમાં
આવેછે તે કેટલીએક ઓતીને અને કેટલીએક નદીઓની મારફતે કુદીને જવો આકાર જોઈએ તેવી બનાવી
આમાં આવેછે. કાચનેા ગરમ થાયેલા પોચો ભવો, એક નલી કે ને અંદરથી પોકલ હોએછે તેને છેડે લીધા
માં આવેછે, અને પછી પેલા કારીગર જેમ કુક મારેછે, તેમ પેલા કાચ પોકલ થાઈ આકાર પકરેછે અને
જેમ જેમ તે વસતુને વળાણુ આપવી હોએ તેમ તેમ ચીમટાએથી મરડીને કુકથીન સઘલું કાંમ કરીઆમાં
આવેછે. કાચનાં વાસણો ઉપર ને કુલો તથા તરેહ આપણે જોઈએછે, તે ફરતી લેખની મારફતે ઘરેને પા
ડીઆમાં આવેછે.

આ શેહરથી આઠ માઈલની વેગલાઈએ વેડનેસબરીછે, તાંહાં એક મોટી કોલસાની ખાંતછે તે જિવા ને ઉપલા શેહર ખાતે જનારાઓને જોગવાઈ મહેલે, આ કોલસાની ખાન તરંજુસો છુટ ડંડી હતી અને તેની અંદર જાઈને તે જિવાને હોમોને ઘણી ખાહુશ થાઈ. એવી ખાંતોમાં વખતે અંતરીતા બનાંવથી નુકસાન થાએછે, તોપણ મુસાફરોને ખોદા ઘણુ શક્ત દીલ બખશેછે. જે ખાંતમાં હોમો ઉતરીઆ હતા તાંહાં તેજ દીને સ હવારનાં એક આદમીને ગંધક સલગીઆથી ભારે ઈજા થાઈ હતી, તોપણ હેવી જોગવાઈ ફરીથી નહી ખલે તે થી હોમોએ નીચે ઉતરવાનો યેઠાવ કીધો, જ્યો એ ખાંતોમાં કાંમ કરેછે તેઓને કાલીઅરસ કરી કેહછે અ ને તેઓ કાંમ કરતી વેલાએ બરતુસતુ એક વાસકુટ અને પાટલુંન પેહેરેછે, કાંએ જે એ ખાંતમાં ઉપરથી પાંછી થણુ ગરેછે, એવા કપડાંની એક જોર હોમોને તાંહાં પેહરાવી. ખાંત અથેનો કોલસો બાહર કાહાડવાને સાઝ જે કોલણુ તેમાં નીચે ઉતારીઆમાં તથા તાંહાંથી ઉપર લીધામાં આવેછે અને જે બાકનાં સાંચાએ ઉ પર જેંચીઆમાં આવેછે, તેમાં બેચી હોમો તે ખાંતમાં ઉતરીઆ હતા. આ જગા હોમોને ધાસતીની હતી, પણ તે નવાઈ સરીખી હતી તેથી નીચે ગયાથી હોમોને અપરત સરીખો આનંદ ઉપજ્યો હતો. નીચે ઉતરીઆ પ્રધી ખાંતમાં જીંદગીન કોલસો લાગેલો હોએ તેણીગંમ ખોદતાં ખોદતાં ટનેલનાં જેવો મારગ થાએતો

હતો, તાહા હમો ફરીઆ અને એ પરમાણુ જમીનની ૩૦૦ થી વધારે કુટ નીચે એક ખારગ બનીઓ હતો સર હમફરી ડેવીનો “ સેફ્ટીલાય ” કે જ્યો કોલસો અને આગ સલગી શકે નહી તે હમારી સાથે હતો, તો પણ એક હાથ ઉપર ઘાસતી અને બીજા હાથ ઉપર હાવી જગાએ આવીઆથી જે વીચાર હમારા દીલના ઉત પન થાતા હતા, તેનું બધાન કરી શકાતું નથી ખોદતા ખોદતા ખાનની અદર રશતો ધણો લાખો થાએ છે તેથી તાહા લોહોડાના પાટા નાખી સડક બનાવીઆમા આવે છે, અને તેની ઉપરના ગાડા જાહા માલ ઉપર એ ચ વાનો ખારગ હોએ તાહા ઘસડી લાવવા સાડ થોડાઓને પણ પેલા ઝોલવાની ખારકતે નીચે ઉતારીઆમા આવે છે એ પરમાણુ આ અચરત શરીખી જગાએ ફરીઆ પછી પેલા ઝોલાની ખારકતે પાછા હમો ઉપર આવીઆ કોલસાની ખાન અગત કરીને નીઉડીઆસટલ શેહેર તરફ વધારે છે અને તાહા અદર ઉપર કોલ સો લાવવાની તથા વાહાણુમા તેને ઉતારવાની જે જે ગોઠવણુ કરેલી છે તે ખચીત વખાણવા જોગ છે

ઈમારતોમા અરખીગામ મધે ટાઉનહાલ ધણો ખુબસુરત છે તેની લબાઈ ૧૬૬ કુટ, પોહોલાઈ ૧૦૪ કુ ટ અને ઉચાઈ ૮૩ કુટ છે મોટા દીવાનખાનામા જે આરગન અથવા વાજની પેટી છે તે હેવા સઘથી મોટા ઈઅતરોખાની એક છે આસટન પારકનો બાગ સારો છે અને તે મધેની ઈમારત ધણી સોભઈતી છે એ શેહે ર મધે એક પીકચર ગીઆલરી તથા સગરહસથાન પણ છે

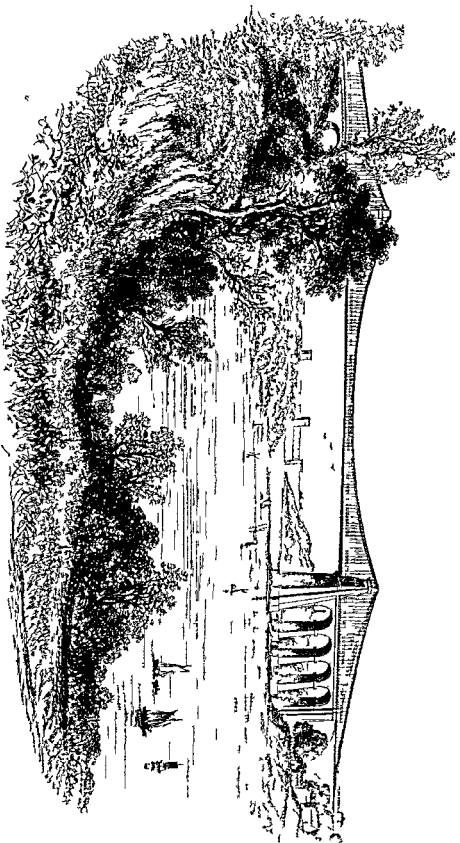
અરખીગામથી પાછા લડન તરફ આવતા વારીકનું ગામડું જોવા લાએ છે તાહા અસલનો એક ધણો જ સોભઈતો મેહેલ છે, તે મુસાફરોને દેખાડીઆમા આવે છે એ મેહેલમા એક લાકડાનું નકશી કામ ધણું તારીફ લાએ છે તાહા અસલનો એક ભાગી દુટી ગએરો કીલ્નો છે હીઆથી બે માઈલની વેગ નાઈએ લી મીંગટનનું નાઇલુ ગામડું છે, પણ તાહાની ઈમારતો ધણી સારી છે, અને તાહાની હવા ધણી જ તદરોસતી વધાર નારી છે લીમીંગટનથી પાછા લડન આવતા

આકાશપૂરડ

ખાતે ફેરો ખારવો ઘટે છે, એ શેહેર ઈંગલડની મદરેસાઓને સાડ ધણુ વખણાએલું છે હીઆના રસતાઓ અને ઘરના મોહોલાઓ ધણાજ સોભઈતી રીતે બાધેલા છે એ પુરાણુ શેહેરમા ધણીખરી મદરેસાઓ એકએકની નજદીક છે તેથી જાહા તેઓ છે તે લતા તરફનો દેખાવ ધણાજ દબદબા ભરેલો લાગે છે. એ શેરેમા હમો જે દીને ગયા હતા, તે દીને અરફ ધણુ પડીઓ હતો તેથી ઝાડ પાણુ અને ઘરોની ઉપર ગોયા રૂપાનો ધોર ચહડા વીઓ હોએ હેવુ દેખાતુ હતુ એ શેહેરમા અગત કરીને અરફ પડે છે તારે ધણો સારો દેખાવ થાએ છે, અ ને કેટલાએક લોકોતો એજન કેહે છે કે, અરફ પડીઆથી ખુશનુમા જગા જેવી હોએતો આકસફરડમા દેખા શે એ શેહેરમા જાહેર ઈમારતોમા મદરેસા વગરે બીજુ થોડું જોવાનું છે તે મદરેસાઓના પુસતકખાના ધ ણાજ કીમતી છે હીઆ એક ધણુજ કીમતી સગરહસથાન છે તાહા કેટલાએક નામીયા શખસોના હાથના પેહ લા કાગલ ઉપર પાડેલા ચીતારો છે, તે મોટી કીમતે ખરીદ કરી રાખીઆ છે હીઆ ધણાએક નામીયા શ ખસોના પુતલા છે અને તેમા આપણુ ટાઉન હાલમા સગેમરમરમા સર ચારલસ ફારબસ, જેનું નામ આજ દીન શુધી ગામડીઓ પીઆરથી લેતા આવીઆ છે, તે ગરહસથનું પુતલુ બનાવવાને સાડ પલાસટર આવ વા રીસમા જે નખુને બનાવીઓ હતા તે હીઆ મેલીઓ છે

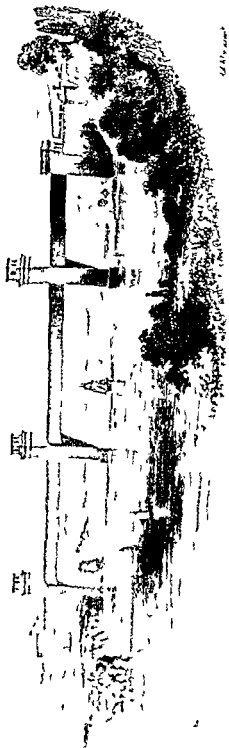
વેલસા

હરેક મુસાફર જે લડન છોડી ઈંગલડના માહેલા દેશાવરો ખાતે ફરવા જાએ તેવું વેલસના પરગણા નો ભાગ જોયા વગર ધાધુ લડન જવું નહી—કાએને ગરેટ ખરીદનું સુલક જે ખુદરતી દેખાવોને વાસતે વખણાએ છે, તે દેખાવો હીઆ આપણુ જોયામા આવે છે એ પરગણામા ધણીખરી તરાખાની ખાન છે અ

THE WENNA SUSPENSION BRIDGE. I. E. P. 1844. A. 3. N. 100. 14 T. D.

WENNA SUSPENSION BRIDGE. I. E. P. 1844. A. 3. N. 100. 14 T. D.

BRIDGE ACROSS THE MERSEY RIVER, CHESSTER & HOLYHEAD RAILWAY
 (214)

ને તેઓ મહેની એકમાં હેઠે ગયાથી જ રીતે તરાંજુ કાઢાડીઆમાં આવેછે તે જોયાથી આપણને અચરતીઉપ જોછે. વેલસ ખાતે ગમ્મેલા શખસને તાંહાંનાં એતર ભાગમાં એક ઘણાજ નાંમીચો પુલ જ “મીનાઈ સેટ” નાંમની ખાડી ઉપર બાંધેલાછે તે જોવાને બની આવેછે. એ પુલનું નાંમ “મીનાઈ શસપેનશન બરોડન” છે અને તે ઝુલતો લોહાંડાનો પુલછે. એ પુલનો નકશો હીંઆં આપેલાછે તે ઉપરથી તેનાં આકાર અ ને કાંમની સમજ પડશે. એ પુલ ઉપરથી અતીથણી સારો દેખાવ “સીઈનરી” નજરે પડે. હીંઆં જો જોવાનુંછે તે સઘળું ખુદરતી દેખાવોનુંજ અને તેનું બધાંન જેવું આપણું ખીઆલમાં જોયાથી ઉતરેછે, તેવું કાગલ ઉપર કલમથી ઉતરતું નથી, મારે એ વીધે વધારે બોલી શકતા નથી. એ પુલ ઉપરથી ગાડી યોડા આ વ જાવ કરેછે, પણ આગની ગાડીને સાડ જુદો ઝુલતો મારો બાજુથી બંધ દીધેલો એક બીજો પુલછે તે ને રીઝબીઉવર બરોડન કરી કેહેછે. એ પુલનો નકસો પણ હીંઆં આપીઆછે. આ પુલ એક લોહાંડાની નલીનાં જોવાછે, તે મારો બાજુએ બંધછે અને તેની અંદરથી આગની ગાડી ચાલી જાયછે. આ પણ એ ક અમતકારીક હીકમતછે.

ઇ'ગલીશ લેકર.

[illegible]

ગાંધી અને આંદોલનના મહાગુરુની આજ્ઞાઓ (૨૬૫)

મકરણ ૨૩ મું.

સ્કાટલૅન્ડ.

એડીનબરો—જુનો ભાગ—નવો ભાગ—સોલઈના મોહોલ્લા—કીલ્સો—માંનીઝિનેનસ્ટ અથવા પુતળાં—કાલક'ન હીલ—અડેર ઇમારતો—હેરીઅટ હાસપીટાલ—મારલામેનટ હાઉસ—હોર્નીફ પાલેસને જેટલ—એમઅરસન્ટ છાપાખાતું—કાગલ બનાં વવાતુ કારખાતું—હાથારનટન—રોબર્ટીન કેઆસલ—કાકર ગથરી નાંખનો નાંખીચો પાદરી. ગયાસગો—એ શેડેર નો વેપાર—સોહોઈ કાંખનાં કારખાનાં—કાપડ રંગવાનાં કારખાના—છાંઈ છાપવાનાં કારખાનાં—રથાએણી છનસો બનાં વવાતુ કારખાતું—સીવવાનાં દોરા વણવાતુ કારખાતું—અડેર ઇમારતો, ઇતીઆરી. સેન્ટ આનડ્રસ. આઅરડીન—ગશનીટનાં વથરતું કારખાતું—અડેર ઇમારતો. બાલમોરલ—સંજીનો જેટલ—બાલમોરલની પડોસનાં ગાંમડાં અને તાહાંનાં દેખાવો—કનકેલડ—કીઝિક આવ આપલનો જેટલ અને બાગ—બલેરગાવરી અને એ ગાંમ વચેના મારગનાં દેખાવ—સ્કાટલૅન્ડ મથિના શરોવરો.

એડીનબરો.

સ્કાટલૅન્ડનું આ અસલ પાએતખત અને હાલમાં સુખીઅ શેડેર ઘણુજ સોલઈનુંછે. એ શેડેર હંમણા બે ભાગથી એલખાએછે—નીઉ ટાઉન અને એલડ ટાઉન. એલડ ટાઉન અથવા જુનાં ભાગમાં અસલ નાં વખતની જુની ઇમારતોછે, અને તાંહાં હાલમાં ઘણાખરા ગરીબ લોકો વસેછે, નીઉ ટાઉન અથવા નવો ભાગ ઘણેજ રોજુકથી બાંધેલોછે અને તાંહાંનાં મોહોલા અને શીધા રસતા અને તેમની બંધે બાજુએ બાંધેલાં ખુબસુરત ઘરો સઘળા જોનાંરાએને અચરતી ઉપજાવેછે. એડીનબરો શેડેર જિમાં થોડાંજ શેડેરો કુનીઆમાં ખુબસુરતછે. અસલનાં વખતમાં ઇઉનાંન દેશમાં આથેનસનું શેડેર તેની મોટી ઇમારતો અને વીદીઆનાં મથકને વાસતે ઘણુ વખણાએહું હતું, તે મીશાંસે હંમણા એડીનબરોછે, અને એ શેડેરના દેખાવ ઉપલાં શેડેરને એટલોતો મલતો આવેછે કે, તેને માડરન આથેનસ એટલે આ જમાંનાંનું આથેનસ કરીને નાંખ આપી આમાં આવીઉંછે. આ શેડેરને એ નાંખ મેહલ વેહલવું આથેનસની અસલ ઇમારતો તથા અસલી ચીન્ને ની સોધ કરી પુસતક બનાંવનાંર ત્રીસતર રુઝઅરે આપીઉં હતું, અને પાછલા યુસાફરો તેનાં મતને મલતા થયાછે. સર વાલટર સ્કાટે આ શેડેરને અમર કીધુંછે, અને તેની અસલી તવારીખ તથા સઘળી નાંખીચી બીનાં જરેર કરી એ શેડેરને ઘણી યુનરગી આપીછે.

એડીનબરોમાં આવીઆ પછી આપણે કોઈને પછીએ કે એ શેડેરમાં મેહલને શું જોવું, તો તાંહાં નો એક સુખીઅ મોહોલ્લા જેને પરીનસસ ગ્રીટ કરી નાંખ આપેવુંછે, તાંહાં ફરવાને તે આપણને ભણા મણુ કરો, કાંએને એ મોહોલ્લા આખાં શેડેરમાં સઉથી સરસછે, એટલુંજ નહી, પણ તે એકજ મોહોલ્લા માં ઘણીએક ચીન્ને જોવા જોગછે અને તાંહાંથી શેડેરનો કેટલોએક દેખાવ થણુ ઘણેજ ખુબસુરત લાગેછે. જ્યો પડે ફરવા નીકલેછે તેએ પણુ ઘણુખર્ડે એજ મોહોલ્લામાં ફરવું પસંદ કરેછે. તાંહાંથી શેડેરનાં કીલ્લાનો તથા જુનાં ભાગનો ઘણો સારો દેખાવ નજરે પડેછે. નવો ભાગ જુનાં ભાગની સપાટીથી ઘણો નીચે, તેથી કીલ્સો જે જુનાં ભાગમાંછે, તેની ઉંચાઈ આ મોહોલ્લામાંથી જોયાથી ઘણીજ દબલખા બરેલી લા

ગ્રેહ, અને જુનાં ભાગમાં બાર બાર મારતી ઇમારતોછે તેઓ આસખાંનને લાગતી હોયે હેવું દીશિછે. રાત ને સમે તે ઘરો મથેની રોશનીઓથી વલી અનખ તરાંહુનો દેખાવ થાયેછે. એ ઉંચી ઇમારતોમાં જ રોશનીઓ બહેછે તે આકાશ ઉપરનાં તારાઓ સાથે મલી ગયેલી દેખાયેછે, અને તેથી જોનાંરની નજરે એક ઘણાન ખુશી ભરેલો દેખાવ પડેછે. ઉપલો કીલ્લો ઘણાન પુરાંણોછે અને તેની તવારીખ પણ બાંધવા જોગ છે. તે મથે યે હજાર સીપાઈઓ અને તરીસ હજાર હથોઆર રહી શકે તેટલી જગાછે. આશરે એક હજાર વરશની વાત ઉપર સ્કાટલંડના પાદશાહા માલક્રંમ ક્રાંનમોરનાં વખતમાં તેની નાંખીચી રાંણી મારગા રેટે જ દેવળ એ કીલ્લામાં બંધાવીઉં હુંતું, તે હજાર જોયામાં આવેછે. ઇંગલંડના પાદશાહા છડો જમસ જોનાંથી ઇંગલંડ અને સ્કાટલંડનું રાજ વારસાથી એક તાજ તલે આવીઉં, તેને રાંણી મેરીએ આ કીલ્લા નાં જ ઓરડામાં જણેઓ હોતો, તે ઓરડે સરવે કોઈ ધીઆંનથી જુએછે. સ્કાટલંડનું પાદશાહી અવેરાત પણ આ કીલ્લાનાં એક ઓરડામાં જોયામાં આવેછે. એ મથે એક તાજ, એક લાકડી અને તલવાર અને લારડ તરેનરનાં ઓપાની એક લાકડીછે. ૧૭૦૭ નાં વરસમાં એ અવેરાત કીલ્લામાં મેલેલું હુંતું તે છેક ૧૮૦૮ માં એકાએક જરેઉં હુંતું.

ક્રીડાની નીચેની સઘળી જમીન જે પરીનસસ જીટની થોડેથોડાં છે તાંહાં ઝાડપાંણુથી પુશનુમાં બાગ કી થોડો છે તાંહાં ઘણાંખરા લોકો સહવાર સાંહાંન ફરવા જાયે. ઘણાંખરા માંનીકમેનટ આ મોહલવામાં છે. હીંઆં સર વાલટર સ્કાટ જેનુ નાંમ ગરેટ બરીટનનાં સઘળા લોકોને ખીઆંજું છે તેહની યાદગારીમાં ઉત્કૃષ્ટિયું સોલધઈું “માંનીકમેનટ” છે. એ માંનીકમેનટ ત્રીનાંરાના ઘણા ખુબસુરત બાકારમાં બાંધેલું છે અને તેનાં નીચેનાં ભાગમાં સર વાલટર સ્કાટનુ સંગેતરતરમાં બતાવેલું પુતલું મેલેલું છે. પુતલાંની આસપાસ જે ખુનાં કીધામાં આવીઆં છે, તાંહાં સર વાલટર સ્કાટે બતાવેલા પુસતકમાં જે બતાવેા જણાવીઆ છે તેમનાં પુતલાં મેલેલાં છે. એ ત્રીનાંરો ૨૦૦ ફુટ ઢંચો છે અને તેની પછવાડે લગભગ (૧૬૦૦૦૦) એક લાખ શાહાડ હજાર રૂપીઆ અને અમ ધાથો છે. તેના ઉપરનાં ભાગમાં જવાનો તારગ છે તેનાં ૨૮૭ ફાંડીઆં છે અને ત્રથાસે ગયાથી જે દેખાવ આપણી નજરે પડે છે તેથી બેવડી પુશી ઉપજે છે. એડીનબરો શેહરનો બરાબર આપો દેખાવ જે વો હોએતો કાલટન હીલ નાંમની ટેકડી ઉપર જવું અને તાંહાંથી શેહર અને તેની આસપાસનાં ગાંમનો દેખાવ ખાલુમ પડે છે, તે ખરેખર આનંદ ઉપજાવનારો છે. એ ટેકડી ઉપર જતાં થોડુંએક ચઢીઆ પછી તેની પડોસમાં આબજરવેટરી તથા પરોડેસર પેડેરેની યાદગારીને સાડ માંનીકમેનટ છે. તેકડીની છેક ઉપર રીઆ ગયા છે, તેઓનાં પુતલાં મેલીઆમાં આવનાર હતાં, પણ તેમ હજુર શુધી કરવાને બની આવીઈ નથી.

હોમોએ વ્યાગલ જણાવીંદો કે એડીનબરો ઘણું ખુબસુરત સહેરો, નાસ્તો, જો, તાલુકા, વગેરે
 યા રસતા, ખુબસુરત ચોકો અને તેની વ્યાસપાસે સોલહતાં ઘરોછે. જોવાલાએક ઇમારતો તાંહું ઘણીછે, પ
 ણુ તે સઘજાનું બપોંન યાદ શકું નથી, ખાટે તેમને જોવાની લલાખણ કરતી વેળાએ તેમનાં નામ વ્યા
 ગાએ પરગટ કરવાની વ્યગતછે. એ તથે નાશનલ ગેવ્યાલરી તથા રાએલ ઇનસ્ટીટ્યુશનની ઇમા
 રતો જાંહું સોલહતી તસવીરો તથા મીતારોછે—ફરી મરમ કાલેજ નાંમની મદરેસા—રેલસટર હાઉસ જાંહું
 જોહેર ફક્તરો રાનેલાંછે—ધીએટર રાએલ જાંહું નાંટક થાએછે—આનંદીકુએરીઆન મીડલવ્યંમ નાંમનું સંધર
 સધાંન—હાઈ સ્કુલ નાંમની મોટી નીશાલ—રાએલ એક્સએનલ—સેન્ટ જાઇલસ કપોડરલ—કીઆનનગેટ
 નેલ તથા બેંકો, એ સઘળી ઇમારતો ખુસાફરે જોવી જોઈએછે. પણ હેરીઅટ હાસપીટલ નાંમની ને ઇમારત
 છે તે જોવાથી આપણને ઘણી ખુશી ઉપજે. એ ઇમારતમાં નાંમાર અને જાં બાપ વગરનાં છોકરાંએને

ઇંગરેજ, લાટીન, ગ્રીક, ફ્રેન્ચ, હુસાબ, લુગોલ વીદ્યા, ચીતાર પાડવાનું, ગાયેણ, ઇનજનીઅરનું કાંમ સીખવીઆમાં આવેછે. જે છોકરો ૧૪ વરસની ઉંમર પછે નીશાલ છોડે તેને એક બાઈબલ તથા બીજી થોડીએક કેતાબો તથા તેને પસંદ પડતા મોશાકની બે જોડી આપીઆમાં આવેછે. જેઓ કોઈ ધંધામાં "આ પરેનટીસ" એટલે એલા દાખલ જાએછે તેનો પાંચ વરસ શુધી દર વરશે ૧૦૦, રૂપીઆ આપીઆમાં આવેછે. જેઓ વર્ષદે અથવા ધારાની ખાહેતગારી અથવા બીજી ઉચી કેળવણી લેવાને સાડ મોટી મદદેસામાં જાએછે તેઓને દર વરસે ૩૦૦, રૂપીઆ આપીઆમાં આવેછે. એ પરખાંણુ ગરીબનાં છોકરાંઓને કેળવણી આપવા ની ગોડવણુએ એટલુંજ નહી, પણ તેઓને પછવાડેથી નાંણાની મદદ કરીને ઉંચે દરજ્જાની કેળવણી પણ આપીઆમાં આવેછે. આ સમયે હેરીઅટ નાંમનાં એક શખસની સખાવતથી બનીઉંછે. એ શખસ છ ઠા જેમસ પાદશાહનો ઝવેરી હોતો અને તેણે બખશેલી પુંજમાંથી આ મોટી નીશાલ બાંધેછે, એટલુંજ ન હોઈ, પણ બીજી નીશાલો મલી ૨૦૦૦, છોકરાંઓને કેળવણી આપીઆમાં આવેછે. ફક્ત આ ઇમારત બાંધવા પછવાડેજ લગભગ તરંજુ લાખ રૂપીઆને ખરચ થયો હોતો. વળી ગરીબનાં છોકરાંઓની પરવરશી કરવા સાડ એક બીજું પણ ધરખખાંણુએ તેને ડાંતલડસન હાસપીટલ કરીને કેહવામાં આવેછે. એ નાંમનાં એક છાપાખાંનાં વાલો જે ૧૮૩૦ નાં શાલમાં મરણ પાંખીઓ, તેણે એ કારણસર પોતાની પુંજનો મોટો ભાગ એટલે (૨૦૦૦૦૦૦) વીશ લાખ રૂપીઆ આપી ગયો હોતો.

આ શેહેરમાં અસલનાં વખતમાં બાંધેલા તરણ દેવળો જે એક છાપરાં હેડલછે તેઓ જોવા લાએકછે. તેમની પડોશમાં અસલનાં વખતમાં સ્કાટચ લોકોનાં પારલામેન્ટની સભા મેસતી હતી તેની ઇમારતછે. એ ઇમારતનું દીવાંતખાંનું જે આઉટર હાલને નાંમે એલખાએછે તે ૧૨૨ ફુટ લાંબુ અને ૪૯ ફુટ પેહાંણુએ—તેનું છાપડું એકનાં લાકડાંનું નક્સી સાથનુંછે. એ દીવાંતખાંનાંમાં પેહલવા લારડ મેલવીલ તથા લારડ પરે સીડેનટ બેચરનાં બાહાવવાંછે. એ ઇમારતનાં બીજા ભાગોમાં હાલની ઇનસાફની અદાલતોએ અને એક મોટાં દીવાંતખાંનાંમાં ઘણું મોટું અને કીમતી પુસતકખાંનુંછે તેમાં દોહોડ લાખ છાપેલી અને બે હજાર હાથ દસકતથી લખેલી કેતાબોએ તેમાં ઘણીએક પુરાંણીએ, અને તાંહાં જાઇને તે પુસતકો વાંચવાને સરવે કોઈને છુટછે. હીઆં સ્કાટલંડની રાંણી મેરીનાં હાથની અસલ સહી આપણા જોયામાં આવેછે. સર વાલ્ટર સ્કાટ વેવરલી નામેલનું રશીલું પુસતક બનાવીંડું હતું, તે પુસતકની તેનાં હાથ દસકતની અસલ નકલ આ પુસતકખાંનાંમાંછે.

સ્કાટલંડનું પાએ તખત એડીનબરો હતું, તેથી તે શેહેરમાં તાંહાંનાં પાદશાહોને વાસતે જે મેહેલ હોતો તેને હેલીફ્ડ પાએસનું નાંમ આપેલું હતું. એ મેહેલ હજુર શુધીએ, અને સરવે કોઈ તે જોવા જાએછે. એ મેહેલ ચોખ્ખો બાંધેલોએ અને વચે વચમાં ૯૪ ચોરસ ફુટનો મોટો ચોક્કસ. આગલથી તેનો આકાર કીલ્લાનાં જેવો લાગેછે. સ્કાટલંડનું ચુલક ઇંગલંડનાં તાજ હેડલ આવીઆ પછે, આ મેહેલમાં કોઈ રેહતું હતું નહી, તેથી તે કાંઈએક ખરાબ હાલતમાં આવી ગયો હોતો, પણ હમણા આપણી નાંમદાર રાંણી જારે બાલ્મોરલ ખાતે જાએછે, તાહુરે તાંહાં વીસાંમો લેવા એક બે દીવસ રહેછે, તેથી તેને પાછો સારી હાલતમાં લાવીઆમાં આવીઓએ. અસલની વસતુઓમાં એ મેહેલનાં એક ચોરડામાં રાંણી મેરીના સુવાનો ચોરડો જે ખાડીઆમાં આવેછે, તાંહાં તે રાંણીની અસલ પલંગ જેમ હોતો તેમજ આન શુધી રાખીઆમાં આવીઓએ. એ પલંગ, તેણીનાં મરતબા માફક ઘણી કીમતીએ અને જે મીશાલે તે હોતો તે મીશાલેજ તેને રાખવાને સાડ ઘણી ખચરદારી રાખીઆમાં આવેછે. જેઓએ ગરેટ બરીટનની તવારીખ વાંચીએ તેઓને સારી પઠે રોશન છે કે રીજીઓ નાંમનાં એક ઇશ્ટાલીઅન ગવર્નઆ ઉપર ઉપર જાણવેલી રાંણી મેરીના ઘણા પીઆર હોતો, તે રીજીઓને મેરીનાં ભરપાર ડારનલી તથા બીજાઓએ ખારી નાંખીઓ હોતો, તે બનાવ આ મેહેલમાં બ

નીએ હતા અને જે એરડામાં એ ખુંન થાયું હતું, તે એરડો આજે આપણને દેખાડીઆમાં આવેલો અને તેના બારણા આગલ'જે ડાગલે, તે શીજ્યોનાં લોહીનાં છેલ્લાં છેલ્લાં આવેલો. આ મેડલમાં જેવા લા એક બીજામાં ૧૫૦ ફૂટ લાંબુ અને ૨૦ ફૂટ પોહાણું દીવાંતખાંતું, જેમાં પીકચર ગીઆલરી કીધામાં આવી છે, તે છે. હીઆં દીવાલની ઉપર હારેદાર સ્કાટલંડનાં ૧૦૬ પાદશાહોની તસવીરો રાંગેલી છે.

એડીનબરો ખાતે ફરવા નજારેને ભલાંમણ કરીઆમાં આવેલો કે, તેણે તાંહાંનાં ખાલલા અને સોભ ઈતા ચોકામાં ફરવું અને તાંહાં કેટલાંએક “માંનીઉમેનટસ” તેનાં જોયામાં આવશે. જ્યતાં બંનવરોનાં સં ગરહસથાને અને બાગાએત તથા જરાએત બાગ અને બીજા બાગો ખચીત જેવા લાએકછે. પુરદાં દાટ વાની નગાએ પછુ સોભઈતા બાગોનાં આકારમાં મેલેલી છે. “આરથર સીટ” નાંમની રેકડી જે દરીઆની સપાટીથી ૮૨૨, ફૂટ ઉંચી છે તેની ઉપર ગપાથી એક ઘણોજ ખુબસુરત અને રબીઆમણો દેખાવ આપણી નજરે પડે છે.

હીંદુસાંનનાં સરવે કેળવણી પામેલા શખશોએ ચેનબરસ નાંમનાં બે ભાઈઓનાં નાંમ સાંભલીઆં હશે. આ નાંમ સાથે જોડાએલી ઘણીએક કેતાબો તેઓનાં વાંચીઆમાં આવી હશે. એ કાએલ શખસોનું પોતા નું છાપાખાંતું છે, તાંહાં તેઓ સસતાં પુસતકો પરગટ કરે છે અને કોઈબી વીદેઆ તથા એલમની બાબત ઉ પર એઓનાં છાપાખાંતોમાંથી તથા એઓની કલમથી પુસતક બાહર નહી પડી ઉં હાએ હેવું નથી. માટે એ શખસોનું છાપાખાંતું જે હીંઆં છે, તે જેવાની અગત છે. ચેનબરસનાં પુસતકો સાંચાની ખારફતે છપાતાં ન થી, તોપણ તેઓનાં છાપાખાંતોની અડપ તથા તેમાં કીમેલો કેટલોએક શુધારો તે જોઈને આપણને અચરતી ઉપજે છે. હીંઆંનાં છાપવાનાં પરસોમાં એક ગોડવણ ઘણી સારી છે તે એકે એક કાગલ છપાયું કે ઠાઈપની ઉપર શહીનો શેલર પોતાની મેરે ફરી જાએ છે.

એડીનબરોથી આગની ગાડીએ અરધા કલાકને રસતે કાગલ બનાંવવાનું કારખાંતું છે. હીંઆં ઘણી ઉં ચીજતનાં કાગલ બનાંવીઆમાં આવે છે. પેહલ વેહલાં જુનાં કાગલ તથા ચીથરાંઓને સાફ કરી અને તેમાં જે કાંઈ વસતુઓ નાંખવાની હાએ છે તે નાંખીને પછી કાગલને વાસતે જે પલપ અથવા માંલો થાએ છે તે એક પોહારા સાંચાની અંદર રેડીઆમાં આવે છે, અને તેમાંથી તે માંલો એક પોહારી માદરના આકારમાં પાતલો પંથરાઈને તે સાંચાનાં એક બીજાં પર ઉપર જાએ છે અને તાંહાં તે માંલો પશાર થાતી વેલાએ દબાઈને કાગલ નાં આકારમાં બને છે. એ પરમાંણે પેહલે કાગલ બને છે તે કાપડનાં જેવા મોટા તાકાનાં જેટલાં બને છે અને પછી જેવા આકારનાં કાગલ બનાંવવાં હાએ તે મીશાલે તેને સાંચામાં એક સરકાં કાપીઆમાં આવે છે.

એડીનબરો છોડીઆ પછી તેની પડોસમાં કેટલુંએક જેવાનું છે. એ શેહેરથી આસરે સાહાડા તરંણ માઈલની વેગલાઈએ કરેગમીલર કોઆસલ નાંમનો ઘણો પુરાંણો અને અજ્યુત કીલ્લાનાં આકારમાં બાંધેલો મે હેલ છે. જે નગાએ તે છે તાંહાંની નમીન ઉપલા શેહેરની સપાટીથી ઘણી ઉંચી છે તેથી તાંહાંથી તે શેહેરનો આખો દેખાવ આપણી નજરે પડે છે.

એડીનબરોથી આડ માઈલ દુર રેસલીનનો કીલ્લો તથા દેવળ અને હાથરનડેન નાંમની નગા જેવા જવાને વાસતે સરવે કોઈને અજ્યુત ભલામણ કરીઆમાં આવે છે. એ કારણને વાસતે એડીનબરોથી ૬ મા માઈલ દુર લાસવેડનું ગાંમડું છે તાંહાંથી ગાડીમાં મઈને પછી આપણી ગાડી શીવે રસતે મોકલી દઈને હાથા ઈલ દુર લાસવેડનું ગાંમડું છે તાંહાંથી ગાડીમાં મઈને પછી આપણી ગાડી શીવે રસતે મોકલી દઈને હાથા રનડેનને ખારજે રેસલીન ખાતે જવાને ઘણું સવલ પડે છે. હાથરનડેનનો રસતો લગભગ તરણ માઈલ છે તોપણ તે ૧૦૦ માઈલનો હાએ અને આપણા પગમાં ચાલવાનું કઠમત હાએ, તો તાંહાંથી પસાર થવાને કમી કંટાલીએ નહી. ખુદરતે પોતાની સવળી બખશો નાંજે હીંઆં રેડી નીધી છે. હીંઆં સઉથી સારી “સીઈનરી” એટલે દેખાવ આપણી આંખ આગલ નજરે પડે છે. આડ માંણથી પુર ડુંગરોની સાંકલ સોભઈ

તી રીતે એક બીજામાં નોડાએલી છે—તરેહવાર જાતનાં ગ્રાહો અને ભાંત ભાંતનાં પાંનેા એક બીજામાં ભેલાઈ ને તાંહાં હેવોતો રળીઆમનેા દેખાવ અને લીલા છાંએ બનાવેછે કે જાંણે આપણે તાંહાંથી વરચોનાં વરચ શુધી ખીશીએ નહી—આપણી સોરેથી નદીનો રેલો ચાલેએ જાએછે, તેનો એણીગંમ પેલીગંમ ખરકો આવી આથી હેવોતો જાહેરના વાંક બનીએછે કે, જાંણે સરપ રમતો રમતો ચાલીએ જાએછે—એ પાંણીનો જો સ, પવંતથી ગ્રાહોનાં હીલવાથી અને કુલોની ખુસમે અને પંચેરાનાં રાગથી આંખ, દાંત, અને નાંખને હે વીતો ખુશી ઉપજેછે કે તેનુ બપાંન આપણી ઇંદરીએાન સમજ શકેછે, મોહોડે બોલી તથા હાથે લખી શકાતું નથી. હીંઆં જ મેહલછે તેની નીચે કેટલાએક ગોફાછે અને એક ગોફામાંથી બીજા ગોફામાં પોંહાવવાને સાડ ખરકોની અંદરથી કોતરી કાહાડેલા મારગોછે અને તેમાંથી રાહાદારીની મારફતે આપણે પશાર યાઈ એછે, તારે આપણને એક અનજ તરેહની ખુશો ઉપજેછે. આ ઈમાસ્ત તથા તેની આસપાસની ઉપર બપાંન કીધેલી સઘળી જગા અસલ કવી ડરખનડની હતી અને હંમણુ પણ તેનાં વારસોનાં હસતકમાં છે. જ જગાએ આ નાંમીએ કવી ઘણો ખરો બેસતો હતો તથા પોતાનો અબીઆશ કરતો હતો તે આ જ પણ આપણને દેખાડીઆમાં આવેછે. કવી બેન જાંનશંન આ કવીના રોસત હતો અને તેને મલવા ને સાડ તે વાંડનથી પગે ચાલીને તાંહાં ગમે હતો અને પેહલલી ખુલાકાત તેહને હાથરનડેનમાં જ જગાએ થાઈ હતી તે જગા આજે આપણને હીંઆં દેખાડીઆમાં આવેછે. નાંમીએ શુધારો કરનાર જાંન નાંકસ આ જગાએ એક રેકડી ઉપર ઉભો રહીને ભાશાંણાં કરતો હતો તે રેકડી આપણે હીંઆં આજે જોઈએછે.

ઉપલી જગા પશાર કરીઆ પછે આપણે રોસલીન ખાતે આવીએ છઈએ, તાંહાં રોસલીન આપેલ નાં મનુ દેવજ અને કીલ્લો જ ઘણો ભાગી રૂડી હાલતમાંછે તે જોવા લાએકછે. એ બંધે ઈમારત ઘણી અસલી છે અને તેઓનુ કાંમ ઘણુ ખુબખુરત જગા ઉપર આવીઈછે. ઉપલાં શેહરની થોડીએક વેગલાઈએ ડાલકીય પાલેસ નાંમનો મેહલ, તથા લારડ ડાલહાઉલનો મેહલ તથા વાઈકાંઉનટ મેલવીલનો મેહલછે, તે સઘળા જો વા જવાને ખુસાફરને ભલામણ કરીઆમાં આવેછે.

જાહેર હોમો એડીનબરોમાં હતા, તાહેરે તાંહાંનાં સઘળા લોકો ડાક્ટર ગયરી નાંમનાં પાદરીની ઘણી તારીફ કરતા હતા. દેવજનાં પોતાની જગાએથી ભાશાંણુ કરવામાં તે ઘણાંન સરસ હતા, એટલું જ નહી, પણ જાતે ઘણાંન સારા સવભાવનો અને મેહલ માધાલુ હતા અને એક ખરો એકીનદાર ગરહસથ ગણા તો હતા. આ સઘળા સારા શુણેને લીધે એડીનબરોનાં લોકોનાં પેચારમાં તે ઘણો લપેટાયો હતો, અને હેવો એક શખસ કે જનાં જાતી શુણુ અને હોશીઆરી લીધે સઘળાએ એકજ રીતે મોલવા લાગા, તેને જો વાની અને તેને દેવજનાં જાગતી અને ભાશાંણુ કરતી વેલાએ સાંભલવાની હોમોને ખાહેશ ઉતપંન થાઈ, જ રે ડાક્ટર ગયરી દેવજનાં ભાશાંણુ કરનાર હોએછે, તારે તાંહાં હંમેસાં ભીડ ઘણી થાએછે અને આગમજથી જગાની ગોઈવણુ કેટલા જણાએ કરી રાખેછે અને એક ખીતરની મારફતે હમારે વાસતે ઘણી સારી અને નજરીકની જગા રાખીઆમાં આવી હતી. પાછલા પોહારનાં તરણ વાગતે બીજી તથા ભાશાંણુ કરવાનો વ ખત હતા તેની કેટલાએક વાર આગમજથી દેવલ ભરઈ ગયું હતું, એટલી બધી લોકોની ઇનતેજરી હતી. જાગતી કીધા પછે ડાક્ટર ગયરીએ પોતાનું ભાશાંણુ “ આ કુનીઆમાં આપણે એક દુક ખુદનાં ખુસાફર છ ઇએ, અથવા આપણી છંદગીનો એક પલ પછી આપણને ભરોશો નથી ” હેવી મતલબનું કરીઈ હતું, અને તે ભાશાંણુ હેવુંતો સેહલી અને સર્લસ એમારત, સફાઈ અને જોસથી કરેઈ હતું, કે તેનાં દરએક મોલ જાંણે તેનાં સાંભલનાંરોએની છાતી ઉપર લખાતા હોએ, અને તે હેવી રીતે લખાતા હોએ કે જાંણે તાંહાંથી કધી ખીચો નહી, હેવી રીતે તેનાં મોલવાની અસર થાતી હતી. એ ડાક્ટરનાં ભાશાંણુથી દે વલમાં એકડા થાએલાઓનાં મંન ઉપર એટલીતો અસર થાતી હતી કે તેનાં મોહોડાંમાંથી સખર નીકલે, તેજ

સાંભલનાંરાઓની ઝાંખાંધી ઝાંખાંધી રેલા પડતા હતા, અને હેવા ધરમ ગુરનાં મોહોડાંધી સીખામણુ લઈને તેનાં સાંભલનાંરાઓ બેહતર રાહા પકડે અને તેઓ હંમેસાં નીતીનો અને સચાઈનો મારગ અખતીઆર કરે તેનાં નવાઈ જોવું નથી. આ ડાકટરનાં બીજા સારા ગુણોથી તેની સીખામણુ વધારે મજા થતી ચસર કરેછે, અને હમો હમારી તરફથી કહીજીએમ કે હેવો બીજા ભાષાંણુ કરતા હમોએ સાંભલીઓ નથી. બીજા દીને એ ધરમ ગુરને ઘેર જાઈને હમોએ તેની મુલાકાત લીધી, અને બીજા મણીએક વાતચીત કરી તેનાં તેનાં ખુબી જરેલા વીચારો અને સાંરાં દીલની નીશાન સાફ દેખાતી હતી.

गद्यसंगो-

[illegible]

લીને આ શેઠેરમાં ઘણું સરસ કાપડ બનાવીઆમાં આવેલું.
 યોડાંએક વરસ થયાં વળી એ શેઠેર હોહોડાં કાંમનાં કારખાનાંને સાડ વખણાવા લાગુંછે. જમ
 “ ટોખાકો લારડસ ” ને, “ કાટન લારડસ ” એએ ધાંકી નાખીઆ, તેમ કાટન લારડસોને આપરંત લ
 રડસ ધાંકી નાંખશે હેડું ધારીઆમાં આવેલું. તરીસ વરસની વાત ઉપર એ શેઠેર અને તેની આસપા
 રડસ ધાંકી નાંખશે હેડું ધારીઆમાં આવેલું. તરીસ વરસની વાત ઉપર એ શેઠેર અને તેની આસપા
 સનાં ગાંમડાં ત્રવી ખાતર ૧૬ લડીઓ હતી તેને બદલે હાલમાં લગભગ ૧૦૦ છે અને તેમાં દર વરશે
 (૫૦૦૦૦૦) પાંચ લાખ દન પીંગ આપરંત અને (૧૦૦૦૦૦) એક લાખ દન માલીએબલ આપરંત બનેછે.
 હેવાં હોહોડાં કાંમનાં કારખાનાંએનાંથી યોડાંએક ગલાસગોમાં બરેર જોવા નિદ્રએછે. નેપીઆરનું કારખાનું
 ઘણું મોટું અને સહીધી સરસમાંનું એકછે, હેડું બહાંવીઆમાં આવેલું. કાલસાનો વેપાર પણ એ શેઠેર ખા
 તે હાલમાં ઘણો વધીઓછે. એ શેઠેર ખાતે વાંહણી બાંધવાનું કાંમ પણ ઘણુંછે અને હેવાં બાંધકાંમત જોવા

નવાને સાડ મુસાફરને મળ્યુત ભલામણ કરીઆમાં આવેછે. મુંઝાઈમાં આપણે વાંહાંણ બાંધવાનું કાંમ જોઈએછે તેમાં અને આ જગાએ વાંહાંણ બાંધવાનાં કાંમમાં ઝાઝો તકાવત નથી (અને એથી અતરેનાં આ પણ વાહાડીઆએને થોડું માંન નથી) તોપણ તાંહાં તે કાંમ જોવા ગયાથી વખત નકામો ગએલો કેહવાશે નહી. હીઆની જોદીમાં ઘણાએક નાંમીયા વાંહાંણો તથા આગળોટો બંધાઈછે.

આ શેહેર મધે કાપડ રંગવાનાં પણ ઘણાએક નાંમીયા કારખાંનાંછે તેમાંનાં કેટલાંએક જોવાથી આ પણને ઘણીએક અગતની ખબર મહેલે અને તેથી આપણને જે અચરતી ઉપજેછે તેનો પાર નથી. રશાએણ સાસતરથી રંગવાનાં હુનરે હેવીતો ઝડપ અને અચરતી પકડીછે કે તેનું બપાન થાઈ શકતું નથી. ગલાસગો થી જીન વેગલાઈએ મીશીઅરસ સ્ટરલીંગ એનડ મેથીસનનું કાપડ રંગવાનું અને છીંટ છાપવાનું કારખાંનું સ ઉધી મોઠાં કારખાંનાં મધેનું એકછે. એએ ઘણીન ભલમણસાઈથી મોતાનું કારખાંનું મુસાફરોને દેખાડેછે. આપણા દેશમાં વાંહીઆએની સારી અને પાગડી જે વેલાતથી રંગાઈને આવેછે, તે હાંવાં કારખાંનાંએ મધેથી આવેછે. વણુકરને તાંહાંથી કાપડ આવીઆ પછે, તે કાપડનાં દોરામાં જે કાંઈ મેલ હોએ તે કાહાડી નાંખવાને વાસતે રજ કલાક શુધી તેને ગરંમ પાંણી અને આલકલી એટલે ખારમાં રાખી મેલેછે. પછી તે કાપડમાં જે કાંઈ ખાર હોએ તે કાહાડી નાંખવાને વાસતે તેને ઘોપામાં આવેછે. એ ઘોવાનું કાંમ કાંઈ ભડીમાં અથ વા પથર ઉપર ચાલતું નથી. એક મોટી પેટી કે જે જોરથી ચઢરનાં આકારમાં ફરેછે તેની અંદર તે કાપડ નાંખીઆમાં આવેછે અને ફરવાનાં જોરથી તે મધેનાં પાંણીની પેલાં કાપડ ઉપર હેવીતો અસર થાએછે કે તે તરત સાફ થાએછે અને કપડાનાં કુમાસને અથવા તેને બીજી રીતે દશી તરાંહની નુકસાંની પોંહાંચતી ન થી. એ પરમાંણે ઘોપા પછી તે કાપડની અંદર જે કાંઈ પાંણી હોએ તે એકદમ નીચવી કાહાડવાને વાસતે કાફી દલવાની ઘડીનાં જેવા એક સાંચામાં તે કાપડને નાંખેછે, અને તે સાંચો ફરેછે તેમ પેલું કાપડ તે માં દબાએછે. દબાયાથી તેમાં જે પાણી હોએછે તે તરત નાંકાએની ગારફતે બાહેર નીકલી જાએછે. એ પરમાંણે પાંણી નીચવી કાહાડીઆ પછે, તે કાપડને રંગ લેવાને લાએકનું કરવાને સાડ ફરીથી તેને મોટી ડે જોમાં નાંખીને બાર કલાક શુધી ખારની સાથે ઉકારીઆમાં આવેછે. પછી તેને સુકવીઆમાં આવે છે. એ કાંમ કાંઈ આપણા દેશની માફક તડકાંમાં બનતું નથી, પણ મોઠા એરડાએની અંદર બાકથી ગર મી દાખલ કરીઆમાં આવેછે અને તાંહાં તે કાપડને ગરમ હવાથી સુકવીઆમાં આવેછે. એ એરડાએ માં ૧૨૦ થી ૧૮૦ ડીગરી શુધીની ગરમી હોએછે અને શીઆલાની રૂત હોએ તેપણ તે એરડામાંથી પાંચ મીનીટમાં આપણે પશાર થાઈએ તેબી તાંહાંની ગરમીથી આપણને તરત પર્સિંહો છુટી આવેછે. સુકાયા પછી તે કપડાંને નરમ કરવાને વાસતે સાત દાહાડા શુધી આલીવ આઈલનાં તેલ, ગરંમ પાંણી અને ખારની સાથે રાખીઆમાં આવેછે. તાહારપછી તે કાપડમાં શુઆંક નાંખની સીસીલી દેશ મધેથી એક જતની પીરી વસતું આવેછે તે, તથા અંજુક અને બલદનું લોહી ભેલીને પેલાં કપડાંને તેની અંદર લગલગ ચાર કલાક શુ ધી ઉકારેછે. પછી તે કાપડને પાંણીમાં ભેરી કાહાડીઆથી રતો રંગ નીકરેછે. તાહાર પછી તે કાપડને વ લી તરાંબાની ભડીએમાં સોડા, આસીડ, અને બીજી એક બે જનસોની સાથે ફરીથી ઉકારીઆમાં આવેછે. પછી એક કાચનું બાંધેતું ઘર કે જેહની અંદર ઘટ્ટી ગરમી લાવીઆમાં આવેછે તેમાં તેને સુકવીઆમાં આવેછે. જે જોલલી હવામાં અથવા બીજી રીતે સુકવીઆમાં આવેતો તે કાપડનાં રંગ ઉપર ખરાબ અસર થાએ. પછી આ રંગેલા કાપડનાં તાકા એક મોઠા એરડામાં લઈજામાં આવેછે, તાંહાં કેટલીએક અસતરીઆ તેમને તપાસેછે અને જે કોઈ દેહાંણે તે કાપડ શુકુ હોએ અથવા તેને કાંઈ નુકસાંની યાઈ હોએ તો તે રજુ કરેછે.

એન જગાએ ટરકી રેડ રંગનાં રૂઆલો ઉપર જે તરેહ પાડીઆમાં આવેછે તે ઘણી સેહલીછે. આ સરે એક ડબન રૂઆલો એક ઉપર એક ગોઠવીઆમાં આવેછે અને પછી તેઓની ઉપર સંમાની રાફે એક મ

નવાને સાડાં સુસાફરને મળ્યું ત ભલામણ કરીઆમાં આવેછે. મુંબઈમાં આપણે વાંહાંણુ બાંધવાનું કાંમ નેઈએછે તેમાં અને આ જગાએ વાંહાંણુ બાંધવાનાં કાંમમાં ઝાઝો તફાવત નથી (અને એથી અતરેનાં આ પણા વાહાડીઆએને થોડું જાન નથી) તોપણ તાંહાં તે કાંમ જોવા ગયાથી વખત નકાંમો ગએલો કેહવાશે નહીં. હીંઆની જોદીમાં ઘણાએક નાંમીઆ વાંહાંણુ તથા આગખોટો બંધાઈછે.

આ શેહેર મધે કાપડ રંગવાનાં પણ ઘણાએક નાંમીઆ કારખાનાંછે તેમાંનાં કેટલાંએક જોવાથી આ પણને ઘણીએક અગતની ખબર મહેલે અને તેથી આપણને જે અમરતી ઉપજેછે તેનો પાર નથી. રશાએણુ સાસતરથી રંગવાનાં હુનરે હેવીતો ઝડપ અને અમરતી પકડીછે કે તેનું બપાન થાઈ શકતું નથી. ગલાસજો થી જીન વેગલાઈએ મીશીઅરસ રટરલીંગ એનડ મેથીસનનું કાપડ રંગવાનું અને છીંટ છાપવાનું કારખાનું સ ઉધી મોટાં કારખાનાં મધેનું એકછે. એએા ઘણીજ ભલમણસાઈથી પોતાનું કારખાનું સુસાફરોને દેખાડેછે. આપણા દેશમાં વાંણીઆએની સારી અને પાગડી જે વેલાતથી રંગાઈને આવેછે, તે હાંવાં કારખાનાંએા મધેથી આવેછે. વણુકરને તાંહાંથી કાપડ આવીઆ પછે, તે કાપડનાં દોરામાં જે કાંઈ મેલ હોએ તે કાહાડી નાંખવાને વાસતે રજ કલાક શુધી તેને ગરંમ પાંણી અને આલકલી એટલે ખારમાં રાખી મેલેછે. પછી તે કાપડમાં જે કાંઈ ખાર હોએ તે કાહાડી નાંખવાને વાસતે તેને ઘોષામાં આવેછે. એ ઘોષાનું કાંમ કાંઈ ભડીમાં અથવા વા પથર ઉપર ચાલતું નથી. એક મોટી પેટી કે જે જોરથી ચકરનાં આકારમાં ફરેછે તેની અંદર તે કાપડ નાંખીઆમાં આવેછે અને ફરવાનાં જોરથી તે મધેનાં પાંણીની પેલાં કાપડ ઉપર હેવીતો અસર થાએછે કે તે તરત સાફ થાએછે અને કપડાનાં કુમાસને અથવા તેને બીજી રીતે કશી તરાંહુની નુકસાંની પોહાંચતી ન થી. એ પરમાંણુ ઘોષા પછી તે કાપડની અંદર જે કાંઈ પાંણી હોએ તે એકદંમ નીચવી કાહાડવાને વાસતે કાફી ફલવાની ઘટીનાં જેવા એક સાંચામાં તે કાપડને નાંખેછે, અને તે સાંચો ફરેછે તેમ પેલું કાપડ તે માં દબાએછે. દબાયાથી તેમાં જે પાણી હોએછે તે તરત નાંકાએાની ખારકતે બાહર નીકલી જાએછે. એ પરમાંણુ પાંણી નીચવી કાહાડીઆ પછે, તે કાપડને રંગ લેવાને લાએકતુ કરવાને સાડાં ફરીથી તેને મોટી ડો જોમાં નાંખીને બાર કલાક શુધી ખારની સાથે ઉકારીઆમાં આવેછે. પછી તેને સુકવીઆમાં આવે છે. એ કાંમ કાંઈ આપણા દેશની ખાફક તડકાંમાં બનતું નથી, પણ મોટા ઓરડાએાની અંદર બાકથી ગર મી દાખલ કરીઆમાં આવેછે અને તાંહાં તે કાપડને ગરમ હવાથી સુકવીઆમાં આવેછે. એ ઓરડાએા માં ૧૨૦ થી ૧૮૦ ડીગ્રી શુધીની ગરમી હોએછે અને શીઆલાની રૂંત હોએ તોપણ તે ઓરડામાંથી પાંચ મીનીટમાં આપણે પશાર થાઈએ તોખી તાંહાંની ગરમીથી આપણને તરત પર્સીશ છુટી આવેછે. સુકાયા પછી તે કપડાંને નરમ કરવાને વાસતે સાત દાહાડા શુધી આલીવ આઈલનાં તેલ, ગરંમ પાંણી અને ખારની સાથે રાખીઆમાં આવેછે. તાહારપછી તે કાપડમાં શુમાંક નાંમની સીસીલી દેશ મધેથી એક જાતની પીરી વસતુ આવેછે તે, તથા મંજીર અને બલદનું લોહી ભેલીને પેલાં કપડાંને તેની અંદર લગભગ ચાર કલાક શુધી ઉકારેછે. પછી તે કાપડને પાંણીમાં ઘોરી કાહાડીઆથી રાતો રંગ નીકલેછે. તાહાર પછી તે કાપડને વ લી તરાંબાની ભડીએામાં સોડા, આસીડ, અને બીજી એક મે લખસોની સાથે ફરીથી ઉકારીઆમાં આવેછે. પછી એક કાચનું બાંધેલું ઘર કે જેહની અંદર ઘટ્ટી ગરમી લાવીઆમાં આવેછે તેમાં તેને સુકવીઆમાં આવેછે. જે જોલલી હવામાં અથવા બીજી રીતે સુકવીઆમાં આવેતો તે કાપડનાં રંગ ઉપર ખરાબ અસર થાએ. પછી આ રંગેલા કાપડનાં તાકા એક મોટા ઓરડામાં લઈ જવામાં આવેછે, તાંહાં કેટલીએક અસતરીએા તેમને તપાસેછે અને જે કોઈ ફેકાણુ તે કાપડ શુદ્ધ હોએ અથવા તેને કાંઈ નુકસાંની થાઈ હોએ તો તે રફ કરેછે.

એજ જગાએ ટરફી રેડ રંગનાં રૂમાલો ઉપર જે તરેહ પાડીઆમાં આવેછે તે ઘણી સેહલીછે. આ સરે એક ડબન રૂમાલો એક ઉપર એક એઠવીઆમાં આવેછે અને પછી તેએાની ઉપર સંચાની રાહ એક મ

ન્યુત દાબન કરીઆમાં આવેછે. તે દાબનનાં ધાંકણાની અંદર જે તરેહ પાડવાની હોય તેનાં આંધરાં હોયછે તેમની અંદરથી તે રૂબાલ ઉપર કલોરાઈડ આવ લાઈમ, અને ધંધકનુ પાંણી પશાર કરીઆમાં આવેછે, તેથી તે આંધરાં મુજબ તરેહ પડેછે. વલી કેટલુંએક કાપડ લાકડાં ઉપર કોતરેલી તરેહથી પણ છાપીઆમાં આવેછે. જે તરેહ છાપવાની હોય તે પેહલલે એક કાગળ ઉપર પાડીઆમાં આવેછે, તાહાર પછે તે મુજબ લાકડાંનાં કટકા રંગીને તે કટકાને કોતરીઆમાં આવેછે અને પછી તેથી કાપડ છાપેછે. એકજ નગાએ જુદા જુદા રંગની તરેહ પાડવી હોયતો, તે કારણસર રંગ પરમાંણે લાકડાંનાં જુદા જુદા કટકા ઉપર તરેહ કોતરીઆમાં આવેછે અને પછી તે જુદી તરેહ પાડવાને વાસતે પેલા કોતરેલા લાકડાંનાં કટકા થી વારા કરતી છાપીઆમાં આવેછે અને એ મુજબ સઘળી તરેહ છાપીઆ પછી તે કાપડને કલોરાઈડ આવ લાઈમ અને ધંધકનાં પાંણીમાં બેરી કાહોડેછે, તેથી જેવી જોઈએ તેવા રંગો સાથે તરાંહ નીકલી આવેછે.

આ શેહરમાં છોટ છાપવાનું કાંમ પણ ઘણું આવેછે. આપણા દેશમાં છોટના બપ શોડેછે, પણ ઈંગલંડમાં ઘણેછે અને એ કાપડને વાસતે મેનચેસ્ટરમાં તથા આ શેહર ખાતે ઘણાએક કારખાંનાંછે. એ કાંમ ઘણું મેહલુંછે. તરાંખાંનાં ગોલ રોલરો ઉપર તરેહ કોતરેલી હોયછે, અને જેમ છાપવાનાં સાંચામાં શાહી ના રોલરને પોતાની મેલે સાહી લાગેછે, તે મીશાવે ઉપલા રોલરોને છાપવાના જે રંગ હોયછે, તે પોતાની મેલે લાગે હેવી ગોડવણ કરેલીછે. એ તાકાએ પેલી તરેહ સાથનાં રોલર ઉપર કરી વલીઆથી તેઓની ઉપર તરેહ છાપાતી જાયછે. હીંઆં જે નકસો આપીએછે, તેની નીચે જે ગોલ રોલરછે તેની ઉપર છોટની તરેહ પાડીએ અને રોલરની નીચેથી કપડાંના તાકો પશાર થાઈને ઉપર જાયછે તેની ઉપર જે તરેહ પડેછે તે દેખાડીઆમાં આવીછે. એ પરમાંણે નીચેથી છપાઈને તાકો ઉપર જાયછે, તે તરત તાંહાં સીલીંગમાં કીધેલા મારગની મારફતે બીજા ખાલ ઉપર જાયછે અને તાંહાં બાફની ગરમીથી શુકાયછે. એ પરમાંણે તાકા શુકાયા પછી તેઓને બે રોલરનાં એક સાંચામાં પશાર કરીઆમાં આવેછે તાંહાં તેમની સપાટી ઉપર સફાઈ તથા કેટલેએક ચલકાટ આવેછે, અને જે આકારમાં આપણે છોટ જોઈએ તે આકારમાં બનેછે. ઉપર જણાવેલી રીતે છોટ છાપીઆમાં આવેછે, તેમાં જે એકથી વધારે રંગની તરેહ પાડવી હોયછે તો એકથી વધારે રોલર તે સાંચામાં ગોડવીઆમાં આવેછે અને પેહલું કાપડ એક રોલર ઉપર પોતાના રંગ લઈને તરત બીજા રોલર ઉપર જાયછે અને તાંહાં વલી બીજો રંગ લીએછે, એ પરમાંણે બે તરણ રંગ પણ એકદમ છપાએ હેવી ધિકતી કરીઆમાં આવીછે.

ગલાસગો મધે “ટનેટસ કેમીકલ વરકસ” નાંમનુ કારખાનુંછે તે ખમીત જેવા લાયેછે. તે જેવા જવાને વાસતે ઘણી સીકારસથી રજા મહેલે, અને મુંબઈની એક નાંમીથી પેહડીનાં શુભાસતાની મારફતે હોમને તે કારખાંનુ જેવા જવાને બની આવીઈ હતું. આ કારખાંનાંમાં ધંધકનુ તેજબ, કલોરાઈડ આવ તે હોમને તે કારખાંનુ જેવા જવાને બની આવીઆમાં આવેછે. આ કારખાંનું એરલુંતો મોટું લાઈમ, ચોડા, અને બીજીરશાયેણી વસતુઓ તથા સાચુ બતાવીઆમાં આવેછે. આ કારખાંનું એરલુંતો મોટું છે કે તેની અંદર ઓછામાં ઓછી ૧૦૦ ભડીછે. સઘળી મોટી “ચીમતી” અથવા પુમ્પારીઓની ઉંચાઈ ૪૩૬ ફુટછે અને તેનાં ઘેરાવાનાં વીઆસની પોહોલાઈ ૪૦ ફુટછે. ઉપર જણાવેલી વસતુઓ બનાવવાની રીત તે કારખાંનાવાલાઓ જેમ અને તેમ છુપી રાખેછે.

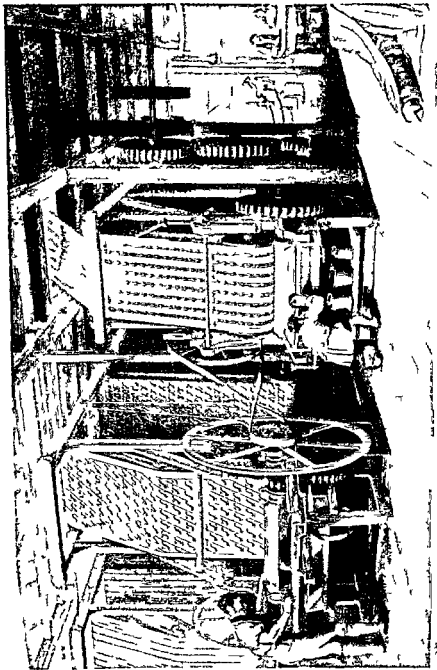
આ શેહરથી સાત માઈલની વેગલાઈએ પેસલી ગાંમડાંમાં સીવવાના દોરા બનાવવાનું મીશીઅરસ જે એનડ પી કોટસનું એક મોટું કારખાંનુંછે. એ કારખાંનાંમાં વણકરને તાંહાથી કાચું સુતર આવેછે તેના મનુષ્ય દોરો બતાવીઆમાં આવેછે. પેલાં કાચાં સુતરનાં છ તાર લઈને એક તારમાં તે દોરાને મનુષ્યત વણેઆમાં આવેછે અને પછી તેને કાટલામાં વીટાડીઆમાં આવેછે. એ કાટલાં સઘળા ઝડપના સાંચાનાં જોરથી કરેછે અને તેની ઉપર દોરો વીટરાતો જાયછે. એક કાટલું પુરું થાયું કે તે કાહાડીને તેની નગાએ બીજું મેલી

નજીવ દાખન કરીઆમાં આવેછે. તે દાખનનાં ધાંકણાની અંદર જે તરેહ પાડવાની હોય તેનાં આંધરાં હોયછે તેમની અંદરથી તે રૂબાલ ઉપર ક્ષોરાઈડ આવ લાઈમ, અને ઘંધકતુ પાંણી પશાર કરીઆમાં આવેછે, તેથી તે આંધરાં સુનળ તરેહ પડેછે. વલી કેટલુંએક કાપડ લાકડાં ઉપર કોતરેલી તરેહથી પણ છાપીઆમાં આવેછે. જે તરેહ છાપવાની હોય તે પેહલે એક કાગળ ઉપર પાડીઆમાં આવેછે, તાહાર પછે તે સુનળ લાકડાંનાં કટકા રંગીને તે કટકાને કોતરીઆમાં આવેછે અને પછી તેથી કાપડ છાપેછે. એકજ જગ્યાએ જુદા જુદા રંગની તરેહ પાડવી હોયતો, તે કારણસર રંગ પરખાણે લાકડાંનાં જુદા જુદા કટકા ઉપર તરેહ કોતરીઆમાં આવેછે અને પછી તે જુદી તરેહ પાડવાને વાસતે પેલા કોતરેલા લાકડાંનાં કટકા થી વારા ફરતી છાપીઆમાં આવેછે અને એ સુનળ સધળી તરેહ છાપીઆ પછી તે કાપડને ક્ષોરાઈડ આવ લાઈમ અને ગંધકનાં પાંણીમાં ભેરી કાહારેછે, તેથી જોવી જોઈએ તેવા રંગો સાથે તરાંહ નીકલી આવેછે.

આ શેહેરમાં છોટ છાપવાનું કાંમ પણ ઘણું ચાલેછે. આપણા દેશમાં છોટને ખપ થોડેછે, પણ ઇંગલંડમાં ઘણેછે અને એ કાપડને વાસતે મેનચેસ્ટરમાં તથા આ શેહેર ખાતે ઘણુંએક કારખાંનાંછે. એ કાંમ ઘણું સેહેલુંછે. તરાંખાંનાં ગોલ રોલરો ઉપર તરેહ કોતરેલી હોયછે, અને જમ છાપવાનાં સાંચામાં શાહી ન રોલરને પોતાની મેલે સાહી લાગેછે, તે બીજાને ઉપલા રોલરોને છાપવાનો જે રંગ હોયછે, તે પોતાની મેલે લાગે હેવી ગોઠવણ ફરેલીછે. એ તાકાએ પેલી તરેહ સાધનાં રોલર ઉપર ફરી વલીઆથી તેઓની ઉપર તરેહ છપાતી જાયછે. હાંઆં જે નકસો આપીએછે, તેની નીચે જે ગોલ રોલરછે તેની ઉપર છોટની તરેહ પાડીએ અને રોલરની નીચેથી કપડાંનાં તાકો પશાર થાઈને ઉપર જાયછે તેની ઉપર જે તરેહ પડેછે તે દેખાડીઆમાં આવીએ. એ પરખાણે નીચેથી છપાઈને તાકો ઉપર જાયછે, તે તરત તાંહાં સીલોંગમાં કીવેલા ચાર ગની મારફતે બીજા ખાલ ઉપર જાયછે અને તાંહાં બાફની ગરમીથી શુકાયેછે. એ પરખાણે તાકા શુકાયા પછી તેઓને બે રોલરનાં એક સાંચામાં પશાર કરીઆમાં આવેછે તાંહાં તેમની સપાટી ઉપર સફાઈ તથા કેટલોએક ચલકાટ આવેછે, અને જે આકારમાં આપણે છોટ જોઈએએ તે આકારમાં બનેછે. ઉપર નજીવેલી રીતે છોટ છાપીઆમાં આવેછે, તેમાં જો એકથી વધારે રંગની તરેહ પાડવી હોયછે તો એકથી વધારે રોલર તે સાંચામાં ગોઠવીઆમાં આવેછે અને પેલું કાપડ એક રોલર ઉપર પોતાનો રંગ લઈને તરત બીજા રોલર ઉપર જાયછે અને તાંહાં વલી બીજો રંગ લીએછે, એ પરખાણે બે તરણ રંગ પણ એકદમ છપાયે હેવી ઈક્તી કરીઆમાં આવીએ.

ગલાશગો ખે “ટેનેટસ કૅમીકલ વરકસ” નાંમનું કારખાંનુંછે તે ખચીત જોવા લાયકેછે. તે જોવા જવાને વાસતે ઘણી સીફરસથી રજા મળેછે, અને સુખની એક નાંમીથી પેહડીનાં ગુમાસતાની મારફતે હોયને તે કારખાંનું જોવા જવાને બની આવીઈ હું. આ કારખાંનાંમાં ગંધકતુ તેજબ, ક્ષોરાઈડ આવ લાઈમ, સોડા, અને બીજાંશાએણી વસતુઓ તથા સાણુ બનાવીઆમાં આવેછે. આ કારખાંનું એટલુંતો મોટુંછે કે તેની અંદર આછામાં આછી ૧૦૦ બડીએ. સઘથી મોટી “ચીમની” અથવા ધુમારીઆની ડંચાઈ ૪૩૬ ફુટએ અને તેનાં ઘેરાવાનાં વીઆસની પોહોલાઈ ૪૦ ફુટએ. ઉપર નજીવેલી વસતુઓ બનાવવાની રીત તે કારખાંનાવાલાઓ જમ બને તેમ છુપી રાખેછે.

આ શેહેરથી સાત માઈલની વેગલાઈએ પેસલી ગાંમડાંમાં સીવવાનાં ઘેરા બનાવવાનું બીશીઅરસ જે એનડ પી કોટસનું એક મોટું કારખાંનુંછે. એ કારખાંનાંમાં વણકરને તાંહાથી કાચું સુતર આવેછે તેનો મજા સુત ઘેરો બનાવીઆમાં આવેછે. પેલાં કાચાં સુતરનાં છ તાર લઈને એક તારમાં તે ઘેરાને મજાસુત વણેઆમાં આવેછે અને પછી તેને કાટવામાં વીટાડીઆમાં આવેછે. એ કાટવાં સધળા ઝડપમાં સાંચાનાં જરથી ફરેછે અને તેની ઉપર ઘેરો વીટારાતો જાયછે. એક કાટલું પૂરું થાયું કે તે કાહાડીને તેની જગ્યાએ બીજું મેલી

୦୮ ୨୫ (19୩୩) ୧୨
 ଓଡ଼ିଶା ସାମ୍ବାଦିଆ ଖବର—(୨୦୩)

આમાં આવે છે અને તેની ઉપર જરાક દોરો લગાડીએ કે તરત તે વીટડાવા લાગે છે. એ કારણને વાસતે દરએક કાટલાંની સામને એક અસતરી અથવા છાકરી બેસે છે અને આ કારખાનાંનાં બે મોટા ઓરડામાં એ પરખાણું પાંચસો પાંચસો અસતરીઓ એક એકની સાંબે બેસીને કાંચ કરે છે. જાણે પાંચસો અસતરીઓ સાંખા સાંખી ટેબલ ઉપર ખાવા બેઠી હોયે હેવી રીતનો દેખાવ તાંહું થાયે છે, તે દેખાવન જોવા લાયક છે. આ કારખાનાંમાં સધળા મલી ૧૩૦૦ આદમી કાંચે લાગે છે અને દરએક અસતરી ઉપર જણાવીઆ પરખાણું દરરોજ આસરે ૫૦૦ કાટલાં વીટાડે છે. દોરો વીટાડવાને વાસતે જ કાટલાં જોઈએ છે તે પણ હીઆંન બને છે. આ ગામડાંમાં ૭૦૦ વરસનું એક પુરાણું દેવળ છે, તાંહું આપણે ગમે તેટલું હજુ શે મોલીએય તોખી મોટો “એકો” અથવા અવાજ થાયે છે, તેનું કારણ શું હશે તેની સમજ પડતી નથી.

પાંણી પોંડાયતાં કરવાને વાસતે લોહાડાંના નલ બનાવવાનું ગલાસગોમાં એક મોટું કારખાનું છે અને તાંહું જ મોટા નલે ઓટીઆમાં આવે છે તે જોયાથી આપણને ઘણીએક અચરતી ઉપજે છે. હાવા મોટા નલ ઓટવાને વાસતે ભડીઓની ઉપર લોહાડું તાવવાને સાડ મોટી ડોંગ ચહડાવીઆમાં આવે છે અને પછી તવાએલું લોહાડું ઓટવાની જગાએ રેડીઆધી નલે બને છે. આએજ કારખાનાંમાં સુબઈમાં આવેલા નલે બનાવીઆમાં આવીઆ હતા, હેલું તે કારખાંતાવાલાએએ હુમેને જણાવીઈ હતું.

એ શેહર મધે જહેર ઇમારતોમાં સઘી જોવા લાયક એક મોટું અને પુરાણું દેવળ છે, તે પેહલ વેહ લલું ૧૧૭૫ ના સાલમાં બાંધીઆમાં આવીઈ હતું. એ દેવળનાં આગલા ભાગમાં તસવીર સાથની જ રંગીન કાચની બારીઓ છે તે દરએક બારી ઉપર ૧૭૦૦૦ હજાર રૂપીઆનો ખર્ચ થાયો છે. એ દેવળની પડોસમાં એક ઢંચી જગા ઉપર સુરદાં દાટવાની જગા છે તે હેવીતા સોભઈતી કરીઆમાં આવી છે કે સઘી સરસ બાગ હોયે તેખી તેની આગલ હટી જાયે. આ જગા ઘણી ઢંચાંનમાં આવીઆથી તાંહાથી ગલાસગો શેહરનો આખો દેખાવ આપણી નજરે પડે છે. એ શેહર મધે કેટલીએક બેંકો છે તેમનાં દીવાંનખાંનાં ઘણા ખુબ સુરત છે. ફરી અરચ કલેજની મદરેસા ઘણીજ રોણકદાર બાંધેલી છે. એ શેહરમાં જહેર સલા, કાંનસરટસ અને તેવા બીજા મેલવરાને સાડ આસરે ૩૦૦૦ થી ૪૦૦૦ આદમી સમાઈ શકે તેવી મોટી ઇમારત છે, તેને “ધી સીટી હાલ” ફરી કેહવામાં આવે છે.

એ શેહર મધે હંનટેરીઅન ત્રીહજઅમ નામનું એક કીમતી સંગરહસથાન છે. ડાકટર વીલીઅમ હંનટરની મદદથી તે ઉલું થાયું છે. તેને બાંધતાં (૮૦૦૦૦) હેજી હજાર રૂપીઆનો ખર્ચ થયો હતો, અને ડાકટર હંનટરનું પોતાનું સંગરહસથાન જેની કીમત (૧૨૦૦૦૦૦) બાર લાખ રૂપીઆની કરીઆમાં આવી છે, તે તેણે પોતાના મરણની વેલાએ જહેરમાં આપીઈ હતું. આદમીનાં સરીરનાં જુદા જુદા ભાગ બતાવનારા નસુનાં જે તે કાબેલ ડાકટરે પોતાને હાથે બનાવીઆ હતા, તે હીંઆં આપણા જોવામાં આવે છે. આ શેહર મધેની જલ પણ ઘણી સારી છે અને તાંહું બંધવાએને સુધારવામાં તથા તેએને ઉદમ કરવાને સીખવીઆમાં ઘણી મેહનત લીધામાં આવે છે.

જમ મેનએસટરમાં ત્રીશીઅરસ વાટસની વખાર છે, તેમ ગલાસગોમાં પણ ત્રીસતર કાંચપેલ નાંમ ના એક શખસની કાપડના ખાલની એક મોટી વખાર છે, તાંહું દર વરસે (૫૦૦૦૦૦૦) પચાસ લાખ રૂપીઆનો ખાલ વેચાયે છે. આ વખારના જુદા જુદા ભાગમાં મલી સેંહકડો ખાંણસો કાંચે લાગેલાં આપણા દીકામાં આવે છે. ખાલ વેચવાની ખુબસુરત કુકાંનોમાં આરગાઈલ આરકેડ નાંમની પોર ઘણીજ સોભઈતી છે, અને તાંહુંની હારેદાર સોભઈતી કુકાંનોના અને તેએ મહેના સાંખાંન એ જગાને ઘણીએક રોણક આપે છે.

ગલાસગો શેહરમાં કલાઈડ નદી વેહે છે તેને એક કીનારેથી બીજા કીનારે ગાડીમાં બેસીને ફરવાને મનખુત ભલાંમજ કરીઆમાં આવે છે. એથી આપણને આખું શેહર એકદમ જોવાને બની આવે છે તથા એ

નદીમાં મોટાં વાંહાંણો ફરી શકે છે તે જોવાથી તાંહાં ફરતાં બારકસોથી એ શેઢરતાં વેપાર વીશે પણ બ્યાપણને વીચાર કરવાને બની બ્યાવે છે. એ શેઢર મધે એકથી વધારે ખુશનુમાં બાગો લોકોતાં ઉધીઓગ બને મોળ ને વાસતે છે.

સેનટ આંકડો ૨.

એડીનબરોથી આબરડીન નતાં સેન્ટ આંતરસતું નાંધતું શેડર આવેછે. જો કે આ જગ્યાએ ખુસાક રને અંતું જોવાનું નથી, તોપણ તે એક અસલી શેડર છે અને તાંહાં દરીઆનો કીનારો ઘણું સોલખ તી રીતે લાગેગ્રાછે તેથી તે શેડરનો દેખાવ ઘણું સારો લાગેછે. હીંઆં એક અસલનો કીલ્લોછે તેની ઉપ રથી બારાંનો અને શેડરનો દેખાવ સારો દેખાએછે. આ શેડર તેની અસલ અને હુમણાની મદદરેસાને સા ર સારી પદે બાંધીતું થાએલુંછે.

આખરીકીન.

[illegible]

આસપાસનાં લીલાં ખેતરો અને પાહાડોની સાંકડો અને નદીનાં રેલાઓના ઘણા જુશ દેખાવ આપણી નજરે પડે છે. બાંધકરીથી નીકલેલા થોડા કલાકમાં બાલાટાર ખાતે આવી પોહ્યાંએ છઈએ અને હીંઆંથી આસરે દશ માઈલની વેગલાઈએ

બાલભોરલ

નું ગાંમડું છે તાંહાં નાંમદાર રાંણીનો મેહલ છે. બાંધકરીથી બાલાટાર આવતાં બંધે બાળુએ પાહાડોની સાંકડ લાગેલી દેખાએ છે અને એક ટેકાંણે બંધે બાળુનાં પાહાડ એટલાતો નનદીક આવેલા છે કે જાં છે એ પાહાડની અંદરથી રસતો કાપી કાઢાડીએ હોએ અને તે જગાને “પાસ આવ બાલાટાર” કરી કેહે છે.

બાલભોરલમાં હોમોને એક ઘણા જુશી ઉપજવનાંર બનાવ બનીએ હોતો. કસાથીનું નાંધણું દેવળ જે રાંણીનાં મેહલથી આસરે ૦૧ માઈલ દુર છે, તાંહાં રાંણી જાહરે બાલભોરલમાં હોએ છે તાહરે જગતી કરવા ને સ્નાં જાએ છે. હોમો નું પણ બાલભોરલમાં રવીવારને દીને ગયા હતા તેથી રાંણીને તે દેવલમાં જતી જોવાને હોમોને ઘણી જાહેશ થાઈ અને તે વખતે એ નાંમદારનો મેહરો જોવાને સરવે કોઈ એકકા થાયા હતા તેમાં હોમો પણ સાંમેલ થયા. રાંણી એ વખતે ઘણી સાદી ફરે છે તેથી એ થોડાની નાંધણી ફાઈટનમાં તે આવી પોહ્યાં, તેને જોઈને સરવેએ ટોપી કાઢાડી આદરમાં આપીઈ અને હોમો પણ આપણા લોકોની આલ પરમાંને સર નમાવી સલાંમ કીધી. રાંણી દેવળમાં દાખલ થયા પછે પોતાની જગાએ બેઠી અને પાદરી એ બંદગી કરવાનું તથા સમક આપવાનું શરૂ કીધું. દેવળનું કાંમ પુરું થયા પછે સરવે કોઈ રાંણીને જોવાને વાસતે ઉતાવલેથી બારણા આગલ ગયા, અને હોમોએ પણ તેમજ કીધું અને ફરીથી તે નાંમદારને પુરતાં આદરમાં સાથે સલાંમ કીધી. એ વેલાએ હોમોને તે નાંમદારે સારી પઠે જોયા અને પોતાની ગાડીમાં બેશીને ગઈ, પણ તેનાં ફરમાંવીઆ ઉપરથી, એક અમલદારે હોમોને આવીને કહેઈ કે રાંણીએ હોમોને જોયા છે અને હોમો કોણ છઈએ તે જાણવાની ખાહુસ બતાવી છે. હોમોએ જવાબ આપીએ જે “હીનકુસથાં ખાતે સુંબઈનાં ટાપુમાં નાંમદાર રાંણીની હીંદુસથાંન જયેની પરજમાં પારસી લોકો જાએ તે નાંમદાર તરફ વફાદારીમાં સરવે થી સરસ છે, તે કોમનાં શખસો હોમો છઈએ અને અતરે સુસાફરી કરીએ છઈએ.” આ જવાબ અલબત્ત તે નાંમદારને મલીએ હશે, કાંએ જ આ જવાબ મોકલીઆ પછે, હોમોતો બાલભોરલથી આસરે ૧૦ માઈલ દુર બરમારનું ગાંમડું છે તાંહાંનાં પોહોંચખાંનાં તરફ ગયા. હોમો કોણ છઈએ હેવું જે અમલદારે હોમોને પુછે ઈ હવું તે આસરે એક કલાક પછી તે પોહોંચખાંનાંમાં આવી પોહોંચીએ અને તે પોહોંચખાંનાંનાં માલકને પુછીઈ કે મેલા પારસી સુસાફરો કાંહાં છે. હોમો તેને મલીઆ અને તેણે હોમોને કહેઈ જે “જે તમે આવ તી કાલ શુધી હીંઆં રેહવાનાં હોએતો નાંમદાર રાંણીથી તેને હાકમ મલીએ છે કે, હોમોને મેહલ દેખાડવો અને બાગમાં ફેરવવું. રાંણીની આ મેહરબાંનીથી હોમો ઘણા ઉપકારી થયા અને જો કે હોમો રાતનાં કુચ કરવાનાં હતા તોપણ તાંહાં બીજે દીવસ શુધી રહેઆ, અને એક દીવસતો શું, પણ એ કારણને સારૂ એક અડવાડીક શુધી ખોટી રહેતે, કાંએ જ એ મેહલ રાંણીને ખાંનગી છે અને બીજા સરકારી મેહલોની માફક સરવે કોઈને દેખાડીઆ માં આવતો નથી. થોડા પરમાણે મેહલલા પોહારનાં દશ વાગતે હોમો મેહલનાં દરવાજા આગલ જાઈ પોહ્યાં આ, તાંહાં પેચો ગરહસથ હોમોને ફરીથી મલેએ, અને આખા બાગમાં હોમોને ફેરવીઆ તેથી હોમોરો જીવ હદ વગરનો ખુશી થાયો. એ બાગ ઘણા જ રોણકથી બનાવેલો હોતો અને તેમાંની સઘળી ગોડવણનું ખાંન નાંમદાર રાંણીનાં ભરથાર પરીનસ આલબરદને ઘટે છે. એ નાંમદાર પોતે ઘણા જ વીરીઆવાળા શખસ છે અને પોતાની ફરમુદને તેણે હાવી રીતે કાંમે લગાડી છે. જે કાંઈ સાડું દીસતું હવું તેને વીરો હોમોને જાણવી

શાહા અથવા શાહાંનશાહ, તે બાબદમાં રાંછી વીકટોરીઆનાં જવો લાગ્યેગસારી નથી. જે કોઈબી શખસ બેવકુફ ઇથી અથવા થેલાપણામાં આવીને નાંમદાર રાંછીને બરાકબી અપમાન જેવું કરે અથવા બોલેતો, આખી રહ્યેત તેનાં સસરીનાં હાડકે હાડકાં અને બાલે બાલ થોડી મીનીટમાં તોડી નાંખે; પણ આખાં મુલકમાં એટલે અનેઆ ક્રવાને પણ કોઈ નથી; અને રાંછી ઉપર લોકોના જે બેહુદ પીઆરછે તેની સામેતી ઇંગલંડમાં આપણને દર ઘડીએ મલેછે. સરવે કોઈ તેને વાસતે પીઆર અને આદરમાંનથી બોલેછે. સરવે કોઈ પોતાં ની બંદગીમાં અને ખાંતગી અથવા જાહેરખાંતમાં ઉપર અથવા ભગતી ક્રવાની ભગાએ દીક્ષાનંતથી તેની ઉમરદરાત્ર ચાહેછે. એ નાંમદાર રાંછી જરે બાહેર ક્રવા નીકલેછે, તારે તેનાં ખુબારક દીદાર જોવાને સરવે કોઈ હોટેછે તેમ ઉપરથી તેની પરજનાં બેહુદ પીઆરની નીશાહી આપણને મલેછે. એ નાંમદાર પોતાની રહ્યેતનાં સંસારી તથા બીજાં શુખ ઉપર ઘણુ ધીઆંત આપેછે. જેમ માતા પોતાનાં કુટુંબની શુખાકારી જોવા નેજાંમેસાં ઇનતેજાર રેહેછે, તે મીશાલે નાંમદાર રાંછી વીકટોરીઆ પોતાની આખી પરજને એક મોટાં કુટુંબ દાખલ શમલેછે અને તેવોનાં કુખ ઉપર હંમેસાં ધીઆંત આપેછે અને તેઓને શુખ કેમ થાયે, તે ઉપર હંમેસાં વીચાર કરેછે. પોતાની પરજનાં ગરબી લોકોની હાલત શુધરેલી જોવાને જવી તેની આહુશછે તેવી બીજા કોઈ પાદશાહા અથવા રાંછીની હશે નહી. તેના ભરથાર પરીનસ આવબરત જે કે પારકા રાજના શાહાજાહે, તોપણ તેણે ઇંગલંડને હવે પોતાનું વતંત અને દેશ કીધુંછે, અને જેમ ઇંગરેજ રાંછીને પોતાની બાએડી કીધીછે, તેમ ઇંગરેજ પરજને, પોતાનાં દેશીઆ હાએ, તે મીશાલે ગણીને અને પોતાની રાંછીનાં મરતબાને તથા નાંમને ખાંત મલે જેવી રીતે એ દેશનાં કલીઆંણુ તરફ તથા લોકોની આબાદાની તરફ હંમેસાં નેગાહ રાખેછે. જેવા સઘળા બનાવોથી રાંછી વીકટોરીઆ પોતાની રહ્યેતમાં અતીશિ પી આરીછે.

લાકનગારનાં પાહાડ ઉપર બાલાટર અથવા બાલમોરલથી જાઈ શકાયેછે, તાંહાં જવાની મનજીત ભ લામણ કરીઆમાં આવેછે. બાલાટરથી એ પાહાડનાં મથાલા શુધી પોહામવાના રસતાની લંબાઈ આચરે તેર માઈલછે અને જ્યો પગે આ સફર કરી નહી શકે, તેઓ ટકુ ઉપર બેશીને જાયેછે. દરીઆની સપા ડીધી આ કુંગરની ઉંચાઈ ૩૮૦૦ ફુટછે અને તેની ઉપર લગભગ બારો માસ બરફ રેહેછે. એ પાહાડની ઉપર પોહાંચીઆથી સ્કાટલંડનાં અરથા અરથ મુલકના દેખાવ આપણી નજરે પડેછે, અને તેની નીચે જે સરોવર આવેલોછે તેથી ઉપરથી દેખાતા નીચેનાં દેખાવની ખુબસુરતીમાં અતીધણી વધારો થાયેછે.

બાલમોરલથી હુમે પાછા બરમાર ખાતે ગયા. હીઆંથી આક માઈલ દુર પાહાડમાંથી પાંછીને એક મોટો ઘાત પડેછે જેને “ફાલસ આવ કારામલજ” કરીને કહેછે, તે સરવે કોઈ જોવા જાયેછે. એ ઘાત કેટલેએક ઉંચાઈથી આડો અટાડો થાઈને ભારી જરમાં પડેછે તે જોયથી અલબત્તાં ઘણી ખુશી ઉપજેછે. એથી થોડીએક વેગલાઈએ સ્કાટલંડની ડીઈ નહીની વચમાં એક ભાગો ટુટો અને આડો અવરો ખરક આવી ગયોછે, તાંહાંથી તે નદીનાં પાંછી જરમાં પશાર થાયેછે, તેથી જે દેખાવ થાયેછે તે જોવાને અતીત મ જાહ પડેછે. નદીનું પાંછી એ ઠેકાંણુ ઘણુ જરમાં આવેછે તે આવીને પેલા ખડક સાથે અથડેછે અને એ છોગમથી પેલીગમથી ઘણુ જોસમાં પશાર થવાની કોશેસ કરેછે તેથી પાંછી આસપાસ ઉડેછે અને પાંછીને અવાન બહુ થાયેછે, જ્યો એ લટા તરફ જાયે અને આ જગા જોવા નહી જાયે તેઓને ભારી ઇપકો આપીઆમાં આવેછે. હીઆંથી પાછા બરમાર ખાતે આવીઆ પછી સ્પીટલ આવ ગલેનશી નાંમનાં ગાંમ ઠાં તરફ જવાયેછે. એ જગાએ જવાને વાસતે હુમે બરમારથી રાતનાં નવ વાગતે નીકલીઆ હતા, તે રાતનાં એક વાગતે પોહાંચીઆ હતા. આ બે જગાની વચેનાં મારગની બધે બાજુએ પાહાડ વગર બીજી કાંઈ નથી અને તાહાં રાતની વેલાએ અંધારામાં ભારી દરાંમણો દેખાવ થાયેછે. મુસાફરે જેવીબી મુસાફરી કરવી

લ શુધી આપણી ગારી તેને કીનારેથી ચાલી શકે છે તેથી એ લેકેના ઘણાખરો દેખાવ આપણે જોઈ શકીએ છે. એ સરોવર ૨૩ માઈલ લાંબો છે અને તેની વધુમાં વધુ પોહાલાઈ પાંચ માઈલ છે. ઉંડાઈમાં જગા જગા એ ફેર છે. સહથી વધતી ઉંડાઈ ૧૦૦ વાંમ છે અને સહથી ઓછી ઉંડાઈ ૨૦ વાંમ છે. એ સરોવરમાં એણી ગમ પેલીગંમ ઠાપુએ આવેલાં છે અને તેની આસપાસ તથા વચે ડુંગરો છે તેથી તેનો દેખાવ ઘણા જ ખુબસુરત દીશે છે. ઠાપુએ સઘળા મલીને છતરીસ છે અને આગળોટ અથવા જોટમાં બેસીને આ સરોવરમાં ફરવાને તથા પેલાં જાલુકનાં લીલાં ઠાપુએ ખાતે જવાની એક ઘણી જ સારી ગમત ગણીઆમાં આવે છે. રફા ટલંડનાં લોકો પોતાના આ સરોવરને સાફ ઘણા મગરૂર છે. લાક કેટરીન નાંમનો સરોવર છે તે લાક લાંમનડનાં જટલો મોરો નથી, પણ તેણી વલણ અને તેની આસપાસની પાહાડ અને ગ્રાડ પાણની ખુબસુરતીની વધારે તારીફ થાએ છે. એ ઉપરાંત બીજા ઘણાએક સરોવરો છે કે જેઓની આસપાસનાં દેખાવની ખુબસુરતી વી● કવેતોએ અને તવારીખ લખનાંરાએએ લારે વખાંલુ કીધી છે.

એ પરમાંલે રફાટલંડમાં સફર કીધા પછે યાછા ઈંગલંડ જઈ લંડન પોહ્યાંથીએ છઈએ. રફાટલંડ મધે કેટલાએક મોટા પાહારો છે અને તેઓ ઉપર ચહુડીઆથી દેશનાં કેટલાએક ભાગનો સારો દેખાવ નજરે આવે છે. હેવા કેટલાએક પાહારોની પડોશમાં ઘણાએક થોતો પડે છે તે જોવા જોગ છે, પણ એક થોત હીઆંતો બીજે ઘણાએક માઈલની વેગલાઈએ, એ પરમાંલે હાયાથી, તેઓ વીશે હીઆં લખી શકાતું નથી. કેટલાએક પાહારોની ઉપર વરસનો ઘણો ખરો ભાગ બરફ રેહ છે અને તેવા પાહાડ ઉપર ગયાથી આપણને એક અજબ તરેહની ખુશી ઉપજે છે. હમો હવું કેહવા ખાંગતા નથી કે આ પરકરણમાં જટલું લખીડંમ તેટલું જ રફા ટલંડમાં જોવા જોગ છે. આખાં મુલકમાં ખુદરતી દેખાવો એણીગમ પેલીગમ પંથરોમા છે, પણ જે કાંઈ આ લખનાંરનાં રસતામાં આવીડં હવું, તેનું બધાંન કરે છે.

બીજાં નાંખે એ સભાને આપીઆમાં આવીઆં હતાં. આ સભા દેશનાં ધારા બનાવતી હતી તથા તેમાં ફેરફાર કરતી હતી, એટલુંજ નહી, પણ તે ધારાને અમલમાં પણ લાવતી હતી, કાંચેજ નમીન તથા મીલકતને લગતા સુકદમાંઓને ફેસલો તથા મોટા ગુનેહગારોને ઇનસાફ પણ તેજ સભા કરતી હતી. દેશમાં જે ફર ફરીઆમાં આવતા હતા, તે પણ એજ સભા કરતી હતી, અને કોઈ કોઈ વેલા પાદશાહનાં પરધાનો પણ તેજ સભાની તરફથી નેમીઆમાં આવતા હતા. ઇંગલંડનાં અસલી પાદશાહોમાં આલફ્રેડ ધી ગ્રેટ નાંખેના પાદશાહ ધણેજ દાંનેશમંદ અને વખણાએલો હતો, તેણે આ સભાને વરસમાં એાછાંને એાછી જે વાર અને અગત પરેતો વધતી વખત ભેગી કરવાનો હોકમ કીલો હતો, અને જે કાચેદા તથા ધારા એ સભા, પસાર કરતી હતી તેને મથામે હેતું લખીઆમાં આવતું હતું કે “ એ ધારા પાદશાહે પોતાનાં દેશનાં પાદરીઓ તથા દાંનેશ મંદ લોકોની મસલત અને સલાહથી કીધાછે. ”

“ વીલીઅમ ધી નારમને ” ઇંગલંડ ફતેહ કીધું તે વેલાએ યુરોપ ખંડમાં જે “ ફીઉડલ સીસટમ ” ચાલતી હતી, તેને તે પાદશાહે આ અલકમાં દાખલ કીધી. એ કાચેદાની સમજ એછે કે, એ ધારા સુખ્ય દેશની સઘળી નમીનનેા ધણી પાદશાહા ગણાતો હતો. તે નમીનનાં ફેટલાએક ભાગ કરીઆમાં આવતા હતા. તે ભાગને “ ફીઉડ ” કેહતા હતા, અને ફેટલાએક સુખીઅ લોકો નેઓ બારંનસને નાંખે એાલખાતા હતા, તેઓમાં તે ભાગને પાદશાહા વેંહુચી આપતો હતો, તે એ સરતે જે, તે નમીન ધરાવનાંરા બારનેઓ લડાઈનાં વખતમાં પાદશાહાનાં લશકરમાં સામેલ થવું તથા તેમાં ફેટલાએક ખાણસે પુરાં પાડવાં. બારનેને મલેલી નમીન તેઓ વલી બીજાઓને આપતા હતા, અને તેઓ પામેથી લડાઈનાં વખતમાં થેડ વેલાં આદમીઓની આકરી લેવાની તથા તેઓની જેર હાજરીએ તેઓની નમીન ખેડીને તેઓને અનાં ન તથા બીજાં ખોરાક આપવાની કછુલાત લેતા હતા. એ પરખાણે નમીન આપનાંર અને ખેડનાંર “ લા રડ ” અને “ વાસાલ ” એ જે નાંખેથી એાલખાતા હતા. દરએક વાસાલની ફરજ એ હતી, કે પોતાનાં લારડને તાએબે રેહે, અને અગત પડે તારે તેનો અંચાવ કરે. લારડની ફરજ એ હતી કે, પોતાના વાસાલોને સંભાલ રાખે અને તેઓમાં કાંઈ માંહો માંહે વાધો પડે તેનો ફેસલો કરે. પેહલ વેહેલે લા રડ પાસેથી વાસાલો જે નમીન ધરાવતા હતા, તે તેમનાં ખરણ પછી તેઓનાં વારેસને નહી ઉતરતી હતી, પણ લારડને ગમે તેને ઉપર નજીવીઆ પરખાણેની આકરીનાં બદલામાં આપતા હતા. અંતે વાસાલો ની હીમતથી અને સરકારે વારેવાર તેઓનાં લાભમાં કાચેદાઓ પસાર કરીઆથી, જે નમીન તેઓ ધરા વતા હતા તે તેમનાં વારેસને મલવા લાગી અને પાછલથી તેઓ નમીનનાં મલેકો થાતા ગયા હતા. આ પરખાણેના ફેરફાર થતાં સેંહુકટો વરસ થાયાં હતાં અને લોકોને પોતાનાં હકો મેલવવામાં ધણી મેહનત પડી હતી. “ ફીઉડલ સીમટમ ” થી પાદશાહોને જેટલી મદદ મલી શકે તેનાં કરતાં વધારે મદદ તથા નાંણા વા રેવાર તેઓને જોઈતાં હતાં, પણ આ દેશનાં અસલ કાચેદા પરખાણે કોઈબી શખસ ઉપર તેનાં પોતા નાં અધવા તેનાં વફીલનાં મત વગર ફર લાણ પાટી શકાએ નહી, તેથી ઉપર નજીવેલી જેવી મોટી સ ભા તે પાદશાહે એાલાવતા હતા, અને નેવારે એવી સભા ભેગી થાતી હતી, તારે પાદશાહની માંગણી કછુ લ શખીઆની આગમન, કોઈબી જીલમ હેાએ તે તાલવાની તથા કોઈ ફાએદેમંદ ધારા પસાર કરવા ની તે સભા કછુલાત લેતી હતી, અને પછી પાદશાહને નાંણાની તથા બીજી મદદ કરતી હતી, ધણેએક શુ ધી આ સભામાં પાદશાહનાં “ બારનસ ” એટલે નેઓએ તાજની તરફથી તરત નમીન મેલવી હેાએ તેઓજ મેસતા હતા, પણ એ સભાની ગોડવણ “ મેગનાં ચારટા ” નાં સનદથી દરોબસત કરીઆમાં આવી હતી, અને તે સનદની સરત સુખ્ય આરય બીશપસ, બીશપસ, આબટસ, અરલસ અને વડા બાર નેને પાદશાહે કાગલ લખી તે સભામાં તેડું કરવાનો ફરાવ થા્યો હતો, જે સભાને હવડાં આપણે “ હાઉસ

આવ લારડસ" અથવા ઉમરાઓની સભા કરીને કહીજીએછે, તે સભાનો પાયો આ રીતે નખાયો હતો. જે ઉમરાઓએ પોતાની હીમતથી, આ પરમાણુ પોતાનો હક તથા પરજનને સાચુ કાએદો મેલવીએ હતો, તેઓનાં દાંસાંમાં યોદી કાહાડેલા બાહાવલાં " હાઉસ આવ લારડસ " ની સભાનાં હીવાંનખાંનાંમાં આપણા જોયામાં આવેછે. મુનેહનાં વખતમાં આ ઉમરાઓ ઈંગલંડનાં જુદા જુદા ભાગે મથે પોતાનાં કીલ્લામાં પાદ શાહી દબદબાથી રહેતા હતા અને ગોપા પાદશાહી અમલ ચલાવતા હતા. મોરોની અંને બીજા ઉમરાઓનાં તામેદોરોની લુટથી બંધવાને સાચુ ગરીબ લોકો પોત પોતાનાં ઉમરાઓનાં આસર તમે એકકથા થતા હતા, કાંએ જે તે ઉમરાઓ પોતેબી વારેવાર ખાહોમાંડે લડાઈ કરતા હતા. હાલનાં વખતમાં પણ ઈંગલંડનાં મુસાફરને કેટલાંએક પુરાંનાં શેહેરોમાં ઉપલા બારનોનાં કીલ્લાઓની ભાગી પડેલી નીશાંજો દેખાએછે. જેમ જગોએ જગોએ વસતી વધતી ગઈ તેમ તાંહાં શેહેરો બતતાં ગયાં, અને જેમ હુંનર, ધંધાં અને વેપારની જડ નખા તી ગઈ, તેમ કેટલાંએક શેહેરોનાં લોકો એટલાતો દોલતમંદ થવા લાગ્યા, કે તેઓએ પોતાનાં બારનો અથવા ઉમરાઓને અને પાદશાહોને નાંછાની રકમો આપીને કેટલાંએક હક મેલવીઆ અને પોતાનાં બારનોથી છુ રા હક ભોગવવા લાગ્યા. એ પરમાણુ થયા પછી પાદશાહોનાં કારણસર જે મોટી સભા બોલાવીઆમાં આ પતી હતી તેમાં જે શખસોએ ઉપર જણાવીઆ મુજબ છુરાપણુ મેલવીઈં હુંતું તેઓને પણ "સીટીજનસ તથા બરજેસીસ" એટલે શેહેરી દાખલ તેડીઆમાં આવતા હતા. "ફરી હોલરસ" એટલે જેઓ કોઈની તા બેદારી વગર જમીન ફરાવતા હતા, તેઓ પોત પોતાની અંદરથી ખુખીઅ શખસોને સુંડી કાહાડતા હતા અને તેઓને "નાંઈટસ આવ ધી શાએર" કરીને કેહતા હતા. એઓ પણ તે સભામાં જતા હતા અને પાદ શાહની તરફથી આમ્મિપત વમુજ કરતા હતા. આ કાએદો ઈંગલંડની રાનધાંણીમાં કહા એકડસ વખતથી લાણુ પૂડીએછે તે કહી શકાતું નથી, તોપણ પાદશાહા તરીજત હેનરીનાં વખતમાં રાજની મોટી સભામાં બીરા જવાને સાચુ દરએક પરગણામાંથી બે નાંઈટસ, તથા દરએક શેહેરમાંથી બે "સીટીજનસ" તથા દરએક બરે માંથી બે "બરજેસીસ" સુંડી કાહાડવાનો પાદશાહનાં પરધાંનોની સહી સાધનો હોક્રમ થાયો હતો, હુંતું આ પણ જોયામાં આવેછે. પાદશાહા તરીજત એડવરડનાં વખતમાં જે કોઈ ધારા બનીઆ હતા તે ઉપલી સભાની મસલતથી થાયા હતા એમ લખીઆમાં આવીઈં હુંતું, અને પાદશાહી સનદથી તે સભાને "ઈસટેટ આવ ધી રેલમ" એટલે રાજનો ભાગ ગણીઆમાં આવીએ હતો. એજ પાદશાહાનાં રાજનાં પચીસમાં વરશમાં હેવો થે દાવ કરીઆમાં આવીએ હતો કે, કોઈબી રીતનો કર અથવા દાંમ અથવા મદદ, આરમ બીરાપસ, અરલમ, બા રનસ, નાંઈટસ, બરજેસીસ તથા દેશનાં બીજા "ફરીનેન" એની રાણ ખુશી વગર હેવો નહી. એ પરમાણુ આમનાં લોકોનો પણ અખતીઆર દેશનાં રાજ કારભારમાં દાખલ થયો હતો, અને આ સફા વાંચનાંરો એને હવે સમજ પડશે કે, હમણા હાઉસ આવ લારડસ તથા હાઉસ આવ કાંમનસની સભાઓએ તેમની ઉ તપંતી કેમ થાઈ હતી. ઉપર જણાવેલી મોટી સભામાં જેમ હમણા ઉમરાઓ તથા કામનસો જુદા બેશેછે, તેમ હુંતું નહી, પણ પાદશાહને બારનોએ સું આવપણું, અને કાંમનસોએ સું કર આપવા, તે તેઓ પોત પોતા માં જુદી રીતે ચેડવતા હતા. બાકી જે બીજા ધારા તેઓ બનાવતા હતા, તે આમાં દેશને એક સરકી રીતે લાગતા હતા. હાલનાં વખતમાં દેશમાં સું કર નાંખવા તે વીશેની સપળી ગેડવણુ હાઉસ આવ કાંમ નસની સભામાંજ થાએછે. વલી ઉપર જણાવેલી મોટી સભા હમણાની આફક જરુક બેસતી નહી હતી. પા દશાહને જરે નાંછા બિઈતાં હોએ તારેજ બોલાવીઆમાં આવતી હતી, અને તે મતલબ પાર પડી કે તે સ ભા બરખાસત કીધામા આવતી હતી, પણ આગલી સભાઓની આફક જરે પાદશાહાને નાંછા બિઈએ, તારે લોકો ઉપર કોઈબી રીતનો કર નાંખવાની આગમજ પાદશાહાની પાસેથી કેટલાંએક કાએદા બરેલા ધારા બં પાવીઆમાં આવતા હતા. આસતે આસતે આ પારલામેન્ટનો અખતીઆર કેમ વધતો ગયો તેની તવારીખ

લખવામાં તો પુસતકો ભરાયે, પણ એ સભાની તરફથી પરજને કાએદા દારક કેવા ભારી હુકો મેલવીઆ માં આવીઆછે, તે નીચે જણાવેલી હુકીત ઉપરથી મારું મ પરજો.

ગરેટ બીરીટન તથા આયેરલંડનાં રાજની' દરએક પરજને છુટાપછુટે. જે છુટાપછુ પાદશાહનેછે, તે સહથી ગરીબ ખેડુત તથા ક્ષીરને પણછે. કોઈબી શખસને ગોલાંમ દાખલ વેચી શકાય નહી, અથવા કોઈ નેબી અદાલતનાં ઇનસાફ વગર મારી નખાય નહી, તથા દેશનીકાલ કસાય નહી તથા તેને બંદીવાન તથા હરે ક રીતની શજ કરી શકાય નહી. દેશનાં જે ભાગમાં અથવા જે ઠેકાણે રેહવાની તેની મરજ હો એ તેમ કરવાને તેને છુટછે તથા તેનાં માલ મતાને કોઈથી હાથ લગાડી શકાય નહી. પાદશાહને તથા પારલામેન્ટની સભાને અરજ કરવાને તેને હુકછે અને જે ઇનસાફ તે માંગે તે તેને નાં પાડી શકાય નહી. જો કોઈ શખસને વગર દારણે કેદ કરીઆમાં આવીઓ હોય તો “હેબીઅસ કારપસ આદર” નાં નાંમીયા ધારાથી તે અદાલતમાં આવીને હુગાડી રીતે તેને કેદ કરવાનું કારણ જાણવાંનો હુકછે અને જો તેને અનધરની રીતે કેદ કરીઆમાં આવીઓ હોય તો ઇનસાફની અદાલતનાં હાકમથી તેને છુટી કરીઆમાં આવેછે. “બીલ આવ રાઇટસ” નો નાંમીયો ધારો પાદશાહ બીજા જેમને તખ્ત છોડીઆ પછી વીલીઅમ અને મેરીનાં રાજમાં પચાર થાયો હતો, તે ધારાની ખુબીથી પારલામેન્ટની આપઅખતીઆરી અને સત્તાને રદખેતનાં છુટાપછુનો નીચે જણાવીઆ પરમાણે બંદોખસત થાયો હતો.

૧ હું—પારલામેન્ટની સભાની મસલત લીધા'વગર પાદશાહ જે કાંઈ ધારા અટકાવવા માંગે અથવા અમલમાં લાવવા માંગે તે રદછે.

૨ જું—કેટલુંએક થાયું પાદશાહો પોતાની મરજમાં આવે તાહરે ધારાઓ અટકાવેછે તથા અમલમાં લાવેછે, તે ઇનસાફથી ઉલટું અને રદછે.

૩ જું—પાદશાહ બીજા જેમને “કોરટ આવ હાઈ કમીશન” ની અદાલત ઉભી કીધીછે તે ધણી નુકશાનકારક અને ઇનસાફથી ઉલટીછે.

૪ થું—પાદશાહનાં અથવા તાજનાં કારણસર પારલામેન્ટની સભાની મસલત વગર રદખેત પાશેથી નાંણુ કહુડાવવું ઇનસાફથી ઉલટુંછે.

૫ મું—પાદશાહને અરજ કરવાનો રદખેતને હુકછે, અને એ પરમાણે અરજ કરવા ઉપરથી જે કાંઈ શજ થાયે તે ઇનસાફથી ઉલટીછે.

૬ હું—સુનેહના વખતમાં પારલામેન્ટની સભાની મસલત વગર દેશમાં નેહું લશકર ઉઠું કરવું અથવા રાખવું ધારાથી ઉલટુંછે.

૭ મું—રદખેતનાં સઘળા લોકો જેઓ પરાટેસતન્ટ હોયે તેઓને પોતાનાં બંધાવને સાડ પોતાની હાલત તથા ધારા સુજબ હયીઆર રાખવાની છુટછે. (પાછલથી આ ધારો રોમન કેથેલીક લોકોને પણ લાગુ પાડીઆમાં આવીઆછે)

૮ મું—પારલામેન્ટની સભાનાં અધીકારીઓ સુંટી કાહાડવાનું કાંમ કોઈબી બંધાણ અથવા અટકાવ વગર રાખવું

૯ મું—પારલામેન્ટની સભામાં મેલવાનાં અને તકરાર કરવાનાં છુટાપછા વીશે કોઈબી બીજા અદાલતમાં કશું પુછાઈ શકાય નહી.

૧૦ મું—કોઈની પાસેથી અગત કરતા વધતો દંડ લેયો નહી, તથા અગત કરતાં કેદની વધતી શીખ સા કરવી નહી, તથા કોઈને ઘાતકી તથા જરૂર કરતાં વધતી શીખસા કરવી નહી.

૧૧ મું—જુરો અથવા પંચને કાએદા પરમાણે થેડવવા અને જેઓની ઉપર તાજની સાહાંમણે

રી તેઓને માફ કરવાનો તથા શજા કરી કરવાનો અપતીઆર તેનો છે; ઇનસાફ અને માનનો ખુલ પાયો તે છે; ઉમરાઓનાં હોધા તથા બીજા માન ભરેલા એલકાઓ તે આપી શકે છે; લશકરી તથા ગોંધખાતાંની આ કરીવાલાઓને ઇમાનદારીનાં બદલામાં માનની નીશાણો, જમકે નાંઈદહુડનો ખેતાખ તથા કરાસીસ, રઠારસ, અને માન આપીઆમાં આવે છે, તે સધળું તે આપે છે, અને કોઈબી બીજા દેશનાં પાદશાહો આ દેગની પર બને કોઈબી ખેતાખ અથવા માન આપીએ હોય, તે તેની રજા વગર લેવાએ અથવા પેહરાએ નહી. લગ કરમાં તથા વાંહાંજી ખાતામાં સધળા હોધા આપવાનું તેનાં હાથમાં છે. પારલામેન્ટની સભા બરખાસત કરવાનું અને નવી સભા તેડવાનું તેનાં અપતીઆરમાં છે. સધળી રીતે રાજને માંધે તે છે; ધરમની બાબદમાં પણ સરવેધી વડાપણુ તેનું છે. વાંહાંજીની ફોજ અને લશ્કર ખાતાં ઉપર પણ વડાપણુ તેનું ગણાય છે. પોતાનાં રાજની તરફથી બીજાં રાજો ખાતે એલચીએ મોકલવાનો તથા બીજા રાજનાં એલચીએ પોતાનાં રાજમાં દાખલ કરવાનો હક તેનો છે. લડાઈ અને સુલેહ કરવાનો, તથા બીજાં રાજો સાથે કોલ કરાર કરવાનો તથા પોતાની રદઅતનાં ઉપીઓગને સાફ સીકા પાડવાનો હોઈમ કરવાનો અપતીઆર તેનો છે. પારલામેન્ટની બંધે સભાએ કોઈ ધારો પશાર કરીએ હોય, તે રદ કરવાને તેને અપતીઆર છે, પણ તે ધારા વીધે તકરાર કરવાનો તેને હક નથી, તે હંમેસા જ એસે તે પોતાનાં પરધાનોની મારફતે બાયે છે. આ સુખીઅ અને બીજા જે કાંઈ હકો છે તેને “પ્રીરાગ્રેડીવસ આવ ધી કરાઉન” એટલે “પાદશાહનાં હકો” કહે છે.

ઈંગલંડની રાજધાંણીનાં કામેદા મુજબ, પાદશાહ અથવા રાંણીએ પોતાનાં પરધાનોની મારફતે રાજ ચલાવવું જોઈએ, અને પારલામેન્ટની સભાને તથા દેશનાં લોકોને, તે પાદશાહ અથવા રાંણીનાં કાંમ વીધે તેઓએ જવાબ આપવો પડે છે કાંએ જ કાંઈ કાંમ પાદશાહ કરે છે, તે તેઓની સલાહથી કરે છે. પરધાનો જો પોતાનાં કાંમની પસંદગી પારલામેન્ટની સભાની તરફથી નહી મેલવી શકે, તો તેઓથી વધારે વાર ટકી શકાય નહી. આજ કેટલીએક મુદત થાઈ પરધાનોનો સધળો આધાર હાઉસ આવ કાંમનસની સભા ઉપરજ અટકી રહેઓ છે. પાદશાહ અથવા રાંણી પોતાનાં પરધાનો ચેડવે છે, પણ જરૂર તે પરધાનોનો સધળો આધાર પરજની તરફથી મુંટી કાહાડેલા વકીલો ઉપર રહે છે, તાહરે બરાબર જોઈસુંતો પરધાનો પણ લોકોની તરફથીજ ઘટે છે. મોટા પાદરીઓ, નેઆએધીસો તથા દરબારનાં મોટાં અમલદારોને પાદશાહ અથવા રાંણી પોતે ચેડવે છે. લશ્કર તથા વાંહાંજી ખાતાનાં દરએક અમલદારનાં “કમીશન” ઉપર તે નાંમદારની શહી હોય છે. પણ તેઓ પોતાનાં હોધાને લાએક છે કે નહી તથા પોતાનું કાંમ કેવી રીતે ચલાવે છે, તે વીધેનો જોખમ પરધાનોને માંધે રહે છે, તેથી સધળા હોધાએ અપસવાનું કાંમ ખરેખર તે પરધાનોનાં હાથમાં રહે છે, અને જોએ ને પરધાનો નેમે છે તેમને હંમેસાં રાંણી અથવા પાદશાહ બાહાલ રાખે છે.

પરધાનો અથવા પારલામેન્ટની સભા પાદશાહી હકની વચમાં પડે અથવા તેમાં હરકત કરે, તો તે પરધાનોને બરતરફ કરવાને અને પારલામેન્ટની સભાને બરખાસત કરવાને પાદશાહને હક છે. જો પારલામેન્ટમાં એકુ ટોલકી, પાદશાહ અથવા પરધાનો જે કાંઈ પરજનાં ફામેદાને સાફ કરવા ધારતા હોય, તેમની વીરૂધ થાયે તો, તે પારલામેન્ટની સભા બંધ કરી, બીજા વકીલો મુંટી કાહાડવાને દેશનાં લોકોને જોગ વાઈ આપીઆમાં આવે છે, કે જોથી તે બાબદ ઉપર પરજનો વીચાર મારુમ પડે. જો પાદશાહ અથવા પરધાનો પારલામેન્ટની સભાની અને પરજની વીરૂધ થાયે તો, દેશનાં રાજકારભારનો ખરમ તેઓ આપે નહી, અને તાહરે તે અંતગમતા પરધાનોને બદલવાની પાદશાહને ફરમ પડે છે. એ પરખાણનાં સાધા મારો અસતથી તથા અપતીઆર વેહુઆપી, એક ભાગ બીજા ભાગનાં હક ઉપર હોમતો કરી શકતો નથી, અને સધળી તરફથી એક એકની ઉપર લાભકારક અટકાવ તથા અમર થાયે છે, અને તેથી કરીને આ રજા છુટા પાણાં, સુખાં, અને પોતાનાં પાદશાહ તરફ વફાદારીમાં સડથી સારસ વખણાયે છે.

આગળ વખતોમાં પારલામેન્ટની સભાની તરફથી જે કર થેડવીઆમાં આવતા હતા, તેથી ઉપલ તી આવેપત સઘળી પાદશાહીને હવાયે ફરીઆમાં આવતી હતી, અને તેમાંથી તે પોતાની દરબારનો તથા વાંહાંણુ ખાતાનો અને ગાંઠ ખાતાનાં લશકરનો ખર્ચ કરતો હતો. દેશનાં જુદા જુદા ભાગમાં પાદશાહી જમીનો જેને “ કરાંઉત લાંનડસ ” કરી કેહતા હતા, તેની ઉપલ પણ તેનાં ખજાનોમાં જતી હતી. પણ હાલનાં વખતમાં એ સઘળી આવેપત એક એકડી કીધેલી પુંજ જેને “ ફ્રંનસાલીરેટડ ફંડ ” કરી કેહછે; તે માં-દાખલ કરીઆમાં આવેછે, અને પછી તેની અંદરથી નીચે જણાવીઆ પરમાણે ખર્ચ કરીઆમાં આવે છે. એ પુંજ મધેથી સરકારનાં કરનનું વીઆજ આપીઆમાં આવેછે તથા હાલમાં રાંછીને તેનાં તાજનાં ખર તળા મુજબ ખર્ચ રાખવાને તથા ધરના ખર્ચને સાડ નીચે જણાવીઆ પરમાણે એક મોટી રકમ મહેટે.

એ નાંમદારને સઘળા મહીને દર વરસે (૩૮૫૦૦૦) પાંઉનડ અથવા (૩૮૫૦૦૦૦) આરતીશ લાખ પચાસ હજાર રૂપીઆ મહેટે, તે મધે નાંમદાર રાંછીની “ પરીવી પરસ ” એટલે ખાંનગી ખર્ચનાં (૧૦૦૦૦૦) છ લાખ રૂપીઆ; ઘેર ખાતાનાં અમલદારોનાં પગારનાં તથા એકા મુસારાનાં (૧૩૧૦૦૦૦) તેર લાખ, દશ હજાર રૂપી આ; ઘેર ખર્ચનાં (૧૦૨૫૦૦૦) સત્તર લાખ, પચીસ હજાર; રાએલ બાંઉનટી તથા બીજા અગતનાં ખર્ચ નાં (૧૩૨૦૦૦) એક લાખ, બતરીસ હજાર; એકા મુસારાનાં (૧૨૦૦૦) બાર હજાર; પરચુટન (૮૦૬૦૦) હેંરી હજાર અને ચારશો રૂપીઆ. રાંછીનાં ભરથાર પરીનસ કાંનસરટને પણ દર વરસે મોટો લવાજમો મહેટે. પરધાંનોનાં તથા નેઆધીસોનાં તથા બીજા અમલદારોનાં પગાર પણ એન ફંડમાંથી આપીઆમાં આવેછે, અને પછી તે મધેથી જે બાકી રહેછે, તે સરકારી ખજાનોમાં આપીઆમાં આવેછે, તેમાંથી વાંહાંણુ ખાતાનો તથા લશકર ખાતાનો તથા ગાંઠ ખાતાનો ખર્ચ કરીઆમાં આવેછે.

પાદશાહી અથવા રાંછીના હકની બાબત પુરી કરીઆ આગમજ, તેઓનાં કુટુંબને લગતી નીચે લખે લી બીનાં જણાવવી અગતનીછે. તખત ઉપર પાદશાહી હોએ તે તેની રાંછીને, અથવા તખત ઉપર રાંછી હોએતો તેનાં ભરથારને “ રાએલ કાંનસરટ ” કરી કેહછે. એ રાએલ કાંનસરટને રાજ કારભારમાં કસો ઈલા કો નથી, તેઓ તાંજની પરજ દાખલ ગણીઆમાં આવેછે, અને રઇએતનાં બીજા કોઈથી શખ્સની આક્ર કો નથી, તેઓ તાંજની પરજ દાખલ ગણીઆમાં આવેછે, વગર પરજેલી અસતરી કોરટમા પોતા ને નામે ફરીઆદી કરી શકે તથા તેની ઉપર ફરીઆદી ચાલી શકે, તેમ રાંછીને પોતાને નામે ફરીઆદી કરવાનો હકછે, તથા તેના એકલાં ઉપર ફરીઆદી થાઈ શકે, અને તેટલા વાસતે તેનાં પોતાનાં જુદા વકીલ હોએછે. જમીન વેચાતી લેવાનો તથા વેચવાનો તેને હકછે. તે પોતાનાં ભરથાર પાસેથી અખગેસ લઈને પછી પોતાનું વસીઅત કરી ગમે તેને આપી જાએ. એ સઘળા હકો ઈંગલંડનાં ધારા પરમાણે બીજા પરજેલી અ સતરીએને મલતા નથી. પાદશાહીની આક્ર તેના સરીરને પણ જીવરોગવાર સમજ કોઈ તરેહની નુકશાંની કરીઆમાં આવી શકે નહી. પાદશાહી અથવા રાંછીનો વડો છોકરો હંમેસાં ગાદીનો વારસ હોએછે તેને પરીનસ આવ વેલસ તથા અરલ આવ એસટરનો ખેતાબ મહેટે અને ડીકેક આવ કારનવાલનાં ખેતાબ સા યે જનમેછે. તેને ડીકેક આવ રાયસે તથા યોનેચાલ આવ સ્કાટલંડનાં ખેતાબો પણ છે. તેને અને તેની બધીને અદાલતથી પનાહ મહેલી હોએછે. જે વડો છોકરો મરણ પાંમે, તો તેનીથી ઉતરતો છોકરો પરીન સ આવ વેલસ તથા અરલ આવ એસટર યાએછે, પણ ડીકેક આવ કારનવાલ નહી. પાદશાહી અથવા રા છીની વડી છોકરીને પરીનસેસ રાએલ કરીને કેહછે. એને પણ અસુખ અદાલતથી પનાંહ મહેલી હોએ છે, કારણકે જે કોઈ છોકરો નહી હોએતો, તે ગાદીનો વારસ યાએછે. પાદશાહી કુટુંબનાં બીજાં છોકરાઓ ને ધારાથી કોઈ બીજા ચોક્કસ હક છે નહી. તેઓને ખરતમો ડીકેક કરતા વધતો ગણાએછે અને પાદશાહ

તરીખ જ્ઞાનનાં રાજ્યમાં બંધાએલા “ રાજ્યે ખોરીએનં, આકટ ” નામનાં ધારાથી પાદશાહાની ખરજ એલ વીઆ વગર તેઓથી કોઈની સાથે પરણાએ નહી. પણ તેમાં હેવું થેડેવુંકે કે, પચીસ વરસની ઉમર થયા પછી “ પાદશાહા બીજા જાનની તોખંમનાં કોઈની શાહાજદા અથવા શાહાજદીઓ પચીસ વરસની વયેમાં આવીઆ પછી કોઈની સાથે પરણવાની ઈલા કરે, તો તે વીશેની પાદશાહાની પરીવી કાંઉનસલની સલાને બાર માસ આગમનથી ખબર આપવી, અને તેટલી મુદતની અંદર તે લગન વીશે પારલામેન્ટની સલા વાંધે નહી લીએતો, તે શાહાજદા અથવા શાહાજદીએ પાદશાહાની ખરજ લીધા વગર પોતાને પસંદ પડતાં લગન કરી શકે. ” જે શાહાજદીઓ પારલામેન્ટનાં શાહાજદાઓ સાથે પરણી હોએ, તેઓનાં કુરબાને આ ધારા લાગુ પાડીએ નથી.

આગલ નજાવીડંકે કે કોઈની કાંબને સાડ પાદશાહા અથવા રાંણીને માંથે જોખંમ નથી, માટે આ જે સલાહ આપનાંસ કોણે તે વીશે આ નમાએ નાપાવવું જોઈએ. રાંણીને સલાહ આપનાંરી સઉથી સુખીઅ સલાને “ પરીવી કાંઉનસલ ” કરી કેરે. એ સલાનાં અધીકારીઓની સંખીઆ વીશે હદ રા ખીઆમાં આવી નથી અને હરેક “ પરીવી કાંઉનસલર ” ને રાંણી પોતાની નજરમાં આવે તાહરે તેમાંથી ખરતરફ કરી શકે. પરીવી કાંઉનસલર તે હોવો સલાધીન લેતી વેલાએ નીચે નજાવેરી બાબરા સબંધી સોગં દ લીએ. ૧ હું—રાંણીને પોતાની સઘળી શક્તી અને હાહાપણથી સલાહ આપવી; ૨ જું—કોઈની રીત નો પીઆર, આહા, ગરમ, શક, અથવા ધાસતી વગર રાંણીનાં માંન અને પરજનાં કલીઆંત તરફ નેગાહ રાખી, રાંણીને સલાહ આપવી; ૩ જું—રાંણીની સઘળી મસલત છુપી રાખવી; ૪ થું—લાંચ લેવી નહી; ૫ થું—તે સલામાં જે કાંઈ થેડાવ થાએ તેને મદદ કરવી અને ટેકો આપવો; ૬ હું—તે હરાવથી જે કોઈ ઉલટા ચાલે તેનો અટકાવ કરવો અને છેલ્લું પોતાની રાંણી તરફ જે કાંઈ સાડ કરી શકાએ તે કરવું ત થા જે કાંઈ સારી સલાહ આપવી રીશે તે આપવી. પણ આ પરીવી કાંઉનસલનો અખતીઆર કેટલીએક મુદત થાઈ ઓછો થાયો. ખરીદીસ સરકારનાં બાહરનાં સ્વસથાનોમાંથી તથા “ આડમીસાલરી ” તથા “ ઈ કલિઅસાદીકલ કોરટો ” માંથી જે મુકદમાં છેલલી વાર ઈનસાફને વાસતે આવે, તે એ સલામાં જે શ ખસો નેઆએ શાસતરથી વાકેફ તેઓની કમીટી મુકવે, અને એ સલાનું અસલ કાંમ જે રાજકારનાર ચલાવવાની બાબદમાં સલાહ આપવાનું હતું, તે એ સલાનો એક જુદોઅ ભાગ જેને “ કેઆબીનેટ કાંઉનસલ ” કરી કેરે અને જેમાં રાંણીનાં પરધાનો હોએ, તે સલા ચલાવે. આગલા વખતમાં પરીવી કાંઉનસલ નાં જે અધીકારીઓની ઉપર પાદશાહા વધારે બરોશો રાખતા હતા તેઓને મસલતને વાસતે તે પોતાની “ કે આબીનેટ ” એટલે એરડામાં બીજાઓથી હલાએદા બોલાવતો હતો, તે ઉપરથી એ આગેવાન અધીકારીઓ પરધાનો ગણાતા હતા, અને તેઓની સલાને “ કેઆબીનેટ કાંઉનસલ ” તું નાંમ મલીડંકે, પણ રાજનાં મુલ કાએદા પરમાણે પરીવી કાંઉનસલ અને કેઆબીનેટ કાંઉનસલનાં અધીકારીમાં ફેસો ફરક નથી. પ રીવી કાંઉનસલર પોતાનાં નાંમની સાથે “ રાઈટ હાંનરેબલ ” નો ખેતાબ રાખી શકે. કોઈ કોઈ વખતે એકસ બાબદસર પરીવી કાંઉનસલની સલાહથી કેટલાએક હાકમ કરવાને સાડ રાંણીને પારલામેન્ટની સલા ની તરફથી અખતીઆર મળે.

પાદશાહા અથવા રાંણી જે ગાદી ઉપર હોએ, તે પોતાનાં પરધાનો થેડેવે અથવા કોઈ સુખીઅ ગર હસથને પરધાનો થેડવાનો અખતીઆર આપે, પણ આગલ કહીડંકે તેમ પરધાનોની હરેક ટોલકીથી પાર લામેન્ટને સલામાં પોતાની તરફમાં વધતાં મત રાખીઆ વગર ટકી શકાએ નહી, તેથી હંમેસાં તે સલા માં જે ધણીની તરફ વધતા અધીકારીઓ હોએ તે ધણી સુખીઅ પરધાન થાઈ પોતાનાં ફેસો તથા મદદ ગારોમાંથી બીજા પરધાનો થેડેવે, અને પાદશાહ અથવા રાંણી હંમેસાં જે ધણીની તરફ એ પરમાણે વધતા

અધીકારીઓ હોય છે, તેનેજ પરધાનો ઘેડવવાનું કામ સોંપે છે. પરધાનો નીચે નજીવીયા પરમાણુ હોય છે. ફરસટ લારડ આપ ધી તરેનરી.—આ હોધો હમણા ઘણુ કરીને યુખીઅ પરધાન લીએ છે.

લારડ હાઈ માંનસેલર.—એ અમલદાર રાજની મોટી મોહોર રાખે છે તથા પરધાનોને ધારાની બાબતમાં સલાહ આપે છે.

લારડ પેરેસીડેન્ટ આપ ધી કાઉનસલ.

પોસ્ટ માસતર જનરલ.

લારડ પરીવી સીલ.—એ હોધેદાર સઘળા દસ્તાવેજો ઉપર મોહોર કરે છે.

સકરેટરી આપ રેટ ફાર ફારેન આફેરસ.—એ હોધેદાર પારકા રાજવાલાઓ સાથે સંવેશા ચલાવે છે. સકરેટરી આપ રેટ ફાર ધી કાલોનીસ.—સવસથાનોનાં રાજકારભારની બાબતમાં એ હોધેદાર સઘળી તકેદારી રાખે છે.

સકરેટરી આપ રેટ ફાર ધી હામ ડીપાર્ટમેન્ટ.—ગરેટ બરીટન તથા આયેરલંડનાં રાજકારભારની બાબતો આ હોધેદારને હસ્તક છે.

સકરેટરી આપ રેટ ફાર ધી વાર ડીપાર્ટમેન્ટ.—આ હોધેદાર લડાઈ ખાતાંનો સઘળો કારભાર ચલાવે છે.

સકરેટરી આપ રેટ ફાર ઈનડીઆ.—આ હોધેદાર હિંદુસ્થાનને લગતો કારભાર ચલાવે છે.

માંનસેલર આપ ધી એક્સચેન્જર.—આ હોધેદાર દેશની આયોજિત તથા ખરચની બાબતમાં પારલામેન્ટની સભાની આગલ હુસાબ રજુ કરી તે બાબતમાં સઘળી ગોઠવણ બતાવે છે.

માંનસેલર આપ ધી રુચી આપ લાંનકાસ્ટર.

ફરસટ લારડ આપ ધી આડનીરાલટી.—વાહાંણ ખાતાંનાં લશકરનો સઘળો કારભાર આ અમલદારના હસ્તકમાં થાય છે.

પેરેસીડેન્ટ આપ ધી બોરડ આપ તરેડ.—આ હોધેદાર દેશનાં ધંધા તથા વેપાર અને તેવી બીજી

સઘળી બાબતો ઉપર ધીઆંન આપે છે.

એ ઉપરાંત બીજા નાંમીયા શખસો જેઓ રાજદુઆરી કાંમમાં મોહોરગારી અથવા વગરે વાસતે નામી આ હોય, તેઓ જે પરધાનોનાં મદદગાર હોય, તેમને પણ કેઆબીનિટ કાઉનસલનાં અધીકારી ઘેડવીયામાં આવે છે. પરધાનો હાઉસ આપ લારડસ અથવા હાઉસ આપ કામનસના અધીકારીઓ જેઓ, તેઓ વગર બીજા કોઈથી એ હોધા લેવાયે નહી. બીજા કેટલાએક ઉતરતા હોધા છે, તે પણ પરધાનોની સાથે બદલાયા કરે છે. પરધાનો જરે પોતાનો અખતીઆર લીએ છે તારે તેઓ કોઈ ચોક્કસ રીતે રાજ ચલાવવાને બંધાયે છે. વહી પારલામેન્ટની સભામાં તેઓથી જુદી રીતનો વીચાર ધરાવનારાઓની પોતાની ટોલકી હોય છે, તેઓ હંમેસાં પરધાનોનાં સઘળા કામો બારીકીથી તપાસે છે અને તે ઉપર તે સભામાં ભારી ચક્રચારો કરે છે. પરધાનોની સાહામજીની ટોલકી “આપોજશન” કરી કેહે છે અને તેઓ હંમેસાં જેઓ અખતીઆર ધરાવતા હોય, તેઓને શીખ ચલાવતી ફરજ પારે છે, અને એ પરમાણુ હંમેસાં પારલામેન્ટની સભામાં જે એ ટોલકી હોય છે, તેથી દેશને ઘણું ફાયદો થાય છે અને કોઈથી કોઈ રીતે આડું ચલાવું નથી. એ ગોઠવણની ઇંગલંડનાં રાજની એક ખુબી છે. જેઓ હાઉસ આપ કામનસમાં પરધાનની ટોલકી વાલાઓ હોય છે, તેઓ સ્પીકરની જમની બાજુની બેઠક ઉપર બેસે છે અને આપોજશન અથવા સાહાંમતી બાજુવાલાઓ તેની ડાબી બાજુની બેઠક ઉપર બેસે છે. એ સભામાં જુદા જુદા વીચાર ધરાવનારી ટોલકીમાં, જેઓ દેશનાં ધારા તથા રીત ભાંતમાં શુધારો કરવાને હંમેસાં ખંની હોય છે, તેઓને “લીબસ” અથવા “લીબ રલસ” કરી

કેહેછે; જ્યો આગલા ધારા અને રીત ભાંતને જમ અને તેમ જાલવવાને ખંતી હોયેછે, તેઓને “ટોરીસ” અથવા “કંનસરવેટીવસ” કેહેછે, અને વલી કેટલાએકો જ્યો એકદંત ઉલટ પાલટ કરી નાંખવાને વાસતે હં મેસાં ઉતાવલા થાયેછે, તેઓને “રાડીકલસ” કેહેછે. પણ આ ટોલીઓમાં હવે કોઈ એકસ કાએદો નહો નથી. જે ટોલી અખતીઆરમાં હોયે, તેણે દેશની વધતી હાલત પરમાણે વધારે શુધરાઈનાં ઉપાયો કરવા પડેછે, અને ગમે તે ટોલીઓ અખતીઆરમાં હોયે, તોપણ લોકોનું માંગું તે લોકોથી નાં પાડી શકાયે નહી, નહીતો લોકોનાં અવાજ તરફ નેગાહ રાખી પારલામેન્ટની સભાનાં અધીકારીઓ તેઓની વીરૂ જાયે તો તેઓનો અખતીઆર ન્યા વગર રહે નહી.

ઇંગલંડનાં રાજની “થરી ઇસ્ટેટ” માંથી “ફરસ્ટ ઇસ્ટેટ” ઇમાને પાદશાહી અથવા રાણીનાં હ ક અને અખતીઆર વીશે અ્યાંન કરીઆ પછી, હવે “સેકંડ ઇસ્ટેટ” ઇમાને “હાઉસ ઓવ લારડસ” નું અ્યાંન કરીએ છઈએ. ઉમરાઓની સભા પેહલે વેહેલી કેમ ઉભી થાઈ, તે વીશે આગલ સંમજવીઆમાં આવીકેછે. ઇંગલંડ, આયેરલંડ તથા સ્કોટલંડનાં રાજ એકઠાં મલીઆં, તેની આગમજ તે દરએક ખુલકની પોતાની પારલામેન્ટની સભા હતી, અને તાહરે તેઓની “હાઉસ ઓવ લારડસ” ની સભા જુદી જુદી હતી, પણ હમણા એકઠાં મલેલાં રાજની એકજ પારલામેન્ટની સભાછે, તેથી સ્કોટલંડ અને આયેરલંડનાં ઉમરાઓમાંથી કેટલાએકને ચુંટી કાઢાડીને હમણાનાં હાઉસ ઓવ લારડસમાં બેસવાનો હક આપીઆમાં આવીઓછે. સ્કોટલંડ તથા આયેરલંડનાં જે ઉમરાઓને હાઉસ ઓવ લારડસની સભામાં બેસવાનો હક નથી, તેઓને ઉમરાઓ દાખલ બીજા સઘળા હકોછે. સ્કોટલંડનાં નવા ઉમરાઓ હવે કરીઆમાં આવતા નથી, પણ આયેરલંડનાં તરણ ઉમરાઓની જગા ખાલી થાયે, ઇમાને તરણ ખેતાઓ ધરાવનારાઓની ઓલાદનું કોઈ નહી ર હેલે હોયે, તો પાદશાહી અથવા રાણીને એક નવો ઉમરાવ કરવાનો હકછે. એકઠાં મલેલાં રાજનાં ઉમરાઓ ની સંખીઆની હદ નથી. પાદશાહી અથવા રાણીની મરજમાં આવે તેટલા શખસોને તે ખેતાઓ આપી શકેછે, અને જેમ જેમ તે માંનને લાયક શખસો નીકળેછે, તેમ તે માંન આપીઆમાં આવેછે, તેથી ગરેટ બરીટનનાં ઉમરાઓની સંખીઆ હમેસાં એક સરકી રેહતી નથી. સને ૧૮૫૮ નાં વરસમાં છપાએલા હસાબ ઉપરથી હેવું જોયામાં આવેછે કે, તે વરસમાં હાઉસ ઓવ લારડસમાં નીચે નણાવીઆ પરમાણે ઉમરાઓ હતા. ૨, ડીક પાદશાહી ખાનદાનનાં; ૧૯, ડીક બરીદીસ ખેતાખનાં; ૧૯, મારકુઈસ; ૧૦૭, અરલ, ૨૧, વાઈકાઉન્ટ; ૧૯૫, બારન, ૨૮, ઉમરાવ આયેરલંડનાં; અને ૧૬, ઉમરાવ સ્કોટલંડના. એ સભામાં ઇંગલંડનાં કેટલાએક મોટા પાદરીઓને પોતાના હોધાની ખુખીથી બેસવાનો હકછે, તેના ઇંગલંડ અને વેલસ નાં ૨, આરચ બીશપ તથા ૨૪, બીશપ અને ૧, આરચ બીશપ અને ૩, બીશપ આયેરલંડનાં મલી, ઉપલાં વરસમાં હાઉસ ઓવ લારડસમાં ૪૩૭ અધીકારીઓ અથવા ઉમરાઓ હતા.

“હાઉસ ઓવ લારડસ” માં ઉમરાઓ ગેરહાજર રહી, બીજા ઉમરાવની મારફતે ખત આપી શ કેછે. ઉમરાઓને સઘળી વખતે પાદશાહી અથવા રાણીની મુલાકાત લેવાનો હકછે. ઉમરાઓના હકને લ ગતો કોઈબી ધારો પસાર કરેલા હોયેતો, તે પેહલલાં હાઉસ ઓવ લારડસની સભામાંથીજ નીકલેલા જોઈએ, અને કોઈ ખેતાખનાં વારેસોમાં તે ખેતાખની બાબદમાં કોઈ વાદો નીકલીઓ હોયે, તો તેના મુકારો તે સુ ભાનેજ સોદીઆમાં આવેછે. ઉમરાઓને કરજને સાઝ પકડી શકાયે હાહી. જે હાઉસ ઓવ કાંમનસની સભાએ કોઈ શખસની ઉપર કોઈ અનેઆ મેલીઓ હોયે, તો તેની તપાસ હાઉસ ઓવ લારડસ કરેછે, અ ને કોઈબી ઉમરાવ ચોરીના અથવા બલવો કરવાના અનેઆમાં આવીઓ હોયેતો, તેની તપાસ પણ હાઉસ ઓવ લારડસ વતરોએ બીજા ઠેકાણે થાઈ શકતી નથી. ઇનસાફની સજી છોલની અદાલત એ સભા ગણાયેછે.

હાઉસ ઓવ કાંમનસની સભા કેમ થાઈ અને આંખ લોકોમાંથી એ સભાને વાસતે અધીકારીઓ

રાંણી નવી પારબેમેનટની સભા હુંગાડે, તારે ભાહારે દબદબા સાથે ઉમરાઓની સભાનાં દીવાંતખાનામાં જ એછે, અને તાહાં એક ટુક ભાશાણુ કરેછે, તે વેલાએ હાઉસ આંવ કાંમનસનાં અધીકારીઓ તે દીવાંતખાનામાં હાજર થાએછે. નાંમદાર રાંણીએ ભાશાણુ કીધા પછી, તેઓ પાછા પોતાનાં દીવાંતખાનામાં જએછે, અને તાહાં પોતાનું કાર્ય જુગ કાંમ કરીઆ પછે, રાંણીનાં ભાશાણુ ઉપર અધીકારીઓની તરફથી ભાશાણુ થા એછે, અને નાંમદાર રાંણીએ કીધેલાં ભાશાણુનાં ઉપકારમાં તે નાંમદારને માંન પતર આપવાનું થેડવેછે.

ધારા બાંધવાનું તથા ધારામાં ફેરફાર કરવાનું કાંમ પારલામેનટની ઉપલી બંને સભા એક એકબી હવાએ હું ચલાવેછે. એક સભામાં જે તકરાર થાઈ હોએ, તે વીશે બીજી સભામાં કાંઈબીએસારો કરવાની માલ ન થી એ બંધે સભામાં જે તકરાર થાએછે તે જાણે છુપી થાએછે એમ સમજવું. જો કે તાહાં વરતમાંન પ તરનાં રપોરટરો હાજર થાઈ સમક્ષે હેવાલ છાપે, તોપણ તેઓ કોઈબી હુક અર્થવા કાએદાથી તાહાં દખ લ થતા નથી. એ સભાઓમાંનો કોઈબી અધીકારો હીને એમ કહે કે “આપણી સભામાં પારકા શખસો છે” તો રપોરટરોને તાહાંથી કાહાડવા વગર છુટકો નહી. પણ વરતમાંન પતરોનાં હુક ઉપર આનનાં સ મેમાં કોઈ એટલે હોમક્ષો કરવાને હીમત ચલાવવું નથી.

આગલ કહુંછે તેમ લારડો પોતાનાં હુકોને લગતા ધારા પોતાની સભામાં પેહલવે લાવેછે. તાજની ત રફથી કોઈ ધારો પેહલલાં લાવી શકાએ નહી, ફક્ત માંફી બખસવાનો ધારો તાજની તરફથી લાવી શકાએ, અ ને એકજ વખત તે ધારો બંધે સભામાં વંચાએછે. સરકારની તરફથી જે ધારા લાવવા હોએ, તે પરધાંનો પોતાને લગતાં ખાતાં પરખાણે લાવેછે, જેમ કે ગરેટ બરીટનને તાખાનાં સવસધાંનોને લગતા ધારા કોબોની અલ સકરેટરી લાવેછે; પોલીસ, બંદીખાંનાં, ઇનસાફને લગતાં હોમ સકરેટરી લાવેછે, આએપત, મેહસુલ અને કરને લગતા આંનસેલર આવ ધી એકસએક લાવેછે, હીંદુસ્થાંનને લગતા, સકરેટરી આવ રેટ ફા ર ઇનડીઆ લાવેછે. હુરેક ધારો પસાર થાએ તેની આગમન તેને “બીલ” કરી કહેછે, અને સરકારને લગતાં બીલોને “પબલીક બીલ” કરી કહેછે, અને રેલવે કંપની, ડાક કંપની અથવા કોઈની માલ મતાને લગતાં બીલ હોએ તેને “પરાઇવેટ બીલ” કહેછે.

બંધે સભા પાછલા પોહારનાં ચાર વાગતે મચેછે, અને વખતે મોટી રાત થુધી ચાએ, અને જે વધું કાંમ હોએતો વખતે સવારનાં પણ મચેછે. ઉમરાઓની સભામાં તરણ ઉમરાઓ હોએ અને આંમની સભામાં ચીઆલીમ ગરહસથો હોએ, તો તે સભાનું કાંમ ચાલી શકે. ઉમરાઓની સભામાં કોઈ ઉમરાવે કોઈ બીલ લાવવું હોએ તો, તે વીશે સભાને ફક્ત પોતાની મરજી નજાણે, પણ આંમની સભામાં કોઈ અધીકારીએ કાઈ બીલ લાવવું હોએતો, તે વીશે આગમનથી દરખાસત કરીને સભાની રજા માંગવી નેઈએ. જે રજા મચેતો પેગ અધીકારી તે બીવ કાગલ ઉપર લખીને લાવેછે અને જે કાંઈ બાબતો ફેરફાર થાઈ શકે તેવી હો એ તેની જગા ખાલી રાખે, અને તે વાંચીઆ પછી દરખાસત કરેછે કે, તે “બીલ” પેહલવી વાર વાચવું” આમની સભામાં હેવી દર એક દરખાસતને ટેકો આપનાર નેઈએ. ઉમરાઓની સભામાં તેવો ટેકો જોઈ તો નથી. જે કાંઈ વાંધો નહી હોએ તો બીલ પેહલવી વાર વંચાએછે અને પછી તેને છાપવાને હોંકમ થાએ છે, અને તે છાપેલી નકયા અધીકારીઓમાં વેંહુચીઆખા આવેછે. પછી તે બીલ થેડવેને રીવસે બીજી વાર વાંચીઆખા આવે, અને તે વેલાએ તેની ઉપર થણી તકરાર થાએછે, પછી તેમ સભાનાં અધીકારીઓની ક મીટી તેની તપાસ કરી દરએક ફરસા ઉપર ધીઆન આપે, અને પછી પાછુ આખી સભામાં મેડે, તાહા વલી કાંઈ ફેરફાર કરવો રીશે તે થાએછે. તાહારે પછી બીલને પારામેનટ ઉપર લખીઆખા આવેછે અ ને તરીજ વાર વંચાએછે, અને જે પછી તેમાં કાંઈ ફેરફાર કરવાનું નહી હોએ તો તે પસાર થાએછે. આ પુરખાણે એક બીલને તરણ વાર વાંચવાની અંદર કેટલીએક મુદત જએછે અને એક બીલ પેહલવે લાવીઆ

પછી વખતે ફેરવે મહીને તરણ વાર વંચાઈ રહેછે. એ પરમાણે હાઉસ આવ કાંમનસમાં બીલ પસાર થયા પછી, તેને હાઉસ આવ લારડસમાં મોકલીઆમાં આવેછે, તાંહાં તે ફરીથી તરણ વાર વંચાએછે. તે બીલ ગમે આ સભામાં ઉમરાઓ ને કાઈ ફેરફાર કરવા માંગેતો, તે ફેરફાર સાથે તે બીલ પાણુ કાંમનસની સભામાં નો કલીઆમાં આવેછે, અને ને તેઓ તે ફેરફાર બાહાલ નહી રાખે, તો ઘણુ કરીને દરએક સભાનાં યોડા અધી કારીઓ મલીને ને તફાવત હોએછે તેની સમજીતી કરેછે, અને ને તેમ સમજીતી નહી થાએતો, તે બીલ રદ થાએછે. ને બીલ હાઉસ આવ લારડસની સભામાં પસાર થાએ તો, પછી તે નાંમદાર રાંણીની તરફથી બાહાલ રાખવાને સારૂ તેની પાસે જાએછે, અને ને તે નાંમદાર કચુલ રાખે, તો પછી તે બીલ દેશને ફા રો બનેછે.

હરેક બાબદ ઉપર કાંમનસની સભાનાં અધીકારીઓમાં વાંધો પડીઓ હોએ તો, બંને બાજુ વાલાઓ છુટ પડીને થેડવેલા ઓરડામાં જાએછે, અને તાંહાં તેઓની ગણતરી કરીઆમાં આવેછે, અને પછી ને બા જીએ વધતાં મત પડીઆં હોએ, તે બાજુએ ચુકાદો થાએવો કેહવાએછે. ને બંને બાજુએ એક સરકાં જત પડીઆં હોએ તો, ને બાજુએ “સ્પીકર” પોતાનું મત આપે, તે બાજુએ ચુકાદો થાએછે. ઉમરાઓની સ ભામાં “પ્રાકસી” થી, એટલે ગેરહાજર ઉમરાવ પોતાનું મત લખે તે પરમાણે તેનું મત નોધાએછે. કાંમનસની સભામાં જ્યો હાજર હોએ તેઓન મત આપી શકેછે. ઉમરાઓ હરેક બાબદ ઉપર પોતાનું મત આપતાં “કન્ટેન્ટ” એટલે ખુશી, અથવા “નાંત કન્ટેન્ટ” એટલે નાંખુશી, એ ત્રીશાલે બેલેછે. કામનસની મ ભાના અધીકારીઓ “એ” હા, અથવા “નો” નાં કરી બેલેછે.

ગરેટ બરીટનની સરકારે પોતાનાં દેશનાં ખરચ તથા આએપતનો દર વરસે હીસાબ કાઢાડવાની ધ ણી તારીફ લાએક ચાલ રાખીછે. સઘળા ખાતાઓનાં અડસઠ ઉપરથી વરસનો ખરચ શું થાશે, અને તે ખ રચ કેવી રીતે પુરો પાડવો, તે વીચે પરધાનો પોત પોતા વચે વીચાર કરીને એ ખાતાનાં પરધાન “ચાંનસેલર આવ ધી એક્સચેન્જર” ની મારફતે સઘળી વીગત હાઉસ આવ કાંમનસની સભાની આગલ બેલેછે. પછી તાંહાં તે બાબદ ઉપર ઘણી તકરારો થાએછે અને તે સભાની તરફથી સઘળી રીતે ચોકસી કરીઆ માં આવેછે, કે નેટલો ખરચ બતાવીઆમાં આવીઓછે તે ખરેછે કે નહી, અને ને રીતે તે ખરચ પુરો પા ડવાની દરખામત કરીઆમાં આવીછે તે વાનખીછે કે નહી, અથવા ને કરો કરીઆમાં આવીઆછે, તે લો કો ખમી શકે તેવાછે કે નહી, અને એ સુખ્ય સઘળી ચોકસી કીધા પછી ચાંનસેલર આવ ધી એક્સચેન્જરની “બજેટ” ન પસાર કરેછે. ને એ બજેટ સભાને મંતમાગતી નહી ઉતરે અને તેથી નહી કચુલ રાખી આમાં આવે, તો પરધાનો તરત પોતાનો હોધો છોડેછે, કાંએજ સભાએ તેઓની ઉપર વીસવાસ નહી રાખી ઓ એમ થડેછે. તે પરધાનોએ હોધા છોડીઆ પછી, જ્યો તેઓની જગાએ આવેછે, તેઓ બીજ રીતે તે વરસનો ખરચ પુરો પાડવાના એલાને બતાવેછે. ને આગલા પરધાનો એમજ જાંલુ કે, તેઓના ઉપાએ સ રસછે તો, તેઓ તે સભા એક્સચેન્જર ખરખાસત કરી બીજ સભા બોલાવવાને નાંમદાર રાંણીને લલાંમણુ કરેછે, અને પછી નવા અધીકારીઓની આગલ પોતાના હીસાબ તથા ઉપાએ ફરીથી બેલેછે. શીઆલાની મોહાસં મમાં પારલામેન્ટની સભા ભરાતી નથી.

આખા દેશનાં રાજકારભારને સારૂ કેવી જોડવણુછે, તે ઉપર જણાવેલા સફાઓ ઉપરથી માંતુંમ પડશે, પણ પરગણાઓ, રોડેરો, બરો અને જીલ્લાઓનાં કારભારને વાસતે સરકારની તરફથી ને જોડવણુ કીવીછી, તે જાણવા જોગડે. બરીદીયા સરકારની રાજધાણીનો મુલ કાએદો એછે કે, જાંહાં શુધી પરજનાં ટોકો ધારા સુખ્ય પોના

નું એ અર્થ રહે ચ માયાના “બુજેટ” અથવા બજેટ અથવા નદા હોરથી લીધાં, અને તે ખરેખર દેશનને એક જીતવડે.

નો કારભાર પોતે ચલાવે, તાંહાં શુધી સરકારે જમ બને તેમ વચમાં ઓછું પડવું. કાંચેજે આ ખુદતી વી ચારછે કે, જે વાત જ્યોનાં લાભની હોય તેને તેઓ પોતે વધારે તપાસી શકશે. એ કારણને સાડ આખાં સુ લકને ઠાંઠનટીસ, હંનડરેડસ, બરો તથા પારીગમાં વેંહુચીઆંછે. પેહલલા બે ભાગોમાં સુરોહનાં અમલદારો ની સલા પોતાનાં ભાગમાં પોલીમનું ખાતું તથા ગરીબોનું પરવરસીનું ખાતું ચલાવેછે તથા રસતા બાંધવા તથા શુધારવા તથા રોશની કરવી તથા પુત્રો બાંધવા તથા બજારો અને ભાડુતી ગાડીઓ વીચેનાં કાંચેદા કરવાનું કાંમ કરેછે, અને બીજા ભાગોમાં થડેલી કમીટીઓ તે કાંમ કરેછે. એ કારણને સાડ જે નાંણાં નેહયે તે લો કો પાસેથી “રેટ” ને નાંમે કર લઈને ઉંધરાવેછે, તેમાં જ્યો ઘણા સુકુનેસ હોયે તેઓને કાંઈ આપવું પડ તું નથી. એ કારણસર લોકોએ સું આપવું તે તેમનાં રેહવાનાં ઘરનાં ભાડાં ઉપરથી થેડવીઆમાં આવેછે. એ પરમાણે આ સઘળો કારભાર જુદી જુદી રીતે વેહ્યાપાયી દેશમાં બહાર શુધારો વધારે થાયેછે તથા પોલી સ ખાતું વધારે સારા પાયા ઉપર રેહેછે. એ સઘળું કાંમ સરકારનાંજ હુસતકમાં હોયેતો, તે આટલું સાડ ચાલી શકે નહી. લંડનમાં પોલીસ તથા ગાંમની શુધરાઈનું ખાતું એ શેટ્ટરનાં “કારપોરેશન” એટલે લારડ મેયર તથા આલડરમેને અને ઠાંઠન કાઉનસલના અધીકારીઓનાં હુસતકમાંજ અને ઉપર નજાવીઉંચ તે મ દરએક આદમી પાસેથી “રેટ” લીધાયી તેઓની દર વરસની આએપત રૂપીઆ (૪૦૦૦૦૦૦) ચીઆ લીસ લાખની થાયેછે.

લગતી જુદા જુદા ભાગમાં બીજી અગીઆર “ પોલીસ કોર્ટસ ” છે તાહા બારીસટરોને મેજિસ્ટ્રેટ થેડવે લાહે એ કોર્ટોમાં ૬૬ તથા ફીફ્થના મલીને વરસ દાહાડે (૧૦૦૦૦૦) એક લાખ રૂપીઆ ઉપજે છે લડનની આખી પોલીસ ફોજમાં આસરે ૬૦૦૦ આદમીઓ છે કેહુછે કે લડનમાં જે ચોરી થાયછે તેમાંથી ચોથો ભાગ ખાલ પાછો મળેછે હાવી મોઠી વસતીના શેહેરમાં અને જહા જેમ વવતી શુધરાઈછે તેમ વધારે અમ વવત ચોરાછે, તાહા ચોરીનો આટલો ખાલ પાછો મળેછે તે ઓછો નથી લડનની પોલીસના કાનસટેબલોની ચાલામી ધણીછે, અને જેમ નહી માલુમ પડે તથા અચરત શરીખી રીતે ચોરી થાયછે, તેમ તેવા પમ્પ મોગેને પકડવામાં તે કાનસટેબલો જે ચાલાકી બતાવેછે, તે પણ અચરત થવા જોગછે લડનની પોલીસનો કાનસટેબલ કધી પોતાની જગા ઉપર ઉભો રહી જુદો નથી, પણ તેહની હાલ ચાલની ગણુનરી કાહાડીઆમાં આવીછે, તે ઉપરથી હેણુ માલુમ પડેછે કે દરએક કાનસટેબલ દર રોજ પમ્પીસ માઈલ ચાલે

જગડના ઇનઆફ આતા વીશે બોલતા જે જગાએ ધારાની માહેતગારી મેલવીઆમાં આવેછે તે વીશે પણ કુકમાં જણાવણુ જોઈએછે ધારાની માહેતગારી લડન મળે, ઇનર ટેમપલ—મીડલ ટેમપલ—લીનમ્મ ઇન અને ગરેસ ઇન નામના જે અસલના વખતથી આતાછે તાહા મળેછે એ આતાઓનો સધજો કાર ભાર સઉથી ચચલ અને નામ મેલવેલા બારીસટરો ચલાવેછે અને તેઓની સખીઆ કાઈ નાધલા નથી, સધજા મલીને લગભગ ૪૦૦૦ ગખસોછે એ આતાઓમાં જે ગરહસથો તરણુ અથવા પાચ વરસની મુદત શુધી ધારાનો અભીઆસ કરેછે તેઓનેજ બારીસટરનુ દામ ચલાવવાની સનદ મળેછે જેઓએ “ શુનીવરસી દી ” મા કેલવણી લીધી હોએ તેઓની પાસે તરણુ વરસ અને બીજાઓ પાસે પાચ વરસ અભીઆસ કરાવીઆમાં આવેછે

દેશ હીતકારી શખસોએ પોતાનાં જાલમી રાજની કુશમેની પોતા ઉપર ખેંચીને પછી ઇંગલંડ જઈ તે સુલકનો આસરો લીધેછે, તેઓ હુમેસા સલામતી સાથે તાંહાં અંચાવથી રહી શકીઆછે. ફુનીઆનાં સઘળા ભાગે ઉપરની અડચણમાં આવેલા હેવા નાંખીયા શખસોને ઇંગલંડની ભુમીએ આસરો આપીએછે, તેઓનાં નાં મ જે હીઆં જણાવીઆં હાએ તો, તેની લાંબી ટીપથી કેટલાએક સફા ભંરાઈ જાયે. જીલમી રાજની સાં હાંમણે એ પરમાણે ઇંગલંડ કુખીઆને જે આસરો આપેછે, તેથી જે રાજવાલાઓને પોતાનાં સતરૂએ ઉપર કાવવાને બંનતું નથી, તેઓ ઇંગલંડ લીધે છુડે ખોડેછે, અને એ દેશ “ ખુતીએ અને ચોરોની બેઠા ” છે. હેવું કેહવાને આચકો ખાતા નથી. પણ ફરતા બનાવથી થણી વખત યુરોપખંડનાં દરએક સુલકનાં લોકોને ત થા પાદશાહો અને ઉમરાઓ શુધાંને, ઇંગલંડનો આ આસરો લેવાને ફરન પડીછે. વધારે લંબાણ જવાની અગત નથી. ફરાંનસનો હાલનો શાહાંનશાહા લુઈ નેપોલીઅન જેવારે માદી ઉપર નહી હોતો, અને પોતા નાં જાંનની સલામતી સાથે તે સુલકમાં નહી રહી શકીએ હોતો, તાહરે ઇંગલંડમાં આવીને રહો હોતો. જે યુરોપનાં બીજાં રાજની માફક ઇંગલંડબી હોતે તો, નેપોલીઅનને તરત ફરાંનસને હવાયે કરીઆમાં આ વતે, અને આને શાહાંનશાહી ભોગવીઆને બદલે તે ધોરમાં હોતે. હેવો આસરો ઇંગલંડનોછે. — તાજ પે હરેલા શાહાંનશાહોએ એ દેશનો આસરો લીધેછે, એ કાંઈ ઇંગલંડને થોડું માંન નથી. કુખીઆરાઓની તરફે છુમાં ઇંગલંડની સરકારે હુમેસાં પોતાનુ ખલ કાંમે લગાડીછે, તથા ફરોડા રૂપીઆ ખરચીઆછે. આદમી જાતને સઘથી હીંનપસતી લગાડનારો ગાલાંમનેા વેપાર કાહાડી નાંખવામાં અને ખુરચદી ઉપરનાં દરએક રા જની પરજાને જેમ અને તેન તેનાં જીવનુ છુટાપછુટા ખખચવાને સાડ ઇંગલંડને કેટલી ભારી જેહુમત ખમવી પડીછે, અને તેમાં કેટલા ફરોડા રૂપીઆ ખરચાયાછે, તે વાત ઇંગલંડની તવારીખનાં અબીઆસીને સારી પ ઠે રોશનછે. ગરેટ બરીટનનાં લોકો પોતે છુટાપછુ ભોગવવામાં સઘથી પેહલલાછે, એટલુંજ નહી, પણ બીજાં આને સાડ છુટાપછુ મેલવવામાં સઘથી વધતી મેહનત તથા આગેવાંની કરેછે.

યુરોપખંડમાં ગરેટ બરીટન તથા આગ્રિવલંડનુ સુલક બીજા સુલકો કરતાં નાંધલુંછે, પણ તેનુ કહ્યત અને નાંખ એણું નથી—અલકે સઢ કરતાં વધુછે. પણ તેને તાએને જે મોડાં સ્વસથાંનેાંછે, તેથી બીજા રાજ વાલાઓને મોટી અદેખાઈ ઉપજેછે. ફુનીઆનાં સઘળા ભાગોમાં એ કહ્યતમંદ રાજનાં સ્વસથાંનેાં હોવા થી એ સરકારને વાસતે વાજબીની રાહ હેવું કેહવામાં આવીછે કે “ કી સન નેવર સેટઅ આંન બરી ટીશ હોમીનીઅંનસ ” એટલે બરીટનની હકુમતનાં દેશો ઉપર સુરખ કધી આધામતો નથી, એટલે જે ફુનીઆ નાં એક ભાગમાં બરીટીશ સરકારની હકુમતનાં દેશમાં રાત હોએતો, કોઈબી બીજા ભાગમાં દીવસનો વખત હોએ, તેથી એક વખતે શંરે અંધારું પડતું નથી અને તેથી એ રાજનાં સ્વસથાંનેાંની મોહોલાઈ માણુંમ પડે છે. યુરોપખંડમાં ગરેટ બરીટનનુ રાજછે; એશીઆખંડમાં ગરેટ બરીટનનુ રાજછે, આફ્રીકાખંડમાં ગરેટ બરી ટનનુ રાજછે, અને આમેરીકાખંડમાં પણ એ સુલકનું રાજછે. હેવી હાલત બીજા કોઈ રાજવાલાની નથી.

ગરેટ બરીટનનાં રાજનાં અંચાવને વાસતે તથા અગત પડે તાહારે પોતાનાં માંનની જાલવણીને સાડ તથા તેની હકુમતને તાએમેનાં સંવસથાંનેાંની જાલવણીને સાડ જોઈએ તેવું આદમીઓનું તથા વાંહણું ખાતાં નું લશકરછે. આ જે બાબદમાં ઇંગલંડનુ કહ્યત કેટલુંછે તે નીમે જણાવેલો વીગત ઉપરથી માણુંમ પડશે. અસલનાં વખતમાં પાદશાહોને લશકરની મદદ કેમ મળતી હતી તે આગળ જણાવીછે, પણ જેમ જેમ એ સુલકનુ અગતપણુ વધતું ગયું, તેમ તે મદદ ખુરતી માણુંમ પડવા લાગી નહી. “ ફીડલ સીસટમ ” નાં કાએદાથી પાદશાહો હરેક વખતે ૬૦૦૦૦ આદમી ભેગાં કરી શકતા હતા, અને તે લશકરના તેઓને કાંઈ ખરચ પડતો નહી હોતો. તે વખતમાં કીલ્લાઓ થોડા હતા અને લશાઈઓ હુંનરનાં કાએદા ઉપર થાતી નહી હતી. સંમે સાંખનાં લશકરો વગર થીલ કરવે એક એકની ઉપર હેમનેા કરતાં હતાં, અને લશાઈનુ મે

એટલે ઘોડસવાર લશકર; ઇનક્ટરી એટલે પેદલ લશકર; આરટીલરી એટલે ટોપખાતાંનું લશકર; એનજીનીઅર સનું ખાતું. યુરોપખંડનાં બીજાં સુલકોનાં લશકરો સાથે સરકાવતાં બરીટીશ સરકારની ફોજની સંખ્યાનાં ધણી જોડે, પણ તે વીશેનાં કેટલાંએક કારણોનાં વીચાર કર્યુંતો આપણને સમજ પડશે કે, એ બાબદમાં પણ એ સરકારનું કલ્પિત વધતુંછે. આસટરીઆનું લશકર ૬૬૮૦૦૦ આદમીનુંછે; ફ્રાંસનું લશકર ૪૦૯૦૬૨ આદમીનુંછે; રૂશીઆનું લશકર ૬૦૦૦૦૦ આદમીનુંછે. એ સુલકો ગરેટબરીટન કરતાં ભરતમાં મોટાંછે તથા તેમની વસતી વધતીછે, માટે જમીન અને વસતી સુખ્ય કેટલુંએક વધતું લશકરેતો તે સરકારેને, રાખવું જોઈએ. બીજું એક એ સરકારોની પરજ ગરેટ બરીટનની સરકારની પરજની માફક તખ્ત સાથે હમેસાં વફાદારી રાખતી નથી. તેઓને પોતાનાંજ સુલકમાં પરજની ઉપર હુકમત ચલાવવાને તથા તાબેદારી બેસાડવાને વાસતે ધણી વખત લશકરની મદદ જોઈએછે, કે જ્વે મદદ બરીટીશ સરકારને થયું કરી ને જોઈતી નથી, માટે આ અગતનો વીચાર, તથા સુલકની મોટાલાઈ અને વસતીની સંખ્યાના ઉપર નેગા હ કરતાં ગરેટ બરીટનની સરકારનું લશકર યુરોપની બીજી સરકારોનાં કરતાં ઓછું ધોરીઆમાં આવતું નથી. વલી તવારીખ ઉપરથી આપણા જોયામાં આવેછે કે, જે જે લડાઈઓમાં બરીટીશ લશકર ગયુંછે તાંહાં તેઓએ કેવી કૃતેહ મેલવીછે. બરીટીશ સીપાઈઓ તેમની બાહુફરીને વાસતે ઘણા વખણુએલાછે, અને તેઓની સંખ્યાઓ મોટીછે, તોપણ તેઓની કવાએદ અને હીમત તેમાં અતી ઘણા વધારો કરી આવેછે. સુતેહનાં વખતમાં એ લશકરેને સારી કવાએદ તથા લડાઈની માહેતગારી આપવાને વાસતે કોબહાં, આલડરથાટ, શારનકલીક, ચાર્ટમ અને આએરલંડમાં કરા આગલ મોટી છાવણીઓ બનાવીઆમાં આવેછે, અને તાંહાં લડાઈ હોએ તેમ સઘળી કવાએદ આપીઆમાં આવેછે, તેથી એ ફોજ જાહેર જોઈએ તારે લડાઈને વાસતે હાશીઆર રહેછે. બરીટીશની લશકરી ફોજની હીમત અને કલ્પિત અને કૃતેહનો વીચાર આપવાને વાગતે હીઆં જોઈવું લખીએ તેટલું થોડું ગણાએ, જે જે લડાઈમાં ઇંગરેએ શુંતીઆછે તેઓને હેવાલ વાંચીઆધીન તે વીશે સમજ પડશે.

યુરોપખંડમાં રૂશીઆની અને બીજી મોટી સરકારો પોતાનાં લશકરમાં આદમીઓને રાખવાને સા રૂ પરજનાં કેટલાંએક લોકોને ફરજ પાડેછે, તેમ બરીટીશ સરકાર કરતી નથી. જેમ પરજનાં સઘળા લોકો પોત પોતાને ગમે તે ધંધો કરે, તેમ જોઓની ખરજમાં આવે તેઓએ સીપાઈની આફરી કરે, હોયો આ સરકારના કાએદોછે, તેથી જોઓ પોતાની ખુશીથી સીપાઈ બનીઆ હોએ તેઓ તે ધંધો પસંદ કરે, અને તેમાં નાં મ મેલવવાની ઉમેદ રાખે તેમાં કશો શક નથી. જે ધણીને લશકરમાં સીપાઈ દાખલ રહેવું હોએ, તે ધણી તે કાંમસર થયેલા અમલદાર પાસે જઈ પોતાની ઈજા જાહેર કરેછે, તારે તેને એક “નસટીસ આવ ધી પી સ” અથવા સુતેહનાં અમલદાર પાસે લઈ જવામાં આવેછે, તે ગરહસપ પેલા સખશને ધારા પરમાણુ સ વાલ કરેછે અને તેની ખરજથી વાકેફ થાએછે, પછી તેને વલી વીચાર કરવાને વાસતે એક બે રીવસનો વખત આપીઆમાં આવેછે, કે તે હુલસાઈથી કાંઈ કાંમ કરે નહી. એ વખતમાં ગમે તો તે પોતાનો વીચાર ફેરવે, પણ તારે તેને રૂપીઆ દરને ૮૦ આપવો પડેછે, અને જે વીચાર નહી ફેરવેતો લશકરમાં દાખલ કરીઆમાં આવેછે, અને તેને થેડવેલી બખસેસ તથા કપડાં તથા કેટલીએક અગતજોગ વસતુઓ આપીઆમાં આવેછે. જે સીપાઈઓ સારી માલ ચલાવેછે, તથા હીમત રેખાડેછે, તેઓ “નાંન કમીશનડ” તથા “કમીશનડ આફીસર” નાં હોખા ઉપર પણ જાઈ શકેછે. જવારે તેઓ અશકત થાએછે અથવા યતી સુદત ગુપી માફરી કરેછે, તારે તેમને મેકો સુસારો ખચેછે તથા બીજી રીને તેઓની માહાવજત ફરીઆમાં આવેછે.

લશકર ખર્ચ અમખદારો જે થયેછે, તે પરખાંતેની મારફતે રાંણીનાં હાકમથી થયેછે. પણ જોઓએ લશકરમાં દાખલ થવું હોએ, તેઓને પેહલવાં એક થેડવેલી પરીખયા આપવી પડેછે અને પછી તેઓને કોઈ

૨ કંમ કરવામાં ઇંગલંડની ફોજ કેટલી મેહેનત કીધી હતી, તે વાતથી કોઈ અનજાણુ નથી. એ શાંનશાહી સાથેની વાંહાંણુ ખાતાંની લડાઈમાં ખરીદીયાની ફોજ સઘળા મલીને પદ્મ આરકસો હાથ કીધા હતા તથા નાંસ કીધો હતો અને તે વખતે ખરીદીયાની વાહાંણુની ફોજનું કહ્યત સારી પડે માલુંમ પડીકે હતું હાલમાં ખરીદીયા સરકારની વાહાંણુની ફોજમાં સઘળી જાતનાં અગનીના સાંચા સાધનાં લડાઈના આરકસો ૨૪૪ છે અને તે ઉપરાંત મનવરો તથા સડનાં ઘણાંએક આરકસો છે. હાલનાં સેનેમાં ખરીદીયા સરકારે પોતાની વાહાંણુની ફોજની બાબદમાં આગલનાં કરતાં પણ વધતું ધીમાંત આપવા માંડીકે, કાએને ફરાનસ તથા રૂશીઆના રાજ વાલાએએ પોતાની વાહાંણુની ફોજ વધારવા માંડીકે. ખરીદીયા સરકાર સારીએ જ છેલ્લે કે, એ ફોજમાં જે તે ઉતરતી યાદ, તે પછી તેનું મોટુંનાંમ કાએમ રેહેશે નહીં, અને ફરીઆઓની સરદારી જતી રહેશે તેથી હાલમાં ઇંગલંડની ગોદીઓમાં લડાઈનાં મોટાં આરકસો બાધીઆમાં આવે છે. આગલા વરસોમાં વાહાંણુ ખાતાંની ફોજ તથા ખલાસીઓ મલી ૬૦૦૦૦ થી વધારે આદમીઓ રાખીઆમાં આવતા નહીં હતાં, પણ સને ૧૮૬૦—૬૧ નાં વરસને સાડ સઘળા મલીને (૮૦૦૦૦) હેંસી હજાર આદમીઓ રાખવાની પરવાનગી પારલામેન્ટની સભાએ આપી છે અને તે ફોજના ખરચને સાડ તથા વાહાંણુ ખાતાંનાં બીજા ખરચને સાડ મોટી રકમ આપી છે. એ વરસના સરકારી ખરચના અડસદામાં જણાવીકે કે વાંહાંણુ ખાતાંની ફોજ તથા મેલ લઈ જવા લાવવાની બાબદનો ખરચ મલી (૧૩૯૦૦૦૦૦) તેર કરોડ, નેવું લાખ રૂપીઆ જોઈશે.

ગરેટ ખરીદન ઉપર કોઈ પારકા રાજ વાલો હોમરો કરવા ધારે તો, તે કાઈ સેહલું કામ નથી. વાંહાંણુ ખાતાંની ફોજ એ સુલકનો મોટો કીલ્લો છે, અને જે થપસ હોમરો કરવા આવે, તેની ફોજ સહી સલામત પોતાને સુલક પાછી જાએ, હેવી આશા રાખવી નહીં. વલી આ સુલક ટાપુ છે, તેથી કરીને જ જ અંદરોમાં વાંહાંણુ આવી શકે તેવા છે તાંહુ ભારી અને મજબુત કીલ્લો છે. વલી હાલમાં સઘળી રીતે આ સુલકને બંધાવતી હાલતમાં સુલકવાની કોથોસ કરીઆમાં આવે છે, તેમાં હેવું જણાવીઆમાં આવીકે કે સઘળા કીલ્લાઓ ને વધારે મજબુત કરવામાં (૧૦૦૦૦૦૦૦૦) દશ કરોડ રૂપીઆનો ખરચ લાગશે, વલી જે હેવો કોઈ બનાવ અને કે ઇંગલંડની ઉપર કોઈ હોમરો કરવાને ધારે તો, એ સુલક તેના દેશીઓને એટલોતો પીઆરો છે, કે દરએક જણ પોતાના દેશનાં બંધાવને સાડ હંધીઆર મેહુરીઆ વગર રહે નહીં. એ પરમાણે ગરેટ ખરીદન ને પોતાના લશકરનું, વાંહાંણુ ખાતાંનું, કીલ્લાઓનું અને રદ્યોતના દરએક આદમીનું કહ્યત છે. હેવા સુલકને ઝીતવાની કોણુ હીમત કરી શકે ! †

† લશકરનો સઘળો સામાન જે લડ નથી ૧૨ માઈનની વેગ તાઈએ પુનીય નામના ગામમાં એક મોટી આરસી નાખા બને છે તે મોટું કારખાનું છે અને તે ખરેખર જોવા લાગ્યે છે એ કારખાનુંને “વુનીય આરસીન” કહી કહે છે, તે જોવા જવાને સાડ “એકેટરી આપ રેટ શર ધી વાર” પરધાનની રન આગમરથી મેવથી જોઈએ ખરીદીયા રદ્ય એક વગર પારકા રાજવાળાઓને તે આરસીન જોવા જવાની પરવાનગી મળતી નહીં આ પુસ્તક લખનારને ખરીદીયા રદ્ય એક દાખા ને જોવા જવાને તરત પરવાનગી મળી હતી, અને ઇંગલંડ પાકે ગમે તો મુસારે આ આરસીનનું અગત કરીને જોવી જોઈએ, કાએને તેથી કરીને ખરીદીયા સરકાર પોતાના લશકરને સાડ લડાઈના હંધીઆરો તથા આર કરવામાં હેવા જોવાયે કરે, એને તેના તેઓ કહી કહ્યત છે, તે જોવાને તેને બની આવશે, એટલું જ નહીં, પણ એક અચરત સુનીય કારખાનું જોવામાં આવશે, કે જ્યાં તરફવાર સાચાઓ કીલ્લા યોડા વખતમાં કીટી નથી વચ્ચે બને છે કારીગરીના મોટા મોટા કારખાનાઓને વાસ્તે ગરેટ ખરીદન વખાણ્યું છે, તેમાં સુઝીથી સરકાર ખાનું એક આવે, તેમાં કીલ્લા એ નથી આસરે એક હજાર સાચાઓ તથા ૨૨ રોજ તરફ હજારથી વધારે આદમીઓ હાંઆ કામ કરે છે મોટી મોટી રોષા ગાલવાને વાસ્તે હાંબી બીડીએ ચપાલીઆમાં આવે છે અને તે રોષાને આંધીઆ પછી તરફવાર સાચાઓની મારસે તેમાં મેવવાના સાવાના રસને તથા તેને જોવાથી કાતરી માર કરવાનું કામ ચપાલીઆમાં આવે છે દરએક રોષ તથા માર ચપાલી તે શરી નહીં એએ તેથી છે કે નહીં, તેની તપાસને સાડ એક રોષા કીપતી સાચા બનાવીઆ છે કે જાએ આવે એ એક રમકડું તપાસના હેતુએ, તે પરમાણે તે જારી રોષાને અધીની તરફથી રેશીને તે સાચામાં તપાસીઆમાં આવે છે. જે રોષા રોષ

હવે ગરેટ પરીક્ષણ તથા આએપતલંડનાં એકઠાં મહેલાં રાજની આએપત તથા ખરચ કેટલોછે, તે જોઈ એ. એ સરકારનો આ બાબતમાં જે કાએરોછે, તે ઘણાજ સારોછે. દરએક વરસનાં ખરચનો અડસટો આગમનથી કાઢીડીઆમાં આવેછે, અને તેવો અડસટો કાઢાડતી વેલાએ ચોકસી રાખીઆમાં આવેછે કે, કોઈ અન્યથાથી અથવા જરૂર કરતાં વધતો ખરચ થાએ નહી. એ અડસટો દર વરસે “આનસેલર આવ ધી એક્સચેન્જ” નાંમનેા પરધાર પારલામેન્ટની સભાની હજુર મેલેછે, અને પછી તે ખરચ પુરો પાડવાને આ ૩ કેવા ઉપાયો લેવા, તે વીશે તે સમજી ગોડવણ બતાવેછે. જેમ વધતો ખરચ હોએછે, તેમ કરોમાં તથા જ ગાતોમાં પારલામેન્ટની રજામંદીથી વધારો કરીઆમાં આવેછે, તેથી કરીને એ સુલકની દર વરસની આએપ તમાં ફેરફાર ખાલુંખ પડેછે. દુકમાં જેમ ખરચ વધતો હોએ તેમ આએપત વધારવાનાં ઉપાયો કરી બંધે બા જુ એક સારકી કરીઆમાં આવેછે. આ રાજનો ૧૮૬૦—૬૧ નાં વરસનો ખરચ તથા આએપતનો અડ સટો નીચે લખાવીઆ પરમાણેછે.

ખરચ.

રૂપીઆં.

કરજનાં વીઆજનાં નું	૨૬૨૦૦૦૦૦૦
ઈનસાલ્ટિટોડ ફૂડ મધેથી થતો ખરચ—રાંણીનો લવાજમ, પદ્ધાં નો તથા ગાંમખાતાનાં અખલદારોનાં પગાર, ઇતીઆદી	૨૦૦૦૦૦૦૦
લશકર તથા મીલીશીઆ ખાતું (મીનતી લડાઈનાં ખરચ શુધાં) ..	૧૫૮૦૦૦૦૦૦
વાંહાણ ખાતાની ફોજનાં તથા મેલનાં ખરચનાં	૧૩૮૦૦૦૦૦૦
પરચુટન ગાંમખાતાનાં ખરચનાં	૭૫૦૦૦૦૦૦
આએપત ખાતાનાં ખરચનાં	૪૭૦૦૦૦૦૦

જુમલે ૭૦૧૦૦૦૦૦૦

ની ગોડીઆ અને તે ગોડીના પછડા બનાવીઆમાં આવેછે, નાકા ગયાથી પણ આપણને ઘણીએક અચરતી ઊપજેછે એ કા રજુને સાર લાકડા કાપવાને વાસતે આગના સાધાઓ આપતી એક ગાવ કરવત બનાવીઆમાં આવેછે અને તેની ઝડપ આપ લે જેવાજ કરીએ ગોડીઆ તથા બદુકો, તથા કંચાપસ તથા કારકરીડજ એ સમજી તરફવાર સાધાઓથી બનેછે, તે સમજી કેમ બનેચ તે બરાબર સમજ પડવાને સાર નગરે જોણ જોઈએ, અને લડન ખાતે જનાર ગરેટ પરીક્ષણ લડાઈનું કેલો પત બતાવનાર આ કારખાતું જોવા જવાને જુવડ નહી જોઈએ કરીઆની લડાઈની વખતે એ કારખાનામાં દર રોજ દર વત અરખી કાંચે લાગના કંતલ આ આરસીનજમાં દર અરવારીએ છ, નવ, અને અઢાર રતજના ગોવાની ૧૪ રોપા બની શકેછે, ગોડીઆ તથા કંચાપસ અને કંચારસીડજો તો દર અરવારીએ ગણતરી વગરના થાઈ શકેછે જેમ અને તેમ સાધાઓ ની ગોડવણ રાખીઆથી, બરે જોઈએ તારે એ આરસીનજ ઇંગવડ અને તે લડાઈમાં જો તેનો સાધાન પુરો પાડવાને થકતી વાનડે રોપ તથા બદુકને વાસતે દારૂ પણ એજ આરસીનજમાં બનાવીઆમાં આવેછે

૧ પરીક્ષણ સરકારનું કરજ આને કેટલુંછ અને દીન ઊપર દીન તે કેટલું વગર ગણુ છે, તે નીચે લખાવીની વીગ

૧ ઊપરથી માણુખ પડશે અને ૧૬૮૮ નાં વરસમાં	૬૬૦૦૦૦૦	રૂપીઆણું કરજ હંડુ	અને ૧૮૧૪ નાં વરસમાં	૮૬૫૦૦૦૦૦૦	રૂપીઆણું કરજ હંડુ
૧૭૦૨ નાં	૧૬૫૦૦૦૦૦	“	૧૮૧૭ નાં	૮૪૮૨૮૨૪૪૭૦	“
૧૭૧૪ નાં	૫૪૦૦૦૦૦૦	“	૧૮૨૦ નાં	૮૪૦૧૮૪૬૨૦	“
૧૭૪૬ નાં	૭૮૦૦૦૦૦૦	“	૧૮૪૦ નાં	૭૮૬૫૭૮૭૨૦	“
૧૭૬૩ નાં	૧૩૮૦૦૦૦૦૦	“	૧૮૪૫ નાં	૭૬૮૭૮૮૨૪૧૦	“
૧૭૮૬ નાં	૩૬૮૦૦૦૦૦૦	“	૧૮૫૦ નાં	૭૭૪૦૨૨૬૩૮૦	“
૧૭૮૮ નાં	૪૩૨૦૦૦૦૦૦	“	૧૮૫૬ નાં	૮૦૦૦૦૦૦૦૦	“
૧૮૦૨ નાં	૫૭૧૦૦૦૦૦	“	૧૮૫૬ નાં	૮૧૦૦૦૦૦૦૦	“

૧૭૪૬ માં જે ટુરજ વીગી, તે સ્યેનની સાથે લડાઈ થાઈ તેથી, ૧૭૬૩ માં જે કરજ વધીજી, તે સાત વરસ સુધી ઇંગવડ લડાઈમાં જીતીજી હંડુ તેથી, ૧૭૮૬ માં જે વધીજી, તે આમેરીકા સાથેની લડાઈમાં, ૧૭૯૮ માં જે વધીજી, તે આએપતનાં ધાએવા બજારથી, તથા બાકરે થાએની લડાઈથી ૧૮૦૨ માં અને ૧૮૧૪ માં જે વધીજી, તે શરાનજ તથા મેરાનીઅન મોનારાઈ સાથેની લડાઈમાં, ૧૮૫૬ માં જે વધીજી, તે રૂપીઆ સાથેની લડાઈમાં

એ પરમાંજી ૧૮૬૦—૬૧ નાં વરસમાં જીમલે (૭૦૧૦૦૦૦૦૦) સીતેર કરોડ, દગ લાખ રૂપીઆ નાં ખરચનો અડસરો નીકલીઓ હતા. હવે ધારા મુજબજ જે ઇંગલંડની આઅપત વધારો કરીઆ વગ ૨ વસુલ કરીઆમાં આવેતો, ખાતર (૬૦૭૦૦૦૦૦૦) શાહાડ કરોડ અને સીતેર લાખ રૂપીઆની થામ્ય, તા હારે લગલગ દશ કરોડ રૂપીઆની ખુટ પડે. એ ખુટ પુરી પાડવાને સાડ માહે તથા ખાંડ ઉપર લડાઈનાં વખતમાં જગત લીધામાં આવે, તેટલી જગત થેડવીઆથી તથા “ ઇનકમ ટાક્સ ” એટલે કમાઈ ઉપર કરમાં ૧૦ રૂપીએ ૨૦, ફરીઆં લેતાં કરીને, તથા ખીજગમ જીજ વધ થટ કરીને, એ વરસની આઅપતનો અડસરો નીચે જણાવીઆ મુજબ આપીઆમાં આવીઓછે.

આઅપત.

રૂપીઆ.

મેહસુલનાં	૨૪૭૫૦૦૦૦૦
દેશના ઉત્પન્ન થાતી અને અપતી જીનસોં ઉપરની જગત.	૧૯૭૨૪૦૦૦૦
રૂઠાપનાં છાપાનાં	૮૦૦૦૦૦૦૦
જમીન, તથા ખીલકત ઉપર તથા ખીજ કરે	૩૨૦૦૦૦૦૦
ઇનકમ ટાક્સ — કમાઈ ઉપર કર	૯૮૯૮૦૦૦૦
પોસ્ટ આફ્રીસ	૩૨૫૦૦૦૦૦
સરકારી જમીન (કાંઠેન લાંનડસ)	૨૮૦૦૦૦૦
પરચુટણ આઅપત	૧૪૮૦૦૦૦૦

જીમલે ૭૦,૫૭,૮૦૦૦૦

એ મુજબ ૧૮૬૦—૬૧ નાં વરસનો ખરચ પુરો પાડવાને સાડ સઘળી મલ્લીને (૭૦૫૭૮૦૦૦૦) સીતેર કરોડ, સંતાવંત લાખ અને હેંસી હજાર રૂપીઆની આઅપત મલે હેડુ કરીઆમાં આવીડોછે.

આ મુલકની આઅપતમાં જેમ જેમ વખત ગયોછે, તેમ કેટલો વધારો થયોછે તે નીચે જણાવેલી વી ગત ઉપરથી માર્ગ મડશે. ૧૭૦૨ નાં શાલમાં એ દેશની આઅપત (૪૦૦૦૦૦૦૦) ચાર કરોડ રૂપીઆની હતી, ૧૭૨૭ નાં શાલમાં (૬૦૦૦૦૦૦૦) છ કરોડ રૂપીઆ; ૧૭૬૦ માં (૮૦૦૦૦૦૦૦) આઠ કરોડ રૂપી આ; ૧૭૮૮ માં (૧૬૦૦૦૦૦૦) શેલ કરોડ રૂપીઆ; ૧૮૨૦ માં વધતી જગતો તથા કરો કરીઆથી લ ગલગ (૬૬૦૦૦૦૦૦૦) છાસટ કરોડ રૂપીઆની ઉપજ થાઈ હતી, ૧૮૨૫ માં તેમાં થટાડે થાઈને લગલગ (૬૩૦૦૦૦૦૦૦) તેસટ કરોડ રૂપીઆ ઉપજઆ હતા; ૧૮૩૦ માં લગલગ (૫૬૦૦૦૦૦૦૦) છપંત કરોડ રૂપીઆ, ૧૮૩૫ માં (૫૦૦૦૦૦૦૦૦) પચાસ કરોડ રૂપીઆ, ૧૮૪૫ માં વધી વધીને (૫૧૦૦૦૦૦૦૦) એ કાવંત કરોડ રૂપીઆ ઉપજઆ હતા, ૧૮૫૦ માં લગલગ (૫૩૦૦૦૦૦૦૦) તેપંત કરોડ રૂપીઆ, અને ૧૮૫૫ મા લડાઈનાં સખખથી કરો તથા જગતો વધારીઆમાં આવી હતી તારે લગલગ (૮૫૦૦૦૦૦૦૦) પંખીઆ શી કરોડ રૂપીઆ ઉપજઆ હતા. સને ૧૮૬૦—૬૧ નાં ખરચ તથા આઅપતની વીગત તથા આઅપત કરતાં ખરચ વધતો થયાથી કેવા ઉપાયો કરીઆમાં આવીઆછે તે ઉપર જણાવીડોછે અને એ પરમાંજી સરકાર મા હે તેટલી ઉપજ આ દેશમાંથી કરી શકેછે. એ દેશનો દરવ એટલોતાછે કે અગતની વખતે સરકારને નેટલી જોઈએ તેટલી વધતી આઅપત મેલવવાને મેહુનત પડતી નથી. ગરકારને સઘળી મોટું શુખ એછે કે, તેઓ આઅપત વધારવાનાં ને એવાને લીએછે, તેથી પરજા તે ઉપર નાં દીલ ધાતી નથી, કાએને ને કાંઈ કર નવા માએછે, તથા આઅપત વધારવાનાં એવાને કરીઆમાં આવેછે, તે આખી પરજાનાં વધીગાનાં મત સાથે કી ધામાં આવેછે. સઘળો ખરચ પારલામેન્ટમાં, એટલે બસાબર જોઈમુતો પરજાની હજુરમાં, મેલીઆમાં આવે છે, અને પછી તે પરજાનાં વધીગાના મતથી સઘળું કરીઆમાં આવેછે.

આગલ હુમોએ જાણાવીહોં છે કે યુરોપખંડનાં બીજાં સુલકો ગરેટ બરીટન તથા આઅરલંડનાં કરતાં બરતમાં વધતાં છે, પણ તેઓની આઅપત આ દેશનાં જરૂરી નથી. નીચે જણાવેલા કોઠા ઉપરથી ખાલુંમ પડશે કે, યુરોપનાં પાંચ સુખીઆ અને મોટાં રાજો ગણાએ છે તે રાજોનાં સુલકોની વસતી તથા જગા વધતી છે તોબી ગરેટ બરીટનની આઅપત તેમના કરતાં વધારે છે.

	ખાઈલ.	વસતી.	આઅપત; રૂપીઆ.
રૂશીઆ	૨૦૪૧૮૦૯	૬૩૦૧૨૧૪૬	૪૩૦૪૨૦૦૦૦
આંસ્ટરીઆ	૨૫૭૭૬૦	૪૦૦૭૯૦૦૦	૩૦૪૨૫૦૦૦૦
પ્રુશીઆ ..	૧૦૭૫૨૬	૧૭૨૦૨૮૩૧	૧૮૩૦૮૦૦૦૦
ફ્રાંસ ..	૨૦૪૦૦૦૧	૩૬૦૩૯૩૬૪	૭૦૬૬૦૦૦૦૦
ગરેટ બરીટન	૧૨૨૦૯૧	૨૭૬૭૪૩૫૨	૭૦૫૭૮૦૦૦૦

આપણા પોતાનાં સુલક સાથે ગરેટ બરીટન અને આઅરલંડને સરકાવીએ તો, હાંફુસથાંન ભર તમાં ૧૩૦૦૦૦૦ ખાલઈ છે તથા વસતી પંદર કરોડ આદમીની છે, અને સરકારની આઅપત આસરે (૩૦૦૦૦૦૦૦૦) સારતીસ કરોડ રૂપીઆની છે, એટલે ગરેટબરીટનનાં કરતાં અરધી અરધ છે.

આ સુલકનો વેપાર કેવો બોહોસો છે, તે આ પછેનાં પ્રકરણ ઉપરથી જાણીઆમાં આવશે અને તે ઉપર થી તે દેશની હાલત વીશે અડસટો બાંધવાને પણ બની આવશે.

મકરણ ૨૬ મું.

ગરેટ બરીટનનો વેપાર. †

સપ્તમી જનસો અને સપ્તમી દેશો સાથેના મોટાભાઈ વેપાર—માનની આવક—નીકાશ—જાતી ઇતિહાસી.

ગરેટ બરીટનનો વેપાર આખી પુરથવીના સરવે ખુલકોથી મોટો છે, તથા એ દેશનો વેપાર આખી પુરથવીનાં સરવે ખુલકો સાથે છે તથા તે વેપાર આખી પુરથવીની તમામ જનસોનો છે. આ તરણ મધેની દરમિયાન બીના જે વીગતવાર લખી હોય તથા બરીટનનો વેપાર સરવે ખુલકોથી મોટો છે, તે પુરવાર કરવા એ દેશનાં તથા બીજાં ખુલકોનાં વેપારનાં આક્રંડ અથવા વીગત જણાવીએ, તથા બરીટનનો વેપાર આખી પુરથવીનાં સરવે ખુલકો સાથે છે, તે સાબેત કરવા સાડ, તે સરવે ખુલકોની સાથે એ દેશનો વેપાર કેટલો અને કેવી રીતનો છે તેની વીગત આપીએ, તથા બરીટનનો હુમા મીચિનો વેપાર છે, તે મુકરર કરવા સાડ તમામ દુનીઆની બરીટનના વેપારની જનસોનો કેવો, કેટલો અને કેવી રીતનો વેપાર છે, તે સરવે ખુલકોનાં કરવા બેશીએતો, એ દરમિયાન વીગતને સાડ આ આખી પુસતક ભરાયે, પણ આ સંજોગોની ખુલ મતલબ એટલીજ છે, કે ગરેટ બરીટનનો વેપાર કેવો મોટો છે તે વીશે ટુકડાં જણાવવું અને તેથી વેપારી તરીકે ઇંગ્લેન્ડ લોકોની હીમત, હીએગ, અને તેઓનાં દરવની સમજ પડશે. એ કારણને સાડ ગયા ૧૮૫૬ નાં સાલનાં એ ખુલકનાં વેપારની ધણીબરી વીગત હીઆં આપીએ છઈએ. એ વરસમા આગલાં વરસો સાથે સરકાવતાં વેપારની ગણતરીમાં દશ અથવા વીસ કરોડ રૂપીઆ ઓછા અથવા વધતા ખાલુંમ પડીઆ તો તેમા કાઈ માત્રલત જરૂં નથી. ઉપલાં વરસમા દુનીઆનાં બીજાં ખુલકોથી ગરેટ બરીટન આ તે કેટલી રકમની જનસોની આવક થાઈ છે, તે નીચે જણાવેલી વીગત ઉપરથી ખાલુંમ પડશે. એ વીગત ધણી લંબાણ નહી થવા દેવાને, ખાતર કરોડો રૂપીઆની રકમો અતરે આપીએ અને લાખોની રકમો તે પડતી મેલે છે.

કાફી નજદીક (૨૦૦૦૦૦૦૦) એ કરોડ રૂપીઆની.

ધર્મ નજદીક (૮૭૫૦૦૦૦૦) પોના નવ કરોડ રૂપીઆનો.

બીજા જાતનો દાંનો નજદીક (૭૭૫૦૦૦૦૦) પોના આઠ કરોડ રૂપીઆનો.

ધર્મ તથા બીજા જાતનાં દાંનાનો આટો (૨૨૫૦૦૦૦૦) સવા એ કરોડ ઉપર રૂપીઆનો.

રૂઢ, હીંદુમથાનથી નજદીક (૪૦૦૦૦૦૦૦) ચાર કરોડ રૂપીઆનો.

રૂઢ, સપ્તમી દેશોના મલી જુમને (૩૪૫૦૦૦૦૦૦) મોતરીસ કરોડ પચાસ લાખ રૂપીઆનો.

અન, સપ્તમી તરેહનો (૧૦૦૦૦૦૦૦) છ કરોડ ઉપર રૂપીઆનો.

કરન અને સુકી દસામ (૧૫૦૦૦૦૦૦) એક કરોડ પચાસ લાખ ઉપર રૂપીઆની.

માંમડાં (૬૨૫૦૦૦૦૦) તરણ કરોડ પચીસ લાખ રૂપીઆનાં

† આ ખાતર, હમારી અરજ ભારથી, આપણી રાષ્ટ્રના અરજને સારીકે જાણતા થાએવા એ બરીટનની જનસોની જાણના આપણા પરીરક્ષક દાસાબાઈ નવરોગભાઈ આ પુસ્તકને આડે લખી મોકલ્યો

કાલી ગલી નજદીક (૨૦૦૦૦૦૦૦) બે કરોડ રૂપીઆનાં.

ધાતુ તરેહવાર તથા ધાતુનાં પથરો નજદીક (૪૦૦૦૦૦૦૦) ચાર કરોડ રૂપીઆનાં.

તેલ, જુદી જુદી જાત મલી નજદીક (૩૭૫૦૦૦૦૦) તરણ કરોડ પંચોતેર લાખ રૂપીઆનું.

ખોરાક (બેકન, માખન, પનીર) (૩૨૫૦૦૦૦૦) તરણ કરોડ પચીસ લાખ ઉપર રૂપીઆનો.

શુરો નજદીક (૧૨૫૦૦૦૦૦) એક કરોડ, પચીસ લાખ ઉપર રૂપીઆનો.

અલસી (૩૦૦૦૦૦૦૦) તરણ કરોડ ઉપર રૂપીઆની.

રેશમ (૧૦૫૦૦૦૦૦૦) દશ કરોડ પચાસ લાખ ઉપર રૂપીઆનું.

દાડ (રંમ, અરાંનડી તથા જનીવા) (૨૨૫૦૦૦૦૦) બે કરોડ, પચીસ લાખ ઉપર રૂપીઆનો.

ખાંડ તથા સાકર (૧૨૫૦૦૦૦૦૦) બાર કરોડ પચાસ લાખ ઉપર રૂપીઆની.

ચરબી નજદીક (૩૦૦૦૦૦૦૦) તરણ કરોડ રૂપીઆની.

માહે (૬૦૦૦૦૦૦૦) છ કરોડ રૂપીઆની.

લાકડાં તરેહવાર (૮૦૦૦૦૦૦૦) આઠ કરોડ ઉપર રૂપીઆનાં.

તંબાકુ નજદીક (૨૦૦૦૦૦૦૦) બે કરોડ રૂપીઆનો.

વાઈન દાડ (૩૦૦૦૦૦૦૦) તરણ કરોડ રૂપીઆનો. કરાંનસ સાથે આ વરસમાં વેપારની જનસે રાંબંધી જે કોલ કરાર થયાછે, તેથી ગરેટ બરીટન મધે દાડની આવક ઘણી વધશે.

જન (૧૦૫૦૦૦૦૦૦) દશ કરોડ પચાસ લાખ ઉપર રૂપીઆનું.

એ પરમાણુ ૧૮૫૯ નાં એક વરસમાં ફનીઆનાં સરવે સુલકોથી મુખીઆ ચીજોની નજદીક (૧૪૩૦૦૦૦૦૦૦) એકરોશો તેતાલીસ કરોડ રૂપીઆની કીમતનાં માલની ગરેટ બરીટન ખાતે આવક થાઈ હતી, પણ તે સાથે બીજી સઘળી નાંહની મોટી જનસોની આવક ગણતાં એ વરસમાં સઘળા માલની કુલ આ તી, પણ તે સાથે બીજી સઘળી નાંહની મોટી જનસોની આવક ગણતાં એ વરસમાં સઘળા માલની કુલ આ વક નજદીક (૧૦૯૨૫૦૦૦૦૦) એકરોશો એગણોતેર કરોડ, પચીસલાખ રૂપીઆ ઉપરની થાઈછે. એન માફક હીસાબ ગણતાં ૧૮૫૮ નાં સાલમાં સઘળો માલ મલી (૧૬૪૨૫૦૦૦૦૦) એકરોશો ચોસટ કરોડ અને પચીસ લાખ રૂપીઆનાં માલની આવક થાઈ હતી અને તેની આગમનનાં એટલે ૧૮૫૭ નાં વરસમાં (૧૮૭૭૫૦૦૦૦૦) એકરોશો રીતીઆસી કરોડ, પંચોતેર લાખ રૂપીઆનાં માલની આવક થાઈ હતી, તેથી આગલ કહા મુજબ હર એક એક વરસનો હીસાબ આપતાં બીજાં વરસો સાથે દશ વીસ કરોડનો ફેર હોએતો તેમાં કાંઈ નવાઈ જરૂર નથી.

ઉપર જણાવેલા માલની આવક ઉપરાંત ૧૮૫૯ નાં સાલમાં નજદીક વીસ રોશી સુનાંની આવક (૨૨૨૫૦૦૦૦૦) બાવીસ કરોડ, પચીસ લાખ રૂપીઆની તથા રૂપાંની આવક (૧૪૭૫૦૦૦૦૦) ચઢે કરોડ, પંચોતેર લાખ રૂપીઆની મલી ગરેટ બરીટનનાં નગદીની જીમલે આવક (૩૭૦૦૦૦૦૦૦) સારતી સકરોડ રૂ પીઆની થાઈ હતી. એ મુજબ માલ લાવવામાં ૩૬૩૦૦ વાંહણો, (જેનું “ ટનેજ ” ૯૦૦૦૦૦૦) નેનું લાખ ઉપરનું હતું) કામ લાગા હતાં, અને આ પરમાણુ બરીટનનાં વેપારનાં વાંહણોની સંખીઆ જોયાથીજ એ મુલકનાં વેપારનો અડસરો કાહડી શકાએછે. એ વાંહણોની ખારફતે ઉપર જણાવીછે તેમ ફનીઆ નાં સઘળા ભાગોમાંથી વેપારની જનસો તથા નગદી મલી લગભગ (૨૧૭૦૦૦૦૦૦૦) બરો સતર કરોડ રૂપીઆનો માલ ગરેટ બરીટન ખાતે ગયો હતો.

હવે ઉપર જણાવેલા માલની સઘળી આવક તથા વાંહણો કહાં કહાં સુલકથી બરીટન ખાતે ગયાં હતાં અને તે દરએક સુલકથી કેટલો માલ ગયો હતો તેની વીગત નીચે આપીએ છઈએ, પણ તેમ કરવામાં લંચા નહી થવાને સાડ, જે સુલકોથી એક કરોડ રૂપીઆની અંદરનો માલ એ દેશ ખાતે ગયોછે તે સુલકોના નાંખ પડતા મેલીઆછે પણ સઘળા સુલકો તે કેટલાં અને કહાં, એવો એ કાંઈ સવાલ કરે, તો દુક નવાબ એજે

એ પરમાણે હીંદુસથાનનાં એક ખુનાં જટલાં ગરેટ બરીટનનાં મુલકમાં ૧૮૦ કરોડ રૂપીઆનાં ખાલની આવક થાએ છે અને વલી પોતાનાં દેશમાં ઉત્પન્ન થાએ છે તે ખાલનો જુરો. ફનીઆનાં વેપારનાં મોટા બે પડામાં ગરેટ બરીટનનાં ખાતાંનું ઉધાર પાણું જરે ઉપર મુજબનું છે, તારે જેવું જોઈએ છે કે તેનું જમ પાણુ ફેટલું છે, ઈઆને જટલી તેમાં આવક થાએ છે, તેનાં અવેનમાં તેની તરફથી ફનીઆને તે પાણું શું, ફેટલું, અ ને કેવી રીતે આપે છે, એટલે ખોલવી રીતે સમજ પડશે કે ગરેટ બરીટનનો વેપાર તે ફેટલો અને ફેટલો છે. જેમ ફનીઆનાં સધળા મુલકોથી બરીટન ખાતે ખાલ પોંડીએ છે, તેમજ તે દેશથી ફનીઆનાં સધળા ભાગો ખા તે ખાલ જાએ છે. એ દેશથી જ ખાલ બાહર જાએ છે, તે બે તરફનો હાએ છે, એકતો એક દેશથી આવેલો ખાલ પાછો બીજે દેશ જાએ છે. ઉપર જે રૂપીઆ ૧૮૦ કરોડનાં ખાલની આવક જાણાવી છે, તે મધ્યથી (૨૫૨૫૦૦૦૦૦) પચીસ કરોડ પચીસ લાખનો ખાલ પાછો બાહર દેશાવરો ખાતે ગયો છે. બીજો ખાલ એ દેશથી પોતાની બનાંવટ તથા પેદાશનો ૧૮૫૯ નાં વરસમાં જે બીજાં દેશાવરો ખાતે ગયો છે, તે ફેટલી રકમનો અને કેવો, તેની પછુ જેમ બને તેમ નીચે ટુકમાં વીગત આપી છે, અને એ જગાએ પણ એક કરોડ રૂપીઆની અંદરનાં ખાલની વીગત પડતી મેલી છે.

તઈઆર પોરાક (૨૦૦૦૦૦૦૦) બે કરોડ ઉપર રૂપીઆનો.

બીર તથા એલ (૨૦૦૦૦૦૦૦) બે કરોડ ઉપર રૂપીઆનો.

કોલસા (૩૨૫૦૦૦૦૦) તરણુ કરોડ પચીસ લાખ ઉપર રૂપીઆનો.

રૂઠનુ કાપડ (૩૭૦૦૦૦૦૦૦) સારતીસ કરોડ ઉપર રૂપીઆનું.

નેટ, સ્ટાફોંગ, દોરો ઈતીઆદી (૧૭૫૦૦૦૦૦) એક કરોડ પંચોતેર લાખ ઉપર રૂપીઆનો.

સુતર નજદીક (૯૫૦૦૦૦૦૦) નવ કરોડ પચાસ લાખ રૂપીઆનું.

ચીની કાંમ (૧૨૫૦૦૦૦૦) એક કરોડ પચીસ લાખ રૂપીઆનું.

મીલીનરી તથા હેમરડાશરી (૪૨૫૦૦૦૦૦) ચાર કરોડ, પચીસ લાખ ઉપર રૂપીઆની.

હારડવેર (લોહકાંમ) (૩૭૫૦૦૦૦૦) તરણુ કરોડ, પંચોતેર લાખ ઉપર રૂપીઆનું.

ચાંમડાં તથા ચાંમડાં કાંમ નજદીક (૨૦૦૦૦૦૦૦) બે કરોડ ઉપર રૂપીઆનું

લીનન કાપડ (૨૫૦૦૦૦૦૦) ચાર કરોડ, પચાસ લાખ ઉપર રૂપીઆનું.

લીનન જોડીક (૧૫૦૦૦૦૦૦) એક કરોડ, પચાસ લાખ ઉપર રૂપીઆનું.

સાંચા નજદીક (૩૭૫૦૦૦૦૦) તરણુ કરોડ, પંચોતેર લાખ રૂપીઆનો.

લોહકાંમ સંધી તરાંકાં (૧૨૨૫૦૦૦૦૦) ચાર કરોડ, પચીસ લાખ ઉપર રૂપીઆનું.

તરાંચુ તથા પીતલ (૨૭૫૦૦૦૦૦) બે કરોડ, પંચોતેર લાખ ઉપર રૂપીઆનું.

ટીન તથા ટીન પલેટસ (૧૭૫૦૦૦૦૦) એક કરોડ, પંચોતેર લાખ ઉપર રૂપીઆની.

રેશમનુ કાપડ, દોરો ઈતીઆદી (૧૨૫૦૦૦૦૦) એક કરોડ, પચીસ લાખ ઉપર રૂપીઆનું.

સોડા (૧૦૦૦૦૦૦૦) એક કરોડ ઉપર રૂપીઆનો.

ઉનનુ કાપડ (૧૨૦૦૦૦૦૦૦) ચાર કરોડ ઉપર રૂપીઆનું.

ઉનનુ સુતર (૩૦૦૦૦૦૦૦) તરણુ કરોડ ઉપર રૂપીઆનું.

બાકીનો બીજો જાતનો દરએક ખાલ જે બાહરનાં દેશાવરો ખાતે એક કરોડ રૂપીઆની અંદરની કીમતનો ગયો તે સધળો જુમલે ગણતો રૂપીઆ (૧૩૦૫૦૦૦૦૦૦) એકશો તીસ કરોડ અને ૫૫૫ લાખનો ત્રણ ગરેટ બરીટનથી બીજા દેશાવરો ખાતે ૧૮૫૯ નાં વરસમાં ગયો છે. એ મધે બીજા દેશ એટલે આમેલાખલ માથી ૨૫, કરોડ રૂપીઆ ઉપરનો ખાલ પાછો બાહર ગયો તે મેલવતા ઉપરનાં વરસમાં જુમલે (૧૫૨૫૦૦૦૦૦)

એકસો પંચાવન કરોડ અને પચાસ લાખ રૂપીઆનો ખાલ ગરેટ બરીટનથી બાહરના દેશાવરો ખાતે ગમેાછે.

એન વરસમાં સુનાં રૂપાંની નગદી બીજાં દેશાવરો ખાતે રૂપીઆ (૩૫૫૦૦૦૦૦૦) પાંતરીસ કરોડ પચાસ લાખ ઉપરની ગઈ.

એ માફક ડુનીઆનાં વેપારનાં મોટા ચોપડામાં બરીટનને ખાતે જમે પારો ૧૮૫૬ નાં એક શાલ માં આ રકમેાછે. રૂપીઆ (૧૫૫૫૦૦૦૦૦૦) એકસો પંચાવન કરોડ પચાસ લાખ ઉપર રૂપીઆનો ખાલ અને રૂપીઆ (૩૫૫૦૦૦૦૦૦) પાંતરીસ કરોડ અને પચાસ લાખ રૂપીઆની નગદી ગરેટ બરીટનથી બીજાં દેશાવર ગઈ અને એ સઘજો ખાલ લઈ જવામાં ૪૩૧૦૦ વાંહાંજુ જેનુ ટનેજ એક કરોડ ઉપર ટનનું થયું, તે કાંમે લાગાં હતાં. જુમસે વીગત નીચે જણાવીઆ પરમાંછે.

આવક, ગરેટ બરીટન ખાતે ખાલની.....	૧૮૦૦૦૦૦૦૦૦) રૂપીઆની.
નીકાશ ગરેટ બરીટનથી ખાલની.....	૧૫૫૫૦૦૦૦૦૦) રૂપીઆની.
આવક નગદીની.....	૩૭૦૦૦૦૦૦૦) રૂપીઆની.
નીકાશ નગદીની.....	૩૫૫૦૦૦૦૦૦) રૂપીઆની.

જુમસે એક વરસમાં ખાલ તથા નગદીનો વેપાર..... ૪૦૭૫૦૦૦૦૦૦) રૂપીઆ.

આ પરમાંછે આરશો સાત કરોડ પચાસ લાખ ઉપર રૂપીઆની અચરત સરીખી રકમનો વેપાર એ ક વરસમાં ગરેટ બરીટને કીધો હતો, અને તે વેપાર ચલાવામાં (૮૦૦૦૦૦) હેડી હજાર આરકસો કાંમે લા ગાં હતાં. ઉપલી ગણુવરીમાં જે વેપાર ગરેટ બરીટનનાં સુલકની અંદરજ માટેલાં ચોરો વચે ચાલીઆછે તેનો સુખાર લીધો નથી, બાકી એ ગણુવરી કીધી હોઆતો હજુર ઉપલી રકમમાં વધારો થાએ. આગલ લ ખીઉચ કે એ સુલકમાં ૧૮૦ કરોડનાં ખાલની આવક ઘાઈ અને ૧૫૫૫ કરોડના ખાલની નીકાશ ઘાઈ, તેથી અંધે પાશા બરોબર કરવા સાડુ વખતે એવો વીચાર કરીઆમાં આવે કે ૨૫ કરોડ રૂપીઆની બાકી, ૩ નીઆનાં બીજાં દેશાવરોની ગરેટ બરીટન ઉપર લેહુની રહી, પણ તેમ નથી. ગરેટ બરીટનમાં જે ખાલ આ વીઆ, તે ખાલની કીમત, બરીટન પોંચતાં સાધનાં સંધા ખરચ શુધાંની ગણાઈ, અને જે ખાલ ગરેટ બરીટન થી ગમે, તેની ખાતરે ગરેટ બરીટનમાંનીમ કીમત ગણાઈ, તાહરઆદ બીજાં દેશાવરો પોહાચતાં તેની ઉપર બીજાં તરેહવાર ખરચ વધવો જોઈએ. માટે રૂપીઆ પચીસ કરોડની જે બાકીછે તેમાં આવકનાં ખાલનાં રસ તા ખરચનો કેટલોએક ભાગ આવીઆ, તથા વરમની આખરીએ ખાલનું કેટલુંએક તરથાનું રેહેજુ જા છું જોઈએ.

હવે ગરેટ બરીટનનાં સુલકનાં લોકોની જુમસે કમાઈ કેટલીછે, તેની તપાસ કરીએ. વેપાર, મેહેનત, માફરી, તથા કારીગરી જડી સઘજી જતનાં વેહવારથી એ લોકોએ કેટલું પેદા કીધું. “ ઇનકમ ટાકસ ” અથવા કમાઈ ઉપર કર, એ લોકોએ કેટલો આપીઆ, તે ઉપરથી એ લોકોની પેદાશનો કાંઈએક અટકનો કર વાને બની આવેછે, પણ તે અડસડામાં આટલું ધીઆંનમાં રાખવું જોઈએ કે, દર વરસ ૩૧૦૦૦) ની અંદર કમાનાંર શખસ એ કર આપતો નથી તથા સઘજા લોકો સાચા એકીનથી પોતાની પુરે પુરી કમાઈ ઉપર કર આપતા હોએ, જેવી ઉમેદ એકાએક કોઈની કોમ વીશે રાખી શકાએ નહી, માટે, એ માફક મે તારાંહ ની મર છતાં, ગરેટ બરીટનનાં સુલકનો ઇનકમ ટાકસનો એવો અડમટો ગણાએછે કે, જે રાએક પાંડનડ અથવા દશ રૂપીઆ પેદાશપર એક પેની અથવા બે ફરીઆં કર લીધો હોએ તો સરકારને ફકટ ૧ કરોડ ૩

પીઆની આવક થાએછે, ઇઆને સઘળી પેદાશમાંથી ૨૪૦ મેા હીસસો કર દાખલ લીધેા હાએતો (૧૦૦૦૦૦૦૦) એક કરોડ રૂપીઆનો કર થાએ, તે માંકેક જોતાં બરીટનનાં લોકો પોતાની મેહનત, આકરી, ધંધો, રોજગાર, વીઆજ, મીલકત અને બીજી સરવે તરાંહની કમાંઈથી (૨૪૦૦૦૦૦૦૦૦) બશેા ચીઆલીસ કરોડ ઉપર રૂપીઆ પેદા કરેછે અને ઉપર નજાવેલી એ તરાંહની ઘટ જોતાં કદી (૩૦૦૦૦૦૦૦૦૦) તરણશેા કરોડ રૂપીઆની પેદાશ ગણીએતો હરકત જરૂં નથી. આવેો મોટો વેપાર તથા પેદાશ જે ગરેટ બરીટન અને આએરલંડનાં એ ટાપુએા કરેછે, તેને હીંકુસથાંન સાથે સરકાવતાં એ મુલકની જમીન હીંકુસથાંનનો દ શમેા ભાગછે તથા વસતી હીંકુસથાંનની વસતીનેા આઠમેા ભાગછે અને હેવું છતાં ગરેટ બરીટન અને આ એરલંડનેા મોટો વેપારછે, તેનાં કારણ તાંહાંના લોકોની વધતી હાશીઆરી, હોલત અને હીમતમાંછે. આ ખી ફનીઆનાં ઘણાખરા રેલવેમાં તથા-સઘળી સરકારોની “ લેન ” માં બરીટીશ લોકોની મોટી પુંજીએાછે. ફનીઆનાં કોઈબી ભાગ ઉપર કોઈ નફાનું કાંમ ચોકસ કાએદા અને ઘટતી તપાસ અને અંચાવથી ઉઠાવીઆ માં આવીકું હાએતો, તેમાં પોતાનાં નાંણાં રોકવાને તેએા તઈઆર થાએછે, એટલેા ગરેટ બરીટનમાં દરવજે.

મકરણ ૨૭ મું.

સંસારી હાલત.

ધરમ—કેવળી તથા મુસાઈએ બરીટીય લોકાની સસારી હાલતમા કરેયો ફરકાર—શ્રી અને મરદાના એક મરકા હક—ધર
નાં મુખનો ત્વી ઊતર નેટો આગર—શ્રી કેવળી—શ્રીએના હજરપણાથી મરદો ઊતર મ્પસર—લોકાની આગર તથા
દીઆનતદારી—ગીયનમારી—દોસ્તી—પારકા દેશના લોકો ઊતર ઊતર કરવાની ખાહેજ

આગલા સફાએ ઉપરથી હમારા વાંચનાંરાએનાં નેયામાં આવીડં હશે કે, ગરેટ બરીટનનાં મુલક
ની રાજ્ય રીતી કેવીછે, તથા તે રાજનુ બલ કેટલુંછે અને તાંહાનાં લોકોનો દર વરશે કેટલો નેટો વેપારછે,
તથા તે રાજનાં પાએ તખત અને મુખીઅ થેહરોમાં મું મું નેવાનુછે, તથા વીલીઆ હુનર અને એલમને
વાસતે તે થેહરો કેવાં વખણાએલાંછે, પણ આ દેશનાં લોકો કેવાછે, તેએના ખવાસ, તેએની ચાલ ચલણુ અ
ને રીત ભાત કેવીછે તે જાણું અગતનુછે. બરીટીય લોકો ખરીમટી ધરમ પાલેછે, તે સરવે કોઈ સારી પકે
જાણુંછે અને જમ બીજા ઘણાએક ધરમોમા એકજ ધરમ પાલનાંરાએનાં કેટલાએક ફેરફાર વીચારને લીધે જુ
દો જુદો ટોલી અથવા ગનેઆત હાએછે તેમ ખરીસટી ધરમ પાલનાંરાએનાં પણ પરાટેસતંનટ, રોમન કેયે
લોક, ઇતીઆદી, એ પરમાણુ જુદા જુદા વીચાર ધરાવનારાએછે, પણ સરકાર પોતે પરાટેસતંનટ ધરમ પાએછે
અને તેને મદદ કરેછે, પણ બીજા વીચારવાલાએને કોઈબી રીતે હરકત કરતી નથી તથા કાઈબી રીતે તેએ
નાં હકને નુકસાંન કરતી નથી

આ મુલકનાં લોકો સઘળી વાતે મોટા ગણાએછે તેમ તેએની સંસારી ચાલમા પણ ઘણાજ સરસ ગ
ણાએછે. એ દેશમાં કેલવણી અને મુધરાઈએ લોકોની સસારી હાલતમા ઘણો ફેરફાર કરી નાખીએછે. મ
રદ અને શ્રીનો દરજ્જો એકજ ગણીઆમાં આવેછે. જાહેરમાં પોતાની સ્ત્રી તથા માં અથવા બેહેન અથવા
હરેક સહી માયે ફરવાને મરદોને કોઈ રીતનો એ દેશનાં સંસારી કાએદાથી અટકાવ નથી. આપણા લોકો આ
દેશમા ઇંગરેનેના ધરખારની રીતથી વાકેફ નથી, પણ ઇંગલંડમા એવોના ધરખારની રીત જેના નેયામા આવેછે,
તે ખરેખર તેએનાં મુખ વીશે સારો વીચાર બાધીઆ વના રેહ્યો નહી. આપણા લોકોમા મરદો વારી જાએ
અને સ્ત્રીએ ધરમા ભરાઈ રેહ્યે, તેવી વાતનો ઇંગલંડના લોકો જાણનાવ નથી. એ કાઈબી મોજ ભોગવવાને
મરદને મુજ પડીડ હાએ, તો તેમા તેની શ્રી અને છોકરાએ ખચીત સાનેલ થવાના, તેએ વગર તે મોજ
કેમ ભોગવવી તે ધીશે તેને પોતાને સમજ પડે નહી. બાગમાં ફરવા જણુ હાએતો બાએડી છોકરા સાથે જો
ઇએ, નાટકમા જણુ હાએતો બાએડી છોકરા સાથે જોઇએ, હરેક તમાશે અથવા મોજ ભોગવવા જણુ હો
એતો બાએડી છોકરાં સાથે જોઇએ. એ પરમાણુ હરેક મોજમા આખાં કુટુંબની સોબતી સાથે રટાથી મા,
બાપ, અને ભાઈ બેહેનોને અમર પરસ એક મોટો સતોશ ઉપજેછે, અને તે મોજ એખવી ભોગવીએ તેથી
જેટલી ખુશી ઉપજે, તેના કરતા દયા ઘણી વધુની ખુશી ઉપજી રીતથી ઉપજેછે. ધરમા પણ ફરફરને વખતે
મા, બાપ, અને બચાં છોકરાએ સાથે બેસેછે. માં અને બાપ પોતાના બચાએની હજુરમા હેવી ચાલ ત
થા વાતચીત રાખેછે કે જ્યો તે બાળકો ગમત અને નશીઆત મેલવે. બાપ વાનેછેતો અએ સીવેછે, બચાં

એ પોતાનાં ઘડા પાડ કરે છે અને જ્યો સીખવાને લાગે છે ત્યો હેવી રીતે ગમતમાં શ્રુતે છે, જ્યો આસપાસ હોય છે, તેઓને દરેકી દરકત થાતી નથી. કુટુંબનાં દરેકે જુદું જુદું ઉપર પીઆર બ તાવે છે અને એક એકનાં હેતુની ભારે ઈછા રાખે છે. ઈંગ્લેન્ડ લોકો "હાપીનેસ આવ હોમ" ઘરનાં સુખની જ ભારી વખાણ કરે છે, તે ખોટી નથી, કાંચે ઉપર જાણવીઆ પરખાં છે જ કુટુંબની હાલત હશે, તાંહાં ખરેખર ઘરનું સુખન હશે, અને તેવું સુખ સરવે કોઈ પોતાનાં ઘરમાં જોવાને માટે તેમાં નવાઈ જવું નથી. બાળકોની કેલવણી અને ઘરનું સુખ, સી ઉપર મોટો આધાર રાખે છે, માટે સીઓની કેલવણી ઉપર એ દેશમાં ઘણું ધીઆં ન આપીઆમાં આવે છે. સપળી મુપરાઈનો પાપો સી કેલવણી ઉપર આધાર રાખે છે. માં જીવી બાળકને ઘરમાં કેલવણી આપે છે, અને તેમાં કુતલાં મગન ઉપર અસર કરે છે, તે પરખાં બીજા કોઈથી થાઈ શકતું નથી, માટે સી કેલવણીનો પાપો એ દેશમાં મનસુત છે. સપળા રોશોની તવારીખ આપણે ધીઆંનથી જોઈ શકી આપણને માનુંમ પડશે કે, જ જ મોટાં આદમીઓ થાઈ ગયા છે, તેઓ તે વીશે પોતાની માંને ઉપદાર માંની ગયા છે. તેઓએ પાછલથી જ મોટાઈ મેલવી છે, તે તેઓની માંની તરફથી પેહલી તરબીએતને લાગુ પાડી છે. માટે હરેક દેશ જાંહાં મુધી સી કેલવણી પછવાડે ઓણું ધીઆંન આપે, તાંહાંમુધી તે મુપરાઈમાં પુરે જ ધનાર નથી. મરદાની મીનલસમાં સીઓને આંમેન કરવાનાં કામેદા અથવા મેરકામેદા વીશે ઘણુંએક લખાયું છે. એ બાળકમાં તકશર કરવાની આ જગા નથી, પણ આ વાતતો ખરીજ છે, સીઓની હાનરીથી મરદાની માલ મલજ ઉપર ઘણીજ સારી અસર થાય છે, તેઓને સહુકાઈ પકડવી પડે છે, અને જ્યાંનને ધ ણીજ સારી લટજ આપવાની કરન પડે છે. એથી કરીને જ જ મીનલસમાં ઈંગ્લેન્ડમાં મરદો અને સીઓને સાતે જોઈએ, તાંહાં સપળી રીતે દરેકેકની માલ આપણે હેવીતો આદરમાન ભરેલી જોઈએ, કે તેથી આપણે જીવ મુશી થાયા વગર રહેતો નથી, અને હેવી ટેવ પડીઆથી રીતલાંત અને માલ મલજમાં આ દમીઓ આદરમાં વાપરવા સીએઆ વનાં રહે નહીં.

હીંકુસયાંનની બોહોલી વસતી પરખાં છે અતરે ઈંગ્લેન્ડે થોડા છે, અને વલી તે થોડાઓનાં સંબંધમાં પણ આ દેશનાં લોકો જાહજ આવતા નથી, તેથી એ લોકોની સારી અને નરસી બાજુ જોવાને આપણને હીંઆં બનતું નથી. જમ એક આદમીમાં, તેમ એક આખી પરખા સાારી અને નરસી બાજુ હોય, અને સારી બાજુ સંતાડીને, નરસી બાજુને મલકાઈ આપે, એ અપખસપાત લખનારાઓનું કામ નથી, તેમ ન રસી બાજુ સંતાડી સમથું સરેલન દેખાડીઆ કરવુંથી દરસત નથી. હીંકુસયાંનથી હરેક ગામડી ઈંગલંડ જ વા નીકરે છે, તારે તેને ઘણી તરફથી હેવી રીતે જાલરાવીઆમાં આવે છે, કે સમજાવે તાંહાં ઠગો ઘણા છે, મોરો ઘણા છે, મોરે દીવશે ગનવા ફારી લઈ જશે, કોઈ સાથે કાંમ પાડે તો સંભાલીને પાડજ, ઈતીઆદી, પણ એવાં મોલવાથી ઈંગ્લેન્ડને વાસતે ખરાબ વીઆર રાખેલા નહીં. જ દેશમાં વધારે મુપરાઈ તાંહાં વધારે ઠગાઈબી હો વી જોઈએ. ઠગોળી અકલનાં બલથી બને છે, પણ સપળાજ આદમીઓ ઠગ છે એમ કેહવાશે નહીં, કાસ તી રાખવી અથવા નહીં રાખવી, એ સમથું આપણી પોતાની માલ ઉપર આધાર રાખે છે. ઈંગલંડમાં સહીથી સરસ ઈમાંનદારી ધરાવનારાં લોકો છે, તેમ સહીથી સરસ ઠગો પણ છે. જે આપણે સારી માલ માલીને સા રાં માંજુશે સાથેન કાંમ પાડીએ, તે આપણે એમ સમજીએ કે ઈંગલંડનાં જવા સારા અને ઈમાંનદાર લો કો ફનીઆનાં બીજા કોઈ ભાગ ઉપર હશે નહીં, પણ આપણે પોતે વગર શાહુમેતીથી અથવા કાંઈ ઉલ કો ફનીઆનાં બીજા કોઈ ભાગ ઉપર હશે નહીં, પણ આપણે પોતે વગર શાહુમેતીથી અથવા કાંઈ ઉલ દી મતલબથી શક ભરેલી આબરૂના આદમીઓ સાથે કાંમ પાડીએ તો, પછી હેવાતો ઠગાઈએ, કે તે વીશે પસતાવો કીએલા ઘણો મોટો કેહવાયે. પણ એ દેશના લોકોને મોટો ભાગ આબરૂદાર અને સારા લોકો નો છે. સારાં માંજુશે પોતે આપણને કેહેશે કે તમે લુછાએ અને ઠગારાથી દુર રહેજો. આખી ફનીઆ સાથે એ મુલકનાં લોકોને વેપાર છે, તે કાંઈ સારી દીઆનાંત અને ઈમાંનદારી વગર માલી શકે નહીં.

ઈગરેજ લોકોને વાસતે રેવુ કેલવામાં આવીહોયે, કે તેઓ મીનસાર નથી, તથા એકાએક તેઓ કોઈ સાથે દોસતી કરતા નથી આ વાત તેઓની તરફેણમાં, કે તેઓની વીરૂપે, તે કહી ગયાનું નથી એ કે શખસ ઉતાવળથી બાહરથી દોસત બની જાયે, અને અદરબાનેથી આપણે વાખતે તેના દીલમાં પીઆર કાઈ જડ થાને નહી, તેવો દોસત હોયો અને નહી હોયો સરકો ખરેખર છે કે ઈગરેજ એકાએક તમારો દોસત થાતો નથી, પણ જરે તે દોસત બનેછે, તારેજ તેની દોસતીની પીછાન થાઈ શકેછે તે દોસતીની કીમ ત પછી હલકી નહી જાણવી, તેને લાએક તમારૂં જે કાઈ કામ હોયે, તે બજ લાવવાને તે પોતાની ફરજ સમજશે, અને તે સમજ સુજ તે કામ પાર પાડશે ઈગરેજ ઘણુ કરીને તમારી આગલ પોતાનું દીન જૂની આ પછી ફરસુદે બેઠો હશે તાહરે ખોલશે તથા ખોલામાંથી અને ધુટાપણાથી વાત કરશે તેની આફ્રીસના અથવા બીજા કામની વખતે શો વાર તમો મનવા જાયો, તો તે તમારો દોસત બનનાર નથી ખાતા ખાતા ટેબલ ઉપર ઘણીએક વાતો કરવાની જોગવાઈ મલેછે તથા ખાઈ રહી પછી ફરસુદે ઘણીએક વાતો થાયેછે, કે જે કામને વખતે થાયે નહી, અને એ પરમાણે એક બે વાર આપણી આગળ તેહનું દીલ ખુલીક કે પછી ઈગરેજ મીલનસાર નથી, હેવુ આપણીથી કેલવાશે નહી તે પોતે ઘણા મીનસાર બનેછે એટલુંજ નહી, પણ તેના ભાઈ બેહેન, બાએડી છોકરા સરવે આંપરી સાથે ખોલામાંથી અને પીઆરથી વાત કરેછે, તેથી આપણા જીવને ઘણી ખુશી ઉપજેછે, અને તોહરે આપણે એમ શમજાયેછે કે, ઈગરેજોના કુટુંબની સ્ત્રીઓ ખરેખર અને પોતાના ઘરના પરાણા ઉપર રેત બતાવનારીએછે તેઓ આપણી અગત ઉપર હેવુતો પીઆર આપેછે, કે આપણે ખરેખર તેઓના હેસાનમાં એટલાંતો આવી જાઈએછે, કે તેનો બદલો લાવવાને આપણી પાશે પુરતા સબરો મહતા નથી

ઈગલડના લોકો તેઓના દેશમાં જે પારકા શખસો જાયેછે, તેઓને સાડુ આદરમાન આપેછે, તથા તેઓને ઉપકારી કરવાને હમેસા આતુરતા રહેછે આ વાત જોયો આજ દીન શુધી એ દેશ ખાતે જાઈ આવીઆછે, તેઓ મુલ કરીઆ વના રહેશે નહી કોઈબી દેકાણે કાઈ ઈગરી આવી પડી તો પારકો શખસ જાણી આપણી મદદે ઘણા જણા આવશે જે મોઈ તમારો, અથવા મેરો જેવા આપણે ગયા હોઈએ અને તાહા ભીડ ઘણી હોયે, તોપણ આપણને પારકા શખસ જાણી તરત લોકો રસતો આપેછે અને સારી જગા પણ આપેછે કારખાના તથા બીજા દેખણા આપણને દેખાડવામાં તેઓ પોતાને માન સમજેછે અને એ મીશાલે સઘળી તરફથી આપણને આદરમાન સાથે ઉપકારી કરીઆમાં આવેછે હમો હમારી અન્યાયેસ ઉપરથી કેલવાને આમકો ખાતા નથી, કે ઈગરેજ લોકો પારકા લોકોને સાડુ માન આપેછે, તથા તેઓની બરદાસત લીએછે અને પોતાનીથી બને તેટલું તેઓને વાસતે કરેછે વાસતે જે ઈગરેજ લોકોની ખરી ખુબી જોવી હોયેતો ઈગલડ ગયાથી દેખાયેછે

